

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்

அகராதி ஆய்வு மலர் - 2020

இயக்குநர்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்
முதல் தளம், நகராட்சி நீருவாக அலுவலகக் கட்டிடம்,
எண்.75, சாந்தோம் நெடுஞ்சாலை, எம்.ஆர்.சி. நகர்,
சென்னை - 600 028.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்

அகராதி ஆய்வு மலர் - 2020

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2052

பிலவ - கார்த்திகை - மார்கழி

விலையில்லா நூல்

இயக்குநர்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்
முதல் தளம், நகராட்சி நீருவாக அலுவலகக் கட்டடம்,
எண். 75, சாந்தோம் நெடுஞ்சாலை, எம்.ஆர்.சி. நகர்,
சென்னை - 600 028.

அலுவலக அழைப்பேசி : 044-29520509

மின்னஞ்சல் : agarathimalar2020@gmail.com, dtedp1974@gmail.com

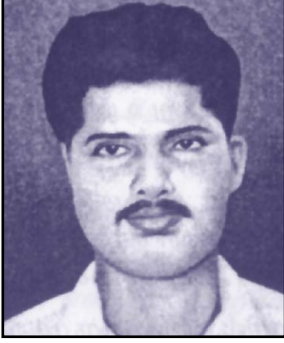
வலைத்தளம் : www.sorkuvai.com

**ஊகா ஡ுதல ஂ஡ுத்தெல்லா஡் ஂது
பகவன் ஡ுதற்றே ஂலகு**

நினைந்து போற்றுவோம்!

மொழிப்போர் ஈகியர்

தாளமுத்து

நடராசன்

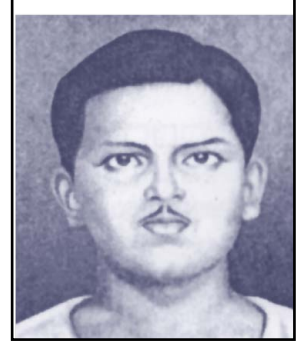
கீழப்பழுவூர் சின்னசாமி
(தீக்குளிப்பு)

கோடம்பாக்கம் சிவலிங்கம்
(தீக்குளிப்பு)

விருகம்பாக்கம் அரங்கநாதன்
(தீக்குளிப்பு)

கீரனூர் முத்து
(தீக்குளிப்பு)

மாணவர் சிவகங்கை இராசேந்திரன்
(துப்பாக்கிக் குண்டால் உயிரிழந்தவர்)

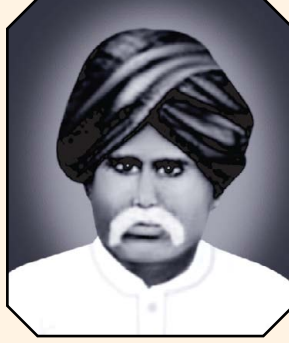
இயற்றமிழ் அறிஞர்கள்

புதுவை
ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை

திரிசிரபுரம்
மீனாட்சி சுந்தரனார்

மாயவரம்
ச. வேதநாயகம் பிள்ளை

கிறித்துவக் கம்பர்
எ.ஆ. கிருட்டிணப்பிள்ளை

தஞ்சை கே.எஸ்.
சீனிவாசப்பிள்ளை

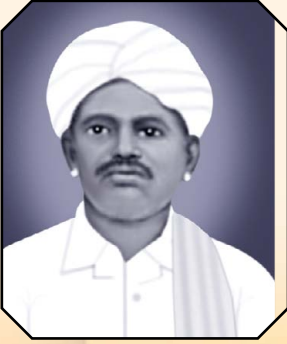
தமிழ்த் தாத்தா
உ.வே.சாமிநாதையர்

அபிதான சிந்தாமணி
ஆ. சிங்காரவேலு

வெள்ளக்கால்
ப. சுப்பிரமணியனார்

மொழிநூல் அறிஞர்
மாகறல் கார்த்திகேயனார்

காவடிச்சிந்து
அண்ணாமலை இரெட்டியார்

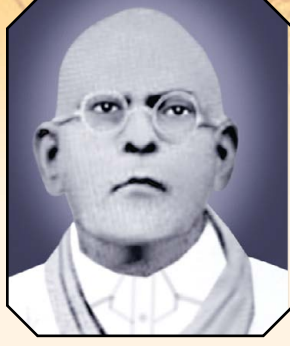
பின்னத்தார்
நாராயணசாமி அப்பயர்

சைவசித்தாந்த அறிஞர்
ஜே.எம். நல்லுசாமி

திருமணம்
செல்வக்கேசவராய முதலியார்

ஆங்கிலவியல் தமிழறிஞர்
மு.சி. பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை

நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் கண்ட
பாண்டித்துரைத் தேவர்

இலக்கணப் பெரும்புலவர்
அரசஞ்சண்முகனார்

பரிதிமாற் கலைஞர்
வி.கோ. சூரியநாராயண
சாத்திரியார்

மகாவித்துவான்
இரா. இராகவையங்கார்

பொறியியல் தமிழறிஞர்
பா.வே. மாணிக்க நாயக்கர்

அமுதகவி
அ. மாதவையா

கப்பலோட்டியத் தமிழன்
வ.உ. சிதம்பரனார்

தவத்திரு ஞானியார் அடிகள்

சதாவதானி செய்குத்தம்பிப்
பாவலர்

காவோரிப்பாக்கம்
கா. நமச்சிவாய முதலியார்

தனித்தமிழியக்கத் தந்தை
மறைமலையடிகள்

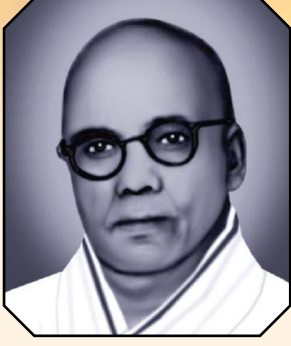
சிவக்கவிமணி கோவை
சி.கே. சுப்பிரமணியன்

மூதறிஞர் மு. இராகவையங்கார்

நாவலர்
சோமசுந்தர பாரதியார்

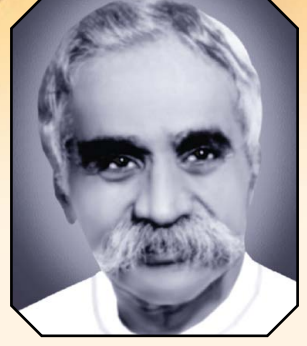
சமண இலக்கிய அறிஞர்
சக்கரவர்த்தி நயினார்

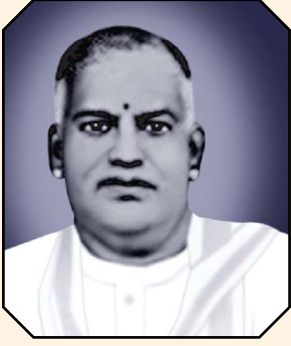
சித்த மருத்துவ மேதை
சாம்பசிவம் பிள்ளை

தியாகி வ.வே.சு. அய்யர்

ரசிகமணி
டி.கே. சிதம்பரநாத முதலியார்

பண்டிதமணி
மு. கதிரேசன் செட்டியார்

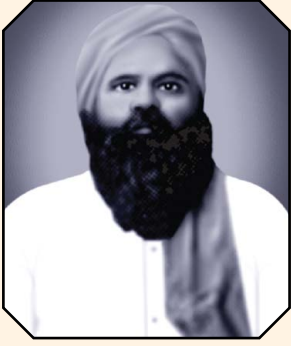
தமிழுவேள்
உமாமகேசுவரம் பிள்ளை

தமிழ்த்தென்றல்
திரு.வி.க. கலியாணசுந்தரனார்

நாவலர்
ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்

சுப்பிரமணிய சிவா

பன்னூல் புலமையர்
ஜெகவீரபாண்டியனார்

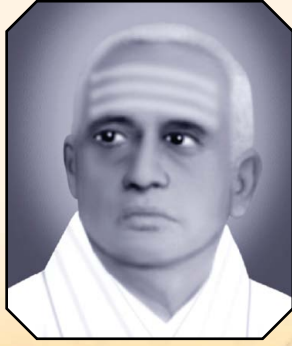
க. அயோத்திதாசு பண்டிதர்

ஆட்சிமொழிக்காவலர்
கீ. இராமலிங்கனார்

பல்கலைப்புலவர்
கா. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை

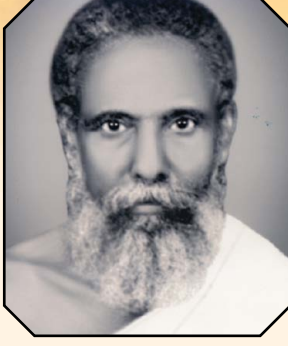
கோவைக்கிழார்
கோ.ம.இராமசுந்திரன் செட்டியார்

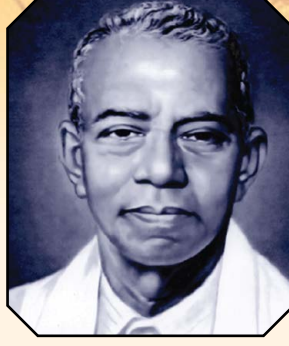
பரலி
சு. நெல்லையப்பர்

செந்நாப்புலவர்
ஆ. கார்மேகக் கோனார்

சித்தாந்தப் பண்டிதர்
ப. இராமநாதப்பிள்ளை

ஆராய்ச்சி அறிஞர்
ச. வையாபுரிப் பிள்ளை

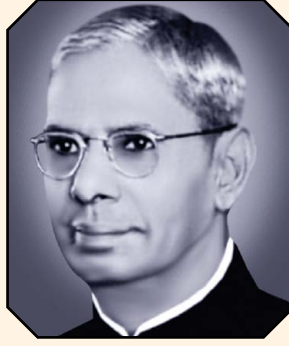
நாகை
சொ. தண்டபாணிப் பிள்ளை

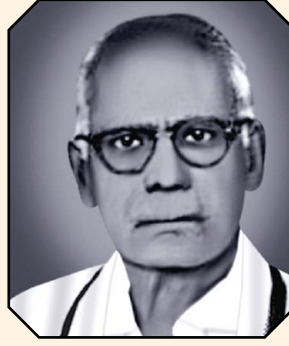
அறிவியல் தமிழ் அறிஞர்
பெ.நா. அப்புசாமி

தமிழுவேள்
பி.டி. இராசன்

பொருளியல் அறிஞர்
சர்.ஆர்.கே. சண்முகம்
செட்டியார்

தமிழ்நெறிக்காவலர் மயிலை
சிவமுத்து

திருக்குறள் பீடம்
அழகரடிகள் (இளவழகனார்)

வரலாற்றறிஞர்
வெ. சாமிநாதசர்மா

சொல்லின் செல்வர்
இரா. பி. சேதுப்பிள்ளை

இலக்கணப் பேரறிஞர்
மே.வீ. வேணுகோபாலப்
பிள்ளை

அறிஞர் வி.ஆர். இராமசந்திர
தீட்சிதர்

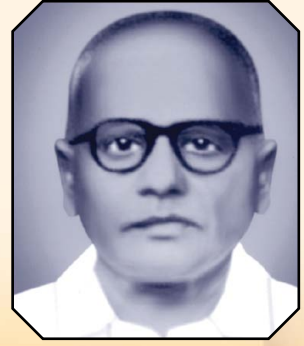
சங்கப் பதிப்பு முன்னோடி
வ. சுப்பையா (கழகம்)

பள்ளியகரம்
நீ. கந்தசாமிப் பிள்ளை

முத்தமிழ்க் காவலர்
கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம்

முதறிஞர் மயிலை
சீனி. வேங்கடசாமி

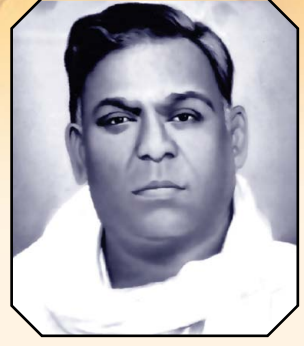
திருப்புகழ் அமுதம் கிருபானந்த வாரியார்

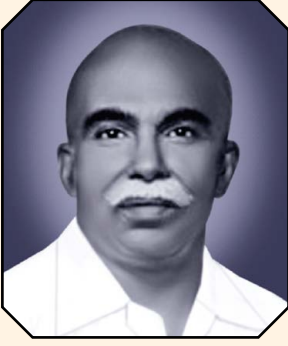
வரலாற்றறிஞர் முனைவர் மா. இராசமாணிக்கனார்

செந்தமிழ்க் காவலர் அ. சிதம்பரநாதனார்

பன்மொழிப் புலவர் கா. அப்பாத்துரையார்

இலக்கிய பேராசான் ப. சீவானந்தம்

கம்பன் அடிப்பொடி சா. கணேசன்

தமிழ்க்கலைக் களஞ்சியத் தந்தை ம. பெரியசாமித்தாரன்

அறநெறியண்ணல் கி. பழநியப்பனார்

திருவாசகமணி கே.எம். பாலசுப்பிரமணியம்

செந்தமிழ்க் காவலர் சி. இலக்குவனார்

முனைவர் மு. வரதராசனார்

திருக்குறளார் வீ. முனிசாமி

பேரா. சாலை இளந்திரையன்

சைவ இலக்கியச் செம்மல் அ.ச. ஞானசம்பந்தம்

தொல்காப்பிய அறிஞர் க. வெள்ளை வாரணனார்

வ.சுப.மாணிக்கம்

தமிழ் மாமுனிவர் தவத்திரு
குன்றக்குடி அடிகளார்

முதுமுனைவர்
வ.ஜ. சுப்பிரமணியம்

பண்டித வித்துவான்
தி.வே. கோபாலையர்

சிந்தனைச் செம்மல்
பேரா. ந. சஞ்சீவி

பேரா. சாலினி இளந்திரையன்

திருக்குறள் மணி
க.த. திருநாவுக்கரசு

தென்மொழி
தாமரை பெருஞ்சித்திரனார்

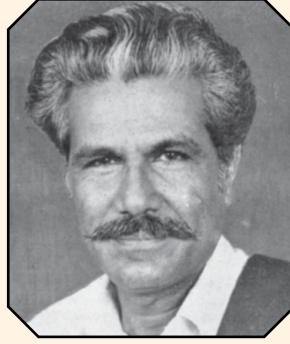
திருக்குறள் மணி
இறைக்குருவனார்

மருத்துவர்
செ.நெ.தெய்வநாயகம்

உலகம் சுற்றிய தமிழன்
ஏ.கே. செட்டியார்

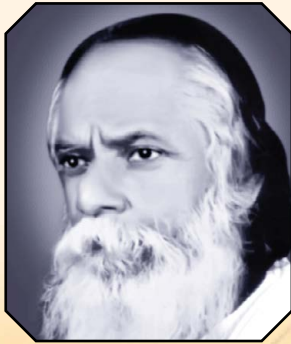

மு. தமிழக்குழமகன்

எழுத்தாளர்கள்

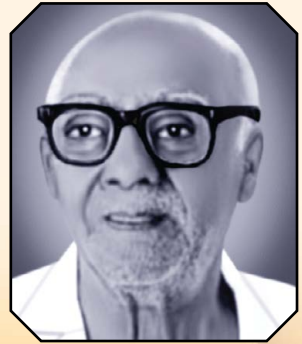
கல்கி
இரா. கிருட்டிண மூர்த்தி

ந. பிச்சமூர்த்தி

வை. மு. கோதைநாயகி
அம்மாள்

மூத்த பத்திரிகையாளர்
ஏ. என். சிவராமன்

புதுமைப்பித்தன்

நாரண துரைக்கண்ணன்

புதுவை சிவம்

வியதன்

மேலைநாட்டு அறிஞர்கள்

வீரமா முனிவர்
(C.J. Beschi)
இத்தாலி நாட்டினர்

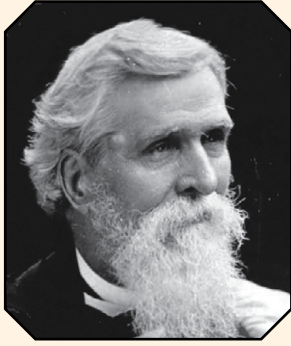
பர்த்தொலொமியோ சீகன் பால்கு

பெப்ரீசியஸ்

பெர்சுவல்

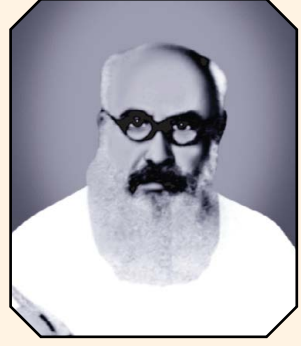
இராபர்ட் கால்டுவெல்

ஜி.யூ. போப்

கால் கிரால்

ஹென்றி ஈராசு

மரே பார்ன்சன் எமனோ

தாமசு பரோ

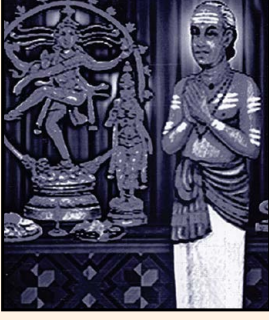

கமில் சுவெலபில்

ஜார்ஜ் ஹார்ட்

இசைத்தமிழ் அறிஞர்கள்

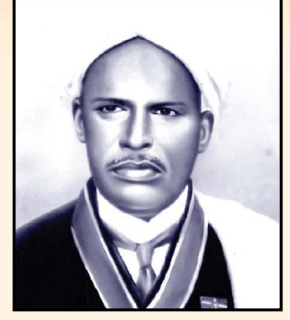
சீர்காழி மூவர்
1. முத்துத்தாண்டவர்

2. அருணாச்சலக் கவிராயர்

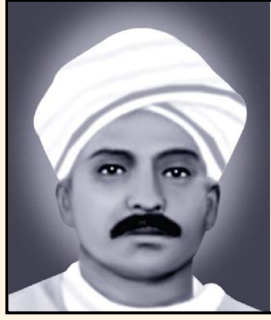
3. மாரிமுத்தாப் பிள்ளை

தமிழிசை அறிஞர் ஆபிரகாம்
பண்டிதர்

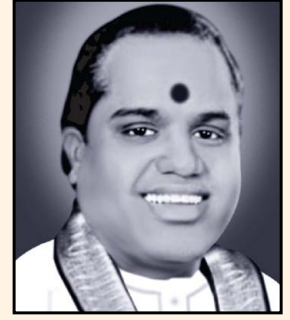
இராஜா சர். அண்ணாமலைச் செட்டி-
யார்

தஞ்சை பொன்னையாப்பிள்ளை

திருவாவடுறை இராசரத்தினம்
பிள்ளை

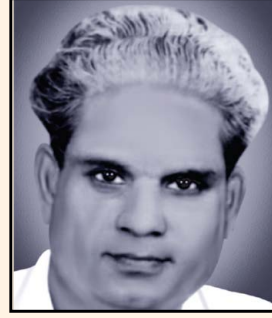
இசையரசு எம்.எம். தண்டபாணி
தேசிகர்

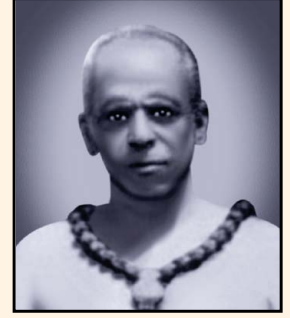
இசைக்குயில்
கே.பி. சுந்தரம்பாள்

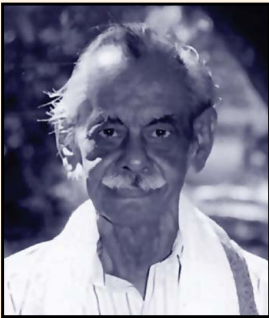
ஏழிசை மன்னர் தியாகராச பாகவதர்

கலாசிகாமணி கொத்தமங்கலம் சுப்பு

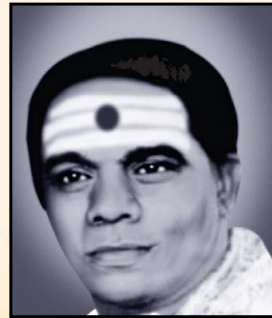
சிலப்பதிகார அறிஞர் குடந்தை ப.
சுந்தரேசனார்

இசைத்தமிழ் அறிஞர்
வீ.ப.கா. சுந்தரம்

இசையரசி
எம்.எஸ். சுப்புலட்சுமி

மதுரை எஸ். சோமு

நாதசுரமேதை காருக்குறிச்சி
அருணாசலம்

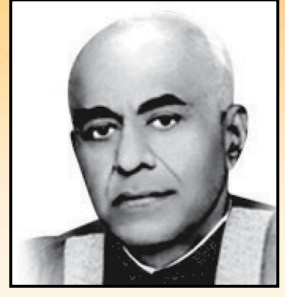
இசைக்குயில் எம்.எல். வசந்தகுமாரி

இசைமணி சீர்காழி கோவிந்தராசன்

பாடகர் திலகம் டி.எம். செளந்தராசன்

ராஜா சர். முத்தையாச் செட்டியார்

பாவலர்கள்

வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகளார்

தத்துவப் பேராசிரியர் மனோன்மணியம் சுந்தரம் பிள்ளை

கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

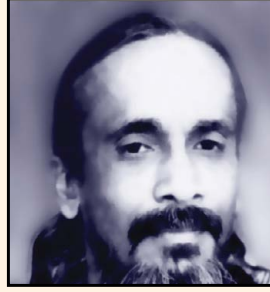
மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார்

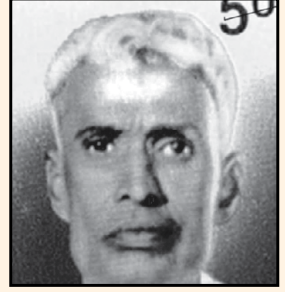
நாமக்கல் கவிஞர் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை

பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதி

உமூலை நாராயண கவி

கவிஞரேறு வாணிதாசன்

கவிஞர் முடியரசன்

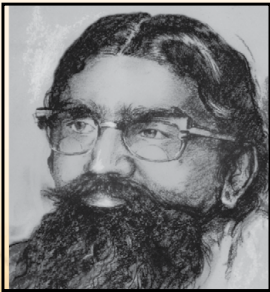
உவமைக் கவிஞர் சுரதா

கவியரசர் கண்ணதாசன்

பட்டுக்கோட்டை கலியாணசுந்தரனார்

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்

மொழிஞாயிறு
ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்

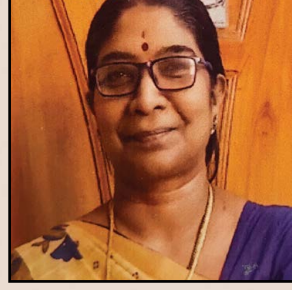
தூயதமிழும் பற்றாளர் விருதாளர்கள்

அ. சிவபெருமான்

க. சதாசிவம்

சி. முத்துமாலை

க. குணசேகரன்

த. தங்கமுத்து

ந. அறிவரசன்

உ. கந்தசாமி

இ. நேரு

பாவலர் மா.வரதராசன்

பி.வைஷ்ணா

பாவலர் ப.எழில்வாணன்

முனைவர் அ.ஷர்மிளாபானு

கருமலைத்தமிழாழன்
(எ) கி. நரேந்திரன்

வ.வரதராஜன்

முனைவர்ஞானம் (எ)
நா.ஞானசேகரன்

கோவி. இராசேந்திரன்

கௌதமர்சு

முனைவர் வே.அழகுமுத்து

கவிஞர்கு.அழகர்சாமி

த.பழனி

இர.மோகன்முார்

க.ஆஷா

தனியெழிலன் (எ) சதீஷ்

தி.இராஜபிரபா

க.கருப்பசாமி

க.கதிர்வேல்

ச.காவியா

மே.மு.மணிமாறன்

செ.உதயணன் (எ)
எழுஞாயிறு

இராம.வேல்முருகன்

பே.இராசேந்திரன்

முனைவர்தி.வெ.இராசேந்திரன்

தி. உமாதேவி

வி.பத்மநாபன் (எ)
வே.பதுமனார்

செ.அழகுவேல் (எ) அழகர்

க.முத்துவிக்னேஷ்

அகரமுதலி இயக்கக விருதுகள் - 2020

வீரமாமுனிவர் விருது

முனைவர் கிரிகோரி ஜேம்ஸ், ஹாங்காங்

தேவநேயப் பாவாணர் விருது

முனைவர் கு. சிவமணி, புதுச்சேரி

தூயதமிழ் ஊடக விருது

நற்றமிழ்ப் பாவலர் விருது

திரு. மறத்தமிழ்வேந்தன்
(மரபுக்கவிதை)

திரு. சந்திரா மனோகரன்
(புதுக்கவிதை)

தூயதமிழ்ப் பற்றாளர் பரிசு - 2020

ச. திவாகர்,
திருப்பத்தூர்

பூ. அஸ்வத் பெனாஷூர்,
கோயம்புத்தூர்

கு.கயல்விழி,
கடலூர்

சொல்லாக்கம் மற்றும் ஓவியப்போட்டி - 2020

முதலிடம்

ர.கராஜமதி,
புனித வளனார், பெண்கள் மேல்
நிலைப்பள்ளி-திண்டுக்கல்

உ.லித்திகா வர்சு
புனித சூசையப்பர் மகளிர் நிதியுதவி
பெறும் மேல்நிலைப் பள்ளி. சேலம்

இரண்டாம் இடம்

சா.காவியா, கலைமகள் கல்வி
நிலையம், பெண்கள் மேல்
நிலைப்பள்ளி-ஈரோடு.

அ.ஜுவியட் விண்ணரசி
பெண்கள் மேல் நிலைப்பள்ளி,
நூங்கம்பாக்கம், சென்னை.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் அகராதி ஆய்வு மலர் – 2020

கட்டுரையின் தலைப்பு மற்றும் பெயர் அகரவரிசைப்படி

கட்டுரை எண்.	தலைப்பு / பெயர்	பக்கங்கள்
1	தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும்! தீர்வுகளும்! / திரு.செ.அகிலன்	1 – 3
2	திராவிட மொழிகளில் தமிழும் மலையாளமும் / முனைவர் தே.அம்சவள்ளி	4 – 6
3	மட்டக்களப்பு வழக்குச் சொற்களஞ்சியம் / முனைவர் ஜெ.அரங்கராஜ்	7 – 10
4	ஓப்பியல் நோக்கில் திராவிட மொழிகள் / முனைவர் அருள் ஆறுமுகம் கண்ணன்	11 – 15
5	தமிழ் எழுத்து இலக்கணத்தில் மெய்யியல் கோட்பாடுகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு / திரு. ந. அறிவழகன்	16 – 18
6	தூய தமிழில் பேசுவதில் உள்ள சிக்கல் / திரு.ஆர்.அன்பழகன்	19 – 21
7	தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும்! தீர்வுகளும்! / செல்வி ரா.சீ.அன்விதா	22 – 25
8	தமிழ் எழுத்து மீட்டுருவாக்கம் / திருமதி. ஆதூர் தேவி	26 – 27
9	மருத்துவக் கலைச்சொல்லாக்கம் / திரு. இரா. ஆராவமுதன்	28 – 30
10	பேரகரமுதலியின் சிறப்புக்கூறுகள் / முனைவர் இரா.கு.ஆல்துரை	31 – 33
11	ஓப்பாய்வு நோக்கில் தமிழும் திராவிட மொழிகளும் / முனைவர் ஆ. இந்திரா பிரியதர்சினி	34 – 36
12	மொழிபெயர்ப்பும் கலைச்சொல்லாக்கமும் / செல்வி மோ. இராகவேந்தினி	37 – 40
13	திருக்குறளில் கலைச்சொற்கள் / முனைவர் சி.இராமச்சந்திரன்	41 – 42
14	தமிழ் இலக்கியங்களில் கிராமத்து வழக்குச் சொற்கள் / திரு.சி.இராமமூர்த்தி	43 – 45
15	மொழி வளர்ச்சிக்கு அகராதிகளின் தேவை / திரு.கி.இராமர்	46 – 48
16	வட்டார வழக்கில் சங்க இலக்கியச்சொற்கள் / முனைவர் ஆ.இராஜாத்தி	49 – 52
17	மொழிபெயர்ப்பும் கலைச்சொல்லாக்கமும் / திருமதி. என்.எஸ்லின்	53 – 54
18	ஓப்பாய்வு நோக்கில் தமிழும் திராவிட மொழிகளும் / திரு. அரங்க. கலியபெருமாள்	55 – 57
19	இக்காலப் படைப்புகளில் முகிலை இராசபாண்டியனின் படைப்புகளில் நாஞ்சில் வட்டார வழக்குச் சொற்கள். / திருமதி. கோ.கலைச்செல்வி	58 – 61
20	சங்க இலக்கியத்தில் கலைச்சொற்கள் / திரு. ஏ.காந்தி	62 – 63
21	‘அகரமுதலியின் வளர்ச்சியும், நீட்சியும்..’ / திரு. தங்க. காமராசு	65 – 73
22	முந்துமொழி மொழியும் முகில்மொழி / முனைவர் வே.கார்த்திக்	74 – 76
23	இக்காலப் படைப்புகளில் வட்டார வழக்குச் சொற்கள் / திருமதி. கீதா கோபாலன்	77 – 80
24	பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் வட்டார வழக்குச் சொற்கள் / முனைவர் வே.குழந்தைசாமி	81 – 84
25	தமிழ் இலக்கியங்களில் கலைச்சொற்கள் / முனைவர் மு.கோமதி வள்ளியம்மை	85 – 87
26	ஓப்பாய்வு நோக்கில் தமிழும் திராவிட மொழிகளும் / திருமதி.ஜெ.சசிகலா	88 – 91
27	தமிழ்மொழி கற்றலில் அகராதிகளின் பங்கு / முனைவர் க.சங்கர்	92 – 93
28	மணிமேகலையில் அகராதிக் கலைக்கூறுகள் / முனைவர் மு.சங்கர்	94 – 96
29	சங்க இலக்கியங்கள் புலப்படுத்தும் தாளக்கருவிகளின் பொருண்மை / திரு. சங்கரநாதன் விமல்சங்கர்	97–104

30	திராவிடமொழிகளின் ஒப்பீட்டாய்வில் தமிழ்க் கலைச்சொற்களின் மீட்டுருவாக்கம் / திருமதி. கு.சங்கீதா	105 – 107
31	பன்மொழிப் புலவர் மு.ச.சிவத்தின் அகராதி நூல்கள் ஓர் ஆய்வு / திருமதி.அ.சத்தியா	108 – 110
32	இப்பொழுதும் புழக்கத்திலுள்ள திருக்குறள் சொற்கள் / முனைவர் மோ.சந்திரசேகரன்	111 – 113
33	வேடசந்தூர் வட்டார வழக்கும் மொழி காப்பும் / திரு.ச.சபரிநாதன்	114 – 118
34	உலவும் பொருளும்/ திருமதி. ஜெ.சாந்தி	119 – 121
35	தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும்! தீர்வுகளும்! / செல்வி வே.சீர்த்தி	122 – 124
36	தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும்! தீர்வுகளும்! / திருமதி இரா.சுருணாதேவி	125 – 127
37	சொற்கள் உணர்த்தும் தமிழர் பண்பாடும் வரலாறும் / முனைவர் செ.சுப்புலட்சுமி மோகன்	128 – 129
38	தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும்! தீர்வுகளும்! / திருமதி. கு.சுவாதி ரவி	130 – 132
39	பிறமொழிகளில் தமிழ்ச்சொற்கள்: ”மினோவன் மொழியில் தமிழ்” / மருத்துவர் ஆ.ச.செந்தில்குமார்	133 – 136
40	ஓப்பாய்வு நோக்கில் தமிழும் திராவிடப் பழங்குடி மொழிகளும் / பேராசிரியர் வ.ஞானசுந்தரம்	137 – 141
41	கணினி, எணினி சொல்லாக்கம் அறிவேம்! / திரு. தங்கவேலு சின்னசாமி	142 – 145
42	கண் சொல்லும் பொருள் / திரு. கி.தமிழ்மணி	146 – 147
43	தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும்! தீர்வுகளும்! / திரு. துரை. தனபாலன்	148 – 151
44	கம்பனின் கவிச்சொற்கள் / முனைவர் ம.தனலெட்சுமி	152 – 156
45	சொற்கள் உணர்த்தும் தமிழர் பண்பாடும் வரலாறும் / செல்வி. சீ. தீபா	157 – 159
46	அகராதிகளில் பண்களின் தொன்மையினை சுட்டும் சங்க இலக்கியங்கள் / திரு. நவரெத்தினம் பரந்தாமன்	160 – 164
47	சங்க இலக்கியத்தில் கலைச்சொற்கள் / முனைவர் ப. பாண்டியராஜா	165 – 167
48	சங்க இலக்கியத்தில் அருங்கலைச்சொற்கள் / முனைவர் தி.பாலசுப்பிரமணியன்	168 – 169
49	மொழியும் மாந்தனும் / திரு.வே.பிரபு	170 – 171
50	சொற்பிறப்பியல்-சொல்லாக்கம்-சொற்குவை / முனைவர் மா.பூங்குன்றன்	172 – 175
51	மேற்குத் தமிழகக் குறிஞ்சித் திணைக்குடிகளின் மொழி வழக்குகள்: சொற்குவை நோக்கில் ஓர் ஆய்வு / முனைவர் சி.மகேசுவரன்	176 – 182
52	தமிழ்மொழிக் காப்பில் தூய தமிழ்ப் பெயர்களின் பங்களிப்பு / திரு. தனித்தமிழ்வேங்கை மறத்தமிழ்வேந்தன்	183 – 185
53	உத்தமசோழன் படைப்புகளில் மருத்திணை புழங்குபொருட் கலைச்சொற்கள் / முனைவர் சு.மாதவன்	186 – 187
54	தமிழர் நாகரிகமும் மருத்துவமும் / முனைவர் இரா.மீனாகுமாரி	188 – 190
55	தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும்! தீர்வுகளும்! / திரு. மோகன் பாண்டியன்	191 – 193
56	சொல்லாக்க நெறிகள் / திரு. பொ.வசந்தகுமாரன்	194 – 200
57	தொல்காப்பியத்தில் காணலாகும் அகரமுதலிக் கூறுகள்/ திரு.சுவீரவேலு	201 – 203
58	தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும்! தீர்வுகளும்! / செல்வன் இரா.வெற்றிவேல்	204 – 207
59	காலந்தோறும் சொற்களின் பொருள் மாற்றங்கள் / முனைவர் பா.ஜான்சிராணி	208 – 210
60	தமிழிசைக் களஞ்சியம் சான்றுப்படுத்தும் தேவார மூவரின் இசைச் செய்திகள் / முனைவர் ஸ்ரீ நாகபூசணி அரங்கராஜ்	211 – 214

தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும் ! தீர்வுகளும்!

திரு. செ.அகிலன்

கணினி பொறியியல் பட்டம் பெற்றவர். தொழில் நுட்பத் துறையில் பணிபுரிந்து வருகிறார். 'அமுதெழுத்து' என்னும் வலைப்பதிவில் தமது கவிதைகளைப் பதிவேற்றம் செய்து வருகிறார்.

1. முன்னுரை
2. மொழியும் மானுடமும்
3. மொழி வடிவம்
4. தூய தமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள்
- 4.1 அயற் மொழி கலப்பு
- 4.2 சொற்பொருள்
- 4.3 இணையம்
- 4.4 மேற்கல்வி மற்றும் தேர்வுகள்.
- 4.5 ஆய்வு கட்டுரைகள்.
- 4.6 தொலைக்காட்சி, திரையுலகம்.
5. தீர்வுகள்
- 5.1 தமிழ் அகராதி
- 5.2 அயற்மொழி கண்டறிதல்
- 5.3 இணையத் தமிழ்
- 5.4 தமிழ் வழி மேற்கல்வி
- 5.5 தமிழில் ஆய்வு கட்டுரைகள்
- 5.6 தொலைக்காட்சி, திரையுலகில் தமிழ்
- 5.7 இலக்கியம்.
6. முடிவுரை.

1.முன்னுரை

மொழி என்பது மாந்தர் தங்களுக்குள் செய்திகளை பரிமாற்றிக்கொள்ள பயன்படும் ஓர் ஒலி வடிவம் மட்டுமன்றி அஃது பயன்படுத்தப்படும் நிலப்பரப்பின் கலை பண்பாடு வரலாறு ஆகியனவற்றை தாங்கி நின்று அதனை உலகிற்கும் அடுத்த தலைமுறைக்கும் பரைசாற்றும் தொன்மையானது.

2.மொழியும் மானுடமும்

மாந்த வாழ்வில் மொழியின் தேவையை உணர்த்த வள்ளுவ பெருந்தகை “சொல் வன்மை, அவை அறிதல், அவை அஞ்சாமை” என மூன்று அதிகாரங்களை வகுத்துள்ளார். ஓர் மொழி அழிந்தால் அந்த இனமே தனது அடையாளத்தை இழக்கும். பல்வேறு காரணிகளால் இதுவரை தோராயமாக 580 மொழிகள் உலக வழக்கத்தில் இருந்து அழிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த மொழியினை சார்ந்தவர்கள் தங்கள் முற்காலத்தை மறந்து உரிமையை இழந்து வேற்று மொழியினை தம் தாய் மொழியாக கொண்டுள்ளனர். அத்தகைய நிலையிலும் உலகின் மூத்த மொழியான தமிழ் இன்றும் தன்நிகரின்றி இருந்தது.

இருந்தமிழே! உன்னால் இருந்தேன்
இமையோர் விருந்தமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்

என்று வானுலக அமுத்ததினும் பெரிதாக தமிழ் பேசுபவர்களால் போற்றப்பட்டு தமிழர்களின் கலை

கலாச்சாரம் வரலாறு தொன்மை ஆகியனவற்றை உலகிற்கு எடுத்துரைக்கிறது.

3. மொழி வடிவம்

மொழி என்பது பேச்சு மற்றும் எழுத்து வடிவம் என இரு வகையாக பிரிக்கப்படும். எழுத்து வடிவில் மொழியின் தூய்மை தன்மை மேலோங்கி இருக்கும் ஆனால் பேச்சு வழக்கில் பல்வேறு காரணிகளால் பிறமொழி கலப்பு காணப்படும்.

4. தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள்

4.1 அயற் மொழி கலப்பு

தமிழில் அயற்மொழி என்றால் சமசுகிருதம் ஆங்கிலம் என இரு மொழிகளின் கலப்பாக பிரித்தறியலாம். சமசுகிருதம் பழங்காலம் முதலும் ஆரிய படையெடுப்பினாலும் தமிழில் எளிதாக கலந்துவிட்டது. இதனால் தமிழ் சொற்களுக்கும் சமசுகிருத சொற்களுக்கும் வேறபாடு கண்டறியா வண்ணம் உள்ளன. 1856-இல் திரு.இராபர்ட் கால்ட்வெல் அவர்கள் எழுதிய 'திராவிட அல்லது தென்னிந்திய மொழிகளின் இலக்கணம்' எனும் புத்தகத்தில் தமிழும் சமசுகிருதமும் வெவ்வேறு மொழி குடும்பம் எனவும் தமிழ் தனித்து இயங்க வல்லது எனவும் கூறியுள்ளார். ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சி அதிகாரம், அவர்கள் வகுத்த கல்வி முறை புதுமை உலகில் ஆங்கிலத்தின் ஆதிக்கம் அதன் பயன்பாடு ஆகியவற்றால் அதன் கலப்பு பேச்சு வழக்கில் மேலோங்கி நிற்கிறது.

4.2 சொற் பொருள்

தமிழில் உள்ள பல தூய தமிழ்ச் சொற்களுக்கு பொருள் அனைவரையும் சென்றடையாமல் இருப்பதால் அவை அன்றாட வாழ்க்கையின் பயன்பாட்டில் இருந்து மெதுவாக அழிக்கப்படுகின்றன.

4.3 இணையம்

இன்றைய உலகில் இணையத்தின் பங்கு இல்லாமல் ஒரு நாளை கடத்தவது என்பதே அறியாது. கைப்பேசி, கணினி மற்றும் பிற தொழில்நுட்பங்கள் இணையத்தால் அன்றாட வாழ்வில் இணைந்துவிட்டன. அவற்றில் தமிழ் மொழி உபயோகம் இருப்பினும் அதனை பயன்படுத்தவதில் உள்ள கடின தன்மை, விரிந்த வட்டாரத்தோடு இணைதல், அனைத்து துறைகளிலும் தமிழ் இல்லாமை போன்ற காரணிகளால் இணையத்தில் தமிழ் இன்றும் எட்டிப்பறிக்க வேண்டிய கனியாகவே இருக்கின்றது.

4.4 மேற்கல்வி மற்றும் தேர்வுகள்.

பள்ளிகளில் தமிழ் வழி கல்வி நல்ல பங்களிப்பை தந்த போதிலும் கல்லூரி மற்றும் மேற்படிப்புகளில் தமிழ் வழி கல்வி குறைந்தே காணப்படுகின்றது , இருக்கும் துறைகளிலும் வேலைவாய்ப்புகளில் மிகவும் பின்தங்கியுள்ளது. தேசிய அளவில் நடைபெறும் சில போட்டி தேர்வுகளில் தமிழ் மொழியில் எழுதும் வாய்ப்பு வழங்கப்படுவதில்லை.

4.5 ஆய்வு கட்டுரைகள்.

கணிதம் அறிவியல் தொழில் நுட்பங்களில் ஆராய்ச்சிகள் அதன் ஆய்வு கட்டுரைகள் ஆராய்ச்சியாளரின் மொழி அல்லது ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்படும். ஆதலால் அது சார்ந்த படிப்புகள் கலந்துரையாடல்களில் அந்த மொழியை சார்ந்திருக்க வேண்டியுள்ளது.

4.6 தொலைக்காட்சி, திரையுலகம்.

இக்கால உலகில் நம் வாழ்வில் மாபெரும் தாக்கத்தையும் வாழ்வியலை மாற்றும் வல்லமை யும் கொண்டவை. தொலைக்காட்சியும், திரைப்படங்களும், தொலைக்காட்சிகளில் செய்திகளிலும், நாடக தொடர்களிலும் சொற்றொடர் சொற்களில் பிறமொழி சொற்களின் கலப்பு பிழையான தமிழும் மிகுந்துள்ளன. திரைப்படங்களின் பெயர்களிலும் வசனங்களிலும் ஈர்ப்புக்காக ஆங்கிலச் சொற்களின் ஆதிக்கம் மிகுந்துள்ளன. அதனால் ஈர்க்கப்படும் இளைஞர்கள் அதனையே தங்கள் அன்றாட வாழ்வில் உள்வாங்கி அதனையே வழக்கமாக்கிக் கொள்கின்றனர்.

5. தீர்வுகள்

5.1 தமிழ் அகராதி

தமிழ் சொற்களுக்கு ஆங்கிலத்தை போன்றே சொல் பொருள் சொல்லின் பயன்பாடு ஆகியனவற்றை எளிமையாக தொகுத்து அனைவருக்கும் சென்றடைதல் வேண்டும். பள்ளி கல்லூரிகளில் மாணாக்கர்களுக்கு பாட புத்தகத்தோடு இவ்வகராதியையும் வழங்கி தமிழ் சொற்களின் பயன்பாட்டை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

5.2 அயற்மொழி கண்டறிதல்

தூயதமிழில் பேசுவதில் உள்ள சிக்கலை தீர்ப்பதில் முதல் பணி அயற்மொழி சொல்லினை கண்டறிந்து களையெடுத்தலே. அயற்மொழி சொல்லினை கண்டு அதற்கு இணையான தமிழ் சொல்லினை வெளியிடுதல் வேண்டும். அகரமுதலி , சொற்குவை போன்ற தமிழக அரசின் துறைகள் கார்க்கி ஆராய்ச்சி நிறுவனம் பிற

தனியார் தொண்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் பல தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர்கள் மொழிப் பற்றாளர்கள் இதனை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இதனை தமிழக அரசு மேலும் ஊக்குவித்து கண்டறிந்த சொற்களை அரசின் சார்பில் தொலைக்காட்சி மற்றும் செய்தித்தாள் வாயிலாக அனைவரையும் சென்றடைய முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும்.

5.3 இணையத் தமிழ்

கணினி, கைப்பேசி ஆகியவற்றில் தமிழ் பயன்பாட்டை அதிகரிக்கவும் எளிமையாக்கவும் மென்பொறியாளர்கள் தமிழ் பற்றாளர்களை ஒன்றிணைத்து அதற்கான நிதியினை வழங்கி ஆராய்ச்சிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும். தமிழக அரசின் இணையதளங்கள் செயலிகளில் முழுதும் தமிழில் அமைத்திட வேண்டும். தட்டச்சை போன்றே கணினியிலும் தமிழ் தட்டெழுத்துகளின் பயன்பாட்டை மேம்படுத்த பயிற்சிகள் வழங்கி அதற்கான வன் மற்றும் மென் பொருள்களை கண்டறிதல் வேண்டும்.

5.4 தமிழ் வழி மேற்கல்வி

கல்லூரி மற்றும் மேற்கல்விகளின் நுழைவுத் தேர்வுகளை தமிழில் எதிர்கொள்ளவும் தமிழ் வழி கல்வியை வகுத்து அதனை ஊக்குவித்தல் மட்டுமின்றி வேலைவாய்ப்புகளில் அதற்கான முன்னுரிமை இடஒதுக்கீட்டை அரசு உறுதி செய்திட வேண்டும்.

5.5 தமிழில் ஆய்வு கட்டுரைகள்

தமிழ் தற்சார்பு மொழியென்றாலும் இக்காலத்தில் பிறமொழி ஆராய்ச்சியாளர்கள் பல்வேறு துறைகளில் கண்டறியும் கண்டுபிடிப்புகள் சார்ந்த கட்டுரைகள் ஆய்வுத் தாள்கள் அதன்மேல் நடைபெற்ற ஏரணவுரைகள் பிறமொழிகளில் உள்ள சிறந்த கதை மற்றும் இலக்கிய நூல்களை தமிழில் மொழி பெயர்த்து வழங்கிடல் வேண்டும்.

5.6 தொலைக்காட்சி, திரையுலகில் தமிழ்

தமிழ்தொலைக்காட்சிகளில் செய்திகள் வாசிப்பில் தமிழ் சொற்களே முற்றிலும் பயன்படுத்தப்படவேண்டும். அதனால் அவை மக்களிடம் எளிதில் சென்றடையும். தொலைக்காட்சி நாடகத் தொடர்களிலும் திரைப்படங்களிலும் மிகவும் தேவையான இடங்களை தவிர்த்து பிறமொழி சொற்களின் பயன்பாட்டை கைவிடுதல் வேண்டும் ஆதலால் இளைஞர்களிடம் அயல்மொழி அறிவிழப்பு குறையும்.

5.7 இலக்கியம்.

தமிழின் தொன்மையை, வனப்பை, எடுத்துரைப்பதில் இலக்கியத்திற்கு பெரும் பங்குண்டு. கதை நாடகம் வரலாறு இலக்கியம் போன்ற தமிழ் புத்தகங்களின் வாசிப்பை இளைஞர்கள் மாணவர்களிடையே ஊக்குவிக்க வேண்டும். நூலகங்கள் கருத்தரங்குகள் மூலம் அனைவருக்கும் சென்றடைய செய்திடலும். போட்டிகள் பரிசுகள் மூலம் ஆர்வத்தை தூண்டி விட வேண்டும். வருடந்தோறும் நடைபெறும் புத்தக கண்காட்சிகள் நல்லதொர் மாற்றத்தை தந்துள்ளன. அதனை மேலும் விரிவடையச் செய்திட வேண்டும்.

6. முடிவுரை

இக்கட்டுரையினை எழுதிடும் பொழுது அயற்மொழி சொற்களைத் தவிர்த்திடும் கவனத்தில் எதிர்கொண்ட கடினங்களும் கணினியில் தமிழில் தட்டச்சு செய்வதில் கண்ட இடர்பாடுகளும் நீங்கி

தமிழே என்னிறையெனக் கண்டுணர்ந்த பின்னே அந்த சிவனே என்றாலும் வேண்டேன்

என இறைவனுக்கும் மேல் போற்றும் தாய் தமிழ் தடைகளை தகர்த்து தூய்மையோடு எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் எனும் நிலை உருவாக அகரமுதலி இயக்கத்தின் முயற்சியில் எனது பங்காக இக்கட்டுரை அமையட்டும்.

திராவிட மொழிகளில் தமிழும் மலையாளமும்

முனைவர். தே.அம்சவள்ளி

‘குழுமத்தின் மொழிக் கூறுகள்’ என்ற தலைப்பில் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டமும், ‘சிலப்பதிகாரத்தில் பெண்’ என்ற தலைப்பில் முனைவர் பட்டமும் பெற்றவர்.

முன்னுரை

இந்தியா மிகவும் பழமையான நாகரிகத்தையும் பண்பாட்டையும் ஆகியவற்றைக் கொண்டு தனக் கென்று தனிச்சிறப்பு கொண்ட பாரத நாடு என்று சொல்லுவார். நகர மக்களையும், மலைவாழ் மக்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே இலக்கிய, இலக்கணம், காவியம், கவிதை, பக்தி என்ற பாடல்களை கொண்ட சமுதாயமட்டுமன்றி எழுத்து இலக்கியத்தை எண்ணிக் கூடப் பார்க்க முடியாத பாமர மக்களையும் படிப்பற்ற சமுதாயத்தையும் கொண்டுள்ளது. பாரதியார் தன்னுடைய கவிதை வரியில் “முப்பதுகோடி முகமுடையார் உயிர். மொய்ப்புற வொன்றுடையார்— இவள் செப்பு மொழி பதினெட்டுடையார் என்றும். சிந்தனை ஒன்றுடையார்” என்பார் பல இனம், மொழி ஆகியவற்றில் வேற்றுமை இருந்தாலும் “இந்தியர்” என்ற உணர்வில் ஒற்றுமை இருக்கும் என்று கூறியுள்ளார்.

திராவிடம் என்ற சொல்லாட்சி

திராவிடம் என்ற சொல்லாட்சி மொழியினை மட்டும் குறிக்காமல் பிறவற்றிற்கும் அடைமொழியாக வந்திருக்கிறது. திராவிட மொழி, திராவிட இனம், திராவிட நாகரிகம், திராவிட நாடு போன்றவற்றில் அடையாக வந்துள்ளது. திராவிட என்ற சொல்லாட்சி மொழிக்கு பயன்படுத்தினார் கால்டுவெல் ஆவார்.

தமிழ், மலையாளம் கன்னடம், குடகு, துளு, தெலுங்கு போன்ற மொழிகள் அனைத்தையும் குறிக்கும் சொல்லாக இதனை பயன்படுத்தினார் கால்டுவெல் ஆவார்.

இந்தியாவை தென்னிந்தியா வட இந்தியா என்ற பிரிவில் அடங்குவர், பல வடமொழி ஆராய்ச்சியாளர்கள் பேச்சு மொழிகளைப் (colloquvols) பற்றிக் குறிக்கும் போது தென்னிந்தியா மொழிகளை ‘திராவிடி’ (Dravidi) கூறுவர். திராவிட மொழிகளை பேச்சொலி வைத்தே உயிர், மெய் ஆகியவற்றில் எவ்வகையான மாற்றத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை தொல்காப்பியத்தில் மொழி மரபியலில் ‘உருவினும் இசையினும் அருகித் தோன்றும் மொழிக்குறிப்பு’ என்பர் இவற்றின் மூலம் மொழிகள் உருவம், இசை இவற்றையொட்டி மொழிகள் ஆய்வு செய்து உள்ளனர் எல்லாம் மொழிகளுக்கு உயிர், மெய் எழுத்துக்கள் பெரிதும் துணைநிற்கின்றது என்பதை தொல்காப்பியர் புணரியலில் முதல் நூற்பாவில் ‘எல்லா மொழிக்கும் இறுதியும் முதலும். மெய்யே உயிர் என்று ஆயிரியல்’ என்பார்.

பேச்சொலி மொழி

பேச்சொலி மொழி திறனாய்விற்கு அடிப்படை என்று சு.சக்திவேல் மொழி அமைப்பும் வரலாறும் என்ற நூலில் “ஒலிப்பு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேச்சொலிகளை உயிர், மெய் என

இரண்டாகப் பிரிப்பது, பேச்சொலிக்குரிய காற்று வாயறையில் தடுக்கப்பட்டால் மெய்யொலிகளும், தடுக்கப்படாவிட்டால் உயிரொலிகளும் பிறக்கும், உயிர் ஒலிகளின் பிறப்பை விளக்குவதற்கு மூன்று முறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. 1, இயங்கும் ஒலிப்பானாகச் செயல்படும் நாக்கின் பகுதி 2, நாக்கு அண்ணத்தை நோக்கி எழுகிற உயரத்தின் அளவு 3, இதழ் அமைப்பு அண்ணத்தை நோக்கி எழுகிற நாக்கின் பகுதியையொட்டி உயிரொலிகளை முன்னுயிர்கள் (front vowels) நடுவயிர்கள் (central vowels), பின்னுயிர்கள் (back vowels) என வகைப்படுத்துவர், நாக்கு அண்ணத்தை நோக்கி உயர்கிற உயரத்தையொட்டி மேல் (high), இட (mid), கீழ் (low), கீழ்மேல் (lower high) எனவும் இடை மேலாடை (high mid) நடு இடை (mean mid), கீழ் இடை (lower mid) எனவும், கீழை, மேல் கீழ் (higher low) கீழ் (low) எனவும் பிரிப்பர் இதழ்களின் அமைப்பையொட்டி இதழ்குவி உயிர்கள் (lip unrounded), இதழ் குவியா உயிர்கள் எனப் பிரிப்பர்”. தமிழ் மொழி வரலாறு பேச்சொலியின் வேறுபாட்டையே முதன்மையாக கொள்ளப்படுகிறது.

தமிழ், மலையாளம் இருமொழிகளில் பேச்சொலியில் சில மாற்றம் ஏற்பட்டு பொருள் மாறுபாடு இல்லாமல் வந்துள்ளது” மொழிகளில் சில பழமைக் கூறுகள் பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பதோடு பல பொது மாற்றங்களும் காணப்படுகின்றன இவ்விரண்டு மொழிகளிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் சில தொல் தமிழ்-மலையாளக் காலத்திலும் சில வரலாற்று காலத்திலும் ஏற்பட்டன. தொல் தமிழ் - மலையாளக் காலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் இங்கே ஆராய வேண்டும். தொல் திராவிடத்தில் ககரமெய், இ, ஈ, எ, ஏ ஆகிய நான்கு உயிர்களை அடுத்து வந்து அதற்கு பின்னர் ட, ண ஆகிய நாமடி ஒலிகள் வராவிடில் அந்தக் ககரமெய் சகர மெய்யாகத் தமிழிலும் மலையாளத்திலும் மாறியுள்ளது கெலி- செவி, கிரி- சிரி போன்றவை வந்துள்ளது” சு.சக்திவேல்), ககரம் சகரமாக மாறியுள்ளது என்பது தெளிவு. எண்ணுப் பெயர்கள் தமிழ் மலையாளத்திலும் வேறுபாடின்றி ஒலிக்கிறது” தொண்ணூறு, தொள்ளாயிரம் என்ற எண்ணுப்பெயர் வடிவங்களும் தமிழிலும் மலையாளத்திலும் மட்டுமே உள்ளன. தமிழ், மலையாளம் இரு மொழியில் பல்வேறு சொற்களுக்குள் ஒற்றுமை இருக்கிறது ஒலிப்பில் சிறு வேறுபாடு என்பதை “ஓரின அல்லது குடும்ப மொழிகளை ஆராய்ந்து நோக்கின் அவற்றிடையே பல்வேறு நிலைகளில் ஒருமைப்பாட்டினைக் காண முடியும், மேனோக்காக இம்மொழிகளை நீக்கினால் கூட இவற்றிடையே காணப்படும் பொதுப்பண்பு நன்கு விளங்கும். எடுத்துக்காட்டாக தமிழ், மலையாளம்

ஆகிய இரு மொழிகளை நோக்கினால் இப்பண்பு நன்கு தெரியவரும். நூற்றுக்கணக்கான சொற்கள் இம்மொழிகளிடையே பொதுவாக உள்ளமையைக் காணலாம் தலை- தல, கண்- கண்ண, முக்கு- முக்க, வாய்- வாயெ, பல்-பல்லெ, தோள்- தோள, கை- கைய, கால்- கால்” பெயர்சொற்கள் மலையாளத்தில் அகர,ககரமெய் உயிர் இறுதியாக பயின்று வருகின்றனர். தமிழ் எழுத்து கலைச்சொற்கள், இடைச்சொற்கள் மலையாளம் மொழியில் வந்துள்ளது என்பதை அடித்தான்-அடிச்சு, வந்தான்-வந்து, இடிந்தது-இடிந்து, அந்த-அ.இந்த-இ, ஐயோ-ஐயோ, எவ்விடம்-எவ்விடெ, மேல்-மேலே, (58 திராவிட மொழிகள்) தமிழில் நீண்ட சொற்களை சுருக்கி வழங்குவது மலையாளத்திற்கே உறித்து. தமிழ் மொழியில் ஆண்பால் னகரம் பெயராகவும், வினையாகவும் வருகிறது என்பதை ”எஃகான் ஒற்றே ஆடுஉ அறிசொல் கூறுவர். மலையாள மொழியில் னகர இறுதியுடைய சொல் ஆண்பால் விசுதியாக கொள்ளப்படுகிறது கிழவன்-தச்சன், உழவன்- உவச்சன், மகன்-மகன் தோழி,காதலி-மொட்டி முறை பெயரில் ஒலிப்பு ஒற்றுமை உள்ளது. தமிழ், மலையாளம் ”இம்மொழிகளிடையே பல்வேறு ஒற்றுமையைக் காணுகிறோம், ஒரேமாதிரியான இலக்கணக் கூறுகள், ஒலியமைப்பு, நூற்றுக்கணக்கான பொதுச்சொற்கள், வாக்கிய அமைப்பு இவற்றிலெல்லாம் இரு மொழிகளிடையே மிக அதிகமான ஒற்றுமையினைக் காணும்போதுதான் இவ்விரு மொழிகளும் ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவை என்ற முடிவிற்கு வருகின்றோம். இத்தகைய முடிவினை அறிவியல் அடிப்படையில் நிலை நாட்டுகிற நிலையையே ஒப்பியல் முறை என்று மொழியியல் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

தமிழ் மொழி கேரள நாட்டின் மொழியாக இருந்தது

தமிழ் மொழி கேரள நாட்டின் மொழியாக இருந்தது இக்காலத்தில் வழக்கத்தில் உள்ள உடுப்பு, உண்ணு, வெள்ளம் போன்ற சொற்கள் பின்பற்றி வருகின்றனர். தமிழ் மொழி வழக்கில் சட்டை, சோறு, தண்ணீர் என்ற சொல்லாட்சி மொழிக்கு பயன்படுத்தி இது தமிழில் பெயர் சொற்கள் ஆனால் மலையாளத்தில் வினை சொற்கள் வருகிறது இதுவும் தமிழாக உள்ளது ”தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியில் கேரள நாட்டிற்கு அன்றும் இன்றும் பங்குண்டு. எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றாகிய பதிற்றுப்பத்து சேர அரசர்களைப் பற்றிப்பாடுவது நாம் அறிவோம்.

பல்வேறு புலவர் பெருமக்களைக்கட்டிகாத்து வாழ்த்தி வளர்த்த பெருமை சேர அரசர்களுக்கு உண்டு. சேர அரசர்களுள் ஒருவனாகிய யானைக்கட் சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறையே ஐங்குறு

நூற்றைத் தொகுப்பித்தவன். அரசு புலவர் பெருமக்களில் பலர் சேர நாட்டில் வாழ்ந்து வளர்ந்தவர்கள். குடிமக்கள் காப்பியம் என்றும், முதல் காப்பியம் என்று அழைக்கப்படும் சிலப்பதிகாரம் சேர நாட்டில் தான் தோன்றியது என்பர். ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியனாரும் இந்நாட்டும் பகுதியில் பிறந்து வளர்ந்தவர் என்பதை அனைவரும் அறிவர். புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும் இங்குப் பிறந்து வளர்ந்தது. சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும். குலசேகர ஆழ்வாரும் வேணாட்டடிகளும் இந்நாட்டு மண்ணில் வளர்ந்தவர்கள். மனோன்மணியம் பாடிய சுந்தரனாரும் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் இசை வளர்த்த இலக்குமண பிள்ளையும் இப்பகுதியைச்

சார்ந்தவர்கள். இந்நிலையில் இந்நாட்டுப்பகுதியில் தமிழ் இருந்ததையோ அது மலைதமிழ் என்ற பெயரில் வளர்ந்ததையோ அதிலிருந்து மலையாளம் பிறந்ததையோ பிறந்து வளர்ந்ததையோ வளர்ந்த நிலையில் இலக்கியம் கண்ட நான்கு திராவிட மொழிகளில் ஒன்றாக உயர்ந்ததையோ குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. கி.பி 8-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் தமிழாக வளர்ந்த இம்மொழி அதன் பின்னர் மாற்றங்கள் பல பெற்று மலையாள மொழியாக வளர்ந்தது. 'ல்லாதிலகம்' இதை நன்கு அறிந்த நிலையில்தான் கேரள தமிழ் என கூறி நிற்கிறது" இதன்மூலம் சங்க இலக்கியம் சொற்கள் வழக்கில் உள்ளன.

மட்டக்களப்பு வழக்குச் சொற்களஞ்சியம்

முனைவர் ஜெ. அரங்கராஜ்

யாழ்ப்பாணம் ஆகோள் ஆய்வுமையத்தில் ஆய்வறிஞராகப் பணிபுரியும் இவர் 13 நூல்களை இயற்றிப் பதிப்பித்துள்ளார். செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தில் முனைவர் பட்ட மேலாய்வாளராகப் பணியாற்றி “செம்மொழித் தமிழ் இலக்கிய இலக்கண மேற்கோள் அடைவு” என்னும் ஆய்வேட்டினை அளித்துள்ளார்.

மரபுவழிப்பட்டுத் தொன்றுதொட்டுத் தமிழ்மொழி வழங்கும் தமிழரின் தாயகங்களைத் தமிழ்நாடுகள் என்று வழங்குகின்றோம். அவ்வகையில் தமிழ்நாடுகள் சோழநாடு, பாண்டிநாடு, தொண்டைநாடு, கொங்குநாடு, ஈழநாடு என்பன அமையும். இவை ஒவ்வொன்றிற்குமான சிறப்புக் கூறுபாடுகளை உடைய மொழி வழக்குகள் உண்டு இவற்றை பேச்சுவழக்கென்றும், தமிழின் வட்டார வழக்கென்றும் குறிப்பிடுவோம் அவ்வகையில் ஈழத்தில் வழங்கும் தமிழ் வழக்குகளை மட்டக்களப்பு வட்டார வழக்குகள், யாழ்ப்பாண வட்டார வழக்குகள் எனும் இருபெரும் பிரிவுகளாக வகைமை செய்யலாம். அவற்றில் மட்டக்களப்பு வட்டார வழக்குக் குறித்து இக்கட்டுரையில் ஆராய உள்ளனன்.

நிலவியல் அடிப்படையில் தமிழ்நாடுகள் யாவற்றிற்கும் தெற்கில் அமைந்துள்ளது. மட்டக்களப்புத் தமிழகமாகும். முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் எனும் நால்வகைத் திணைகளுக்குமுரிய நிலக்கூறுகளை உடையதாக அமைந்துள்ளமையும் இதன் சிறப்பாகும். இதன்வழி ஆகத் தெற்கில் வழங்கும் தமிழ் வழக்காறுகளையும் ஐந்திணை சார்ந்த தொழில்முறைக் கலைச்சொல் வழக்காறுகளையும் மிகுதியும் பெற்றுள்ளதாக மட்டக்களப்புத் தமிழகம் அமைகின்றது

மட்டக்களப்பு வழக்குச் சொற்களைத் தொகுத்து ஆய்வதன் வழிப் பல்வேறுபட்டதாய பேறுகள்

தமிழுலகிற்கும் கிடைக்கும். அவை குறித்த சான்றுகளாகச் சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சங்க இலக்கியத்தில் வழங்கிய பல சொற்கள் இன்றும் அதே வடிவிலும் பொருளிலும் மட்டக்களப்பில் வழங்குதலைக் காணலாம். இதன்வழி மட்டக்களப்பு தமிழ் வழக்காற்றின் தொண்மையை உணரலாம். இவை வரலாற்றுமுறைப் தமிழ்ப் பேரகராதிகளின் உருவாக்கிற்கு மிகவும் இன்றியமையாதனவாகும். வேர்ச்சொற்களின் ஆய்விற்கும் ஒப்பீட்டிற்கும் வேர்ச்சொல் அகராதிகளின் உருவாக்கத்திற்கும் முழுமையாகத் தொகுக்கப்பட்ட மட்டக்களப்பு வழக்குச்சொல் அகராதிகளின் இன்றியமையாதனவாகும் பல்துறைச் சார்ந்த கலைச்சொற்கள் உருவாக்கத்திற்கு இவ்வழக்குகளின் பங்களிப்பு சிறப்பாக அமையும். மட்டக்களப்பு வழக்குகள் கொங்கு வழக்குகளோடும் மலையாளமொழி வழக்குகளோடும் பெரிதும் ஒப்புமை உடையனவாக அமைந்துள்ளமைக்கான கூறுபாடுகள் பல உண்டு. இவைகள் ஒப்பீட்டு நிலையில் ஆராயப்படும் போது தமிழ்ப்பண்பாட்டு மானுவலியல் தொடர்பான பல புதிய கருத்துகள் மொழிநிலையில் வெளிப்படுவனவாக அமையும். தொல்காப்பியம் போன்ற இலக்கண நூற்களின் விதிகளோடு மட்டக்களப்பு வழக்குச் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் பொருத்தி ஆராயும்போது பல மொழியில் போக்குகள் வெளிப்படவும் வாய்ப்புண்டு. இவற்றிற்கெல்லாம் முதற்படியாக அமைவது முறையான வழக்குச் சொல் சேகரிப்பேயாகும்.

மட்டக்களப்பு வழக்குச் சொற்களின் இன்றியாமையைப் பின்வரும் சான்றுகளின் வழியறியலாம்.

ஆயம்

ஆயம் எனும் சொல் வயற்காணி முதலியவற்றி லிருந்து வரும் குத்தகைத் தொகை முதலானவற்றைக் குறிக்கின்றது. குறிப்பிட்ட காலத்தில் கிடைக்கும் பொருள்திரள் என்னும் பொருண்மையில் இச்சொல் இன்றும் மட்டக்களப்பில் வழங்குகின்றது.

இதே பொருண்மையில் சங்க இலக்கியத்தில் இச்சொல் ஆட்சிமை பெற்றுள்ளது.

பல்பண்டம் பகர்ந்து வீசுந்
தொல் கொண்டித் துவன்றிருக்கைப்
பல்லாயமொடு பதிபழகி
வேறுவேறுயர்ந்த முதுவா யொக்கற்
(பட்டினப்பாலை 2100 – 213)

எனும் அடிகளின் வழியறியலாம் இதற்கு உரைகூறும் நக்கினார்க்கினியரும் பல் ஆயம் எனும் சொல்லிற்குப் பொருட்திரள் என்றே கூறுகின்றார் இதனை ‘தொல்கொண்டி’ பழையதாகிய கொள்ளையினையும் கொள்ளையென்றார் இந்நெறியை நடத்தினாரிடத்தல்லது பொருட்டிரள் உண்டாகாதென்றற்கு” என்பதனாலறியலாம்.

எமலாந்தி

தமது எதிர்காலத்திற்குத் தேவையான செல்வத்தைப் பாதுகாத்து இன்பமாக வாழத் தெரியாமல் அவற்றைப் பிறருக்கு வழங்கி விட்டுத் துன்பப்படுவோரைச் சரியான எமலாந்தியாக இருக்கிறார் பார் என வழங்கும் வழக்கு மட்டக்களப்பில் உள்ளது. இச்சொல் எமம்+ அந்தி – எமாந்தி – எமலாந்தி என்பதாக அமையும். இவ்வழக்கு சங்ககாலத்திலும் உண்டு என்பதினை

இரவுப்புறங்கண்ட காலைத்தோன்றி
எஃகிரு எகற்றும் மேமப் பாசறை
(புறநானூறு 397 – 6-7)

எனும் புறநானூற்று அடிகளில் எமம் என்பது பாதுகாப்பு என்னும் பொருளில் வழங்குதலினை அறியலாம். இச்சொல் இன்பம் எனும் பொருளில் வழங்குதலை

‘மன்ற வேங்கை மலர்பதநோக்கி
ஏறாதிட்ட வேழப்பூசல்’

என்னும் அடிகளால் அறியலாம் (குறுந்தொகை 247 6 – 7)

உருத்து

உருத்து எனும் சொல் நீண்டகாலம் ஒருவர் தொடர்பற்றுப்போய்விட்ட நிலையிலும் அவர்திடீரெனச் சமூகத்தில் செல்வாக்குப் பெறுவாரெனில் அவரது உறவினர்கள் இவர் எங்களது ‘உருத்து’ (சொந்தம்) என அழைப்பது இன்றும் வழமையாம். இச்சொல் ‘எங்கள் உறவில்’ தோன்றியவர்’ என்னும் தோன்றுதல் தன்மையில் அமைந்தது. இதே தோன்றுதற் பொருளில் இச்சொல் ஆட்சி பெற்றுள்ளமையினை,

1. அணங்கென வருத்த சுணங்கனியாகத்

தீர்க்கிடை போகா வேரிள வனமுலை (பொரு நாரற்றுப்படை 35 – 36)

2. ஆர்துயி லியம்பு நாடன் மார்புரித்தாகிய மறுவினட்பே (குறுந்தொகை 397 – 6-7)

உறுக்குதல்

மட்டக்களப்பு வழக்கில் உறுக்குதல் என்னும் சொல் ஒருவரை மாந்திரிகத்தினை உட்செலுத்திக் கட்டுதல் என்னும் பொருள்படும் ஒருவருடைய உடலினுள் மந்திரங்களை உட்செலுத்துதல் அல்லது ஊட்டுதலின் வழியாகவே அவரது செயற்பாடுகளைக் கட்டவியலும் அவ்வடிப்படையில் உறுக்குதல் என்னும் சொல் வழங்குகின்றது. இச்சொல் பண்டு தொட்டே இப்பொருளில் வழங்கி வந்தமையைச் சங்க இலக்கியங்களின் வழி அறியலாம். பாண்மகள் தனது தந்தைக்கு உணவூட்டலை உறுக்குதல் எனும் சொல்லால் குறித்துள்ளமையைப் பின்வரும் அகப்பாட்டின் அடிகளால் அறியலாம்

ஞாண் கொணுண் கோலின் மீன்கொள்
பாண்மகள்

தண்புன லடைகரைப் படுத்த வராஅ
னாரரி நறவுண் டிருந்த தந்தைக்கு
வஞ்சி விறகிற் சுட்டுவா யறுக்குந்
தண்டுறை யூரன் பெண்டிர் எம்மை

(அகநானூறு 216 1-5)

அத்துடன் குழந்தைக்குப் தாய்ப்பாலூட்டுதல் உறுக்குதல் என்னும் அகநானூறு என்னும் அடிகளின் வழி அறியலாம் வழங்கியமையினை

புதல்வ னீன்ற பூங்கண் மடந்தை
முலைவா யறுக்கிங் கைபோற் காந்தட்
குலைவாய் தோயும் கொழுமடல் வாழை
எனும் அடிகளின் வழியறியலாம்.

ஒல்லுப்பம்

மிகவும் குறைந்த அளவான பொருளைக் குறித்தற் பொருட்டு மட்டக்களப்புப் பேச்சு வழக்கில் வழங்கும் சொல் ஒல்லுப்பம் என்பதாகும், ஒருவர் தனது உணவில் சிறிது உப்பு குறைந்திருந்தால் எனக்கு 'ஒல்லுப்பம் உப்பு கொடுங்கள் என்றால் மிகமிகக் குறைந்த அளவு கொடுங்கள் எனப்பொருள்படுவதால் இச்சொல் வழங்குதலைக் காணலாம். ஒல், ஒல்சி, ஒல்கு மிகக்குறைவு சங்க இலக்கியச் சொற்கள் பத்துக்கு மேற்பட்ட பொருளைச் சுட்டுவனவாகின்றன. ஒல்குபசி யுழந்த வொடுங்குநண் மருங்கில் வளைக்கைக் கிளைமகள் வள்ளுகிர்க் குறைந்த (சிறுபாணாற்றுப்படை 135- 136)

உரைகூறும் நச்சினார்க்கினியர் “ஒடுங்குதற்குக் காரணமான பசியாலே வருந்தி நுடங்கும்” எனக் கூறுவர். இதன்வழி ஒல்கு எனும் சொல் ‘ஒடுங்குதல்’ எனப் பொருள்பட்டதினை அறியலாம் ஒடுங்குதல் எனும் சொல் வற்றுதல், குறைதல் உட்குழிதல் என்பதாகப் பொருள்படும் நுட்பம் எனும் சொல்லும் நுண்மைப்பொருள் உணர்த்தும். இதன்வழி ஒல்கு + நுட்பம், ஒல்குநுட்பம் என இயல்புப் புணர்ச்சியுற்று-பின் வழக்கில் ஒல்லுப்பம் என மருவிற்றெனலாம்

உமல் :

பணையோலையாலோ, பான்புல்லாலோ, பின்னப்பட்டு பொருட்களைக் இட்டுச்செல்வதற்கான கைப்பையை மட்டக்களப்பு வழக்கில் உமல் என வழங்குவர். இதுச்சொல் மிகுந்த பழமையுடையதாகும். உள்ளே உள்ள பொருளை வெளியிற்றளாளுவது ‘உமில்’ என வழங்கும் இதனை,

புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாய்ந் திழிதரப்
புள்ளி வரிநுதல் சிதைய நில்லா

(குறிஞ்சிப்பாட்டு 172 - 173)

எனும் அடிகளின் வழி அறியலாம். உள்ளே உள்ளதை வெளியில் தள்ளுவது உமிழ், உள்ளே எந்தப் பொருளும் இல்லாத பழைய பனங்கொட்டைக்குப் பெயர் ஊமல், உள்ளே உள்ள கருத்தை நாவால் வெளியிட இயலாதவன் ஊமன் அதன் போக்கில் உள்ளே உள்ள பொருளைப் பாதுகாக்கும் கருவிப் பொருளில் கூடைப்பைக்கு உமல் எனும் சொல் அமைவதினைக் காணலாம்

வல்லுவம்

பாண் இழைகளாற் பின்னப்பட்ட சிறிய பண்ப்பையினை முப்பதாண்டுகளுக்கு முன்புவரை மட்டக்களப்பு மக்கள் பயன்படுத்தி வந்தனர் இப்பண்ப்பையினை ‘வல்லுவம்’ எனும் சொல்லால் அழைத்தனர் வல்லுவம் எனும் சொல் வலிமையானது பணத்தினைப்

பாதுகாக்க வல்லது. எனும் பொருளில் வழக்கப்பட்ட காரணப்பெயராகும். இச்சொல் வலிமையானது எனும் பொருளில் வழங்கியுள்ள மையினை

செந்தொடை மறவ
தல்கு மஞ்சுவரு நெறியிடை மறுத்தல்
யிறப்ப வெண்ணுவ ரவரெனின் ரதர்பார்த்
வல்லுவங் கொல்லே (நற்றிணை 43 6-9)

என்னும் அடிகளால் அறியலாம். இதனடிப்படையில் மட்டக்களப்பில் வழங்கும் வல்லுவம் எனும் சொல்லின் பழமையை உணரலாம் அத்துடன் இக்காலத்தும் பண்ப்பை கூட்டுச் சொல்லையும் ருசளந என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லையும் தவிர்த்து, வல்லுவம் எனும் இச்சொல்லை அப்பொருட்டு தமிழர்கள் வழங்குதல் சிறப்பானதாகும்.

எழுந்தமானம்

இச்சொல் ஒருகூட்டத்தில் ஒரு கருத்திற்குச் சார்பாக எழுவோரின் அளவைக் குறித்தர்பொருட்டு பயன்படுத்தப்படுவதாகிறது. அளவுச் சொல்லாகவும் ஒப்புமைச் சொல்லாகவும் வரும் இதனை,

மானம் என்பது

“பெருங்களிற்றுச் செவியின் மானத்”

(குறுந்தொகை 7614)

எனும் அடிகளால் அறியலாம் மேற்கண்டவற்றின் வழி பல சங்க இலக்கியச் சொற்களின் ஆட்சிமை மட்டக்களப்பு வழக்குத் தமிழில் வழங்குதலினைக் காணலாம்.

மலையாள வழக்கு

மட்டக்களப்புத் தமிழகத்திற்கும் சேரநாடாகிய கேரளத்திற்கும் பல்வேறுபட்ட தொடர்புகள் இருந்து வருதலினை அறியலாம் அது போலவே மட்டக்களப்பு வழக்குத் தமிழிற்கும் மலையாள வழக்கத்திற்கும் பல்வேறு ஒப்புமைகளைக் காணவியலும் சான்றாக “ஆவலாதி” என்ற சொல் பேராசைக்காரன் (பரவதி) என்னும் பொருளில் மட்டக்களப்பில் வழங்கும் இதேசொல் அலவலாதி’ என மலையாள மொழியில் வழங்குதலையும் காணலாம். அவ்வாறே தந்தையின் உடன்பிறந்தானில் இளையவனை குஞ்சச்சன் என்றும் தாயின் உடன்பிறந்தாரில் இளையவனை குஞ்சம்மா என்றும் அழைக்கும் வழமை மட்டக்களப்பு வழக்கிலும் மலையாள வழக்கிலும் ஒன்றுதல் காணலாம். இவை போன்ற பல்வேறு ஒப்புமை வழக்குகள் மட்டக்களப்பு தமிழிற்கும் மலையாளத்திற்கும் உண்டு. அவ்வாறே வெந்தயத்தை உலுவாஅரி சியென மட்டக்களப்பு

வழக்கிலும் உலுவா என மலையாளத்திலும் ஒப்ப வழங்குவர்

கொங்கு நாட்டு வழக்கத்திற்கும் மட்டக்களப்பு வழக்கத்திற்குபான பல்வேறு ஒப்புமைச் சொற்களைக் காணவியலும் சான்றுகளாக தாயின் தந்தையை 'அப்புச்சி' என மட்டக்களப்பில் வழங்குவர் அதேவழக்கு இன்றும் கொங்கில் உண்டு. பயன்படுத்த முடியாத பொருட்களை 'ஆர்த்துப் போயிற்று' என வழங்கும். வழக்கு மட்டக்களப்பில் உண்டு. அதனையொப்ப வயதாலும் நோயாலும் தளர்ந்தவர்களை 'ஆந்து போய்விட்டார்' எனும் வழக்கு கொங்கில் உண்டு. குழம்பினை ஆணம் என்ற வழக்காற் சுட்டுதலும் முறையற்றுப் பிறந்த பிள்ளையை 'வழிசல்' என குறிப்பிடும் வழக்கும் மட்டக்களப்பிலும் கொங்கிலும் ஒப்ப உடையனவே. சிலசொற்கள் சொல்நிலையில் ஒன்றாகவும் பொருள் வடிவில் சற்று வேறுபட்டு வழங்குதலையும் காணலாம். சான்றாக 'ஏகாலி' என்ற சொல் மட்டக்களப்பில் பொறுப்பற்ற தனியாளினைக் குறிப்பதாக உள்ள போது கொங்கில் வண்ணாரையும் நாவிதரையும் குறிப்பனவாக அமைகின்றது.

மென்மேலும் இவ்வழக்குகளை ஒப்பீட்டே ஆயும் போது பலஒப்புமைகள் வெளிப்படும்.

மட்டக்களப்பு வழக்கின் சிறப்புக் கூறுகளில் கூட்டுச்சொற்கள் குறைந்து தனிச்சொற்கள் பெருவழக்காக வழங்குதலும் ஒன்றாகும் சான்றாக உழுதி எனும் தனிச்சொல் உழிழநீர் எனும் கூட்டுச்சொல்லுக்கு மாற்றாக அமைகின்றது. அவ்வாறே ஆசை நிறைவேறாமல் கடமை முடியால், இறந்தோரை 'ஈறல்' என்ற சொல்லால் குறிக்கும் வழமையும் உண்டு இதனை ஈறல்லாதார் - ஈறாகதார் என விரித்து கடமையில் முடிவு காணாதர் எனக் கொள்ளல் பொருந்தும். மேற்கண்டவாறான பல்வேறு சிறப்பியல்புகள் மட்டக்களப்புத் தமிழ் வழக்கில் உண்டு என்பது தொடர்ந்து ஆரயப்படவேண்டிதாகின்றது. இவ்வாய்விற்கு உதவிய மட்டக்களப்பு நகர்வாழ் சா.புண்ணியமூர்த்தி அவர்களுக்கு எனது நன்றிகள் உரித்தாகுவதாக.

ஒப்பியல் ஈநாக்கில் திராவிட மொழிகள்

முனைவர் அருள் ஆறுமுகம் கண்ணன்

மலேசியாவில் காவல்துறை உளவுப் பிரிவு அதிகாரியாகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். ஈப்போவில், “ஈப்போ முத்தமிழ்ப் பாவலர் மன்றம்” தொடங்கியவர். ‘எழுத்தாளர் கூட்டுறவு நலச்சங்கம்’ தொடங்கி, வறுமையில் வாடும் எழுத்தாளர்களுக்குக் காப்புறுதித்திட்டம் அறிவித்துச் செயற்படுத்தி வருகிறார்.

மொழியும் அதன் அமைப்பும்

ஒரு மொழியின் வரலாற்றை ஆராயும்போது, அம்மொழி பேசப்படும் பல்வேறு பகுதிகளில், வெவ்வேறு வகையான மாற்றங்கள் காணப்படுவதை அறியலாம். ஒரு மொழியில் காணப்படும் மாற்றமே எல்லா பகுதிகளிலும் காணப்பட வேண்டும் என்ற வரையறை இல்லை. இந்நிலையில் பல்வேறு மாற்றங்களைக் கொண்டு வாழும் ஒரு மொழி பல்வேறு தனி மொழிகளாகப் பிரிகின்ற நிலை உருவாகின்றது. இந்நிலையில் தனி மொழிகள் அனைத்தையும் ஆராய்கின்றபோதுதான் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒப்பிட்டு ஆராய்கிறோம். இந்நிலையில்தான் ஒப்பியல் மொழியியல் உருவாகிறது. இத்தனி மொழிகளை ஆராயும் போது அவற்றிடையே காணப்படும் ஒலியமைப்பு, ஒலியன் அமைப்பு, இலக்கண அமைப்பு போன்றவற்றின் ஒற்றுமையைக் காண்கிறோம். இவ் ஒற்றுமைகள் தற்செயலாக ஏற்பட்டவையல்ல. ஒற்றுமைகளுக்குக் காரணம் இம் மொழிகள் அனைத்தும் மூல மொழி ஒன்றிலிருந்து உருவானவையே என்ற முடிவுக்குவரும்பொழுது இதனை ஆராயும் நிலையினை ஒப்பியல் மொழியியல் என்கிறோம்.

மொழியும் இலக்கணமும்

ஒரு மொழியின் இயல்புகளை வரையறுத்து உணர்த்துவது இலக்கணம். மொழியின் புலமைக்கும்

இலக்கண அறிவே அடிப்படையாகும். மொழியின் செயல்பாட்டை விளக்குவது மொழியியல் ஆகும். எழுத்து, மொழியை இலக்கண ஆய்வுப் பொருளாக மாற்றுகிறது. பேச்சு மொழிக்கு முதன்மை தருகிறது. இலக்கண விதிமுறைகளை வகுத்துக் கொடுக்கிறது. இலக்கணம் பெரும்பாலும் சொல்லியலை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். சொல்லியலே தொடரியலாகப் பேசப்படுகிறது. ஒலியன் கோட்பாடு மொழிஆராய்ச்சிக்கு வழங்கியுள்ள பெருங்கொடையாகும். மொழியியலும் தொடரியலும் சிறப்பிடம் பெறுவது ஒலியியலாகும். மரபுவழி இலக்கணத்தாரும் மொழியியலாளரும், கோட்பாட்டிலும் அணுகும் முறையிலும் வேறுபட்டிருப்பினும் அவர்கள் மொழியின் அமைப்பினை ஆராய்ந்து விளக்கிச் சென்றுள்ளனர் என்பதை அறியலாம்.

ஒப்பியல் அறிமுகம்

உலகில் காணப்படும் பல்வேறு மொழிகள் அமைப்பில் தமக்குள் ஒப்புமையுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. பல்வேறு மொழிகள் ஒட்டு மொழிகளாக உள்ளன. இம்மொழிகளில் காணப்படும் இலக்கணக் கூறுகள் ஒட்டுகளாக உணர்த்தப்படுகின்றன. இதன் அடிப்படையில்தான் இப்பெயர் பெற்றன. இம்மொழிகளில் காணப்படும் சொற்கள் தனித் தனியாக நின்று ஒட்டுகள் எதையும் ஏற்காமல் சொற்கள் வாக்கியங்களில் வரும் இடத்தைப் பொறுத்து குறிப்பிட்ட இலக்கணப் பொருளைத்

தருகின்றன. மொழிகளின் ஒட்டுகள் வேர்ச் சொற்களுடன் பிணைந்து இணைவதாலும் உயிர்கள் மாற்றங்களினாலும் இலக்கணக் கூறுகளைக் காட்டுகின்றன. உலக மொழிகள் பல தம்முள் இனத் தொடர்பு உடையவை. இவற்றிற்கிடையே காணப்படும் பொதுத்தன்மை மிகப் பல வகையாக இருப்பதால் அவற்றை ஒரின் மொழிகள் அல்லது குடும்ப மொழிகள் எனக் கூறலாம்.

ஒப்பியலும் அதன் வரலாறும்

ஒப்பியல் இலக்கியம் என்ற சொற்றொடரை 1848ஆம் ஆண்டு புகழ்பெற்ற திறனாய்வாளர் ஆர்னால்ட் (1822-1888) ஆங்கிலத்தில் முதன்முதலாக வழங்கினார் என்று கூறப்படுகிறது. மேலும் இலக்கியங்களையும் படைப்பாளிகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது மிகப் பழங்காலத்தில் இருந்து வந்துள்ளதை அறியலாம். தமிழ் உரையாசிரியர்களிடம் தாம் உரை கூறும் நூல்களுக்கும் பாடல் வரிகளுக்கும் இணையான பிற இலக்கண இலக்கிய மேற்கோள்களை ஒப்பீட்டு முறையில் எடுத்துக் காட்டுகின்ற போக்கு இருந்துள்ளதை அறியலாம். 19ஆம் நூற்றாண்டு காலம் முதல் இக் கண்ணோட்டம் மேலும் வளர்ந்து வந்துள்ளதையும், ஒப்பீட்டுத் திறனாய்வு வளர்ச்சி பெற்ற ஒப்பிலக்கியம் தனி அறிவுத் துறையாக பிராணசு நாட்டில் தொடங்கி பின்னர் அமெரிக்காவில் வளர்ச்சி பெற்று தன் காலத்து வகுத்துக் கொண்ட செய்தியினை அறிந்து கொள்ளலாம். மேலும் இது உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் சமுதாய நிலையிலும் இவற்றிற்கிடையே பெரும் ஒற்றுமைகள் காணப்பட்டதை அறியலாம். வான் சிலேகல் என்ற ஜெர்மன் நாட்டு அறிஞர் ஒப்பிலக்கணம் (comparative grammar) என்ற சொல்லைத் தன்னுடைய நூல் ஒன்றில் முதன் முதலாகப் பயன்படுத்தினார். என்பதை அறிந்து கொள்வது மட்டுமின்றி 1856ல் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் பற்றி ஆய்வு செய்த அறிஞர் கால்டுவெல் ஒப்பியியல் ஆய்வினை மேற்கொண்டார் என்பதையும் அறியலாம்.

திராவிட மொழிகள்

மிகப் பழங்காலம் முதலே திராவிட மொழிகள் பற்றி மேனாட்டினர் அறிந்திருந்தனர். கி.பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் போர்ச்சுகீசிய அறிஞர் ஒருவர் தென்னிந்திய மொழிகள் பற்றிய குறிப்பிட்டுள்ளதை அறியலாம். தென்னிந்தியப் பகுதியில் வழங்கப்பட்டு வரும் பெரும்பாலான மொழிகள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய 25 மொழிகளைத் திராவிட மொழிகள் என்று கூறலாம். கி.பி. 1816 இல் பிராணசு ஓயிட் எல்லிசு, பேராசிரியர் கேம்பல் என்பவர் தெலுங்கு

மொழி இலக்கணம் என்னும் நூலில் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் ஆகிய நான்கு மொழிகளும் ஒரே தனி குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை என்பதைக் கூறி, அவற்றிற்கு இடையே உள்ள தொடர்பினைச் சுட்டிக்காட்டினார். 19ம் நூற்றாண்டில் வடமொழியை ஆராய்ந்த இராஸ்க் என்பவர் சமற்கிருத சொற்களில் இருந்து வேறுபட்ட சொற்கள் சிலவற்றைப் பிரித்து அவற்றை மலபார் மொழிகளுக்கு உரிய திராவிட மொழிகள் சொற்கள் என்று கூறிச் சென்றார். கி.பி 1844 இல் கிறித்துவ லாசர் என்பவர் தென்னிந்தியாவில் ஒரு தனி குடும்பமாகத் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார். பேராசிரியர் ஸ்டீவன்சன் (1841- 1844) வரை வடமொழி தவிர்ந்து ஏனைய மொழிகளை ஆராய்ந்து தென்னிந்திய மொழிகள் தனி குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை என்று கூறிச் சென்றார்.

ஆர்.ஈ.இராபர்ட்சு 1779-இல் பேச்சு வழக்கிலுள்ள மால்டோ மொழியையும், தோடா மொழியைப் பற்றிப் பேராசிரியர் ஸ்மிட் என்பவர் 1837 இலும், பிராகுயி மொழியைப் பற்றி பேராசிரியர் வீச் 1838 இலும், கோண்டி மொழியைப் பற்றியும் வாட்ச்சே 1844இலும், பகடா மொழியைப்பற்றி எம். பஹ்லர் 1849இலும், குவி மொழியைப்பற்றி ஜான் பெர்சிவல் ஃபிரை 1851 இலும், ஆராய்ந்தனர். இதன் அடிப்படையில் எச். பி.ஹாட்சன் என்பவர் (1848-1856) வரை நடு இந்தியாவிலும் இமயமலைப் பகுதிகளிலும் தென்னிந்தியப் பகுதிகளில் உள்ள பழங்குடி மக்களின் சொற்கள் பலவற்றை எடுத்துக்காட்டி, அவை தென்னிந்திய மொழிகள் இனத்தைச் சார்ந்த ஒப்புமையுடையவை என்று கூறினார்.

இந்தியாவில் உள்ள நான்கு மொழிக் குடும்பங்களில் திராவிட மொழிக் குடும்பம் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது. மொகஞ்சதாரோ ஹரப்பா நாகரிகங்களை ஏற்படுத்திச் சிந்து பஞ்சாப் பள்ளத்தாக்குகளில் நாகரிகத்தோடு வாழ்ந்தவர்கள் திராவிடர்கள் என்பதையும், ஆரியர்கள் வருகையால் தென்னிந்திய பகுதிகளுக்கு இவர்கள் குடியேறிய வரலாறு கூறப்படுகின்றது. பலுசிஸ்தானில் பேசப்படும் பிராகுயி மொழியின் வாயிலாகத் திராவிடர்கள் ஒரு காலகட்டத்தில் இந்திய முழுவதும் பரவி இருந்தனர் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். மொழியியல் அறிஞர் ஹீரால் பாதிரியார், பேராசிரியர் எஸ்.கே.சட்டர்ஜி சிந்து கங்கை பகுதிகளில் திராவிட மொழிகள் பேசப்பட்டு வந்துள்ளன எனக் கண்டறிந்து ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். மேலும் தமிழ், கன்னடம் போன்ற திராவிட மொழிகளுக்கும் வங்காளி, இந்தி போன்ற வட இந்திய மொழிகளுக்கும் இடையில் நெருங்கிய ஒற்றுமை இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார். எஸ்.கே. சாட்டர்ஜி என்பவர். திராவிட மொழிகள் உராலிய மொழி

குடும்பத்தோடு நெருங்கிய உறவு கொண்டுள்ளது என்பதை கால்டுவெல் போன்ற ஒப்பியல் மொழி நூல் அறிஞர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். இவ்விரு மொழிகளின் குடும்பங்களுக்கு இடையே காணக்கிடைக்கும் பொதுவான சொற்கள் பலவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்ந்து கால்டுவெல் திராவிட மொழிகள் மங்கோலிய மொழிகளோடு தொடர்புடையவை என்று விளக்கினார். இத்துறையில் ஆய்வு நிகழ்த்திய எஃப். ஓ. ஸ்கிரேடர் என்பவர் இவ்விரு மொழிகளுக்கிடையே உள்ள தொடர்பு வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இவ்விரு மொழிகளையும் பேசிய மக்கள் நெருங்கி வாழ்ந்த உண்மை நிலைக்குச் சான்றாக அமைகிறது என்றார். இவ்விரு மொழிகளுக்கு இடையே காணப்படும் 72 இணைச்சொற்கள் குறித்து ஆய்வு செய்த பேராசிரியர் பரோ வேறு எந்த மொழி குடும்பங்களுக்கிடையே காணமுடியாத அளவிற்கு நெருங்கிய குடும்ப உறவு இவ்விரு மொழி குடும்பங்களுக்கு இடையில் இருப்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். திராவிட மொழிகள் ஆரிய மொழிகளான கொரிய மொழி ஜப்பானிய மொழி ஆகியவற்றோடு உறவு கொண்டுள்ளது என்பது அறிஞர் பலரால் கூறுகின்ற கருத்தாகும். மருத்துவர் சுசுமோ ஒனோ என்ற ஜப்பானிய மொழி அறிஞர் திராவிட மொழிகளின் தலைமையிடமாக இடத்தைப் பெறும் தமிழ் மொழி ஜப்பானிய மொழிக்கும் இடையே உள்ள உறவு நிலையை விரிவாக ஆய்வு செய்து ஜப்பானிய மொழியின் மூல மொழி தமிழே என்று முடிவுசெய்துள்ளதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

திராவிட மொழிகளின் ஒப்புமை

இம் மொழிகள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றின் உட்பிரிவுகளை ஏற்படுத்துவதில் ஒப்பியல் அறிஞர்கள் பல கருத்துகளைக் கூறிவருகின்றனர். கால்டுவெல் இம் மொழியினைத் திருந்திய மொழிகள், திருந்தாத மொழிகள் என்று கூறினார். தமிழ்-மலையாளம் மொழிகளோடு தொடர்பு உள்ளதைக் கூறி இவை திராவிட மொழிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையது என விளக்கினார். கால்டுவெல் அவர்கள். எனினும் திராவிட மொழிகளைத் தமிழ்த் தொகுதி, தெலுங்கு தொகுதி என்று இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து பிறகு, தென் திராவிட மொழிகள், நடுத்திராவிட மொழிகள் என்னும் இரு பிரிவுகளில் துணைநிற்கும் மொழி திராவிட மொழி அவைகள் வழங்குமிடம் மாறுதல்களின் பொதுமை அவற்றுக்கிடையே உள்ள அடிப்படை பண்புகள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒப்பியல் அறிஞர்களின் மொழிகளைத் திராவிட மொழிகள் நடுத்திராவிட மொழிகள் வட திராவிட மொழிகள் என்று ஆராய்ந்தனர் .

திராவிட மொழிக் குடும்பங்களின் ஒப்புமை

உலகில் காணப்படும் மொழிகளைப் பல நிலைகளில் ஒப்பிட்டு ஆராய்வார். உலக மொழிகள் பல தம்முள் இன தொடர்பு உடையவை. அவற்றிடையே பொதுத்தன்மை மிகப் பலமாக இருப்பதால் அவற்றை ஒர் இன மொழிகள் அல்லது குடும்ப மொழிகள் (family language) எனக் கூறுவர். ஒரு குடும்பத்தின் பல்வேறு மொழிகளை ஒப்பிட்டு ஆராயும் முறையினை ஒப்பியல் முறை எனலாம். இம்மொழிகள் ஒர் இனத்தைச் சார்ந்தவையாக இருப்பினும் இம்மொழிகள் உள்ள சொற்களுக்கு இடையே ஒரு விதமான ஒழுங்கான ஒப்பு ஒலி மாற்றம் இருப்பதை அறியலாம். இம் மொழிகளில் ஒலி ஒழுங்குக்குத்தான் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. ஒலி ஒற்றுமைக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுவதில்லை. தொல் மொழி தன்மையால் மற்ற இன மொழிகளை ஒத்திருக்கும் சில மொழிகளில் தற்செயலாகக் காணப்படும் வடிவ ஒப்புமை உடைய அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராயக்கூடாது.

ஒப்பியல் முறை என்ற கோட்பாட்டை உருவாக்கி அனைத்து மொழிகளும் தொல்மொழி ஒன்றில் இருந்து உருவானவை என்றும் அத் தொல் மொழிச் சொற்கள் இத்தகைய வடிவில்தான் இருக்க வேண்டும் என்றும் சில நெறிகளை வகுத்து கொண்டதை அறியலாம். சான்றாக, செவி என்ற பொருளைத் தருகின்ற சொல் தொல் திராவிட மொழிகளில் கெவி என காணப்படுவதை அறியலாம். இவ்வாறு சொற்கள் உருவாக்குகின்ற நிலையினைத்தான் மீட்டுருவாக்கம் என்கிறோம். தொல் வடிவங்களை உருவாக்குவதற்கும் மொழிகளுக்கிடையே உள்ள உறவு முறையை நன்கு அறியவும் இவ்வகையில் இவ் ஒப்புமொழியியல் முறை துணைபுரிகின்றது. பெரும்பான்மையான இன மொழிகள் இடையே வழங்குவதை அடிப்படையாக வைத்து தொழில் வடிவம் முடிவு செய்யப்படுகின்றது. ஆனால் சில நேரங்களில் குறைந்த வழக்குடைய சொல் வடிவங்களுடைய தொல் வடிவங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

தென் திராவிட மொழிகளின் வகைகள்

தென்திராவிட மொழிகள் தமிழ் மலையாளம், கன்னடம் துளு, பகடா, இருளா, கொடகு, கோடா, தோடா என்பனவாகும். தென் திராவிட மொழிகளில் துளு மொழியும் அடுத்து கன்னட மொழியும், பிறகு குடகு மொழியும், பிறகு கோட்டா, தோடர் என மொழிகளும் பிறகு தமிழ், மலையாளம் ஒரு பக்கமும் பிறகு மலையாளம் தமிழின் ஒரு கிளை மொழியாக இருந்தன என்று கூறப்படுகின்றது. மேலும் தென் திராவிட மொழிகளில் துளு மொழியே அதிக மாற்றங்கள் பெற்றிருப்பதால் இம்மொழியே தொல்

தென் திராவிட மொழியிலிருந்து முதலில் பிறந்திருக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. கன்னட மொழியோடு குடகு மொழி நெருங்கியத் தொடர்பு உடையது. இம் மொழி கருநாடக மாநிலத்தில் குடகு மொழி பேசும் மக்கள் கன்னட மொழியை இரண்டாவதாக அறிவர் என்று கூறப்படுகிறது. மேலும் கோத்தா மொழியும் தோடா மொழியும் மாறுபட்ட சில பண்புகளைப் பெற்றுள்ளன. தமிழ், மலையாளம், கோத்தா, தோடா ஆகிய நான்கு மொழிகளும் ஒரே பண்பினைப் பெற்றுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது.

தமிழ் மலையாளம் கன்னடம் ஒப்புமை நோக்கில்

தமிழ் மலையாளம் இரண்டு மொழிகளும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு எனவும் இவை இரண்டும் ஒரே கிளைமொழி எனவும் கூறலாம். இம்மொழிகளைப் பேசிய மக்கள் பற்றிய செய்தியினைப் பதிற்றுப்பத்து மற்றும் சிலப்பதிகாரம் ஆகிய நூல்களைச் சான்றாகக் கூறலாம். மலையாளம் தமிழ் ஆகியவற்றைத் திராவிடம் என்ற சொல்லால் குறித்தனர். முற்காலத்தில் இந்நாட்டைக் குறிக்க கேரளம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியதாகவும் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த அசோகரது கல்வெட்டு கேரளப் புத்திரா என்ற தொடர்பு சான்றினைக் கல்வெட்டின் மூலம் அறியலாம். மேலும் கன்னட மொழியும் இவ்விரு மொழிகளோடு நெருக்கம் கொண்டது என்பதும் நீலகிரி மலைப்பகுதியில் வாழும் படகர்கள் பேசும் மொழி கன்னடம் மொழியோடு பெரிதும் தொடர்பு உடையதாகவும் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பியல் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். பகடா, துளு, குடகு, தோடர், கோடர், இருளர் மொழிகளைப் பேசுகின்ற மக்கள் நீலகிரி குன்னூர் பகுதியில் வாழ்கின்ற பழங்குடி மக்களால் பேசப்படும் மொழிகள் என்று ஒப்பியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

நடுத்திராவிட மொழிகள் ஒப்புமை

தெலுங்கு, கோண்டி, கோண்டா, குயி, குவி, பெங்கோ, மண்டா, கொலாமி, நாயக்கி, கடபா, ஒல்லாரி, சில்லூர் என்பனவாகும். இம்மொழிகள் ஆந்திரா மாநிலத்திலும் தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற இடங்களிலும் பேசப்படுகின்றது. நடுத்திராவிட மொழிகளைத் தெலுங்கு குவி கிளைமொழி என்றும் கொலாமி, நாயக்கியின் கிளை மொழி என்றும் ஒப்பியல் அறிஞர் கூறுகின்றனர். தெலுங்கு குவி கிளை மொழியில் தெலுங்கு, கோண்டி, கோண்டா, குயி, குவி பெங்கோ, மண்டா ஆகிய ஏழு மொழிகள் உள்ளன. கொலாமி, நாயக்கி, பர்ஜி, கடபா, ஒல்லாரி, சில்லூர் ஆகிய மொழிகள் தனி மொழிகள் இல்லை என்றும் இவைகள் ஒரே கிளை மொழிகள் என்றும்

ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுவதை அறியலாம்.

இம்மொழிகள் ஆந்திரா மாநிலத்திலும், தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற இடங்களிலும் பேசப்படுகிறது. இந்திய நாட்டில் இலக்கிய வளம் மிக்க மொழிகளில் ஒன்றானதாகும் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

வட திராவிட மொழிகளின் ஒப்புமை

வட திராவிட மொழிகளான குருக், மால்டோ, பிராகூய் ஆகிய மூன்று மொழிகளும் வட திராவிட மொழிகள் பிரிவில் உடையதாக ஆந்திரப் பகுதியில் கோயா என்ற மொழியைத் தனிமொழி என்றும் கண்டு அதனையும் வடதிராவிட மொழிகளோடு ஒருங்கிணைத்து உள்ள, ஆராய்ச்சியாளர்கள். எனினும் சிலர் கோயா மொழியைக் கோண்டி மொழியின் வட்டார வழக்காகவே கருதுகின்றனர் என்பதை அறியலாம். வடதிராவிட மொழியின் குருப் மொழி மத்திய பிரதேசம், பீகார், ஒரிசா, அசாம் போன்ற பகுதிகளிலும் காணப்படுவதாகவும், வங்காள மக்களின் வரலாறு என்ற நூல் கூறுகிறது. இம்மொழிகள் பேசும் மக்கள் அகராதி ஒன்றில் 1924 ஆம் ஆண்டில் ஏ. கிரிக் நாட் என்பவர் வெளியிட்டு உள்ளதை அறியலாம். மேலும் மால்டோ மொழிகளைப் பேசும் மக்களை மலார் என்று அழைப்பதையும் பிராகூயி மொழி மேற்கு பாகிஸ்தான், பலுசிஸ்தான் பகுதிகளில் பேசப்படுகின்ற பெயரைப் பல நூற்றாண்டுகளாக இம்மொழிகளில் பாதுகாத்து வருவதை அறியலாம். பிராகூயி மொழியைத் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழி என்று பேராசிரியர் எமினோ 1962 இல் மூலத் திராவிட மொழியிலிருந்து முதல் மொழி எனக் கூறினார். ஆரிய மொழி திராவிட மொழியாகக் கருதப்பட்ட போதிலும் பாரசீக மொழியுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளது என இம்மொழியைப் பற்றி ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறியுள்ளனர். திராவிட மொழியின் ஒரு கிளை மொழியாய் கிளை மொழி என்பதை அறிந்து அறிவையே அறிந்து கொள்ளலாம்

முடிவுரை

ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்று ஒப்பிடுவதற்குக் காரணம் ஒன்றினைவிட இன்னொன்று சிறப்பானது என்று செம்மாப்பு கொள்வதற்காக அன்று மாறாக, ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கியத்தின் பண்புகளை மேலும் சரியாகவும் நிறைவாகும் விளங்கிக் கொள்வதற்கும் பிறருக்கு விளக்குவதற்குமேயாகும். ஒரு புதிய கோணத்தில் இலக்கிய பொதுமையைப் பண்புகளின் பின்னணியில் ஒப்பிட்டு திறனாய்வு செய்கின்ற போது, அந்த இலக்கியம் ஏற்புடைய தளத்தில் வைத்து ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. அதன் மதிப்பீடும் வரையறையும்

செய்யப்படுகிறது. ஒப்பீட்டு முறையில் மொழிகள் ஏனைய திறனாய்வு வகைகள் போன்ற மிகச் சிறந்த முறையில் உலகில் இருந்துள்ளதை அறிந்து கொள்ளுவதற்கு மொழியே முதற்காரணம் என்றால் அது மிகையாகாது.

ஆய்வுக்குப் பயன்பட்ட நூல்கள்.

1. தமிழ் மொழி வரலாறு, டாக்டர் ச. சக்திவேல்
2. திராவிட மொழிகள், டாக்டர் ச. அகத்தியலிங்கம்.
3. உலக மொழிகள் டாக்டர் ச. அகத்தியலிங்கம், தொகுதி 3
4. திராவிட மொழிகள் ஒப்பாய்வு, டாக்டர் ஜி. ஜான்சாமுவேல்
5. தமிழ் மொழி வரலாறு, தமிழ் வளர்ச்சித் துறை, முனைவர் ஜி. ஜான்சாமுவேல்
6. ஒப்பியல் இலக்கியம், க. கைலாசபதி

7. கல்வெட்டு கூறும் உண்மைகள், சதாசிவதப் பண்டாதாரர்.
8. சேரமன்னர் வரலாறு, ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை
9. தமிழர் வரலாறு, மா. இராசாமாணிக்கனார்.
10. திறனாய்வும் தமிழ் இலக்கியக் கொள்கைகளும், டாக்டர் ந.பிச்சமுத்து.
11. இலக்கியத் திறனாய்வியல், டாக்டர் தா. ஏ. ஞானமூர்த்தி.
12. மொழியியல் வாழ்வும் வரலாறும், ச. அகத்தியலிங்கம்.
13. The History Of Indian Literature, k. Zvelebil .
14. A History of Tamil Language , T. P. Meenakshi sundaram.
15. A comparative grammar of the Dravidian or south Indian Family of Language, 1956, Dr. R. Cardwell.

தமிழ் எழுத்து இலக்கணத்தில் மெய்யியல் கோட்பாடுகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு

திரு. ந. அறிவழகன்

கோவை குனியமுத்தூரில் உள்ள கலா கல்வி மையத்தில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார். தமிழ் எழுத்துகளின் விஞ்ஞானமும் மெய்ஞானம் பற்றிய ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளார்.

முன்னுரை :

தமிழ் முன்னோர்கள் தாங்கள் அறிந்த விஞ்ஞான அறிவியல் தகவல்களையும், மெஞ்ஞான ஆன்மீக தகவல்களையும் மற்றும் மனித உடலில் காணப்படும் நாடி, சுரபிகளின் செயற்பாடுகளையும்; இன்னும் பல செய்திகள், தகவல் நுட்பங்களையும், மெய்யியல் கோட்பாட்டு உண்மைகளையும் எதிர்காலத் தலைமுறைக்கும் விளங்கும் வகையில் தாம் பேசும் மொழி எழுத்துகளின் மூலமும் சொற்கள், வார்த்தைகள் உச்சரிப்பு மூலமும், வடிவங்கள் மூலமும் முறைப்படுத்தி இலக்கணமாகவும், இலக்கியங் களாகவும், புராணங்களாகவும் எதிர்காலத் தலைமுறையினர் களுக்குக் கடத்தியுள்ளனர். இக்கட்டுரையின் வாயிலாகத் தமிழர்களின் மெய்யியல் கோட்பாடுகள், தமிழ் எழுத்து இலக்கணத்தில் காணப் படுவதை ஓர் ஆய்வின் வாயிலாக விளக்குவதாக அமைந்து இருக்கும் எழுத்து இலக்கணத்தில் காணப்படும் யோகாவின் அடிப்படை எழுத்து இலக்கணத்தில் காணப்படும் யோகாவின் அடிப்படை கூறுகள்:

மெய்யியல் கோட்பாட்டுக்கு அடிப்படை யோகா ஆகும். மனிதனின் சுவாசப்பயிற்சி மற்றும் தியானப் பயிற்சி ஆகியவற்றால் எண்ணங்களை ஒரு நிலைப்படுத்தி உடலின் சக்தியையும், திறனையும் அதிகப்படுத்த முடியும்.

மனிதனின் மூளையின் அமைப்பு வலது மூளைப்பக்கமாகவும், இடது மூளைப்பக்கமாகவும் நாடிகளை வலது நாடியாகவும், இடது நாடியாகவும், நடு நாடியாகவும் தமிழ் முன்னோர்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு வலது பக்கம் சிவனாகவும், இடது பக்கம் சக்தியாகவும், வகைப்படுத்தியுள்ளனர். இவற்றை தமிழ் எழுத்துகளில் உயிர் எழுத்துகளை சிவனாகவும், மெய் எழுத்துகளை சக்தியாகவும் எடுத்துக்கொண்டனர். மேலும் என்ற ஆயுத எழுத்து மனிதனின் வல, இட, நடு என நாடிகளைக் குறிப்பிடவும் உடலில் காணப்படும் முக்கிய புள்ளி அழுத்தங்களைக் குறிப்பிடவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வல்லினம், இடையினம், மெல்லினம் அகியவற்றில் மெய்யியல் கோட்பாட்டு கூறுகள்:

மனிதனின் வலது பக்கம் வல்லினத்திற்கும், இடதுபக்கத்தை இடையினத்திற்கும், மெல்லினத்தை நடுபக்கமாகவும் அட்டவணை 1.1 ல் காணப்படுவது போல் கீழிலிருந்து மேலாக எழுதிக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், குண்டலினி யோகா கலையில் நமது சுவாசத்தைக் கட்டுப்படுத்தி மனிதனின் மூலாதாரத்தில் இருந்து தலைநெற்றி மத்தி வரை ஆறு நிலைகளாக எடுத்துச் சென்று மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி சித்தம் அடையும் முறையைக் குறிப்பிட இவ்வாறு எழுதி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். மேலும் அட்டவணையில் வலது பக்கம் கீழே உள்ள

பால்	வலது	நடு	இடது	பால்
பெண்	ற	ன	ள	ஆண்
ஆண்	ப	ம	ழ	பெண்
பெண்	த	ந	வ	ஆண்
ஆண்	ட	ந	வ	ஆண்
பெண்	ச	ஞ	ர	ஆண்
ஆண்	க	ங	ய	பெண்

வலது	நடு	இடது
ற	ன	ள
ப	ம	ழ
த	ந	வ
ட	ண	ல
ச	ஞ	ர
க	ங	ய

‘க’ ணாவை சிவன் என்றும், இடது பக்கம் கீழே உள்ள ய ணாவை எடுத்துக் கொண்டால் நமக்கு கய எனும் சிவசக்தியை குறிக்கும் எழுத்து கிடைக்கும். இதன் அடிப்படையில் நாம் இன்றும் பயன்படுத்தி வரும் பெயர்கள் சிலவற்றைக் பார்ப்போம். கயல்விழி, காயத்திரி, கயா (புத்த) கயிறு, கயத்தாறு, காயசித்தயோகம், கயிலாயம் கணபதி, சக்தியா, நித்தியா, சந்தியா, ஜெயா, ஆயா, திவ்யா, காவ்யா, கங்கா, யமுனா மேலும் பல பெயர் வழி ஆதாரங்கள் உள்ளன. இவற்றில் கயல் என்பது மீனை குறிப்பிடுவதால் பாண்டியர்களின் கொடியில் இரட்டை மீன்கள் காணப்படுகிறது.

யோகா அடிப்படையில் உணர்த்தும் வகையில் விநாயகர் உருவ வடிவமைப்பு:

யோகா செய்யும் முறையில் நமது சுவாசத்தில் வயிற்றின் அடிப்பகுதி வரை சென்று வருவதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இதை உணர்த்த நம்பிக்கையும் இடது மூளையை செயல்படுத்தி அறிவையும் ஆற்றலையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். வலது மூளையை கட்டுப்படுத்தி கோபம், ஆணவம் போன்றவற்றைக் கட்டுப்படுத்தியும் இருப்பதற்குக் குறிப்பிட்ட விநாயகரின் இடதுபுற தந்தம் பெரியதாகவும் வலது புற தந்தம் மட்டுப்படுத்தியும் காணப்படுகிறது. மேலும் குண்டலினி யோகாவில் காற்றை வயிற்றில் நிலைப்படுத்துவதைக் குண்டு வயிறு மற்றும் எலி வாகனத்தின் மூலம் குண்டலினி யோகாவை உணர்த்தும் வகையில் உள்ளது. மேலும் விநாயகரின் உருவமானது வணிகத்தைக் குறிப்பிடவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

தமிழ் வல்லினம், இடையினம், மெல்லினம் எழுத்துக்களின் வாயிலாக முருகன் எனும் மெய்யியல் கோட்பாட்டு கூறுகள்:

ம்+உ=மு எனும் எழுத்து அடிப்படையில் உருகு எனப்படுவது மனம் உருகிவேண்டுவதைக் குறிப்பிட முருகன் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. மேலும் சிலவற்றை

அட்டவணையில் குறிப்பிடுவது போல் வல்லினம், மெல்லினம், இடையினத்தை வலது, நடு, இடது என கீழிருந்து மேலாக எழுதிக் கொண்டு ஆண், பெண் எழுத்தாகப் பிரித்து எடுத்துக் கொண்டு பின்பு ஆண் எழுத்துக்களை மட்டும் இணைக்க வேண்டும். அதே போல பெண், எழுத்துகளையும் இணைக்க வேண்டும். இவ்வாறு இணைக்கப்பட்டவுடன் அட்டவணை 1.3 உள்ளது போல் வளைவு வளைவாகக் காணப்படும். முறுக்கிக்காணப்படும் யோகாவின் மூலம் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி உடல் நலம்பெறவும், ஒளி பெறவும் யோகா பயன்படுவதால் முருகன் கோட்பாடாகவும் கருதப்பட்டது. யோகாவின் தத்துவம் என்பது மனிதமனதை அழகுப்படுத்துவது ஆகும். இதனைக் குறிப்பிட்ட அழகிய ஆண் மயிலையும், அழகிய சேவலையும் முருகனின் வாகனமாகக் கருதப்படுகிறது.

பெண் எழுத்துகள் ச- சரஸ்வதியும், ல- இலட்சுமி, த- தவ்வை எனும் பெண் தெய்வங்கள், ழ - அழகு என்பதற்கும் ‘தமிழ்’லிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ற - இறைவி இறைவன், அறம் என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு ஆறு பெண் எழுத்துகளை 6 கார்த்திகை நட்சத்திரத்துடன் ஒப்பிட்டு கார்த்திகை பெண்கள் என உருவகப்படுத்தியுள்ளனர்.

ஆண் எழுத்துகள் ர- பால்காரன், மாட்டுக்காரன் என ஆண்களையும் மேன்மை அடைவதை (மேல் விலங்கு) ரி எனப்படுவதைப் பெண்களுக்கும் பயன்படுத்துவர். இதேபோல் ட- ஆண் எழுத்தாகவும், டி- பெண் எழுத்தாகவும், க- ஆண் எழுத்தாகவும், கி- பெண் எழுத்தாகவும், வ- ஆண் எழுத்தாகவும், பெண் எழுத்தாகவும், ன், ள் சேர்வதன் மூலம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ப- ஆண் எழுத்து என்பதற்கு அப்பா என அழைக்க ஆண்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ள - எழுத்து இருபாலருக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இவற்றில் ம- எனும் எழுத்து பெண் எழுத்தாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. ம- அம்மா ‘மா’ வை

சேர்த்து 7 எழுத்துக்கள் ஆகும். 6 ஆண் எழுத்துகளும், 6 - பெண் எழுத்துகளும் இணைவு வளைந்து வளைந்து காணப்படுவையே இன்றும் கோவில்களில் நாகர் சிற்பமாகக் காணமுடியும். இந்தப் பாம்பு சிற்பத்தையே வாசுகி பாம்பு எனவும் கருதப்படுகிறது. இதன் காரணமாகத் தமிழர்களை நாகர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர்.

பழனி பெயர்க்காரணம்:

அட்டவணை 1.4 ல் குறிப்பிடவது போன்ற தமிழ் மெல்லினத்தை கீழிலிருந்து மேலாக எழுதிக்கொண்டு கீழே க, ய எனும் சிவசக்தி எழுத்துகளைக் காய் எனும் பொருள்படும் படி மேலே ப, ழ எனும் ஆண் பெண் எழுத்துகளைப் பழம் எனும் பொருள்படும் படி எடுத்துக்கொண்டு குண்டலின் யோகாவில் நமது சக்தியைக் கீழிருந்து மேலாக செலுத்துவதைக் காய் பழம் அதனுடன் ஒப்பிட்டு ஞானத்தை அடைவதை ஞானப்பழம் காய், பழம் ஆவதைக் குறிக்கிறது.

இவை பழனி எனும் எழுத்து இணைவின் மூலம் விளக்கப்படுகிறது. இவ் எழுத்து இணைவுகள் வேல் ஆயுதம் போல் காணப்படுகிறது. இவ் ஆயுதமே முருகனின் ஆயுதம் எனவும் காணப்படுகிறது.

முடிவுரை

இக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ள உவமைகள், உவமேயங்கள் இன்னும் கோவில் சிலை வடிவத்தில் இருந்தும் புராணக்கதைகளில் இருந்தும் ஆதாரமாக எடுக்கப்பட்டது. மேலும் ஒப்பிடுவதற்கும் யோகாக்கலை அடிப்படைக் கூறுகளும் தமிழ் எழுத்து இலக்கணத்தின் அடிப்படை இலக்கணங்களும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. தமிழ் முன்னோர்கள் இன்னும் எண்ணற்ற அறிவியல் உண்மைகளும், ஆன்மீக உண்மைகளும், மருத்துவ உண்மைகளும், வானியல், கணிதவியல் போன்ற எண்ணற்ற தகவல்களைத் தமது புராணக்கதைகள் மூலமாக வடிவமைத்து இலக்கணமாகக் கொடுத்துள்ளார். இவற்றை ஆய்வதன் மூலம் தமிழர்களின் தொன்மையை உலகிற்கு எடுத்துரைக்க முடியும்.

தூய தமிழில் பேசுவதில் உள்ள சிக்கல்

திரு ஆர். அன்பழகன்

இளம் அறிவியல் பல்லாடகம் உயிரூட்டம் பயின்றவர்.
ஊடகம் துறைகளில் எட்டு ஆண்டு பட்டறிவுள்ளவர்.

முன்னுரை :

மொழியோடு, இந்திய நாடு கொண்டிருக்கும் ஏனைய சிறப்பு அம்சங்களான கலை, இலக்கியம், பண்பாடு, கலாச்சாரம், உயர்நன்நெறி, மாண்பு, வீரம் என இன்னும் நாம் அடுக்கி போகும் யாவும் வெள்ளைக்காரரான கட்டிடப் பொறியாளர் மெக்காலே பிரபு கொண்டு வந்த கல்வி திட்டத்தால் நம்மைக் கொண்டே இகழ்ந்துரைக்கப்பட்டு விட்டது என எத்துனை எத்துனை தரவுகள் கொண்டு நிறுவினாலும் யாரும் ஏற்றபாடில்லை. அதற்கான காரணம், அறிவியலாளர் கெப்ளரின், “புவியைத்தான் சூரியன் சுற்றுகிறது” என்னும் தவறான கோட்பாட்டை” கெப்ளரே கூறிவிட்டார், கெப்ளர் அறிவே அறிவு. அவர் கூற்று தவறாகுமா?” என்று அனைவரும் புகழ் அவரை மீறி யாரும் சிந்திப்பதை நிறுத்தியது போல், “வெள்ளைக்கார துரையே கொடுத்து சென்ற கல்வி முறை” என நாமும் புகழ் துவங்கி, இன்று வரை நாம் ஏற்றது தான்.

நம் அறியாமைக்கும், அந்நியரின் சூழ்ச்சிக்கும் மத்தியில் இது நடந்தேரியதில் வியப்பில்லை. வியப்பில்லை என்பதற்கும் நீண்ட வரலாறு உண்டு. அது இங்கு வேண்டாம். நம் எந்த நகர்விலும் உளவியலின் பங்குண்டு என்பதையும், உளவியலும் ஒவ்வொரு நகர்வை தீர்மானிக்கிறதே என்பதையும் ஒப்புக்கொள்வீர்கள் என நான் தொடர்கிறேன்.

எது அறிவு என்று ஒன்றே முக்கால் அடியில் நம் செவிகளில் அறைந்தான் ஒரு அச்சாணி கிழவன். நம் முப்பாட்டன், முப்பாட்டிகளின் அறிவின் செறிவு தெரியாமல் நம் முன்னோர் அவர்களின் வரலாறையோ, தொடர்களையோ துளியும் அதன் வீரியம் புரியாமல் தெரியாமல் நம் முன்னோர்க்கு அடுத்தடுத்த தலைமுறைகள் விட்டதன் விளைவு இன்று சங்கம் வைத்து வளர்த்த தமிழானது கட்டுரை போட்டி வைத்து வளர்க்க வேண்டியதாயிற்று. செடிகளுக்கு தான் தண்ணீர் பாய்ச்சுகின்றோம். மரங்களுக்கு அல்ல. நம் மொழி ஆலமரம். அதுவும் அகவை அளவிட முடியாதளவு மூத்த மரம். அதற்கு இன்று நம் கட்டுரை போட்டி நடக்கும் காலகட்டம் தண்ணீர் ஊற்றுவதாய் எனக்கு புலப்படவில்லை. மன்னிக்கவும், பால் ஊற்றி அனுப்புவதாய் தான் வேதனை கொள்கிறேன்.

பொருளடக்கம் :

சிக்கல்கள் :

பள்ளி :

01. மொழிப்பாடங்கள் தவிர்த்து மற்ற பாடங்களுடைய சுமைகள்.
02. வேலை செய்ய துவங்கினால் எல்லாம் ஆங்கில மயம் தானே எதற்கிந்த தமிழ் என்ற அலட்சியம்.
03. வெகு சில மொழிப்பாட ஆசிரியர்களே மற்ற மொழி பாடங்களை படிக்க தங்கள்

வகுப்பு நேரங்களை ஒதுக்குவது. (இதில் ஆறுதல், மாணவர்களிடம் "நாங்களே படித்துக்கொள்கிறோம்" என்ற ஒப்புதல் பெறுகின்றனர்.)

சிலர் மேற் கூறியவாறு நேரம் ஒதுக்க நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் கட்டாயப்படுத்தப்படுவது.

04. மொழிப்பாடம் என்றால் எளிது என்ற மனநிலை. தாய் மொழிப்பாடம் கற்க அதிக நேரம் தேவைப்படுவதில்லை எனினும் கற்பது தேர்ச்சி எல்லை மதிப்பெண்ணை நோக்கியதாய் அமைய வாய்ப்பாகிறது.
05. சில பள்ளிகளில் தமிழில் பேசினால் தண்டம் விதிக்கும் என்ற அவல நிலை.
06. சில இடங்களில் மாற்று மொழியை தேர்வு செய்து கொள்ள வழி வகை இருப்பது.
07. அறிவியல் கலைச் சொற்களுக்கு நிகர் தமிழ் சொற்கள் அதிக முக்கியத்துவம் பெறாமை.
08. மொழியின் அடிப்படை வரலாறு கூட கற்பிப்பது இல்லை.
09. தேர்விற்காகவும், மதிப்பெண்ணிற்காகவும் மட்டுமே படிப்பது. (அனைத்து பாடங்களுக்கும் பொருந்தும்)
10. பெற்றோரே மாணவர்களின் தாய்மொழியை விட பிற மொழிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுகல்.

இவை மாணவர்கள் மத்தியில் மொழிப்பாடங்கள் தேர்ச்சி எல்லையை தொட்ட மதிப்பெண்களோடு முடிந்து விட்டது என்ற மனநிலை உருவாக்கிவிட்டது.

புறச்சூழல் :

01. பல சொற் பொருள் தமிழில் தெரிவதில்லை.
02. தமிழ் என்று நினைத்து பேசும் பல வார்த்தைகளும் பிறமொழி கலப்பாய் இருப்பது.
03. தெரிந்த சொற்களும் பயன்படுத்த முனை வதில்லை.
04. தூய தமிழில் பேசுவோரை மற்றவர் மனநோயாளியை போல் பார்க்கும் விதம்.
05. நாம் தமிழில் பேசினாலும் மற்றவர்க்கு சில சொற்கள் புரியாமல் இருப்பது.

06. புறத்தே எங்கும் தமிழ் நிறுவப்படவில்லை. (பெயர்கள், தெரு பெயர்கள், பெயர் பலகைகள், கடைகளின் பெயர்கள், அறிவியல் சொற்கள், கலை சொற்கள் தொழில்நுட்ப சொற்கள், பல தொழில்நுட்ப படிப்புகள்)
07. மாற்று மொழியில் பேசுவதே மதிப்பு என்று எண்ணும் உளவியல் நோய்.
08. சிலபல நிறுவனங்கள் தங்கள் அலுவலகத்தில் தமிழில் பேச விதிக்கும் தடை.
09. சில அரசு துறைகளில் கூட தற்போது பிறமொழி சார்பில் இயக்குதல்.
10. தமிழில்தான் பேச வேண்டும் என்ற உணர்வு இல்லை.

பள்ளிச் சூழல், புறச்சூழல் என நாம் களங்களில் காணும் சிக்கல்களின் தீர்வுகள் பெரும்பாலும் வீட்டிற்குள்ளும், அதே அளவு பள்ளியிலும், சில நேரங்களில் அதிகார மட்டத்திலும், பல நேரங்களில் பொது வெளியிலும் ஏற்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

தீர்வுகள் :

1. மற்ற பாடத்தை விட தமிழில் தேர்ச்சிக்கான எல்லை மதிப்பெண்ணை உயர்த்துவது ஓரளவு பயனளிக்கலாம். (மெக்காலே கல்விமுறை தான் வேண்டும் எனில்)
2. வேலைக்கு சென்றால் கூட தமிழ் தேவைப்படும் சூழல் தமிழ்நாட்டில் நிலவ வேண்டும். இவை புறத்தே செய்யும் மாற்றங்களின் வழியே மட்டும் இயலும். அறிவியல், கலைச் சொற்கள் பழுக்கத்தை அதிகரிப்பது, நிறுவனங்கள், கல்வி நிலையங்கள், மருத்துவத்துறை, விளையாட்டு, வங்கி, பெயர்கள், விளம்பர பலகைகள் என பொது பயன்பாட்டில் வரும் அனைத்தும் தமிழுக்கு முன்னுரிமை தரப்பட வேண்டும்.
3. தமிழ் சொற்களை பயன்பாட்டிற்கு கொண்டு வர பொது வெளியில் மக்கள் ஏளனமாக பார்க்கும் மனோபாவம் மாற்றப்பட மொழி வரலாறு மக்களை சென்றடைய வேண்டும்.
4. பள்ளிகளில் மொழிப்பாடம் சரிவர கற்பிதமாவதை உறுதி செய்வது.
5. பள்ளிகளில் தமிழில் பேச தண்டம் விதிப்பு தடை செய்தல்.

6. தமிழ் தவிர்ந்து வேற்று மொழி தேர்வு செய்ய தடையும், தமிழ் மட்டும் தேர்வு செய்து கொள்ள வழியும் செய்து, மாற்று மொழிகள் சிறப்பு பயிற்சியாக எடுத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.
7. மேம்படுத்தப்படும் புதிய புதிய அறிவியல் கலைச்சொற்கள் பள்ளியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
8. தமிழ் பாடம் எடுத்த எடுப்பிலேயே செய்யுள், உரைநடை, இலக்கணம் என இல்லாமல், இவ்வனைத்திற்கும் முதலாக மொழி வரலாறு படிப்பாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு சில ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டாலும் வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த வரலாற்று சிறப்பு அறிந்த யாரும் மதிப்பெண்ணை நோக்கி தமிழை படிக்க மாட்டார்கள்.
9. உளவியல் ரீதியாக பெற்றோருக்கும் மாற்று மொழி மீதான மோகம் களையும் முயற்சியாக பெற்றோரோடு பேசி 'மொழி அறிவல்ல, நம் தமிழ் வெறும் மொழியல்ல', ஆனால் மற்றவர்க்கு அதே தமிழ் வெறும் மொழி தான் எனவும் உணர்த்த வேண்டும்.
10. பா.அருளி போன்ற தமிழ் சொல் ஆய்வாளர்களின் புத்தகங்களின் துணையும் கொண்டு அயற்சொல் பொதுவெளி, பள்ளி என எங்கும் களையப்பட வேண்டும்.
11. அரசு பணிகளில் தூயதமிழுக்கும், தமிழாக்கும் முன்னுரிமை.

முடிவுரை :

இந்தச் சிறிய சிறிய மாற்றங்களை ஏற்போமானால் ஒரு சில ஆண்டுக்குள்ளே சிறந்த மாற்றமும்,

ஏற்றமும் காணலாம். இதில் பள்ளிகளில் ஏற்படுத்தும் மாற்றங்களே அடிப்படை. இதுவே அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளை மாற்றும் அடிப்படையாகவும் அமையும். ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையாது என்பதன் அடிப்படையில் அமையப் பெற்றது. நாம் தமிழை வளர்க்காமல் விட்டால் கூட தமிழ் தப்பிக்க வாய்ப்பு உண்டு. ஏனெனில் "தகுந்தன தப்பி பிழைக்கும்" என்ற கூற்று நம் தமிழுக்கும் பொருந்தும். ஆனால் தொடராமல் விட்டால் தான் ஆபத்து. தமிழுக்கல்ல, தமிழ் இனத்திற்கு. தாய் மொழி மறந்த இனம், வரலாற்றில் வாழ்ந்த சரித்திரம் இல்லை.

ஆயிரம் ஆயிரம் மாற்றங்கள் நாம் புகுட்டினும், தம் தாய், தந்தை, சகோதரியை இகழ்ந்தாரின் மீது நம்மிடம் அனுமதி கேட்காமல் வரும் சினம் போல்,

தந்தை தவறிவிட்டால் என்று நினைக்கும் போது வரும் பயம் போல்,

தாயை நினைத்தால் உள்ளம் மகிழும் அன்பு போல்,

மனையானை நினைத்தால் மனம் பூக்கும் காதல் போல் தமிழ் நம் உயிருக்கு நேராய் உணர்வாய் இருந்தால் மட்டுமே முழுமையான மாற்றத்தை எட்ட முடியும். அதற்கான அடித்தளமாய் மேற் சொன்ன தீர்வுகள் நிச்சயம் அமையும் என்பதில் எனக்கு மாற்றுக் கருத்து இல்லை.

சமரசமின்றி தீர்வை கையில் எடுத்தால்,

ஊற்றிய பாலில்

நீரை எடுத்து துளிர்க்கும் பைந்தமிழ்

துளிர்ந்து செழித்து பூக்கும் பூந்தமிழ்

குறுத்தில் பூத்து பின் காய்க்கும் வண்டமிழ்

காய்த்து கனிந்து அடுத்து கடந்து

மீளும் எந்தமிழ்

உலகாளும் நம் தமிழ்.

தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும் ! தீர்வுகளும்!

செல்வி ரா.சீ. அன்விதா

கோடம்பாக்கம் மீனாட்சி மகளிர் கல்லூரியில் இளங்கலை வணிகவியல் முதலாமாண்டு பயில்கிறார்.

முன்னுரை :

“ஒருவருக்குத் தெரிந்த மொழியில் பேசினால் அவர் அதைப் புரிந்து கொள்வார். அதையே அவரின் தாய் மொழியில் பேசினால் அவர் அதை உணர்ந்து கொள்வார்.”

— என்ற முன்னாள் தென் ஆப்பிரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் நெல்சன் மண்டேலாவின் கூற்று, தாய் மொழியின் இன்றியமையாமையை மிக அழகாக எடுத்துக்கூறுகிறது. பிறமொழியில் பயிலும் போது புரியாத சில உட்கருத்துகளை அவர்தம் தாய்மொழியில் விளக்கிய பின் அக்கருத்துகள் பசுமரத்தாணி போல் நினைவில் பதியும் நிகழ்வுகளை நாம் எல்லோருமே எதிர்கொண்டிருப்போம்.

உலகில் பல்லாயிரக்கணக்கான மொழிகள் தோன்றியுள்ளன. அவற்றில் சில ஆயிர மொழிகள் இறந்துவிட்டன. சில ஆயிர மொழிகள் இறக்கும் தருவாயிலுள்ளன. மொழிகள் இறப்பதற்கு முதன்மைக் காரணியும், ஒரு மொழியின் மக்கள் அம்மொழியினை அதன் தூய வடிவில் பேசாமல் இருப்பதே. கற்றாரோ, கல்லாதாரோ; செல்வரோ, வறியரோ; ஆள்பவரோ, ஆள்படுபவரோ; அறிஞரோ, அறிவிலரோ தம் தாய் மொழியில் படிக்கிறார்களோ, எழுதுகிறார்களோ அவர் தம் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தக் கட்டாயம் தம் தாய் மொழியில் “மொழிதல் (பேசுதல்)” வேண்டும்.

ஆகவே தூயதமிழில் பேசுவதின் மூலம் அடுத்த தலைமுறைப் பிள்ளைகளாகிய இளைஞர் களும் குழந்தைகளும் நம் தமிழ் மொழியைப் பேணிக் காக்கலாம். தூயதமிழில் பேசுவதில் இளைஞர்களுக்கு ஏற்படும் சிக்கல்களும் அவற்றிற்கானத் தீர்வுகளும் என்ன என்பதனை இக்கட்டுரையின் பின்வரும் பகுதிகளில் காணலாம்.

பொருளுரை :

மொழி ஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் தமிழ் மொழியின் தோற்றம் ஏறத்தாழ ஐம்பதாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் முற்பட்டதென்பார். இவ்வளவு தொன்மையும் வளமையும் வாய்ந்த, பல இந்திய மொழிகளுக்குத் தாயாகவும் பிற உலக மொழிகளுக்கு மூலமாகவும் விளங்கும் நம் தமிழ் மொழியைத் தூய வடிவில் பேசுவதில் அப்படியென்ன சிக்கல்கள் இருக்கப் போகிறது ?

சிக்கல்கள்:

1. அடிமையுணர்வு
2. பற்றின்மை
3. ஊக்கமின்மை
4. பகடி செய்தல்
5. பயன்பாடின்மை
6. சொல்லாக்கக் குறைபாடுகள்

1) அடிமையுணர்வு :

● கரணியம் :

பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் தமிழர்கள் தனிச்சிறப்புடனும், செல்வத்துடனும், வலிமையுடனும் இருந்ததால் காலப்போக்கில் அகமகிழ்வால் (மெத்தனத்தால்) தமிழ்ச் சான்றோரின் அறிவுரையை மறந்தனர்.

“முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும்.”

– திருக்குறள் (அதி.54, குறள்.535)

குன்னால் தடுக்கப்படவேண்டிய துன்பங்களை அவை வரும் முன்பே அறிந்து தன்னைக் காவாது மறந்திருந்தவன் பின்பு அவை நேர்ந்த பொழுது தடுக்கல் ஆகாமையின் தன் தவற்றை எண்ணி வருந்தி அழிவான் (உரை: மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர்).

மேற்கண்ட குறளின் வழி நடவாமல், மொழியை இழந்தால் ஏற்படும் பின்விளைவுகளை எண்ணாமல், தமிழை விட அயல்மொழி சிறந்ததென்று அயல் இனத்தாரின் கூற்றை உண்மையென நம்பி, தமிழர்கள் தமிழைப் புறந்தள்ளினர்.

இவ்வாறு, மொழியை புறந்தள்ளியதால் கல்வியை இழந்தனர்; கல்வியை இழந்ததால் அறிவையிழந்தனர்; அறிவையிழந்ததால் பொருளையிழந்தனர்; பொருளையிழந்ததால் வலிமையை இழந்தனர்; படை வலிமையை இழந்ததால் அயலனிடம் தன்னாட்டை இழந்தனர். நாட்டையே இழந்ததால் அடிமையாயினர். இவ்வாறு பல நூற்றாண்டுகளாக அயலனிடம் அடிமையாக இருந்ததால், தமிழர்கள் தமிழைவிட மற்ற மொழிகள் சிறப்பானவை என்றும், தூயதமிழில் பேசுவதை இழிவென்றும், மொழிக்கலப்புடன் பேசினால் பெருமையென்றும் எண்ணினர். இதன் தொடர்ச்சியாக, அறியாமையுடன் வளர்க்கப்பட்ட தற்கால இளைஞர்களிடத்தும் இவ்வடிமையுணர்வு வேரூன்றியுள்ளது.

● தீர்வு :

நம் முன்னோர்களாகிய திருவள்ளுவர், திரு மூலர் முதலியோரின் அறிவை விட அயலனின் அறிவு சிறந்ததா? ஏதோவொரு அயல்மொழியை நம்பி நம் தாய்மொழியை விட்டுக்கொடுப்பதா? அவ்வாறு விட்டுக்கொடுத்ததால் தமிழ் மொழிக்கும் மக்களுக்கும் நேரிட்ட துன்பத்தை நாம் அனைவருமே கண்கூடாக கண்டுகொண்டிருக்கிறோம்; அடிமைகளாக வாழ்ந்து

கொண்டிருக்கிறோம். நம் மொழி மற்றும் இனத்தார் எப்பொழுது விடுதலை அடைவது? தமிழுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் உள்ள தனிச்சிறப்பை எவ்வாறு மீட்டெடுப்பது?

இந்தக் கனவு நனவாக, ஒவ்வொரு தமிழனும் நாம் அடிமையானதற்குக் காரணமான மெத்தனத்தையும் சான்றோர் சொற்கேளாமையையும் தவிர்த்து, விழிப்புடன் நம் மொழியை, பண்பை, மாண்பை, வரலாற்றைக் காத்து, பெரும்பாட்டன்களின் அறிவுரையை ஏற்று, செந்தமிழ் வழி நடக்க வேண்டும். இது இளைஞர்களிடம் உள்ள அடிமையுணர்வைப் போக்கி, தூயதமிழில் பேச உதவும்.

2) பற்றின்மை :

● கரணியம் :

தமிழகத்தில் பலநூற்றாண்டுகளாக நடந்த அயலர்களின் ஆட்சியால் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும், பயன்பாட்டிற்கும் பெருந்தடைகள் உருவாக்கப்பட்டன. இதனால் பெரும்பாலான மக்களிடம் மொழிப்பற்று மெல்ல மங்கிப்போனது. ‘சோறு’, ‘சாதம்’ ஆனது; பின் அதுவே ‘ரைசு’ (rice) ஆனது. ‘சோறு’ என்றால் இழிவென்றும் ‘சாதம்’ அல்லது ‘ரைசு’ என்றால் பெருமையென்றும் எண்ணும் அறியாமைக் கடலில் மக்கள் மூழ்கடிக்கப்பட்டனர். தமிழின் தொன்மை, செம்மை, வளமை, முதலிய சிறப்பியல்புகளை அறியாமல், மொழிப்பற்றின்றி இளையதலைமுறையினர் வளரும் சூழலுக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

● தீர்வு :

மொழிப்பற்றும் தமிழ்மொழியின் மீட்சியும் நம் கலை, இலக்கியம், பண்பாடு, வரலாறு, ஒழுக்கம் மட்டுமின்றி தமிழர்களின் நீண்டநெடிய வரலாற்றுப் பேரறிவான மருத்துவ, அறிவியல், தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்புகளையும் மீட்டெடுத்து, பெரும் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் வளமையையும் அடைய உதவும் ஊற்றுக்கண் என்ற விழிப்புணர்வை இளைஞர்களிடம் ஏற்படுத்த வேண்டும். மாமன்னன் கரிகால் சோழப் பெருமானின் கல்லணைக் கட்டுமான அறிவை மறந்தோம். பேரரசன் அருண்மொழிச் சோழனின் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோவிலின் கட்டடப் பொறியியல் அறிவை மறந்தோம்; சித்தர்களின் மருத்துவ அறிவை மறந்தோம்; வான், வேல் மற்றும் பல இரும்புக் கருவிகளின் உருக்கு அறிவை மறந்தோம்; தமிழர்களின் வானியலறிவை மறந்தோம்.

மறந்தோம்! மறந்தோம்!! மொழியை மறந்தோம்!!!
பின் தாழ்ந்தோம்...

தமிழ் மீட்சிக் கொள்கையே நம் பெருமைகளையும், அறிவையும், வளத்தையும் மீட்டெடுக்கும் ஆணிகவோர் என்பதை இளைஞர்களாகிய நாம் அனைவரும் உணர்தல் வேண்டும். இப்பேருண்மையை நாம் உணர்ந்தாலே நம்மையும் அறியாமல் நம் மொழிப் பற்று ஞாயிறு போல் ஓளிரும்.

3) ஊக்கமின்மை :

● கரணியம் :

பெரும்பாலான தமிழறிஞர்களின் பொருளியல் சார்ந்த வறுமைநிலை இளைஞர்களுக்கு ஊக்கமின்மையைத் தருகிறது. தமிழ்நாட்டில் தமிழ் படித்தால் வறுமையில் வாடும் நிலை ஏற்படும் என்ற தவறான கற்பித்தல் அவர்களின் பெற்றோர்கள் உட்பட அனைவராலும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

● தீர்வு :

பழங்காலத்தில், மன்னர்கள் தமிழ் மொழிக்குத் தொண்டாற்றிய சான்றோர்களுக்கு இன்மனத்துடன் பல்வேறு பொருளாதாரச் சிறப்புகளைச் செய்துதவினர். அதேபோல் தற்போதைய காலகட்டத்திலும் அரசுகள், அயராது தமிழுக்குத் தொண்டாற்றி வரும் தமிழர்களுக்கு அரசுப்பணி வழங்குதல், தமிழ்ப் பணிக்கென்று தனி நிறுவனங்கள் அமைத்து பொருளீட்டலுக்கான வழிவகை செய்ய வேண்டும். தமிழ் கற்றால் பேரும், புகழும், பொருளும் கிடைக்கும் என்ற நிலையை உருவாக்கிட வேண்டும்.

4) பகடி செய்தல் :

● கரணியம் :

தூயதமிழில் பேசினால் தமிழர்களே பகடி செய்வதால் இளைஞர்களுக்குக் கூச்சத்தை ஏற்படுத்துகிறது. தூயதமிழில் பெயர் வைத்தால் நாகரிகம் இல்லாமல் இருப்பது போல் ஓரெண்ணம். “தேன்மொழி”, “கனிமொழி” போன்ற காதில் தேனூறும் பெயர்களைச் சொன்னால் பட்டிக்காடு எனப் பகடி செய்வதும், அதுவே வடமொழி அல்லது ஆங்கிலப் பெயர்களாக இருப்பின் அவை அழகாக, ஓயிலாக இருப்பதாகக் கூறுவதும் இளைஞர்களை ஊக்கமற்றுப் போகச் செய்கிறது. சில தமிழ்த் திரைப்படங்களில் நகைச்சுவை என்ற போர்வையில் தமிழை, தமிழ்ப்பெயர்களை, தமிழர்களின் கருமை நிறத்தை இழிவாகக் காட்டி இளைஞர்கள் மனதில் தமிழ், தமிழர்கள், தமிழர்களின் பண்பாடு போன்றவைகளைப் பற்றி அவதூறான கருத்துகள் பரப்பப்படுவது, இளைஞர்கள் மனதில் தமிழ் குறித்த தாழ்வு மனப்பான்மையை உருவாக்குகிறது.

● தீர்வு :

‘தமிழைக் கற்றால் ஏளனம்! தூய தமிழில் பேசினால் ஏளனம்! தூய தமிழில் பெயர் வைத்தால் ஏளனம்!’

இதுபோன்ற பிற்போக்கான எண்ணங்களை மக்கள் தகர்த்தெறிய வேண்டும். தமிழ் பெயர்களோடு தமிழர்களின் கருமை நிறம், முக வடிவு, முதலியவற்றை ஒப்பிட்டு பகடி செய்தால் இளைஞர்கள் எதிர்த்துக் கேட்க வேண்டும். அவர்களின் குருதி கொதிக்க வேண்டும்! திரைப்படங்களில் இதுபோன்ற கருத்துகளை வெளியிடுபவர்களின் மீது அரசு நிற அல்லது இன வெறிக்கெதிரான சட்டநடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். தமிழ்ப்பெயர்களின் அழகையும் ஓயிலையும் குறித்து மக்களிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். இது, இளைஞர்களிடம் ‘பகடி செய்வார்களோ?’ என்னும் அச்சத்தை முற்றாக முறித்து தயக்கமின்றி தூயதமிழில் பேசு பேருதவி புரியும்.

5) பயன்பாடின்மை :

● கரணியம் :

தமிழகத்தில் மட்டும் தான் தமிழே இல்லாமலும் ஒரு மாந்தன் வாழ்நாளைக் கழித்திட முடியும். பள்ளி, கல்லூரி, அலுவலகங்கள் போன்ற பெரும்பாலான இடங்களில் தமிழ் மொழி பயன்படுத்தப்படுவதே இல்லை. இதனால் இளைஞர்கள் தூயதமிழில் பேசுவது எதிர்காலத்திற்குப் பயன் தராது என்ற தவறான எண்ணத்திற்கு ஆளாகின்றனர்.

● தீர்வு :

‘எங்கும் தமிழ்! எதிலும் தமிழ்!’ என்ற நிலைப்பாட்டை உருவாக்க அனைவரும் பாடுபட வேண்டும். அறமன்றங்கள் (நீதிமன்றங்கள்), அரசு அலுவலகங்கள், வைப்பகங்கள் (வங்கிகள்), ஊர்தி நிலையங்கள் முதலியவற்றிலிருந்து கடவுச்சீட்டுகள், விண்ணப்பப் படிவங்கள் வரை தமிழுக்கு முதன்மைத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை மக்கள் அரசுக்கு வலியுறுத்த வேண்டும். வேற்று மொழிக்காரர்களின் வசதிக்காக தமிழோடு ஆங்கிலத்தையும் கொடுக்கலாம். இவ்வாறு, பயன்பாட்டை அதிகரித்தால் இளைஞர்கள் தூயதமிழில் பேசு ஈர்க்கப்படுவார்கள்.

6) கலைச்சொல்லாக்கக் குறைபாடுகள் :

● கரணியம் :

ஆங்கிலத்திலுள்ள பெரும்பாலான சொற்களுக்கு இணையான தூயதமிழ்ச் சொற்கள் இல்லாமலோ

அல்லது முழுமை பெறாமலே உள்ளன. இதனால் இளைஞர்களுக்குத் தூயதமிழில் பேசுவதில் பெரும் இடர்பாடுகள் எழுகின்றன. இதுமட்டுமல்லாமல், பல கலைச்சொல்லாக்கக் குழுக்கள், ஒருங்கிணைப்பில்லாமல், ஓர் அயற்சொல்லிற்கு இணையாக பல தமிழ்ச்சொற்களை உருவாக்குவதால் அவற்றை பயன்படுத்துவதில் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. தமிழ்ச்சொற்கள், சில இடங்களில் ஆங்கிலத்தைப் போல் எளிதான, சுருக்கமான, நயமிக்கச் சொற்களாக இல்லாதது இளைஞர்களுக்கு சிக்கலைத் தருகின்றன. இதேபோல், அறிவியல், தொழில்நுட்பம், மருத்துவம், போன்ற துறைகளில் கண்டறியப்படும் ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு தமிழ் கலைச் சொல்லாக்கங்கள் செய்ய பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இதனால், ஆங்கிலச் சொற்களே அன்றாடப் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்பட்டு பின்வருங்காலங்களில் அவற்றைத் தமிழ்ச்சொற்களாக மாற்றிப் பேசுவதில் சிக்கலை ஏற்படுத்துகிறது. சில அயற்சொற்களை ஒரு குழு அயல் மொழி என்றும், மற்றொரு குழு தமிழ் தான் என்றும் சொல்வது இளைஞர்களிடம் குழப்பத்தை உண்டாக்குகின்றன. சான்றாக, 'தரவல்' என்னும் சொல்லே தூய தமிழ்ச்சொல். ஆனால், இன்றளவும் 'தகவல்' என்ற சொல்லே பெருவாரியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதுவே, கலைச்சொல்லாக்கங்களில் இளைஞர்களுக்கு எழுகின்ற சிக்கல்கள்.

● தீர்வு :

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி, சொற்குவை போன்ற அரசின் அகரமுதலித் திட்டத் துறைகள் அனைத்துச் சொல்லாக்கக் குழுக்களையும் ஒருங்கிணைத்து, தமிழக அரசின் ஒன்றிணைந்த அகரமுதலியாக வெளியிட்டால் மேலே கூறப்பட்ட பல சிக்கல்கள் நீக்கப்படும். சுருக்கப் பேரகரமுதலி மற்றும் விளக்கப் பேரகரமுதலி எனப் பிரித்து, சுருக்கப் பேரகரமுதலியிலிருந்து ஒரு சொல்லைக் கொடுக்கும் பொழுது அச்சொல்லிற்கான விளக்கம் மற்றும் பிற தரவலுடன் அச்சொல்லை உருவாக்கிய குழு அல்லது தனிமாந்தரின் பெயரைக் குறிப்பிடுவது அவர்களுக்குப் பெருமையளிக்கும். இவ்வாறு செய்வது பலருக்கும் ஊக்கமளித்து புதிய சொற்களை உருவாக்குவதில் எல்லாத் துறை மக்களையும் ஈர்க்கும். மற்ற துறைகளில் உருவாக்கப்படும் ஆங்கிலச் சொற்களைத் தமிழில் காலம் தாழ்த்தாமல் சொல்லாக்கம் செய்வது, இளைஞர்களை தங்குதடையின்றி தூயதமிழில் பேச உதவும்.

முடிவுரை :

தமிழர்கள் தமிழைத் தூய வடிவில் (பிற மொழிக் கலப்பின்றி) பேசும் பொழுது எத்துணை ஆயிரம் ஆண்டுகளாயினும் கடைத்தமிழர் உயிருள்ளவரை தமிழ் நீடு வாழும். தமிழ் வாழ்க!!!

தமிழ் எழுத்து மீட்டுருவாக்கம்

திருமதி ஆதார்தேவி

பட்டதாரி ஆசிரியையான இவர் மீஞ்சூர் ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றி வருகின்றார்.

முன்னுரை

அகராதி ஆய்வு மலருக்கு கட்டுரையை அனுப்பத் தூண்டியது என் பள்ளி மாணவர்களே ஆவர். என் பள்ளி மாணவர்கள் தமிழை விரும்பி கற்கின்றனர். இன்பமுடன் அழகு தமிழை பயின்று வருகின்றனர்.

தொடக்கக்கல்வி மாணவர்கள் கணினி அச்சப் பதிவினால் குழப்பமடைகின்றனர். கணினி அச்சப் பதிவில் முதலெழுத்தையும், துணையெழுத்தையும் சமமாக அச்சிடுகின்றனர். இதனால் மாணவர்கள் படிப்பதிலும், பொருளை அறிந்துக்கொள்வதிலும் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. தமிழ் மொழியின் சிறப்பை அதன் எழுத்து வடிவங்களே.

உயிர் எழுத்துக்களில் 'ஊ', 'ஒள' இவ்விரண்டு எழுத்துக்களுக்கு மட்டுமே துணை எழுத்துக்கள் அமைகின்றன. துணை எழுத்துக்கள் சிறியதாக எழுதவேண்டியது முறையாகும். ஆனால் கணினி அச்சப் பதிவில் துணை எழுத்துக்களை முதலெழுத்துக்களுக்கு இணையாக எழுதப்படுகிறது..

இதனால் தமிழ்மொழியினை கற்போர் குழப்ப மடைகின்றனர்.

(எ.கா) ஒளவை,
கௌரி
ஒளடதம்.

இந்த குழப்பம் அகல எழுத்தினை மீட்டுருவாக்கம் செய்தலே சிறந்தது. இதனை என் மாணவர்களின் கலந்தாய்விற்கு எடுத்தனர். பல மாணவர்கள் ஆர்வமுடன் ஆய்ந்தனர். அனைவரும். 'ஒள' என்ற எழுத்திற்கு புதிய வடிவம் கொடுத்தனர். அதில் எஸ். உதயராஜ் ஆறாம் வகுப்பு மாணவனின் எழுத்து வடிவம் பொருந்துவதாக அமைந்துள்ளது. அம்மாணவனின் ஆர்வமிகுதிக்காகவே உங்கள் ஆய்வு மலருக்கு கட்டுரை எழுதினேன்.

எழுத்துக்களின் வரிவடிவ வளர்ச்சி

வடிவத்திலிருந்து இன்றைய கால வரி வடிவம் மிகுந்த மாற்றம் பெற்றுள்ளது. வீரமாமுனிவரும், பெரியாரும் எழுத்துக்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்தனர். இந்த 21ஆம் நூற்றாண்டில் மறுமுறை எழுத்துக்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்தல் காலத்தின் அவசியம்.

உயிர் எழுத்துக்கள் பன்னிரண்டில் 'ஊ', 'ஒள' இவ்விரண்டு எழுத்துகளுக்கும் துணை எழுத்துகள் உள்ளன. கையால் எழுதும் போதும் எழுத்துக்களை அச்சில் கோர்த்து எழுதும் போதும் எளிமையாக படிக்கவும் பொருளை அறிந்துக் கொள்ளவும் முடிந்தது. தற்போது கணினி எழுத்து முறையில் துணை எழுத்துக்கள் அதற்குரிய எழுத்து முறையில் எழுதாததால் தொடக்கக்கல்வி மாணவர்கள் மிகுந்த உழைப்பிற்கு(சிரமத்திற்கு) ஆளாகின்றனர். இப்பொழுது 'ஊ' வின் துணை எழுத்து உள்ளாக்குள்

அமைந்துள்ளதால் கணினி எழுத்தில் எந்தவித மாற்றமும் இல்லாமல் நெடில் எழுத்தாக சரியாக அமைகிறது.

அடுத்த எழுத்தான 'ஒள' இந்த எழுத்துதான் மாணவர்கள் எழுதும்போதும் படிக்கும்போதும். மிகுந்த உழைப்பிற்கு (சிரமத்திற்கு) ஆளாகின்றனர். ஆங்கிலத்தில் இதனை __au தமிழில். ஒள இதில் உள்ள துணை எழுத்து சிறியதாக எழுத வேண்டும். ஆனால் கணினி பதிவு உள்ளதால் முதலெழுத்தும் துணை எழுத்தும் சமமாக எழுதப்படுகிறது.

மாணவர்கள். ஒ-ள la - என பிரித்து படிக்கின்றனர்.

ஒள __ இதில் உருவாகும் உயிர் மெய்யெழுத்துக்களை

கௌ. Ke , la

நௌ nah, la

இவ்வாறு பிரித்து படிக்கின்றனர் இதனால்

கௌரி. __ என்பதனை. Kelary

கௌதாரி __ என்பதனை. Keladhari எனவும் வாசிக்கின்றனர். இவ்வாறு மாணவர்கள் படிப்பதற்கு ஒரே காரணம் கணினி அச்சமுறைதான். துணை எழுத்துக்களை சிறியதாக இல்லாததுதான்.

மீட்டுருவாக்கம்

மாணவர்கள் கருத்து என்னுடைய பணி அனுபவம் இவ்விரண்டினையும் மனதில் கொண்டு ஆய்ந்ததில் எழுத்து மீட்டுருவாக்கமே சிறந்தது. கடந்த வருட கல்வியாண்டில் S. உதயராஜ், ஆறாம் வகுப்பு மாணவன்

தன்னுடைய ஆர்வத்தினால். 'ஒள' எழுத்திற்கு ஒரு புது வரிவடிவம் அமைத்துள்ளான். மாணவனின் புது எழுத்தானது. சங்கக்கால எழுத்து வடிவத்துடன் தொடர்புடையதாக அமைந்துள்ளது.

எழுத்து மாற்றம் அவசியமா ?

கணினி முறையில் அச்சிடுவதால் முதலெழுத்திற்கும், துணை எழுத்திற்கும் வேறுபாடு அறிய முடிவதில்லை. மேலும் கற்போர் அதிக குழப்பத்திற்கு ஆளாவதால் எழுத்து மாற்றம் அவசியமே.

முடிவுரை :

ஒரு மொழி கடல்கடந்தும், பல்வேறு நாடுகளுக்கும் இளமைத்தன்மையுடன் பயணிக்கிறதென்றால் அதற்கு பேச்சு மொழியால் மட்டுமே இத்தகைய வளர்ச்சியை எட்டியிருக்க முடியாது. எழுத்துமொழியால் ஆக்கிய எண்ணற்ற இலக்கண இலக்கியங்களும் துணை நின்றுள்ளன. தற்போது 21ஆம் நூற்றாண்டில் கணினியிலேயே (E.book) இ.புத்தகம் மூலம் வாசிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். இதற்கு எழுத்துக்கள் சரியான வரி வடிவத்தில் அமைந்தால்தான் சொற்களுக்கு சரியான பொருள் கொள்ள முடியும். அதற்கு சொற்பிறப்பியல் அகராதிகள், அகராதிகள், சொற்களஞ்சியங்கள் போன்றவை மொழிவளர்ச்சிக்கு சிறப்பித்து வருகின்றன.

அடுத்த தலைமுறையினர் தமிழ்மொழியை விரும்பி கற்க எழுத்து சீர்திருத்தம் மிகமிக அவசியம். வேரில்லாமல் செடிகள் வளராது. அதுபோல மொழி செழிப்பாக சிறப்பாக அமைய எழுத்துக்கள் அவசியம். எழுத்துக்கள் சரியான வரிவடிவத்தில் அமைந்தால்தான் இலக்கியங்களும் புது நூல்களும் உருவாகும்.

மருத்துவக் கலைச்செலாக்கம்

திரு இரா. ஆராவமுதன்

மருத்துவம், பொறியியல் தொடர்பான கலைச்சொற்களை உருவாக்குவதில் மிகுந்த நாட்டமுள்ளவர்.

கலைச்சொற்கள்

கலைச்சொற்கள் என்பது ஒரு பொருளின் தன்மையை ஆழமாகவும் குறைந்த சொற்களுடனும் பெறுகின்ற முறையாகும். ஒவ்வொரு துறைசார் வல்லுனர்களும், பயனாளர்களும் அத்துறைச்சார் கருத்துகளைத் துல்லியமாகவும் சுருக்கமாகவும் பரிமாறிக் கொள்வதற்கு கலைச்சொற்கள் பயன் படுகின்றன.

கலைச்சொற்கள் பொதுச் சொற்களிலிருந்து சற்று வேறுபட்டவை. துறைசார்ந்த வல்லுனர்கள் சிறப்பு பொருள்கொண்ட பொதுவழக்கில் இல்லாத சொற்களை உருவாக்கி நுண்பொருளைக் குறிக்கும்போது ஆழ்ந்த பொருளை வெளிப்படுத்தும்.

மருத்துவம் தொடர்பான கலைச்சொற்கள் தமிழில் முதன்மையாக 1875 இல் ஃபிஷ்கிரீன் அவர்கள் எஸ். சுவாமினாதன், சாப்மன் ஆகியோரின் துணையுடன் நான்கு தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளார்.

சென்னை தமிழ்ச்சங்கம் 1936 இல் தயாரித்த கலைச்சொல் தொகுதி தமிழில் அறிவியல் கலைச்சொற்களை வெளியிட வழிவகுத்தது.

வளர்தமிழ்ச் செல்வர் மணவை முஸ்தபா அவர்களால் அறிவியல் தமிழ் கலைச்சொற்கள் என்ற பெயரில் ஆயிரக்கணக்கான கலைச்சொற்கள் யுனெஸ்கோ கூரியர் என்ற பன்னாட்டு மாத இதழில் 1967 முதல் 2001 வரை தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

மருந்து, மருத்துவம், மருத்தன், மருத்துவர், மருத்துவநூல் போன்ற சொற்கள் நமது சங்கஇலக்கிய நூல்களான, சீவகசிந்தாமனி, திருவிளையாடல் புராணம், கலித்தொகை இன்னும் பலநூற்களில் காணலாம்.

தமிழ் மருத்துவம்

“மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின் ” (திருக்குறள் - 942, அதிகாரம் மருந்து)

உலகப் பொதுமறை தந்த அய்யன் வள்ளுவனின் வாக்கு. பொருள் யாதெனின் அவரவர் உடலின் செரித்திறன் உணர்ந்து பசித்தபின் சீர்தூக்குணவாய் உண்டால் இவ்வுடலுக்கு மருந்தே தேவையில்லை என்பதாகும்.

இதையே, ‘உணவே மருந்து, மருந்தே உணவு’ என நம் முன்னோர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். இருந்தும் மனித குலத்திற்கு அறைகூவலாகப் பலவித நோய்கள் குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்கள் வரை தோன்றி வந்துள்ளது. கொள்ளை நோய்கள் என அழைக்கப்படும் ஊழிக்காய்ச்சல், தீநுண்மி (கொரானா) பறவைகளால், விலங்குகளால், எலிகளால் வரக்கூடிய கொடிய நோய்களும், உயிரிழப்புகளும் தொடர்கிறது. அதுபோல் விபத்துகளினாலும், இயற்கை பேரிடர்களான வெள்ளம், புயல், நிலநடுக்கம், ஆழிப்பேரலை

என்பவை மூலமாகவும் உயிரினங்களுக்கு ஏற்படும் ஊனங்களும் உயிரிழப்புகளும் அவ்வப்போது ஏற்படுகிறது. இவற்றிலிருந்தும் பாதுகாக்க வேண்டிய கட்டாய நிலையில் மனித குலம் உள்ளது.

மருத்துவத் துறையில் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே பட்டறிவினாலும், அருள் ஞான அறிவாலும் பலவித ஆராய்ச்சி முடிவினாலும் சித்தர்களும் மருத்துவர்களும் இயற்கையான மூலிகைகள் மூலம் மருந்துகளைக் கண்டுபிடித்து மக்களைக் காத்து வந்தனர்.

காடுகளில் வாழுகின்ற குரங்கு போன்ற விலங்கினங்கள் அவைகளுக்கு ஏற்படும் நலச் சீர்கேடுகளுக்கு அவைகளே மூலிகைகளை கண்டுபிடித்து உண்டு குணப்படுத்திக் கொள்கின்றன. நம் வீடுகளில் வளர்க்கும் நாட்டு நாய்கள் அவை நோயுடும்போது சில வகை புற்களை தின்று சரிசெய்து கொள்வதை பார்த்திருக்கிறோம். ஆதியில் மனிதர்களுக்கு விலங்குகளே பல மூலிகைகளை அடையாளப்படுத்தியுள்ளது.

மன்னர்களின் காலத்தில் அரண்மனை மருத்துவர்கள் என அரசர்களுக்கும் காயமுற்ற படை வீரர்களுக்கும் யானை குதிரை முதலிய போரில் காயமுற்ற படை விலங்குகளுக்கும் மருத்துவம் பார்த்தனர்.

அகத்தியரும் அவரது மாணாக்கர் பதினெட்டு பேருமே தமிழ் சித்த மருத்துவத்திற்கு அளப்பரிய பங்கை அளித்துள்ளனர். குறிப்பாக பலராலும் அறியப்பட்ட திருமூலர், போகர், தன்வந்திரி, தேரையர், கொங்கனார் போன்றோர் மக்களிடம் வெகுவாக அறியப்பட்டுள்ளனர்.

இன்றும் பழனி முருகன் கோயிலில் போகர் சித்தர் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மூலிகைகளினால் செய்யப்பட்ட (நவபாடான) சிலை உள்ளது. இதன் மீது செய்யப்படும் முழுக்கு நீரை அருந்தினால் நோய்கள் நீங்கி நலமாக வாழலாம். போகர் அவர்கள் 17000 சூத்திரங்களைக் கொண்ட நிகண்டு ஒன்றையும் பல மருத்துவ நூல்களையும் இம்மண்ணுக்கு அருளியுள்ளார்.

சித்தர்களின் செய்முறைகள் செய்யுள் வடிவில் நூல்களாக உள்ளதால் அவை உரைநடை படுத்தப்பட்டு எளிய விளக்கங்களுடன் நம் முன்னோர்கள் அளித்துள்ளனர். நிகண்டியங்களில் உள்ள கலைச்சொற்களுக்கு சித்த மருத்துவ அகராதிகள் உள்ளன.

இன்றைய தலைமுறையினரது கடமை

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் பனையோலைகளில் எழுதப்பட்டு எத்தனையோ தலைமுறைகளைத் தாண்டியும் சுவடியில் உள்ள நூற்களை அவை வீணாவதற்கு முன்பே அவற்றை மீண்டும் மீண்டும் படிசுள் எடுத்து நமக்குக் கிடைக்கச் செய்த நம் முன்னோர்களை நாம் போற்றி வணங்குதல் வேண்டும். இன்று அவைகள் அச்ச முறையிலும் ஏற்றப்பட்டு பயன்பாட்டில் உள்ளது. இந்த தலைமுறையினரின் கடமை இந்த அச்சத் தாள்களில் உள்ள அனைத்து நூல்களையும் கணினிமயப் படுத்தி மின்னாக்கம் செய்ய வேண்டியது கட்டாயமாகும்.

ஒல்லியல் (ஓமியோபதி) மருத்துவம்

18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஐரோப்பிய நாடான ஜெர்மன் நாட்டின் மருத்துவர் சாமுவேல் ஹானிமன் என்பவரால் ஒல்லியல் (ஓமியோபதி) என்னும் மருத்துவ முறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, இன்று உலகின் எண்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் பயன்பாட்டில் உள்ளது.

ஆங்கில மருத்துவம்

இன்றைய சூழலில் ஆங்கில மருத்துவம் உலகெங்கும் பரவலாக மக்களால் பயன் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அலோபதி என அழைக்கப்படும் இந்த மருத்துவ முறையானது 1800 களில் (19 ஆம் நூற்றாண்டு) ஐரோப்பா மற்றும் வட அமெரிக்க நாடுகளால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மருத்துவத்தின் ஒவ்வொரு துறையிலும் அறிவியலாளர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் கடினமாக உழைத்து பல்வேறு மருந்துகளையும் தடுப்பு மருந்துகளையும் உருவாக்கி அதை முறைபடுத்தி மக்களுக்கும் மாணாக்கர்களுக்கும் நூல் வடிவமாக்கி உள்ளார்கள்.

இந்நூல்களில் உள்ள சொற்களின் பொருளறிய கலைசொற்களாக நிகண்டியங்கள் ஒவ்வொரு துறைக்கும் பல அகராதிகளில் உள்ளன. இந்த அகராதிகளின் மூலம் மருத்துவ மாணவர்களும், பயிற்சி மருத்துவர்களும் தங்களின் அன்றாட வாழ்வில் ஏற்படும் ஐயங்களுக்கு தீர்வாக இந்த கலைச்சொற்கள் அமையும். எந்த அளவிற்கு ஒரு துறையில் கலைச்சொற்கள் உள்ளதோ அது அந்த துறையை சார்ந்தவர்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்த நூல் அகராதிகளில் உள்ள கலைச் சொற்களை எண்ம வடிவாக்கி பொதுத் தளத்தில் வெளியிட்டால் அதை, உலகில் உள்ள அனைவருக்கும்

பயன்படும் வகையில் அமையும் என்ற நோக்கில் தற்போது பலரும் ஈடுபட்டுள்ளார்கள்.

எனது பங்களிப்பு

இக்கட்டுரையாளரான நான் வள்ளுவர் வள்ளலார் வட்டம் என்ற அமைப்புடன் இணைந்து அகராதிகளை எண்ம மின்னாக்கம் பணியிலும் ஈடுபட்டுள்ளேன். குறைந்த அளவு இருபது இலட்சம் (20,00,000) கலைச்சொற்களை தமிழில் உருவாக்கி அளிப்பது என்ற இலக்கோடு இக்குழு செயல்பட்டு வருகிறது. இதில் மருத்துவ நூல் அகராதிகளும் பல உள்ளன. கீழ்க்கண்ட மருத்துவ அகராதிகளை நான் மெய்ப்புப் பார்த்துக் கொடுத்துள்ளேன்.

வளர்தமிழ்ச் செல்வர் மணவை முஸ்தபா அவர்களின் மருத்துவ கலைச்சொல் பேரகராதி

(சுமார் 18000) கலைச்சொற்கள் என்ற நூலையும், மரு. அ. சுந்தரராசன் அவர்களின் சித்த மருத்துவ அகராதி (சுமார் 23000) கலைச்சொற்கள் என்ற நூலையும், நே.ஜோசப் அவர்கள் தொகுத்த சித்த மருத்துவ கலைச்சொற்கள் (சுமார் 8600) கலைச்சொற்கள் என்ற நூலையும் கணினி மயமாக்க எண்ம மின்னாக்க வடிவில் மெய்ப்பு பார்த்துக் கொடுத்துள்ளேன். பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது.

அறிவியலில் வளர்ச்சி கண்டுவரும் ஒவ்வொரு துறையிலும் புதிய புதிய கலைச்சொற்கள் உருவாக்க வேண்டிய கட்டாய நிலையில் உள்ளோம். இன்றைய தலைமுறையினர் நமது உயிரினும் மேலான தமிழ் மொழியில் சொல்லாக்கங்களை தனித்தமிழில் உருவாக்கி ஒவ்வொரு துறையிலும் அளித்திடல் வேண்டும்.

பேரகரமுதலியின் சிறப்புக்கூறுகள்

முனைவர் **இரா. கு. ஆல்துரை**

தமிழ்நாட்டரசின் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தில் சிறப்பு நிலைத் தொகுப்பாளராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். தமிழையும் படகர் மொழியையும் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கான தமிழ்நாடு அரசு விருது பெற்றுள்ளார்.

மூலத்தன்மை

“அகரமுதலியில் இடம்பெறும் சொற்கள், பொருள்கள் ஆகியன அவற்றிற்கே உரியனவாக மிக அருகியே அகரமுதலித் தொகுப்பாளர்களால் விளக்கப்படுகின்றன. சொற்களையும், பொருள்களையும் ஒன்று திரட்டுவது மட்டும் மூலத்தன்மை பொருந்திய அகரமுதலியாகாது அவற்றைக் கையாளும் முறை, வரிசைப்படுத்தும் ஒழுங்கு ஆகியனவே மூலத்தன்மை பொருந்திய அகரமுதலி என அழைப்பதற்கு ஏதுக்களாக அமைகின்றன” (மோனியர் வில்லியம்சு 1872:முக.5).

ஒரு மொழியில் தொகுக்கப்படும் அகரமுதலிகளை மேற்போக்காக அவற்றின் அளவு அடிப்படையில் பேரகரமுதலிகள், சிற்றகரமுதலிகள் என்று இரு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். பேரகரமுதலிகள் பல மடலங்களை அல்லது பலபகுதிகளைக் கொண்டனவாக அமையலாம். பொதுவாகச் சிற்றகரமுதலிகள் பேரகரமுதலிகளை அடிப்படைகளாகக் கொண்டனவாக இருக்கும். அவ்வகையில் பேரகரமுதலித் தொகுப்பு சிறப்பிடம் பெறுவதைப் பரவலாகக் காணலாம்.

கலைக்களஞ்சியச் செய்தி

அகரமுதலியில் பெருமளவில் தனிச் சொற்களும் கூட்டுச்சொற்களும் உருப்படிக்காக இடம் பெறுகின்றன. அதேபோல் மரபிணைமொழிகள், ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் போன்றனவும் இடம்

பெறுகின்றன. இவ்வாறான சொற்களின் பொருள்களைத் தருவதே அகரமுதலியின் அடிப்படைப் பொருண்மையாகும். கலைக் களஞ்சியத்தில் இடம்பெறும் செய்திகள் அனைத்தும் அகரமுதலியில் இடம்பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. என்றாலும் அகரமுதலிகளில் இடம்பெற்றிருக்க வேண்டிய செய்திகள் பல விடுபட்டுள்ளன என்று குறிப்பிடுகின்றனர். சான்று: ஞாயிறு என்னும் கிழமையைக் குறிக்கும் சொல்லுக்குக் கிழமையின் (வாரத்தின்) ஒருநாள் என்று குறிப்பிடலாம். இதற்குமேல் கூடுதல் விளக்கமாகக் காரிக்கிழமைக்கும் திங்கள் கிழமைக்கும் இடைப்பட்ட நாள் என்று பொருள் கூறுவது அச்சொல்லின் பொருளை மேலும் விளக்கிக் காட்டுகின்றது. இதனுடன் ஒரு கோள் (சூரியன்) அடிப்படையில் பெயர் பெற்றது என்னும் செய்தியை இணைத்து “சூரியன் கோள் அடிப்படையில் பெயர் பெற்ற காரிக்கிழமைக்கும் திங்கள் கிழமைக்கும் இடைப்பட்ட நாள்” என்று பொருள் கூறுவது மேலும் விளக்கம் அளிப்பதாக இருக்கும். இவ்வகையில் சிற்றகரமுதலிகளும் கலைக் களஞ்சியச் செய்திகளுடன் உருவாக்கப்படுகின்றன.

இலக்கியச் சொற்கள்

முன்னர் வெளிவந்த அகரமுதலிகள் பெரும்பான்மை இலக்கியச் சொற்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இலக்கியச் சொற்கள் அருகியே கிளைவழக்குகளை உள்ளடக்கியனவாக

இருக்கும். தமிழைப் பொறுத்தவரை தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே கிளை வழக்குகளின் இன்றியமையாமையை காட்டப்பட்டுள்ளது. திசைச்சொற்கள் என்ற வட்டார வழக்குச் சொற்களைத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது. இருந்தாலும் தமிழ் மொழியின் கிளைவழக்குகள் முழுமையாக அகரமுதலியில் இடம்பெறவில்லை என்ற குறைபாடு இன்றளவும் இருக்கிறது. கிளை வழக்குகள் உட்பட மொழி வழக்குகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கும் அகரமுதலியே முழுநிறைவான அகரமுதலியாக அமையும்.

இலக்கியச்சொற்கள் என்று பொதுப் படையாகச் சொன்னாலும் தமிழ்போல் பழம் இலக்கியங்களைக் கொண்ட மொழிகளில் எவ்வகை மாற்றமும் இல்லாமல் இன்றுவரை அப்படியே வழக்கிலிருக்கும் பழஞ் சொற்கள் என்றும் சொற்றிரிபு, பொருள்திரிபு ஆகியனவற்றுடன் மாறி வந்துள்ள சொற்கள் என்றும் இரு வகைகளைக் காணலாம். இதில் இரண்டாம் வகைக்குள் வருவனவற்றின் திரிபுகளைக் காட்டும் வகையில் அகரமுதலி அமைதல் பொருத்தமானது. இவ்வகைகளிலிருந்து வேறானது வழக்கிழந்த இலக்கியச்சொற்கள்.

வழக்குச்சொற்கள்

இலக்கியச் சொற்கள் ஒரு மொழியின் இன்றியமையாத கூறுகளாக அமைகின்றன. அதே நேரத்தில் இலக்கிய ஆட்சிகள் மட்டும் ஒரு மொழியின் முழுத் தன்மையைக் காட்டுவதாக இருக்கா. பெருமளவில் இலக்கியம் அமைந்த மொழிகளிலும் சற்றொப்ப மூன்றில் ஒரு பங்கு தன்மையைத்தான் இலக்கிய ஆட்சிகள் கொண்டிருக்கும் என்று கணக்கிடுகின்றனர். அவ்வாறெனில் மொழியின் பெரும் பங்கு, அதாவது மூன்றில் இரண்டு பங்கு பேச்சுமொழி கொண்டிருக்கும் என்பது வெளிப்படையாகும்.

பொதுவாக மொழியைக் கற்போருக்கு இலக்கிய ஆட்சிகளை மட்டும் அறிவது அவ்வளவு பயனுள்ளதாக இருக்காது. வெவ்வேறு சூழலில் இயங்கும் மொழியின் இயக்கத்தை அறிதல் தேவை. பெரும்பான்மையான அகரமுதலிகள் இத் தன்மைக்கு உரிய இடம் அளிப்பதில்லை. இந்நிலையில், இவ்வகை அகரமுதலிகள் மொழி கற்போருக்கு முழுப் பயன் உள்ளனவாக இருக்கா. பேச்சு மொழியில் ஆகுபெயர், உருவகம் போன்ற வகையில் பலவாறாகப் பொருள் விரிவு ஏற்படும்.

எ-டு: மாந்த உடலின் உச்சியில் அமைந்துள்ள உறுப்பு அல்லது விலங்கு உடலின் முன்னதாக அமைந்துள்ள உறுப்பு தலை. இச்சொல் முடி

(தலை வாருதல்), ஆள் (தலைக்கட்டு), ஒரு குழுவை வழி நடத்துபவன் (தலைவன்), முதன்மை (தலைமாணாக்கன்), அறிவு (தலை கெட்டு விட்டது) என்பன போன்று வளர்ச்சி கொண்டிருக்கும். இதுபோன்ற பொருள் வளர்ச்சிகள் முழுமையையும் காட்டுவதற்குப் பேச்சு மொழியை நாட வேண்டியிருக்கும்.

அகரமுதலியின் நோக்கம் அது அமையும் மொழியின் நலன்கள் அனைத்தையும் விளக்க வேண்டும் என்பதாகும். ஆகையால் குறிப்பிட்ட மொழியைப் பற்றிய வரலாறு, கலை, பண்பாடு, நாகரிகம் போன்றன தொடர்பாக வரும் அனைத்துச் செய்திகளும் அம்மொழி அகரமுதலியில் இடம்பெறவேண்டும் என எதிர்பார்ப்பது இயல்பு. அகரமுதலியில் அலகாகக் கொள்ளப்படும் சொற்களின் வாயிலாக இச்செய்திகள் அனைத்தையும் விளக்க வேண்டும். ஆகையால் ஒரு சில சொற்களின் கீழ் நெடிய விளக்கம் கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. என்றாலும் இவ்வாறான விளக்கங்கள் ஒரு சில இடங்களில்தான் இடம் பெறும். மற்ற இடங்களில் வேர் காட்டும் அளவில் அல்லது வேருடன் சிறு விளக்கம் மட்டும் இடம்பெற்றால் போதுமானது.

கட்டுருபன்

அடிப்படையில் அகரமுதலி சொல்லைப் பற்றியது. ஒரு மொழியில் உள்ள சொற்கள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது அம்மொழிச் சொற்களஞ்சியம். ஒவ்வொரு சொல்லும் தனித்தனியான உருப்படிகள். இருந்தாலும் ஒவ்வொரு சொல்லும் பிற சொற்களோடு சேர்ந்து இயங்கும் தன்மை கொண்டன. ஒரு சொல் மற்ற சொற்களோடு சேராமல் தனியான இயக்கத்தைக் கொண்டிருக்காது. ஒரு சொல் குறிப்பிட்ட பொருள், குறிப்பிட்ட ஒலி வடிவம், குறிப்பிட்ட இலக்கண இயக்கம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கும்.

பெரும்பாலும் அகரமுதலியில் தனியாக இயங்கும் சொற்களே இடம்பெறும். ஆனால் கட்டுருபன் (bound morpheme) கள் தனியான இயங்கும் தன்மை இல்லாதன. அவை பிற சொல்லுடன் சேர்ந்தே மொழியில் ஆளப்படுகின்றன. அவை தனியாக இயங்கும் தன்மை இல்லாதனவாக இருப்பதால் பல அகரமுதலிகளில் இடம்பெறுவதில்லை. அகர முதலிகள் உருபன்கள் அல்லது பொருள் உணர்த்தும் வடிவங்கள் அனைத்துக்கும் பொருள் கொடுக்க வேண்டும். ஆகையால் கட்டுருபன்களும் அகரமுதலியில் இடம்பெற வேண்டும். ஆக்க ஈறுகள், பின்னொட்டுகள், முன்னொட்டுகள், இடை ஒட்டுகள் போன்று கட்டுருபன்களும் அகரமுதலியில்

இடம்பெறவேண்டும். இவற்றின் பொருள்களுடன் தேவையான இடங்களில் எடுத்துக்காட்டுகள் தருவதும் விளக்கம் பெறவைக்கும்.

ஒலிப்பு

பழமையான இலக்கியங்களைக் கொண்டும் இன்றளவில் வழக்கிலிருக்கும் மொழியின் சொற்களை உரிய ஒலிப்பு முறையில் பதிவு படுத்த வேண்டியது தேவை. அம்மொழியின் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தரமான ஒலிப்பு வகை பதிவு பெறவேண்டும். சொல்லின் ஒலிப்புமுறை மாறியிருக்கக் கூடும்.

ஆகையால், இன்று வழக்கிலிருக்கும் ஒலிப்பு முறையை வைத்துப் பழைய இலக்கியச் சொற்களைப் பதிவு செய்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது. அதாவது பல நேரங்களில் உரிய ஒலிப்பு முறையைக் காட்டுவதாக இருக்காது. குறிப்பாகப் பிறமொழி யாளர்களுக்கு உரிய வகையில் ஒலிப்பு முறைக்கான பதிவு இல்லாமல் போனால் தவறான ஒலிப்புக்கு இட்டுச்செல்லும்.

பொருள்

பொதுவாக இலக்கியங்களில் இடம் பெற்ற சொற்கள் அனைத்தையும் அகரமுதலிக்கு, குறிப்பாகப் பேரகரமுதலிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறும். ஒரு சொல் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் இடம்பெற்றிருந்தால் அவற்றுள் ஏதாவது ஒன்றினை மட்டும் கொள்ளும் முறையை பின்பற்றினால் போதுமானது. சொல் குறிக்கும் பொருள் தொடர்பாக உரையாசிரியர்கள் கருத்துகள் மாறியிருக்குமானால் அவற்றைப் பதிவுக்கு கொள்ளலாம்.

இலக்கியத்தில் இடம் பெற்ற அருஞ்சொற்கள் அல்லது விளக்கம் தர வேண்டிய சொற்கள் ஆகியன பற்றி நூல்களிலும் இதழ்களிலும் மலர்களிலும் வந்துள்ள அறிஞர்கள் கட்டுரைகளைப் பொருள் வரையறைக்கும் வேர் விளக்கத்திற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

பொருளியைபுச் சொற்களஞ்சிய (thesaurus) முறையில் ஒரு சொல் ஒரு பொருளில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றிருந்தால் அவை அனைத்தையும் தொகுக்கும் முறையைப் பேரகரமுதலி மேற்கொள்ள வேண்டியதில்லை. எனினும் பொருள் தெளிவுக்காக ஒரு சில இடங்களில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட மேற்கோள்கள் ஒரே பொருளுக்குக் கொடுக்கலாம்.

கடன்சொல்

பிறமொழியிலிருந்து கடன் பெற்ற சொல் தன் வடிவத்தில் மாறிய தன்மையுடன் வழங்கி வரலாம். அவ்வாறான இடங்களில் மூலமொழியின் வடிவத்தையே கொடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதில் பொருள் இல்லை. அது மாறி வழங்கும் வடிவத்தைத் தான் கொடுக்க வேண்டும். பின்னர் வேர் விளக்கம் சொல்லும்போது மூல மொழியின் வடிவத்தைக் காட்டி அதன் திரிந்த நிலையைக் காட்டலாம்.

பிறமொழிச் சொற்களை அகரமுதலி உருப்படிக்குத் தெரிவு செய்யும்போது நுணுகி ஆராய்ந்து தெரிவு செய்ய வேண்டி இருக்கும். வழக்குச் சொற்கள் என்னும் பெயரில் பல அயன் மொழிச் சொற்கள் இடம் பெற்றுவிடுகின்றன. வழக்கு என்று சொல்வது சரியான வரையறை இல்லாமல் ஆளப்படுகிறது. முறைமற்றம், அலுவலகம் போன்ற குறிப்பிட்ட இடங்களில் வழக்குச் சொற்களாக இருப்பவை பொதுமக்களிடையே வழக்கில் இருக்கா. அதேபோல் ஒரு காலத்தில் வழக்குச் சொற்களாக இருப்பவை பிறிதொரு காலத்தில் வழக்குச் சொற்களாக இருக்காது.

தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரையில் இடைக்காலத்தில் வரம்பிறந்து வடமொழிச் சொற்களைக் கடன் கொண்டது. ஆனால் சென்ற நூற்றாண்டு முதல் அந்தப்போக்கு முற்றிலும் மாறிவருகிறது. வடமொழிச் சொற்களுக்கு இணையான இயன்மொழிச் சொற்கள் பயன்படுத்துவது ஊக்கம் பெற்று வருகிறது

பேரகரமுதலி பழஞ் சொற்கள், புத்தாக்கச் சொற்கள், அரிதாகப் பயன்படுத்தும் சொற்கள், பெரும்பான்மையாகப் பயன்படுத்தும் சொற்கள், இலக்கியத்தில் மட்டும் இடம்பெற்றுள்ள சொற்கள், பேச்சு வழக்கில் மட்டும் உள்ள சொற்கள் என்றாற் போன்ற அனைத்து வகைச்சொற்களும் இடம்பெறும் வகையிலும் அறிவியல், விளையாட்டு, தொழில்நுட்பம், மருத்துவம், அரசியல், பொருளாதாரம் என்றாற் போன்ற பலதுறைப்பட்ட சொற்களும் இடம்பெறும் வகையிலும் வேண்டிய இடங்களில் கலைக் களஞ்சியச் செய்திகள் இடம் பெறும் வகையிலும் கட்டுருபன், இலக்கணக் குறிப்பு ஆகியவற்றுடனும் அமைதல் சிறப்பானதாகும்.

குறிப்புதவி : monier williams monier 1872, Sanskrit English Dictionary, Oxford, Clarendon Press

ஓபியாவிஷு னீநாக்கில் தமிழம் தீராவிடமொழிகளும்

முனைவர் ஆ. இந்திரா பிரியதர்சினி

மொழியியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். 'கவிதாயினி' சிறப்புப் பெயர் கொண்ட இவர் தன்னார்வ மிகுதியால் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்கத்தில் பணிப்பயிலுநராகத் தன்னை இணைத்துக் கொண்டுள்ளார்.

முன்னுரை

மொழியியல் சார்ந்து வளர்ந்து வரக்கூடிய துறைகளில் முதன்மையானதாகவும் இன்றியமையாததாகவும் இருப்பது ஒப்பாய்வு துறை. இதனை ஆங்கிலத்தில் Comparative study என்பர். மொழியியல் துறையின் முகாமையான ஒரு பிரிவாகக் கருதக்கூடிய இத்துறை, இரு மொழிகளை ஒப்பாய்வு செய்கின்ற போதுதான் அம்மொழிகளின் உண்மை நிலையை அறிய முடியும் என்ற அடிப்படையைக் கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது. இவ்வகையில் இக்கட்டுரை, ஒப்பாய்வு பற்றியும், தமிழ்மொழி மற்றும் திராவிட மொழிக்குடும்பம் குறித்தும், திராவிட மொழிகளுக்கு இடையே காணப்படும் இலக்கண ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைக் கண்டறியும் பொருட்டும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

திராவிடம் என்ற சொல்

திராவிடம் என்ற சொல்லானது வால்மீகி இராமாயணத்திலும், பாரதத்திலும், மனுநூலிலும் இச்சொல் இடம் பெற்றுள்ள போதிலும், இச்சொல் தமிழ்ச் சொல்லா? இல்லையா? என்ற கேள்வி ஐயத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. அதன்பின் கி.பி.8-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த குமாரிலப்பட்டர் திராவிடம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். 'திராவிடம்' என்பது தமிழ்மொழியைக் குறிக்கவே

வழங்கப்பட்டது என்ற நிலையில், தமிழறிஞர்கள் பலரிடே இதனை எதிர்க்கும் முகமாகக் கருத்துகள் வெளிப்பட்டன. ஏனெனில் 'திராவிடம்' என்ற சொல் எந்தவொரு தமிழ் இலக்கண-இலக்கிய நூல்களிலும் இடம் பெறவில்லை. ஆகையால், திராவிடம் என்ற சொல் தமிழைத்தான் குறித்தது என்பதற்கு எவ்வகை குறிப்பும் இல்லை, இதனை மொழியாலாளர்களும் ஏற்றனர்.

இக்கருத்தினைத் தெளிவாக்கும் வகையில் கால்டுவெல் அவர்கள், 'தமிழில் இருந்து உருவான தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒற்றுமையைக் குறிக்க அவற்றைத் திராவிடம்' என்று பெயர் வைத்து அழைத்தாக ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார். இதுவே ஏற்படையதாகவும் அமைந்தது.

திராவிட மொழிக்குடும்பத்தின் வரிசையில் தமிழ்மொழியே பழமைவாய்ந்த மொழியாகவும், அதிகத் தொன்மைக் கூறுகளையும், பழமையான இலக்கிய-இலக்கணங்களையும் கொண்டுள்ளதாகவும் மொழி ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுவதுண்டு.

திராவிடம் என்ற சொல்லை ஆராய்ந்து பார்க்கின்றபோது, கால்டுவெல் 'திராவிடம்' என்ற சொல் வடசொல் என்றும், அது தமிழ், திரமிள, திரமிளம், திரமிடம், திரவிடம் என்று படிப்படியே திரிந்து இறுதியில் திராவிடம், என்றானது என்பர்.

திராவிட மொழிக்குடும்பம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கக் காலக்கட்டத்தில் திராவிட மொழிக்குடும்பம் பற்றி “எல்லிஸ்” என்பவர் ஓர் ஆய்வினை மேற்கொண்டார். இவ்வாய்வானது, தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற மொழிகளுக்கு இடையேயுள்ள ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளை ஆராயும் நோக்கில் தொடங்கப்பட்டது. மேலும் திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த அனைத்து மொழிகளும் ஒரு குறிப்பிட்ட மூல மொழியிலிருந்து தோன்றிவை என்றும், மொழிக்குடும்பம் என்பது மூலமொழி ஒன்றிலிருந்து மக்களின் பயன்பாட்டிற்கேற்ப பல்வேறு கூறுகளாகப் பிரிந்து பயன்படுத்தப்படும் இடத்தாலும், காலத்தாலும் மாற்றமடைந்து வருகின்றன. இவ்வாறு பிரிந்து ஆட்சி செலுத்திய மொழிகளை ஆராய்ந்து அவற்றைப் பன்னிரண்டு மொழிகளாகப் பகுத்தனர். அவை 1. தமிழ் 2.மலையாளம் 3.தெலுங்கு, 4. கன்னடம், 5. துளு, 6. கொடகு , 7. துத, 8. தோத, 9. கோந்த் 10. கூய் 11. ஓராண்12. ராஜ்மஹால் போன்றவையாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட பன்னிரண்டு மொழிகளும், திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை. இதனடிப்படையில் இப்பன்னிரண்டு திராவிட மொழிகளையும் மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பகுத்தனர். அவை,

1. திருந்திய மொழிகள் – தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு, குடகு ஆகிய ஆறும் திருந்திய மொழிகள் என்றும்,
2. திருந்தா மொழிகள் – தூதம், கோடம், கோந்த், கூ, ஓரொவன், ராஜ்மஹால், இவை ஆறும் திருந்தா மொழிகள் என்றும் பகுத்தனர்.

தமிழைப் பிற திராவிட மொழிகளுடன் ஒப்பிடல்

தமிழையும், அதன்வழி தோன்றிய திராவிட மொழிகளையும், அம்மொழிகளின் அடிப்படை இலக்கண கூறுகளை ஒரு மொழியுடன் மற்றொரு மொழியினை அவற்றின் வேற்றுமை இலக்கண (Case system) அடிப்படையில் ஒப்பிட்டு பார்க்கின்ற போது, அம்மொழிகளுக்கிடையே காணப்படும் ஒற்றுமை மற்றும் வேற்றுமைகள் கீழ்க்காணும் அட்டவணையின் வாயிலாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

Case	Tamil	Malayalam	Telugu	Kanada
Nominative case	maram	maram	gurramu	mara
Accusative case	marattai, marattinai	marattine, maratte	gurramunu, gurrani, gurram	maramam, maravam, mararannu
Instrumental case	marattal, marattinaal	marattaal	gurramumu, guraana	maradim, maradinda
Sociative case	marattodu	marattoda	gurraemoda	maradodom
Dative case	marattiRkku	marattinnu	gurramumaku, gurraanaku	marrkke, marage
Genitive case	marattin, marattuTaiya, marattinatu	marattindra	gurramu	marada, maradaa
Ablative case	marattiliruntu, marattin	marattininnu	gurramundi	maradinda
Locative case	marattinkan, marattil, marattinil	marattil	gurramandu	maradol, maradalli

போன்றவை வேற்றுமை இலக்கணத்தின் அடிப்படையில் உள்ள ஒற்றுமை – வேற்றுமைகளைக் காட்டுகின்றது.

தன்மை, பன்மை, எண் மற்றும் பாலினம் இவற்றில் காணப்படும் ஒற்றுமைகளும் வேற்றுமைகளும்

தமிழ் இலக்கணத்தின் முக்கியப் பகுதியான தன்மை, பன்மை, எண் மற்றும் பாலினம் இவற்றிலும் சில ஒற்றுமைகளும் வேற்றுமைகளும் காணப்படுவதாக மொழியியலாளர்கள் கூறுபுள்ளனர். அவை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

Tamil	Malayalam	Kanada
naan	ñā:n	naanu
naam	ñāam	naava
naańkal	ñāńkal	naamu
nii	ñii	niniu
niińkal	ñiińkal	niivu
avan	avan	avanu
aval	aval	avalu
atu	adu	adu
avar	avar	avaru
avarkal	avarkal	avargalu

போன்றவையாகும்.

திராவிட ஒலியன்கள்

திராவிட மொழிகளில் ககர மெய்யானது பெரும்பாலும் ஒரு சொல்லின் முதலிலும், இடையிலும் வருகிறது. இதே போன்று ககரம், தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு போன்ற மொழிகளில் சகரமாகவும் மாறியுள்ளது. இன்றைய தமிழ்மொழியில் காணப்படும் 'உப்பு' என்ற சொல் பழந்திராவிடத்தில் 'சுப்பு' என்றிருந்தாகவும், சகர மறைவினால் உப்பு என்று ஆயிற்று என்று கூறுவாரும் உளர். இவை போன்ற சொற்களைத் தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், துளு போன்ற தென் திராவிட மொழிகளிலும், தெலுங்கு போன்ற நடுத்திராவிட மொழிகளிலும் உண்டு என்பர். இவை போன்ற சொற்களைத் தெலுங்கைத் தவிர மற்ற நடுத்திராவிட மொழிகளிலோ, வடத்திராவிட மொழிகளிலோ காணவியலாது.

முடிவுரை

மேற்கூறியவாறு ஒப்பீட்டு நோக்கில் தமிழும், தமிழிலிருந்து உருவெடுத்து மக்களின் பயன்பாட்டில் பேசப்பட்டு கொண்டிருக்கும் திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைப் பற்றியும், விளக்கும் பொருட்டு இக்கட்டுரையானது உருவாக்கப்பட்டது. அதனடிப்படையில் தமிழுக்கும் மற்ற திராவிட மொழிகளுக்கும் இலக்கண அடிப்படையில் இருக்கும் மாறுதல்கள் காட்டப்பட்டு தெளிவுப்படுத்தப்பட்டு உள்ளன.

மொழிபெயர்ப்பும் கலைச்சொல்லாக்கமும்

செல்வி **மோ. இராகவேந்தினி**

பதினோறாம் வகுப்பு மாணவி.

குறிப்புச் சட்டகம்

1. முன்னுரை
2. மொழிபெயர்ப்பு என்றால் என்ன ?
3. மொழிபெயர்ப்பின் தொடக்கம்
4. கல்வியில் மொழிபெயர்ப்பு
5. இலக்கிய இறக்குமதி
6. மொழிபெயர்ப்பின் செம்மை
7. மொழிபெயர்ப்பின் பயன்
8. மொழிபெயர்ப்பின் தேவை
9. எப்படி மொழிபெயர்ப்பு ?
10. பாரதியின் மொழிபெயர்ப்பு
11. எதனை மொழிபெயர்ப்பு ?
12. செய்ய வேண்டியன
13. முடிவுரை

1.முன்னுரை

“தமிழ் என்பது உணர்வு மொழி அல்ல நம் உயிர் மொழியாகும்”

தமிழ் தாய்மொழி என உலகில் அதிகபட்ச மக்களால் உயிருக்கும் மேலாக நேசிக்கப்படும் மொழியாகும். மொழிகளில் பலவிதமாக உள்ளபோது மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றி சொல்லவா வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பல மொழி பெயர்ப்பின்

பயன்களையும்,அதனுடைய தேவைகளையும் இன்னும் பல செய்திகளையும் இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

2.மொழிபெயர்ப்பு என்றால் என்ன ?

மணவை முஸ்தபாவின் பதில்

ஒரு மொழியில் உணர்த்தப்பட்டதை வேறொரு மொழியில் வெளியிடுவது மொழிபெயர்ப்பு என்கிறார் முஸ்தபா.

“ஒரு மொழி வளம் பெறவும் உலகத்துடன் உறவு கொள்ளவும் மொழிபெயர்ப்பு இன்றியமை யாததாகும்;உலக நாகரிக வளர்ச்சிக்கும் பொருளியல் மேம்பாட்டிற்கும் மொழிபெயர்ப்பும் ஒரு காரணம் ஆகும்” என்கிறார் மி. கூ. ஜகநாத ராஜா.

3. மொழிபெயர்ப்பின் தொடக்கம்

மொழிபெயர்த்தல் என்ற தொடரை தொல்காப்பியர் மரபியலில்(98) குறிப்பிட்டுள்ளார்

‘மகாபாரதம் தமிழ்ப்படுத்தும் மதுராபுரிச் சங்கம் வைத்தும்’ என்னும் சின்னமனூர் செப்பேட்டுக்குறிப்பு, சங்க காலத்திலேயே தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டதை புலப்படுத்துகிறது. வடமொழியில் வழங்கி வந்த இராமாயண, மகாபாரத தொன்மச் செய்திகள் சங்க இலக்கியங்களில் பரவலாக இடம் பெற்றுள்ளன. இதுவும் பிறமொழிக் கருத்துக்களை, கதைகளாக தமிழ்படுத்தியமையை

புலப்படுத்துகிறது. பெருங்கதை, சீவக சிந்தாமணி, கம்பராமாயணம், வில்லிபாரதம் முதலிய சில காப்பியங்களும் வடமொழி கதைகளை தழுவி படைக்கப்பட்டவையே.

4. கல்வியில் மொழிபெயர்ப்பு

மொழிபெயர்ப்பை கல்வியாக ஆக்குவதன் மூலம் அனைத்துலக அறிவையும் நாம் எளிதாக பெறமுடியும்; பல அறிவுத் துறைகளுக்கும் தொழில் துறைகளுக்கும் வெளிநாட்டாரை எதிர்பார்க்காமல் நாமே நமக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் உருவாக்கிக்கொள்ள முடியும்; மாந்த வளத்தை முழுமையாக பயன்படுத்த முடியும்; வேலைவாய்ப்பு தளத்தை விரிவாக்க முடியும்; நாடு, இன, மொழி எல்லைகளை கடந்து ஓர் உலக தன்மையைப் பெற முடியும். நாடு விடுதலை பெற்ற பிறகு பல நாட்டு தூதரகங்கள் நம் நாட்டில் நிறுவப்பட்டன. அவை தங்களுடைய இலக்கியம், பண்பாடு, தொழில் வளர்ச்சி, கலை போன்றவற்றை அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் தத்தம் மொழிகளைக் கற்றுக் கொடுக்கின்ற முயற்சியை மேற்கொண்டு வருகின்றன. இதனை சார்ந்து பிற மொழிகளை கற்றுத்தரும் தனியார் நிறுவனங்களும் உருவாகியுள்ளன. பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் பிற மொழிகளைக் கற்கும் வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

5. இலக்கிய இறக்குமதி

“இலக்கியம் என்பது பட்டறிவை எழுதுவது என்றாலும் அது கலை சிறப்புடையதாக இருக்கிற போது அனைவரது பட்டறிவையும் பொதுநிலை பெறுகிறது. அத்தகைய நிலைபெற்ற இலக்கியத்தை மொழிவேலி சிறை இடுகிறது. மொழி வேலியை அகற்றும் பணியை மொழிபெயர்ப்பு செய்கிறது”

பிற மொழி இலக்கியங்களை அறிந்து கொள்ளவும் அவை போன்ற புதிய படைப்புகள் உருவாகவும் மொழிபெயர்ப்பு உதவுகிறது. ஜெர்மன் மொழியை மொழிபெயர்ப்பின் மூலம் அறிமுகமான ஷேக்ஸ்பியர், அன்னாட்டுப் படைப்பாளர் போலவே கொண்டாடப்பட்டார்.

18 ஆம் நூற்றாண்டு வரை வடமொழி நூல்கள் பல தமிழில் ஆக்கப்பட்டன. ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப்பின் ஆங்கில நூல்களும் ஆங்கிலம் வழியாக பிற ஐரோப்பிய மொழி நூல்களும் அறிமுகமாயின. தமிழுக்குரிய நூலாக இருந்த திருக்குறள் உலக மொழிகளுக்கு உரியதாக மாறியது மொழிபெயர்ப்பால் தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மொழிபெயர்ப்பு இல்லாவிடில் சில படைப்பாளிகளும் கூட உருவாகியிருக்க முடியாது; ஷேக்ஸ்பியர் இருந்திருக்க முடியாது; கம்பர் இருந்திருக்க முடியாது; இரவீந்திர நாத தாகூர் வங்க மொழியில் எழுதிய கவிதை தொகுப்பான கீதாஞ்சலியை ஆங்கிலத்தில் அவரே மொழிபெயர்த்த பிறகுதான் அவருக்கு நோபல் பரிசு கிடைத்தது.

மகாகவியான பாரதியின் கவிதைகளும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருந்தால் உலக அளவில் உயரிய விருதுகளும் ஏற்பும் கிடைத்திருக்கும்.

ஒரு நாடு எவ்வளவு மின்னாற்றலை பயன்படுத்துகிறது என்பதை கொண்டு அதன் தொழில் வளர்ச்சியை மதிப்பிடுவார்கள். அதுபோல, ஒரு நாட்டின் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு நாட்டின் பண்பாட்டையும் அறிவையும் மதிப்பிடுவார்கள்.

நேரடி மொழி பெயர்ப்பாக பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், ஆப்பிரிக்கா, இலத்தீன் அமெரிக்கா முதலான நாடுகளின் நூல்கள் இன்று கிடைக்கத் தொடங்கி இருப்பது நல்ல பயனை அளிக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

மொழிபெயர்ப்பின் மூலம் இலக்கியத் திறனாய்வு கொள்கைகளையும் பெற்றிருக்கிறோம். இன்றுள்ள புதிய திறனாய்வு முறைகளை எல்லாம் நாம் ஆங்கிலத்தின் வழியாகவே பெற்றிருக்கிறோம்.

பிறமொழி இலக்கியங்கள், இலக்கிய வடிவில் பலவும் தமிழுக்கு அறிமுகமாகி அதுபோன்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்களை தமிழ் இலக்கியங்களோடு ஒப்புநோக்கி சிந்தனை, வடிவம், உத்தி, மையக்கரு, பண்பாடு போன்ற பலவகைக் கூறுகளை எடை போடவும் வளர்க்கவும் மொழிபெயர்ப்பு உதவுகிறது.

6. மொழிபெயர்ப்பின் செம்மை

Hundred rail sleepers were washed away என்பதை, தொடரியில் உறங்கிக்கொண்டிருந்த 100 பேர், வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்பட்டார்கள் என்று ஒரு செய்தித்தாள் வெளியிட்டது. Rail sleeper என்பது தொடர்வண்டியின் போக்குவரத்து பாதையான தண்டவாளத்தில் உள்ள குறுக்குக் கட்டைகளை குறிக்கும். அதனை உறங்கிக் கொண்டிருந்தார் என மொழிபெயர்த்தது பெரும் பிழையாகும்.

Camel என்பதற்கு வடம் (கயிறு), ஓட்டகம் என இருப் பொருளுண்டு. ஊசி காதில் படம் நுழையாது என்னும் வேற்று மொழித் தொடரை “ஊசி காதில் ஓட்டகம்

நுழையாது” என்று மொழிபெயர்த்து பயன்படுத்து கிறோம். இத்தொடரில் வடம் என்பதே பொருத்தமான சொல்லாக அமையும் (அதாவது ஊசி காதில் நூல் நுழையும் அன்றி கயிறு நுழையாது என்பதே). மொழிப்பெயர்ப்புகள் கழிவின்றி, சிதறல் இன்றி மூல மொழியின் கருத்துகளை வெளிப்படுத்துவதாக அமைய வேண்டும்.

.....நான் தமிழை காதலிக்கிறேன்

ஆகவே சாகும் போதும் தமிழ் படித்து சாக வேண்டும் எந்தன் சாம்பலும் தமிழ் மணந்து வேக வேண்டும்.

Underground drainage என்ற தொடரை மொழிபெயர்ப்பதில் தடுமாற்றம் வந்தது. பாதாளச் சாக்கடை என்பது போன்று எல்லாம் மொழிபெயர்த்தனர். தமிழோடு தொடர்புடைய மலையாள மொழியில் பயன்படுத்திய புதை சாக்கடை என்ற சொல் பொருத்தமாக இருப்பதைக் கண்டனர். அதையே பயன்படுத்தவும் தொடங்கினர்.

7. மொழிபெயர்ப்பின் பயன்

இது மொழிபெயர்ப்பு காலம். காலையில் எழுந்தவுடன் நாளிதழில் படிப்பு, மொழிபெயர்ப்பு மூலமே நமக்குச் இயலுகிறது. இரவு தொலைக்காட்சியில் காணும் கேட்கும் செய்திகளும் மொழிபெயர்ப்பு மூலமே கிடைக்கின்றன. இடையில் நம் பணிகள் பலவற்றிலும் மொழிபெயர்ப்பின் துணை இருந்துகொண்டே இருக்கிறது.

- ❖ இன்றைய வளரும் நாடுகளில் அறிவியலை உருவாக்க-அரசியலை உருவாக்க-பொருளியலை உருவாக்க சமூகவியலை உருவாக்க இலக்கியத்தை உருவாக்க மொழி பெயர்ப்பே உதவுகிறது.
- ❖ மொழிபெயர்ப்பு, மாந்தர்களையும் நாடுகளையும் நகரங்களையும் இணைக்கிற நெடுஞ்சாலையாக இருக்கிறது. காலத்தால் இடத்தால் மொழியால் பிரிக்கப்பட்ட மானுடத்தை இணைக்கிறது; கடந்த காலத்தை எதிர் காலத்துடன் இணைக்கும் அது மாந்த வாழ்வின் ஒரு பகுதியாகவே இருக்கிறது; பல மொழிகளிலும் காணப்படும் சிறப்புக் கூறுகளை எல்லாம் ஒருங்கு சேர்த்து அனைவருக்கும் பொதுமை ஆக்குகிறது.
- ❖ ஜெர்மனியில் ஓராண்டில் பிறமொழிகளிலிருந்து 5000 நூல்கள் வரை மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன. புள்ளி

விவரப்படி அதிகமான தமிழ் நூல்கள் பிற மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வரிசையில் முதலிடம் ஆங்கிலம்; இரண்டாமிடம் மலையாளம்; அதைத் தொடர்ந்து அடுத்தடுத்த நிலைகளில் முறையே தெலுங்கு, இந்தி, கன்னடம், வடமொழி, ரஷ்ய மொழி, வங்க மொழி, மராத்தி மொழி போன்றவை இடம் பெற்றுள்ளன.

மொழிபெயர்ப்பினால் புதிய சொற்கள் உருவாகி மொழிவளம் ஏற்படுகிறது. பிற இனத்தவரின் பண்பாடு, நாகரிகம், பழக்கவழக்கம் போன்றவற்றை அறிய முடிகிறது. அதிலிருந்து நல்லனவற்றை நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறது; பிறமொழி இலக்கிய அறிவு கிடைக்கிறது; அதன் மூலம் நம் இலக்கியத்தை பலப்படுத்த முடிகிறது. உலகப் புகழ்பெற்ற அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளையும் இலக்கியப் படைப்புகளையும் அறிவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

கருத்து பகிர்வை தருவதால் மொழிபெயர்ப்பைப் பயன்சுலை என்று குறிப்பிடுவார்கள். மொழிபெயர்ப்பு மூலம் நம் நாட்டின் வரலாற்றிலும் இலக்கியத்திலும் பண்பாட்டிலும் வலிமையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும்.

8. மொழிபெயர்ப்பின் தேவை

மொழிபெயர்ப்பின் தேவை பற்றி ஒரு நிகழ்ச்சியில் சொல்கிறார்கள்.

உலகப் போரின்போது அமெரிக்கா, 'சரண அடையாவிட்டால் குண்டு வீசப்படும்' என்ற செய்தியை ஜப்பானுக்கு அனுப்பியதாகவும் அதற்கு ஜப்பான், 'மொகு சாஸ்ட்டு' என்று விடை அனுப்பியதாகவும் கூறுவர். அந்தத் தொடரின் பொருள் அறியாமையால் அமெரிக்கா 'ஹிரோஷிமாவில் குண்டு வீசியது என்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் தொடருக்கு பொருள், 'விடை தர கால அவகாசம் வேண்டும்' என்பதாகும். ஆனால் அதற்கு அமெரிக்கர்கள், 'மறுக்கிறோம்' என்று பொருள் கொண்டதாகவும் கூறுவர். இது உண்மை எனில், மொழிபெயர்ப்பு சரியாக அமையாததால் காலத்திற்கும் அழிவுதரும் கலங்கம் நேர்ந்தது எனலாம். அந்த ஒரு சொல் மாறியதால் இன்றளவும் கூட ஹிரோஷிமாவில் குழந்தைகள் நோயுற்று பிறப்பது மிகவும் வருத்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது. எனவே மொழிபெயர்ப்பு வாழ்க்கைக்கு மிகவும் கட்டாயமாக அமைகிறது.

9. எப்படி மொழிப்பெயர்ப்பு ?

- ❖ Tele என்பது தொலை என்பதை குறிக்கிறது. ஆகவே telegraph, television, telephone, telescope, telemetry முதலிய சொற்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட

போது தொலை வரி, தொலைக்காட்சி, தொலைபேசி, தொலைநோக்கி, தொலை அறவியல் என்றவாறு முன் ஓட்டுகளுடன் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு மாறாக, transcribe, transfer, transform, transact ஆகியவற்றை மொழிபெயர்க்கும்போது படியெடுத்தல், மாறுதல், உரு மாற்றுதல், செயல்படுத்துதல் என்றவாறு மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன. இங்கே trans என்ற முன்ஓட்டை வைத்து மொழிபெயர்க்கவில்லை இவ்வாறாக இடம் பார்த்து மொழிபெயர்ப்பு முறையாக செய்யப்படவேண்டும்.

10. பாரதியின் மொழிபெயர்ப்பு

- ❖ (பொருட்காட்சி)--Exhibition
- ❖ (இருப்புப் பாதை)--east indian railways
- ❖ (புரட்சி)--revolution
- ❖ (தொழில் நிறுத்தி இருத்தல், தொழில் நிறுத்தம், வேலை நிறுத்தம்) --strike

11. எதனை மொழிபெயர்ப்பு ?

“காசினியில் இன்று வரை அறிவின் மன்னர் கண்டுள்ள கலைகள் எல்லாம் தமிழில் எண்ணி பேசி மகிழ வேண்டும்”

எந்த மொழியாக இருப்பினும் எதை மொழிபெயர்ப்பு என்றும் முன்னுரிமை வேண்டும். ஒரு மொழியின் குப்பைகள் இன்னொரு மொழிக்கு போய்விடக்கூடாது. பழைய நூல்களையே அறிமுகப்படுத்தும் போக்கை கைவிட்டு புதுப்புது நூல்களையும் அறிமுகப்படுத்தும் நிலை வரவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட சிறு குழுவில் பேசப்படும் மொழியில் இருப்பவையும் கூட நம்மை வந்தடைய வேண்டும். சிறு குழுவினர் பேசும் ஆப்பிரிக்க மொழிகளில் படைப்பாளர்கள் நோபல் பரிசு பெறுகிறார்கள். ஆனால் அந்தப் படைப்புகள் நம்மை எட்டுவதில்லை தமிழின் தொன்மையான இலக்கியங்கள் முன்னேற மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அறிமுகமாகி இருந்தால் தமிழின் பெருமை உலகமெங்கும் முறையாக பரவியிருக்கும். ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் இருக்கை அத்தகைய பணிகளில் ஈடுபடவேண்டும். தமிழுக்கு அத்தனை அறிவுத் செல்வங்களும் கிடைக்க வேண்டும்.

12. செய்ய வேண்டியன

மொழிபெயர்ப்பு நிறுவனங்களை அமைப்பதும் மொழிபெயர்ப்பை கல்வி ஆக்குவதும் மொழி பெயர்ப்புக்கு உதவுவதும் சொற்களஞ்சியங்களை உருவாக்குவதும் ஒரு மொழியின் சிறப்பு கூறுகளுக்கு இணையான சமன்பாடுகளை உருவாக்குவதும் பட்டறைகள் நடத்துவது நூல் வெளியிடுவதும் செய்யப்பட வேண்டும். சாகித்ய அகாதமி நிறுவனமும் தேசிய புத்தக நிறுவனமும் பல மொழிகளிலிருந்து நல்ல படைப்புகளை எல்லா இந்திய மொழிகளிலும் மொழி பெயர்த்துள்ளன. வெவ்வேறு படைப்புகள் மட்டுமின்றி, துறை சார்ந்த நூல் மொழிபெயர்ப்புகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் அவ்வகையில் தமிழில் பல நூல்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

”சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும் கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்”.

என்று பாரதி கூறுவதை தமிழலகம் செயல்படுத்த வேண்டும். அங்கிருந்து கொணர்ந்து சேர்ப்பதோடு அவர் கூறுவது போல

”தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்”.

செப்பு மொழிகள் பலவாக இருப்பினும் சிந்தனை ஒன்றுடையதாக உலகம் ஆக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு மொழிபெயர்ப்புக் கருவி இன்றியமையாதது...

13. முடிவுரை

மொழி ஒன்றாக இருந்தாலும் அதை மொழிபெயர்க்கும் பொழுது வெவ்வேறு பொருள் நமக்கு கிடைக்கிறது. இன்று வளர்ந்துள்ள அறிவியல் வளர்ச்சியில் அனைவரும் புதியவற்றை அறியவேண்டும்; தெரியாததை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் எனப் பலவகையானவற்றை அறிந்து கொள்ள முற்படுகின்றனர். எனவே மொழிபெயர்ப்பு மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாக அமைகிறது நம் வாழ்க்கையில்...

திருக்குறளில் கலைச்சொற்கள்

முனைவர் சி.இராமச்சந்திரன்

மருத்துவம், பொறியியல் தொடர்பான கலைச்சொற்களை உருவாக்குவதில் மிகுந்த நாட்டமுள்ளவர்.

முன்னுரை

திருவள்ளுவரால் இயற்றப்பெற்று உலகம் முழுமைக்கும் பொதுமறையாக விளங்கக்கூடிய திருக்குறள் இன்றைக்கும் பேசும்பொருளாக இருக்கின்றது. இது மக்கள் இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றது என்பதே இதற்குக் காரணம். பொதிந்து இருக்கும் கருத்துக்கள் மானுட சமூகம் பரவியிருக்கின்ற திசைகளுக்கெல்லாம் பொருந்தி போகக்கூடியதாகும். தமிழுக்கும் தமிழர்க்கும் மட்டுமல்லாமல் எல்லோருக்குமான வழிகாட்டி நூலாகத் திருக்குறள் திகழ்கின்றது. விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கு அப்பாற்பட்டும் மதம் சார்ந்த சித்தாந்தங்களைச் சேர்க்காமலும் யார் பக்கமும் நில்லாமல் பொதுவாக நீதி சொல்லும் திருவள்ளுவர், தாமியற்றிய குறட்பாக்களில் சொற்களைச் சிறப்பாக கையாண்டிருக்கின்றார். அவர் பயன்படுத்தியிருக்கும் சொற்களில் அழகியலும், சொல்நயமும் பொருள்நயமும், அணிநயமும் இயல்பாகவே காணப்படுகின்றன. அதேபோன்று அரிய பொருள் தரும் பல சொற்களையும் காணமுடிகின்றது. இன்றைக்கும் பயன்பாட்டில் இருக்கும் பல சொற்கள் திருக்குறளில் இடம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு திருக்குறள் பொருட்பால் மற்றும் காமத்துப்பாலில் இடம்பெற்றிருக்கும் நாற்பது அரிய சொற்கள் இக்கட்டுரையில் தொகுத்தளிக்கப் படுகின்றன.

திருக்குறளில் கலைச்சொற்கள்

1. வாய் – மனை /இடம் / வாசல் (குறள். 1001:1)
2. ஈட்டம் – சம்பாதிக்கை (குறள். 1003:1)
3. பொறை – பாரம் (குறள். 1003:2)
4. தமிழன் – தனியாயிருப்பவன் (குறள். 1007:2)
5. துளி – வெறுப்பு வறுமை (குறள். 1010:1)
6. வறம் – வற்றுக்கை / வறுமை (குறள். 1010:2)
7. திரு – அழகு (குறள். 1011:1)
8. மடி – ஆடை (குறள். 1023:2)
9. உஞற்று – முயற்சி (குறள். 1024:2)
10. தோல் – புகழ் (குறள். 1043:1)
11. நெருநல் – நேற்று (குறள். 1048:1)
12. நிரப்பு – வறுமை (குறள். 1049:1)
13. கண்பாடு – நித்திரை (குறள். 1049:2)
14. காடி – கஞ்சி (குறள். 1050:2)

15. கரப்பு – மறைக்கை (குறள். 1051:1)
16. கரவு – மறைவு (குறள். 1061:1)
17. புற்கை – ஒருவகை கஞ்சி / சோறு (குறள். 1065:1)
18. வங்கு – மேம்பட்டது (குறள். 1065:2)
19. பக்கு – பிளப்பு (குறள். 1068:2)
20. அகப்பட்டி – காவலினிறித் திரிவோன் (குறள். 1074:1)
21. அஞர் – அச்சம் (குறள். 1086:1)
22. கட்டடாம் – யானைமுகத் தணியாபையானை முகத்து அணியும் முகமுடி (குறள். 1087:1)
23. ஞாட்பு – போர்க்களம் (குறள். 1088:1)
24. அடுநறா) – காய்ச்சிய சாராயம் (குறள். 1090:1)
25. யாப்பு – அன்பு (குறள். 1093:2)
26. கதுப்பு – தலைமயிர் (குறள். 1105:2)
27. அறுவு – முழுமை (குறள். 1117:1)
28. தூவி – பறவையிறகு (குறள். 1120:1)
29. வால் – வெண்மை (குறள். 1121:2)
30. வேபாக்கு – வேகுகை (குறள். 1128:1)
31. கரப்பு – மறைக்கை (குறள். 1129:1)
32. புணை – மரக்கலம் (குறள். 1134:2)
33. மறுகு – தெரு (குறள். 1139:2)

34. இன்கண் – (குறள். 1152:1)
35. நீப்பு – பிரிவு (குறள். 1154:1)
36. இனன் – உறவினன் (குறள். 1158:1)
37. உயல் – சீவிக்கை (குறள். 1174:1)
38. படல் – உறக்கம் (குறள். 1175:1)
39. பெட்டார் – விரும்பியவர் (குறள். 1178:1)
40. அஞர் – மனவருத்தம் (குறள். 1179:1)

முடிவுரை

திருக்குறள் ஒரு சொற்களஞ்சியமாகும். அதிலிருந்து சில சொற்கள் திரட்டப்பட்டு மேற்கண்ட பகுதியில் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், நறுக்குத் தெறித்தாற் போல் இரண்டு மூன்று எழுத்துக்களில் கூட ஒரு அரிய பொருள்தரக்கூடிய சொல் இருக்கின்றது என்பதைத் திருக்குறளை ஆழ்ந்து படிப்பவர்கள் உணர்ந்துகொள்ளலாம். அதனடிப்படையில் அரிய பொருள் தரக்கூடிய புதுப் புது சொற்கள் இக்கட்டுரையில் திரட்டித் தரப்பட்டுள்ளன. இச்சொற்களைக் கொண்டே திருவள்ளுவரின் மொழியறிவையும் இலக்கியப் புலமையையும் உணர்ந்துகொள்ளலாம். ஒன்றே முக்கால் அடிக் குறளில் தாம் கூற வந்த கருத்து அறுபட்டுவிடாமல் இருப்பதற்கு மணிகள் கோர்த்தார்போன்ற சொல்லாக்கத்தைத் திருவள்ளுவர் கையாண்டுள்ளார். எந்த ஒரு சொல்லையும் விட்டுவிட்டு அவர் கூறும் கருத்துக்களை உணர்ந்துகொள்ளுதல் கடினம். அதனடிப்படையில் திருக்குறளில் மேற்கண்ட பகுதிகளில் இடம்பெற்றிருக்கும் அரிய சொற்கள் கலைச்சொல்லகராதிக்குப் பயன்பாடுடையவையாக இருக்கும் என்னும் நோக்கத்தில் தொகுத்தளிக்கப் படுகின்றது.

தமிழ் இலக்கியங்களில் கிராமத்து வழக்குச் சொற்கள்

திரு. சி. இராமமூர்த்தி

தெலுங்கைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட இவர் சிறுவணிகமும் வேளாண் தொழிலும் செய்து வருகிறார்.

காலத்தால் முற்பட்ட நம் தமிழ் மொழியில் அன்றாட வழக்குச் சொற்கள் இலக்கியங்களில் ஆங்காங்கே கையாளப்பட்டுள்ளது. அவை போன்ற சொற்களையும் கையாண்டுள்ள முறையினையும் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்;

குத்து விளக்கு

ஆண்டாள் குத்து விளக்கையும் பஞ்சனை கட்டிலையையும் குறிப்பிட்டுள்ளதைப்

‘குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில் மேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறி’

திருப்பாவை 19 என்ற இவ்வரிகளில் பார்க்கின்றோம்.

கூத்து:

இன்றைய திருவள்ளூர் மாவட்டம் மற்றும் வேலூர் மாவட்டத்தில் ‘கூத்து’ என்ற சொல் வழக்கு அக்காலம் முதல் இக்காலத்திலும் வழக்கில் இருக்கின்றது. கூத்துக்கலையில் சிறந்தவர் நிறைந்திருந்த காரணத்தால் ‘கூத்தாடி கொல்ல குப்பம்’ (கொல்ல என்பது தெலுங்கு, தமிழில் ஆயர் குலத்தினரைக் குறிக்கும்) என்ற ஒரு சிற்றூர் இன்றும் உள்ளது. ஆனால் இன்று அக்கலைஞர்கள் உள்ளனரா எனத் தெரியவில்லை. இன்று அவ்வூர் (K.G.குப்பம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது).

இந்தக் கூத்து என்னும் சொல் சிலப்பதிகாரத்தில் அரங்கேற்று காதையில்,

அகக்கூத்து, புறக்கூத்து என்னும் இருவகை கூத்தின் இலக்கணத்தை அறிந்தவன் சோழ மன்னர்க்கு காட்ட விரும்பியதை,

‘சூழ்கழல் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி

இருவகைக் கூத்தின் இலக்கணம் அறிந்து” என குறிப்பிடுகின்றது

எலே:

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இன்றளவும் பொதுவில் யாவரும் பிறரை அழைக்கும் போது உபயோகிக்கும்; சொல் எலே என்பதாகும்;

ஆண்டாள் தன்னொத்தத் தோழியை உறக்கத்தினின்று எழுப்புவதாக

எல்லே! இளங்கிளியே! இன்னம் உறங்குதியோ! என்று அழைக்கின்றார்.

ஏ! தோழியே இங்கு ஒன்று கூறு என்பதாக கலித்தொகையில்

‘எல்லா! இஃது ஒன்று கூறு” (107) என்னும் வரி வருகின்றது

ஏண்டா! ஆயர் மகளிரை விரும்பினாய் என்று வரும் சொல்லைக் கலித்தொகையில்

‘குடிதொறும் நல்லாரை வேண்டுதி எல்லா!’(110)

இந்த எலே என்ற சொல்லை கையாண்டுள்ளதைக் கண்டோம்.

பைய (மெல்ல)

இச்சொல் மெல்ல மெல்ல என்ற பொருள்பட இன்றும் வழக்கில் உள்ளது.

ஆண்டாள் தன் திருப்பாவை என்ற நூலில்,

‘பையத் துயின்ற பரமனடி பாடி” 2 என்று உபயோகித்து உள்ளார்.

இச்சொல்லை ஐங்குறுநூறு என்ற நூலில்:

மணந்து கொண்டவனே! அருள் செய்யா விட்டாலும் மெல்ல மெல்ல பிரிபவனாகி செல்வாயாக.

‘மணந்தனை யருளாய் ஆயினும் பையத்

தணந்தனை யாகி, உய்மோ” (83) என்று இச்சொல் கையாண்டுள்ள விதத்தை பார்க்கின்றோம்.

திருவள்ளுவரும் திருக்குறளில்

நான்; ஆசையினால்; அவளைப் பார்த்தேன். அந்தச் சமயத்தில் அவள் அதற்கு சம்மதமாக என்னை நோக்கி மெல்ல சிரித்தாள் என்று இக்குறளில்

அசையியற்கு உண்டு ஆண்டு ஓர் ஏர் யான் நோக்கப்

பசையினள் பைய நகும்.(1098) என்று சொல்லியுள்ளார்.

புழக்கடை (புழைக்கடை)

சிற்பூர்சுளில் உள்ள வீட்டிற்கு முன்புற வாசல், பின்புற வாசல் இருக்கும் . வீட்டின் பின்புறத்திற்குப் புழக்கடை என்று கூறுவர். அங்குதான் தோட்டம் அமைப்பர். இன்றும் நடைமுறையில்; உண்டு.

ஆண்டாள் திருப்பாவையில்

‘உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவிடும்

செங்கழுநீர் வாய் நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பின காண்” (14). என்று இச்சொல்லை கையாண்டுள்ளார். மேலும் நன்செய் பயிர்களை விளைவிக்காமல் தோட்டப்பயிர் செய்யப்படும் கொல்லைப்புற இடமான பின் புலத்தை புன்புலமாக,

‘புன் புலச் சீறார் நெல் விளையாதே

வரகும் திணையும் உள்ளவை எல்லாம்”(328) என்று புறநானூறு கூறுகின்றது.

கீச் கீச்

ஆண்டாள் புழக்கடையில் உள்ள மரங்களில் வாழும் கரிக்குருவிகள்; ‘கீச் கீச்’ என்று கத்துவதை

‘கீசு கீசு என்றெங்கும் ஆனைச்சாத்தன் கலந்து

பேசின பேச்சரவம்”(5) என்று திருப்பாவையில் கூறுகின்றார்.

உழவரும் ஏரும்

பின்புறம் வயலில் உழவர்கள் ஏர் ஓட்டுவார்கள். ஏரையும் உழவரையும் பிரிக்க முடியாது.

குறுந்தொகையில் ஈரம் பொருந்திய நல்ல புலத்தையுடைய ஒற்றை ஏரை உடைய உழவன் என்னும் பொருள்பட

‘ஈரம் பட்ட செவ்விப் பைம் புனத்து

ஓர் ஏர் உழவன்” (131). என்று இப்பால் கூறுகின்றது.

வயலில் பாத்தி அமைத்தல்

வயலில் நாற்று நடுவதற்கு (நடவு) பாத்தி அமைத்தல் இன்றியமையாதது, இச்சொல் சங்கக் காலத்திலும் வழக்கில் உண்டு என்பதை,

‘வயலே நெல்லின் வேலி நீடிய கரும்பின்

பாத்திப் பன்மலர்ப் பூத்த” (386). புறநானூற்று பாட்டின் மூலம் அறிகின்றோம்.

கோழி

விடியற்காலை நேரத்தை உணர்த்த கோழி கூவியதை காட்டி நப்பின்னையை எழுப்புவதை,

‘கந்தம் கமழும் குழலீ! கடைதிறவாய்

வந்தெங்கும் கோழி அழைத்தன காண்”(18) என்று ஆண்டாள் திருப்பாவையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பின்புறம் கோழி வளர்ப்பார்கள் கோழிகளை காட்டுப் பூனை பிடிக்காதிருக்க தக்க வேலி அமைப்பார்கள். இக்கருத்தை வீட்டில் உறங்கும் குறுகிய கால்களையுடைய பெட்டைக் கோழிகள் வேலிக்கு வெளியில் இருந்து காட்டுப் பூனைகள் இருட்டில் வருமென அஞ்சி பாதுகாப்பாக இருக்கும் இடம் அறியாது என்னும் பொருள்பட சொல்லப்பட்டதை,

‘மனை உறை கோழிக் குறுங்காற் பேடை

வேலி வெருகினம் மாலை உற்றெனப் புகும் இடன் அறியாது” (139)(வெருகு--காட்டுப் பூனை) என்ற குறுந்தொகை பாடல் மூலம் அறிகின்றோம்

மேலும், கோழி கூவுதலுக்கு ‘குக்கூ’ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி இதனை நமக்கு ‘குக்கூ’ என்றது கோழி;(157) என்ற குறுந் தொகையின் வரிகள் மூலம்; நினைவூட்டுகின்றார்.

கிளி

பின்புறம் இருக்கும்; வயலில் தினை விதைத்திருப்பார். கதிர்கள் வந்திருக்கும் அவற்றை கிளிகள் உண்ணும் பொருட்டு கூட்டமாக வரும்; அவற்றை விரட்ட காவல் இருப்பார். இதனை ஆயல் ஓட்டுதல் என்று சொல்லுவார்கள்.

இவற்றை குறுந்தொகைப் பாடலில்

‘வளை வாழ்ச் சிறு கிளி விளைதினைக் கடையார்
செல்க என்றோளே, அன்னை என, நீ”(141)

வளைந்த அலகினையுடைய கிளி என்று பகர்ந்திருப்பதைக் காண்கின்றோம்.

மீன்வலை

மீனையும் மீனைப் பிடிக்கும் வலையையும்

‘கடும் புனல் அடைகரை நெடுங் கயத்து இட்ட

மீன் வலை மாப் பட்டாங்கு”(171). என்ற குறுந்தொகை வரிகளில் காட்டியுள்ளதைக் காணலாம்.

சும்மாடு

ஆய்ச்சியர் தயிர்க் கடைதலையும் கடைந்த மோரை விற்க தலையில் சும்மாடு வைத்து எடுத்துச் செல்வதையும்

‘உறை அமை தீம் தயிர் கலக்கி நூரை தெரிந்து

புகர் வாய்க் குழசி பூஞ்சுமட்டு இயயீஇ

நாள் மோர் மாறும்” என்று பெரும்பாணாற்றுப் படையில் (157-160) காட்டியுள்ளார்.

பாற்சோறு

ஆண்டாள் திருப்பாவையில் பால் சோற்றை குறிப்பிடும் போது,

‘ஆடைஉடுப்போம் அதன் பின்னே பாற்சோறு” என்று உரைகின்றார்.

நெய் சோறு

நெய் சோற்றை பற்றிய குறிப்பை,

‘குறு முயலின் நிணம் பெய்தந்த நறுநெய்ய சோறு என்கோ”(396.) என்ற

புறநானூற்று பாடல்மூலம் அறிகின்றோம்.

பழையசோறு(பழுது)

கிராமப்பகுதிகளன்றி பொதுவில் மக்களிடையே பழைய சோறு (பழுது) சாப்பிடும் வழக்கம் இன்றளவும் உண்டு. ஒருசிலர் கருவாடை சுட்டு சோறுடன் உண்ணுவர்; இப்பழக்கத்தை பண்டைய இலக்கியத்தில் பார்ப்போம்.

மருத நிலத்து வயல்களில் உழவர்கள், தம் மாடுகளை முல்லை நிலமான காட்டுபகுதியில் மேய்வதற்கு அவிழ்த்துவிட்டு விட்டு, இவர்கள் முயல் இறைச்சியோடு வாளைமீன் அவியல் கொண்டு பழைய சோறு உண்பர் என்ற பொருள்பட,

“மென்புலத்து வயல் உழவர்
வன்புலத்துப் பகடுவிட்டுக்
குறுமுயலின் குழைச்சூட்டோடு
நெடுவாளைப் பல்உவியல்
பழஞ்சோற்றுப் புகவருந்தி”

புறநானூற்றில்”(395.) பாடியுள்ளதை பார்க்கின்றோம்.

தூண்டில் (மீன் பிடிப்பது)

எரிகளில், குட்டைகளில் மூங்கில் கழியில் நூலில் கொக்கி போன்ற முள் கட்டி, அதில் பழுவைக் கோர்த்து, மீன்பிடித்து விற்கும் வழக்கம் இன்றளவும் உண்டு. இப்பழக்கம் சங்க காலத்திலும் இருந்துள்ளது. நீண்ட மூங்கில் கழியாலான தூண்டிலால் பிடித்த மீனை விற்று கிணைமகள் புளிங்கூழை சமைத்தார் என்பதை

‘நெடுங்கழைத் தூண்டில் விடுமீன் நொடுத்துக் கிணைமகள் அட்ட பாவற் புளிங்கூழ்”

புறநானூற்று399. பாடல் மூலம் அறிகின்றோம்.

.சிலவற்றைக் கடிந்து சொல்லும்போது சிச்சி என்ற சொல் இன்றும் வழக்கில் உண்டு. எரிகின்ற நெருப்பில் காய்ச்சிய இரும்பைச் செலுத்தினாற்போல் இராவணன் பற்பலச் சொற்களை சொல்லி மாரீசனை தூண்டியபோது, மாரீசன் சிச்சி என்று தன் காதுகளை பொத்திக் கொண்டு அச்சமின்றி இராவணனிடம் சில வார்த்தைகளைக் கூறுகின்றான். இப்பொருள்பட கம்பர்

“இச்சொல் அனைத்தும் சொல்லி அரக்கன் எரிகின்ற கிச்சின் உருக்கிட்டு உய்த்தனன் என்னக் கிளராமுன் சிச்சி எனத்தன் மெய்ச்செவி பொத்தித் தெருமந்தான் அச்சம் அகற்றிச் செய்ய மனத்தோடு அறைகின்றான்.”

என்று கையாண்டுள்ளதைக் காணலாம்.

மொழி வளர்ச்சிக்கு அகாதிகளின் தேவை

திரு கி. இராமர்

ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டம் பெற்றுள்ள இவர் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தில் தொகுப்பாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

மொழிப் பயிற்சிக்கும், மொழி ஆய்விற்கும் நிகண்டுகளும் அகராதிகளும் உதவுகின்றன. மொழிப் பயிற்சிக்குத் தேவையான கருவி நூல்களில் சொற்பொருள் உரைக்கும் நூல்கள் முகாமையாக விளங்கின. நிகண்டுகள் தமிழில் தோன்றுவதற்கு முன்னர் தமிழில் சொல் பொருள் உரைக்கும் நூல்களை “உரிச்சொல்” “உரிச்சொல் பனுவல்” என்ற பொதுப்பெயர்களில் வழங்கப்பட்டன.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் “அகராதி” என்பது ஐரோப்பிய கிருத்துவப் பாதிரிமார்களின் வருகையின் காரணமாகவே ஏற்பட்டது. இவர்கள் தங்களுடைய கிருத்துவ சமயத்தைப் பரப்புவதற்காகவே வந்தனர். இதனால் தமிழ் முதன்மை மொழியாகத் தேவைப்படுகின்றது. தமிழ் மொழியைக் கற்கத் தொடங்குகின்றனர். தமிழ் பிணைந்த அகராதிகளை இயற்றுகின்றனர். அகராதிகள் ஐரோப்பியர் தமிழைத் தெரிந்து கொள்ளப் பயன்பட்டன. இவர்கள் கல்லாத எளிய மக்களுடன் பழகி அவர்களின் பேச்சு வழக்கையும் அகராதிகளில் சேர்த்து உருவாக்கினர். ஐரோப்பியரின் வருகையே அகராதித் துறை தனித்துறையாக வளருவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது.

அகராதிக்கு முந்தைய நிலை

அகராதி நூல்கள் உருவாவதற்கு முன்பே அதன் கூறுகள் தொல்காப்பியத்தில் காணப்படுகின்றன.

சொல்லுக்கு பொருள் கூறும் மரபை, உரியியல், இடையியல், மரபியல் ஆகிய பகுதிகளில் தொல்காப்பியர் (அரிய சொற்களுக்கு மட்டும்) பொருள் விளக்கிச் சொல்கிறார்.

(எ.கா) தொல்காப்பியர் இடையியலில் “கொன்” என்னும் இடைச்சொல்

1. அச்சம் (அஞ்சதல்) 2. பயமிலி (பயமின்மை)
3. காலம் 4. பெருமை என்னும் நான்கு பொருளை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது என்பதை,

“அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமையென்ற்பா னான்கே கொன்னைச் சொல்லே”

(தொல். சொல். இடை. 254)

என்ற நூற்பாவும்,

“தஞ்சம்” என்னும் சொல்லுக்கு எண்மை (எளிமை) என்ற பொருளை,

“தஞ்சக் கிளவி எண்மைப் பொருட்டே”

(தொல். சொல். இடை. 261)

இவற்றுள் சொல்லதிகாரத்திலுள்ள இடையியல், உரியியல் என்னும் இருபகுதிகளிலும் பொருளதிகாரத்திலுள்ள “மரபியல்” என்னும் பகுதியிலும் சொற்பொருள் கூறும் “அகராதி” கூறுகள் இருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

தமிழ் அகராதியியல்

தமிழ் அகராதியியலில் “அகராதி” என்னும் பெயர் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னர் “உரிச்சொல்” உரிச்சொல் பணுவல், கூட்டம், தொகுதி, நிகண்டு போன்ற பெயர்கள் வழங்கப்பட்டன. இவைகள் யா்பு நூலைக் குறிக்கும் பெயர்கள். “நிகண்டு” என்பதே பெரும்வழக்கினதாக மாறியது. “டிக்ஷனரி” என்னும் சொல் இலத்தீன் மொழியில் தோன்றியது, நிகண்டு என்னும் சொல் வடமொழியிலிருந்து தோன்றியது. தமிழில் அகராதி என்னும் சொல்லில் நிற்கும் “ஆதி” என்பது வடசொல் என்று கூறுகின்றார் வ. ஜெயதேவன் 1977 – பக். 104

செய்யுள் வடிவில் இல்லாமல் தனித்தனிச் சொற்களைக் கொண்டு ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அகரவரிசையில் நிறுத்தி பொருள் கூறிச் செல்லும் நூல் அகராதி. வளர்ந்துவரும் மொழி ஆய்வில் தேவைக்கு முக்கிய ஆதாரமாக அமைவன நோக்கு நூல்களேயாகும். அவ்வகையில் நிகண்டுகள், அகராதிகள், கலைக்களஞ்சியம், சொல்லடைவு, பொருளடைவு, ஆய்வடங்கல் போன்றவை முதன்மை யானதாக விளங்குகின்றன. இவற்றுள் “அகராதி” என்பது மிக முதன்மையானதாகத் திகழ்கிறது.

தமிழில் அகராதிகள் தோன்றுவதற்கு முன்பு தமிழ் மொழியிலுள்ள சொற்களின் பொருள்களை அறிந்து கொள்வதற்குக் கருவி நூல்களாக இருந்தவைகளுள் ஒன்று நிகண்டு. நிகண்டுகள், சொற்களை அகரவரிசையில் கொண்டிருக்கவில்லை. இவை நூற்பாக்களால் இயற்றப்பட்டு அந்நூற்பாக்களை நினைவில் வைத்துக் கொள்வதற்கு எதுகை, மோனைத் தொடைகளிலும் அந்தாதி வரிசையிலும் இயற்றியுள்ளனர். நிகண்டு என்னும் சொல்லுக்குக் கூட்டம் அல்லது தொகுதி என்பது பொருள். உயர்திணை, அஃறிணைப் பெயர்களையும் வினை பற்றிய பெயர்களையும் பாகுபாடு செய்து, அவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுதலோடு அச்சொற்கள் குறிக்கும் பொருள்களையும் வரையறுத்து உணர்த்துவது நிகண்டு நூல்களின் பொது இயல்பாகும்.

நிகண்டு – சொல்லாட்சி

தமிழில் நிகண்டு என்ற சொல்லாட்சி முதன்முதலில் இறையனாரகப் பொருளுரையில்தான் கையாளப்பட்டுள்ளது. நூற்பெயர் இடுகுறியால் அமையும் என்பதற்குச் சான்று தருமிடத்து இச்சொல்லாட்சி அந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது. அதை அடியொற்றியே நன்னூலுக்கு விருத்தியுரை எழுதியோரும் “நிகண்டு” என்ற சொல்லைக் கையாண்டுள்ளனர் போலும். திவாகரம், பிங்கலநதை

ஆகிய நிகண்டுகள் வைதிகத்தின் ஆறங்க வகைகளைக் குறிக்குமிடத்து இச்சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளன. நூற்பெயராக இச்சொல் முதன் முதலில் கி.பி 16ஆம் நூற்றாண்டில்தான் வழங்கப் பெற்றுள்ளது.

அகராதி – சொல்லாட்சி

தமிழில் அகராதி என்னும் சொல்லை முதன் முதலில் கி.பி. 1594 – ஆம் ஆண்டே “அகராதி நிகண்டு” என்ற பெயரில் “ரேவணச்சித்தர்” இயற்றியுள்ளார். இச்செய்தியை அவரே தன்னுடைய பாயிரத்தில் பாடியுள்ளார்.

‘அரிய சகாத்தம் ஆயிரத் தைஞ்ஞற்று
ஒருபத் தாறென உரைத்திடும் ஆண்டினில்
..... அகராதி நிகண்டென
ஓதினன் யாவரும் உணர்ந்திட நிகண்டு

என்னும் பாயிரம் மூலம் அறியலாம், தமிழில் முதலில் ஏற்பட்ட “அகராதி” நூலே இதுதான் “அகராதி” என்னும் பெயரை அறிமுகம் செய்தவர் ரேவணச்சித்தர் ஆவார்.

சதுரகராதி

சதுரகராதியின் ஆசிரியர் வீரமாமுனிவர். 1732–இல் இவ்வகராதி வெளிவந்துள்ளது. இவர் கிறித்துவ மதத்தைப் பரப்ப வந்தார். காலம் கி.பி. 1710. இலத்தீன், போர்ச்சுகீசியம், ஐரோப்பிய மொழிகளை நன்கறிந்த வீரமாமுனிவர் தமிழ்மொழியை நன்கு கற்று “சதுரகராதியை” எழுதினார்.

இக்காலத்தில் காணப்படும் அகராதிகட்கெல்லாம் முன்மாதிரியாக உள்ளது சதுரகராதியே ஆகும். முதல் எழுத்து அல்லது இரண்டாம் எழுத்தோடு நின்றுவிடாமல் சொற்களின் கடைசி எழுத்துவரை அகரவரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழ்ச் சொல்லுக்கு நேரே தமிழ்ச் சொல்லையே பொருள் கூறும் முதல் அகராதி இதுவே. இதனால் வீரமாமுனிவர் தமிழகராதியின் தந்தை என வழங்கப்படுகிறார்.

“சதுர்” என்றால் நான்கு என்று பொருள். இவை.

1. பெயரகராதி, 2. தொகையகராதி 3. பொருளகராதி 4. தொடையகராதி ஆகும். பெயரகராதி என்னும் பிரிவில், ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் உரிய பல பொருள்கள் கூறப்படுகின்றன. இதில் 12, 000 சொற்களுக்குமேல் இடம் பெற்றுள்ளன. பொருளகராதி, சிவன், திருமால், நிலம் உள்ளிட்ட ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் உரிய பல பெயர்களை எடுத்துக் கூறுகிறது. தொகையகராதியில் இருசுடர், முக்குணம் போன்றவற்றை விளக்குகிறது.

மொழி காலந்தோறும் மாறிவரும் இயல்பினைக் கொண்டது. மொழியின் வளர்ச்சியில் சொற்களின் பெருக்கமும், பொருள்களின் விரிவும் முக்கியக் கூறுகளாகும். சமுதாய வளர்ச்சியின் காரணமாய்ப் புதுப்புதுச் சொற்கள் படைக்கப் படுவதினாலும் ஒரு மொழியின் சொற்றொகுதியில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. ஒருவர் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்குச் சொற்களையும் அவற்றின் பொருள்களையும் அறிந்திருத்தல் தேவையாகிறது. காலந்தோறும் மாறிவரும் சொற்றொகுதியையும் சொற்பொருளையும் ஒருவர் நினைவில் வைத்துக்கொள்வது அரியது. சொற்களையும் அவற்றின் பொருள்களையும் எளிதில் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளவும், மனத்தில் பதித்துக் கொள்ளவும் துணை நிற்பன நோக்கு நூல்களாகும். அதனால் தான் அகராதிகள் மொழிகளின் சொற்றொகுதியைப் பாதுகாக்கும் “கருவூலங்களாக” (Treasure House) கருதப்படுகின்றன.

பார்வை நூல்கள்

1. சற்குணம்.மா., தமிழ் நிகண்டுகள் ஆய்வு, தி பார்க்கர் வெளியீடு, சென்னை, 2003.
2. சுந்தர சண்முகனார். தமிழ் அகராதிக் கலை, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1971.
3. தமிழ்ப் பேரகராதி, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை, 1980.
4. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், இளம்பூரணர் (ப.ஆ) பேராசிரியர் மு. சண்முகம் பிள்ளை, முல்லை நிலையம், சென்னை, 1996.

வட்டார வழக்கில் சங்க இலக்கியச் சொற்கள்

முனைவர் ஆ. இராஜாத்தி

திருச்சிராப்பள்ளி, புனித வளனார் கல்லூரியில் உதவிப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார்.

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பைப் பற்றிப் பேசி வருகிறோம். சுற்றுச்சூழலைக் காப்பாற்ற பல வழிமுறைகளைப் பேணுகிறோம். உடலில் உள்ள உறுப்புகளைப் பாதுகாத்திடவும் விழிப்புணர்வுடன் செயல்படுகிறோம். அதுபோலவே மாந்தன் பேசுகின்ற மொழியைப் பாதுகாப்பது ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும். மாந்தன் இயங்குவற்கு உடலும் உயிரும் தேவை எனில், வாழ்வதற்கு உடல் உயிரைவிட மேலானதாக மொழி உள்ளது. அவ்வகையில் தமிழ் மொழியைப் பேசுகிற மாந்தர் அவற்றைப் பேணுதல் வேண்டும். பொதுவாக மொழி என்பது ஒரு அரிய கலை. மொழியின் தோற்றத்தை மிக நுணுக்கமாகக் கணக்கிட இயலவில்லை என மொழியறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். மொழி முதலில் பேச்சுமொழியாக இருந்து, பின்னர் எழுத்து வடிவம் பெற்றுள்ளது. பேச்சு மொழிக்கு முன்பு சைகையிலும் உணர்ச்சியிலும் மொழி பிறந்து மெல்ல வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. மாந்த உணர்ச்சிக்குத்தக பாட்டாகவும் இசை ஏற்ற நிலையில் மொழி பிறந்துள்ளது. இதன் பின்னர் எழுத்து வடிவம் பெற்றுள்ளது. பேச்சு மொழிக்கு வடிவம் கொடுத்து, எழுத்து மொழி காலம் காலமாக நிலை பெறும் தன்மை பெற்றுள்ளது. அவ்வகையில் தமிழ் மொழி பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக வடிவம் பெற்று நிலைத்து நின்று வாழ்கிறது. ஈராயிரம் ஆண்டுக்குமுன் உள்ள செப்பவடிவ இலக்கியங்கள் கிடைக்கின்றன. இனத்தின் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துவற்கு மொழி இன்றியமையாததாகும். சங்க இலக்கியம் தமிழரின்

பண்பாட்டையும், வாழ்வியலையும் எடுத்துரைக்கின்றது. தமிழரின் பண்பாட்டை அறிவது மட்டுமல்லாமல் மொழியின் சிறப்பையும் எடுத்துரைக்கின்றது. அன்று வழக்கில் இருந்த மொழியே இலக்கியத்திலும் இடம்பெற்றிருக்க இயலும்.

தமிழக வரலாற்றில் ஆட்சி மாற்றங்கள் பல நிகழ்ந்துள்ளன. சங்க காலத்திற்குப் பிறகே பிறநாட்ட வரும் பிறஇனத்தவர்களும் ஆட்சி செய்துள்ளனர். ஆட்சியாளர்களின் மொழியும் பழக்கங்களும் இங்கே கலந்துள்ளதை மறுக்க இயலாது. ஆனாலும், இத்தனை மாற்றங்களைக் கடந்தும் மக்களின் வழக்கில் தமிழ் மொழி நிலைத்து நிற்கின்றது. சங்க இலக்கியம் பிற மொழிக் கலப்பில்லாமல் தூய்மையான மொழியமைப்பாகவும் விளங்கி வருகின்றது. நீண்ட நெடிய காலமாக மக்கள் உணர்வில் சங்கச் சொல் நிலைப்பெற்றுள்ளது. சங்கப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள சொல்லாட்சிகள் இன்றும் தமிழ் பேசப்படும் மக்களால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. சங்க இலக்கியம் மொழியின் காப்பகமாகவும் விளங்குகிறது. இக்கட்டுரையில்,; எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டுப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள சொற்கள்; வட்டார வழக்கில் இன்றும் வழங்கி வருகின்றதை கண்டறிவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மால்பு – கண்ணேணி

மால்பு என்ற சொல் இன்றும் வழக்கில் உள்ளது. ஒரு நீண்ட மூங்கில். அதன் கணுக்களில் கால் வைத்து

ஏறத்தக்கதாக சிறிய முளைகளை இறுக தைத்து உருவாக்கிய ஒரு கால் ஏணி. மலைவாழ் மக்கள் இன்றைக்கும் இது போன்ற ஏணியைக் கொண்டு மிகவும் உயரமான மரங்களின் உச்சியில் தேனீக்கள் கட்டியிருக்கும் கூட்டிலிருந்து தேனை எடுப்பதற்காக இதனைப் பயன்படுத்துகின்றனர். கல்வராயன் மலையில் வாழைப்பாடி என்ற ஊரில் வாழுகின்ற மக்கள் இந்த வகையான கண்ணேணியைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

‘கலை கையற்ற காண்பு இன் நெடு வரை
நிலை பெய்து இட்ட மால்பு நெறி ஆக’
(மலைபடுகடாம் வரி.315,316)

மால்புவரை நெடுவரைக் கோடுதோறு (புற.105)

மால்பு என்ற சொல் மலைபடுகடாம், புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பந்தர்

பந்தர் என்ற சொல் மக்கள் வழக்கில் உள்ளது. திருமணத்திற்குப் பந்தல் போடும் வழக்கம் தமிழகத்தில் இருக்கின்றது. கோடையில் வழி நடந்து செல்வார்க்கு நீரும் நிழலும் தரும் பந்தலைத் தண்ணீர் பந்தல் என அழைக்கின்றோம். ஆனால் செட்டிநாட்டார் வழக்கில் பந்தல் என்பது அழங்கலச் சொல்லாக வழங்கப்படுகிறது. இழவு வீட்டில் போடுவதற்குப் பந்தல் என்றும், கல்யாண வீட்டில் அமைப்பதற்குக் காவணம் அல்லது கொட்டகை என்றும் வழக்கில் உள்ளது. பந்தக்கால் நட்டும் வழக்கமும் உள்ளதை அறியலாம்.

பைங்காய் தூங்கும் பாய் மணல் பந்தர் (பெரும்.வரி.267)
செழுங்கன்று யாத்த சிறுதாட் பந்தர் (பெரும்.வரி.297)

என்று இடம்பெற்றுள்ளன. பந்தர் என்ற சொல்லே தற்போது பந்தல் என வழங்கலாயிற்று.

பொல்லாம் பொத்துதல்
‘பொல்லாம் பொத்திய பொதியறு போர்வை’

(பொரு.பா.வ.8)

நெல்லை மாவட்டத்தில் பொல்லாம் பொத்துதல் என்பது வழங்கப்படுகின்றது. கிழிந்த துணியை மூட்டித் தைப்பது.

கழுந்து

‘உழுந்துடைக் கழுந்தின் கரும்புடைப் பணைத்தோள்’ (குறுந்.384)

உழுந்தங்காயை அடித்தற்குப் பயன்படும் தடியின் நுனிப்பகுதி. இந்தத் தடியின் நுனிப்பகுதி பருத்தும்

வழுவுழுப்பாகவும் காணப்படும். கழுந்தும் நெல்லை மாவட்டத்தில் வழங்கப்படும் வட்டாரச் சொல் ஆகும். குட்டையான உலக்கை என்றும் சொல்லுவார்.

பாக்கம்

கடற்கரை ஓரங்களில் உள்ள ஊரின் பெயர்கள் பாக்கம் என்று வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. பாக்கம் என்ற சொல் சங்கப்பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளதை,

குறவர் பாக்கத்து இழிதரும் நாடன் (குறு.339)
சிலம்பு அடைந்திருந்த பாக்கம் (மலைபடு.வரி.162)

காணலாம். இங்கே குறிஞ்சி நிலத்தில் மக்கள் வாழும் குடியிருப்புக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. சென்னையில் பல ஊர்கள் பாக்கம் என்ற பெயரில் உள்ளன. ஊர்ப்பாக்கம், சேப்பாக்கம், காவேரிபாக்கம் போன்றனவற்றை அறியலாம்.

சேரி

சேரி என்ற சொல் சங்கப்பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம். சேரி என்பது இன்றும் தமிழகத்தின் பல ஊர்களில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

புன்னையம் சேரி இவ் ஊர் (குறு.320)

சேரி என்ற வழக்கு இன்று கடற்கரை ஓரங்களில் உள்ள ஊரினைக் குறிக்கின்றது. புதுச்சேரி, கூடுவாஞ்சேரி, தேனிமாவட்டத்தில் சிந்தலச்சேரி, திருநெல்வேலியில் பச்சேரி போன்றன. சிற்றுார்களில் மக்கள் குடியிருக்கும் பகுதியைச் சேரி என்று வழங்கப்பட்டு வருவதைக் காணலாம்.

பதடி வைகல் (குறு.323) – என்பது நெல்பதர், நெல்லில் உமி மட்டும் இருக்கும். அதனையே பதரு என்று தஞ்சை மாவட்டத்தில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

கவை மக நஞ்சு உண்டாங்கு (குறு.324) – ஓட்டிப்பிறந்த இரட்டை மகவு

கவை என்று சொல் இன்று மரக்கவை அதாவது மரத்தில் கீழே ஒரே குச்சியிலிருந்து மேலே இரண்டாக பிரிந்திருந்தால் அதனைக் கவை என்பர். கவைத்தல் – கிளைத்தல், கவண்.

சேறுதல், மேயுதல்

ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு செல்லுதலை சேறுதல் என்கிறோம். ஆடு, மாடு மேய்த்தல் என்ற வழக்குச் சொற்கள் மக்கள் வழக்கில் உள்ளன.

சேறும் சேறும் (குறு.325)

சேறும் சேறும் (நற்.229) - ஊர்ப் போய்ச் சேர்ந்திட்டேன்

கருங்கால் வெண்குருகு மேயும் பெருங்குளம் ஆயிற்று (குறு.325)

மாரியல்லது காரியம் இல்லை

மாரியும் என்ற சொல் இன்று மழை என்று வழங்கினாலும், அதே சொல்லுடன் உள்ள பழமொழி இன்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

பாரி பாரி என்று பல ஏத்தி மாரியும் உண்டு (புறம்107)

‘மாரியல்லது காரியம் இல்லை’ என வேளாண்மை செய்யும் மக்கள் பேச்சில் இடம்பெறுகின்றது. குளிர், கூதல் சொற்கள் சங்கச் சொல்லாகும் இதனை, ‘அற நனைந்தவனுக்கு குளிரென்ன கூதலென்ன’ என பேச்சு வழக்கில் சொல்லப்படுவதைக் காணலாம்.

பள்ளி

சிறுவீ ஞாழல் வேர் அளைப் பள்ளி

அலவன் சிறுமனை சிதைய (குறு.328) - தங்குதல், சேக்கை.

பள்ளி யானையின் உயிர்த்தன் (குறு.359) - உறங்கும் களிறு.

இன்றைய காலத்தில் பள்ளி என்பது கல்வி கற்கின்ற இடம் என வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

மன்றம்

மன்றம் நண்ணிய மலைகிழவோற்கே (குறு.332) - ஊர் அம்பலம்

மன்றம் என்ற சொல் இன்றும் தமிழகத்தின் பல வட்டாரங்களில் அவ்வாறே வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. மக்கள் கூடுகின்ற இடம். அறையில் ஆடியல்லவா அம்பலத்தில் ஆடவேண்டும். என்னும் பழமொழியும் இதனை ஒட்டியதாகவே உள்ளது.

தங்கை

சங்க காலத்தில் தங்கை என்பது,

கானவர் தங்கை (குறு.335)

களைஞர் தங்கை (குறு.392)

உரன்கெழு நோன்பகட்டு உமணர் தங்கை (சிறுபாண்.வரி.190)

பல இடங்களில் வரும் தங்கை எனும் சொல் இன்று முறைப் பெயராக வழங்கப்படுகிறது.

புலைத்தி

புலைத்தி என்ற சொல் இன்று வண்ணாத்தி என்று வழங்கப்படுகின்றது.

வறன் இல் புலைத்தி எல்லித் தோய்த (நற்.90)

பசை கொல் மெல்விரல் பெருந்தோள் புலைத்தி (அகம்.34)

முருகு மெய்ப்பட்ட புலைத்தி போல (புறம்.259) - முருகனின் அருள் வந்து ஆடும் புலைத்தி.

புலைத்தி கழீஇய தூவெள்ளறுவை (புறம்.311)

துணியை சுத்தமாகத் துவைத்துப் பராமரித்துத் தரும் பெண் ஆவாள். ஆனால் இன்று வண்ணாத்தி என்றே பெரும்பான்மையாக வழங்கப்படுகிறது.

கருக்கு

பனைத் தலைக் கருக்கு மட்டை நெடுமடல் குருத்தொடு மாய. (குறு.372)

பனைமரத்தின் உச்சியில் உள்ள அரம்போன்ற கூர்மையுடைய கருக்குகளையுடைய நெடிய மடல்கள். கருக்கு மட்டை என்ற சொல் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளில், குறிப்பாகத் தஞ்சை, நெல்லை மாவட்டங்களில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

பையப் பைய

தஞ்சை வட்டாரத்திலும், மதுரை, மதுரைக்குத் தெற்கிலும் புழங்கும் சொல் பைய என்பதாகும்.

வைகுறு மீனின் பையத் தோன்று (பெரும்.வரி.318,383) கைபிணி விடாதுஅது பையக் கழிமின் (மலைபடு. வரி.383)

உள்ளுதோறு உள்ளுதோறு உருகி

பைஇப் பையப் பசந்தனை பசப்பே (நற்.96)

படரும் பையப் பையருஞ் சுடரும் (குறு).

தடுக்கி விழாமல் போவதற்குப் பையப்போ என்பார்கள், பைய வா, பையப் பேசு என்று வட்டாரங்களில் பேசப்பட்டு வருகின்றன. மெல்ல என்பதே பைய எனப்படுகின்றது.

படப்பை

தோட்டம், புழக்கடை, ஊர்ப்புறம் என்று வழங்கப்பட்டு வருவதைப் படப்பை என அழைப்படுகின்றது.

இடுமுள் படப்பை மறிமேய்ந்து (புற.197)

கடிய கதழும் நெடுவரைப் படப்பை (புற.202)

பொங்கு பிசீர் முழவிசைப் புணரி எழுதரும்

உடைகடற் படப்பை எம் உறைவுஇன் (நற்.67)

நாவாய் சூழ்ந்த நளிநீர்ப் படப்பை (பெரும்.321)

கொள்ள என்பது மதுரை வட்டாரச்சொல்.

கொழு மீன் கொள்ளை அழிமணல் (நற்.173)

வெள்ளை உப்பின் கொள்ளை சாற்றி (பட்.வரி.26)

கோடு கடைந்தன்ன கொள்ளை வான்பூ
(அகம்.331:2)

என்று இலக்கியத்தில் வழங்கப்பட்ட கொள்ளை என்பது இன்று மதுரை வட்டாரத்தில் கொள்ளை தூரம், கொள்ளை நேரம் கொள்ள மீன் பிடிச்சேன் என்று வழங்கப்படுவதைக் காணலாம். நிறை என்று பிற பகுதிகளில் வழங்கப்படுகின்றன.

கிலிகிலி ஆடும் (சிறு.61) - கிலுகிலுப்பை

மடமாத் தோகைக் குடுமியின்

தோன்றும் (குறு.347) - உச்சிக் கொண்டை

எற்று (மதுரைக்.வரி.376) - எத்துதல்

குழிசி பூஞ் சுமட்டு (பெரும். 158) - சும்மாடு

கள் மண்டை (புறம்.115) - கள் வார்க்கும் கலம்,
மண்டை

ஒடு, உண்கலம்

ஈர்குழாம் (புறம்.136) - பேனின் முட்டை

படைப்பை (புறம்.140) - மனைப்பக்கம்,

முன்றில் (புறம்.114,129) - முற்றம்

அண்ணல் யானை (புறம்.115)

புலம்பயின் அருந்த அண்ணல்

ஏற்றோடு (குறு.344) - தலைமை, தலைவன்

தூம்பு (புறம்.103) - துளை,
தூப்பாய்க்குழி

தூப்பு (புறம்.72) - வலிமை, தூப்பு
இருக்கா, தூப்பு

கெட்டவ, ஒரு செயலைச் செய்ய தூப்பு இருக்கா.

நொந்து நொந்து (புறம்.68)

கார் வாராது உறையுநர் வரல் நசைஇ வருந்தி நொந்து
உறைய இருந்திரோ. (குறு.65) - நொந்து போயிருக்கிறேன்,
நொந்து போன

பண்டம் (புறம்.102) - பொருள், பண்டம்
பாத்திரம்

பூசல் ஆயம் புகன்று இழி அருவி (குறு.367) -
ஆரவாரம், உட்பூசல்

வேலன், காளை, எந்தை, நுந்தை, யாய் போன்ற சொற்கள் இன்றும் அவ்வாறே வழங்கப்படுவதைப் பார்க்க முடிகின்றது.

முடிவுரை

சங்கச் சொற்கள் தமிழர்க்குப் பொற்களஞ்சியமாகும். கால மாற்றத்திலும், ஆட்சி மாற்றத்திலும் சிதையாமல் மக்கள் வழக்கில் நிலைத்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. நாட்டுப்புற மக்களிடத்தே இச்சொற்கள் நிலைத்து நிற்கின்றது. தமிழகத்தில் மதுரை, நெல்லை, தஞ்சை, சென்னை கொங்கு என்ற வட்டாரங்களாக மக்கள் வாழும் பகுதிகளை அழைக்கின்றோம். பரந்து பட்டு யாவரிடத்தும் சங்கப் பாடல்களில் உள்ள சொற்கள் வழக்கில் வாழ்ந்து வருகின்றன. ஈராயிரம் ஆண்டு கடந்தும் சொற்கள் பேச்சில் இருப்பதை உணரமுடிகின்றது. வட்டார மக்களால் மொழிப் பாதுகாப்பைப் பெறமுடிகின்றது.

துணைநின்ற நூல்கள்:

1. குறுந்தொகை. மூலமும் உரையும் நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்
2. நற்றிணை. மூலமும் உரையும் நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்
3. புறநானூறு. மூலமும் உரையும் நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்
4. பத்துப்பாட்டு. மூலமும் உரையும் நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்

மொழிபெயர்ப்பும் கலைச்சொல்லாக்கமும்

திருமதி **என்.எஸ்.லின்**

அறிவியல் இளங்கலை பட்டமும், முதுகலை தமிழ் இலக்கியத்தில் பட்டமும் பெற்றவர். தற்போது ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலைப் பள்ளியின் இடைநிலை ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார்

முன்னுரை :-

மொழிப்பெயர்ப்பு ஓர் அருமையான கலை. தம் மொழியில் இருப்பதை பிற மொழியிலும், பிற மொழியில் உள்ளதை தம் மொழியிலும் பெயர்த்து எழுதுவது மொழிப்பெயர்ப்பாகும். தமிழ் மொழியில் இல்லாத சிறந்த கருத்துகளையும், அறிவியல் நுட்பங்களையும் பிற மொழியிலிருந்து எடுத்துக்கொள்வது மொழி வளர்ச்சிக்கும், சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கும் பெரிதும் உதவும் என்கிறார் பாரதியார். அவர், “பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்தல் வேண்டும்” என்று தமிழறிஞர்களுக்குக் கூறினார். இக்கட்டுரையில் மொழிபெயர்ப்பும், கலைச் சொல்லாக்கமும் பற்றிக் காண்போம்.

பொருளுரை :-

தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் நாளேடுகள் மொழி பெயர்ப்பு ஒரு கூறாகும். தற்காலத்தில் வானொலி, தொலைக்காட்சி, நாளேடுகள், பத்திரிக்கைகள் ஆகிய பொது மக்களோடு தொடர்புடையனவற்றிற்கெல்லாம் மொழிபெயர்ப்பாளர் தேவைப்படுகின்றனர். திருவாசகமும், திருக்குறளும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருப்பதால் தான் தமிழர்களின் ஆன்மீக கருத்துகளும், அறநெறி உணர்வுகளும் மேனாட்டினரால் உணர்ந்து போற்றப்படுகிறது. தமிழ்மொழியின் உயர்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் மொழிபெயர்ப்பும், கலைச்சொல்லாக்கமும் ஓர் அருமையான வழிகாட்டலாகும்.

வடமொழி நூல்:-

வடமொழியிலிருந்து சில நாடகங்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. மறைமலையடிகளாரின் “சாகுந்தலமும்” பெரும் புலவர் மு.கதிர்சேனாரின் “மண்ணியல் சிறுதேர்” நாடகமும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களே ஆகும்.

மொழிபெயர்ப்பின் வகை:-

- மொழிப்பெயர்ப்பு பலவகைப்படும்.
- * சொல்லுக்குச் சொல் மொழிப்பெயர்த்தல்
- * விரிவாக மொழி பெயர்த்தல்.
- * சுருக்கமாக கருத்துகள் மட்டும் வெளிப்படுமாறு மொழிபெயர்த்தல்.
- * மொழியாக்கம் ஆகியவை மொழிபெயர்த்தலின் கூறுகளாகும்.

மரபு நெறி:-

ஆங்கிலத்திலிருந்து சில சொற்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் போது மரபுமொழியை மீறிச் செயல்பட முடியாது. Coconut leaf, Mango leaf என்பன தென்னை ஓலை, மாவிலை என்றே மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டும். Leaf ஓர் இடத்தில ஓலையாகவும், மற்றோர் இடத்தில் இலையாகவும் மொழி பெயர்க்கப்படுகிறது. இதுவே சரியான மொழி பெயர்ப்பும், கலைச் சொல்லாக்கமும் ஆகும்.

மொழி பெயர்த்தலில் ஆசிரியர் பங்கு:

எழுத்து :-

எழுதும்போது நினைவில் கொள்ள வேண்டியவை
*மொழி முதலில் ண, ன, ழ, ள, ற எழுத்துக்கள் வராது.

றம்பம் என்று எழுத கூடாது.

அரம்பம் என்றே எழுத வேண்டும்.

*ஒரு சொல்லின் கடைசியிலோ, இடையிலோ உயிரெழுத்துக்கள் தனித்து வராது.

உணஉ என்று எழுத கூடாது.

உணவு என்றே எழுத வேண்டும்.

*எகரவரிசையில் வரும் எந்த உயிர்மெய்யெழுத்தும் மொழியிறுதியில் வராது.

மகனெ என எழுதுவது தவறு.

*க், ச், ட், த், ப், ற் என்னும் மெய்யெழுத்துக்கள் அதற்கு இனமாகிய ங், ஞ், ண், ன், ம், ன் என்ற எழுத்துக்களுடன் மயங்கி வரும்.

கன்று, வண்டு என்று எழுத கூடாது.

*ற் என்ற வல்லின மெய்யெழுத்து மொழியிறுதியில் வராது.

நெற்கதிற் என்பது தவறு.

நெற்கதிர் என்பதே சரி.

*இரண்டு மெய்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வருவது ஈரொற்று உடனிலை எனப்படும். ஈர், ழ், ய், என்ற எழுத்துக்களின் பின் மற்றொரு ஒற்றெழுத்து வரும். வேறெந்த மெய்யெழுத்துக்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வராது. (ஒற்றளபெடை தவிர)

ய் – வாய்க்கால்

ழ் – மகிழ்ச்சி

ர் – பெயர்ச்சொல்.

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

இவர் மொழி பெயர்ப்பில் உயர்ந்து நிற்கிறார். அவரது உமார்க்யாம் பாடல்களின் மொழி பெயர்ப்பு வேற்று மொழி உணர்வை ஊட்டாது. தமிழ் மொழியின் கவிதை உணர்வை ஊட்டவல்லது.

சான்றாக ஒன்றைக் காண்போம்.

“Here with a loaf of bread, beneath the bough;
A flask of wine, A book of verse and though
Besides me singing in the wilderness
And wilderness is paraside”

–உமார்க்யாம்.

வெய்யிற்கேற்ற நிழலுண்டு
வீசும் தென்றல் காற்றுண்டு
கையில் கம்பன் கவியுண்டு
கலசம் நிறைய மதுவுண்டு
தெய்வ கீதம் பலமுண்டு
தெரிந்து பாட நீயுண்டு
வையம் தரும்இவ் வனமின்றி
வாழும் சொர்க்கம் வேறுண்டோ ?

என்று கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் மொழியாக்கம் செய்துள்ளார்.

கலைச்சொல்லாக்கம் :-

அறிவியல் நூல்களின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் கலைச்சொல்லாக்கம் அடிப்படையானது. அறிவியல் மொழிபெயர்ப்பில் கலைச்சொற்களை விதைகளாகவும், பிற சொற்களை சதைப்பற்றுக்களாகவும் கொண்டு தொடர்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

கலைச்சொல்லாக்கம் – சில சான்றுகள்

கலைச்சொல்லாக்கமுறைகள் சான்றுகளுக்காகத் தரப்பட்டுள்ளன.

- * பழந்தமிழ் இலக்கிய சொற்களைப் பயன்படுத்துதல் pilot – வலவன்.
- * பிறமொழிச் சொல்லினை கடன் பெறல் Decimal System – தசம முறை.
- * புதுச்சொல் படைத்தல் – molecule மூலக்கூறு.
- * உலக வழக்கை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் X –Ray எக்ஸ் கதிர்கள்.
- * மாற்றம் இல்லாமல் ஒலி பெயர்த்துப் பயன்பட வேண்டிய சொற்கள் meter – மீட்டர், ohm – மீட்டர்.

முடிவுரை:-

வீரமாமுனிவர் தமிழ் பற்று மிக்கவராய் அந்த ஐந்து எழுத்துக்களையே சிறப்பாகக் கூறிப் பாடியுள்ளார் அவர் தமது தொன்னூல் விளக்கத்து

“எஓவ்வம் றனழவ்வம் என்று ஐம் முதலும்
உயிர்மெய் உயிரளவு ஒழி எண் சார்பும்
அம்தமிழுக்கு உரிய, ஆரியம் பிறவே”

என்று கூறுகின்றார்.

இவ்வாறு தமிழ் மொழிக்கு ஏற்றமும் இறக்கமும் வந்தாலும் இம்மொழி சிதையாமல், தளராமல் நிலைத்து நிற்கிறது. அந்நிலை இப்போது மாற ஆரம்பித்திருக்கிறது. இவ்வாறு தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும் கலைச்சொல்லாக்கமும் சிறந்து விளங்குகின்றது.

ஒப்பாய்வு றீநாக்கில் தமிழ் திராவிட மொழிகளும்

திரு அரங்க. கலியபெருமாள்

ஓவிய ஆசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். “ஊரும் பெயரும்”, “சிவன்கோயில்” “பெருமாள் கோவில்” “முத்து மாரியம்மன் கோயில்” போன்றவற்றின் சிறப்புகளை புத்தக வடிவில் வெளியிட்டுள்ளார்.

தமிழ்மொழி தோற்றம்

“கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றி மூத்தக்குடி” என்ற புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வரிகளுக்கேற்ப மூத்த முதல் குடி தமிழ்குடியாகும். உலக அளவில் மிகவும் தொன்மையான இனம் தமிழ் இனமாகும். மொழிவளர்ச்சி பண்பாடுகளில் தமிழர்கள் முதன்மைப் பெற்றவர்கள் மக்களின் வாழ்விற்கும் வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் துணையாக இருப்பது அவர்களின் மொழியாகும். சங்க இலக்கியத் தொகுப்பில் இடம் பெறுவது ஒப்புயர்வற்ற செவ்வியல் மொழியான தமிழ்தான் என்று நிலை நிறுத்தப்படுகின்றன. இதற்கு இதுவே சான்றாகும் என்கிறார் அறிஞர் கபில்கவலபில். தமிழ்மொழியின் செம்மைத் தன்மையை பாராட்டுகிறார் பேராசிரியர் ஏ.கே.இராமானுசன் ஓரறிவு முதல் ஆறறிவு உயிரினங்கள் வரை உடலமைப்பை பகுத்துக்கூறும் தொல்காப்பியம் மற்றும் இலக்கியப்பண்பாட்டிலும் உலக சிறப்பியல்புகளை அனைத்து வகையான இலக்கியங்களும், காப்பியங்களும் செம்மொழிக்கான சிறப்புகள் தமிழ்மொழிக்கே உரியது என்று தமிழ் அகராதி நூல்களில் மிக அழகாகவே பதிந்துள்ளார்கள். செம்மொழி தகுதிகோரி குரல்கொடுத்த முதல் தமிழன் பரிதிமாற்கலைஞன் ஆவார். இவர் பல நூற்றாண்டுக் கால மொழிப்பற்று உரிமைகள் தமிழக தமிழ் வரலாற்றை வைத்தது தமிழறிஞர்களாவார். மேலும் எல்லீஸ் என்பவர்

வடமொழி, தமிழ் இரண்டிலும் சிறப்பு பெற்றவர். இவர் தமிழ்தொண்டில் தன்னை அற்பணித்துக் கொண்டவர் என்று 18-19 ஆம் நூற்றாண்டுக்கால தமிழ் வரலாறு கூறுகின்றன.

சங்க இலக்கியத்தில் தமிழ்

சங்கத்தமிழ் என்பது பொதுவாக இலக்கியம் என்னும் பார்வையில் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு இரண்டுமே குறிக்கப்பட்டவையாகும். இதில் தொல்காப்பியமும் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளன. இரட்டைக்காப்பியங்களுள் ஒன்றாய் சிலப்பதிகாரத்தில் அகத்திணை, புறத்திணை என்ற இலக்கிய மரபுகள் நிரம்பி இருக்கின்றன. சங்க இலக்கியத் தொன்மையிலும் தமிழ் இலக்கிய வளத்திலும் தனித்தன்மைக் கூறுகளில் திராவிடத் தமிழ் ஒப்புமை தெளிவுபடுகின்றன. உலகுக்கு உணர்த்தும் வகையில் சிற்பங்களும், கல்வெட்டுகளும், ஓவியங்களும் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன. தமிழர்களின் மதிநூட்பத்தில் தோன்றி நாள்தோறும் வளர்ந்து கொண்டே இருப்பது தமிழ்மொழியேயாகும். தமிழானது தூய தனிஇலக்கிய வகையைச் சார்ந்தது என்று எடுத்துக்கொண்டால் தமிழோடு ஒப்புமைக்குரியது திராவிட மொழியாகுமென ஆய்வறிஞர்களின் கருத்தாகும். தென்னிந்திய மொழியினத்திற்குரிய தனிச் சிறப்பு அடிப்படையமைப்பும் உரிமைகளோடு

கொண்டுள்ளது செம்மொழியான தமிழ்மொழியாகும். திராவிட மொழியில் மிகவும் திருந்திய பண்பட்ட மொழியாக உள்ளது தமிழ்மொழி. தமிழ் இலக்கியம் அனைத்திற்கும் சங்ககால இலக்கியமே முதன்மையாக உள்ளது. தமிழரினர்கள் பலர் தமிழையும் தமிழ் இலக்கிய சிறப்புகளைப் பற்றியும் தெளிவானமுறையில் வரலாற்று நூல்களில் பதிவு செய்துள்ளார்கள். தமிழரின் தொன்மையைப் பற்றி கால்டுவெல் என்றறிஞர் திராவிட ஒப்பிலக்கணம் என்னும் ஆங்கில நூலில் பதிவு செய்துள்ளார் என்பதனை முதன்முதலில் ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் வெளிப்படுத்தினார்கள். தமிழ் மொழியானது திராவிட மொழியை ஆதரித்தபோதிலும் தனக்குரிய இலக்கண இலக்கிய இளமைக்குன்றாது விளங்குகின்றன.

தமிழறிஞர்களின் தமிழாங்கு

ஸ்டன்கனொவ் எல்பாஷப் என்றறிஞர் தமிழ் என்ற சொல்லில் இருந்துதான் திராவிடம் என்ற சொல்வந்துள்ளது என்று கூறியுள்ளார். “கான்ஸ் டாண்டியன் ஜோசப் பெஸ்கி என்ற வீரமாமுனிவர் இவரது காலம் 1680 – 1743 என்பதாகும். இத்தாலி நாட்டிலிருந்து சமயப்பணியாற்றுவதற்கு தமிழகம் வருகைதந்துள்ள இவர் தமிழாக்கம் மொழியில் திறமை மிக்கவர். தமிழ் இலக்கண உரைநடை, சிற்றிலக்கியம் காப்பியங்கள் போன்ற நூல்களுக்கு மொழிபெயர்ப்பு செய்துள்ளார். இவர் எழுதிய “பரமார்த்தக்குரு” என்ற சிறுகதை தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு முன்னோடியாகும் மற்றும் இவர் தமிழில் “சதுரகராதி” என்ற அகராதி நூலையும் எழுதியுள்ளார். மேலும் பரிதிமாற் கலைஞர் பன்மொழிப்புலவர் அப்பாத்துரையார் போன்ற அறிஞர்கள் தமிழ் ஆய்வுத்துறையில் தமிழ் செம்மொழிக்கு தகுதியானது என்றும் ஆழ்ந்துக் கருத்துருவுக்களைத் தொகுத்தும் திராவிடமொழிப்பண்பாட்டில் ஒப்புமைக்காணுவதற்கும் வழிவகுத்துள்ளன என்று தெளிவாகவே கூறி உள்ளார்கள். வெளிநாட்டவர்களிடம் தமிழ் கலாச்சாரம் மற்றும் நாகரிகத்திலும் திராவிட இயக்கத் தமிழ் தொன்மை பரவி உள்ளனவென்று “தமிழ் தோற்றம்” என்னும் நூலில் தமிழறிஞர் இராமச்சந்திர தீட்சதர் குறிப்பிட்டுள்ளார். 1887 ஆம் ஆண்டில் முதன்முதலாக பரிதிமாற் கலைஞர் “தமிழ்மொழியின் வரலாறு என்று எழுதிய நூலில் திருந்திய பண்பும் சிறந்த நாகரிகமும் பொருந்திய தூய்மையான மொழி சிறப்பானது தமிழ்மொழியே எனக் கூறியுள்ளார். தமிழ்மொழி தொன்மை, தனித்தன்மை, பொதுமைப்பண்பு,

நடுநிலைமை, தாய்மைத்தன்மை, மொழிக்கோட்பாடு என்றமிகவும் உயர்வான கோட்பாடுகள் அனைத்தையும் ஒருங்கே பெற்றுள்ளது. தனித்தகுதி பெற்றுள்ள தமிழ்மொழியேயாகும். உலக வரலாற்றில் தகுதியான தனக்கொரு இடத்தையும் திராவிடமொழி தமிழ் ஒப்புமை உணர்வுகளையும் பெற்றுள்ள செம்மொழி தமிழேயாகும் என்ற கருத்தாய்வில் உள்ளன.

திராவிட மொழித்தொடக்கம்

சங்க காலம் கி.மு.4-ம் நூற்றாண்டில் சங்ககால இலக்கியத்திலிருந்து திராவிடக் காலத்தை அறியமுடிகின்றன. தொன்மையான நாகரிகம் திராவிட மொழியில் இருந்துதான் தோன்றியது என்பது தமிழறிஞர்களின் கருத்தியலின் சிறப்பாகும். திராவிடம் என்பது இந்திய துணைக்கண்டத்தின் தென்பகுதியில் உள்ள நிலப்பகுதியை குறிப்பதாகும். பல ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த குமார்க்கண்டத்தின் ஒருபகுதியாகவே கருதப்பட்டன அன்றைய திராவிடம் இதுவேயென்றும் மனிதர்களின் இனம் தோன்றிய முற்பகுதியாகும் என்பது ஆய்வாளர்களின் ஆழ்ந்த கருத்தாகும்.

டாக்டர் இராபர்ட் கால்டுவெல் என்ற இவர் சமயப்பணி செய்வதற்கு தமிழகம் வந்தவராவார். தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம் போன்ற பல மொழிகளிலும் திறமை பெற்றவர். 1877-ல் திருநெல்வேலியில் பிஷப் ஆனார். தமிழறிஞர் கால்டுவெல் தாம் எழுதிய திராவிட மொழிகளில் ஒப்பிலக்கணம் என்னும் மிக உன்னதமான நூலில் திராவிட மொழிகள் அனைத்திலும் உயர் தனிச் செம்மொழியில் நிலைப்பெற்று விளங்கும். இதில் தமிழ்மொழி திராவிட மொழிகள் என்னும் இவ்விரு மொழிகளும் ஓரினத்தைச் சேர்ந்தவை என்பதனை எடுத்துக்காட்டியது. இவர் எழுதிய திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கண நூலாகும். தமிழ், தமிழர்களின் நாகரிகம், பண்பாடு இவைகளில் இவர் கொண்டிருந்த மொழித்தமிழ் பற்றின் காரணமாகவும் இவர் எழுதிய ஒப்பிலக்கணம் நூலைப் பாராட்டியும் சென்னை பல்கலைக்கழகமும், சிறப்புமிகு ஆசியா பல்கலைக்கழகமும் இணைந்து டாக்டர் கால்டுவெல் தமிழறிஞராகிய இவருக்கு “வேதவிற்பன்னர்” மற்றும் “இலக்கிய வேந்தர்” என்ற சிறப்பான பட்டம் அளித்து பாராட்டினார்கள். இன்று தமிழகத்தில் வளர்ந்து வருகின்ற மொழியியல் ஆராய்ச்சிக்கு வித்திட்ட வித்தகர் இவரே என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆகையால் தமிழ் தமிழர்களின் நாகரிகம் பண்பாட்டில் இவைகளில் இவர் கொண்டிருந்த

தமிழ்மொழிப்பற்றின் காரணமாக தமிழ்செம்மல் தமிழறிஞர் காட்டுவெல் இவரின் திருஉருவச்சிலையை 1968-ஆம் ஆண்டு சென்னைநகர மையப்பகுதியில் நிறுவப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

திராவிடம் சங்ககால சிறப்பு

திராவிட மொழியானது சமஸ்கிரு தத்திலிருந்து பிறந்தன என்ற கருத்துக்கோட்பாடு முற்பட்ட தலைமுறையினரால் மொழிநூல் வல்லுநர்களுக்கு ஏற்படையதாக இருக்க தயக்கம் இல்லை. திராவிட மொழிகளின் இலக்கண விதிகளும், சொற்களும் சொற்சிதைவு இல்லாது கையாலும் தன்மையும் தமிழ்மொழியில் ஒப்புமை உடையதாக இருந்தன. திராவிட மொழியானது ஆரிய இனத்திலிருந்து வேறுபட்ட தமிழ்ச்சார்ந்த இனம் என்று கூறும் சொல்லாகவே கருதப்படுகின்றன. திராவிடம் சங்ககாலச் சிறப்பு மிகுந்த பண்பாட்டையும், நாகரிகத்தையும் நெறிமுறைகளோடு கொண்டிருக்கும் ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்பாகும். திராவிடத் தமிழானது இந்தியாவின் பழமையானது தனி செம்மொழி சிறப்புடன் நிமிர்ந்து நிற்கும் தகுதியுடையதாகும்.

தமிழ் ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்கோட்பாடு

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும், யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர், ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் - என்று முழங்கிய தமிழறிஞர்களின் கருத்துக்கேற்ப வாழ்க்கைத் தத்துவங்களை உலகிற்கு அளித்து ஏற்படையதாக செய்வதும் திராவிட இயக்க மொழிக்கு உண்டு எனலாம். தொல்காப்பியம் மற்றும் சிலப்பதிகாரம் போன்ற வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நூல்களின் காலத்திலும் சிறப்பானதாகவே விளங்கிய திராவிட மொழிக்கலாச்சாரம் கருத்தியல் வளர்ச்சி இதன் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளன என்று கூறலாம். 1927 ஆம் ஆண்டு ஜான்மார்ஷலின் என்ற அறிஞர் சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிடநாகரிகம் என்று கூறிய கருத்து தமிழ்மொழியில் ஈர்த்தன என்று கருதப்படுகிறது.

தமிழாய்வுகளில் மொழி, கலை, இலக்கியம்

மொழி, கலை, இலக்கியம் இவைகளில் திராவிட இயக்கம் மிகவும் சிறப்புப் பெற்றவையாகும். உயர்வான தமிழ்நடைச் சொற்களைக் கொண்டு உரைநடை வளர்த்தல், பெருங்கதை, சிறுகதை, திரைப்படங்கள் மற்றும் நாடகம், கவிதைகள், இசைப்பாடல்கள் போன்றவைகளில் தமிழ்மக்களின் இதயத்தை தொடும் அளவிற்கு திராவிடர்களின் இலக்கியப் பண்பாற்றல் சிறப்பானதாகும். ஓவியம், சிற்பக்கலை, வாயிலாகவும் மொழித் தத்துவங்களை விளக்கி வந்துள்ளார்கள் மற்றும் திராவிட நாகரிக பண்பாட்டுகளையும் தெளிவு படுத்தியுள்ளவர்கள் திராவிடர்களே என்பதில் கருத்து வேறுபாடில்லை எனலாம்.

திராவிட தமிழ் ஒப்புடையுணர்வுகள்

ஒப்பிலக்கியம் இலக்கிய ஆராய்ச்சித் துறையின் சிறப்பானதாகும். ஒப்பிலக்கிய உணர்வு தமிழ் திறனாய்வுத்துறையில் வளர்ந்து வருகின்றன. அறிவியல் நோக்கமும், புதுமையான இலக்கிய பார்வையும் இணையப்பெற்றுள்ளது ஒப்பிலக்கணமாகும். இதை தமிழ்ப்படுத்தியவர் டாக்டர் கைலாசபதி என்பவராவார். திராவிட மொழியின் கருத்துக்கள், அடிப்படைத் தத்துவங்கள் அனைத்தும் இது ஒரு “சமூகநீதி” என்பதாகும் - என்பது தமிழ் ஆராய்ச்சித் தத்துவறிஞர்களின் கூற்றாகும். சோவியத்தாட்டு அறிஞர் சாகிரப் என்பவர் வடஇந்திய திராவிட மொழிகளைத் தென்னகத்து மொழிகளுடன் ஒப்புமை கண்டவராவார். ஹரப்பா மொகஞ்சதோர இவைகளின் ஆய்வில் விளக்கம் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளதே சான்றாகும். மேலும் இந்த ஆய்வில் “தாய்தெய்வம்” வழிப்பாடு திராவிட வழிப்பாடேயாகும் என்று உணர்த்துகின்றன. 1856 ஆம் ஆண்டு முதல் திராவிட மொழியானது தென்னிந்திய குடும்ப மொழிகளில் தமிழ்மொழியின் ஒப்பிலக்கண நூலாராய்ச்சியில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு இவைகள் ஒரு கலங்கரை விளக்காகவே இருக்கின்றன என்பதை 1816-இல் எல்லிக் என்ற அறிஞரும், அவரைத் தொடர்ந்து 1856-இல் காட்டுவெல் மற்றும் தமிழாய்வுறிஞர்களும் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் முதன்மைமொழி தமிழ் என்னும் ஒப்புமை கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

இக்கால படைப்புகளில் முகிலை இராசபாண்டியனின் படைப்புகளில் நாஞ்சில் வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

திருமதி. கோ. கலைச்செல்வி

தஞ்சாவூர் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளராக, அகராதியியல் துறையில் பயின்று வருகிறார்.

முன்னுரை

குமரி மாவட்டத் தமிழ் (நாஞ்சில் நாட்டுத்தமிழ்) என்பது தமிழின் வட்டார வழக்குகளுள் ஒன்றாகும். தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் கூறப்படாத சொற்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இன்றும் வழக்கத்தில் உள்ளன. இப்பகுதி மலையாள நாட்டின் வாயிலாக இருப்பதால் மலையாளச் சொற்களின் இலக்கணமும் இப்பகுதியில் பேச்சு வழக்கில் கலந்திருக்கும் என்பதனையும், மக்களின் அன்றாட பேச்சு வழக்குச் சொற்களையும், செயல்பாடுகளையும் முகிலை இராசபாண்டியன் தன்னுடைய நாவல்கள் மற்றும் சிறுகதைத் தொகுப்புகளிலும், மற்ற படைப்புகளின் வாயிலாகவும் வட்டார வழக்குச் சொற்களை வெளிப்படுத்தியிருப்பதை இக்கட்டுரையின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஆசிரியர் முகிலை பற்றிய ஒரு சிறு அறிமுகம்

இவர் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள முகிலன் குடியிருப்பு என்ற ஊரில் 09.10.1960 அன்று பிறந்துள்ளார். இவருடைய இயற்பெயர் இராசபாண்டியன் தாம் பிறந்த ஊர்ப் பெயரின் சுருக்கமாகிய முகிலை என்பதை தம் பெயரின் முன்னொட்டாகச் சேர்த்துக் கொண்டுள்ளார். இவரது தந்தையார் பெயர் சு.இரெத்தினசாமி தாயார் இ.ரெ.பத்மாவதி. தமது பள்ளிக்கல்வியை முகிலன் குடியிருப்பில் துவங்கி, பி.ஏ பொருளாதாரம்

இளங்கலை படிப்பை அகத்தீஸ்வரம் விவேகானந்தா கல்லூரியில் படித்து எம்.ஏ முதுகலைக் கல்வியைத் திருநெல்வேலியில் உள்ள மதுரை திரவியம் தாயுமானவர் இந்துக் கல்லூரியில் இடம் கிடைத்து பொருளாதாரம் படிக்காமல் தமிழ் இலக்கியத்தின் மீது நீங்காத விருப்பம் கொண்டு தமிழ் இலக்கியம் பயின்றவர். அதன் பிறகு மற்ற மேற்படிப்புகளை படித்து முதலிடத்தில் வெற்றி பெற்று பல்வேறு கல்லூரிகளில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். இன்று செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தில் பதிவாளராகப் பணியாற்றி உள்ளார். இதற்கெல்லாம் காரணம் அவருடைய விடா முயற்சியும், தமிழ் இலக்கியத்தின் மீது அவர் கொண்ட ஆர்வமும், காதலும் தான் காரணம் எனலாம்.

மேலும் நாற்பத்தி ஐந்துக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் நான்கு சிறுகதைத் தொகுப்புகள், ஐந்து நாவல்கள், நாடக நூல்கள், கவிதை நூல்கள், சிறுவர் நூல்கள், வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள், திறனாய்வு நூல்கள், மொழியியல் நூல்கள், இலக்கண நூல்கள், இதழியல் நூல்கள், ஆங்கில நூல்கள், நன்னூல் எளிய உரைகள் எனப் பல நூல்களைப் படைத்துள்ளார்.

முகிலை இராசபாண்டியனைப் பாராட்டி இவருக்கு இந்தியப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழாசிரியர் மன்றத்தின் “மீனாட்சி சங்கரலிங்கம் விருது”, “கஸ்தூரி சீனிவாசன் அறநிலையம்” பரிசு

வழங்கியுள்ளது. தமிழகலை இலக்கியப் பேரவையும், தாராபாரதி அறக்கட்டளையும் இணைந்து இவருக்குத் “தாராபாரதி கவிதை விருது” வழங்கியுள்ளது “குலம்” எனும் நாடக நூலுக்குப் பாரத ஸ்டேட் வங்கி முதல் பரிசு வழங்கியுள்ளது. “இதழியல் களத்தில் ஆதித்தனார்” என்னும் நூலுக்கும் சிறந்த இதழியல் நூல் விருதினை சேலத்தில் உள்ள கே.ஆர்.ஜி. அறக்கட்டளை வழங்கியுள்ளது. இவர் எழுதிய தமிழக “எல்லைப் போராட்டங்கள்” என்னும் நூலுக்கு “திருப்பூர் தமிழ்ச்சங்கம்” சிறந்த வரலாற்று நூலுக்கான விருதினை வழங்கியுள்ளது. இலக்கியப் பீடம் இதழிலும், புதுகைத் தென்றல் இதழிலும் சிறந்த சிறுகதைக்கான பரிசினை இவர் பெற்றுள்ளார்.

“மடிப்பாக்கம் லயன்ஸ் சங்கம்” இவருக்கு “வாழ்நாள் சாதனையாளர்” விருதினை வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளது. தினமலரில் ஞாயிறு தோறும் புத்தக மதிப்புரை எழுதி வருகிறார். இதுவரை நூற்றுக்கு மேற்பட்ட புத்தக மதிப்புரைகளை எழுதியுள்ளார். இவ்வளவு பெருமைக்குரிய இவர் கன்னியாகுமரி மாவட்ட வட்டார வழக்குச் சொற்களை தம்முடைய படைப்புகளின் வழியில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவருடைய படைப்பின் வழியாக, அழிந்து வரும் நாஞ்சில் வட்டார வழக்குச் சொற்களை அதிக அளவில் தம்முடைய படைப்புகளில் இடம் பெறச் செய்துள்ளார்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தமிழின் மூன்று வகைப்பாடுகள்

- ✘ அகத்தீஸ்வரம்
- ✘ தோவாளை
- ✘ கல்குளம்
- ✘ விளவங்கோடு

என்று நான்கு வட்டமாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாவட்டம் அதில்

1. “அகத்தீஸ்வரம்”, “தோவாளை” வட்டங்களை உள்ளடக்கிய பகுதியில் பண்டைய நாஞ்சில் நாட்டின் தமிழ் பயன்பாட்டில் இன்றும் உள்ளது.

2. கடலோர கிராமங்களை உள்ளடக்கிய மீனவத் தமிழ் “கல்குளம்”, “விளவங்கோடு” வட்டங்களை உள்ளடக்கிய பண்டைய இடைநாட்டின் தமிழ் இங்கு பேசப்படுகின்றது. இதில் இடைநாட்டின் தமிழிலேயே மலையாள மொழியின் தாக்கம் தென்படும் என்பர். மற்ற இரு வட்டங்களிலும் மலையாளம் அவ்வளவாக கலந்திராது. தமிழ்ச்சொற்களின் இலக்கணத்தின் தாக்கமே அதிகம் காணப்படும். “நாஞ்சில்

வட்டார சொல் பிற வட்டார வழக்கில் அதிகமாக பயன்படுத்தப்படாமல், குமரி மாவட்டத் தமிழிலும் மலையாளத்திலும் மட்டுமே வழக்கத்தில் உள்ளது” என்றே பொருள்படுகிறது என்று விளக்கம் தருகிறது இணையதளம் ஒன்று.

நாஞ்சில் வட்டார வழக்குச் சொற்கள் உருவாக்கம்

கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்கள் நெய்தல் நில வாழ்க்கையை மேற்கொள்கிறவர்கள் என்பது. இங்கு 2“கடற்கரைத் தொழில்கள், மீன் பிடித் தொழில்கள், உப்புவிளைவித்தல் தொழில்கள், பனை ஏறுதல் தொழில்கள், பதனீர் இறக்குதல், கள் இறக்குதல், கருப்பட்டி காய்ச்சுதல் போன்ற தொழில்களின் போது பேசுகின்ற வட்டார வழக்குச் சொற்களை வகைப்படுத்தி தன்னுடைய நாவல்கள் மற்றும் சிறுகதை தொகுப்புகள் மற்றும் அவருடைய” அனைத்து படைப்புகளிலும் நாஞ்சில் வட்டார வழக்குச் சொற்களை பயன்படுத்தி இருக்கிறார். மேலும் தொழில்கள் சார்ந்தும் வியாபாரம் சார்ந்தும் இடம் பெற்றுள்ளது”2.

நாஞ்சில் வட்டாரத்தில் வாழும் மக்களின் உணவு, உடை, பழக்க வழக்கம் பண்பாடுகள் அனைத்தும் மற்ற மாவட்ட மக்களில் இருந்து சற்று வேறுபட்டே காணப்படுகிறது. இம்மாவட்டம் என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது. இந்து கிறித்துவம் என்று சமய அடிப்படையில் மக்கள் சமமாக மதிக்கப்படுகின்றனர். கிறித்துவ இனம் அதிகமாக கடற்கரை ஓரங்களில் பரவியுள்ளதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறதை விளக்கியுள்ளார் முகிலை இராசபாண்டியன்

இவருடைய படைப்புகளின் மூலம் வட்டார வழக்கு சொற்களை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. புதினம் “புளியமரம்” என்றால் சிறுகதை “தென்னை மரம்” என்பார் இராஜாஜி”.

தமிழ் நாவல் இலக்கியம்

பிற நாடுகளில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி நாவலிலக்கியம் சிறப்புற்றது. 3”ஸ்காட். டிக்கன்ஸ், தாக்கரே, ஷார்ட்டி, டுமாஸ் விக்டர் ஹியூகோ, டால்ஸ்டாய் சர் ஆர்தர்கானன் டாயில், ஆஸ்டின் போன்றோர் புகழ்மிக்க புதின ஆசிரியர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது3. மனிதர்களுடைய உணர்வுகளைக் கடத்துவதற்கு முக்கிய மொழியாக அதுவும் பேசும் எதார்த்த மொழி. குறிப்பாக, அந்தந்த வட்டாரத்திற்கு ஏற்றவகையில் பேசும் சொற்களைப்பார்த்தால் வித்யாசப்படும். எத்தனையோ சொல்வடைகள் அதில் எத்தனையோ அர்த்தங்கள் கிராமத்தில் அக்காலத்தில் இலக்கியம் படித்தவர்கள் அல்ல ஆனால் அவர்கள் பேசும் வழக்கு மொழிகளில் ஆயிரம் அர்த்தங்கள்

இருந்தன என்கிறார் கே.எஸ்.இராதகிருஷ்ணன் வட்டார வழக்கு சொற்களைப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

வட்டார கூறுகள்

மனிதனின் மன ஓட்டங்களோடு சேர்ந்து மனிதனை முழுமையாகப் புரியவைக்கின்ற இலக்கியம் எழுத்து வடிவம் பெறுகின்ற போது அது வாழும் இலக்கியமாகின்றது. “புதினங்களில் காட்டப்படுகின்ற வட்டாரமும்”⁴, அவ்வாட்டாரத்தை ஓட்டிய கூறுகளும் அந்நில மக்களின் வாழ்விலே ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களும் அவற்றின் தீர்வுகளும், அவர்களின் நம்பிக்கை, பண்பாடு, கலாச்சாரம், பாரம்பரியம், பேச்சு வழக்கு போன்றவைகளும் அவ்வட்டாரத்திற்கே உரிய ஒரு சிறப்பான இயல்பினைக் கொண்டவையாக அமைந்த உண்மைத் தன்மையை மிகுவிக்கும் கருவிகளாகின்றன” என்கிறார் ஆசிரியர் சி.தியாகராஜன் அவர்கள்.

5.வட்டார நாவலைப் படைக்கும் ஆசிரியர் அவ்வட்டாரத்தின் வரலாறு அங்குள்ள மக்களின் நிலை, அவர்களைப் பாதிக்கும் சிக்கல்கள், அவர்களது மன ஓட்டச் சிந்தனைப் போக்குகள் ஆகியவற்றை நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். இவையனைத்திற்கும் மேலாகத் தெரிந்த அக் கருத்துக்களைக் கதையுடன் பின்னிப்பிணைக்கும் ஆற்றல் வல்லவனாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பார்” இரா.தண்டாயுதம். மற்ற ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு முகிலை இராசபாண்டியன் தம்முடைய படைப்புகளில் நாஞ்சில் வட்டாரத்தில் உள்ள

1. நாஞ்சில் வட்டாரப் பழக்க வழக்கங்கள்
2. நாஞ்சில் வட்டாரப் பேச்சுமொழிகள்
3. உணவுமுறைகள்
4. வட்டார நம்பிக்கைகள்
5. சடங்கு முறைகள்
6. நாஞ்சில் வட்டாரத்தில் அதிகம் பயன்படுத்தும் பழமொழிகள்
7. வட்டார நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் என அனைத்து செயல்பாடுகளையும் தம்முடைய படைப்புகளின் வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

நாஞ்சில் வட்டார வழக்குச் சொற்கள் சில

- * “தூத்து தொடைத்தல் – கூட்டிப் பெருக்கி சுத்தம் செய்தல்.
- * நல்ல மிளகு – சமையலுக்கு பயன்படுத்தும் கருப்பு மிளகு

- * கீலு வாங்கிப் பூசுதல் – கறையான்கள் அரிக்காமல் இருக்க மரத்தின் மீது பூசும் கிருசு
- * ஓறக்கம் – தூக்கம்
- * வள்ளு நாய் – கடிக்கும் நாய் / கடிநாய்
- * அடுக்களை – சமையல் செய்யும் இடம்
- * கடம்பு பால் – சீம்பால்
- * நீத்தண்ணி – நீராகாரத் தண்ணி / முதல்நாள் சாப்பட்டில் உள்ள தண்ணீர்
- * சிரட்டை – கொட்டாங்கச்சி
- * ஊத்தாம் பெட்டி – பலூர்
- * மக்ளே/மக்கா – குழந்தைகளை அழைக்கும் முறை மக்ளே / மக்ளே என்று கூப்பிடுதல்
- * பப்படம் – அப்பளம்
- * அளம் – உப்பளம் / அப்பளம்
- * கன்னான் கடை – இன்றைய பேன்ஸி ஸ்டோர் கடை
- * காடிப்பாணை – கழுநீர்ப்பாணை
- * வக்கீல் படப்பு – வைக்கோல் போர் வைக்கும் இடம்
- * ஈரிழைத் துண்டு – கதர்நூல் துண்டு
- * சக்கடாவண்டி – மாட்டுவண்டி
- * பக்கி – பட்டாம்பூச்சி
- * குலுக்கை – குருது
- * சக்கரம் – பணம்
- * திரச்சி மீன்வால் – திருக்கை மீன்வால்
- * ஒரு ராத்தல் – ஒரு கிலோ
- * வழுவியது – நழுவுதல்
- * வெளுப்புக்காரி – சலவைத் தொழில் செய்பவர்கள்
- * உள்ளி – வெங்காயம்
- * ஒம்மளை – உங்களை
- * துட்டிவீடு – இறந்த பிணம் வைத்திருக்கும் வீடு / இறப்பு வீடு
- * தும்புக்குவியல் – தேங்காய் நார்கள் குவியல்
- * கழைக்கம்பு – வீட்டின் கூரையைத் தாங்கி நிற்கும் வீடு
- * தேரி மேடு – மணல் குவியல் மேடு
- * கரம் வைத்து பேசுதல் – பொடி வைத்து பேசு
- * பூ அறுப்பு – கதிர் அறுப்பு
- * வெள்ளடிப்புத்தி – விளையாட்டுப் புத்தி
- * விரசிச் சாப்பிடல் – நன்றாக பிசைந்து சாப்பிடுதல்

✘ வாதை நடமாட்டம் – பேய் நடமாட்டம்

✘ கொல்லாம்பழம் – முந்திரிப்பழம்

”7வட்டார நிலையில் மக்களின் வாழ்க்கை முறை, பயன்பாடு நிலை, பழக்கவழக்கம், உறவு நிலை என்பவற் கூறுகளை வெளிப்படுத்தும் தன்மையில் வட்டார வழக்குச் சொற்கள் அமைந்து வருவதுண்டு” என ப.மங்கையர்க்கரசி அவர்கள் கூறியுள்ளார். அவ்வகையில் தமிழ்மண் மக்கள் குறித்த புரிதலுக்கு இன்றியமையாச் சான்றாதாரங்களாக முகிலை இராசபாண்டியனின் படைப்புகள் அமைகின்றது.

முடிவுரை

நாஞ்சில் வட்டார மக்களின் பழக்க வழக்கத்தையும், சடங்குமுறைகளும் அந்த வட்டார மக்கள் அன்றாட பயன்படுத்தும் வட்டார வழக்குச் சொற்களையும் தம்முடைய புதினங்களிலும், சிறுகதைத் தொகுப்புகளிலும் வெளிப்படுத்தி உள்ளார். கதைக் களங்கள் வேறு, வேறு இடங்களில் இருந்தாலும் அவற்றை தம்முடைய மாவட்டத்திற்கு ஏற்ற வகையில் கதையின் நிகழ்வுத்தன்மையையும் உண்மை நிகழ்வுகளையும் கூறியுள்ளார்.

மக்கள் பேசிக் கொள்ளும் வட்டார மொழியானது இடத்திற்கு இடம் மாறுபடும் பேச்சு மொழியின் சொற்களைக் கொண்டே குறிப்பிட்ட வட்டாரச் சூழலை இனங்கான முடியும் என்பதற்கு இணங்க படைத்துள்ளார். இவருடைய படைப்பின் வழியில் நாஞ்சில் வட்டார மக்களின் உணவு பழக்க வழக்கத்தை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. இந்து சமூகத்தைச் சேர்ந்த ”ஐயா வழி” சமூகம் திருமணமுறைச் சடங்குகளை தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது. கிறித்துவ முறை திருமணச் சடங்குகளை இவருடைய படைப்பின் வழியில் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது

குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டமாகிய நாஞ்சில் வட்டார மக்களின் வட்டாரச் சொற்களைத் தெரிந்து கொண்டு மற்ற மாவட்ட இனத்தாரும் அம்மாவட்ட மக்களுடன் பழகுவதற்கு பெருந்துணையாக இருந்த முகிலை இராசபாண்டியன் ஆசிரியருக்கு நன்றிகள் பல மேலும் நாகரிகத்தின் காரணமாக அழிந்துவருகின்ற வட்டாரச் சொற்களைக் காத்திடவும் உதவியிருக்கிறார். இவருடைய படைப்புகளின் வழியில் வட்டார வழக்குச் சொற்கள் அதிகமான அளவில் மக்களுக்கு பயன்படுகின்றது என்பதை இக்கட்டுரையின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. [https//. Groups.google.com](https://. Groups.google.com)
2. முகிலை இராசபாண்டியனின் நாவல்கள் ஐந்தும் சிறுகதை தொகுப்பு நான்குக்கும் உட்பட்டது
3. ம.து.ச.விமலானந்தன், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ப.2-14
4. சி.தியாகராஜன், சூர்யகாந்தன் நாவல்களில் மண்ணின் மணம் – ப.106.
5. இரா.தண்டாயுதம் ஓர் இலக்கிய ஆய்வு- 56
6. முகிலை இராசபாண்டியன் அருகருகே நான்கு வீடுகள், அலைகளின் காலம் ஆலங்கால், தேரிமணல், போகிற வழி, (நாவல்கள்) அம்மாவின் புலம்பல்கள், காகிதப்பட்டம், குருவிக் கூடு, பொம்மை மனிதர்கள் (சிறுகதை தொகுப்புகள்) இவைகளில் உள்ள வட்டார வழக்குச் சொற்கள்.
7. ப.மங்கையர்க்கரசி மத்திய வட்டார வழக்குச் சொல் அகராதி- – ப.1

சங்க இலக்கியத்தில் கலைச்சொற்கள்

திரு ஏ. காந்தி

தமிழிலக்கியத்தில் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டம் பெற்றுள்ள இவர், செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தில் உதவிப் பதிப்பாசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

முன்னுரை

இலக்கியம் என்பது காலக் கண்ணாடி. தொன்மை நிறைந்த தமிழ் மொழிக்குப் பெருமை சேர்ப்பது அதன் இலக்கிய இலக்கணங்களே அவற்றிலும் குறிப்பாக எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் கொண்ட சங்க இலக்கியமானது தமிழ் மொழியின் செவ்வியல் தன்மைக்குச் சான்றாக விளங்கும் தொகுப்பு நூலாகும். 473 புலவர்களால் எழுதப்பட்ட 2381 பாடல்களைக் கொண்ட சங்க இலக்கியமானது அகம் புறம் என்ற இரு பிரிவுகளைக் கொண்டது. அகமானது களவு, கற்பு என்ற இருநிலைகளில் தமிழர்களின் காதல், திருமண வாழ்க்கை நெறிகளையும் புறமானது தமிழர்களின் வீரம், கொடை உள்ளிட்டவை பற்றி விளக்கும் செய்யுள்களைக் கொண்டுள்ளன. இந்தச் செய்யுள்களில் உள்ள கலைச் சொற்களில் சிலவற்றின் பொருள் விளக்கத்தை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

கலைச்சொல்

கலைச்சொல் ஆனது ஒரு பொருளின் வடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டும், அப்பொருளின் செயல்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டும், வடிவமைக்கப் படலாம். நீளமான பொருள்விளக்கத்தைக் கூட சுருக்கமான சொல்லால் விளங்க வைப்பதே கலைச்சொல்லாக்கம் ஆகும். பொதுவாகக் கலைச்சொல்லானது சிறியதாகவும் பொருள் புரியும் வகையில் எளிதாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அது மக்களால்

பயன்படுத்தப்படும். சான்றாக Cycle என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு துவச்சக்கரவண்டி, ஈருருளி போன்ற கலைச்சொற்கள் வந்தபோதும் மிதிவண்டி என்ற எளிய கலைச்சொல்தான் மக்களால் இன்றைக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதை அறியலாம். கலைச்சொற்கள் நீளமான சொற்களாக கலைச்சொற்கள் அமைக்கப்பட்டாலும் காலப்போக்கில் அவை சுருக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்படுவதை நாம் அறியலாம்.

சான்று Computer – கணிப்பொறி – கணினி

Train – தொடர்வண்டி – தொடரி.

எனவே சுருக்கமும் பொருள் தெளிவுமே கலைச்சொல்லாக்கத்தின் முக்கிய தேவையாகும்.

கலைச்சொல்லின் தேவை

மொழி மாற்றத்திற்கு உட்பட்டது. ஒவ்வொரு காலத்திலும் சில சொற்கள் பயன்படுத்தப்படாமல் மறையும்; சில புதிய சொற்கள் பயன்பாட்டுக்கு வரும். புதிய புதிய துறைகள் உருவாகும்போது அத்துறைகள் சார்ந்த புதிய கலைச் சொற்கள் தேவைப்படுகின்றன அதுபோல் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் வரும்போதும் அவற்றிற்குப் பெயரிட கலைச்சொற்கள் தேவைப்படுகின்றன. இந்தக் கலைச்சொற்களை வடிவமைப்பதற்கு சங்க இலக்கியம் போன்ற பழந்தமிழ் நூல்கள் மிகவும் உதவியாக அமைகின்றன. இனி, சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள கலைச்சொற்களில் சிலவற்றின் பொருள் விளக்கத்தைக் காண்போம்.

சங்க இலக்கியக் கலைச் சொற்கள்

உளை

ஐங்குறுநூற்றில் மருதத் திணையைப் பாடிய ஓரம்போகியார், வேட்கைப் பத்தின் 7ஆம் பாடலில் பூவின் உள்ளிருக்கும் மகரந்த இழைகள் என்பதனைக் குறிக்க 'உளை' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இதனை

“உளைப்பூ மருதத்துக் கிளைக்குருகு இருக்கும்” (ஐங்.7:4)

என்ற வரியால் அறியலாம். மேலும், இதே 'உளை' என்ற சொல்லைக் குதிரை அணியும் தலையாட்டம் என்ற அணியைக் குறிக்கவும் ஓரம்போகியார் வேழப்பத்துப் பகுதியில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இதனை,

“பரியுடை நல்மான் பொங்குஉளை அன்ன” (ஐங்.13:1)

என்ற வரியால் அறிந்துகொள்ளலாம்.

இதேபோல், “புனையும் பொலம்படைப் பொங்கு உளைமான் திண்தேர்”

என்ற முல்லைப்பாட்டுக்கான இரண்டாம் வெண்பாவில் 'உளை' என்ற சொல் குதிரையின் பிடரிமயிரையும், குதிரை அணியும் தலையாட்டம் என்ற அணியையும் குறிப்பதை நாம் அறியமுடிகிறது.

எக்கர்

வேழப்பத்தின் 9ஆம் பாடலில் மணல்மேடு என்பதைக் குறிக்க 'எக்கர்' என்ற சொல்லை ஓரம்போகியார் பயன்படுத்தியுள்ளார். இதனை,

“எக்கர் மாஅத்துப் புதுப்பூம் பெருஞ்சினை” (ஐங்.19:1)

என்ற வரியால் உணரலாம்.

இருவி

பல்குன்றக் கோட்டத்துச் செங்கண் மாத்துவோன் நன்னன்சேய் நன்னனைப் பாட இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றார்ப் பெருங்கெளசிகனார் இயற்றிய மலைபடுகடாமில் தினைக்கதிரைக் கொய்துவிட்ட தானைக் குறிக்க 'இருவி' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனை, “விளைதயிர்ப் பிதிர்வின் வீஉக்கு இருவிதொறும்” (மலைபடு.109) என்ற வரியால் அறியலாம்.

அகளம்

மலைபடுகடாமில், நீர் மொள்ளும் சாலைக் குறிக்க அகளம் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனை

“அகளத்து அன்ன நிறைகனைப் புறவில்” (மலைபடு.104) என்ற வரியால் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

கௌவை

மேலும், “கௌவை போகிய கருங்காய் பிடிஏழ்” (மலைபடு.105) என்ற வரியினால் எள்ளின் இளங்காயைக் குறிக்கக் 'கௌவை' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அறியலாம்

வலையோர்

“வலையோர் தந்த இருஞ்சுவல் வாளை” (மலைபடு.455) என்ற வரியிலிருந்து மீனவர்களைக் குறிக்க 'வலையோர்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

இயவு

பெருவழியைக் குறிக்க 'இயவு' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனை

“மேதி அன்ன கல்பிறங்கு இயவின்” (மலைபடு.111) என்ற வரியால் அறிந்துகொள்ளலாம்.

பாசவர்

ஆட்டிறைச்சி விற்போரைக் குறிக்கப் 'பாசவர்' என்ற சொல் பயன்பட்டுள்ளது. இதனை

“விருந்துகண் மாறாது உணீஇய பாசவர்” (பதிற்.21:9) என்ற பதிற்றுப்பத்தின் வரியிலிருந்து அறியமுடிகிறது.

ஊனம்

இதே பாட்டில், இறைச்சியை வெட்டும் மரத்துண்டை 'ஊனம்' என்ற சொல்லால் குறித்திருப்பதை “ஊனத்து அழித்த வால்நிணக் கொழுங்குறை” (பதிற்.21:10)

என்ற வரியிலிருந்து உணரலாம்.

பித்தை

ஆணின் கூந்தலைக் குறிக்கப் 'பித்தை' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டதை

“நீடுஇரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி” (பெரும்.482)

என்ற வரியால் அறியலாம்.

கதுப்பு

அதேபோல் பெண்ணின் கூந்தலைக் குறிக்கக் 'கதுப்பு' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதையும் இதே நூல் குறிப்பிட்டுள்ளது. இதனை,

“புனையிருங் கதுப்பகம் பொலிய பொன்னின்”
(பெரும்.486) என்ற வரியால் அறியலாம்.

துராய்

அறுகம்புல்லால் திரித்த கயிற்றைக் குறிக்கத்
‘துராய்’ என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
இதனை

“துராஅய் துற்றிய துருவை அம்புழக்கின்”
(பொருந.103) என்ற வரியால் அறிந்துகொள்ளலாம்.

அரிகால்

பொருநராற்றுப்படைக்கான 3ஆம் வெண்பாவில்,
கதிரை அரிந்துபோட்ட நெற்பொலியைக் குறிக்க
அரிகால் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
இதனை

அரிகால்மேல் தேன்தொடுக்கும் ஆய்புனல்
நீர்நாடன் என்ற வரியால் அறிந்துகொள்ளலாம்.

அறல்

நுண்மையான மணலைக் குறிக்க ‘அறல்’ என்ற
சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது

“கதுப்புவிரித் தன்ன காழ்அக நுணங்குஅறல்”
(சிறுபாண்.6) என்ற வரியால் அறிந்துகொள்ளலாம்.

செம்மல்

வாடிய மலர்களைக் குறிக்கச் ‘செம்மல்’ என்ற
சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனை “புதுப்பூஞ்
செம்மல் சூடிப் புடைநெறித்துக்” (சிறுபாண்.5) என்ற
வரியிலிருந்து அறியலாம்.

குறைவில்

அரைவட்டமான வடிவிலுள்ள வானவில்லைக்
குறிக்கக் ‘குறைவில்’ என்ற சொல் பயன்படுத்தப்
பட்டுள்ளது. இதனை, “அகல்இரு வானத்துக்
குறைவில் ஏய்ப்ப” (பெரும்பா.292) என்ற வரியால்
அறியமுடிகிறது.

வெளில்

யானையைக் கட்டும் தறியைக் குறிக்கக் வெளில்
என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.இதனை,

“வெளில் இளக்கும் களிறுபோல” (பட்டினப்.172)
என்ற வரியால் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

ஆரை

தோத்தாளிப்பாய், தொத்தளிப்பாய் என்று
அழைக்கப்படும் வண்டியின் கூரையை ‘ஆரை’ என்ற

சொல்லால் குறித்திருப்பதை,

“ஆரை வேய்ந்த அறைவாய்ச் சகடம்”
(பெரும்பா.50) என்ற பெரும்பாணாற்றுப்படை வரியால்
அறியலாம்.

இறும்பு

குறுங்காடு என்பதனைக் குறிக்க ‘இறும்பு’ என்ற
சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனை

“அகன்மலை இறும்பில் துவன்றிய யானைப்”
(மலைபடு.205) என்ற மலைபடுகடாம் வரியால்
அறியமுடிகிறது.

உவரி

மிகுதியாக உள்ள நீரையும், உப்புத்தன்மையுடைய
நீரையும் ‘உவரி’ என்ற சொல்லால் குறித்துள்ளனர்.
இதனை,

“வல்ஊற்று உவரி தோண்டித் தொல்லை”
(பெரும்பா.98) என்ற பெரும்பாணாற்றுப்படை வரியால்
உணர முடிகிறது.

கருவை

கரிய நிறமுடைய வரகு வைக்கோலைக் குறிக்கக்
‘கருவை’ என்ற சொல் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது.
இதனை, “கருவை வேய்ந்த கவின்குடிச் சீறார்”
(பெரும்பா.191) என்ற பெரும்பாணாற்றுப்படை வரியால்
அறியலாம்.

முடிவுரை

மேலே சொல்லப்பட்ட சொற்களைப் போன்று
இன்னும் ஏராளமான கலைச்சொற்கள் சங்க இலக்கியம்
முழுவதும் நிறைந்துள்ளன. அவற்றையெல்லாம்
எடுத்துத் தொகுத்தால் இன்றைய கலைச்சொல்
உருவாக்கத்திற்கு அது மிகவும் பயனுள்ளதாக
அமையும். தேவைக்கேற்ப சங்க இலக்கியச் சொற்களை
அப்படியே பயன்படுத்தியோ அல்லது சிறுசிறு
மாற்றங்களைச் செய்தோ இன்றைய காலத்திற்கான
கலைச்சொற்களை நாம் உருவாக்கமுடியும்.

துணைநூற் பட்டியல்

1. சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை மூலமும்
தெளிவுரையும் தொகுதி 1, 2, 3 ச.வே.சுப்பிரமணியன்
2. சங்க இலக்கியம் பத்துப்பாட்டு மூலமும்
தெளிவுரையும் – ச.வே.சுப்பிரமணியன்.

‘அகரமுதலியின் வளர்ச்சியும், நீட்சியும்....’

திரு. தங்ககாமராசு

இவர் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றியவர். தற்பொழுது செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்குநராக செயற்பட்டு வருகிறார். ஒன்பது நூல்களையும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளையும், பாடல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

இயக்ககம் என்றால் எப்போதும் இடையறாது இயங்கிக் கொண்டே இருத்தல் வேண்டும். கோப்புப் பணிகளை விரைவாகவும் நேர்த்தியாகவும் மேற்கொள்ளும் ஓர் இயக்ககம், மக்கள் இயக்கமாகவும், தன்னை மாற்றிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அரசு இயக்ககம் மக்கள் இயக்கமாக மாறினால்தான், அது செயற்படுத்துகின்ற திட்டங்கள் முழுமையாக வெற்றியடையும். அந்த வகையில்தான் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம், தன் வழக்கமான பணிகளிலிருந்து மடைமாற்றம் செய்துகொண்டு, தூயதமிழ் விழிப்புணர்வை மக்களிடம் ஏற்படுத்தும் களப்பணிகளைத் தொடங்கியது. அதில் வெற்றியும் கண்டுள்ளது. இன்றைக்கு உலகத் தமிழர்களிடையே மொழிசார்ந்த கலந்துரையாடல் நடைபெறுகின்றபோது அதில் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தின் தமிழ்ப்பணிகட்டாயமாக இடம் பெறுவதனை யாராலும் மறுக்க முடியாது. அந்த அளவிற்கு அகரமுதலித்திட்ட இயக்ககம் செயற்படுத்தி வரும் திட்டங்கள் யாவும் கடைக்கோடி தமிழருக்கும், கடல் கடந்த தமிழருக்கும் எட்டியுள்ளன. அகரமுதலித் திட்டம் செயற்படுத்தும் திட்டங்கள் அனைத்தும் தொலைநோக்குப் பார்வையோடு வடிவமைக்கப் பட்டவையாகும். அடுத்தடுத்த தலைமுறையை அறிவுமிக்க தலைமுறையாக மட்டுமல்ல, மொழியறிவுமிக்க தலைமுறையாகவும் மாற்றும் திட்டங்களை மட்டுமே செயற்படுத்துவதனால், அகரமுதலித்திட்ட இயக்ககம் மக்கள் மனத்தில் ஆழ வேறுபாட்டையுள்ளது. கடந்த

2020-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 11-ஆம் நாள் நடைபெற்ற தமிழ் அகராதியியல் நாளில் ‘அகராதி ஆய்வு மலர் 2019’-இல் வெளியிடப்பட்டது. அதில் இயக்கக வரலாறு; ஆற்றும் திட்டப் பணிகள், என அனைத்தையும் ஆவனமாகப் பதிவு செய்திருந்ததோடு 65 அரிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள அந்த மலரை விலையிலாமல் தேவைப்படுவோருக்கு வழங்க அரசு அறிவுறுத்தியது. அம்மலர் இயக்ககத்தின் முகமாகவும், முகவரி அட்டையாகவும் விளங்கி இயக்ககச் செயற்பாடுகளை எல்லோரிடமும் கொண்டு செல்லும் பணியைச் செய்து வருகிறது.

இயக்கக வளர்ச்சியும் அதன் தொடர் நீட்சியும், மாட்சியும் அதனால் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மலர்ச்சியும் எத்தகைய விளைவை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதனை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

சொற்களும், அகராதிகளும் ஏன் ?

‘அகரம்’ என்பது அ என்ற எழுத்தையும், ‘ஆதி’ என்பது முதல் என்ற பொருளையும் குறிக்கும். எனவே தமிழில் ‘அ’ என்னும் எழுத்தை முதலாவதாகக் கொண்டு சொற்களை வரிசைப்படுத்திப் பொருள் சொல்லும் நூல் (அகரம் + ஆதி = அகராதி) அகராதி என்று வழங்கப்படுகின்றது. அகராதியானது அகரமுதலி, அகரவரிசை என்ற வேறு பெயர்களாலும்

வழங்கப்படுகின்றது. சொற்களின் களஞ்சியமாகவும், மொழியைக் காக்கும் கூறாகவும் அகராதி விளங்குகிறது.

நிகண்டுகளும் அகராதிகளும் :

மொழியில் ஒவ்வொரு காலத்திலும் புதிய சொற்கள் சேர்ந்துகொண்டே இருக்கும். எனவே, மொழியில் உள்ள சொற்களுக்குப் பொருள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய தேவை எல்லாக் காலங்களிலும் உண்டு. தமிழில் கிடைத்துள்ள, மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் முற்பட்ட நூலான தொல்காப்பியத்திலேயே அகராதிச் கூறுகள் அமைந்திருப்பதை நாம் அறிய முடிகிறது. சொல்லதிகாரத்தின் உரியியலில் 120 சொற்களுக்கும், இடையியலில் சில சொற்களுக்கும், பொருளதிகாரத்தின் மரபியலில் சில சொற்களுக்கும் பொருள் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியம் என்னும் தொடக்கப்புள்ளியைத் தொடர்ந்து சொல்லுக்குப் பொருள் சொல்ல செய்யுள் வடிவிலான நிகண்டுகள் படைக்கப்பட்டன. சேந்தன் திவாகரம் எனப்படும் திவாகர நிகண்டு, பிங்கல நிகண்டு, சூடாமணி நிகண்டு, கயாதர நிகண்டு, உரிச்சொல் நிகண்டு உள்ளிட்ட பல நிகண்டுகள் உருவாக்கப்பட்டன. செய்யுள் வடிவிலான நிகண்டுகள் மனப்பாடம் செய்துகொள்ளும் வகையில் அமைந்திருந்தன. அக்காலத்தில் நிகண்டுகளை முழுமையாகக் கற்றவர்களே பெரும்பண்டிதர்களாக மதிக்கப்பட்டனர். இதனை, "நிகண்டு கல்லாதவன் மண்டு" என்ற பழமொழியினால் அறியலாம்.

அகராதி - பெயர் அறிமுகம் :

நிகண்டுகள் செய்யுள் வடிவில் பொருள் சொல்லிவந்த நிலையில் சொற்களை அகரவரிசையில் அமைத்துப் பொருள் சொல்லும் வகையில் 1594 ஆம் ஆண்டு சிதம்பர இரேவண சித்தர் அகராதி நிகண்டை இயற்றினார். இவரே 'அகராதி' என்ற பெயரையும் அறிமுகப் படுத்தியுள்ளார்.

அயல்நாட்டினரின் அகராதிக்கொடை

நம் நாட்டிற்கு மதம் பரப்ப வந்த ஐரோப்பிய மதம் பரப்பநர்கள் மொழிப்புரிதல், கருத்துப் பரிமாற்றம் ஆகிய தேவைகளைக் கருத்தில்கொண்டு, இருமொழி, பன்மொழி அகராதிகளைப் படைத்தனர். அந்த அகராதிகள் அவர்கள் நம்மொழியைப் புரிந்துகொள்ளவும், நாம் அவர்கள் மொழியைப் புரிந்துகொள்ளவும் தொடக்கத்தில் பயன்பட்டன; அவையே இன்றும் பயன்படுகின்றன.

1679இல் ஆந்தம் தெப்ரோயன்சா என்பவர் தமிழ் - போர்ச்சுகீசிய அகராதியை இயற்றினார். ஃபாபிரிசியஸ் - தமிழ் - ஆங்கில அகராதியையும், இராடலர் தமிழ்-ஆங்கில அகராதியையும், வின்சலோ

ஆங்கிலம்-தமிழ், தமிழ்-ஆங்கில அகராதிகளையும் இயற்றினார்கள். பிற்காலத்தில் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு ஆங்கிலச் சொல்லாலும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்குத் தமிழ்ச் சொல்லாலும் பொருள் சொல்லும் அகராதிகள் பல படைக்கப்பட்டதற்கு மேற்கூறிய அகராதிகளே அடிப்படையாக அமைந்தன.

இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்த கான்ஸ்டன்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி என்னும் இயற்பெரைக் கொண்ட வீரமாமுனிவர் 1732 இல் பெயர், பொருள், தொடை, தொகை என்னும் நான்கு பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய சதுரகராதியை இயற்றினார். இந்த அகராதிதான் தற்போதுள்ளவாறு அகரவரிசையில் தமிழ்ச் சொல்லுக்குத் தமிழ்ச் சொல்லாலேயே பொருள் கூறும் அகராதிகள் தோன்றுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. அதன் காரணமாகத்தான் வீரமாமுனிவர் "தமிழ் அகராதியியலின் தந்தை" என்று போற்றப்படுகின்றார்.

அகராதியின் தேவை :

அகராதி என்பது சொல்லுக்குப் பொருள் சொல்லும் நூல். தேவையான நேரங்களில் மட்டும் அதனை எடுத்துப் பொருள் தெரிந்துகொண்டால் போதும் என்ற தவறான எண்ணம் இன்று நம்மிடையே பலருக்கும் இருக்கின்றது. சொற்கள் இல்லாமல் மொழி இல்லை. எனவே மொழியைக் காக்க வேண்டும் என்றால் சொற்களைக் காக்க வேண்டும். அதற்கு அகராதிகள் தேவை.

தமிழ் நம் தாய்மொழி. அப்படியிருக்க தமிழ்-தமிழ் அகராதிகள் எதற்குத் தேவை என்பது பலரும் கேட்கும் கேள்வி. தமிழ் கல்வெட்டுக் காலம் தொடங்கிக் கணினிக்காலம் வரையிலான நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட மொழி. சொல்வளம் நிறைந்த மொழி. எனவே தமிழின் சொல்வளத்தையும் பொருள் ஆழத்தையும் அறிந்துகொள்ள தமிழ் அகராதிகள் தேவை.

சான்றாக, சொல்லுதலின் வகையைக் குறிக்கத் தமிழில் ஏறத்தாழ முப்பத்தொன்பது சொற்கள் உள்ளன என்பதனை நாம் அகராதிகளைக் கொண்டே அறிய முடிகிறது.

சொல்	சிறப்புப் பொருள்
1. அசைத்தல்	அசையழுத்தத்துடன் சொல்லுதல். அசையழுத்தம் (accent)
2. அறைதல்	அடித்து (வன்மையாய் மறுத்துச்) சொல்லுதல்
3. இசைத்தல்	ஓசை வேறுபாட்டுடன் சொல்லுதல்

4. இயம்புதல் இசைக்கருவி இயக்கிச் சொல்லுதல்
5. உரைத்தல் அருஞ்சொற்களுக்கு அல்லது செய்யுள்களுக்குப் பொருள் சொல்லுதல்
6. உளறுதல் ஒன்றிருக்க ஒன்றைச் சொல்லுதல்
7. என்னுதல் என்று சொல்லுதல்
8. ஒதுதல் காதிற்சொல் மெல்லச் சொல்லுதல்
9. கத்துதல் குரலெழுப்பிச் சொல்லுதல்
10. கரைதல் அழைத்துச் சொல்லுதல்
11. கழறுதல் கடிந்து சொல்லுதல்
12. கிளத்தல் இன்னதென்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லுதல்
13. கிளத்துதல் குடும்ப வரலாறு சொல்லுதல்
14. குயிலுதல், சொல்லுதல் குயிற்றுதல் குயில்போல் இன்குரலிற் சொல்லுதல்
15. குழறுதல் நாத் தளர்ந்து சொல்லுதல்
16. கூறுதல் கூறுபடுத்திச் சொல்லுதல்
17. சாற்றுதல் பலரறியச் சொல்லுதல்
18. செப்புதல் வினாவிற்கு விடை சொல்லுதல்
19. நவிலுதல் நாவினால் ஒலித்துப் பயிலுதல்
20. நுதலுதல் ஒன்றைச் சொல்லித் தொடங்குதல்
21. நுவலுதல் நூலின் நுண்பொருள் சொல்லுதல்
22. நொடித்தல் கதை சொல்லுதல்
23. பகர்தல் பண்டங்களைப் பகுத்து விலை சொல்லுதல்
24. பறைதல் மறை (இரகசியம்) வெளிப்படுத்திச் சொல்லுதல்
25. பன்னுதல் நிறுத்தி நிறுத்திச் சொல்லுதல்
26. பனுவுதல் செய்யுளில் புகழ்ந்து சொல்லுதல்
27. புகலுதல் விரும்பிச் சொல்லுதல்
28. புலம்புதல் தனக்குத்தானே சொல்லுதல்
29. பேசுதல் ஒருமொழியிற் சொல்லுதல்
30. பொழிதல் இடைவிடாது சொல்லுதல்
31. மாறுதல் உரையாட்டில் மாறிச் சொல்லுதல்
32. மிழற்றுதல் மழலைபோல் இனிமையாகச் சொல்லுதல்

33. மொழிதல் சொற்களைத் தெளிவாகப் பலுக்கிச் சொல்லுதல்
34. வலத்தல் கேட்பார் மனத்தைப் பிணிக்கச் சொல்லுதல்
35. விடுதல் மெல்ல வெளிவிட்டுச் சொல்லுதல்
36. விதத்தல் சிறப்பாய் எடுத்துச் சொல்லுதல்
37. விள்ளுதல் வெளிவிட்டுச் சொல்லுதல்
38. விளத்துதல் (விவரித்துச்) சொல்லுதல்
39. விளம்புதல் ஓர் அறிவிப்பைச் சொல்லுதல்

இதுபோல் தமிழ்மொழியில் ஒரு பொருளுக்கு நுணுக்கப் பொருள் வேறுபாடு கருதிப் பல சொற்களும் உருவாகியிருக்கின்றன. இவற்றைத் தமிழ்மொழியைப் பயன்படுத்துவோர் அனைவரும் அறிந்திருக்க வழியில்லை. எனவே இதனைப் பொதுவாகப் பதிவு செய்திருந்தால் மட்டுமே அனைவரும் பயன்படுத்த முடியும். இப்பொதுப் பதிவே அகராதி ஆகும். எனவே அகராதி முகாமையான ஒரு நூல் ஆகிறது. மொழி வளர்ச்சியடைய இதன் தேவையும் அதிகமாகிறது.

காலந்தொறும் சொற்களின் பொருள் மாற்றத்தை அறிந்துகொள்ளவும் அகராதிகள் தேவை. சான்றாக, சங்க இலக்கியங்களில் நூற்றம் என்ற சொல் 'நறுமணம்' என்ற பொருளிலேயே வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இன்று அச்சொல் 'தீமணம்' என்ற பொருளில் மட்டுமே சொல்லப்பட்டுவருகிறது. இதுபோன்ற சொல்பொருள் மாற்றங்களை உணர அகராதிகள் தேவை.

அகராதிகள் சொற்களின் பொருளை மட்டும் பதிவு செய்யாமல்,

1. சொற்களின் வகைப்பாடு
2. சொற்களின் பலுக்கல் (உச்சரிப்பு) முறை
3. தமிழில் காலந்தொறும் பொருள் மாறுபாடு
4. ஆங்கிலத்தில் இணையான பொருள்
5. இவற்றிற்கு மேற்கோள்கள்
6. (பிறமொழிகளில்) இனச்சொல்
7. சொற்பிறப்பியல்

எனப் பல கூறுகளையும் அகராதி உள்ளடக்கிப் பதிவு செய்கிறது.

சொற்களைப் பாதுகாக்கவும், அதன்மூலம் மொழியைப் பாதுகாக்கவும், தமிழின் சொல்வளம் அறியவும், மொழியின் சொல்லாழம் சொல்லவும்,

சொற்களின் பொருள் மாற்றத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும், மொழியின் தொன்மையை உணர்த்தவும், அகராதிகள் காலந்தொறும் படைக்கப்பட வேண்டியது கட்டாயமாகும்.

ஒவ்வொரு மொழியிலும் அகராதிகள் உருவாக்கி அம்மொழிகளைக் காத்து நிற்பது போல் அருந்தமிழையும் அகராதிகள் காக்கின்றன.

இயக்ககத் தோற்றம் – வரலாறு

இந்திய மொழிகளில் தமிழ்மொழியில்தான் முதன் முதலில் அகராதி உருவாக்கப்பட்டது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் 1936-இல் தமிழில் பேரகராதி உருவாக்கியது.

ஒரு காலத்தில் இந்திய மொழிகள் அனைத்தும்; சமற்கிருதத்தைமூலமாகக்கொண்டு அதிலிருந்துதான் உருவாயின என்று கூறப்பட்டது. இராபர்ட் கால்டுவெல் என்ற மதம் பரப்புநர் வந்தபின்தான் சமற்கிருதத்திற்குத் தொடர்பே இல்லாத சில மொழிகள் ஒரு குடும்பமாக இருப்பதாகவும் அவை ஒரு மொழிக் குடும்பத்திற்குள் அடங்கும் என்றும் ஆராய்ந்து அவற்றிற்கான ஒப்பியல் இலக்கணத்தையும் உருவாக்கினார். அவர் கூறிய மொழிக்குடும்பமே தமிழை முதன்மையாகக் கொண்ட திராவிட மொழிக்குடும்பம். திராவிட மொழிக்குடும்பத்தில் மிகப் பழைமையான மொழியும், தொன்மையான மொழியும் தமிழ் ஆகும்.

சமற்கிருதத்தின் துணையில்லாமல் தமிழ் இயங்கக் கூடியது. மேலும் தமிழ்மொழியின் சொற்களுக்கான வேர்மூலங்களும் தமிழாகவே உள்ளன.

எனவே தமிழ் எந்த மொழியையும் சாராமல் தனித்தியங்கவல்ல மொழி என்று நிறுவுவதற்குத் தமிழ்ச் சொற்களின் சொற்பிறப்பியலைத் தொகுக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. ஞானப்பிரகாசர், மாகறல் கார்த்திகேயனார் போன்றவர்கள் இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். ஆனால் முழுவதுமாக அப்பணியைச் செய்யவில்லை.

தேவநேயப் பாவாணர் வேர்ச்சொற் கட்டுரைகள், முதல் தாய்மொழி போன்ற இது பற்றிய ஆய்வு நூல்களை வெளியிட்டார். அனைத்துத் தமிழ்மொழிச் சொற்களுக்கும் சொற்பிறப்பியல் கண்டுபிடிப்பதற்காக ஒரு துறையையே உருவாக்கித்தர வேண்டுமென்று தமிழக அரசிடம் கோரிக்கை வைத்தார். அப்போது தமிழ்ப்பணி ஆற்றிக்கொண்டிருந்த அறிஞர் பெருமக்களும் மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணரின் கருத்தையே வழிமொழிந்தனர்.

சொற்களே மொழிக்கு அடிப்படை. சொற்களைப் பாதுகாத்தால்தான் மொழியைப் பாதுகாக்கவும் மேம்படுத்தவும் முடியும். சொற்கள் பெருகப் பெருக

மொழியும் வளர்ந்து உயர்வு பெறும். காலந்தொறும் மொழியில் சில சொற்கள் பொருள் மாறுபாடு அடையும்; சில சொற்கள் வழக்கொழியும்; சில சொற்கள் புதிதாக உருவாகும். இவை அனைத்தையும் தொகுத்துப் பதிவு செய்து அகரமுதலி வடிவில் வெளியிடுவதே மொழி வளர்ச்சிக்கான ஆக்கப் பணியாக அமையும்.

அந்த வகையில், புலமையாளர்கள், பொதுமக்கள், ஆய்வறிஞர்கள், மாணவர்கள் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும் பயன்படும் வகையில், தமிழில் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகளைத் தொகுத்து வெளியிட வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு அரசு விரும்பியது.

இதனை நடைமுறைப்படுத்த தனி இயக்ககம் இருந்தால்தான் பணி சிறப்பாக அமையும் என்று எண்ணிய தமிழ்நாடு அரசு, செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் என்னும் துறைத்தலைமை அலுவலகத்தைத் தோற்றுவித்தது.

உலக மொழிகளில் தொன்மைமிக்கதும் இலக்கணச் செறிவுடையதும் பல்வேறு துறைகளிலும் இலக்கிய வளம் கொண்டதும் மிக விரைவாக வளர்ந்து வரும் அனைத்து அறிவியல் துறைகளுக்கும்மான கலைச்சொற்களைத் தன் சொல்வளத்திலிருந்தே உருவாக்கிக்கொள்ளும் வல்லமை வாய்ந்ததுமான தமிழ்மொழியில், சொல்லின் பொருளைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளுவதற்கு உரிய வழிகாட்டுதல் தேவையாகும்.

தமிழ்மொழியின் ஒவ்வொரு சொல்லமைப்பையும் அறிந்து சிறப்பாக வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலைப் படைப்பாளர்களும், கல்வியாளர்களும் பெற வேண்டுமெனில், தமிழின் வேர்மூலங்களை வெளிப்படுத்தும் சொற்பிறப்பியல் அகராதி அவர்களுக்கு மிகவும் இன்றியமையாதவை.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் தமிழ்மொழிக்கு உருவாக்கிய பேரகராதிக்குப் பின், தமிழ்நாடு அரசு இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுத் தமிழ்ப் பேரகராதிக்கென ஒரு துறையைச் 'செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித்திட்ட இயக்ககம்' என்ற பெயரில் 1974-இல் உருவாக்கியது.

அன்றைய காலநிலையில் 'மொழிஞாயிறு' தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகராதிகளை உருவாக்கவும், அவற்றை உரிய கால இடைவெளியில் காலமேம்படுத்தும் (update)பணிகளை மேற்கொள்ளவும் ஒரு தனித்துறை வேண்டும் என்று அரசிடம் கோரிக்கை வைத்திருந்தால், இந்த இயக்ககம் ஒரு துறை இயக்ககமாக அப்போதே

உருவாகியிருக்கும். மாறாகப் பேரகராதிகளை உருவாக்கும் பணிகளைத் திட்டப்பணிகளாகக் கருதி, அதற்குச் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் என்று அன்றைய அரசும், அறிஞர்களும் சேர்ந்து பெயர் சூட்டிவிட்டார்கள். அகராதிகளை உருவாக்குவதற்கென்று ஒரு திட்டத்தை வழங்கியது நல்லது என்றாலும்கூட அதனைத் தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் எக்காலத்திலும் ஒரு நிலையான இயக்ககமாகச் செயலாற்ற ஏதுவாகத் திட்டம் என்பதற்கு மாறாகச் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித்துறை என்ற பெயரில் ஆணை பிறப்பித்திருக்கலாம் என்று இன்றைய அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். அதன் விளைவாக இந்த இயக்ககத்திற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் இயக்கக நீட்டிப்பும், பணியிடங்களுக்கான நீட்டிப்பும் பெற வேண்டிய சூழல் நிலவுகிறது. தமிழ்மொழி வாழ்வதற்கும் வளர்வதற்கும் தமிழ் அகராதித்துறை மிக மிகத் தேவை என்பதனை அறிஞர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

இன்றைய நிலையில் இவ்வியக்ககம் சொற்களைத் தொகுத்து அகராதிகளாக வெளியிடும் பணிகளை மட்டும் மேற்கொள்ளாமல், தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் மொழிவிழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தித் தமிழ்மொழியைச் சிதைவிலிருந்தும், அழிவிலிருந்தும் காப்பாற்றும் ஆக்கமான பணிகளையும் செய்யத் தொடங்கி, அதற்காகப் பல்வேறு தொடர் திட்டங்களையும் பெற்றுச் செயற்படுத்தி வருவதைத் தமிழலகம் உற்றுநோக்கி வருகிறது. அரசின் முதன்மையான துறைகள் மேற்கொள்ளும் பணிகளை இவ்வியக்ககமும் மேற்கொண்டு வருவதனால் இதனை மற்ற துறை இயக்ககங்களைப் போல ஆண்டாண்டுக்கு நீட்டிப்புப் பெற தேவையில்லாத ஒரு நிரந்தர இயக்ககமாக மாற்ற வேண்டும் என்ற கோரிக்கை தமிழ்ப் பற்றாளர்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்வியக்ககத்தை மேலும் வலிமைப்படுத்த போதுமான பணியிடங்களை உருவாக்கி அவற்றை நிரப்பிடலாம். இவ்வியக்ககத்திற்கென்று தனி இடம் ஒதுக்கி அதனை ஓர் மொழிப்பயிற்று மற்றும் பாதுகாப்பு நிறுவனமாக மாற்றலாம் என்ற கருத்தையும் மொழியியலறிஞர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். தமிழ்ப் பற்றாளர்களின் கோரிக்கையைத் தமிழ்நாடு அரசு நிறைவேற்றும் என்பதற்கு, அண்மைக் காலங்களில் இவ்வியக்ககத்திற்கு வழங்கி வரும் திட்டங்களே சான்றாக உள்ளன.

இயக்ககத்தின் தொடர் பணிகள்

தமிழின் சொற்களுக்குச் சொற்பிறப்பியலுடன் கலந்த பேரகரமுதலி 1974-இல் உருவாக்கத் தொடங்கி 2011-இல் 38 ஆண்டுகளில் 13,270 பக்கங்களில் 31 தொகுதிகளை உருவாக்கிப் பணியை நிறைவு செய்தது.

31 தொகுதிகளையும் சுருக்கி 1000 பக்க அளவில் சுருக்கப்பதிப்பு ஒன்றை ஒரே தொகுதியாகவும், 500 பக்க அளவில் வினைச்சொல் அகரமுதலி ஒன்றை ஒரே தொகுதியாகவும், 2016-இல் உருவாக்கியது. 1300 மூலமான சொற்களை எடுத்துக்கொண்டு அதற்கான வேர்ச்சொற்களை மட்டும் எடுத்து 'வேர்ச்சொல் சுவடி' என்ற நூலையும், நல்ல தமிழ்ச்சொற்களை 1-ஆம் வகுப்பிலிருந்து 5-ஆம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் வண்ணம் 'நற்றமிழ் அறிவேம்' என்ற நூலையும் இயக்ககம் வெளியிட்டது. அதைத் தொடர்ந்து பல அகராதிகளையும் வெளியிட்டு வருகிறது.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி உருவாக்கத்திற்கென்றே தொடங்கப்பட்ட அகரமுதலி இயக்ககம் அதன் பணியை நிறைவு செய்தவுடன் பல்வேறு அகரமுதலிகளையும் உருவாக்குவதுடன், கலைச் சொற்கள் உருவாக்கும் பணியையும் மேற்கொண்டது.

மிகக் குறைந்த பணியாளர்களைக் கொண்ட இவ்வியக்ககம் தன் ஆற்றலுக்கு மேல் ஒரு மாதத்திற்கு 1000 கலைச்சொற்களை உருவாக்கி அரசுவழி வெளியிட்டு வருகிறது.

அறிவியல் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றக் காலத்தில் அனைத்துத் துறைகளிலும் கலைச்சொற்கள் தமிழில் உருவாக்கத் தேவையுள்ளது. அந்த வகையில் உலகமெங்கணும் பரவியுள்ள தமிழர்கள் அந்தந்த நாட்டிலும் பல துறைகளிலும் அறிஞர்களாகப் பணியாற்றுகின்றனர். அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் இயக்ககத்தில் உருவாக்கப்பட்ட சொற்களைச் "சொல் வைப்பகத்தில்" சேகரித்து வைத்துள்ளது. அதற்குச் 'சொற்குவை' என்று பெயரிடப் பெற்றது.

அதற்கென ஓர் இணையத்தளம் உருவாக்கப்பட்டு அது 'சொற்குவை.காம்' (sorkuvai.com) என்ற பெயரில் இயங்குகிறது. இந்த இணையத்தளம் வழி உலக வாழ்தமிழர்கள் இந்தச் சொற்களை எடுத்துப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

பொதுவாக, ஒவ்வொரு மொழியிலும் கல்வி நிறுவனங்களில் மட்டுமே அகராதிகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆனால் தமிழ்நாடு அரசு அகரமுதலிக்கென்றே ஓர் இயக்ககத்தைத் தொடங்கியுள்ளது. இந்தியாவில் அகரமுதலி இயக்ககத்தை ஓர் அரசே உருவாக்கி இயக்கி வருவது தமிழ்நாடு அரசு மட்டுமே எனக் கருதப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டு அரசின் கீழ் இயங்கும் மற்ற துறை இயக்ககங்களைப் போலல்லாமல் இவ்வியக்ககம் சொல்லாராய்ச்சிப் பணிகளையே முகாமையாகச் செய்கிறது. மொழி வளர்ச்சிக்கும், பாதுகாப்பிற்கும்

இவ்வியக்ககமே ஆணிவேராகத் திகழ்கிறது. ஒரு மொழியின் பாதுகாப்பிற்குத் தனி இயக்ககம் கட்டாயம் தேவை என்றும் அவ்வியக்ககம் அரசின் நேரிடை ஆளுகைக்கும் கீழ் தனித்து இயங்கக்கூடியதாக இருந்தால் மட்டுமே இடையறாமல் செய்ய முடியும் என்பதற்கும் இவ்வியக்ககமே சான்றாக விளங்குகிறது.

வெளிவரும் அகராதிகள்

1. நடைமுறைத் தமிழ் அகரமுதலி

இன்றைய வாழ்வியல் நடைமுறையில் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்படும் தமிழ்ச்சொற்களை எல்லாம் ஒருங்கே தொகுத்து அனைவருக்கும் பயன்படும் முறையில் இந்த அகரமுதலி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

2. மாணவர் இலக்கியத் தமிழ் அகரமுதலி

இன்றைக்குப் பள்ளி, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் மாணவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கியங்களில் உள்ள பழந்தமிழ்ச் சொற்களைப் பிறர் உதவியின்றித் தாங்களே படித்துப் புரிந்து நன்கு உள்விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் இந்த அகரமுதலி தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

3. அயற்சொல் அகராதி

நல்ல தமிழ்ச்சொற்கள் இருக்கையில், தேவையின்றிப் பிறமொழிச் சொற்களை வலிந்து பேசிய சிலரால் பல அயற்சொற்கள் மக்களைத் தொற்றிக் கொண்டுள்ளன. இதனைக் களையும் வகையிலும் அயற்சொற்களுக்கான அழகுத் தமிழ்ச்சொற்களை நினைவூட்டும் வகையிலும் இந்த அயற்சொல் அகராதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

4. மயங்கொலிச் சொல் அகராதி

எல்லோருக்கும் மயக்கமளிக்கும் சொற்களைத் திரட்டி அவற்றிற்கான பொருள் விளக்கங்களைத் தெளிவாகத் தொகுத்து வழங்கப்பட்டுள்ளது இந்த அகராதி.

5. பையடக்க அகராதி

அனைத்துப்பள்ளி, கல்லூரி, பல்கலைக் கழகங்களுக்கு உடன்கணிப்பேடு (Ready Reckoner) போலப் பயன்படும் வகையில் இவ்வகராதி தேவையான சொற்களை எல்லாம் ஒருங்குதிரட்டிப் பையடக்கமாக உருவாக்கப்படுகிறது.

6. ஒருபொருட் பன்மொழி அகராதி

தமிழ்மொழியில் ஒரு பொருளுக்குப் பல சொற்கள் அதன் நுணுக்க வேறுபாடுகளைக் கொண்டு அமைந்துள்ளன. இலக்கியங்களிலும், வாழ்முறை

நடைமுறையிலும் அவை அமைந்துள்ளன. அவற்றைத் தொகுத்து அகராதி உருவாக்கப்படவுள்ளது.

7. தமிழர் வாழ்முறைப் பண்பாட்டு அகராதி

தமிழரின் மரபில் பண்டைக் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை வாழ்முறையில் பல சொற்களும், பண்பாடு நாகரிகம் சார்ந்து பல சொற்களும் உருவாகியுள்ளன. அவற்றைத் தொகுத்து அச்சொற்களுக்குப் பொருள் எழுதி அகரவரிசைப்படுத்தி அகராதியாக உருவாக்கப்படவுள்ளது.

8. வட்டார வழக்குச் சொல் அகராதி

தமிழ்மொழி பேசும் பரப்பு விரிந்து உலகெங்கணும் பரவியுள்ளது. ஒரு கருத்திற்கு ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் வெவ்வேறு சொற்கள் பயன்பாட்டிற்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு வட்டாரத்தில் பேசும் சொற்கள் மற்ற வட்டார மக்களுக்குப் புரிவதில்லை. அவற்றைத் தொகுத்து அனைவருக்கும் புரியும் வண்ணம் பொதுத் தமிழில் பொருள் எழுதி வட்டார வழக்குச்சொல் அகராதியாக உருவாக்கப்படவுள்ளது.

திட்டங்கள்

தமிழ்க் கலைக்கழகம்

நாள்தோறும் பல்துறைச் சொற்கள் பெருகிவரும் இன்றைய காலக்கட்டத்தில் பிறமொழிச் சொற்களைத் தொகுத்து அவற்றிற்கான தமிழ்க் கலைச்சொற்களைத் துறை வல்லுநர்களைக் கொண்டு உருவாக்கிச் செம்மைப்படுத்தி அரசின் இசைவு பெற்று வெளியிட்டு வருகிறது.

திங்களுக்கு இரண்டு வல்லுநர்க்குழுக் கூட்டங்கள் நடத்தி ஆயிரம் கலைச்சொற்களை வடிவமைக்கும் வண்ணம் திட்டமிடப்பட்டுத் தொடர்ந்து செயற்பட்டு வருகிறது. இச்சொற்கள் அடங்கிய கலைச்சொல் அகராதி விரைவில் வெளியிடப்படவுள்ளது.

2. 'சொற்குவை' வலைத்தளம்

sorkuvai.com என்ற வலைத்தளம் தொடங்கப்பெற்று அதில் தமிழிலுள்ள சொற்களை, அதன் பிறப்பு, வேர்ச்சொல், இலக்கிய மேற்கோளுடன் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், அதில் இயக்கக வரலாறு, சொல்வயல் மின்னிதழ், காட்சியகம், விருதுகள் ஆகியவை இடம் பெற்றுள்ளன.

3. சொல் வயல்

திங்கள்தோறும் அகராதியியல் செய்திகளைத் தாங்கி மின்னிதழாக (e-paper) இது வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

தமிழ் அகராதி நாள் விருதுகள்

1. வீரமாமுனிவர் விருது

தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாத பிறப்பால் வெளிநாட்டைச் சேர்ந்த அகராதித் துறையில் சிறந்து விளங்கும் தகுதி வாய்ந்த அறிஞர் ஒருவருக்கு வீரமாமுனிவர் விருது அரசால் ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படுகிறது. உரூபா ஒரு இலக்கமும் ஒரு சவரன் தங்கப்பதக்கமும் விருதாளருக்கு ஆண்டுதோறும் தமிழ் அகராதியியல் நாள் விழாவில் வழங்கப்படுகிறது.

2. தேவநேயப் பாவாணர் விருது

அகராதியியலில் சிறந்து விளங்கும் தகுதி வாய்ந்த உள்நாட்டு அறிஞர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவருக்குத் 'தேவநேயப் பாவாணர் விருது' தமிழக அரசால் வழங்கப்படுகிறது. உரூபா ஒரு இலட்சம் தொகையும், ஒரு சவரன் தங்கப் பதக்கமும் விருதாளருக்கு ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படுகிறது.

3. தூயதமிழ்ப் பற்றாளர் விருது

நடைமுறை வாழ்க்கையில் இயல்பாகவே தூய தமிழில் பேசும் தகுதி மிக்கவரை மாவட்டத்துக்கு ஒருவர் என்ற வகையில் 37 பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு 'தூயதமிழ்ப் பற்றாளர் விருதும்' உரூபா 20,000/- பரிசுத்தொகையும், சான்றிதழும் ஆண்டுதோறும் அரசால் வழங்கப்படுகிறது.

4. நற்றமிழ்ப் பாவலர் விருது

பிறமொழிச் சொற்கள் கலப்பின்றித் தூயதமிழ்ச் சொற்களை மட்டுமே பயன்படுத்திப் பாக்களை இயற்றும் மரபுக்கவிஞர், புதுக்கவிஞர்களிலிருந்து முறையே ஒவ்வொருவரைத் தேர்வு செய்து 'நற்றமிழ்ப் பாவலர் விருதும்' உரூபா 50,000/- பரிசுத்தொகையும், தங்கப்பதக்கத்தோடு சான்றிதழும் ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படுகிறது.

5. தூயதமிழ் ஊடக விருது

மொழிக்கலப்பைத் தவிர்த்துத் தூயதமிழைக் காத்து வளர்த்து வளப்படுத்தும் பணியில் இவ்வியக்ககம் செயற்பட்டு வருகிறது. இப்பணியை முடுக்கிவிடும் வகையிலும் ஊக்குவிக்கும் நோக்கிலும் தூயதமிழைப் பயன்படுத்தும் காட்சி மற்றும் அச்ச ஊடகங்களைப் பாராட்டிப் பரிசளிக்கும் திட்டத்தினை அரசாணை பெற்று இவ்வியக்ககம் நிறைவேற்றுகிறது.

தூய தமிழ்ச்சொற்களையும், காலத்திற்கேற்ற புதிய கலைச்சொற்களையும் பயன்படுத்தி மக்களுக்குச் செய்திகளை வழங்கும் ஓர் அச்ச ஊடகத்தையும், ஒரு காட்சி ஊடகத்தையும் இவ்வியக்ககத்தின் வழியாகத் தேர்வுசெய்து, தமிழ் 'அகராதியியல்

நாள்' விழாவின்பொழுது தூய தமிழ் ஊடகவிருதும் பாராட்டுச் சான்றிதழும் வழங்கப்படும். ஊடகம் ஒன்றுக்கு உரூ.50,000/- (ரூபாய் ஐம்பதாயிரம் மட்டும்)மும், தங்கப் பதக்கமும் மற்றும் தகுதியுரைச் சான்றிதழும் வழங்கப்படும்.

6. சொல்லின் தாய் விருது

இளைஞர்களிடையே காணப்படும் சொல் படைக்கும் திறனை ஊக்கப்படுத்தவும், காலத்திற்கேற்பப் புதிய சொற்களை உருவாக்கிப் புழக்கத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காகவும், தமிழின் சொல் வளத்தைப் பெருக்குவதற்காகவும் இவ்விருது ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படுகிறது.

மாவட்டத்திற்கு ஒருவர் வீதம் 37 மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து 'சொல்லின் தாய்' விருதுக்கான தகுதியுரை மற்றும் விருதுத் தொகையாக ஒருவருக்கு உரூபா பத்தாயிரம் (உரூ.10,000/-) வழங்கப்படுகிறது.

7. தூய தமிழில் பேசுவோருக்கும் பரிசு

நடைமுறை வாழ்க்கையிலும் தூய தமிழிலேயே பேசுவோரில் தகுதி வாய்ந்த 3 தூயதமிழ்ப் பற்றாளர்களுக்கு, ஒவ்வொருவருக்கும் உரூபா 5000/- பரிசுத்தொகையும், சான்றிதழும் ஒவ்வொருவரும் தமிழ்நாடு அரசால் வழங்கப்படுகிறது.

8. மாணவர்களுக்கான கலைச்சொல் மற்றும் ஓவியப் போட்டி

தமிழ் அகராதியியல் நாளையொட்டிப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு மாநில அளவில் கலைச் சொல்லாக்கப் போட்டியும், அகராதியியல் தொடர்பான பொருண்மையியல் சொல்-பொருள்-படம் என்ற வகையில் ஓவியப்போட்டியும் நடைமுறைப்படுத்தப் படுகிறது.

ஒவ்வொரு போட்டியிலும் வெற்றிபெறும் மாணவர்களுக்கு முதற்பரிசாக உரூபா பத்தாயிரம் (உரூ.10,000/-), இரண்டாம் பரிசாக உரூபா ஐந்தாயிரம் (உரூ.5,000/-) மற்றும் பாராட்டுச் சான்றுகளும் ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படுகின்றன.

9. அகராதியியல் விழிப்புணர்வுத் திட்டம்

கல்லூரி மாணவர்களைத் தூயதமிழ்ப் பயன்பாட்டிற்கும், புதிய கலைச்சொற்களை உருவாக்குவதற்கும் ஊக்குவிக்கும் வகையில் கல்லூரிகளில் அகராதியியல் விழிப்புணர்வுத் திட்டம் இவ்வியக்ககத்தால் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

10. கட்டணமில்லா அழை மையம் (Toll Free)

14469 கட்டணமில்லா அழை மைய எண்ணுக்கு அழைத்து எச்சொல்லுக்கும் உரிய கலைச்சொல்லைக்

கேட்டறியலாம். தமிழ்மொழியின் சொல்வளத்தைக் காக்கவும், பெருக்கவும், பிறமொழிக் கலப்பைத் தவிர்க்கவும் துணை நிற்கும் வகையில் கலைச்சொற்களை உருவாக்கி, அதற்கெனத் தனி வலைத்தளம் உருவாக்கிப் பதிவேற்றம் செய்து பொதுவெளியில் பயன்பாட்டுக்கு வழங்கும் வகையில் கட்டணமில்லா அழைமையம் செயற்பட்டுவருகிறது.

11. சொற்குவை மாணவத் தூதுவர் பயிற்சித் திட்டம்

அகராதியியல் விழிப்புணர்வுக் கருத்தரங்கத்தின் அடுத்த கட்டமாக மாணவர்களிடையே சொல்லாக்கத் திறனை வளர்த்தெடுத்து, அவர்களின் தனித்தமிழ்ப் பற்றினை ஊக்குவித்து மேம்படுத்தும் நோக்கில் சொற்குவை மாணவத் தூதுவர் பயிற்சித்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. ஆண்டுதோறும் 37 மாவட்டக் கல்லூரிகளுக்கு, கல்லூரிக்கு 10 மாணவர்கள் வீதம் முதற்கட்டமாக 200 மாணவர்களுக்குப் பிரிவிற்கு 50 மாணவர்கள் வீதம் 4 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு நான்கு நாள்கள் சொல்லாக்கப் பயிலரங்கம் நடத்தப்பெறும். அவர்கள் வழியே ஏனைய கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் சொல்லாக்கப் பயிற்சி அளிக்கப்படும். முதற்கட்டமாகச் சென்னைக் கல்லூரி மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டது.

12. வல்லுநர்க்குழுக் கூட்டம்

ஒவ்வொரு துறையிலும் கலைச்சொற்கள் உருவாக்கப்படும்போது அச்சொற்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு துறையினர்க்கே புரியுமாறு உள்ளன. அவை சரியான பொருள் பொதிந்துள்ளனவா என்று அந்தக் குறிப்பிட்ட துறையினரே சரிபார்க்க முடியும். எனவே, அந்தந்தத் துறை வல்லுநர்களைக் கூட்டிக் கலைச்சொற்களை அவ்வப்போது சரிபார்க்க வல்லுநர்க்குழுக் கூட்டம் நடத்தப்படுகிறது.

13. தமிழ் அகராதியியல் நாள் விழா

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் ஆண்டுதோறும் அகராதியியல் நாள் விழாவை நடத்த முன்வந்துள்ளது. தமிழ் அகராதியின் தந்தையான வீரமாமுனிவர் பிறந்த நாளான நவம்பர் 8ஆம் நாளை முன்னிட்டு அகராதியியல் நாள் தொடக்க விழாவும், செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் முன்னோடியான மொழிஞாயிறு தேவநேயப்பாவாணர் பிறந்த நாளான சிறுவம் (தை) 26ஆம் நாளை (பிப்ரவரி 8) முன்னிட்டு அகராதியியல் நாள் நிறைவு விழாவும் இயக்ககம் நடத்துகிறது.

ஆண்டுக்கு ஒருமுறை நடக்கும் அந்நாள் விழாவில் வீரமாமுனிவர் விருது -1, தேவநேயப் பாவாணர் விருது -1, நற்றமிழ்ப் பாவலர் விருது -2,

தூய தமிழ் ஊடக விருது -2, தூய தமிழ்ப் பற்றாளர் விருது -2 ஆகிய 80 விருதுகளும், 3 பரிசுகளும் மாண்புமிகு அமைச்சர்களால் உரியவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

சொற்குவைத் திட்டம்

சொற்குவையின் முதன்மை நோக்கங்கள் :

தமிழ்மொழியின் சொல்வளத்தைக் காத்தல்

தமிழ் மொழியின் சொல்வளத்தைப் பெருக்குதல்

தமிழ்மொழியில் பிறமொழிக் கலப்பைத் தவிர்க்கத் துணை நிறுதல்

அறிவியல் பெரிதும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் இன்றைய காலத்திற்கேற்பக் கலைச்சொற்களை உருவாக்கும் திறன் பெற்ற மொழி மட்டுமே வாழும்; வளர்ச்சி பெறும். அவ்வாறு ஒரு மொழியின் வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் துணை செய்யும் முதன்மையான பணியை அகரமுதலி இயக்ககம் செயற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்மொழியின் அனைத்துச் சொற்களையும் தொகுத்து, அச்சொற்களுக்கு ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் பொருள்விளக்கம் அளித்து, அச்சொற்கள் தோன்றி வளர்ந்த வேர்ச்சொல் விளக்கத்தையும் வழங்கி, அரிய சொற்களுக்குப் படவிளக்கத்துடன் கூடிய செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலிகளை உருவாக்கி அச்சிட்டிருந் நூல்களாக வெளியிட்டுள்ளது; இணையத்திலும் பதிவேற்றம் செய்துள்ளது.

தமிழ்மொழிக்குப் பெருமை சேர்ப்பது அதன் சொல்வளமே ஆகும். இன்றைய கல்விப்புலத்தில் உள்ள 600க்கும் மேற்பட்ட துறைகளில் புழங்கும் கலைச்சொற்களையெல்லாம் திரட்டி அவற்றிற்கு நிகரான தமிழ்க் கலைச்சொற்களை வடிவமைத்து இணையத்தளத்தின் பொதுவெளியில் வெளியிடுவதும் இதுவரை தமிழில் வெளிவந்துள்ள அகராதிகளில் இடம் பெற்றுள்ள அனைத்துச் சொற்களையும் ஒன்றுதிரட்டி; அவற்றுள், வந்தசொல்லே மீளவும் வராதவகையில் (deduplication) நிரல்படுத்தித் தமிழின் சொல்வளத்தை உலகறியச் செய்வதுமே 'சொற்குவைத்' திட்டத்தின் முதன்மை நோக்கமாகும்.

இத்திட்டத்தின்கீழ்த் தொடங்கப்பெற்றுள்ள சொற்குவை.காம் (sorkuvai.com) என்ற இணையத்தளத்தின் வாயிலாகத் தமிழ்க் கலைச்சொல் தொடர்பான ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. விரைவில் தொடங்கப்படவுள்ள 24 மணி நேரமும் செயற்படும் கட்டணமில்லாத் தொலைபேசி வாயிலாகவும் தமிழ்க் கலைச்சொல் தொடர்பான ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம். இச்சொற்குவைத் திட்டத்தை உலகெங்கும் உள்ள

அறிஞர் பெருமக்களும், மொழியியல் ஆய்வாளர்களும் பயன்படுத்துவதன் மூலம் ஐக்கிய நாடுகளின் அமைப்பு (யுனெஸ்கோ) வெளியிட்டுள்ள மொழிவரிசைப் பட்டியலில் முதல் வரிசையில் முன்னேற்றம் காண்பதற்கான வழிவகை அமையும் என்று கருதப்படுகிறது. 'சொற்குவைத்' திட்டத்திற்கெனத் தனி வலைத்தளம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழறிஞர்கள், தமிழார்வலர்கள், மாணவர்கள், பொதுமக்கள் உள்ளிட்டோர் உருவாக்கித்தரும் பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த புதிய தமிழ்க் கலைச்சொற்களை இந்த வலைத்தளத்தில் பதிவேற்றம் செய்யலாம். அச்சொற்களைச் 'சொற்குவை' வல்லுநர் குழு ஆய்வு செய்து ஏற்பிசைவு வழங்கிய பின் பதிவேற்றம் செய்யப்பட்டுப் பொதுவெளியில் பயன்பாட்டுக்கு வழங்கப்படவுள்ளன.

சொற்கள் எட்டளவிலும், இணையத்திலும் சேகரிக்கப்படுவது போதாது. அச்சொற்கள் பொதுமக்கள், மாணவர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் என்று பல நிலையிலும் சென்று சேர வேண்டுமென்பதற்காகக் கல்லூரிகள், தொழில்நுட்ப கல்விக் கழகங்கள், வியாபார நிறுவனங்கள், நடுத்தரப்படுகின்றன. இவ்வியக்கம் தன்னார்வத்துடன் வாணிக நிறுவனங்களுடன் இணைந்து பணியாளர்கள் வழியாக வாடிக்கையாளர்களுக்குத் தூய தமிழ்ச் சொற்களைப் பரவலாக்கி வருகிறது. ஒன்றாம் வகுப்பு முதல் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளும் மாணவர்கள் வரை தூய தமிழில் பேச விழிப்புணர்வுப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

விளைவு

வீடுகளில் இருக்கும்போதும் குழந்தைகள் உள்ளிட்ட குடும்பத்தாருடன் தாய்மொழியில் பேச வேண்டும் என்பதனை அறிவுறுத்தி, அவர்களுக்குத் தேவையான கலைச்சொற்களை இவ்வியக்கம் வழங்கி வருகிறது. இல்லத்தரசிகள் பங்கு பெறும் இல்லந்தோறும் இனிமைத் தமிழில் பேசுவோம் என்ற இந்த நிகழ்வு உலகம் முழுவதிலும் வாழும் மகளிரையும், பெற்றோரையும் கவர்ந்து வருகிறது.

இளந்தலைமுறையினருக்கு மொழிப்பற்றை ஊட்டும் வகையில் 2 பல்கலைக்கழகங்கள் உள்ளிட்ட 16 கல்லூரிகளில் சொல்லாக்க விழிப்புணர்வுக் கூட்டங்கள் நடத்தப்பெற்று, அவற்றின் வழியாக இதுவரை 20 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் சொற்குவைத் திட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அதன் விளைவாக 10 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட

கல்லூரி மாணவர்கள் ஒன்றிணைந்து 'செந்தமிழ்த் திருத்தேர்' என்ற அமைப்பைத் தொடங்கிப் பள்ளி மாணவர்களுக்குத் தூய தமிழ்ப் பயிற்சி அளித்து வருகிறார்கள்.

கோவை தூய தமிழ் இளைஞர் பாசறையின் வாயிலாகத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள 38 மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த பள்ளி மற்றும் கல்லூரி மாணவ மாணவிகள் இணையவழியாகத் 'தூய தமிழ் பேசுவதில் ஏற்படும் சிக்கல்களும், தீர்வுகளும்' என்னும் தலைப்பில் கருத்துரையாற்றினார்கள். இந்நிகழ்வில் உலகம் முழுவதிலிருந்தும் தமிழ்ப் பற்றாளர் பலர் கலந்துகொண்டார்கள். அதன் விளைவாகப் பல பள்ளி மாணவர்கள் தங்களுக்குள் தூய தமிழ் பேசுவதுடன் மற்றவர்களையும் தூய தமிழில் பேச அறிவுறுத்தி வருகிறார்கள். கானொலி வாயிலாக முன்னணி நூல் வெளியீட்டாளர்களிடம் கலந்துரையாடல் செய்து, எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் தூய தமிழைப் பயன்படுத்த அறிவுறுத்தப்பட்டு, இன்றைக்குப் பல படைப்புகளில் மாற்றங்கள் தெரியத் தொடங்கியிருக்கின்றன. கானொலி வாயிலாகப் பல கல்லூரிகளுடன் இணைந்து தூய தமிழ் விழிப்புணர்வுக் கருத்தரங்கங்கள் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் விளைவாகப் பல துறைப் பேராசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குக் கலைச்சொற்களை அறிமுகப் படுத்தத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இதுவரை 20 ஆயிரம் மாணவர்களிடம் தூய தமிழ்க் கையொப்பம் பெறப்பட்டுள்ளது. ஆங்கில வழியில் பயிலும் மாணவர்கள்கூட தமிழில் முதலெழுத்துடன் கையொப்பமிடுகிறார்கள்.

அனைத்திற்கும் மேலாக, உலகத்தமிழறிஞர்கள் வந்து மகிழ்ச்சியுடன் உரையாட ஏற்றதான உலகத்தரத்துடன் கூடிய பட்டினப்பாக்கம் நகர் நிருவாக அலுவலகக் கட்டடத்தின் முதல் தளத்திற்கு இவ்வியக்கம் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இங்குச் சொற்குவை தொழில்நுட்பப் பிரிவு, 24 மணி நேரமும் செயற்பட ஏற்றதாகக் கட்டணமில்லா அழை மையம், உலக அகராதிகளைக் கொண்ட நூலகம், ஆய்வு அரங்கம் ஆகியவை அழகுற வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் வடிவமைக்கப்பட்டுச் செயற்படுத்தப்படும் தொடர் திட்டங்களால் இவ்வியக்கம் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றுள்ளது. தமிழ்மொழி உள்ளவரை தமிழகராதிகள் வாழும்; தமிழ் அகராதிகள் வாழும்வரை அகரமுதலித்துறை இயக்ககமும் செம்மாந்து வாழும்.

முந்துமொழி மொழியும் முகிம்மொழி

முனைவர் **வே. கார்த்திக்**

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தில் தொகுப்பாளராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்.

முகப்புரை

“உலகுக்குத் தமிழ்மொழியின் உயர்வுதனைக் காட்டுவது சொற்பெருக்காம்”

என்பது பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் வாய்மொழி. இதனை, “உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை” என்ற பாரதியின் வரிகளால் வழிமொழியலாம். “உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றிடும்” எழுத்தொலிகளைச் சொல்லாக்கி, அச்சொல்லைப் பொருளாக்கும் வல்லமை படைத்த தமிழே உலகின் முதன்மொழி என்பதையும் அதுவே எல்லா மொழிகளுக்கும் முந்து மொழி என்பதையும் தக்க சொற்பிறப்பியல் சான்றாவணங்களின் மூலம் விளக்கியவர் “மொழிஞாயிறு” ஞா.தேவநேயப் பாவாணர்.

“எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” (தொல்.பெய.1) என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவின் அடிப்படையில் வேர்ச்சொல்லாய்வை நிகழ்த்திய பாவாணர், தமிழில் காரணப் பெயரிலான சொற்களே உள்ளன என்றும், நூட்பமான பொருட்புரிதலுடன் அணுகி ஆய்ந்தால் எல்லாச் சொல்லுக்கும் வேர் மூலத்தைக் கண்டறிய முடியும் என்றும் நிறுவிியுள்ளார் (பண்டைய தமிழ் நாகரிகமும் பண்பாடும், 2014, பக்.30-31)

ஒரு பொருளின் செயல், பயன், வண்ணம், வடிவம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்த

காரணப்பெயர்ச் சொற்களே தமிழின் தொன்மைக்கும் தனித்தியங்கும் தன்மைக்கும் சான்றுபகர்கின்றன. காரணப்பெயர் நிறைந்த மொழி சொல்வளம் மிக்கது என்பது மொழியியலாளரின் முடிவு. அத்தகைய சொல்வளம் நிறைந்த தமிழ்மொழியில் ஒருபொருள் குறித்த பலசொல், பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல் என்னும் வகைப்பாடு உண்டு. அவற்றுள் ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல் நீர்மையில் ‘முகில்’ என்னும் சொல்லைக் குறிக்கும் பல சொற்களை இக்கட்டுரை தொகுத்தாய்கிறது.

ஒருபொருள் குறித்த பலசொல்

ஒரு பொருள் அல்லது ஒரு செயலைப்பற்றிய மிக நூட்பமான அறிவுப் புரிதல் இருந்தால்தான் அதனை விளக்கும் வகையில் பொருள் பொதிந்த பல சொற்களை வடிவமைக்க இயலும். அந்தவகையில் முகிலைக் குறிக்க அதன் செயல், வடிவம், ஆகுபெயர் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் 55-க்கும் மேற்பட்ட சொற்கள் தமிழிலக்கியங்களிலும் நிகண்டுகளிலும் அகராதிகளிலும் ஆளப்பட்டுள்ளன. இதனினின்று தொல்தமிழரின் சொல்லாளுமையையும் சொல்லக்கத் திறனையும் நுண்மான் பெரும் புலமையையும் தமிழ்மொழியின் சொல்வளத்தையும் உய்த்துணரலாம்.

முகில் குறித்த பலசொல்

சூடாமணி நிகண்டு பெயர்ப்பிரிவில் முதலாவது தேவப்பெயர்த் தொகுதியில் முகிலின் பெயர்களை,

“பயனுறு மங்குல்சீ தம்பயோ தரந்தாரா தாரம்
குயின்மழை யெழிலிமஞ்சு கொண்டல்சீமு தங்கொண்மு
வியன்முகில் விண்விகம்புவிளை யுமால்சல தரஞ்செல்
புயல்கனங் கந்தரங்கார் போற்றுமை மாரிமேகம்” (92)

என்று பட்டியலிட்டுள்ளது. அதாவது 1. மங்குல்
2.சீதம் 3.பயோதாரம் 4.தாராதாரம் 5.குயின் 6.மழை
7.எழிலி 8.மஞ்சு 9. கொண்டல் 10.சீமுதம் 11.கொண்மு
12.முகில் 13.விண் 14.விகம்பு 15.மால் 16. சலதரம்
17.செல் 18.புயல் 19.கனம் 20.கந்தரம் 21.கார்
22. மை 23.மாரி என முகிலின் பல்வேறு பெயர்களை
வரிசைப்படுத்துகிறது.

இவைபோக முகிலுக்கான இன்னும் சில
பெயர்களாக 23.இளை 24.கதம்பம் 25.வனமுதம்

26.அமுதம் 27.குயில் 28.பாட்டம் (மூட்டம்) 29.காரானை
30.வான் 31.வானம் 32.கமஞ்சூல் 33.மாசு 34.மாசி
35.பாசி 36.அம்பு 37.களம் 38.பெயல் 39.வார் 40.ஈசை
41.நீரதம் 42.நாகம் 43.ஊரி 44.தையல் 45.விளைவு
46.விண்டு 47.ஆயம் 48.பே 49.மழைக்கரு 50.கருவி
51.கோள் 52.கம் 53.புதம் 54.கந்தம் 55.சோனை
56.சோனம் 57.வாரிநாதம் என்னும் சொற்களைத்
தமிழிலக்கியங்களிலும் நிகண்டுகளிலும்
அகராதிகளிலும் காணமுடிகின்றது. இவைதவிர
முகிலின் செறிவைக் குறிக்க ம்பு, மந்தாரம்
என்னும் சொற்கள் மக்களின் அன்றாட வழக்கில்
ஆளப்படுகின்றன. வானம் “மப்பும் மந்தாரமுமாக
இருக்கிறது” என்பது உலகவழக்கு. மேற்கூறிய 57
பெயர்களுள் சிலவற்றின் சொற்பொருள் பொருத்தப்
பாடுகளை இனிக் காணலாம்.

சொல்	பொருண்மை	சான்று	வேர் / விளக்கம்
முகில்	கடல்நீரை முகந்து கொள்ளுவது	முகிலுரிஞ்சுஞ் சூழி (பு.வெ.6.22)	முகத்தல் = மொள்ளுதல் முக > முகில் (வே.க.602)
மால்	கார்முகில்	சிலைமா லுருமு (குஞ்சைவா.164)	முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்) > மல் > மால் (வே.க.4.30)
மங்குல்	இருண்ட முகில்	மங்குறோய் மணிமாட நெடுவீதி (தேவார.41.7)	மங்குதல் = ஒளிக்குறைதல், இருளுதல். மங்கு > மங்குல்
குயின்	திரண்ட முகில்	குயினென் கிளவி இயற்கையாகும் (தொல். புள்ளி.40)	குள் = கூடுதல், திரளுதல். குள் > கும் > குயின்
மழை	நீருண்ட முகில்	மழை திளைக்கு மாடமாய் (நாலடி.361)	மால்=கருமை மல் > மால் > மழை
எழிலி	உயர எழும்பிச் செல்லும் முகில்	ழிலி தானல்கா தாகி விடின் (குறள் 17)	எழுதல் = மேலெழும்புதல் எழு>எழிலி>எழிலி
மஞ்சு	முகில்	யாக்கை மலையாடு மஞ்சுபோற் றோன்றி (நாலடி.28)	மை>மைஞ்சு>மஞ்சு (வே.க.554)
கொண்டல்	நீரை முகந்துகொள்ளும் முகில்	கொண்டல் வண்ணக் குடக்கூத்தர் (திவ். திருவாய்.8.5.6)	கொள்>கொண்> கொண்டல்
கொண்மு	நீரை முகந்துகொண்ட முகில்	நீருடைக் கொண்> (பெருங்.உஞ்சைக்.43)	கொள்>கொண்> கொண்ம்>கொண்மு
விண்	வானத்திலுள்ள முகில்	விண்பொய்த்தால் மண்பொய்க்கும் (பழ.)	விண்ணில் தவழ்வதால் வந்த ஆகுபெயர்
விகம்பு	வானிலுள்ள முகில்	விகம்பிற் றுளிவீழி னல்லால் (குறள்.16)	வானில் தவழ்வதால் வந்த ஆகுபெயர்
செல்	முகில் (பிங்.)		செல் = வானம் வானத்தில் செல்வதால் பெற்ற ஆகுபெயர்
புயல்	மழை பொழியும் முகில்	விண்டுமுன்னிய புயல் (பதிற்றுப்.84.22)	பெயல் = மழைபொழிகை பெயல்>புயல்

கனம்	திரட்சியான முகில்	கனமே குழல் (குஞ்சைவா.49)	குள்=கூடுதல், திரளுதல் குள்>கல்>கன்>கனம்
கார்	கருமுகில்	காரேயுன் னீரையெல்லாங் கள்ளன் கவர்ந்தானோ (தனிப்பாடல், வேதநாயகம்பிள்ளை)	கார் = கருமை நிறத்தால் வந்த ஆகுபெயர்
மை	கருமுகில்	சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும் (தொல்.அகத்.5)	மால்=கருமை முல்>மல்>மால்>மாள்>மாய்> (மய்) > மை. கருநிறத்தால் பெற்ற ஆகுபெயர்
மாரி	கார்முகில்	மாரிமாட் டென்னாற்றுங் கொல்லோ வலகு (குறள் 211)	மால் = கருமை. மால் >மா ர்>மாரி
சலதரம்	நீரைத் தாங்கும் முகில்	வந்ததா லிச்சலதரமே (வெங்கைக்கோ.411)	சல் >சல >சலம் = சலசலத்து ஓடும் நீர் சலம் + தரம்

நிறைவுரை

சொல்லெலாம் பொருள் செய்து தொல்தமிழர் சேர்த்து வைத்த சொல்வளத்தில் முகிலை மொழிய இத்தனை மொழி (சொல்) உள்ளபோதும் அவற்றையெல்லாம் சொல்லிலும் எழுத்திலும் சொல்லிச் சுவைக்காமல், கலப்புமொழிக் காதலால் இன்றைய தலைமுறை “மேகம்” என்ற அயற்சொல் ஒன்றையே கைக்கொண்டு காலம் கடத்துகிறது. மேற்குறித்த 55 க்கும் மேற்பட்ட சொற்களில் ‘முகில்’ என்ற சொல் பேரளவில் இல்லையென்றாலும் முகிலன், முகில் வண்ணன் என்பன போன்ற பெயர் அளவில் புழங்கப்படுகிறது. மற்றவை புழங்கு வழக்கில் இல்லை. இந்நிலை தொடர்ந்தால் இனிவரும் அடுத்த தலைமுறைக்கு முகிலைக் குறிக்க Cloud என்ற சொல்லே நல்லதமிழ்ச் சொல்போன்று நாவில் நவிலவரும். இதனால் தமிழின் தனித்தன்மையும் சொல்வளமும் சுருங்கிச் சொல்லுக்காகக் கையேந்தும் இரவல் இழிநிலை வரும். அந்நிலை எய்தாமலிருக்க அருந்தமிழை அருகுந்தமிழாக்காமலிருக்க வேண்டும். அதற்காகத் தமிழர்கள் அனைவரும் பேசவும் எழுதவும் தமிழ் மொழியையே துணைகொள்ள வேண்டும். ஒரு பொருளையோ அல்லது ஒரு செயலையோ ஒரு சொல்லால் மட்டுமே குறிக்காமல், அதனைக் குறிக்கத் தமிழிலுள்ள இன்னபிற சொல்லாக்கங்களையும் இடத்திற்கேற்றாற் போல் எடுத்தாள்வதைப் பெருமையாகக் கருதின் பழந்தமிழ்ச் சொற்களைப் புத்தாக்கம் செய்வதோடு காலத்திற்கேற்றவாறு,

Cloud cap - உச்ச முகில் (வானிலை)

Cloud height

indicator

- முகிலுயரஞ்சுட்டி (பொறி.)

Cloud point

- முகிற்புள்ளி (வேதிப்பொறி.)

Cloud pulse

- முகில்துடிப்பு (மிந்துகளி.)

Cloud track

- முகில்தடம் (அணுக்கரு.)

(அருங்கலைச்சொல் அகரமுதலி, பக்.157)

என்பன போன்ற புதிய சொல்லாக்கங்களையும் உருவாக்க இயலும். அதனால் தமிழின் சொல்வளம் பெருகும்; தமிழ்மொழி நின்று நிலைபெற்று ஆளுமை புரியும்

துணைநூற் பட்டியல்

1. சூடாமணி நிகண்டு மூலமும் உரையும் ஆறுமுகநாவலர் உரை
2. பண்டைய தமிழ் நாகரிகமும் பண்பாடும் - ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்
3. வேர்ச்சொல் கட்டுரைகள் - ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்
4. தொல்காப்பியம் தெளிவுரை - ச. வே.சுப்பிரமணியன்
5. கழகத் தமிழ்க் கையகராதி - எஸ். அனவரத் விநாயகம் பிள்ளை (ப.ஆ)
6. சதுரகராதி - வீரமாமுனிவர்
7. அருங்கலைச்சொல் அகரமுதலி - ப. அருளி

இணையம் : www.sorkuvai.com

இக்காலப் படைப்புகளில் வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

திருமதி கீதா கோபாலன்

முதுநிலை ஆசிரியையாகவும், கல்லூரியில் விரிவுரை
யாளராகவும், பேராசிரியராகவும் பணியாற்றி ஓய்வு
பெற்றுள்ளார்.

முன்னுரை:

மொழி என்பது கருத்துகள், உணர்வுகள், எண்ணங்கள் என்பனவற்றின் பதிவுகள் எனலாம். கருத்துப் பரிமாற்றத்தின் வழியாகவும் வாயிலாகவும் சொற்கள் சொல்லுருவாக்கங்கள் ஆகிய அமைகின்றன. மொழி தோன்றி வளர்ந்த நாள் முதலாகவே சொற்தொகுதிகள், சொல்லாக்கங்கள் மொழியின் தொண்டு என்று கொண்டால் வட்டார வழக்குச் சொற்கள் பலவற்றை வெளிக்கொணர்தல் என்பதன் மூலம் மொழியை அழகு செய்தல் என்ற பணியைச் செய்தல் எனலாம், தற்கால இலக்கிய வளர்ச்சியில் மண் மணம் வீசும் சொற்கள் கொண்ட புதினங்கள், சிறுகதைகள், கதைகள், அகராதிகள் ஆகியவை தோன்றி வட்டார வழக்குச் சொற்களின் புழக்கத்தையும் அகலத்தையும் காட்டுகின்றன. அவற்றை வட்டார வாயிலாக உணர்த்துவதே இதற்கு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்

வட்டார வழக்கு-விளக்கம்

வட்டார வழக்குச் சொற்கள் குறிப்பிட்ட வட்டார மக்களின் வாழ்வைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் கருவி எனலாம். குறிப்பிட்ட ஒரு சொல் குறிப்பிட்ட பொருளில் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தில் மட்டுமே புழக்கத்தில் இருப்பின் அதுவே வட்டார வழக்குச் சொல் எனலாம்.

பிறமொழிக் கலப்பில்லாத பழந்தமிழ்ச் சொற்களைப் பாதுகாத்து வைத்துள்ள வட்டார

வழக்குகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும். “யாயும் யாயும் யாராகியரோ” என்பதில் உள்ள “யாய் என்ற சொல் யாய் - ஆய் - ஆயி என்றாகிறது. அம்மாயி, அப்பாயி, சின்னாயி, பெரியாயி என்ற உறவுச் சொற்களின் மூலமே யாய். இவை வட்டாரச் சொற்களாக வழக்கில் தான் உள்ளன. “புரவி” என்ற தூய சொல் “புரவி எடுப்பு” என்ற நாட்டார் வழக்காற்றில் வட்டாரச் சொல்லாக உள்ளது.

“வட்டார வழக்கு” என்பதற்கு மொழிசார்ந்த விளக்கங்கள் இல்லை. “பொது மொழி” என்பதன் பெரும்பாலான தன்மை கொண்டு, வழங்கும் நிலத்துக்கேற்ப சிறப்புக்கூறுகள் கொண்டு வட்டார வழக்குச் சொற்கள் அமையும், வட்டாரச் சொற்களின் வழக்காறுகள் பெரும்பாலும் அதன் ஒலிப்பிலேயே அடங்கும். பொது மொழியிலிருந்து பொருள் அளவில் வேறுபட்டு நிற்கும் சொற்களையும் வட்டார வழக்கில் அடக்கலாம், பொது வழக்குச் சொல், பொதுப் பொருளிலிருந்து வேறுபடல், பொது வழக்காக இருப்பினும் திரிந்து ஒலித்தலில் வேறு பொருள் தருதல், குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தில் மட்டுமே வழங்கிப் புரிந்து கொள்ளப்படுதல் என வட்டார வழக்குச் சொற்களுக்கு விளக்கம் தரலாம்.

நாஞ்சில் நாடு, நெல்லை, மதுரை, கரிசல்காடு செட்டிநாடு, கொங்குநாடு, நடுநாடு, சென்னை போன்ற வட்டார வழக்குகள் மண்ணின் மணம் கமழ அந்தந்தப் பகுதி எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களில் ஊன்றி உரம் பெற்று வட்டார வழக்கு மொழியை

வளர்த்தெடுக்கின்றன. இந்த வட்டார வழக்கிற்கான பொருளை புரிந்து கொள்ள இயலாவிடில் அந்தந்த வட்டார வழக்கு அகராதிகள் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

நாஞ்சில் நாட்டு வட்டாரவழக்குப் பதிவுகள்

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் வடகிழக்குப் பகுதிகளான “தோவானை” அகத்தீசுவரம் அதன் சுற்றுப்பகுதி ஆகியவை உத்தேசமான நாஞ்சில் நாட்டுப் பகுதி எனலாம். அன்பும் பண்பும் நிறைந்த எளிமை வாய்ந்த எழுத்தாளர் திரு. “நாஞ்சில் நாடன்” அவர்களின் படைப்புகள் சில நாஞ்சில் நாட்டு வட்டார வழக்குச் சொற்களைப் பதிவு செய்து காட்டுகின்றன. அவரின், “தலைகீழ் விகிதங்கள், வல்விருந்து, நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளர் வாழ்க்கை” போன்றவை நாஞ்சில் வட்டாரச் சொற்களைப் பதிவிட்ட படைப்புகள் ஆகும். திரு.நீலபத்மநாபன் அவர்களின் “தலைமுறைகள்” “உறவுகள்” “பள்ளிகொண்டபுரம்:” போன்றவை நாஞ்சில் நாட்டு வட்டார வழக்குச் சொற்களின் பதிவேடுகள் ஆகும், மேலும் திரு. கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை” அவர்களின் “மருமக்கள் வழிமான்மியம்” கவிதைக் காவியமும் தொன்மை வாய்ந்த நாஞ்சில் நாட்டு வட்டார வழக்குச் சொற்களைப் பதிவு செய்துள்ளன. “குமரிப்பிள்ளை” தாமசித்தில், காசிபுத்தில் சீத்துவம் கெட்டவன், பாட்டத்துக்குப் பிடித்தல், சவட்டிக் கழித்தல் சாடுதல் போன்றவை அத்தகு சொற்கள் குச்சு, அம்மன் வகை, ஒரு பூ, மலரணை, கொட்டாரம், கொத்து, மச்சம்பி, வேலம் போன்ற சொற்களும் இதில் அடங்கும்.

நாஞ்சில் நாடனின் “நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளர் வாழ்க்கை” என்ற நூலில் “இராப்பாடி” என்ற சொல் வருகிறது¹. அறுவடை முடிந்த பரபரப்பான நாட்களில் நாஞ்சில் நாட்டுக் கிராமங்களில் இரவில் வரும் இரவலன் என்ற பொருளில் வருகிறது. இவரது தோற்றம் மற்றும் யாரும் பார்த்துவிடாதபடி பனை ஓலைச் சளகில் புது நெல்லும் கரித்துண்டும் இரும்புத் துண்டும் வைத்து வழங்கப்பட்ட செய்தியும் வருகிறது. இப்போது அந்தச் சொல்லும் அதன் அடையாளமும் மறக்கப்பட்டு வருகிறது.

நெல்லை மற்றும் கரிசல்காட்டு வட்டார வழக்கு பதிவுகள்

நெல்லை வட்டார வழக்குச் சொல் அகராதி ஒன்று திரு. முருகையா என்பவரால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது,

1. நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் வழி மானியம் – தேசிய விநாயகம் பிள்ளை
2. நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளர் வாழ்க்கை நாஞ்சிநாடன்
3. கிராவின் கோபல்ல கிராமம்
4. கி. ரா. வின் கரிசல் காட்டு வட்டார வழக்கு.

புதுமைப்பித்தன், வண்ணநிலவன், வண்ணதாசன், கலாப்பிரியா சுகா போன்ற எழுத்தாளர்கள் நெல்லைத் தமிழ் மணம் கமழும் சொற்களைத் தமது படைப்புகளில் பதியவைத்துள்ளனர். “அண்ணாச்சி” காப்பிக்கடை, மேல்குடுதல், தொழு, சோப் காய்மரம் குன்னிமுத்து, கோட்டிக்காரி, மதினி போன்ற புதுமைப்பித்தன் கதைகள், “கலாப்பிரியாவின் ஓடும் நதிகள் சுகாவின் வேணுவனம், மூங்கில் மூச்சு போன்றவற்றில் இடம் வகிக்கின்றன. நெல்லை, நாங்குனேரி, அம்பை, திருச்செந்தூர் போன்ற பகுதிகள் நெல்லை மாவட்டம் பகுதியில் அடங்கும்.

கோவில்பட்டி, கயத்தாறு, இடைச்செவல் போன்ற பகுதிகள் கரிசல் பகுதிகள் எனலாம். கிராஜநாராயணன் என்ற முதுபெரும் எழுத்தாளரின் படைப்புகள் கரிசல்காட்டு மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் புழங்கும் சொற்கள் அந்த வட்டார வழக்கு மொழியை அழகுபடுத்துகின்றன.

இவரது வேட்டி, கிடை, கோபல்ல கிராமம்² போன்ற புனைவுகளும் சில உண்மைகளையும் வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் கலந்து படைக்கப்பட்டவை. தாட்டியமான குடும்பம் என்பது வசதியான குடும்பம் என்றாகிறது⁴ சமையல்பிறை, மிடா, தத்தெடுத்தல் கண்ணில்குந்தம் தள்ளுதல், லேஞ்சி, அழிப்பு செய்தல் முள்வாங்கி, கிடைமறித்தல், கீதாரி. தவங்குதல், கைநாழி கண்ணாளை போன்ற சொற்கள் கரிசல் வட்டார வழக்கில் வரும் சொற்கள் ஆகும். பூ மணி, தமிழ்ச் செல்வன் சோ.தருமன் போன்றோரின் படைப்புகளும் கரிசல் மண்ணின் வட்டார வழக்கின் பதிவுகளே.

மதுரை வட்டார வழக்குப் பதிவுகள்

மதுரை மாவட்ட வழக்குச் சொற்கள் தி.சு.செல்லப் பாவின் “வாடிவாசல்” திரு.ராஜம் ஐயரின் கமலாம்பாள் சரித்திரம், கு.வெங்கடேசனின் காவல் கோட்டம், போன்ற படைப்புகளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. சீயான், கம்மாய், சந்து, பெரியாம்பளை, மாடு அணைதல் தவ்வுதல், கூட்டுமணி வெள்ளி போன்ற சொற்கள் அண்மையில் விருதுபெற்ற “காவல்கோட்டம் நூலில் பதிவு பெற்றுள்ளன.

செட்டிநாடு வட்டார வழக்கு

சிவகங்கை, திருமெய்யம், காரைக்குடி திருவாடனை போன்ற பகுதிகள் செட்டி நாட்டில் அடங்கும் திரு.பழனிப்பா சுப்ரமணியத்தின் “செட்டி

நாட்டு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி செட்டி நாட்டு

வழக்கிலுள்ள பழமொழிகள், இணைச்சொற்கள், மரபுத் தொடர்கள் கீழ்வாய் இலக்கம் வாய்பாடுகள் முதலியன இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. செட்டிநாடு தந்த செல்வமான கவிஞர் கண்ணதாசன் தனது “சுகமான சிந்தனைகள்”, “ஆடிவேவு” என்ற சொல்லை புது மணமக்களை ஆடிக்கு அழைத்தல் என்ற பொருளில் பதிவிட்டுள்ளார். அவரது “வனவாசம்” பிள்ளைக்கிருத்தல், என்ற சொல் தத்துக்கொடுத்தல் என்ற பொருளில் அமைந்துள்ளதைக் குறிக்கிறது.

எஸ்.எஸ்.தென்னரசு கண்மாய், ஏந்தல், ஊருணி போன்ற வட்டாரச் சொற்கள் உள்ளன திரு.சிங்காரம் அவர்களின் “புயலிலே ஒரு தோணி” புதினம் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன் மலேசியா, சிங்கப்பூர், இரங்கூன் போன்ற இடங்களில் பொருட்களை விற்று வாணிகம் செய்து வந்த சிவகங்கை காரைக்குடி வட்டார வழக்குச் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. “பெட்டியடிப் பையன்கள், மேலாட்கள் தவணை, என வணிகம் தொடர்பான வழக்குச் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

தஞ்சை வட்டாரம்

திருச்சி தஞ்சை வட்டார வழக்குச் சொற்கள் அந்தந்த வட்டார எழுத்துலக மேதைகளின் நூலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மௌனி, கு.பரா எஸ்.வி.வெங்கடராம், லா.ச.ராமாமிருதம், தி.ஜானகி ராமன், போன்றவர்களை எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லலாம். “கும்பகோணம்” இவர்களால் குடவாசல் என்று அழுத்தக் காட்டப்படுகிறது. குறடு, தளும்பம், உப்புத் தண்ணீரும் ஊறுதல் போன்றவை வட்டார வழக்குச் சொற்களாக மேலே காட்டப்பட்ட படைப்புகளில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கொங்குநாட்டு வட்டார வழக்கு பதிவுகள்

ஓமலூர், சேலம், கோவை, நாமக்கல், கரூர் பகுதிகளில் கொங்குத் தமிழ் கொஞ்சு தமிழாகப் பேசப்படுகிறது. பண்ணையம், சாளை போன்ற சொற்கள் சண்முக சந்தரம் அவர்களின் “நாகம்மா” நூலில் பதிவாகி உள்ளன. கருப்பன் என்ற சொல் தொடுகறியான் “தொகையல்” என்ற பொருளில் மாதொரு பாகன் நூலில் திரு.பெருமாள் முருகன் ” எடுத்தாள் கிறார். “அம்மிணி” என்ற சொல் திருப்பூர் கிருஷ்ணன் அவர்களின் சின்னமணி நூலில் பெண் குறித்த விளிச்சொல் என்ற பொருளில் உள்ளது. அட்டாயி நோம்பி போன்றவைகளும் கொங்கு வட்டார

5. சந்தனத் தேவன் – எம்.எஸ். தென்னரசு

6. மாதொருபாகன் – பெருமாள் முருகன்

வழக்குச் சொற்களே. நாத்தி “நங்கை” என்றாகிறது இங்கு.

நடுநாட்டு வட்டார வழக்கு

கடலூர், பன்ருட்டி, திருக்கோவிலூர், விருத்தாச்சலம் போன்றவை நடுநாடு என்றாகிறது பொட்டாங்காடு, திம்மிசுத்துதல் போன்ற சொற்கள் திரு.கண்மணி குணசேகரின் படைப்பில் பதிவாகி உள்ளன. முப்பூசை, வழக்கான் என்பனவும் நடுநாட்டு வட்டார வழக்குச் சொற்களே. தங்கர்பச்சான் அறிவுமதி இரத்தின புகழேந்தி, கரிகாலன் போன்ற தேர்ந்த படைப்பாளின் சமகாலப் படைப்புகளில் இடம் பெற்றுள்ளன

சென்னை வட்டார வழக்கு: சென்னை வட்டார வழக்கு என்றால் நமது நினைவுக்கு வருவது திரு.ஜெயகாந்தன் அவர்களே, இவரது சிறுகதை நாவல்களில் சென்னை வட்டார வழக்குச் சொற்களை அழுத்தப் பதிவு செய்து உள்ளார். ரிக்கூ வலிப்பது, நாஷ்டா, பூடுது, கஸ்மாலம் போன்ற சொற்களை எடுத்துக் காட்டலாம். யாருக்காக அழுதான், சிவப்பு ரிக்கூ, கோகிலா என்ன செய்து விட்டாள் போன்றவை சென்னை வட்டார வழக்குச் சொற்கள் பதிவான படைப்புகள்,

பொது

தமிழில் முதல் நாட்குறிப்பு படைத்த பெருமைக்குரிய திரு.ஆனந்த ரங்கம்பிள்ளை அவர்கள் தமது நாட்குறிப்பு நூலில் பிரெஞ்சுச் சொற்களைத் தமிழ் சொற்களே போல் எடுத்தாண்டுள்ளார்”8. “நல்லபாம்பு படம் எடுத்து ஆடுதுன்னு நாக்குப்பூச்சியும் படம் எடுக்கலாமா” போன்ற பழமொழிகள் வியப்பைத் தருகின்றன. உத்தாரம், தித்திப்புமேசே, இத்தைநாள் போன்ற பதிவுகள் இதில் அடங்கும்.

வட்டார மொழியின் குறிப்பிட்ட எல்லைகள் கொண்ட ஜே.டி.குருஸ் கொற்கை, ஆழி ஆழ் உலகு போன்ற புனைவுகள் உள்ளன. கடல்வாழ் மக்களின் கடல்புரத்தை மக்களின் தொழில் சமுதாயத்தைக் காட்டும் பல்வேறு வட்டார வழக்குச் சொற்களைக் காட்டும் ஆவணமாக இந்நூலைக் காட்டும். ஆணம், கருத்தை, காய்மாரம், தலை சாம்புதல் என்பன போன்ற சொற்களை இங்கு இனம் காணலாம். ஆனால் இவை ஆழ்ந்து படித்தால் மட்டுமே பொருள் காணக்கூடியவை.

7. அஞ்சலை – கண்மணி குணசேகரன்

8. ஆண்டாள் குதிரை – கண்மணி குணசேகரன்

முடிவுரை:

நட்டார் கதைப் பாடல்கள். நட்டார் வரலாற்றியல், கதைப் பாடல்கள் மூலம் வட்டார வழக்குச் சொற்களையும் அதன் பயன்பாடுகளையும் பழமொழி, இணைப்புச் சொற்களைப் பேணுவது “அகராதி நாள் மலர்” வெளியீட்டுக் குழுவினரின் கடமை ஆகும். இவை வழக்கொழிந்து போகாமல் பாதுகாப்பதும் தவிர்க்கமுடியாத கடமையாகும். குறைந்தது 50 ஆண்டுகளாவது இச்சொற்களைப் பாதுகாக்கலாம். “பிறந்த மண்ணினையும் அங்கு வாழும் மக்களைக் காதலிப்பது என்பதும் தான் பிறந்து வாழ்ந்த பழகிய சூழலையும் அதன் பண்பாடு, மரபு இவற்றில் ஒருவனின் இயல்பான நம்பிக்கையை காட்டுவதுடன் எழுத்தாளன் தனது பிறந்த மண் மேல் கொண்ட பற்றையும் பாசத்தையும் தாண்டி நின்றால் அதன் விளைவுகள் பண்பாட்டு மரபுகளையும் சூழலையும் இலக்கிய வழக்கு என்ற தகுதியைப் பெறச் செய்யும்”9”.

இந்த நூற்றாண்டில் இலக்கியமும் சமுதாயமும் ஒருங்கே பயணிக்கும் வழித்தடங்கள் மொழியியலில் வட்டார வழக்கு சிறப்பிடம் பெற்றுத்தர வேண்டும். அகராதி தொகுத்தலும், வெளியிடுதலும் விழா நடத்தலும் கடினமான செயல் ஆகும். அனைத்து வட்டார வழக்குச் சொற்களையும் முழுமையான ஒரு நூலாகக் கொணரலாம்.

அகராதி விழாக் குழுவினர் எழுத்து வடிவோடு வட்டார வழக்குச் சொல் பதிவை நிறுத்திவிடாது கல்லூரி, பள்ளிகளில் பயிலரங்கம், பயிற்சிப்பட்டறை, கருத்தரங்கம், மொழி பயிற்றாய்வுகள் மூலம் ஒலிப்புப் பயிற்சி தந்து இதனைச் சிறக்கச் செய்யலாம். “அகராதி நாள்விழா மலர்” வெளியீட்டுக் குழுவினருக்கு இந்த முதுமகளின் ஆசிகள் உரித்தாகுக. பணிகள் சிறந்து தொடர வாழ்த்துகள்.

“வாழ்க! வளமுடன்”.

“அறையும் ஆடரங்கும் படப்பிள்ளைகள்

தரையில் கீறிடில் தச்சரும் காப்பவரோ”

நன்றி, வணக்கம்

துணை நூற் பட்டியல்

1. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - முனைவர் மு.வரதராசனார்
2. நா.பார்த்தசாரதியின் சமூக நாவல்களில் பாத்திரப் படைப்பு - முனைவர்.கமலம் சங்கர்

3. வட்டார வழக்குகளும் விளக்கங்களும் - லே.னா. தமிழ்வாணன்
4. கரிசல்காட்டு வட்டார வழக்குச் சொல் அகராதி - கி.ராஜநாராயணன்
5. செட்டிநாட்டு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி - பழனியப்பா சுப்பிரமணியன்
6. நாஞ்சில்நாட்டு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி - அ.க. பெருமாள்
7. கொங்குநாட்டு வட்டார வழக்குச் சொல் அகராதி - பெருமாள் முருகன்
8. நடுநாட்டு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி - கண்மணி குணசேகரன்
9. வல்விருந்து, நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளர் வாழ்க்கை தலைகீழ் விகிதங்கள் - நாஞ்சில்நாடன்
10. தலைமுறைகள் - நீல பத்மநாபன்
11. நினைவுகளின் தாழ்வாரம் - கலாப்பிரியா
12. வேணுவனம் - சுகா
13. கோபல்லகிராமம் - கி.ராஜநாராயணன்
14. அஞ்ஞாடி - பூமணி
15. கொங்குநாட்டுச் சிறுகதைத் தொகுப்பு - பெருமாள் முருகன்
16. அஞ்சலை - கண்மணி குணசேகரன்
17. நெல்லை மாவட்ட சிறுகதைத் தொகுப்பு - அ.சண்முகசுந்தரம்
18. கொற்கை - ஜே.பி.குருஸ்
19. நாட்டுப்புற இயலும் கோட்பாடுகளும் - ஆ.திருநாகலிங்கம்
20. காஞ்சாகிப் சண்டை - நா.வானமாமலை
21. வீடு - சண்முகசுந்தரம்
22. காவல்கோட்டம் - சு.வெங்கடேசன்
23. முனைவர் சங்கர் அவர்களின் ஆய்வு நூலான நா. பார்த்தசாரதியின் சமூக நாவல்களில் பாத்திரப் படைப்பு.
24. முனைவர் கமலம் சங்கர் அவர்களின் ஆய்வு நூலான நா. பார்த்தசாரதியின் சமூக நாவல்களில் பாத்திரப் படைப்பு.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

முனைவர் **வே. குழந்தைசாமி**

கிராமியப் பொருளாதாரம் மற்றும் கூட்டுறவியல் புலத்தில்
பட்ட மேற்படிப்பும் முனைவர் பட்டமும் பெற்றுள்ளார்.

மனிதகுலத்துக்கு மொழி என்பது பண்பாட்டின் அடித்தளம். மொழிவளர்ச்சியும் பண்பாடும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவை. மொழியின் வளர்ச்சியானது மூன்று படி நிலைகளைக் கொண்டது பேச்சுவழக்கு, வரிவடிவம், இலக்கிய, இலக்கணவளம். தமிழ்மொழி நீண்ட இலக்கிய வரலாறு உடையது. தமிழன்னையின் மகுடமாய் விளங்கும் தொல்காப்பியத்திலிருந்தே தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடங்குகிறது. தொல்காப்பியர் காலம் சுமார் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாகக் கருதப்படும் நிலையில் தமிழ் மொழியின் பேச்சுவழக்கு தொடங்கிய காலத்தைக் கணித்தல் இயலாத ஒன்று. தமிழ் இலக்கிய மொழிநடைக்கும் பேச்சுவழக்குக்கும் தொன்றுதொட்டு நெருங்கிய தொடர்பு இருந்து வந்துள்ளது என்பதை பண்டைய நூல்கள் தொடங்கி இன்றளவும் தமிழ் இலக்கியங்களில் பெருமளவில் வழக்குச் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. அதனால்தான் தமிழ்மொழி உயிரோட்டமுள்ள ஒரு மொழியாக இருந்து வந்துள்ளது. பிறமொழிச்சொற்கள் காலமாற்றத்தால் தமிழில் வந்து கலந்த போதும் தமிழ் தனது அடிப்படைச் சொல் வளத்தையும் கட்டமைப்பையும் காப்பதில் வெற்றிகண்டுள்ளது.

மொழியின் புவி எல்லை விரிவடையும்போது வட்டார வழக்குகள் உருவாகின்றன. எழுத்து மொழியும் இலக்கியங்களும் இயல்பாகவே இலக்கணம் என்ற

தரக்கட்டுப்பாட்டுக் குட்பட்டவை. வட்டார வழக்கு என்பது அவ்வாறான புறக்கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்படாதவை. எழுத்து வழக்கினின்றும் பெரிதும் விலகிச்செல்லும்போது அத்தகைய வட்டார வழக்குகள் காலம் மற்றும் சூழல் மாற்றத்தால் புதிய அடையாளம் பெற்று புதிய மொழிவடிவமாகும் வாய்ப்பு உள்ளது. செந்தமிழ் நாட்டின் புவிப்பரப்புக்கும் புறத்தே அமைந்த பகுதிகளில் பேசப்பட்ட கொடுத்தமிழ், காலத்தால் புதிய மொழிகளாக உருப்பெற்றதை தமிழ் வரலாறு உணர்த்துகிறது.

தமிழின் சொல்வளத்தையும், சொற்பயன் பாட்டையும் பெருக்கும் வகையில் வட்டார வழக்குகளின் சிறப்பான சொற்களை தமிழின் சொற்றொகையோடு ஒருங்கிணைத்தால் மொழியின் சொல்வளம் பெருகுவதோடு, இம்முயற்சி தமிழை பொதுமக்களிடம் நெருக்கமாய்க் கொண்டுசேர்க்கும். இது ஒரு சீரியபணி என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து. அத்துடன் இன்றைய தலைமுறையினரின் தமிழ் பேசும் பாங்கில் உள்ள ஆங்கிலக் கலப்பு என்பது பெரும் எதிர்கோளாகவும் தமிழின் சிறப்பைச் சீரழிக்கும் உட்பகையாகவும் உள்ள நிலையில் தமிழை அதன் இயல்பு நிலைக்கு மீட்டெடுப்பதில் வட்டாரவழக்குகள் பெரும்பங்கு வகிக்கும். இத்தகைய செவ்விய முயற்சியால் தமிழ் என்றும் வற்றாத வாழ்நதிக்குப் புதிய ஊற்றுக்கண்கள் உருவாகும் என்பது திண்ணம். மேற்கூறிய கருதுகோளை அடிப்படையாகக் கொண்டு

‘பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் வட்டாரவழக்குச் சொற்கள்’ என்ற கட்டுரையை உருவாக்கியுள்ளேன்;

பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்கள் என்பவை மூழ்க இயலா ஆழமும் எல்லையற்ற பரப்பும் கொண்ட பெருங்கடல். அவற்றை முழுமையாக ஆய்தல் என்பது என் போன்றோருக்கு இயலாத ஒன்று காலம் கருதி இயன்ற அளவுக்கு எல்லை வரையரை செய்து கொண்டு இப்பணியைத் தொடங்கினேன். தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம் மற்றும் சங்க இலக்கியங்கள், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், பக்தி இலக்கியங்கள் மற்றும் கம்பராமாயணம் ஆகிய பேரிலக்கியங்களை, பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்கள் என்ற வரம்புக்குள் வைத்து மேம்போக்காக, அதே நேரத்தில் கருத்தூன்றியும், மேற்கூறிய படைப்புகளில் வட்டாரவழக்குச் சொற்கள் எங்கேனும் தென்படுகிறதா என்ற ஒரு ஒப்பீட்டுப்பார்வையில் நான் கண்ணுற்ற சில அறிய செய்திகளை பிற்காணும் வடிவத்தில் தொகுத்துள்ளேன்.

தொல்காப்பியம் சொல்வளம் மிக்க ஒரு உன்னதப்படைப்பு. பெரும்பாலான தொல்காப்பியச் சொல்லாடல் இன்றும் தமிழின் எழுத்துவழக்கில் உள்ளன என்பது தமிழின் ஆற்று நீரோட்டம் போன்ற வற்றாத சொல்லாடத்தைப் பறைசாற்றுகின்றது. இருப்பினும் தொல்காப்பியத்தில் வட்டாரவழக்குச் சொற்கள் மிகச்சிலவே தென்படுகின்றன. இழவு, புலம்பல், கொடுமை, விருந்து, மூப்பு, அல்லல் போன்ற தொல்காப்பியச் சொற்களில் வட்டார வழக்கின் சாயல்கள் தென்படுகின்றன. இன்றும் இச்சொற்கள் பெருமளவில் தமிழகத்தின் பல்வேறு வட்டாரங்களில் பொதுமக்களின் இயல்பான பயன்பாட்டில் இருந்து வருதலைக் காணலாம்.

தமிழின் முதல் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்திலும் வட்டார வழக்கின் தாக்கம் குறைவாகவே உள்ளது. இருப்பினும் இன்று பெருமளவில் பேச்சுவழக்கில் உள்ள பல சொற்களை சிலப்பதிகாரத்தில் காணலாம். அவ்வகையில், குடிமகன், ஊழ்வினை, மங்கலம், மயக்கம், மருந்து, விருந்து, புண்ணியம் தேர்வலம், ஊர்வலம், கடற்கரை, கோயில், மொத்துண்டு (அடிபட்டு), சேரி (வாழிடம்), சுடுகாடு, பட்டினி, உயிர்ப்பலி, கடவுள், பத்தினி போன்ற பெருமக்கள் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் சொற்களின் அணிவகுப்பை சிலப்பதிகாரம் என்னும் மக்கள் காப்பியத்தில் காணக்கூடும்.

அடுத்து சங்க இலக்கியங்கள் என்னும் உயிர்ப்புடன் திகழும் தொகை இலக்கியங்கள். இவை

சொல்லழகு மிக்கவை; புதிய சொல்லாக்கத்துக்கும், அரிய பழஞ்சொற்களை மீள்பயன்பாட்டுக்குக் கொண்டுவரவும் நம்மை உணர்வுக்கம் பெறச்செய்யும் அரும் சொற்களஞ்சியம். சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் எண்ணற்ற சொற்கள் மற்றும் சொற்றொடர்களில், வட்டாரவழக்குச் சொற்களின் கூறுகளும், சாயல்களும் உள்ளனவா என்ற தேடல் எனக்கு உள்ளக்கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. ஆன்றோர் முன் அந்த அனுபவத்தைப் பகிர்ந்துகொள்கிறேன். குறுந்தொகைப் பாடலான ‘யாயும் ஞாயும் யாராகியரோ’ என்னும் சொல்லாட்சி, ‘உங்காயாவும், எங்காயாவும் யாருக்கு யார்?’ என்று ஒரு ஊர்ப்புறத்துத் தமிழ் இளைஞனோ, குமரியோ கேட்பது போன்று அமைந்தது. இது நாட்டுப்புற வழக்கின் வெளிப்பாடு என்று கருதலாம்.

அலறி என்ற சொல் கூக்குரல் என்பதை உணர்த்துகிறது. கலித்தொகைக் காட்சியில் ஒன்றில் இச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதே பாடலில் வரும் விக்கினான், வளையல் போன்ற சொற்களும் குறிப்பிடத் தக்கவை. ஆலை என்ற சொல் தொழில் வளர்ச்சியின் அடையாளம். ஏடுகளில் கடந்த இருநூறு ஆண்டுகளாக இச்சொல் இடம் பெற்றுவருகிறது. ஆனால் சங்கப்பாடல்கள் சிலவற்றில் கரும்பு பிழியும் ஆலை என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உழவர்கள் காலங்காலமாக கரும்புச்சாறு பிழிந்து, நாட்டுச் சர்க்கரை உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுவந்ததை கரும்பு ஆலை ஆட்டுதல், ஆலைபூட்டுதல் என்ற வட்டாரவழக்குகள் உணர்த்துகின்றன.

பத்துப்பாட்டில் (பெரும்பாணாற்றுப்படை) ‘விசயம் அடும் புகைசூழ் ஆலைதொரும் கரும்பின் தீஞ்சாறு விரும்பினர், மிசைமின் ‘ என்ற அடிகள் இக்கருத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. கம்பராமாயணம் இதையே ‘ஆலைவாய்க் கரும்பின் தேனும்’ என்று வழிமொழிகிறது. ஈத்து என்ற சொல், குறிப்பாக கால்நடைகள் கன்று ஈனுவதை, குட்டி போடுவதைக் குறிக்கும் சொல். சில நேரங்களில் மாந்தர் மகப்பேறுக்கும் இச்சொல்லே குறிப்பிடப்படுகிறது. இது ஈற்று என்பதன் திரிபு. பத்துப்பாட்டில் (பொருநர் ஆற்றுப்படை) ‘ஈற்று ஆ விருப்பின் போற்றுபு நோக்கி மற்றும் புறநானூற்றில் ‘ஈற்று புறந்தருதல் எந்தலைக் கடனே’ என்ற வரிகள் சான்று பகர்கின்றன.

ஊருணி என்ற சொல், உண்ணும் நீர்க்குட்டை அல்லது கேணியைக் குறிக்கும். இச் சொல் சிறப்பாக தென் மாவட்டங்களில் பெரிதும் காணப்படுகிறது. குறுந்தொகை இதை ஊர் உண் கேணி என்று

விளங்கச்சொல்கிறது; (ஊர் உண்கேணி உண்துறைத்தொக்க பாசி அற்ற பசலை). வள்ளுவர் ஊருணியை உவமையாக்கி 'ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே உலகவாம் பேரறிவாளன் திரு' என்று அறம் கூறுகிறார். ஓக்கல் என்ற கொங்கு வட்டாரத்தின் சிறந்த, முந்தைய தலைமுறைச் சொல் இலக்கியத்திலும் இடம் பெற்றுள்ளது மகிழ்வளிக்கின்றது. புறநானூறு 'ஓக்கல் வாழ்க்கை தட்குமாகாலே' என்றும், திருக்குறள், 'தென்புலத்தார் தெய்வம், விருந்து ஓக்கல்' என்றும் உறவினர் என்ற பொருளுடைய இச்சொல்லின் இலக்கியத் தரத்தை உறுதி செய்கின்றன. ஒண்டிக்காரன் என்பது உழவர்களுக்கு மட்டுமே புரியும் சொல். அதுவும் கொங்கு நாட்டில் இது உழவர் வாழ்வின் இன்றியமையாச் சொல் (ஒண்டிக்காரம் பண்ணையம்) இதற்கு நேர் ஒப்பாக குறுந்தொகையில் ஓரெருழவன் என்ற சொல் இதே பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'ஈரம்பட்ட செவ்விப் பைம்புனத்து ஓரேர் உழவன் போல' என்று காதலியின் தனிமைத்தவிப்புக்கு உவமையாகச் சொல்லப்படுகிறது. கம்முனு இரு என்பது ஒரு பண்படாத கொச்சைச் சொல்லாகப் பார்க்கப்பட்டாலும் அனைவராலும் பயன்படுத்தப்படும் சொல். நற்றிணையில் இச்சொற்பயன்பாடு பின்வருமாறு உள்ளது. 'கானமும் கம்மென்றன்றே'. கண்ணீரும் கம்பலையும் என்ற சொல் ஒரு அவலச் சூழலைக் குறிக்கும் நாட்டு வழக்குச் சொல். ஆர்ப்பரித்து, ஓலமிட்டு அழுதலை இது குறிக்கும். பத்துப்பாட்டு (மதுரைக்காஞ்சி) 'நாளங்காடியில் நனந்தலைக் கம்பலை' என்றும், சிலப்பதிகாரத்தில் 'அடங்காக் கம்பலை' என்றும் அங்காடிச் சூழல் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. கொசுவம் என்றசொல் நாட்டுப்புறப் பெண்கள் பண்டைக்காலம் தொட்டு சேலை கட்டும் பாங்கில் பின்புற மடிப்பைக் குறிக்கும். இது வழக்கொழிந்துவரும் நிலையில், சங்க இலக்கியங்களில் வால்மயிர் மற்றும் பிடரிமயிர் வெட்டப்பட்ட குதிரைகளின் அழகைக் குறிக்க இச்சொல்பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதுவியப்புக்குரியதாக உள்ளது. பத்துப்பாட்டு (மதுரைக்காஞ்சி), 'கொய்சவல் புரவிக் கொடுந்தேர்ச் செழியன்' என்றும் பதிற்றுப்பத்து, 'எஃகு படை அறுத்த கொய்சவற்புரவி' என்றும் உவமைநயத்துடன் மொழிகின்றன.

திக்குங்குது/திடுக்குங்குது என்பது அதிர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் நாட்டுவழக்குச்சொல். (இழவுச் சேதிக்கேட்டு நெஞ்சு திக்குங்குது). குறுந்தொகை (209), காதலர் களிப்புற்றிருக்கும் சூழலை 'குக்கூ' என்றது கோழி துட்கென்றது என் தூ நெஞ்சம்' என்று திகைப்பை வெளிப்படுத்துவதாக காட்சிப்படுத்துகிறது. நாடுதல் என்பது விரும்புதல் என்று பொருள்படுகிறது.

நாட்டுவழக்கில், 'பெண்பார்த்துட்டுப் போனாங்க, நாடி வந்தால் மேற்கொண்டு பேசலாம்;' என்ற உரையாடலைக் கேட்கலாம். புறநானூற்றில் இச்சொல், விரும்பி நட்புக் கொள்ளல் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

'பெரியோர் நாடிநட்பின் அல்லது, நாட்டு நாடார் தம் ஒட்டியோர் திறத்தே'.

நோகுதல், நோதல் என்பதன் திரிபு. வலி, வேதனை என்பது இதன் பொருள்.

(ரண்டுநாளா கால் நோகுது) என்பது நாட்டுவழக்கு.

புறநானூற்றில் இது ஒருசிறப்பான சொல்லாடல்.

'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர், தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா, நோதலும் தணிதலும் அவற்றோரன்ன'.

குறுந்தொகையில் காதலனைப் பிரிந்த காதலி உவமை நயத்தோடு 'நோம் என் நெஞ்சே, நோம் என் நெஞ்சே, "புன்புலத்து அமன்ற சிறியிலை நெருஞ்சி கட்கின் புதுமலர் முட்பயந்தாங்கு" என்று சொல்வது இன்பம் பயக்கின்றது.

வேகுதல் என்பது மனக் கொதிப்பையும் பொறாமையுணர்வையும் வெளிப்படுத்தும் நாட்டு வழக்குச் சொல். இச்சொல் குறுந்தொகையில் (102) 'உள்ளின் உள்ளம் வேமே' என்று சுவைபடச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பாழாய்ப்போன என்பது பாழ்ப்பட்ட என்ற சொல்லின் நாட்டுவழக்கு. அகநானூறு இந்நிலையை 'பாழ்ப்பட்ட முகத்தோடு பைதல் கொண்டு அமைவாளோ?' என்று காதலியின் பிரிவுத் துயரை வெளிப்படுத்துகிறது. பையப்பைய (பைய) : மெள்ள மெள்ள படிப்படியாக என்றுபொருள்படும், இச்சொல் தற்கால எழுத்தில் பயன்படுத்தப் படுவதில்லை. அகநானூற்றில் 'பையப் பசந்தன்று நுதலும்' என்று சொல்லப் படுகிறது. கம்பராமாயணத்தில் சில இடங்களில் இச்சொல் இதே பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

திருக்குறள் ஒரு உலகப்பொதுமறை. சொல் செறிவும் வளமும் உள்ளதால் இது குறுகத்தறித்த குறள் என்று போற்றப்படுகிறது. எவறு/எயிறு (பனிமொழி வாலெயிறு ஊறியநீர்) ஓறக்கம்/உறக்கம் (உறங்குவது போலும் சாக்காடு), குடும்பம் (குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு), குறியாப்பு/குறியெதிர்ப்பு (குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்து), கைமாத்து/கைமாற்று (கைமாறு வேண்டாக் கடப்பாடு) கூத்துவன்/கூற்றுவன்

(கூற்றம் குதித்தாலும் கைகூடும்) கூத்தாடி (கூத்தாட்டவைக்குழாத்தற்றே) கடுத்தது/கடுப்பாதல் (கருத்து காட்டும் முகம்) செம்பாகம் (சிறுநோக்கம் காமத்தின் செம்பாகம் அன்று பெரிது). இன்னோரன்ன பற்பல நாட்டு வழக்குச்சொற்கள் திருக்குறளில் இடம் பெற்றுள்ளது வட்டாரவழக்குக்கும், இலக்கிய மரபுக்குமான நெருங்கிய தொடர்பைக் காட்டுகிறது.

பழமொழிநானூறு என்ற வாழ்வியல் நூலில் பல அரிய நாட்டுவழக்குச் சொற்கள் பொருள் பொதிந்த வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கூலி (இல்லையே மரம்போக்கிக் கூலிகொண்டார்). பொதுமக்கள் (புலமிக்கவரைப் புலமை தெரிதல்.....பொதுமக்கட் காகாதே), நாவடக்கம்/நாச்சுருட்டல் (நல்லவை கண்டக்கால் நாச்சுருட்டி) தணியாது (மருந்தின் தணியாது விட்டக்கால்) கைகூடுதல் (செய்தகருமம் சிறிதேனும் கைகூட) நய்யப்புடைத்தல் (கடையகத்து வைத்துப் புடைத்தக்கால்) பாணித்தல் (பொருள் கொடுப்பின் பாணித்து நிற்கிறவர் யாருளரோ,) நொடித்துப் போதல் (நொடித்தற் கில்லை பெருக்கம்), மச்சு/மாடி (மச்சேறி ஏணிகளைவு), வருவாய் (வருவாய் சிறிதெனினும் வைகலு மீண்டின்) நாடறிஞ்சவன்/நாடறியப்பட்டவன் (நாடறியப்பட்டவன் நல்கூர்ந்து வாடிய காலத்தும் வட்குபவோ) மெம்மேல/மேன்மேலும் (பொறாமை மேன்மேலும் செய்துவிடுதல் அதுவன்றோ கூன்மேல் எழுந்த குரு) வாய்பாடு/வன்பாடு (வன்பாட்டவர் பகை கொள்ளினும்). மேற்கூறிய சொற்கள் அனைத்தும் இன்றும் நாட்டுவழக்கில் உயிர்ப்போடு உள்ளன. மேலும் நான்மணிக்கடிகையில் அலைப்பு/அலைக்கழித்தல் (அலைப்பினும் அன்னே என்றோடும் குழவி) அறநெறிச்சாரத்தில் காணப்படும் தடுமாற்றம் என்ற சொல் (தடுமாற்றம் அஞ்சுவான்) இன்னநாற்பதிலும் (இன்னா தடுமாறி வாழ்வதுயிர்க்கு) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பக்தி இலக்கியங்களிலும் பரவலாக வட்டாரவழக்குச் சொற்கள் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். திருவாசகத்தில், அசலாள்/அயலாள் (யார் உற்றார் யார் அயலார்), தேவாரத்தில் காசு (வாசி தீர்வே காசு நல்குவீர்) சிவவாக்கியத்தில் சட்டுவம் (சுட்ட சட்டி சட்டுவம் கறிச்சுவை அறியுமோ) என்ற சொற்களை எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லலாம். அதே போன்று, நாலாயிர திவ்வியப்பிரபந்தத்திலும் வட்டார வழக்குச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. திருப்பாவையில், எல்லே/ஏலே (எல்லே இளங்கிழியே!) என்று தோழியை

விளிப்பது, ஓதம், கல்மாரி, புகலிடம், மேலாப்பு, கூதல் போன்ற சொற்களும் சான்று பகர்கின்றன.

கம்பராமாயணம் ஒரு சொற்களஞ்சியம். பல நாட்டுவழக்குச் சொற்களை கம்பர் சூழலுக்கேற்ப கையாண்டிருப்பது, கவிதைக்குச் சுவை கூட்டுவதாக அமைந்துள்ளன. அரவம் (ஓசை), ஐயறவு, கம்பலை, கால்வழி, சாலை(சாளை), துணிதல் (திடப்படல்), போர் (தீவனக்குவியல்), மனக்கொதிப்பு, முடுகி (முடுக்கி), சின்னபின்னம், பைப்பய (பையப்பைய) ஆகிய சொற்களை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

இதுகாறும் விரித்துச் சொல்லப்பட்ட தமிழின் தொன்மையான மரபின் செம்மையான கூறுகள் சிந்தைக்குத் தேனாகவும் கருத்துக்கு ஊணாகவும் அமையும் என்று எண்ணுகிறேன்.

தொடர்புடைய நூல்கள்

1. தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம், (இளம்பூரணனார் உரை) சாரதா பதிப்பகம், 2008, சென்னை.
2. சிலப்பதிகாரம் (முனைவர் ச.வே.சுப்பிரமணியன் உரை) கங்கா புத்தக நிலையம், 2007, சென்னை.
3. சங்கஇலக்கியங்கள் - மூலமும் உரையும் 15 தொகுதிகள், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை.
4. திருக்குறள் (எம்.நாராயணசாமிப் பிள்ளை உரை) நர்மதா பதிப்பகம் 1992, சென்னை.
5. பழமொழி நானூறு - மூலமும் உரையும் சாரதா பதிப்பகம், 2006, சென்னை.
6. கம்பராமாயணம் - உரையுடன் (8 தொகுதிகள்) கம்பன் அறநிலை, 2004, கோவை.
7. நாலாயிரத்தில்வியப்பிரபந்தம் - திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம், 2000, சென்னை.
8. சகல காரிய சித்தியும் திருமுறைகளும் - தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி, 1997, சென்னை.
9. திருவாசகம், சுவாமி சித்பவானந்தர், ஸ்ரீராம கிருஷ்ண தபோவனம், 1993 திருப்பராய்த்துறை

தமிழ் இலக்கியங்களில் கலைச்சொற்கள்

முனைவர் மு. கோமதி வள்ளியம்மை

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தில் பதிப்பாசிரியராகப் பணியாற்றியவர். சங்க இலக்கியத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளார்.

முன்னுரை :

தமிழ்கூறும் நல்லுலகில் மொழி என்பது தரவுப் பரிமாற்றத்திற்கு மட்டுமின்றிக் காலக் கண்ணாடியாகவும் பயன்படுகிறது. தமிழ் மொழியானது உலகில் பேசப்படும் பல்வேறு மொழிகளுக்கு மூல வேராக அமைந்துள்ளது என மொழியியல் அறிஞர்கள் கூறுவதிலிருந்து தமிழ்மொழியின் தொன்மையையும் பெருமையையும் அறியலாம். ஒரு மொழியின் வளமைக்கு மூலக்காரணமாகயிருப்பது அம்மொழியின் சொல்வளமாகும். சொல்லாக்கம் மூலமே சொல்வளம் பெருகும். அத்தகைய சொல்லாக்கங்கள் தமிழ்மொழி வரலாற்றில் எல்லாக் காலக்கட்டங்களிலும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. சங்ககால இலக்கியங்களிலிருந்தும் அதைத் தொடர்ந்து வந்த பிற இலக்கியங்களிலிருந்தும் கிடைக்கும் கலைச்சொற்கள் அளப்பரியன. இக் கட்டுரை அத்தகைய கலைச்சொற்களுள் சிலவற்றை ஆராய்வதாக அமைகிறது.

சொல்லாக்கம்

மனிதன் தொடக்கக் காலக்கட்டத்தில் தன் வாய் அசைவால் ஏற்படும் ஒலிக்கும், தான் கண்டு உணர்ந்த பொருளுக்கும்ிடையே ஒரு தொடர்பை (correspondence) அமைத்துக் கொண்டான். இத் தொடர்பு அனைவராலும் ஏற்றுக்

கொள்ளப்பட்டு பயன்படுத்தும்போது மொழி பிறந்தது. அவ்வாறு அமைத்துக் கொள்ளப்படும் சொற்களை இடுகுறிப்பெயர்ச்சொற்கள் என்பர். அத்தகைய இடுகுறிப் பெயர்ச்சொல்லைச் சுருக்கியும் விரித்தும் திரித்தும் பயன்படுத்தும்போது புதுப்புதுச் சொற்கள் பிறக்கின்றன. அவ்வாறு பிறந்த சொற்களைக் காரணப்பெயர் என்று கூறுவர். இடுகுறிப்பெயர் காலம் என்றோ முடிந்துவிட்டது. காரணப்பெயரை அடிப்படையாகக் கொண்டு கலைச்சொல்லாக்கம் நடைபெறுகிறது. மாறி வரும் உலகில் புதுப்புதுச் சொல்லாக்கம் என்பது மொழிக்கு இன்றியமையாததாகும். வளர்ந்து வரும் காலக்கட்டத்தில் அறிவியல் தொழில்நுட்பத்திற்கேற்றபடி புதுப்புதுச் சொற்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். சொற்கள் பயன்பாட்டிற்கு வரும்பொழுது எளிதாகவும், சிந்தையில் நிலைத்து நிற்கும் வகையில் சிறந்ததாக இருத்தல் வேண்டும். வளர்ந்து வரும் தொழில்நுட்பங்கருதி புதுச் சொல்லாக்கம் என்பது கட்டாயம் தேவைப்படுவதாகும். ஆனால் இக் கலைச்சொல்லாக்கம் என்பது தமிழ் மரபில் வழி வழியாய் வந்துள்ளது என்பதை இலக்கியங்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

சங்கஇலக்கியத்தில் கலைச்சொற்கள்

இலக்கியம் என்றவுடன் நம் எண்ணத்தில் முதலிடம் வகிப்பது சங்க இலக்கியமாகும். இவ்விலக்கியம் அன்றைய வாழ்வியலைக் கூறுவதோடு எண்ணற்ற

கலைச் சொற்களையும் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இன்றைக்கும் ஏற்கும் வகையில் கலைச் சொல்லாக்கம் இருப்பது ஒரு வியப்பான செய்தி எனலாம். அக்காலத்தில் எளிமையான முறையில் வேர்ச் சொற்களின் அடிப்படையில் கலைச்சொற்களைப் படைத்துள்ளனர். சான்றுக்குச் சில :

தலைவன் மலைப்பகுதியில் தலைவியைக் காண ஓடி வருகிறான். ஓரிடத்தில் மலை முடிந்து காலுக்கடியில் கீழகம் (பாதாளம்) தெரிகிறது. அதைக் கண்டு நடுங்கி “நெஞ்சே தலைவியைக் காணச் செல்லும் இரவு வழியைக் கண்டு கலங்குகிறாயா?” எனக் கேட்கிறான்.

“மயங்குதுளி பொழிந்த பானாட்

ஆராக் காமம் ஆடுஉ நின்றலைப்ப

இறுவரை வீழ்நரின் நடுங்கி... (அகம்:322)

மலையுச்சி என்பது ஆங்கிலத்தில் “cliff” என்று சொல்லப்படுகிறது. தூய தமிழில் “கொடும் பாறை”, “செங்குத்துப் பாறை” எனலாம். ஆனால் மேற்கண்ட பாடல் செங்குத்துப் பாறை என்ற சொல்லுக்கு” இறுவரை என்ற சுருக்கமான அழகானச் சொல்லைப் பதிவுசெய்கிறது. கலைச்சொல் என்பது பயன்படுத்தலுக்கு எளிமையாக இருந்தால் மட்டுமே அச்சொல் காலங்காலமாய் நிலைக்கும்.

அடுத்து, திருக்குறளில் எடுத்தாளப்பட்ட சொற்கள் கலைச்சொல் எனும் நோக்கத்தோடு பயன்படுத்தப்பட்டதா என்று தெரியவில்லை என்றாலும் கூட கலைச்சொல்லுக்குரிய தரத்தில் உள்ளன.

திருக்குறளில் கலைச்சொற்கள்

ஆங்கிலத்தில் “Bouquet” என்பதற்குத் தமிழில் “பூங்கொத்து”, “பூச்செண்டு” என்று சொல்கிறோம். ஆனால் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே வள்ளுவர் இப்பூங்கொத்துக்கும் எளிமையாக “இணர்” என்ற சொல்லைப் படைக்கிறார். “இணரூழ்த்தும் நாறா மலரணையர் கற்ற துணர விரித்துரையா தார்.” என்கிறார்.

அதாவது தான் கற்ற கல்வியைப் பிறர் அறியுமாறு விரித்து உரைக்க இயலாதவர் மணமில்லா மலர்கள் கொத்தாக இருந்தும் பயனில்லாதவர் ஆவார். இக் குறளில் இணர் என்பது பூங்கொத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. இன்று இச் சொல் வழக்கற்றுள்ளது என்றாலும் பயன்படுத்தலுக்கு எளிதாய் இன்றுகூட பயன்படுத்தலுக்கு உகந்ததாய் உள்ளது.

அடுத்து ஆங்கிலத்தில் “knowledge” என்பதற்குத் தமிழில் அறிவு என்று பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் அதில் மெல்லிய வேறுபாடு உள்ளது. கற்பது அறிவு, கற்றதை உள்வாங்கிக் கொண்டு தனக்கும் பிறர்க்கும் நற்பயனை வருவித்துக் கொள்வது ஓட்பம் knowledge. இதற்கு வள்ளுவர் ஒரு குறள் மூலம் அழகாய் ,

“உலகம் தழீஇயது ஓட்பம் மலர்தலும்
கூம்பலும் இல்லது அறிவு” (குறள்.425)

என்கிறார். அதாவது உலகத்தை நட்பாக்குவது ஓட்பம் என்றும் அந்நட்பின்கண் முன் மலர்தலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒரே நிலையானது அறிவு என்கிறார்.

உலகத்தாரூள் முனிவராகிய பெரியோர் மறை முதலிய நூல்கள் பலவற்றானும் தெரிந்து கொண்டதாய் ஓட்பம் அதனின் விரிதலும் குவித்தும் என இரண்டும் இல்லது அறிவு. ஓட்பம் என்பதற்கு ஒள்ளிமை என்பது காளிங்கர் உரை. பரிமேலழகரும்” உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு ஓட்பம் என்கிறார்.

இந்த knowledge என்பதைத்தான் வள்ளுவர் ஓட்பம் என்கிறார். ஆங்கிலத்தில் அறியப்படுவதற்கும் knowledge அறிந்தவற்றின் படி நடப்பதற்கும் knowledgeதான். ஆனால் தமிழ் மொழியில் அறியப்படுவது அறிவு. அதன்படி ஒழுக்குதலுக்கு ஓட்பம் . ஓட்பத்தின் வேர்ச் சொல் நோக்கினால்

ஒள் > ஒளி

ஒள்-> ஓட- > ஓட்பம்

ஒளி என்பது அறிவுக்கூர்மை, நுண்ணறிவு, மதிநூட்பம் எனப் பல சொற்கள் ஓட்பத்திற்குப் பொருளாகச் சொல்லப்படுகின்றன. அடுத்து ஒரு குறள்

“அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வை புழி” (குறள்.226)

என்கிறார் வள்ளுவர். ஏழைகளுக்கும் பொருளைத் தானஞ்செய்தவன் அதன் பயனால் மறுமையில் இன்பமும் வருபிறப்பிற் பொருளுந் தவறாமல் பெறுவானென்பதும் தானஞ் செய்தால் இன்பமும் பொருளும் சேமிப்பில் இருந்து மறுபிறப்பில் உனக்கு உதவும் என்பதும் இக்குறள் சொல்லும் செய்தியாகும்.

நாம் இன்று கூறும் வங்கி எனும் சொல் தமிழன்று அதற்கு வைப்பகம் என்று சொல்வதுண்டு இதைத்தான் வள்ளுவர் “பொருள் வைப்புழி” என்று ஒரு சொல்லைத்

தருகின்றார். அதுபோல மலர் என்பதற்குத் தமிழ் மொழியில் பல பெயர்கள் உள்ளன.

“மணமலி பூ வீ மலர் போது அலராம்
துணர் மஞ்சரி கொத்துக் தொத்தோடு இணராம்
நலம் சேர் குலைதாறு வல்வரியாகும்
பலம் காய் கனியாம் பழம்”

என்கிறது ஒரு பாடல்.(உரிச்சொல் நிகண்டு பா.94)

அதாவது மலரானது பூ, வீ, போது, அலர் என்று நான்கு நிலைகளுக்குரிய சொற்களைத் தருகிறது. பூங்கொத்திற்கு இதுபோல் துணர், மஞ்சரி, (வடமொழியில் பூங்கொத்து எனும் பொருள்படும்) தொத்து, இணர் என்றும் பழத்திற்கு காய், கனி எனக் கூறுகின்றது.

இதையே வள்ளுவர்

“காலை அரும்பி பகல் எல்லாம்போது ஆகி
மாலை மலரும் இந்நோய்”

(குறள் : 1227)

காமநோயானது காலையில் அரும்பி பகற்பொழுது பெரு அரும்பாகி மாலையில் மலரும் எனக் காம உணர்விற்கு மலரின் தன்மைகளை அழகான சொற்களாக நம் கண்முன் நிறுத்துகிறார். இன்றளவில் மலர் மற்றும் மொட்டு என்பது மட்டும்தான் வழக்கில் உள்ளது. மற்றதெல்லாம் வழக்கொழிந்து போய்விட்டன. இதுபோன்று இலக்கியத்தில் கையாளப்பட்ட பல சொற்கள் இன்று பேச்சு வழக்கில் இல்லை.

வழக்கொழிந்த சொற்கள்

பேச்சு வழக்குச் சொற்களே ஆண்டாண்டுக் காலம் நிலைத்து வரலாற்றைப் பேசும். சில சொற்கள்

பேச்சு வழக்கிலிருந்து மறைந்து போய்விடுகின்றன. அவ்வாறு வழக்கற்றுப் போன சொற்கள் பல உள்ளன. சான்றுக்குச் சில:

வழக்கிழந்தவை	பொருள்
அக நாழிகை	உண்ணாழிகை (கோயில் கருவறை)
அணல்	தாடி
ஆடிடம்	விளையாடும் இடம்
இட்டேற்றம்	பொய்குற்றச் சாட்டு
ஓமாலி(கை)	நறுமணச்சரக்கு
படமாதம்	சிறு கூடாரம்

இப்படிப் பல சொற்கள் வழக்கிழந்துள்ளன.

கலைச்சொல் படைப்பு வளர்ந்து வரும் மக்கள் குழுகாயத்திற்குத் தேவைப்படும் ஒன்றாகும். இலக்கியத்தில் மலிந்து கிடக்கும் பழஞ்சொற்களைத் திரட்டினாலே பலப்பல புது சொற்களை உருவாக்கலாம்.

முடிவுரை

இவ்வாறு தமிழில் காலந்தோறும் வந்த இலக்கியங்களை நோக்கினால் கணக்கிட முடியாச் சொற்புதையல் நம் மொழியில் உள்ளதை அறியலாம் இன்றைக்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஆங்கில தொழில் நுட்பச்சொற்களுக்கு நிகரான தமிழ்ச் சொல் இலக்கியங்களிருந்தே எடுத்துப் பயன்படுத்தும் வல்லமை கொண்டது தமிழ் மொழி என்பதில் ஐயமில்லை.

பார்வை நூல்கள்

அகநானூறு _ கழகவெளியீடு,

திருக்குறள் – உமாபதிப்பகம் சொற்கள் – மணிவாசகர் பதிப்பகம்.

ஒப்பாயிவு நோக்கில் தமிழம் திராவிட மொழிகளும்

திருமதி ஜெ. சசிகலா

இலங்கையில் தமிழ் வித்தியாலயம் எனும் பாடசாலையில் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வருபவர்.

மாந்தகுல நாகரிகத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் மகத்தான பங்களிப்பைச் செய்வதோடு தனக்குத் தோன்றிய கருத்துகளை பிறருக்கு உணர்த்த மாந்தர் கண்டுபிடித்த கருவியே மொழியாகும். இவை மனித இனம் வாழ்ந்த இட அமைப்பு, இயற்கை அமைப்பு, சமூக மாற்றம் போன்ற காரணிகளால் பல மொழிகள் தோன்றின. அதனடிப்படையில் திராவிடர் பேசிய மொழியே திராவிடமொழி என அழைக்கப்படுகிறது. இது பல ஆயிர ஆண்டுகள் தொன்மையுடையது.

திராவிட மொழிகளின் தாய்மொழி தமிழ்மொழியே. இச்செம்மொழி கல் தோன்றி மண்தோன்றாக்க காலத்திற்கு முன் தோன்றிய முதுமொழி. பழமையும், தொன்மையும் கொண்டு பன்னெடுங் காலமாக மாறா இளமையுடனும் மங்காப்பொழிவுடனும் வாழ்ந்து வளர்ந்து வரும் மொழியாக உள்ளதோடு சகல மொழிகளின் தாய்மொழியாகவும், உலக கலாசாரங்களின் தொட்டிலாகவும், சகல நாகரிகத்தின் ஊற்றாகவும், காலவெள்ளத்தில் கரைந்துபோன மொழிகளுக்கிடையில் நீந்தி தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொண்டுள்ள மொழியாகவும் விளங்குவதோடு. தமிழில் உள்ளளவும் இல்லை என்று எண்ணத்தக்கவாறு பல்வேறு சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டு காணப்படும் செந்தமிழ் மொழியாகும். அவ்வகையில் தென்திராவிட மொழிகளிலே இடம்பெறுகின்ற மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளிலே தமிழ்மொழியின் கலப்பு உள்ளன. அவற்றை ஒப்பாய்வு நோக்கில் அறிவதே இக்கட்டுரையின் ஆய்வுப்பொருளாகும்.

தமிழும் – மலையாளமும்

கேரள மாநிலத்தில் பேசப்படும் இம்மொழி தமிழோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புடையது. இந்திய நாட்டில் கேரள மாநிலத்தில் மட்டுமன்றி இலட்சத்தீவிலும் இம்மொழி பயிலப்படுகிறது. சிறந்த இலக்கிய பரப்பையும், இலக்கணப் பாரம்பரியத்தையும் கொண்டு காணப்படுகின்ற இம்மொழியானது தமிழில் இருந்து தோன்றியது என்பதற்கான பல சான்றாதாரங்கள் காணப்படுகின்றன.

அதனடிப்படையில் மலையாளம் எனும் பெயரே ‘மலையாழ்மா’ என்றும் ‘மலையாய்மா’ என்றும் கூறப் படுகின்றது. இதில் முதற்கண் நிற்கும் மலை என்ற பகுதி தமிழ்ச்சொல்லாகிய மலை என்பதேயாகும். மலை என்ற பகுதி நீங்கி ‘ஆளம்’ என்ற சொல் தமிழில் ‘ஆண்மை’ என்பதாம். இச்சொல் ‘ஆள்மை’ என்பதன் திரிபாம். அந்த ஆள்மை என்பது மலையாளத்தில் ஆன்மா எனப்படும். அதுவே ஆழ்மா என்று திரிந்ததாகும். ஆகவே மலையாளம் அல்லது மலையாழ்மா என்பது தமிழில் மலைப்பகுதி என்றே பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது.

நான்கு திக்குகளின் பெயர்களும் கூட தமிழில் இருந்தே மலையாள மொழிக்குச் சென்றுள்ளமையினை அறியமுடிகின்றது. தமிழில் கீழ் அல்லது அடி என்ற பொருளைக்குறிப்பது கிழக்கு எனுஞ் சொல்லாகும். அவ்வாறே மேல் அல்லது உயரம் என்ற பொருள் குறிப்பது. தமிழில் மேற்கு என்ற சொல்லாகும்.

மலையாளத்தில் கிழக்கை 'கிழக்கு' என்றும் தெற்கை 'தெற்கு' என்றும் கூறுவர். ஆனால் மேற்கை மேற்கு என்று மலையாள மொழியில் மொழிவதில்லை அதனை 'படிஞ்சுறாயிறு' என்றே வழங்குகின்றார்கள். ஆனால் படிஞ்சுறாயிறு என்ற அடிச்சொல்லும் 'படுஞ்சாயிறு' என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் மலையாளத் திரிபாகும். படுஞ்சாயிறு என்பது மேற்கே தாழ்ந்துபடும் அல்லது மறையும் சூரியனைக் குறிப்பதாகும்

மேலும் செந்தமிழ் சொற்கள் மலையாளத்தில் திரிபடைந்து செல்லும் விதத்தினை வே.வேங்கடராஜ்ஜலு அவர்கள் எழுதிய 'தமிழ் சொல்லமைபு' என்ற நூலில் இருந்து சில தகவல்களை அறியமுடிகின்றது. அதாவது தமிழில் வல்லின ஒலிகள் மலையாள மொழியில் மெல்லினமாக ஒலிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக,

- ன்ற ஒலி ன்ன என்று மாறும்
ஒன்று - ஒன்னு
தென்றல் - தென்னல்
- ந்த ஒலி ந்ந என்று மாறும்
வந்து - வந்நு
சந்தனம் - சந்நனம்
- ங்க ஒலி ங்ங என்று மாறும்
மாங்காய் - மாங்ங
நீங்கள் - நிங்ஙள்
- ஞ்ச ஒலி ஞ்ஞ என்று மாறும்
மஞ்சு - மஞ்ஞ
கஞ்சி - கஞ்ஞி
- த்த ஒலி ச்ச என்று மாறும்
அடித்த - அடிச்சு
பித்தளை - பிச்சள
- ஐகாரம் அகரம் ஆகும்
மலை - மல
தலை - தல
வாழை - வாழ

ஒரு மொழி மற்றொரு மொழியின் கலப்பின் காரணமாக உருமாறும் போது பெரும்பாலும் அதன் அடிப்படைச் சொற்கள் அப்படியேதான் இருக்கும். மலையாள மொழியிலே வடமொழிச் சொற்கள் அதிக அளவில் கலந்திருந்தாலும் மிகப்பெரும்பாலான அடிப்படைச் சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களே என்பதற்குச் சான்றாய் பின்வரும் சொற்கள் அமையப் பெற்றுள்ளன.

- உறுப்புகள்
தல, கண்ணு, மூக்கு, நாக்கு, வாய், பல்லு, கழுத்து,

நெஞ்சு, கை, காலு

- வினைகள்
வா, போ, நட, ஓடு, குடி, குளி, அடி, கொடு
- இடப்பெயர்கள் மற்றும் சுட்டுப்பெயர்கள்
ஞான், நீ, அவன், அவள், அவர், அது, இது, எது
- பருவங்கள்
மழ, வெயில், காற்று, மின்னல், இடி
- எண்கள்
கால், அர, முக்கால், ஒந்நு, ரண்டு, மூந்நு, நாலு, அஞ்சு, ஆறு
- நிறங்கள்
கறுப்பு, வெளுப்பு, நீலம், சவப்பு, பச்சு, மஞ்சு
- உலோகங்கள்
இரும்பு, செம்பு, ஈயம், வெள்ளி, வெங்கலம்
- கிழமைகள்
ஞாயர், திங்கள், சொவ்வ, புதன், வ்யாழம், வெள்ளி, சனி
- விலங்குகள் மற்றும் பறவைகள்
ஆன, பசு, எரும, ஆடு, பள்ளி, மயில், குயில், காக்க, கோழி

இவைமட்டுமன்றி

தமிழ்	-	மலையாளம்
தொழுதல்	-	தொழுதல்
உண்பது	-	உண்பது
அருவி	-	அருவி
வெள்ளம்	-	வெள்ளம்
பால்	-	பால்
குளம்	-	குளம்
சோறு	-	சோறு
உறக்கம்	-	உறக்கம்
மூத்தோர்	-	மூத்தார்
சுகம், நலம்	-	சுகம்
துக்கம்	-	துக்கம்
தாகம்	-	தாகம்
கண்ணீர்	-	கண்ணீர்

உள்ளி-(வெங்காயம்) - உள்ளி
(வெங்காயம்)

பார்	-	பார்
புலி	-	புலி
அம்மா	-	அம்மே

எனப்பல சொற்கள் தூய தமிழ் சொற்கள் மலையாளத்தில் உள்ளன. குறிப்பாக தமிழ் பேச்சு வழக்கில் அதிகம் பயன்படுத்தப்படாத ஆனால் எழுத்துத் தமிழில் இடம்பெறும் ஏராளமான சொற்கள் மலையாளப் பேச்சு வழக்கில் வழங்கி வருகின்றன. இதனைப்போலவே தமிழில் பேச்சுவழக்கில் பயன்படுத்தப்படும் சில சொற்களும் மலையாள மொழியில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சான்றாக,

- காது - செவி
- உள்ளே - அகத்து
- வெளியே - புறத்து
- பக்கத்தில் - அருகில்
- கூப்பிடு - விளி
- வெட்கம் - நாணம்
- வேலை - பணி
- சண்டை - பிணக்கு
- எப்படி - எங்ஙனெ (எங்ஙனம்)

தமிழும் - கன்னடமும்

கர்நாடக (மைசூர்) மாநிலத்தில் பேசப்படும் இம்மொழி பழமையான இலக்கியங்களையும், இலக்கணங்களையும் கொண்டுள்ளது. ஆயிரக் கணக்கான கல்வெட்டுக்களையும் சிறந்த சில இலக்கணங்களையும் கொண்டு வாழும் இம்மொழி மைசூர் மாநிலத்தில் மட்டுமன்றி தமிழ் நாட்டில் கோயம்புத்தூர், சேலம் போன்ற பகுதிகளிலும் ஆந்திர நாட்டில் அனந்தப்பூர், பெல்லரி போன்ற பகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றது. மைசூரையடுத்து மராட்டியத்தின் தெற்குப் பகுதிகளின் இம்மொழி நின்று நிலவுகின்றது. அவ்வகையில் மலையாளத்தையடுத்து தமிழோடு மிக நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டதாக இம்மொழி காணப்படுகின்றது.

கன்னடம் என்ற சொல் 'கருநாடகம்' என்றும் 'கானாஸ்' என்றும் வழங்கப்பெறுகிறது. கன்னடம் எனும் சொல்லானது. கரு + நாடு + அகம் என்ற தமிழ் சொல்லின் அடியாகப்பிறந்தது என்று டாக்டர் குண்டெர்ட் கூறுகின்றார். மேலும் தமிழில் ஆந்தையைக் குறிக்கும் 'கூகை' என்ற சொல் கன்னடத்திலும் 'கூபே' எனப்படுகின்றது. தமிழில் அழைத்தலை கரைதல் என்பர் 'காக்கை கரைதல்' என கூறுவர். கன்னடத்திலும் 'கரை' என்பது அழைத்தலையே குறிக்கின்றது.

கிணற்றினைக் குறிக்க தமிழில் 'வாவி' என்ற சொல் உள்ளது. இதுவே கன்னடத்தில் 'பரவி' என மருவி உள்ளது. குளிரைக்குறிக்கும் தண் எனும் தமிழிச் சொல்லும் கன்னடத்திலும் தண் என்றே உள்ளது. தமிழில் உள்ள தன்மை, ஒருமைப் பெயர்களான நான், யான், ஏன், என் என்பன கன்னடத்தில் ஆன், யான், நா, நானு, ஏன், ஏனை என மருவி காணப்படுகின்றது.

அதனைப்போலவே முன்னிலைப் பெயர்களான நீ, நின், நுன், என்பன நீ, நீனு, நீன் எனக் கன்னடத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும் கண் எனும் தமிழ்ச்சொல் 'கண்' என்றும் மூன்று எனும் தமிழ்ச்சொல் 'மூரு' என்றும் மாறியுள்ளது. இவைமட்டுமன்றி பின்வரும் உதாரணங்களுக்கூடாக தமிழில் இருந்தே கன்னடமொழிக்கு சில சொற்கள் திரிபடைந்து சென்றுள்ளமையினை கணிக்க முடிகின்றது.

- ப - 'ஹ' வாக மாறியுள்ளது
பள்ளி - ஹள்ளி
பாடு - ஹாடு
- உயிரீற்றுப்பேறு
எதிர் - எதிரு
இருந்தேன் - இருந்தேனெ
- தொகுத்தல்திரிபு
இருவர் - இப்பரு
இருந்தேன் - இருத்தேன்
- வல்லொற்று மிகாமை
ஓலைக்காரன் - ஓலகார
நினக்கு - நினெக
- சொற்திரிபு
மற்றொன்று - மத்தொந்து
முதலாயின - மொதலானய
- போலி
வேடர் - பேடரு
செலவு - கெலவு
- எதிர்மறை இடைநிலைக்குறுக்கம்
இராத்தே - இரதெ
- பெயரீற்றுப்பால்
குருடன் - குருட
மகன் - மக
அப்பன் - அப்ப

- விசுதிமாரற்றம்
அன் அம் ஆதல்
செய்கின்றேன் - செற்தபெம்

இவ்வாராக பல தமிழ்ச்சொற்கள் கன்னட மொழியில் கலந்துள்ளமையினை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

தமிழும் தெலுங்கும்

திராவிட மொழிகளில் தொன்மைச்சிறப்பிலும், சொல்வளத்திலும் தமிழ்மொழிக்கு அடுத்தப்படியாக தெலுங்கு மொழியைக் குறிப்பிடுகின்றனர். அவ்வகையில் இம்மொழியை ஐரோப்பியர்கள் முதலில் ஜெண்ட்டு என அழைத்தனர். இம்மொழி ஓரிசாமுதல் சென்னை வரை பரந்துகிடக்கும். ஆந்திர மாநிலத்தில் சிறப்பாக விளங்குகிறது. இது மட்டுமன்றி தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற இடங்களிலும் பேசப்படுகிறது.

அவ்வகையில் ஒரு இனத்தின் மொழியில் உள்ள ஒவ்வொரு சொல்லிற்குப்பின்னும் அவ்வினத்தின் நீண்டகால வரலாறு அடங்கியிருக்கும். அப்படி தமிழரின் வரலாற்றைத் தன்னுள்ளே பொதிந்து வைத்திருக்கும் தமிழ் மொழியில் உள்ள பல சொற்களை தெலுங்குமொழி உள்வாங்கியிருப்பதனை கணிக்க முடிகின்றது.

கோகிலா என்பது தெலுங்கில் குறிப்பிடப்படும் குயில் எனும் பறவையின் பெயராகும். இதற்குத் தமிழில் கோகிலம் என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. கோகிலம் எனும் தமிழ் பெயரே தெலுங்கில் கோகிலோ என மருவியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் தெலுங்கு மொழியிலே வழங்கப்படுகின்ற சில சொற்கள் தமிழில் இருந்து சென்றவையாகும். எடுத்துக்காட்டாக,

- பால் - பாலு
- பானை - பானெ
- நெருப்பு - நிப்பு
- வீடு - இல்லு
- குடம் - குண்டா

போன்ற சொற்களோடு மேலும் சிலவற்றை நோக்கின்,

- தமிழ் - தெலுங்கு உறவுமுறைச் சொற்கள்
- அக்கா - அக்கா
- அத்தை - அத்தே

- அண்ணன் - அன்னா
- தம்பி - தம்படு
- தாய் - தல்லி

- தமிழ் - தெலுங்கு உணவுப்பெயர்கள்
- பருப்பு - பப்பு
- கோதுமை - கோதுமை
- ஊறுகாய் - ஊரெக்கா
- நெய் - நெய்யி
- சாறு - ரசம்
- வெண்ணெய் - வெண்ணெ
- உளுத்தம்பருப்பு - உந்தப்பரப்பு

- தமிழ் - தெலுங்கு உடல்உறுப்புச் சொற்கள்
- வாய் - வாயி
- பல் - பல்லு
- முதுகு - முகுவு
- முகம் - முகமு
- உயிர் - உசுரு
- கண் - கண்ணு

- தமிழ் - தெலுங்கு உயிரினச் சொற்கள்
- புலி - புலி
- மாள் - மாணு
- பறவை - பட்சி
- கோழி - கோடி
- காகம் - காகி

முடிவுரை

மேற்கண்டவாறுதமிழ்தவிர்ந்த ஏனைய மொழிகள் தத்தம் வரலாற்றை தமிழை முன் நிறுத்தி மட்டுமே சரியாக விளங்கிக் கொள்ளமுடியும். அவ்வகையில் செம்மையின் உச்சிக்குச்சென்ற செம்மொழியான தமிழ்மொழியில் இருந்தே ஏனைய திராவிடமொழிகள் பல உருவாகியுள்ளமையினை காணமுடிகின்றது.

குணை நூற்பட்டியல்

1. முனைவர் ச. அகத்தியலிங்கம் - திராவிட மொழிகள்
2. தெ.போ. மீனாட்சி சுந்தரனார் - தமிழ்மொழி வரலாறு
3. வி.ஆர்.இராமச்சந்திர தீட்சிதர் - தமிழரின் தோற்றமும் பரவலும்
4. கால்டுவேல் ஒப்பிலக்கணம்

தமிழ்மொழி கற்றலில் அகராதிகளின் பங்கு

முனைவர் **க. சங்கர்**

முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். பொன்னேரி ஸ்ரீ தேவி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியில் தமிழ்த் துறையில் உதவிப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் – பேரகராதி

சென்னைப் பல்கலைக்கழக பேரகராதி என்பது சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தால் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட ஒரு தமிழ் அகராதி ஆகும். இந்த அகராதி 1920-ஆம் ஆண்டில் ஏழு தொகுதிகளாக வெளிவந்தது. முதல் பதிப்பில் 117 மற்றும் 762 சொற்கள் மட்டுமே இருந்தன.

தமிழகத்தில் கிருத்தவப்பணி செய்து கொண்டிருந்த அமெரிக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள், தமிழில் ஒரு விரிவான அகராதி ஒன்றை வெளியிட விரும்பினார்கள். அவர்கள் சார்பாகப் பெர்சிவல் முதலிய அறிஞர் பெருமக்கள் பல ஆண்டுகளாகத் திரட்டிய அகராதியைப் பதிப்பிக்கும் பொறுப்பும் உரிமையும் வின்கலோ என்னும் அறிஞருக்கு கிடைத்தது. அந்த அறிஞர், அறுபத்தேழு ஆயிரம் சொற்கள் அடங்கிய, பேரகராதியை அச்சிட முற்பட்டார். அச்சிடுவதற்கான தொகை அதிகமாகத் தேவைப்பட்டது. அதனால் அமெரிக்க சங்கத்தார்கள் அச்சிடும் பொறுப்பை ஏற்க முடியாத சூழலில் இருந்தனர்.

முந்நூற்று அறுபது பக்கம் அச்சிட்டு முடிந்த அளவில், அகராதி பணியின் வேலை நின்றுவிடுமோ என்ற கவலை பிறந்தது. இதனால் வின்கலோ அவர்கள் சென்னை அரசாங்கத்திடம் உதவி கேட்டார். ஆனால் சென்னை அரசாங்கத்தார்கள், அகராதி அச்சிடப்பட்டவுடன், நூறு படிசுள் விலை கொடுத்து வாங்குகிறோம் என்று வாக்கு அளித்தனர்.

முன்பணம் கொடுத்து உதவ முன்வரவில்லை. அகராதி அச்சிட்டு முடிவதற்குப் பின்னும் ஆறாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகும் என்று வின்கலோ அவர்கள் கணக்கிட்டார். ஆனால் இவர் கருதியவாறு பங்குகள் விலைப்படவில்லை. இந்நிலையில் வேறு வழியின்றித் தம் சொந்தப் பொறுப்பில் ஐயாயிரம் ரூபாய் கடன்பட்டு, அச்ச வேலையை முடித்து அகராதியை வின்கலோ வெளியிட்டார்.

இந்நிலையில் வின்கலோவின் அகராதியை மேலும் பெருக்கவும் புதுச் சொற்களைச் சேர்த்தும் வெளியிட வேண்டும் என்று பல தமிழறிஞர்களின் உள்ளத்தில் தோன்றியது. பல ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் உழைத்து ஆங்கில நாட்டில் போந்து தமிழ்ப்பணி செய்து கொண்டிருந்த போப்பையர் மனத்திலும் இந்த ஆர்வம் வந்தது. தமிழறிந்தவர் ஒருவரை உதவிக்கு அனுப்பினால் தாமே வின்கலோவின் அகராதியை அச்சிட்டுத் தருவதாக அவர் சென்னை அரசாங்கத்தாருக்கு அறிவித்தார். ஆனாலும் அக்கருத்து நிறைவேறுவதற்கு முன்பாகவே போப்பையர் அவர்களின் வாழ்வு முடிந்துவிட்டது. அவர் தொகுத்து வைத்திருந்த சொற்களையும் குறிப்புகளையும் சென்னைக் கையெழுத்து நூல் நிலையத்திற்கு அவர் மகன் அனுப்பி வைத்தார்.

அப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த சாந்தலர் என்னும் ஆங்கில அறிஞர் இப்பேரகராதியை வெளியிடுவதற்கு ஒரு திட்டம் வகுத்துச் சென்னை

அரசாங்கத்தார்க்கு அனுப்பினார். அவர்கள் அதனை ஆதரித்தார்கள். இந்திய நாட்டு அமைச்சர் அப்பணியின் அவசியத்தை உணர்ந்து நூறாயிரம் ரூபாய் செலவிட அனுமதியளித்தார். பேரகராதியின் பதிப்பாசிரியராகச் சாந்தலரே நியமிக்கப்பட்டார். ஒன்பது ஆண்டுகள் அவர் வேலை பார்த்தார் . எழுபதாம் வயதில் ஓய்வு பெற்றார்.

அரசாங்கத்தார் குறித்தவாறு ஐந்து ஆண்டுகளில் அகராதி முற்றுப் பெறவில்லை. அதன் செலவு நூறாயிரம் ரூபாய் அளவில் நிற்கவும் இல்லை. இந்நிலையில் அகராதியின் பொறுப்பையும் உரிமையையும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் ஏற்றுக் கொண்டது. ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் முற்றுப்பெற்ற பேரகராதி ஏழு பெருந்தொகுதியாகத் 'தமிழ் லெக்சிக்கன்' என்னும் பெயரோடு வெளியிடப்பட்டது.

பேச்சு - அகர முதலி

அகராதி என்பது தமிழ்ச் சொல் அல்ல. அகரமுதலி என்பதே சரியான தமிழ் சொல்லாகும் என்பது தமிழறிஞர்களின் கருத்தாகும்.

தமிழ்ச் சொல்லாக இல்லாதபட்சத்திலும் நெடுங்காலமாக இச்சொல் வழக்கில் இருப்பதை கருத்தில் கொண்டு அகரமுதலி, அகராதி ஆகிய இரண்டு சொற்களையும் பயன்படுத்தலாம்.

அகராதி விளக்கம்

ஆதி என்பது தமிழ் வேரில் இருந்து வடபுலம்போன சொல். ஆனால் செந்தமிழ்ச்சொல் இல்லை. பகுதி > பாதி, மிகுதி > மீதி என்றானதுபோல அகு > அகுதி > ஆதி (முன் நின்றது) என்று பொருள். இதுபற்றி செந்தமிழ் பேரகரமுதலியில் இரண்டு பக்க விளக்கம் உள்ளது. ஆதி என்னும் சொல் சமற்கிருதத்தில் இந்திராதி முதலிய சொற்களில் இருந்தாலும், வேறு மேலையாரிய மொழிகளில் இதற்கு ஏற்ற சொல்லாட்சிகள் இல்லை. தமிழில் தொல்காப்பியத்தில் 25, 26 இடங்களில் முதல் என்னும் சொல் தான் பயன்பட்டுள்ளது. ஒரே இடத்தில் ஆதி என்னும் சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது. தமிழ் இலக்கியத்திலும் பெருமளவு ஆதி ஆளப்படாததால், செந்தமிழ்ச் சொல் இல்லை என்பது கணிப்பு. அகைத்தல் என்றால் எழுதல், கிளைத்தல், முன் வரல் என பொருள்படும். எனவே அகு > அகுதி > ஆகுதி > ஆதி என்றும், அகு > அகை = முன் வரல், முதலாதல்

என்றும் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி கூறுகிறது. ஆதி என்பது பிற்கால வழக்கு; ஆனால் அது தமிழ் வேரில் இருந்து வந்ததுதான்.

அகராதிகளுக்கு முன்மாதிரி சொற்குவைத் திட்டம்

சொற்களே மொழிக்கு அடிப்படை. சொற்களைப் பாதுகாத்தால்தான் மொழியைப் பாதுகாக்கவும் மேம்படுத்தவும் முடியும். சொற்கள் பெருகப் பெருக மொழியும் வளர்ந்து உயர்வு பெறும். காலந்தோறும் மொழியில் சில சொற்கள் பொருள் மாறுபாடு அடையும். சில சொற்கள் வழக்கொழியும். சில சொற்கள் புதிதாக உருவாகும். இவை அனைத்தையும் தொகுத்துப் பதிவு செய்து அகரமுதலி வடிவில் வெளியிடுவதே மொழி வளர்ச்சிக்கான ஆக்கப் பணியாக அமையும்.

தமிழ்மொழியின் ஒவ்வொரு சொல்லமைப்பையும் அறிந்து சிறப்பாக வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலைப் படைப்பாளர்களும், கல்வியாளர்களும் பெற வேண்டுமெனில், தமிழின் வேர்மூலங்களை வெளிப்படுத்தும் சொற்பிறப்பியல் அகராதி அவர்களுக்கு மிகவும் இன்றியமையாதவை என்று அத்திட்டம் அறிவித்துள்ளது.

சொற்குவையின் முதன்மை நோக்கங்கள்

தமிழ்மொழியின் சொல்வளத்தைக் காத்தல், தமிழ் மொழியின் சொல்வளத்தைப் பெருக்குதல், தமிழ்மொழியில் பிறமொழிக் கலப்பைத் தவிர்க்கத் துணை நிற்பல் ஆகும்.

தமிழ்மொழிக்கான அகராதிகளின் பெயர்கள்

அருங்கலைச்சொல் அகரமுதலி (ஆங்கிலம் - தமிழ்), ஆங்கிலம் - தமிழ் வழிகாட்டி அகராதி, கல்வியியல் கலைச்சொல் விளக்க அகராதி, சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவு, சித்த மருத்துவத் தொகை அகராதி, தமிழ் அகராதியியல் ஆய்வடங்கல் (1992 வரை), தமிழ் நிகண்டுகள் உள்ளடக்கமும் வரலாறும், தமிழ் பாரம்பரியமிக்க வெளிநாட்டு அறிவிப்புகள், நாமதீப நிகண்டு, பெருஞ்சொல்லகராதி 6 தொகுதிகள், மர இனப்பெயர் 2 - தொகுதிகள், வயது வந்தோர் கல்வியியல் கலைச்சொல் விளக்க அகராதி போன்ற அகராதிகள் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருந்து வருகிறது. எனவே தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியிலும் கற்றலிலும் அகராதிகளின் பங்கு மிகவும் இன்றியமையாதது என்றால் அது மிகை ஆகாது.

மணிமேகலையில் அகராதிக் கலைக்கூறுகள்

முனைவர் மு. சங்கர்

முனைவர் பட்டம் பெற்ற இவர், சிவகாசி சிறீ காளீசுவரி தன்னாட்சிக் கல்லூரியில் உதவிப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றார்.

தமிழ்மொழியின் வரலாறுநீண்ட பழமைபுடையது. அதனால் அதன் சொல்வளம் அளவிடற்கரியதாக அமைந்துள்ளது. தமிழின் சொல்வளத்தைத் தொடக்கத்தில் நிகண்டுகள் வகைப்படுத்தி, தொகைப்படுத்திக் கொடுத்தன. காலப்போக்கில் நிகண்டுகள் மறைந்து அகராதிகள் தோற்றங் கொண்டன. இரட்டைக் காப்பியங்களுள் ஒன்றான மணிமேகலையில் கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சொற்றொகுதிகளைக் காணலாம். அச்சொற்கள் (பெயர்) அகராதியியல் நோக்கில் எங்ஙனம் மதுரை கூலவாணிகன் சாத்தனாரால் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன எனக் காண்பதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கம்.

தெய்வப் பெயர்த் தொகுதி

புத்தரின் இயல்புப் பெயர்கள்

புலவன், தீர்த்தன், புண்ணியன், புராணன் (மணி.5:98)

இந்திரன் பெயர்கள்

விண்ணவர் தலைவன் (மணி.1:5), அமரர் தலைவன் (மணி.1:9),

ஆயிரங் கண்ணோன் (மணி.1:26), இந்திரன் (மணி.14:34)

சிவபெருமான் பெயர்கள்

ஆலமர்ச் செல்வன் (மணி.3:144),
நுதல்வழி நாட்டத்து இறையோன் (மணி.1:54)

உடலுறுப்புத் தொகுதி

யாக்கை (மணி.12:3), உடம்பு (மணி.16:92), மேனி (மணி.18:81), தலை (மணி.13:114), கூந்தல் (மணி.10:32), உச்சி மயிர் (மணி.3:134), முகம் (மணி.18:39), நுதல் (மணி.20:143), புருவம் (மணி.18:162), விழி (மணி.1:54), கண் (மணி.16:45), செவி (மணி.12:81), காது (மணி.20:53), மூக்கு (மணி.27:15), வாய் (மணி.10:33), நா (மணி.12:3), எயிறு (மணி.18:71), இதழ் (மணி.18:74), நெஞ்சு (மணி.20:128), மார்பு (மணி.13:23), கொங்கை (மணி.19:87), முலை (மணி.15:8), கை (மணி.18:68), அங்கை (மணி.25:87), விரல்கள் (மணி.20:60), உகிர் (மணி.20:59), வயிறு (மணி.14:6), அல்குல் (மணி.24:7), கால் (மணி.17:34), கணைக்கால் (மணி.20:63), குறங்கு (மணி.20:61), அடி (மணி.10:33), பாதம் (மணி.12:3)

மக்கட்பெயர்த் தொகுதி

பாலகர் (மணி.6:98), பெண்டிர் (மணி.2:48), ஆடவர் (மணி.3:24)

பேடியர் (மணி.3:25), இளையோர் (மணி.6:99), முதியோர் (மணி.6:100)

பிரமர் தொகுதி (2)

அருபப் பிரமர், உருபப் பிரமர் (மணி.6:176,177)

திசைப்பெயர்த் தொகுதி (4)

வடதிசை (மணி.15:81), தென்திசை (மணி.6:212),

குணதிசை (மணி.5:119), குடதிசை (மணி.5:120)

தென்மேற்கு (மணி.28:175) – கோணத்திசை

பொழுதுப்பெயர்த் தொகுதி

விடியல் (மணி.21:52), காலை (மணி.8:18), அந்தி
மாலை (மணி.6:1),

இருள் (மணி.8:23), கங்குல் (மணி.6:25), யாமம்
(மணி.20:94)

சுடர்த் தொகுதி (2)

திங்கள் (மணி.12:87), ஞாயிறு (மணி.12:87)

உயிர்த் தொகுதி (6)

மக்கள், தேவர், பிரமர்,

நரகர், விலங்கு, பேய் (மணி.24:117,118), அசுரர்
(மணி.6:180)

மன்றங்களின் தொகுதி (5)

வாகை மன்றம், வெள்ளி மன்றம், வன்னி மன்றம்,

இரத்தின மன்றம், வெள்ளிடை மன்றம்
(மணி.6:80–91)

கோட்டங்களின் தொகுதி (3)

காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டம்

சுடுமண் ஓங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டம்

சக்கரவாளக் கோட்டம் (மணி.6:50–65)

வனங்களின் தொகுதி (5)

இலவந்திகை வனம், உய்யாவனம், சம்பாபதி
வனம்,

கவேர வனம், உவவனம் (மணி.3:43:62)

கூத்துத் தொகுதி (2)

வேத்தியல் – அரசார்க்கு ஆடும் அகக்கூத்து

பொதுவியல் – எல்லார்க்கும் ஆடும் புறக்கூத்து
(மணி.2:18)

அளவைத் தொகுதி (6)

உலோகாயதம் – பிருகற்பதி, பௌத்தம் – புத்தன்,
சாங்கியம் – கபிலன்

நையாயிகம் – அக்கபாதன், வைசேடிகம் –
கணாதன்,

மீமாம்சகம் – சைமினி (மணி.27:77–82)

மணிமேகலை காலத்தில் வழங்கப்பட்ட அளவைத்
தொகுதிகள் (6)

மெய்ப்பிரத்தியம், அனுமானம், சாத்தம்,

உவமானம், அருத்தாபத்தி, அபாவம் (மணி.27:83–
85)

காட்சி அளவைத் தொகுதி (5)

கண்ணால் வண்ணமும் செவியால் ஓசையும்

நண்ணிய மூக்கால் நாற்றமும் நாவால்

சுவையும் மெய்யால் ஊறும் (மணி.27:14–17)

வண்ணங்கள் அடிப்படையில் பிறப்புத் தொகுதி (6)

கரும் பிறப்பும் கருநீலப் பிறப்பும்

பசும் பிறப்பும் செம் பிறப்பும்

பொன் பிறப்பும் வெண் பிறப்பும் (மணி.27:150–153)

பூதங்களின் தொகுதி (4)

நிலம், நீர், தீ, காற்று (மணி.27:116)

பலசொல் ஒரு பொருட் டொகுதி

பௌவம் (மணி.7:33)

கடல்

கடல் (மணி.6:78)

முந்நீர் (மணி.12:92)

மாநீர் (மணி.21:85)

ஒரு சொல் பல பொருட் டொகுதி

யானை (மணி.7:115)

வாரணம்] கோழி (மணி.7:116)

பித்தனின் செயற் றொகுதி

அழுஉம், விழுஉம், அற்றும், கூஉம்,

தொழுஉம், எழுஉம், சுழலும், ஓடும் (மணி.3:110–112)

மலர்ப் பெயர்த் தொகுதி

குரவம், மரவம், குருந்து, கொன்றை,

திலகம், வகுளம், வெட்சி, நரந்தம், நாகம், புன்னை,
பிடவம், தளவம்,

தாழை, குடசம், வேங்கை, வெதிரம்,

அசோகம், செருந்தி, சண்பகம், இலவம்
(மணி.3:160-166)

தளவு (மணி.19:92), செருந்தி (மணி.19:92)

தாவரப்பெயர்த் தொகுதி

கழுகு, வாழை, வஞ்சி (மணி.1:66)

வல்லி, கரும்பு (மணி.1:67)

தாமரை (மணி.3:66), சாந்தம் (மணி.3:108),

எருக்கம் (மணி.3:105), காந்தள் (மணி.3:120)

தான்றி, ஓடு, உழுஞ்சில் (மணி.6:80)

கான்றை, சூரை, கள்ளி, வாகை, வன்னி
(மணி.6:81,83,87)

நாவல் (மணி.9:17), குவளை, நெய்தல் (மணி.11:38),
தேக்கு (மணி.17:31)

பறவைப் பெயர்த் தொகுதி

அன்னம் (மணி.3:152), குயில் (மணி.4:5),

மயில் (மணி.4:6), கம்புள் (மணி.4:12),

சிரல் (மணி.4:24), அன்றில் (மணி.5:127)

கழுகு (மணி.6:112), எருவை (மணி.6:117)

விலங்குப் பெயர்த் தொகுதி

களிறு (மணி.1:69), யானை (மணி.1:27),

குதிரை (மணி.4:45), குரங்கு (மணி.5:37),

ஆ (மணி.5:47), நரி (மணி.6:110), நாய் (மணி.6:114),

மான் (மணி.13:63), புலி (மணி.13:64),

எண்கு (மணி.16:68), முயல் (மணி.27:71)

வாயிற் றொகுதி (4)

செழுங்கொடி வாயில், நலங்கிளர் வாயில்

வெள்ளிடை வாயில், மண்ணீடு நின்ற வாயில்
(மணி.6:39-47)

ஈமத் தொழிலில் ஈடுபடுவோர் தொகுதி

சடுவோர், இடுவோர், தொடுகுழிப் படுப்போர்,

தாழ்வயின் அடைப்போர், தாழியிற் கவிப்போர்
(மணி.6:66,67)

மாற்றுத்திறனாளிகள் தொகுதி

கூன், குறள், ஊமை, செவிடு (மணி.12:97)

காணார், கேளார், கால்முடப்பட்டோர் (மணி.13:11)

மிதவையின் பெயர்த் தொகுதி

வங்கம் (மணி.16:11), கலன் (மணி.16:12), நாவாய்
(மணி.16:13)

மரபுப்பெயர்த் தொகுதி

குரங்கு - பிணவு (மணி.19:72), கடுவன்
(மணி.19:74), மந்தி (மணி.4:6),

அன்றில் - சேவல் (மணி.5:127), பேடை
(மணி.5:128),

மயில் - பேடை (மணி.19:62),

அன்னம் - சேவல் (மணி.5:123), பெடை
(மணி.5:124)

வினைஞர் தொகுதி

மகத வினைஞர், மராட்டக் கம்மர், அவந்திக்
கொல்லர்,

யவனத் தச்சர், தண்டமிழ் வினைஞர்
(மணி.19:107-109)

ஒருபொருட்பன்மொழி

ஒங்குயர் விழுச்சீர் (மணி.1:1)

ஒங்குயர் மலயத்து (மணி.1:3)

தொகுப்புரை

பண்டைய காலத்தில் நிகண்டுகளே
சொற்பொருள் அறிவதற்குத் துணைநின்றன.
இந்நிகண்டுகள் கூறிய சொற்களைப் புலவர்கள்
தமது படைப்புகளில் எடுத்தாண்டுள்ளனர்.
மொழிநடைக்கும் யாப்பமைப்பிற்கும் ஏற்றவாறு
சொற்களை/ சொற்றொகுதிகளைச் சாத்தனார்
மணிமேகலையில் பயன்படுத்தியுள்ளார். குறிப்பாகப்
பெயர்த்தொகுதிகளை அவர் பயன்படுத்தியுள்ள
பாங்குப் பாராட்டற்குரியது. மணிமேகலையில்
சாத்தனார் பயன்படுத்தியுள்ள சொற்றொகுதிகள்
நிகண்டுகளின் பிற்கால வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக
அமைந்துள்ளன. 'இலக்கியம் கண்டு அதற்கு
இலக்கணம் இயம்பல்' என்ற நெறியில் பிற்கால
நிகண்டு ஆசிரியர்கள் மணிமேகலை போன்ற
இலக்கியங்களை நன்கு கற்று அதன்பிறகே
நிகண்டுகளைப் படைத்துள்ளனர் என்பதைப் பிற்கால
நிகண்டுகளின் வரலாறு நமக்குக் காட்டுகின்றது.

துணைநின்ற நூல்

1. புலியூர்க்கேசிகன் (தெளிவுரை), மணிமேகலை, பாரி
நிலையம், சென்னை, 2009.

சங்க இலக்கியங்கள் புலப்படுத்தும் தாளக்கருவிகளின் பொருண்மை

திரு. சங்கரநாதன் விமல்சங்கர்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இசைத்துறையில் மூத்த விரிவுரையாளராக பணியாற்றியுள்ளார்.

கால அளவைக் குறித்துக் காட்டும் முழக்கொலிகளைச் சிறப்பாகக் கொண்டு பண்ணிசைக்குப் பொருந்தும் முறையில் இனிமை ததும்பும் ஏற்ற இறக்க அசைவுகளுடன் உணர்வினை ஊட்டும் வகையில் ஒலிக்கும் தாள இசைக்கருவிகள் பல சங்ககாலத்தில் தமிழ்நாட்டில் வழக்கத்தில் இருந்து இன்று கையாளும் தாள இசைக்கருவிகளுக்கு அடிப்படைக் கருவியியல் அமைப்பினை பல நூட்பங்களுடன் அளித்துள்ளன. சங்ககாலத்தில் பண்ணிசைக்கருவிகளான யாழ், கின்னரம், குழல், சங்கு, வயிர், தூம்பு என்பவற்றுக்கு துணையாகவும், தேவை கருதி தனித்தும் இயக்கப் பட்டுள்ள செய்திகளை சங்ககால இலக்கியங்கள் சிறப்பாகச் சுட்டியுள்ளன. அந்த வகையில் தாளக்கருவிகளின் சொற்பிறப்பினை, அதன் தொழிற்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலக்கியங்களின் வழியாக தாளக்கருவிகளை விளக்குகின்றது. மேலும் இசைத்தமிழின் தாள இசையியலுக்கும் தனிச்சொல்லகராதியை உருவாக்கிக்கொள்வதற்கும் வழிசமைக்கின்றது. இந்த ஆய்வானது விளக்க ஆய்வாகவும் இலக்கிய ஆய்வாகவும், அமைகின்றது. இந்த ஆய்வுப் பகுதியில் ஒவ்வொரு கருவியும் அதற்குரிய இலக்கிய அடிகளுடன் சான்றுப்படுத்தப்படுகின்றன.

தண்ணுமை

பண்டைத் தமிழ்நாட்டில் தண்ணுமை மிகச் சிறந்த தாளவிசைக்கருவியாக விளங்கியுள்ளது. தண்ணுமை

ஒலியமைப்பினை 15ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருணகிரிநாதர் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“தரித்தரித் தரிதரி தரிதரி ரிரிரிரி
தடுதடு டுட்டுடு டுடுடுடு டுடுடுடு

தகுதகு தகுதகு தத்தகு தகுவென” ஒலிக்கும் தண்ணுமை என்பதனை திருப்புகழ் தாளலயக் குறிப்பிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம்.

போர்க்களத்தில் முழக்கப்பட்ட தண்ணுமையின் இசைமுழக்கத்தைக் கேட்டுப் போர் வீரர்கள் வீறு கொண்டு வெற்றிவேட்கையுடன் போராடியிருக்கின்ற சிறப்பினை புறநானூற்றுப் பாடலொன்று

“மறப்படை நுவலும் அரிக்குரல் தண்ணுமை
இன்னிசை கேட்ட துன்னரு மறவர்
வெற்றி தரு வேட்கையர் மன்றம் கொண்மார்
பேரமருழந்த வெருவரு பறந்தலை (புற ; 270; 8–11)

என்ற பாடலடியின் மூலமும் மேலும்

“கன்று பெறு வல்சிப் பாணன் கையதை
வள்ளுயிர்த் தண்ணுமை போல (நற் ; 310; 9–10)

என்னும் பாடலடியின் மூலமும் “அரிக்குரல் தண்ணுமை” என்பதற்கூடாக தண்ணுமைக் குழலின் வெறியூட்டும் ஆற்றல் பற்றியும் வள்ளுயிர்த் தண்ணுமை என்பதற்கூடாக பெருமைமிக்க கருவியாகவும் வாரால் கட்டப்பெற்ற கருவியாகவும் குறிக்கப்படுகின்றது.

தண்ணுமை ஏனைய இசைக்கருவிகளுடன் இணைந்தும் ஒலிக்கப்பட்டுள்ளதனை

“தட்டை தண்ணுமை பின்னர் இயவர் தீங்குமூல் ஆம்பலின் இனிய விமிரும் புதன்மலர் மாலையும்” (ஐங்கு; 215; 3-5)

குறிப்பிடுகின்றது.

நெல்லரியும் உழவர்கள் தண்ணுமைக் கருவியை அடித்து முழக்குகின்றமையினை

“வெண்ணெல் அரியநர் தண்ணுமை வெரிஇச் செங்கண் எருமை இனம்பரி எடுத்தல்” (மலை; 471-472)

என்னும் பாடலின் மூலமும்

“விசியறு தண்ணுமை” (புற 89;7)என்னும்

அடியில் வாரால் இழுத்துக் கட்டப்பெற்ற கருவியாகவும்

“.....மாக்கண் தண்ணுமை

கைவல் இளையர் கையலை அழுங்க (பதிற்;51;33-34) என்ற அடியில் இக்கருவி கைகொண்டு அடித்து இயக்கப்பட்ட கருவியாகவும் இக்கருவியின் ஒரு கண்ணில் மாவு பூசப்பட்டிருப்பதனையும் குறிப்பிடுகின்றது.

“மடிவாய்த் தண்ணுமை தழங்குரல் கேட்ட (நற்றி 298:3) என்னும் அடியில் இக்கருவியின் இசைப்புப்பகுதி மேடிட்டு கண்பகுதிகள் சுருங்கி இருந்ததை “மடிந்தவாய்” என்னும் சொற்குறிப்புடன் காணமுடிகின்றது. மேற்குறித்த சங்க இலக்கிய அடிக்குறிப்புகளின் வழியாக தண்ணுமையில் இருந்து இன்று இந்திய இசையில் கையாளப்படும் மிருதங்கம் சீர்திருத்தமான அமைப்பில் ஒலியமைப்பிலும் கருவியமைப்பிலும் சிறப்புடன் உருவாகி இருக்கின்றது. என்பது சான்றாகியிருக்கின்றது.

முழவு

முழவு அமைப்பும் தன்மையும் தண்ணுமைக் கருவியைப் போன்று மத்தளத்துடன் ஒப்புவமையுடையதாகவும் அடிப்படைக்கருவியாகவும் இருக்கின்றது.

“முழவு முதலரைய தடவுநிலைப் பெண்ணை” (குறுந்; 301;1) என்றும்

“முழாவரைப் போந்தை யரவாய் மாமடல்” (புற 375:4) என்றும் பனை மரத்தின் அடிப்பாகம் முழவுடனும்

“மூன்றில் நீடிய முழவுறழ் பலவின்” (அக 72; 11) எனவும்

“காண்ப்பலவின் முழவுமருள் பெரும்பழம்” (மலை; 511)எனவும்

“முழவினமைந்த பெரும்பழம்” (பதிற்று; 81; 19) எனவும்

“மூவிரு கயந்தலை முந்நான்கு முழவுத்தோள்” (பரி; 5; 11) எனவும் “மதமுடை முழவுத்தோள் ஓச்சி” (புற 50; 12) எனவும்

வருகின்ற உவமை உருவகங்களைக் கொண்டு முழவின் உருவத்தையும் அமைப்புத் தன்மையையும் அறியமுடிகின்றது.

“மண்முழா அமைமின் பாணர்யாழ் நிறுமின்” (புற 52; 14) எனவும்

“விசிப்பிணி கொண்ட மண்களை முழவு” (புற 15; 23) எனவும் வரும் அடிகளிலிருந்து முழவின் ஒரு பக்கம் மண் அல்லது மா பூசப்பட்டிருப்பதனையும் முழவின் உருவமைப்பினையும் அறிய முடிகின்றது.

“மண்ணார் முழவு” (பரி; 17; 13) என்றும் இலக்கிய அடியிலிருந்து முழவின் கண்பகுதி மண்ணால் மூடப்பட்டுள்ள தன்மையினை நோக்க முடிகின்றது. இந்நிலையில் முழவும் தண்ணுமையும் ஒப்புவமை உடைய கருவிகளாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருப்பதுடன் இன்று கையாளப்படும் தவிலின் அமைப்பினைப் போன்று முழவின் அமைப்பும் இலக்கிய அடிக்குறிப்புக்களின் மூலம் உய்த்துணர முடிகின்றது. மேலும்

“மண்களை முழவு” (அக 76; 1) எனவும்

“இமிழ்கண் முழவின் இன்சீர்” (அக 66; 22) எனவும்

“ஈந்தன் முழவின் பாணி தூங்க” (புற 194; 2) எனவும்

“இசை முழவும்” (பரி; 8; 99) எனவும்

“முழவிமிழின்னிசை மறுகுதோறிசைக்கும்” (ஐங்; 171; 2) எனவும்

“தூங்கு கொளை முழவின்” (பதிற்; 43; 30) எனவும்

இலக்கிய அடிகளின் வாயிலாக இக்கருவியின் பல கூறுகள் சிறப்புடன் விளக்கப்படுகின்றன.

‘முழவுக்கண் புலரா விழவுடை ஆங்கண்’ (நற்; 220; 45) எனவும்

விழவும் உழந்தன்று முழவும் தூங்கின்று (நற்; 320; 1) எனவும்

விழவறு பறியா முழவிமிழ் முதூர் (பதிற்; 15; 18) என்றும் அடிகளின் வாயிலாக விழாக்களின் சிறப்புக்கு முழவிசை எவ்வாறு துணையாகின்றது என்பதனை அறியமுடிகின்றது.

“மண்ணமை முழவின் வயிரியர்” (புறம்; 164;12) எனவும்

“புலம்பரி வயிரியர் நலம்புரி முழவின்” (நற்; 100; 10) எனவும்

“வயிரியர் முழவிசைத்தமையினையும்”

நற்றிணையின் நூறாவது பாடலுக்கு உரை விளக்கம் தரும் நச்சினார்க்கினியர் இடக்கண் இளியா வலக்கண் குரலா நடப்பது தோலியற் கருவியலாகும் என்னும் உரைக்குறிப்பின் மூலமும்

மண்ணார் முழவின் கண்ணகத்தசைத்த

விரலூன்று வடுவின் தோன்றும் (அக் 155; 11) என்னும்

அடியின் மூலம் விரல் கொண்டு அடித்து முழவு முழக்கப்பட்டுள்ளதனையும்

மண்கணை முழவின் தலைக்கோல் கொண்டு (மலை;370) எனவும்

ஈர்ந்தண் முழவின் எறிகணில் விதிர்ப்ப (அக் 186; 11) எனவும்

காணப்படும் குறிப்புகளின் மூலம் கோல் கொண்டு வாசிக்கப்பட்டுள்ளதனையும் குணில் அல்லது குறுந்தடி கொண்டு முழவை முழக்கும் பழக்கத்தினையும் அறியமுடிகின்றது

“முழவுகண் துயிலாக் கடியுடை வியனகர்” (புற 247; 8) எனவும்

“மன்றப் பலவின் மாச்சினை மந்தி

இரவலர் நாற்றிய விசிகூடு முழவின்

பாடின தெண்கண் களிசெத்தடிப்பின்

அன்னச் சேவல் மாறெழுந்தாலும்” (புற 128; 1-4) எனவும்

“முழவிசைப் புணரி (நற்; 67; 11) எனவும்

ஓரி னெய்தல் கறங்க ஓரில்

ஈர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்ப” (புறம்; 194; 1-2) எனவும்

“விசிப்பிணிக் கொண்ட மண்கணை முழவிற்

பாழனி பாடும் வஞ்சிக்கு”.... (புறம்; 15; 23-24) எனவும்

“கூறுமிசை முழவமும் (பரி;8;99) எனவும்

புண்ணமை முழவு” (பதிற்; 41; 3) எனவும்

“துஞ்சா முழவின் மூதூர் வாயில் (குறிஞ்சு; 236) எனவும்

..... மகளிர்”

முழவுத்துயில் அறியா வியலுள் ஆங்கண் (மலை; 349-350) எனவும்

குறிப்பிட்டுள்ள இலக்கிய அடிகளின் வழியாக முடிவுகளின் பல்திறச் செய்திகளை அறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது.

முரசு

“கடம்பறுத்தி யற்றிய வலம்படு வியன்பணை

ஆடுநர் பெயர்த்து வந்தரும்பனி தூ உய்க்

கடிப்புக் கண்ணூறு உந் தொடித்தோளியவர்” (பதிற்; 17; 5-7) எனவும்

“கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாது போர்த்த

மாக்கண் முரசம் ஓவில கறங்க” (மதுரைக்; 732; 733) எனவும்

“பலிபெறு முரசம் பாசறை சிலைப்ப” (புற 368; 3) எனவும்

“திண்பிணி முரசம் இழுமென முழங்கச்

சென்றமர் கடத்தல் யாவது” (புற 93; 1-2) எனவும்

“மோகூர் மன்னன் முரசுங் கொண்டு
நெடுமொழி பணித்தவன் வேம்பு முதறடிந்து
முரசுசெய முர்ச்சிக் களிறுபல சூட்டி
உலகையுய்த்தோய்” (பதிற்; 44; 14-17)
எனவும்

“அரசுபட அமுருழக்கி
முரசுகொண்டு களம்பேட்ட” (மதுரைக்; 128-729)
எனவும்

“சிறுசொல் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
அருஞ்சமஞ் சிதையுந் தாக்கி முரசமொ
டொருங்ககப் படேனாயின்” (புற 72; 7-9)
எனவும்

“வெல்போர் வேந்தர் முரசுகண் போழ்ந்து” (பதிற்;
79; 11-12) எனவும்

“இன்னிசை முரசிற் சுடர்பூட் சேய் (குறிஞ்சிப்;
5-7) எனவும்

“தண்ணெண் முரசின் இமிழிசை காட்டும்”
(குறுந்; 365; 3-4) எனவும்

“இன்னிசை இமிழ்முரசியம்பக் கடிப்பிகு உப்”
(பதிற்; 79; 11-12) எனவும்

“இன்னிசை முரசு முழங்க” (மதுரைக்; 80) எனவும்

“குணில்பாய் முரசின் இரங்கும் அருவி” (புற 143;
9-14) எனவும்

“இன்னல் இன்னரொடிடி முரசியம்ப

வெடிபடா வொடிதூன் தடியொடு
தடிதடி பலபட வகிர்வாய்த்த உகிரினை” (பரி; 4;
19-21) எனவும்

“இமிழ்முரசிரங்க ஏறுமாறு சிலைப்ப

பொறிமயிர் வாரணம் வைகறை இயம்ப” (ஐங்;
448; 1) எனவும்

“மன்றல் கலந்த மணிமுரசின் ஆர்ப்பெழக்
காலொடு மயங்கிய கவிழ்கடலென” (பரி; 19; 45-
46) எனவும்

“முரசதிர்ந்தன்ன இன்குரல் ஏற்றொடு
திரைசெலல் நிவப்பில் கொண்மு மயங்கி”
(குறிஞ்சி; 49-50) எனவும்

“உருமுறழ் பிறங்கும் முரசிற் பெருமலை” (பதிற்;
25; 10) எனவும்

“கடல்மருள் பெரும்படை கலங்கத்தாக்கி

இரங்கிசை முரசம் ஒழியப் பரந்தவர்” (அ116; 15-
16) எனவும்

“இன்னிசைய முரசுமுழங்கப்

பொன்மலிந்த விழுப்பண்டம்

நாடார நன்கிழி தரும்

ஆடியற் பெருநாவாய்” (மதுரைக்; 80-83) எனவும்

“தமிழகப் படுத்த இமிழிசை முரசின்

வருநர் வரையாப் பெருநாளிருக்கை” (அக் 227;
14-15) எனவும்

“துன்னரும் நெடுவரைத் ததும்பிய அருவி

தண்ணெண் முரசின் இமிழிசை காட்டும்” (குறுந்
365; 3-4) எனவும்

“ஏமமென் றிரங்கு நின் எறிமுரசம்” (கலி; 99; 14)
எனவும்

“யாண்டோரும் தொழுதேத்தும் இரங்கிசை
முரசினாய் (கலி 100; 6) என

வருகின்ற சங்க இலக்கிய அடிகளிலிருந்து முரசு
பற்றிய பல இசைச்செய்திகளை அறிந்துக்கொள்ள
முடிகிறது.

பறை

“சங்க இலக்கியங்களில் பறையின் இசைப்பு
சிறப்பாக நோக்கப்படுவதனால் தொண்டகச்சிறுபறை,
மென்பறை, இன்னிசைப்பறை, பொருநர் பறை,
ஆடுகளப்பறை, தட்டைப்பறை, கிணைப்பறை,
தடாரிப்பறை, தொண்டகப்பறை, என பறையுடன்
தொடர்புடைய பலவித தோற்கருவிகளின்
பொதுப்பெயராக ஆகி ஒரு பரந்த பொருளைப்
பெற்றிருக்கின்றது.

**சங்க இலக்கியங்களில் காணும் பறை பற்றிய
குறிப்புக்கள்**

அரிப்பறையாற் புள்ளோப்புந்து” (புற 396; 4)
எனவும்

“மென்பறையாற் புள்ளிரியுந்து” (புற 396; 6) எனவும்

“இன்னிசைப் பறையொடு வெற்றி நுவல” (புற 194; 1-2) எனவும்

“அவைபுகு பொருநர் பறையின் ஆனது” (அக 76; 5) எனவும்

“தொண்டகப்பறைச்சீர் பெண்டிரொடு விரைவு (அக 118; 3) எனவும்

“இரவரி வாரின் தொண்டகச் சிறுபறை

பானாள் யாமத்தும் கறங்கும்

யாமங் காவலர் அவிவா மாறே” (குறு; 375; 4-6) எனவும்

“குன்றகச் சிறுகுடி கிளையுடன் மகிழ்ந்து

தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர்” (திருமுரு; 196-197) எனவும்

“வாடலுமுஞ்சில் விளைநெற்றந்துணர்

ஆடுகளப் பறையினரிப்பன ஒலிப்ப” (அக 45; 1-2) எனவும்

“அரிப்பறை வினைஞர் அல்குமிசைக் கூட்டும்

மலரணி வாயிற் பொய்கையூர்” (ஐங்; 81; 2-3) எனவும்

“கடும்பறைக் கோடியர் (மலை; 236) எனவும்

நறவு நாட் செய்த குறவர் தம் பெண்டிரொடு

மான்றோற் சிறுபறை கறங்கக் கல்லென

வான்றோய் மீமிசை அயருங்குரவை” (மலை; 320-322) எனவும்

..... பகுவாய்த் தேரை

“தட்டைப் பறையின் கறங்கும் நாடன்” (குறுந்; 193; 2-3)

எனவும் சுட்டப்படும் சங்க இலக்கிய அடிகளினால் பறையின் வகைகள், பறையின் ஒலி வேறுபாடு, இசையுணர்வு வேறுபாடு ஆகியவற்றினைச் சிறப்பாக அவதானிக்க முடிகின்றது.

சிறுமுழா

துளையை அகத்தே உடைய சிறிய முழவு சிறுமுழா பற்றிய சங்க இலக்கியக் குறிப்புகள்

“ஒரு தலைப் பதலை தனூங்க ஒருதலைத்

தூம்பகச் சிறுமுழாத் தூங்கத் தூக்கி” (புறம்; 103; 1-2) எனவும்

“பாடுவல் விறலியோர் வண்ண நீரும்

மணமுழா வமைமின் பண்யாழ் நிறுமின்” (புற 152; 13-14) எனவும்

“முழாவரைப் போந்தை” (புற 375; 4) எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. சிறுமுழாவின் அமைப்பு பற்றியும் துணைக்கருவியாக யாழிற்கு இசைக்கப்பட்ட செய்தியினையும் மாத்திரம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

கிணை

இரு கண்களிலும் அடித்து இயக்கப்படும் தாளவிசைக் கருவியாகிய கிணை பற்றிய சங்க இலக்கியக் குறிப்புகள்

“அங்கண் மாக்கிணை அதிரவொற்ற” (புற 373; 31) எனவும்

“அரிக்கூடு மாக்கிணை யிரிய வொற்றி

எஞ்சா மரபின வஞ்சி பாட” (புற 378; 8-9) எனவும்

“வளநீர் வாட்டாற் நெழினி யாதன்

கிணையேம் பெரும்” (புற 396; 13-14) எனவும்

“செய்தார் மார்ப எழுமதி துயிலெனத்

தென்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி” (புற 397; 9-10) எனவும்

“கேட்டோன் எந்தையென் நெண்கிணைக்குரவே (புற 370; 18-19) எனவும்

“... அங்குடிக் குறவர்

கணையர் கிணையர் கைபுனை கவணர்” (நற்; 108; 3-4) எனவும்

“பாடின தென்கிணைப் பாடு கேட்டஞ்சிய

போரடு தானை” (அக 226; 15-16) எனவும்

“விசிபிணித் தியாத்த அரிகோல் தென்கிணை

இன்குரல் அகவநர் இரப்பின் நாடொலும்” (அக 249; 3-4) எனவும்

“.. விசிப்பிணித்

தெண்கண் கிணையில் பிறழும் ஊரன்” (அக 356; 3-4) எனவும்

பாடின் தெண்கிணை கறங்க (அக 301; 10) எனவும்

நுண்கோற்றகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை” (புற 70; 3) எனவும்

புலப்படும்; இலக்கிய அடிகளின் ஊடாக கிணைக்கு மருதப்பறை, தடாரிப்பறை, பறை என்று பொருள் கொள்ளப்படுவதுடன் கிணைக கலைஞர்களை கிணைவன், கிணையன், கிணைமகன், கிணைமகள் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இவர்கள் இனிய குரலால் இக்கருவியினூடே பாடுகின்றனர்.

துடி

இரு கண்களும் தேலால் மூடப்பட்டு தோல் வாரால் இழுத்துக் கட்டப்பட்டதுடன் மரத்தால் செய்யப்பட்ட கருவியாகும் இஃது. துடிலைக் கொட்டும்போது விரல்கள் அசைவதினால் சிரந்தை என்று குறிப்பிடும் செய்தியை பதிற்றுப்பத்தில் உள்ள கடவுள் வாழ்த்துரையில் காணலாம்.

“துடியடிச் குழவிய பிடி (புற 369; 26) எனவும்

“துடியடியன்ன தூங்குநடை குழவியொடு

பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கெனன்” (பொருந ; 125-126) எனவும்

“கருந்துடி தூங்கும் கணைக்காற் பத்தர்” (பெரும் ; 124) எனவும்

“கணைகுரல் கடுந்துடிப் பாணிதூக்கி

உவலைக் கண்ணியர் ஊன்புழக்கயரும்” (அக 159; 9-10)

எனவும் குறிப்பிடும் குறிப்புக்களில் துடியின் குரல், விழாப்பந்தலில் துடி தொங்கவிடப்பட்டுள்ள செய்தி, வெற்றியைக் கொண்டாடும் துடி முழக்கம் ஆகியவற்றினைக் காணலாம்.

தடாரி

சிதா அர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி

ஊன் சுகிர் வலந்த தண்கண் ஒற்றி

விரல்விசை தவிர்க்கும் மரலையில் பாணி (புற 381; 12-14)

எனவும்

“பாடுநர்க் கிருந்த பீடுடையாள

தேய்வை வெண்காழ் புரையும் விசிப்பிணி

வேய்வை காணா விழுந்திற் போர்வை

அரிக்குரல் தடாரியுருப்ப ஒற்றிப்

பாடி வந்திசின் பெருமடொன்று” (புற 369; 18-22) எனவும்

“அதன்கண் தடாரி தெளிர்ப்ப வெற்றி

வெந்திறல் வியன்களம் பொலிகென்றேத்தி” (புற 370; 18-19) எனவும்

“தன்கடைத் தோன்றி யென்னுற இசைத்தலின்

தீங்குரல் கிணைக்குரல் தடாரியோ

டாங்கு நின்று வெற்கண்டு (புற 395; 24-26) எனவும்

“மதியத் தன்னவென் எரிக்குரல் தடாரி” (புற 398; 12) எனவும்

“கைசடிருத்தவென் கண்ணகன் தடாரி

இருசீர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதிர்

வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடியல்

ஒன்றியாகி பெட்டா வளவையின்” (பொரு; 70-73) எனவும்

வரும் இலக்கிய அடிகளில் இருந்து தடாரி இசைக்கருவியின் அமைப்பினையும் பண்பாட்டினையும் நோக்கிக் கொள்ளமுடிகின்றது. கிணை சிறு கம்பால் அடித்து முழக்கப்படுவதுடன் தடாரி விரலால் ஒற்றி ஒலி எழுப்பப் பெறுவதன் ஊடாக வெளிப்படுகின்றதனை நோக்கமுடிகின்றது.

பதலை

பாணர்கள் கருவிகளைக் காவடியில் எடுத்துச் செல்லும்போது ஒரு பக்கம் பதலையும் மறுபக்கம் சிறுமுழாவும் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளதனைப் புறநானூறு சுட்டும் குறிப்பின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

“புணர்புரி நரம்பின் தீநு;தொடை பழுனிய

வணரமை நல்யாழிளையர் பொறுப்பப்

பண்ணமை முழவும் பதலையும் பிறவும்

கண்ணறுத் தியற்றிய தூம்பொடு சுருக்கிக்

காவிற்றகைத்த துறைகூடு கலப்பையர்”

(பதிற்; 41; 1-5) எனவும்

“நொடிதரு பாணிய பதலையும் பிறவும்” (மலை; 11) எனவும்

சுட்டப்படுவதிலிருந்து தாளச் சுட்டு அடிகளுக்குப் பயன்படுத்தும் இசைக்கருவியாக நொடிதரு பாணியை உடையதாக பதலை சுட்டப்படுகின்றது.

எல்லரி

வலிய வாயையுடைய கருவியாகிய எல்லரி ஒலி மிகுதியான கவர்ச்சியுடன் அமைந்திருக்கும் என்பதனை

“கடிகவர் பொலிங்கும் வல்வாய் எல்லரி” (மலைபடு; 10) என சுட்டுகின்றது

ஆகுளி

ஆகுளி முழவுக்கு இணையாகவும் துணையாகவும் அமையும் கருவியாகவும் இடியைப் போன்று கடுமையாகவும் துடிப்பாகவும் தாளக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அமையும் கருவியாகவும் கைவிரல் கொண்டு தட்டி இசையொலி எழுப்பியிருப்பதாகவும் சுட்டப்படுகின்றது.

“விரலுன்று படுகண் ஆகுளி இடுப்பக் குடிலை இரட்டும் நெடுமலை அடுக்கந்து” (மலை; 140-141) எனவும்

“திருமழை தலை இய விருணிற விசும்பின் விண்ணதிர் இமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத்துத் திண்வார் விசித்த முழவொடாகுளி

நுண்ணுருக்குற்ற விளங்கடர்ப்பாண்டில்” (மலைபடு ; 1-4) எனவும்

“குரல்புணர் நல்யாழ் முழவோடொன்றி நுண்ணீர் ஆகுளி இரட்டப்பலவுடன் ஒண்குடர் விளக்கம் முந்தூற” (மதுரைக்; 625-607) எனவும்

“ஆகுளி தொடுமின்” (புறநானூறு 152; 16) எனவும் சுட்டப்படுகின்றது.

மத்தரி, மகுளி

தடாரி, தண்ணுமை ஆகியவற்றுடன் இணைந்து இயக்கப்படும் ஓர் தாளக்கருவி என்பதுடன் மத்தரி, தடாரி, மகுளி, தண்ணுமை ஆகியன தங்களுக்குள் ஒருமித்து இயங்கியுள்ளமையினைக் காணமுடிகின்றது.

“மத்தரி தடாரி தண்ணுமை மகுளி

ஓத்தளந்து சீர்தூக்கி” (பரி; 12; 41-42) என்றும் இலக்கிய அடி சான்று பகர்கின்றது.

சில்லரி

வட்டவடிவமான தோற்கருவி சில்லரி இனிய ஒலி சீரமைப்புடன் அமைகின்றது பலவித கருவிகளுடன் இசைக்கப்படும் இக்கருவி தேரையின் ஒலியைப் போன்று இருப்பதைத்

“தேரை ஒலியின் மானச் சீரமைத்துச்

சில்லரி கறங்கு சிறுபல்லியத்தொடு” (அக 301; 19-20) எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

பம்பை

தாளவிசைக்கருவி வகைகளில் ஒன்றாகிய பம்பை நாயின் உறுமல் குரைப்பின் மூலமான ஒலிப்பினை தொடரச்சியாக ஒலியதிர்வாக வெளிப்படுத்துவதனால் வரும் கருவியின் சிறப்பு

“... தெள;விளி

சுரஞ்செல் கோடியர் கதுமென இசைக்கும்

நரம்பொடு கொள்ளும் அத்தத் தாங்கண்

கடுங்குரல் பம்பைக் கதநாய் வடுகர்”

(நற்றிணை 212; 2-5)

என்னும் இலக்கிய அடியின் மூலம் சுட்டப்படுகின்றது.

கொட்டு

கொட்டப்படும் அனைத்துத் தோற்கருவிகளுக்கும் பொதுச் சொல்லாக பயன்படுத்தப்படுகின்ற தன்மை ஐங்குறுநூற்றில்

“மன்னர் கொட்டின் மஞ்சை ஆலம்” (ஐங் ; 371; 1)

என்னும் இலக்கிய அடியின் மூலம் சுட்டப்படுகின்றது.

பாண்டில்

தாளமிடுவதற்கு பயன்படுத்தப்படும் கருவியாகவும் வட்ட வடிவமான இரு வெண்கலக் கருவியாகவும் பாண்டிலிசை குறிப்பிடப்படுகின்றது. குழலிசைக்குப் பாண்டில் தாளமிட்டுக் காட்டு வதனையும் நுட்பமான வடிவடைய விளங்கம் உடைய அடர்த்தியான பாண்டிலாக முழா, ஆகுளி போன்ற தாள இசைக்கருவிகளுக்கு தாளம் அமைத்துக் காட்டும் கருவியாக சுட்டப்படுவது

“பகர் குழல் பாண்டில் இயம்ப” (பரி; 15; 42) எனவும்
 “நுண்ணுருக்குற்ற விளங்கடாப் பாண்டில்”
 (மலைபடு ; 4)

எனக் குறிப்பிடும் இலக்கிய அடிகளின் மூலம்
 அறியமுடிகின்றது.

தட்டை குளிர்

திணைப்புனக் காவலில் பறவைகளை
 விரட்டுவதற்காக முழக்கப்படும் கருவிகளாக தட்டை,
 தழல், குளிர் என்பன குறிப்பிடப்படுகின்றன. சங்க
 இலக்கியங்களில்

“..... கொடிச்சி

அல்வாய்த் தட்டையொடு அவணையாகென”
 (நற்; 1434; 4-5) எனவும்

“..... அல்வாய்த்

தட்டையும் புடைக்க கவணும் தொடுக்கென”
 (நற்; 206; 3-4) எனவும்

“சிறுதினைப் படுகிளி கடிஇயர் பன்மாண்

குளிர்கொள் தட்டை மதனில புடையா” (அக ; 32;
 5-6) எனவும்

“இட்டுவாய்ச் சனைய பகுவாய்த் தேரை

தட்டைப் பறையிற் கறங்கும் நாடன்” (குறு; 193;
 2-3) எனவும்

“தட்டைத் தண்ணுமை பின்னரியவர்

தீங்குழல் ஆம்பலின் இனியவிமிரும்

புதன்மலர் மாலையும்” (ஐங்; 215; 3-5) எனவும்

“தழலும், தட்டையும் குளிரும் பிறவும்

கிளிகடி மரபின லுழும் வாங்கி” (குறிஞ்; 43-44)
 எனவும்

“நடுவுநின்றிசைக்கும் அரிக் குரல் தட்டை”
 (மலைபடு 9) எனவும்

“படுகிளி கடியங் கொடிச்சிகைக் குளிரே

இசையின் இசையா இன்பாணித்தே” (குறுந் ; 291;
 2-3)

எனவும் வரும் குறிப்புகளிலிருந்து
 தண்ணுமைக்குத் துணை செய்யும் கருவியாக

தட்டை இருப்பதும், குழலிசைக்குத் தாளக்கருவியாக
 தட்டை பயன்படுத்தப்படுவதும், தட்டைக்கு
 இணையான கருவியாகவும் இனிய பாணியை
 உடையதாக இணையான கருவியாகவும் குளிர்கருவி
 பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையினையும், சங்க இலக்கியச்
 சான்றுகளிலிருந்து வெளிக்கொணர முடிகின்றது.

அகநானூறு, புறநானூறு, மதுரைக் காஞ்சி,
 பதிற்றுப்பத்து, மலைபடுகடாம், குறுந்தொகை,
 பரிபாடல், ஐங்குறுநூறு உட்பட சங்க இலக்கியங்களில்
 தாளவிசைக்கருவிகளின் தொன்மையினையும்,
 பயன்பாட்டு முறையினையும், கருவியாக்க
 முறையினையும், இசைப்பு முறையினையும், சுலபமாக
 அறிந்து கொள்வதற்கு முக்கிய ஆவணங்களாக
 இற்றைவரை பயன்பாட்டு நிலையில் இருப்பது
 வியக்கத்தக்க அம்சங்களாகும். இத்தகைய
 சான்றாதாரங்களும், இலக்கிய மூலங்களும்,
 ஆய்வுத்துறையிலும் பதிப்புத்துறையிலும் வலுவுள்ள
 முதல் ஆய்வு மூலங்களாக இருப்பதனால்,
 ஆய்வின் உண்மைத்தன்மையினை உறுதியுடன்
 நிறுவக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அந்தவகையில்
 தாளக்கருவிகளின் இசையியலுக்கு துணைசெய்யும்
 வகையிலும் தாளவிசைச் சொல்லாக்க முறை
 என்கின்ற வகையிலும், அடிப்படையில் பொருத்தமான
 இலக்கியத்தரவுகளை இந்த ஆய்வு தருகின்றது.

கருவி நூல்கள்

1. அகநானூறு, சங்கப் புலவர்கள் கழகம், 1968, சென்னை
2. குறுந்தொகை, உ.வே.சா. உரை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1983, சிதம்பரம்
3. தமிழர் இசை, ஏ.என், பெருமாள், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், 1984, சென்னை
4. தமிழர் தோற்கருவிகள், ஆர்.ஆளவந்தார், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், 1981, சென்னை
5. பதிற்றுப் பத்து, சங்கப் புலவர்கள் கழகம், 1980, சென்னை
6. பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும், நச்சினார்க்கினியர் உரையும், சங்கப் புலவர்கள் 1985, தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.
7. பெரும்பாணாற்றுப்படை, உருத்திரங் கண்ணனார்
8. புறநானூறு, சங்கப் புலவர்கள் கழகம், 1935, சென்னை

திராவிட மொழிகளின் ஒப்பீட்டாய்வில் தமிழ்க் கலைச்சொற்களின் மீட்டுருவாக்கம்

திருமதி கு. சங்கீதா

ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டம் பெற்ற இவர் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தில் தொகுப்பாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேருன்றி மூங்கில்போல் முசியாமல் வாழும் தகைமை பெற்றது நம் தமிழ்மொழி. அதனால்தான், 'என்றும் உள தென்தமிழ்' என்று கம்பர் போற்றுகின்றார்.

தமிழ், சமற்கிருதம், சீனம், ஹிப்ரு, கிரேக்கம், இலத்தீன் என்னும் ஆறு மொழிகளும் உலகின் தொன்மை வாய்ந்த மொழிகளாகச் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன. இம்மொழிகளுள் தமிழ் உயர்தனிச் செம்மொழிக்கு உரிய பல சிறப்புகளைப் பெற்றுள்ளது. தமிழிலிருந்து சொற்கள் எவ்வாறு பிற திராவிட மொழிகளுக்கு சென்றுள்ளன என்பதை இனிக் இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

தமிழிலிருந்து தெலுங்கு:

தமிழிலிருந்து முதலில் பிரிந்த மொழி தெலுங்கு மொழி நாளடைவில் உயிரொலி மெய்யொலி மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டது. எனவே, கன்னட மலையாள மொழிகளைக்காட்டிலும் தமிழிலிருந்து மிகுதியான வேறுபாடுகளைக் கொண்டதுபோல் தெலுங்கு தோற்றமளிக்கின்றது.

தெலுங்கின் உயிரொலி மாற்றங்கள்:

தமிழ்	தெலுங்கு
உலை	ஒற

குடை	கொடுகு (godugu)
புன்னை	பொன்னை
முட்டை	மொட்ட
முல்லை	மொல்ல
இதழ்	எசள்
இவர்	இகரு (egaru)

தெலுங்கின் மெய்யொலி மாற்றங்கள்:

தமிழ்	தெலுங்கு
கிளி	சிலுகா
சில	சீவு
சீழ்	சீவு
பதி	மிதி (அ) தொம்பிதி

தமிழிலிருந்து கன்னடம்:

தெலுங்கிற்குப் பிறகு தமிழிலிருந்து பிரிந்தமொழி கன்னடமொழி இன்று கன்னடத்திலிருந்து தேவாங்கல் கன்னடம், கௌடா கன்னடம், ஓக்கிலிகக் கன்னடம் எனக் கன்னடக்கிளை மொழிகளோடு தோடா, கோடா, படகா எனப் பல்வேறு மொழிகள் பிரிந்து வளர்ந்துள்ளன. கன்னடம் தமிழிலிருந்து தெலுங்கிற்கும் மலையாளத்திற்கும் இடைப்பட்ட வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது.

தமிழ்	கன்னடம்
கண்	கொண் (தோடா)
பால்	ஹாலு (பழங்கன்னடம்)
பால்	ஆலு (தேவாங்கள் கன்னடம்)
ஒக்கல்	ஒக்கலு
செய்து	கெய்து

தமிழிலிருந்து மலையாளம்

தமிழிலிருந்து கடைசியாகக் கிளைத்த மொழி மலையாள மொழி. அதனால்தான் தமிழின் இலக்கிய வழக்கு மலையாளத்தின் பேச்சு வழக்காகவே உள்ளது கண்கூடு. இதனைச் சில சான்றுகளுடன் இங்கு காணலாம்.

வண்ணான் - மண்ணான்

அழுக்குத் துணிகளைத் தூய்மை செய்யும் தொழிலாளியைத் தமிழில் வண்ணான் என்பர். மலையாளத்தில் வண்ணானை 'மண்ணான்' என்கின்றனர். மண்ணுதல் என்றால் கழுவுதல்; 'மண்ணி மாசற்றநின் கூழையுள்' (கலித்.107) என்ற பாடல்வரிகளின் மூலம் குறிப்பிடப்படுகின்றன. மண்ணுதல் - கழுவுதல் என்று சென்னை பேரகரமுதலியும் (Tamil Lexicon) குறிப்பிடுகிறது. தமிழின் இலக்கிய வழக்கு இதனை,

“மண்ணீரும் ஆகாது அதனருகே சிற்றூறல்
உண்ணீரும் ஆகி விடும்”

இப்பாடலில் மண்ணுவதற்கு உதவும் நீரை 'மண்ணீர்' என ஒளவையார் குறிப்பிடுகிறார். 'மண்' என்னும் சொல்லின் அடிப்படையில் பிறக்கும் மண்ணான் என்னும் சொல் வண்ணான் எனப் பேச்சு தமிழில் திரிந்து வழங்குகின்றது. ஆயின், 'மண்ணான்' என்னும் தமிழின் இலக்கிய வழக்கு அவ்வாறே மலையாள மொழியில் உள்ளதைக் காணலாம். எனவே, தமிழின் வண்ணானுக்கு முற்பட்ட வடிவம் மண்ணானாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

தாழ்ப்பாள் - தாழ்க்கோல்

நிலைப்பூட்டைத் 'தாழ்ப்பாள்' என்று தமிழில் மக்கள் வாயில் தவழ்கின்றது. 'ஓட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள்' என்ற பழைய தொடரும் தமிழில் காணப்படுகிறது. ஆயின், 'தாழ்' என்னும் சொல்லே கதவினை மூடும் 'தாழ்ப்பாள்' என்பதற்கும் கதவினைத் திறக்கும் 'தாழ்க்கோல்' என்பதற்கும் பொதுசொல்லாக விளங்குகின்றது. கதவினை மூடும் நிலையில் 'தாழ்' என்னும் சொல் வழங்கப்படுவதனை,

“அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும்”

என்னும் குறளில் 'அடைக்கும் தாழ்' என்னும் சொல்லாட்சியில் வள்ளுவர் வழங்குகிறார்.

கதவினைத் திறக்கும் பயன்பாட்டில் 'தாழ்க்கோல்' என்னும் வழக்கில் 'தாழ்' என்ற சொல் மலையாளத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

என்பு - எல்

எலும்பு என்னும் சொல் இலக்கியங்களில் 'என்பு' எனச் சுட்டப்படுகிறது.

“அன்பின் வழியது உயர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு”

என்ற குறளிலும் 'என்பு' என்னும் ஆட்சியைப் பார்க்கலாம். 'என்பு' என்னும் சொல்லின் அடிச்சொல் 'எல்' என்பது மலையாளத்தில் 'எலும்பு' என்பது 'எல்' என்றே கூறப்படுகின்றது. கன்னடத்தில் 'எல்' என்பதனுடன் ஒலித்துணை உகரம் பெற்று 'எலு' எனப் பேசப்படுகின்றன.

எழில் மலை - எலி மலை

மூலமொழியின் வடிவம் தமிழ்ப்பேச்சு வழக்கில் பல திரிபுகளுக்கு உள்ளாகும் நிலை மலையாளத்திலும் காணலாம். பாண்டி நாட்டில் பொதிய மலை போன்று மலையாள நாட்டில் 'எழில்மலை' விளங்குகின்றது. எழில் என்றால் அழகு என்பது பொருள். எழில் மிகுந்து காணப்பட்டதால் அம்மலை 'எழில்மலை' எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றன.

எழில் மலைக்கு சிற்றரசனைத் தேடி ஒளவையார் சென்றிருந்தார். கல்வி, கேள்விகளில் குறைவுற்றிருந்தான் அவ்வரசன். எனவே, நுண்மாண் நுழைபுலம் மிக்க ஒளவையாரை அவன் அலட்சியப்படுத்தினான். சினம் கொள்ள வேண்டிய ஒளவையார் அவனது அறிவின்மைக்கு இரங்கினார்.

“இருள் தீர் மணிவிளக்கத்து எழிலார் கோவே
குருடேயும் அன்றுநின் குற்றம்”

என்னும் பாடல் ஒளவையாரின் வாயிலிருந்து புறப்பட்டது.

இச்செய்யுளில் 'எழிலார்' என்பதில் உள்ள 'எழில்' என்னும் சொல்லின் மூலம் 'எழில் மலை' எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

எழில் மலை என்பது மலையாளப் பேச்சு வழக்கில் 'எலிமலை' எனத் திரிந்தது. அம்மலையில் அரசு புரிந்த மன்னர் குலம் 'மூசிக வம்சம்' ஆயுற்று இவ்வாறு 'எலிமலை' என்ற பெயர் அம்மலைக்கு நிலைத்துவிட்டன.

பிந்தியதும் முந்தியதும்

மலையாளத்தில் 'பிந்து' என்ற சொல் மக்கள் வழக்கில் உள்ளது. செடி, கொடி, மரங்களில் காய்க்கும் பருவத்தில் பல நிலைகள் உள்ளன. மொட்டு, பூ, பிஞ்சு, காய், கனி என்ற நிலைகள் உண்டு. இவற்றில் 'பிஞ்சு' என்று தமிழில் வழங்கும் சொல்லைத்தான் மலையாளத்தில் 'பிந்து' என குறிப்பிடுகின்றனர். பூவிலிருந்து பிந்தி தோன்றியதுதான் 'பிந்து'. முந்தி தோன்றியது முற்றி காயாகி கனியாகிவிட்டது.

இதில் பிந்தியது 'பிந்து'; அதுவே தமிழில் வழங்கும் 'பிஞ்சு'. முந்தியது முற்றியது அதுவே பழையது 'பழம்'.

'பழம்' என்ற தமிழ்ச்சொல்லுக்குப் 'பண்டு' என்ற சொல் தெலுங்கில் பயன்பாட்டில் உள்ளது. 'பழம்' என்பதற்குப் பழைய என்று பொருள். 'பண்டு' என்பது பழையது என்ற பொருளே தமிழில் உள்ளது.

எனவே, பிந்தியது பிஞ்சு. முந்தித் தோன்றிய பழைய பொருள் பழம், பண்டு என ஒரு பருவ வளர்ச்சிக் கருத்தைத் திராவிடமொழி அடக்கியுள்ளது என்ற பொருண்மையை ஒப்பீட்டு ஆய்வின்வழியே புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெற்ற பல சொற்கள் இன்றைக்குத் தமிழில் வழக்கிழந்துள்ளது. அவை பிற திராவிடமொழிகளான தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் இவற்றில் நடைமுறை வழக்காக வழங்கப்படுகின்றன. அச்சொற்களை இன்றைய புதிய தேவைக்கேற்ப கலைச்சொற்களாக்கிக் கொள்ளவும் இந்த ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள் பயன்படுகின்றன.

பண்மொழிப் புலவர் மு.ச. சிவத்தின் அகராதி நூல்கள் - ஓர் ஆய்வு

திருமதி அ. சத்தியா

தஞ்சையிலுள்ள பான் செக்கர்சு மகளிர் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறையில் உதவிப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார். முனைவர் பட்டம் பெற்றவர்.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் தமிழுக்காகவும் அதன் வளர்ச்சிக்காகவும் தங்கள் வாழ்நாளையே ஈகம் செய்தவர்கள் எண்ணிலடங்காதவர்கள். அவர்களுள் அகராதித்துறையில் தடம் பதித்து வென்றவர்கள் சிலரே! ஒரு மொழியின் சிறப்பினை அறிவதற்கு அகராதியின் பங்கு மிகவும் தேவையானது. அவ்வகையில் தனது ஆற்றல்மிகு பேரறிவினால் தமிழின் பெருமையை தான் படைத்த அகராதி உருவாக்கங்கள் வழி உலகுக்கு உணர்த்தியவர்தான் பண்மொழிப் புலவர் மு.ச.சிவம். இவரது அகராதி நூல்களை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

பிறப்பும் சிறப்பும்

விளையும் பயிர் முளையிலையே தெரியும் என்பதற்கு நிகர் சேலம் மாவட்டம் திருச்செங்கோடு வட்டத்திலுள்ள உஞ்சனைக் கவுண்டம்பாளையம் என்னும் ஊரில் 1936 இல் திரு.வி.வை. முருகேசன், பொன்னம்மாள் தம்பதிக்கு மகனாகப் பிறந்தவர்தான் மு.ச.சிவம் என்னும் சதாசிவம் அவர்கள். தன் தந்தையார் செய்யும் நெசவுத்தொழிலுக்கு உறுதுணையாய் இருந்து கொண்டே பள்ளிப் படிப்பை நிறைவுசெய்தார். மேலும், கல்லூரி மேல்படிப்பைத் தொடர்ந்து கல்வி கேள்விகளில் வல்லவரானார் கல்லூரியில் படிக்கும்போதே ஆங்கிலம், சமற்கிருதம்,

இந்தி, பிரென்சு எனப் பல்வேறு மொழிகளில் புலமைப் பெற்றார். புத்தகத்தை எடுத்து அனுதினமும் படிப்பதும் இலக்கிய இலக்கண அகராதி ஆராய்வதில் முழுவதும் ஈடுபாட்டுடன் முனைப்பாய் இருந்தவர். புத்தகம் படிக்காத நாள் பிறவாத நாளே என்ற கொள்கையில் வாழ்ந்தவர். நாள்தோறும் புதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் எழுதுவதில் முழு நேரத்தையும் செலவிட்டவர். தனது அறிவாலும் ஆற்றலாலும் பல்வேறு பரிசுகளையும் பதக்கங்களையும் பெற்றவர். மேலும் இலக்கிய இலக்கண அகராதி நூல்கள் படைப்பதையே தம் வாழ்நாள் சாதனையாகக் கருதி வாழ்ந்து 500க்கும் மேற்பட்ட நூல்களைப் படைத்தவர். அவற்றுள் அகராதி நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

தமிழின் பெருமையை உலகுக்கு உணர்த்திய அகராதி நூல்கள்

அடுக்குமொழி அகராதி

அடுக்குமொழி அண்ணாவின் சொற்பொழிவில் பெரும் ஈடுபாடுகொண்டதன் விளைவால் எழுந்ததே மு.ச.சிவம் அவர்களின் அடுக்குமொழி அகராதி. இந்நூல் 1964 இல் வெளிவந்தது. எதுகை மோனை நயத்துடன் எழுத முனைபவருக்கும் பேசவேண்டும் என்பவருக்கும் இந்நூல் வழிகாட்டியாகும். இந்நூலில் ஐயாயிரம் அடுக்கு மொழிகள் அகரவரிசையில்

தரப்பட்டுள்ளன. உலகில் எம்மொழிக்கும் இல்லாத தனி சிறப்பினை இவ்வகராதி வெளிப்படுத்துகிறது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஒலிக்குறிப்பகராதி

ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவது ஒரு நடைபயில் கலையாகும். இவை படிக்கிறவர்களை நிகழ்ச்சி நடந்த இடத்திற்கே அழைத்துச் செல்லும். சூழலோடு ஒன்றவைக்கும். உலக மொழிகளிலே ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் மிக அதிகமாகக் கொண்ட மொழி நம் தமிழ்மொழிதான் என்றால் மிகையாகாது. மு.ச.சிவம் அவர்கள் தான் எழுதிய ஒலிக்குறிப்பகராதி; நூலில் 2500க்கும் மேற்பட்ட சொற்களைத் தொகுத்தளித்துள்ளார். தமிழரின் பெருமையை உலகுக்கு உணர்த்திய நூல்களுள் இதுவும் ஒன்று.

செந்தமிழ்ச் செல்வம் (ஒரு பொருட் பன்மொழி அகராதி)

தமிழ் நிகண்டுகளில் ஏறக்குறைய நாலாயிரம் ஒரு பொருட் பன்மொழிகளே உள்ள நிலையில் இந்நூலாசிரியர் இருபதாயிரம் சொற்களுக்கு ஒரு பொருட் பன்மொழிகளைத் தொகுத்துள்ளது போற்றுதற்குரியதாகும். அதோடு தமிழரின் பெருமையையும் தமிழ்மொழியின் தனித்தன்மையையும் உலகுக்கு உணர்த்திய செந்தமிழ்ச் செல்வம் எனும் இந்நூல் தமிழுக்குக் கிடைத்தப் பெட்டகமாகும்.

ஐம்பொறி அகராதி

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகளுக்குரிய சொற்களைக் கொண்டு பத்தாயிரம் தொடர்களை உருவாக்கிய ஆற்றல்சார் பேரறிஞர் மு.ச.சிவம் என்றாலும் உண்மையே! மேலும் ஐந்து சொற்றொடர் கொண்டு பத்தாயிரம் சொற்களை தமிழனாலும் தமிழாலுமே உருவாக்கமுடியும் என்பதற்கு இந்நூல் ஒரு சான்றாகும்.

கருத்துக் களஞ்சியம்

ஒருபொருட் பன்மொழியகராதி போன்று அமைந்துள்ளது இந்நூல். சான்றாக,

பேரதிர்ச்சி என்ற கருத்துடன் பேரிடி, சம்மட்டியடி, அதிர்ச்சி வைத்தியம் போன்ற தொடர்கள் தொடர்பு டையனவாக உள்ளன.

இல்பொருள் உவமை: மலடி பெற்ற மகன், முயற்கொம்பு (அல்லது குதிரைக்கொம்பு), ஆகாயப் பூ (அல்லது ஆகாயத் தாமரை) கானல் நீர் முதலியன.

இவ்வாறு இல்பொருள் உவமைகளை வைத்து எழுதப்பெற்ற (பொருளற்ற) வாக்கியங்கள். “மலடி பெற்ற மகன் முயற்கொம்பில் ஏறி ஆகாயப் பூப்பறித்தான்”

“முயற்கோடு சீவி முழுவிகம்பு மேய்ந்தான்”

மன அகராதி

மனம் என்ற ஒரு பொருளுக்குரிய சொற்களைக் கொண்டே ஏறத்தாழ எட்டாயிரம் சொற்றொடர்களைத் தொகுத்து உருவாக்கியுள்ளார். சிறுகதைகள், புதினங்கள் போன்றவற்றிலிருந்தே பெரும்பான்மையான தொடர்கள் தொகுத்தளித்து உள்ளார்.

விகுதி அகராதி

பெயர்ச்சொற்களுக்கும் வினைச்சொற்களுக்கும் ஈற்றிலே அமைந்துள்ள விகுதிகள் காலம், பொருள், இடம், எண் முதலிய கருத்துகளை உணர்த்த வல்லன. அந்தவகையில் ஒவ்வொரு விகுதியும் என்னென்ன பொருளைத் தருகின்றன என்ற எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்குவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

அகப்பொருள் அகராதி

தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள், இறையனார் அகப்பொருள், நம்பியகப் பொருள், கோவை நூல்கள், உலா நூல்கள் போன்ற பல்வேறு அகப்பொருள் நூல்களிலிருந்து அகப்பொருட் செய்திகளை முறைப்படுத்தி வகைப்படுத்தித் தக்க தலைப்புகளுடன் அகரவரிசையில் தரப்பெற்றுள்ளன.

எதுகை அகராதி

அகம் - இகம், உகம் - ககம், சகம் - சகம், செகம் - நகம், பகம் - மகம் போன்ற முற்றெதுகைச் சொற்கள் அவற்றின் பொருள்களுடன் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

எதிர்ப்பத அகராதி

பல்வேறு எதிர்ச்சொற்கள் அடங்கிய இந்நூல் பள்ளி மாணவர்களுக்கும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும் பயன் தரும் வகையில் அமைந்துள்ளது. கிட்டத்தட்ட ஏழாயிரம் சொற்களும், அவற்றிற்கு எதிரான சொற்களும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவையல்லாது பல்வேறு அகராதி நூல்களை உருவாக்கியுள்ளார். அவை,

1. பலபொருள் ஒருசொல் அகராதி

2. காரணப்பெயர் அகராதி
3. அழகுத்தொடர் அகராதி
4. நயமொழி அகராதி
5. அகப்பொருள் அகராதி
6. இலக்கியச்சொல்லகராதி
7. இலக்கியச் சொற்றொடர் அகராதி
8. உவமை அகராதி
9. உருவக அகராதி
10. தொடர் அகராதி
11. அடைமொழி அகராதி
12. மரபுத்தொடர் அகராதி
13. யாப்பியல் அகராதி
14. இலக்கண அகராதி
15. இரு பெயரொட்டுச் சொல்லகராதி
16. திராவிட மொழிகளின் ஒப்பகராதி
17. வடசொற்றமிழ் அகராதி
18. வட்டார வழக்கு அகராதி

19. பேச்சு வழக்குச் சொல்லகராதி
20. இருபதாம் நூற்றாண்டு தமிழ்ச் சொல்லகராதி
21. இலக்கியப் பழமொழி அகராதி
22. வசைமொழி அகராதி
23. குழுஉக்குறி அகராதி

இவ்வாறு மு.ச.சிவம் அவர்களது படைப்புகளை ஆராயுமிடத்து அகராதி நூல்கள் தனித்த இடத்தைப் பெறும் என்றால் மிகையாகாது. இவரது அகராதி நூல்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்து ஆய்வு செய்வதற்குரிய களமாகும் என்பது திண்ணமே! இன்றைய சூழலில் அகராதியின் இன்றியமையாமை உலகம் அறியவும் புதிய அகராதிகள் உருவாக்கத்திற்கும் இவரது அகராதி நூல்கள் ஒரு வழிகாட்டியாகும்.

துணை நூல்கள்

1. புலவர் இரா.வடிவேலன், பன்மொழிப் புலவர் மு.ச.சிவம் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளும் தமிழுக்குச் செய்த ஆக்கப்பணிகளும், மீரா நிலையம், ஈரோடு. 1980
2. எச்.சித்திரப்பத்திரன், அகராதியியல் கையேடு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர். 1999

இப்பொழுதும் புழக்கத்திலுள்ள திருக்குறள் சொற்கள்

முனைவர் **மோ.சந்திரசேகரன்**

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தில் சுருக்கெழுத்து தட்டச்சராக பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். தமிழில் முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளார்.

திருவள்ளூர் தமிழகத்தில் தோன்றியவர், தமிழகத்தில் வாழ்ந்தவர். “பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்”, “ஓத்ததறிவான் உயிர் வாழ்வான்”, “வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்னும் இத்தகைய பெருநெறி பற்றியவர். இறைமை முதல் எல்லாம் பொதுமை கண்டு நோக்கியவர்; மாந்தரைத் தெய்வ நிலைக்கு ஏற்றும் மாநெறி படைத்த தெய்வம். திருவள்ளுவரைப் பற்றி புலவர்கள் கூறுவது “அணுவைத் துளைத் தேழ் கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்தகுறள்” ஓளவையார். “சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறாது உலகியல் கூறிப் பொருவிது என்ற வள்ளுவன்” – கல்லாடனார்.

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” “திருக்குறள் உறுதியும் தெறிவு பொருளின் ஆழமும் விரியும் அழகு தகுதியும்” – பாரதியார். என்று வள்ளுவரைப் போற்றுகின்றனர்.

தொழில் பெயர்

திருவள்ளுவரின் இயற்பெயரையும் அறிய இயலவில்லை. “வள்ளுவர்” என்பது ஒரு தொழில் பெயர். சங்ககாலத்தில் அரசர்களின் செய்தித் தொடர்பாளர்களாக வள்ளுவர்கள் இருந்தார்கள். அரசரின் செய்திகளைப் பறையறைந்து, நாட்டுக்குத்

தொரிவிப்பது இவர்களின் தொழில். அந்நாளில் சாதிப்பிரிவினைகளே கிடையாது. “நாஞ்சில் வள்ளுவன்” என்ற வள்ளலும், “செய்தி வள்ளுவன் பெருஞ்சாத்தன்” என்ற புலவரும் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்தார்கள். பிற்காலத்தில் சேர நாட்டில் கோவில் நிர்வாகிகளாக வள்ளுவர்கள் விளங்கினார்கள். பாண்டிய நாட்டில் வள்ளுவக் குலத்தார் நிமித்தர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். தங்களுக்குப் போட்டியாக விளங்கிய இவர்களைப் “புலையர்” என்று பார்ப்பனர் சொன்னார்கள். (“பார்ப்பான்” – நிமித்தம் பார்ப்பவன் என்பார், நாவலர் இரா. நெடுஞ்செழியன்.). திருவள்ளுவர் நூல் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் முப்பாலால் ஆக்கப்பட்டது. அறமும், பொருளும், காதலும் ஒரு வகுப்பார்க்கோ, ஒரு நாட்டார்க்கோ உரிமை அல்ல: அவை மன்பதைக்கு உலகுப் பொது. திருவள்ளுவர் என்னும் நினைவு தோன்றும் போதே, உலகமும் உள் தோன்றுகிறது. இவ்வாறு தோன்றக் காரணம் என்ன? திருவள்ளுவர் உலகையே குறளாக எழுதினார். உலகின் எழுத்தோவியம் திருக்குறள் என்று கூறலாம். மிக எளிய நடையில் எளிமையான சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அச்சொற்கள் இன்றளவிலும் புழக்கத்திலுள்ளன என்பது திருவள்ளுவருக்குப் பெருமையைச் சேர்க்கின்றது.

வளர்ந்து வரும் உலகில் மலர்ந்து வரும் அறிவியல் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றங்களுக்கு

ஈடுகொடுக்கும் வகையில் மொழியும் வளர வேண்டும். மொழிவளம் என்பது சொல்வளம். அகரமுதலி நோக்கில் திருக்குறளில் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் இன்றளவும் புழக்கத்திலுள்ள சொற்களைப் பற்றி ஆராயலாம்.

சொல்வளம் :

“தமிழைப் போல சொல்வளம் உள்ள மொழி உலகத்தில் வேறொன்றும் இல்லை. தமிழ் பழைமையான மொழியாம், சென்ற மூவாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தளர்ச்சியடைந்து வருவதாயும், வழங்கும் நிலம் வரவர குறுகி வருவதாயும், குறுகிய தன்னாட்டில் பெருகிய பகையுள்ளதாயும் தன் மக்களாலும் தள்ளப்படுவதாயும் இக்கால நூல்கள் எழுதப்படாததாயும் அரசியல் மொழியில்லாததாயும், எத்துணையோ கலைகளும், நூல்களும் சொற்களும் இறந்துபட்டும் வழக்கற்றுமுள்ளதாயும், இது போலுள்ளனவும், வழக்கற்று வருவதாயும் உள்ளது” பாவாணர் சொல்லாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2000 (முதற்பதிப்பு, 1948 பக்.72). தமிழில் இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல் எனும் மூன்று நிலைகளில் உண்டாகும் சொற்கள் மட்டும் தமிழ்ச் சொற்கள். திசைச்சொற்கள் வரம்பைக் கடந்தன அனைத்தும் உலகப் புறமொழிச் சொல்வகை சார்ந்த அயற்சொற்கள். இவை வேற்றுமொழிக் குடும்பச் சொற்கள்.

“எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” (தொல்காப்பியம்). தமிழில் வழங்கும் சொற்கள் எல்லாம் பொருள் உள்ள சொற்களாக இருக்கின்றன. எனவே, தமிழர் மறையான திருக்குறளிலுள்ள “இப்போதும் புழக்கத்திலுள்ள திருக்குறள் சொற்கள்” பற்றி பார்ப்போம்.

வள்ளுவர் கண்ட அறம்

தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பாதுகாக்கவே திருக்குறள் எழுதத்தொடங்கினார். திருக்குறளை ஒரு அறநூலாகச் செய்தார், வள்ளுவர். இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்று தூய நன்னெறிகளை வரையறுத்துக் கூறுவது, அறம். அறத்தை அறிவுறுத்தினால்தான் ஆரிய தருமத்திலிருந்து தமிழ் மக்களை, தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் காக்க முடியும் என்பதை வள்ளுவர் நன்கு உணர்ந்து இருந்தார். தொல்காப்பியர் எழுத்துக்கு இலக்கணம் கண்டார். திருவள்ளுவர் வாழ்க்கைக்கு இலக்கணம் செய்தார்.

ஆதி பகவன் ஒன்றே !

ஆயிரம் தெய்வங்கள் உண்டு என்றார்கள், ஆரியர்கள். “ஆதி பகவன் ஒருவனே” என்று அடித்துச் சொன்னார், வள்ளுவர். “எல்லாம் விதிப்படிதான் நடக்கும்” என்று கூறி, மக்களைச் சோம்பேறி ஆக்கினார்கள், ஆரியர்கள். “தெய்வத்தால் ஆகாது எனினும் முயற்சி தன் மெய்வருத்தக் கூலி தரும்” என்று, மக்களுக்குத் தன்னம்பிக்கை ஊட்டினார், வள்ளுவர்.

பேய், பூதம்

பேய், பூதம் என்ற நம்பிக்கையும் தமிழ்நாட்டில் வள்ளுவர் காலத்திலேயே இருந்தது. பேய், அலகு என்று வள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார். நல்லதைத் ‘தெய்வம்’ என்றார்கள். தீயதைப் ‘பேய்’ என்றார்கள். இரண்டுமே மனிதனின் கற்பனை தான். ”பே” என்பது அச்சம் தரும் உரிச்சொல் என்று தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது.

தீயளவு

நாம் உண்ணும் உணவு எவ்வளவு ஆற்றல் தருகிறது என்பதை “கலோரி” என்ற கணக்கில் கூறுவார்கள். ‘கலோரி’ என்பது ஆங்கிலச் சொல். அதற்குத் “தீயளவு” என்ற நல்ல தமிழ்ச்சொல், இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்பே தமிழில் வழக்கில் இருந்தது. திருவள்ளுவர் இந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். “தீயளவு அன்றித் தெரியான் பெரிது உண்ணின் நோயளவு அன்றிப்பும்” (108:6) என்பது வள்ளுவரின் குறள்.

அந்தணர் – பார்ப்பான்

அந்தணர், பார்ப்பான் என்ற சொற்கள் திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ளன. “அந்தணர்” இரண்டு குறளில் வருகிறது. “அந்தணன்” என்று ஒரு குறளில் வருகிறது. “பார்ப்பான்” ஓரிடத்தில் வருகிறது. “அந்தணன்” என்ற இடத்தில் அது இறைவனைக் குறிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். சிவன், குரு (வியாழன்) ஆகியோரை அந்தணன் என்பார்கள். பிரம்மாவிடம் “ஆதி அந்தணன்” என்று பெயர். “அந்தணர்” யார்? பெரியவர்களை, முனிவர்களை “அந்தணர்” என்று சொன்னார்கள். .

ஏழு பிறப்பு

அந்த நாளிலேயே ‘ஏழு பிறப்பு’ என்ற நம்பிக்கை தமிழ் மக்களிடம் இருந்தது, திருக்குறளிலிருந்து

தெரிகிறது. உண்மையில் இது ஏழு பிறப்பு அல்ல; ஏழு தலைமுறை. தந்தை, பாட்டன், பூட்டன் என்று முன் தலைமுறை மூன்று; இவன் தலைமுறை ஒன்று; மகன், பேரன், கொள்ளுப் பேரன் என்று பின் தலைமுறை மூன்று. ஆக, ஏழு தலைமுறை. இதையே ‘ஏழு பிறப்பு’ என்றார்கள்.

ஊழ்

“ஊழ்” என்ற நம்பிக்கையும் அந்நாளிலேயே தமிழர்களிடம் இருந்திருக்கிறது. திருவள்ளுவர் “ஊழ்” என்று ஒரு அதிகாரமே எழுதியிருக்கிறார். “ஊழ்” என்பது என்ன? விதி.

விதியும் தெய்வமும்

“பேதை பெருஞ்செல்வம் உற்றக்கடை” (64 : 5) என்ற குறளுக்கு, “பேதையானவன் பெருஞ்செல்வத்தைத் தெய்வத்தால் எய்திய வழி” என்று பரிமேலழகர் உரை கூறினார். “தெய்வத்தால் ஆகாது எனினும்” (85 : 2) என்ற குறளுக்கு உரை கூறும் போதும், “தெய்வத்தால் என்றது விதியினால்” என்கிறார், காலிங்கர். எனவே, தெய்வமும் விதியும் ஒன்று என ஆகிறது. இது “தீ” என்ற சொல்லிலிருந்து பிறந்த சொல் என்பார் பாவாணர். திருக்குறளில் ஆறு இடங்களில் “தெய்வம்” என்ற சொல் வருகிறது. (“தெய்வம் தொழாஅள்” – 6 : 4.) “உலகு இயற்றியான்”, “வகுத்தான் வகுத்தது” என்று, உலகைப் படைத்த ஒருவனைப் பற்றியும் வள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார்.

கடவுள் வாழ்த்து

வள்ளுவர் வரையறுத்துரைத்த கடவுள் நிலை, ‘ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்’ என்ற முதுமொழிக்கு இணங்கியது ஆகும். – அறிஞர் அண்ணா.

“கடவு” என்ற சொல்லிலிருந்து “கடவுள்” என்ற சொல் பிறந்தது “கடவு” என்றால் “கடத்துதல்” என்று பொருள். “கடவுள்” என்பதற்கு ‘மனதைக் கடந்தவர்’ என்றும் பொருள் சொல்வார்கள்.

இந்திரன் என்ற சொல்

திருக்குறளில் “இந்திரன்” என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. எந்தத் தெய்வத்தின் பெயரையும் பயன்படுத்தாத வள்ளுவர் இந்திரன் பெயரை மட்டும் பயன்படுத்தி இருக்க மாட்டார். இது இடைச்செருகலே. என்றாலும், இப்போது குறளில் “இந்திரன்” என்ற பெயர் இருக்கிறது.

எண் குணத்தான் திருக்குறள் முதல் அதிகாரத்தில் ஒன்பதாவது குறள் “எண் குணத்தான்” என்று வருகிறது. இதற்கு “எட்டுக்குணங்களை உடைய இறைவன்” என்று பொருள் சொல்வார்கள்.

வ.உ.சி. மேற்கோள் காட்டிய குறள்

“நல்லாண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்பிறந்த இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல்” என்பது அந்தக் குறள். “தான் பிறந்த நாட்டைத் தனக்கே உரிமை ஆக்கிக் கொள்ளுவது ஒரு ஆண்மகனின் சிறந்த ஆண்மை ஆகும்.” என்று, வ.உ.சி. அக்குறளுக்குப் பொருளும் கூறினார்.

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு (குறள் – 1)

வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு யாண்டும் இடும்பை இல (குறள் – 3)

கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை (குறள் – 15)

தானம் தவம்இரண்டும் தங்கா வியன்உலகம் வானம் வழங்கா தெனின் (குறள் – 19)

அறத்தான் வருவதே இன்பம்மற் றெல்லாம் புறத்த புகழும் இல (குறள் – 39)

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது (குறள் – 45)

மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றுஅதன் நன்மகம் நன்மக்கட் பேறு (குறள் – 60)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய் (குறள் – 69)

அன்பிலார் எல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு (குறள் – 72)

மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து (குறள் – 90)

எடுத்துக்காட்டாக மேற்கண்ட குறள்களும் குறள்களில் உள்ள சொற்களும், இன்றும் மக்களிடையே பேச்சுவழக்கில் பெரிதும் காணப்படுகின்றன. திருவள்ளுவர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தாலும் அவருடைய திருக்குறளும் அதில் பயன்பட்டுள்ள சொற்களும் இன்றும் மக்களின் பேச்சு வழக்கில் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுவதே அதன் நிலைத்தன்மைக்கும் பெருமைக்கும் சான்றாகும்.

வேடசந்தூர் வட்டார வழக்கும் மொழி காப்பும்

திரு ச. சபரிநாதன்

திண்டுக்கல் சீலப்பாடி வித்யா பாரதி மேல்நிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்து வருகின்றார்.

முன்னுரை

தமிழ் தன் இலக்கண, இலக்கிய வளத்தால் உலகின் பல்வேறு துறைகளுக்கும் சென்று சேரும் தனித்தன்மை பொருந்திய ஆற்றல் கொண்டமொழி. அதில் குறிப்பாக வட்டார வழக்குகளையும் கொண்டு நம்மைப் பெருமை சேர்க்கும் மொழி, பேச்சு மொழி, எழுத்து மொழி என்ற இரண்டினையும் உடைய நம் தமிழ் மொழியின் வட்டார வழக்குகளைக் காண்போம்.

தொல்காப்பியம் அருளிய தொல்காப்பியர் செந்தமிழ் நாடு எனவும் கொடுத்தமிழ் நாடு எனவும் கூறிய முதல் வட்டார வழக்கு மொழியின் செல்வாக்கினை அறியமுடிகின்றது. பேச்சு வழக்கினை ஆராயத் தொடங்கியவர்கள் போவாசு, சபீர் போன்ற அறிஞர்களும் பேச்சு மொழியின் வளத்தைச் சேர்ப்பது என்று அறிந்து பாடுபட்டவர்களாகத் திகழ்கின்றனர்.

தமிழ் மொழியின் வட்டார வழக்கு நீண்டதாக உடையது அதிலும் சிறப்பாக உடைய கொங்கு நாட்டிற்கும் பாண்டிய நாட்டிற்கும் எல்லையில் அமைந்துள்ள வேடசந்தூர் வட்டார வழக்கு தனிச்சிறப்புடைய வழக்கினை உடையதாம்.

வேடசந்தூர் வட்டார வழக்கு

தமிழ் வட்டார வழக்குகள், சென்னை வட்டார வழக்கு, தஞ்சை வட்டார வழக்கு, மதுரை வட்டார

வழக்கு, கோவை வட்டார வழக்கு, திருநெல்வேலி வட்டார வழக்கு, கன்னியாகுமரி வட்டார வழக்கு என்று பெரு வட்டார வழக்குவுடையதாகத் தமிழ் மொழி விளங்குகின்றது.

ஒவ்வொரு வட்டார வழக்குகளும் முப்பது அல்லது நாற்பது கிலோமீட்டர் அளவுடையதாகவும் அமைந்துள்ளன. அதன் காரணமாக இயற்கை அமைப்பு மற்றும் அவ்வட்டாரத்தைச் சார்ந்த தொழில் மற்றும் சமூகம் சார்ந்து வரையறை செய்யப்படுகின்றன. தற்கால எழுத்தாளர்கள் தங்கள் மண் சார்ந்த இலக்கியங்களை எழுதும் பொழுது பெருவட்டார வழக்கு அதன் ஆழமான தனித்துவமான வட்டார வழக்குகள் நம்மை கவர்கின்றன.

மீனவர் தமிழ், நாஞ்சில் நாட்டு தமிழ், கொங்கு நாட்டு தமிழ், கரிசல் நாட்டு தமிழ், செட்டி நாட்டு தமிழ், கடலூர் வட்டார வழக்கு, நடுநாட்டு வட்டார வழக்கு, மதுரை உசிலம்பட்டி வட்டார வழக்கு போன்றவை அறிஞர்கள் வட்டார வழக்கின் ஆய்வுப் பரப்பினை விரிவாக்கிக் கொண்டே இருக்கின்றன

அந்த வரிசையில் கொங்கு நாட்டின் எல்லையும் பாண்டிய நாட்டின் எல்லையும் சேரும் இடம் தான் வேடசந்தூர் வட்டம். வேறு எந்த மாவட்டத்திற்கும் இல்லாத சிறப்பு திண்டுக்கல் மாவட்டத்திற்கு உண்டு. மதுரை வட்டார வழக்கும், கொங்கு வட்டார வழக்கும் புழக்கத்தில் இடம் பெற்ற ஒரு தனிச்சிறப்பு பெற்ற ஒரு மாவட்டம் இது.

கொங்கு வட்டார வழக்கினை உடைய பழனி, ஓட்டன்சத்திரம். மதுரை வட்டார வழக்கினை உடைய திண்டுக்கல், நத்தம், நிலக்கோட்டை, ஆத்தூர் வட்டமும்பகிர்ந்துகொள்கின்றன. அதிலும் சிறப்புடைய வட்டார வழக்கினை கொண்டது வேடசந்தூர் வட்டார வழக்கு ஆகும். கொங்கு வட்டார வழக்கும் மதுரை வட்டார வழக்கும் கலந்தும் மற்றும் தனித்தனியாகவும் பேசும்பாங்குச் சிறப்புடையது. தனித்துவம் மிகுந்த இவ்வட்டாரத்தின் சொல்வளங்களை மேலும் காண்போம்.

வட்டார வழக்கின் தேவையும் பங்கும்

ஒவ்வொரு மொழியிலும் இலக்கிய மொழிக்கும் பேச்சு மொழிக்கும் வேறுபாடு அமைகின்றன. தொல்காப்பியர், வீரமாமுனிவர், முனைவர் ச. அகத்தியலிங்கம், முனைவர் கோ.சீனிவாச வர்மா, முனைவர் முத்துச்சண்முகம், ச.சக்திவேல், தொ.பொ.மீ, கருணாகரன், கமில்சுவலபில் போன்ற சான்றோர்கள் கிளை மொழி ஆய்வாக வட்டார வழக்கினை ஆய்வுசெய்து பெரும் தொண்டாற்றினார்கள்.

வட்டார வழக்குகளை எவ்வளவு உயரத்திற்கு எடுத்துச்செல்ல முடியுமோ அவ்வளவு உயரத்திற்குக் கொண்டு சேர்த்து இருப்பது தமிழுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் செய்தியாகும்.

ஒவ்வொரு வட்டார வழக்கும் இயற்கை, நிலம், தொழில் சமூகம், மற்றும் பண்பாடு கலைகளோடு தொடர்பு உடையது. ஆதலால் வட்டார வழக்கினைக் காப்பது அவ்வட்டார மக்களின் கடமையாகும். தமிழ் மொழியினை ஆய்வோர் விரிவான ஆய்வினை மேற்கொண்டு அதற்கான அகராதிக்களையும் சொற்களஞ்சித்தையும் ஏற்படுத்தி மொழியை உயிர்ப்போடு வைப்பதற்குப் பாடுபட வேண்டும்.

பொழுதுகள்

பொழுது இருவகைப்படும். அவை சிறுபொழுது, பெரும்பொழுது அதனை எவ்வாறு வேடசந்தூர் வட்டாரமக்கள் அழைப்பதைக் காண்போம்.

சிறுபொழுதுகள்

விடியாலை, விடியங்காலை – காலை
உச்சிவேளை, மதியம் – நண்பகல், பிற்பகல்
சாயங்காலம் – மாலை நேரம்
சாமம், நடுசாமம் – இரவு, நடு இரவு
பொழுது விடியும் நேரம் – காலை நேரம்
பொழுதோரம் – மாலை தொடங்கும் நேரம்

பொழுசாயம் – மாலை வேளை
இரணிவேளை – விளக்கேற்றும் நேரம் (மாலை ஆறுமணி)

மசக்க – இரவு வரும் நேரம் (சூரியன் மறைந்த நேரம்)

கருக்கல் – சூரியன் உதயமாகும் நேரமும், சூரியன் மறையும் நேரமும்.

விளக்கேத்தும் நேரம் – மாலை ஆறு மணியைக்குறிக்கும்

பெரும் பொழுதுகளை அழைத்தல்

காத்துக் காலம் – காற்று காலம்

மழைக் காலம் – கார் காலம்

வெய்யக் காலம் – கோடை காலம்

பனிக்காலம் – குளிர்காலம்

உக்கிர காலம் – கோடை காலம்

இரட்டைக்கிளவி பயன்பாடுகள்

இப்பகுதி மக்கள் இரண்டு சொற்களாகச் சேர்த்து சொல்வது உண்டு. அவை உணர்ச்சி வெளிப்பட்டால் தோன்றும் சொற்களாக அமைந்துள்ளன.

(மொத மொத) – முதல் முதல் (அடுக்குத் தொடர்)

வள வளனு – தேவையற்று

குள குளனு – பயன்பாடற்ற

தள தளனு – பசுமையாக

கொட்ட கொட்ட – நன்றாக விழித்தல்

மச மசனு – சோம்பேறி

வெத வெதத்து – நடுங்கி போதல்

மொச மொசனு – ஏறும்பு, கரையான், கட்டெறும்பு ஊர்வதைக் கூறுவது.

கொச கொச – அதிகமாக, நெருக்கமாக

பொத பொத – நீரில் ஊறிய பயன்பாடற்ற கட்டடம் மற்றும் நிலம்.

விருட்டு விருட்டு – வேகமாக செல்வது

தப தப – வேகமாக மழை வருவது

துபு துபு – கூட்டமாக வருவது

தொப்ப தொப்ப – முழுவதுமாக நனைந்து வருதல்

நிலங்களைக் கூறுதல்

நிலத்தை காடுகரை என்றே அழைப்பார்கள்.

நஞ்ஞை – நன்செய், புஞ்ஞை – புன்செய் என்பர்.

நிறம், அளவு, சுவை ஆகிய அடிப்படையில் நிலத்தைப் பிரித்து சொல்வார்கள்.

சரளைக்காடு- சரளை மண்நிலம்
செம்மோடை- செம்மண் நிலம்
கருசக்காடு - கரிசல்மண் நிலம்
வயக்காடு - வயல் காடு
தோட்டத்தை- தோடம் என்றே அழைப்பர்
மேலும்

மேட்டான்நிலம்,மேட்டாங்காடு-மேட்டுப்பகுதியில் அமைந்துள்ள நிலத்தினைக்குறிக்கும்

அடிக்கரை- குளத்துப்பாசனம் நடைபெறும் நிலத்தினைக் குறிக்கும்.

களத்துமேடு- வேளாண்மை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு நடைபெறும் இடம்.

வேலைக்காடு- உழவுத்தொழில் செய்யும் இடம்

அளவுகளை அழைத்தல்

அம்புட்டு- அவ்வளவு, இம்புட்டு- இவ்வளவு, எம்புட்டு- எவ்வளவு

சுட்டும் வினாவும்

அங்ஙன, அங்குட்டு- அந்தப்பக்கம்
இங்ஙன, இங்குட்டு-இந்தப்பக்கம்
எங்ஙன, எங்குட்டு-எந்தப்பக்கம்

உறைவிடத்தை அழைக்கும் முறைகள்

கொட்டகை, கொட்டம் - (கிடுகு) தென்னை மட்டையில் வேய்ந்த வீடு.

சால, கொட்டம்- கால்நடைகள், மற்றும் ஆடு, கோழிகள் வளர்ப்புக்கு அமைக்கும் வீடுகள்

நால கெட்டடம் வீடு- சுண்ணாம்பு கலவையால் செய்த வீடு

மெத்த வீடு, மச்சி வீடு- மாடி வீட்டினைக் குறிக்கும்.

தாவாரம் - வீட்டின் முன்பு போடப்படும் (கிடுகு) தென்னை மட்டையால் வேய்ந்தது.

பட்டாசால - வீட்டின் முற்றம்

மாடக்குழி- வீடுகள் மற்றும் கோவில்களில் விளக்கு ஏற்ற முக்கோண வடிவத்தில் அமைப்பர் தற்பொழுது இப்பண்பாடு அரிதினும் அரிதாகிவிட்டது

இறப்பினைச் சுட்டல்

பெரிய காரியம் - துக்க (இறப்பு) நிகழ்ச்சியைக் கூறுவது.

கரை சேர்தல் - மயானக் கரையைக் கூறுவது
கூடைகளை அழைத்தல்

பெட்டி- மூங்கில் வேய்ந்த கூடை மற்றும் இதர தாவரங்களில் செய்தக் கூடையைப் பெட்டி என்றே அழைப்பார்கள்.

மர்க்காப்பெட்டி - நெல், கம்பு போன்ற தானியங்களை அளக்க இரும்பு, செம்பு, பித்தளை, மற்றும் வெள்ளி போன்ற உலோகங்களால் செய்யப்பட்ட கூடை.

உறவுகளை அழைப்பது

சாமி, கண்ணு, பொன்னு, தங்கம், ஆகியவை மரியாதையுடன் அழைக்கும் சொற்கள் ஆகும்.

காள- ஆண்களைக் கூப்பிடுவது

பாப்பாத்தி, பாப்பா, பாப்பு- பெண்களைக் கூப்பிடுவது

திசைகளை அழைத்தல்

வடக்கோட்டு - வடக்கு
தெக்கோட்டு - தெற்கு
கிழக்கோட்டு - கிழக்கு
மேற்கோட்டு - மேற்கு
தளவு - ஓரம், மொக்கு மூலை

தாவரங்களின் பெயர்களை அழைத்தல்

வெத்தல - வெற்றிலை
துணிச்சி பச்சல - திருநீற்றுப்பச்சிலை
அரப்புத்தல- உசிலை மரம்
வேலாங்குட்டி - வேலாமரம்

பல்லாரி - பெரிய வெங்காயம்
தண்ணிபழம் - தாழ்சணி
பெங்களுரு தக்காளி - இரப்பர் தக்காளி

வெளிநாடுகளில் இருந்து வந்த தாவரங்கள், எண்ணெய்கள் அழைத்தல்:

சீம தண்ணி - மண்ணெண்ணெய்
சீம கருவேலம் - கருவேலமரம்

குடிப்புகள் மற்றும் உணவுகளைக் கூறுவது:

வர டீ - பால் இல்லாத நீரில் செய்த தேநீர்
வர காபி - பால் இல்லாத நீரில் செய்த குளம்பி
வரச்சோறு - குழம்பு இல்லாதச் சோறு
நீர் மோர் - மோரினைக் குறிக்கும்
மக்கள் வழங்கும் சில சொல்லாடல்கள்
பவுசு - செல்வம் உடையவர்கள்
ஓசக்க - உயரமான

கெட்டிமாறு - வாசலைக் கூட்டும் தென்னம்
மட்டையால் செய்த துடைப்பம்

விளக்கமாறு - வீட்டினைக் கூட்டும் ஈச்சம்
மட்டையால் செய்த துடைப்பம்

பொழப்பு - வேலை
வெசனம் - துன்பப்படுதல்
வஞ்சனம் - தீங்கு
உசரு - உயிர்
போர்க்களம் - சண்டையைக் கூறுவது
சொனக்கம் - சுறுசுறுப்பின்மை (சுணக்கம்)
சொனங்குதல் - சுருங்குதல்
நோம்பி - நோன்பு
செமத்தியா - அதிகமாக, பலமாக
அப்பு, சவுட்டுதல் - அடித்தலைக் கூறுவது
கொட்டம் - கோபம்
பல் காட்டாத, பல் இளித்தல்- சிரித்தலைக் கூறுவது

முக வாட்டம் - சோகமாக இருப்பது (கலை இழந்து)
வாட்ட சாட்டம் - பெரிய உருவம்

கொள்ள - அதிகமாக (தொலைவு, விலை, அழகுக்கு கூறுவது)

ரொப்புதல் - நிரப்புதல்
புழுக்கம் - வீர்ப்பை
ஓவியமா - உனக்கு மட்டும் தானா
ஓவத்திரம் - தொல்லை செய்தல் (உபத்திரவம்)
மெதக்கம்- ஏதோ ஒன்றை நினைத்து இருத்தல்
கழனித்தொட்டி- மாடுகளுக்கு நீர் வைக்கும் தொட்டி (கழுநீர்த்தொட்டி) .

தீட்டம்- மாடுகளுக்கு வழங்கும் தீவனம்

பள்ளியம்- ஊர் மக்களுக்கு வழங்கும் கோவில் அபிடேகப் பொருள்கள்

கருத்து, தெளிவு- (ஆண், பெண்) அறிவுடையவர்களைக்கூறுவது.

உப்பு தண்ணீர், சப்புத் தண்ணீர்- உப்பு நீர்

நல்ல தண்ணீர், தேன் போன்று இனிக்கும் தண்ணீர்- குடிநீர்

மண்ட வெல்லம் - கரும்புச் சக்கரை (உருண்டைவெல்லம்)

வெந்நீ - (சுடு தண்ணீர்) வெந்நீர்

அவுத்து விடு- கதை அளத்தல்

வெரசனம்- வேகமாக

மொல்லமா - மெதுவாக

அந்த வாக்குலா- அந்த பக்கமா

அந்த இலக்குட்டு - அந்த இடத்தில்

அரவம் - சத்தம்

தோது- வாய்ப்பு

முடுக்கிவிடுதல்- அனுப்புதல்

வெளாவுதல் - வெந்நீரில் வேண்டுமென தண்ணீர் கலத்தல் (விளவுதல்)

மாயவர் - பெருமாள்

காய்ச்சல் - கோடை வெப்பத்தைக் கூறுதல்

கழுவு - அக்னி நட்சத்திரத்தின் பெயர்

திரட்டி, சடங்கு- பூப்புனித நீராட்டு விழா

மெச்சுதல் - போற்றுதல்

மொச - முயல்

வொனக்குதல் - நிழலில் பழங்களைக் காய வைத்தல்

தொரட்டி - உயரமான குச்சியில் செடிகொடிகளை புடுங்கும் சிறிய இரும்பால் செய்த கொக்கி

அடுக்கள, அடுப்படி, அடுப்பாங்கள- சமையலறை

சொலவம்- பழமொழி

தொட்டில் பாட்டு- தாலாட்டு

தட்டாண்பூச்சி - தும்பி

பாப்பாத்திப்பூச்சி – இந்திர கோபம்
சின்னூண்டு – சிறிய அளவு
சின்ன வாண்டு– சிறிய குழந்தை
தோணி– கொழு கொழு குழந்தை (வயிற்றைக் குறிப்பது)

மோடம் – மூட்டம் (மேகம் முடியிருத்தல்)
மழுச்சம்– அதிகமாக
உழுப்புதல் – மரங்களை ஆட்டி பழங்களை பிடுங்குதல்

வோஞ்சல்– குறைந்தது (மழை, பழங்கள்)
சவுட்டுதல் – அடித்தல் (கோபமாக சொல்லும் போது)
தூறி– ஊஞ்சல்

முடிவுரை

தமிழ்நாட்டில் உள்ள வட்டார வழக்குச் சொற்களை ஆய்வதன் மூலம் நம் தமிழ் மொழியின் தொன்மையை, பெருமையை உலகறியச் செய்ய முடியும். தற்கால இலக்கியங்களின் போக்கும், சமூக வலைத்தளங்களில் பயணிப்பவர்களும், திரை ஊடகம் போன்றவை அந்தந்த வட்டார வழக்கினைப் பேசும் பொழுது வட்டார வழக்கினைச் சொல்லும் போதும் மக்கள் ஆர்வத்துடனே இருப்பதை அறிகின்றோம்.

இன்றைய சூழலில் பல்வேறு இடங்களில் வேலைக்குச் செல்கின்றனர். இளைய தலைமுறையினர்களுக்கு நாம் எந்த வட்டாரத்தமிழைப் பேசுகின்றோம் என்பதை தெளிவுபடுத்தவும் சூழ்நிலையை அவர்களுக்குக் கொண்டு சேர்ப்பதும் நமது கடமையாகின்றது. தமிழ் இளமைக்கும் தமிழ் உயிர்மைக்கும், தமிழ் உணர்வுக்கும் வளம் சேர்க்க என்றும் வட்டார மொழிகளைப் பேணுவோம் பேசுவோம்! காப்போம்! வளரும் தமிழ் வாழ்க தமிழ்.!

பார்வை நூல்கள்:

1. தொ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார்– தமிழ் மொழி வரலாறு முல்லை நிலையம், சென்னை.
2. டாக்டர் சு. சக்திவேல் – தமிழ்மொழி வரலாறு மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
3. டாக்டர் மு.வரதராசனார்– மொழிநூல், கழக வெளியீடு, சென்னை.
4. முனைவர் தி.சாந்தி– ஓட்டன்சத்திரம் வட்டார நாட்டுப்புற பாடல்கள், அரசி பதிப்பகம், திண்டுக்கல்.
5. முனைவர் பாக்யமேரி – வகைமை நோக்கில் தமிழ்இலக்கிய வரலாறு நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட். சென்னை.

உலவும் பொருளும்

திருமதி ஜெ. சாந்தி

செந்தமிழ்ச்சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித்திட்ட இயக்ககத்தில் தொகுப்பாளராக பணியாற்றி வருகிறார். அகரமுதலி இயக்கக கலைக்கழகத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

நம் தாய்மொழி அமிழ்தினும் இனியது முன்னைப் பழமைக்குப் பழமையும் பின்னைப் புதுமைக்குப் புதுமையும் கொண்டது. இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வினை தமிழர் தமிழ் இலக்கியங்கள் தமிழர் தம் வாழ்வை எதிரொலிப்பன. அவர்தம் மொழியின் அவ்வாறே.

“அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு அதற்கிணங்க தமிழ்மொழி சிந்தனைக் கருவூலமாய் திகழ்வது, அறிவுச்சுரங்கமாய் விளங்குவது தமிழ் இலக்கியங்களை நுண்ணிதின் ஆய்கின்ற போது எத்தனை கலைச்செல்வங்களாகவும் அறிவுக் களஞ்சியமாகவும் திகழ்கிறது. இது மட்டுமன்று விண்ணியலறிவு, மண்ணியலறிவு, அணுவியலறிவு, நீரியலறிவு, மருத்துவ அறிவு என எண்ணற்ற கலைச்செல்வங்களோடும் கலைச் சொற்களையும் அலங்காரமாய் திகழ்வது தமிழ் மொழி.

“கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்த மொழி” என்ற பெருமையைக் கொண்ட மொழி வேறு மொழியில் இல்லாத தனிச்சிறப்பு தமிழுக்கு உண்டு. ஒரு சொல் இடத்திற்கேற்ப வெவ்வேறு பொருளை உணர்த்துகிறது. அப்படிப்பட்ட சிறப்பினை உணர்த்தும் வகையில் சங்க இலக்கியங்களில் உலவிக் கொண்டிருக்கும் ‘உலவு’ என்ற சொல் எவ்வாறு இடத்திற்கேற்ப பொருளை உணர்த்துகிறது என்பதை முன்வைத்து தொடங்குகிறேன்.

நாம் வாழும் இந்நிலவுலகம் உலகம் என்னும் சொல்லின் அடியாகப் பிறந்தது உலவு என்பது சுற்று என்ற பொருள்தரும். உலகம் தன்னைத்தானே சுற்றுவதோடு ஞாயிற்றையும் சுற்றி வருகிறது.

நாம் வாழும் இந்நிலவுலகம் பேரண்டத்தின் ஒரு கோள் என்பதனையும், இவ்வண்டப்பரப்பையும் அதன்மீது அமைந்துள்ள கோள்களைப் பற்றியும், விண்ணியலையும் பேசுகிறது.

“அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம் அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின் நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன”

என திருவாசக வரிகள் விரிவடைந்துள்ள பேரண்டத்தை விளக்குகின்றது.

“உலவு” என்ற சொல்லுக்கு திரிதல் என்ற பொருளில் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் முதல் மடலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

உல் > வளைதற் கருத்துவேர்

உல் > உல > உலவு = சுற்றுதல்

உல் > உல > உலா = சுற்றுச்செலவு போதல்

என்னும் வேர்ச்சொல்லிருந்து வந்தது என்பதை விளக்கியுள்ளது. (வே.க.1:58)

“உலவு” என்ற சொல்லுக்கான பொருள் விளக்கங்களை அறியவேண்டிய தேவையுள்ளது.

1. உல் > உலம் = உருண்டு திரண்டல்

“உலஞ்செய்த. . . தோளான்” (சீவக.2915)

2. திரட்சி

“உலங்கொள் சங்கத் தார்கலி” (தேவா.112:8)
உலம் > உலவு, உலவுதல் = 1.சுற்றுதல்

2. திரிதல். 3. உலாவுதல்

“ஒருங்குதிரை யுலவுசடை” (திருவாச.38:1)

உலவு > உரவு, உரவுதல் = உலாவுதல்
“உரவுநீ ரழுவுத்தோடு கலம்”
(பெரும்பாண்:350)

உல் - உல - உலக்கை

1. உரலிற் கூலம் முதலியன குற்றும் உருண்டு
நீண்ட கருவி

“மிளகெறி யுலக்கையின்” (பதிற்.41)

2. ஒரு படைக்கலம்

“உலக்கை சூலம் வேல்” (கந்தபு.சதமுகன்.15)

3. உருண்ட வெருகன் கிழங்கு

உல - உலவை

1. சுற்றி வீசும் காற்று

2. ஊதை

“வழுத்துலவைக் குலமுழுதும்” (தைலவ.
தைல.88)

3. உலவையான் = காற்றுத்தெய்வம்

உலவு - உலகு

1. உருண்ட ஞாலம்

2. உருண்ட (அ) சுற்றிவரும் கோள்
உலவு - உலகம்

1. பெரிய உலகு

2. ஞாலம்

3. உலகப்பொது

4. நிலப்பகுதி “மாயோன் மேய காடுறை
யுலகமும்” (தொல்.அகத்.5)

5. மக்கட்தொகுதி

6. நன்மக்கள் “உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர்
விழுச்சீர்” (திருமுருகு.124)

7. உயிரினங்கள் “உலக முவப்ப வலனோப்பு
திரிதரு” (திருமுருகு.1)

8. உயர்குணம்

9. ஒழுக்கநடை “ஒழுக்க நடையே யுலகம
தாகும்” (மாறன.320)

உல் - உலா

1. சுற்றிவரல்

2. அரசன் நகர்வலம் சுற்றிவரும் உலா

3. அரசனுலாப் பற்றிய பனுவல் “கலிவெண்பா
வுலாவாம்” (வெண்பாப்.செய்.27)

4. உலாமடல் = ஒரு பனுவல் (இலக்.வி.857)

உலா - உலாவு - உலாவுதல்

1. சுற்றி வருதல் “நிலவு லாவிய நீர்மலி
வேணியன்” (பெரியபு.பாயி.1)

2. பவனி வருதல்

3. சூழ்தல் “தூசலாய்க் கிடந்த” (சீவக.550)

4. பரவுதல் “உயிரென உலாயதன்றே”
(கம்பரா.ஆற்றுப்.20)

5. இயங்குதல் “வந்துலாய்த் துயர் செய்யும்
வாடை” (பு.வெ.8.16 கொளு)

உலா - உலாத்து

உலாத்துதல் = உலாவுதல், பரவச் செய்தல்,
உலாவச் செய்தல்

உலாத்துக்கட்டை = கதவு நின்றாடுஞ் சுழியாணி

உலாத்து - உலாத்தி

கொண்டை யுலாத்தி - ஒருவகை குருவி

உலா > உலாஞ்சு > உலாஞ்சுதல்

உலாஞ்சுதல்

1. தலைச்சுற்றுதல்

2. அசைந்தாடுதல்

3. கப்பல் உலாஞ்சுகிறது

உல் - உலு - உலுக்கு

உலுக்குதல் = அசைத்தல், அசைத்து உதிர்த்தல்
அசைத்தல் என்பது, ஒன்றை வலமும் இடமும் (அ)
முன்னும் பின்னும் பன்முறை விரைந்து சாய்த்தல்,
சாய்தல் வளைதல் வகைகளுள் ஒன்று.

உலு - உலுத்து - உலுத்துதல் = அசைத்துதிர்த்தல்

உல் - உள் - உழல்

உழலுதல்

1. சுழலுதல்

2. காற்றியங்குதல் “சிறு காற்றுழலும்” (கல்லா.
கண்)

3. அலைதல் ஆட்பார்த் துழலும் அருளில் கூற்
நுண்மையால் (நாலடி.20)

4. நிலைகெடுதல்

5. துன்பறுதல்

உழல் - உழலை

1. சுழன்று வரும் செக்குலக்கை
2. உருண்டு நீண்ட குறுக்குமரம் “உழலை மரத்தைப் போற் றொட்டன” (கலித்.10)

உல் - உர் - உருள்

தேர்ச்சக்கரம் “உருள் பூந்தண்டார்” (திருமுருகு.11)

வண்டி

சகடமீன்

உருள் - உருளி

வட்டம் “உருளி மாமதி” (சீவக.532)

சக்கரம் வல்வா யிருளி கதுமென மண்ட (பதிற்.27,11)

உருள் - உருளை

1. சக்கரம்
2. உருண்ட கிழங்கு வகை
3. கமலையேற்றத்தில் வாற்கயிறுபடும் உருளை

உருள் - உருண்டை

1. உருண்டையான பொருள்
2. கவளம்
3. திரட்சி

உருள் - உருட்டு

உருட்டுகை, சக்கரம், திரட்சி, வெருட்டு, புரளும், குரலிசை, மலைச்சரிவு, ஏமாற்றுகை, உருட்டுப்புரட்டு, பொய்யும் புரட்டும் உருட்டும் திருட்டும்

உலம் - அலம்

கவைக்கால் (அ) கொடுக்குள்ள தேள்
நளியோரை அலவன் = கவைக்கால் நண்டு

அலவு - அலகு

வளைந்த குறடு

உயிரிகளின் கொடிறு

தாடை

வளைந்த நெற்கதிர் “அலகுடை நீழலவர்”
(குறள்.1034)

அலகு - அலக்கு = துறட்டுக்கோல்

துன்பப் பொருளில் வரும் விளக்கங்கள் !

உலம் - அலம்

அலம் = துன்பம்

அலைக்கண் = துன்பம்

அலம் - அலவு

அலவுதல் = வருந்துதல் “அன்பனைக் காணா
தலவுமென் னெஞ்சன்றே” (சிலப்.18.17)

உல் - அல் - அல்லல் = துன்பம்

“அழிவின் கண் அல்ல லுழப்பதாம் நட்பு”
(குறள்.787)

அல் - அல்லா

அல்லாத்தல் = துன்பமுறுதல்

“வயவுநோய் நலிதலி னல்லாந்தார்” (கலி.29)

அல் - அல்லை

அல்லை = துன்பம்

அல்லைதொல்லை = மிக்க துன்பம்

அலத்தல் = துன்பமுறுதல் “அலந்தாரை
யல்லனோய் செய்தற்றால்” (குறள்.1303)

அலந்தை = துன்பம்

அலந்தலை = துன்பம், கலக்கம்

அலங்குதல் = அசைதல் அலங்குளைப் புரவி
(புறம்.2)

மனந்தத்தளித்தல் இரங்குதல்

அலக்கழிதல் = வருந்துதல்

அலக்கழித்தல் = அலைத்து வருத்துதல்

“உலவுத்திரை யோதம் வெருஉம்

உரவுநீர்ச் சேர்ப்பனொடு மணவா ஊங்கே”
(நற்.31.11)

உள்ளுறை

தலைவியின் மனத்துயரினை உலாவுகின்ற
அலையோசைக்கு ஒப்பிடல்

ஒப்பிடல்

மெய்ப்பாடு - அழுகை

பயன் - அயாவுயிர்த்தல்

பார்வை நூல்கள்

● செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி -
மடலம்

● வேர்ச்சொற் கட்டுரை - மொழிஞாயிறு ஞா.
தேவநேயப்பாவாணர்

● நற்றிணை - திரு. அ. நாராயணசாமி ஐயர்

தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும் ! தீர்வுகளும்!

செல்வி **வே. சீர்த்தி**

பட்டையக் கணக்காளர் முதலாமாண்டு பயிலும் மாணவி.

இன்றைய குழந்தைகள் நாளைய தலைவர்கள்! குழந்தைகள் எப்பொழுது இளைஞர்கள் ஆகிறார்கள்? நாம் பார்க்கின்ற, கேட்கின்ற, படிக்கின்ற செய்திகள் நம் மனதில் நினைவாகப் பதியும் வரை குழந்தைகள் நினைவுகள் செயலாக்கத்திற்கு வரும் போது இளைஞர்களாக வளர்கிறார்கள்.

குழந்தைகளை வளர்ப்பது யார்? அன்னை, தந்தை, ஆசிரியர் இவர்கள் தெய்வமாக மதிக்கப்படுகிறார்கள். தூயதமிழ் என்பது ஒன்றுமில்லை! தமிழ் என்பதே தூய்மைதான். தூய்மைத்தமிழ் தூய்மையில்லாத தமிழ் என்று ஏதாகிலும் உள்ளதா? என்று மொழிஞாயிறு பாவாணர் ஐயா கூறுவார்.

முதலில் நாம் தமிழில் பேசுகிறோமா? என்று பார்ப்போம். வீட்டுச்சூழல், சுற்றுச்சூழல், அரசின் கடமை! ஒரு குழந்தையின் வளர்ப்பில் இவை எல்லாம் அடங்கும்.

வீட்டுச்சூழல்:- “விதைக்கின்ற விதைதான் முளைக்கும்!” பெற்றோரும், மற்றோரும், குழந்தைகளை எப்படி வளர்க்கிறோம்?

இயல்பாக தாயின் மடியில் வளர்ந்து, அன்னையின் அரவணைப்பில் மலர்ந்து, நிலவைக் காட்டி, வேடிக்கைக் காட்டி, சோறு ஊட்டி மகிழும் அன்னையும், அப்பாவின் கொஞ்சலும், தாத்தா பாட்டியின் அன்பில் மகிழ்ந்து, அத்தை மாமா, சித்தி சித்தப்பா பெரியப்பா பெரியம்மா

உறவில் ஓட்டி உறவாடி களிக்கும் பருவத்தில் ‘காப்பகம்’ என்னும் சிறையில் தள்ளி விடுகின்றனர்.

குழந்தை பிறந்தவுடனேயே மம்மி, டாடி என்றும், அங்கிள், ஆண்டி என்றும், அழைப்பதில் பெருமை கொள்கிறோம்! மம்மி ‘மா’வாகி, டாடி ‘டாட்’ ஆகி பிரதர் ‘புரோ’வாகி பேச்சு வழக்கே மாறிக்கொண்டு வருகிறது. இயல்பாக அன்றாடம் பேசும் பேச்சில் தமிழில்லை! ஆங்கிலமும் அல்லாத கலவை மொழியையல்லவா பேசுகிறோம்! மூன்று அகவையிலேயே கொண்டு போய் ஆங்கில வழியில் சேர்க்கிறோம்.

நம் நாட்டு வெயில், மழையில் நனைந்து, நம் மக்களோடு மக்களாக கலந்து பழகும் பட்டறிவில் ஏற்படும் எதிர்பாற்றலும், இன்பம் துன்பம், தொல்லை துயரம் என்னும் வாழ்வியல் சூழல் மற்றும் வறுமை, உழைப்பு இவற்றில் அருமை பெருமைகளை உற்று உணர்ந்து வாழும் பட்டறிவில் நம் மொழியின் சிறப்பு, தமிழர்களின் பெருமை விளங்கும். வீடு விட்டா பள்ளி, பள்ளி விட்டா தனிப் பயிற்சி என கல்விச் சூழலில் வளரும் பிள்ளைகள் அடிமாட்டு உணர்வைத்தான் பெறுவர். எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்று சொல்கிறோம். ஆனால், எங்கும் ஆங்கிலம் எதிலும் கலவை மொழி என்று பழக்கப்பட்டுப் போன நாம் எங்கு போய் தனித் தமிழில் பேசுவது? எந்தக் கடையில் போய் வாங்குவது?

நீங்கள் யார்? என்று கேட்பவர்களுக்கு, பாட்டாலேயே

நல்லுயிர் உடம்பும் செந்தமிழ் மூன்றும்
நான் நான் நான் - என பதிலடி கொடுப்பார்
பாவேந்தர்.

தமிழ் இளமைக்கு பாலாகவும், புலவர்க்கு
வேலாகவும், உயர்வுக்கு வானாகவும், அறிவுக்குத்
தேனாகவும், தீயாகவும், தீஞ்சுவையாக தீட்டியத்
தீம்பால், திரைத்துறைக்கே பெருமை சேர்த்ததல்லவா! ?

காய்ச்சும் பாலுக்கு நிகர் மொழிப் பாவை - நீ
சொல்லுவதை பார்க்கும்
இன்பந்தாடி பாக்கி - என்று தாயும்,
நூலைப்படி சங்கத்தமிழ் நூலைப்படி
முறைப்படி நூலைப்படி என்றோ,

பழந்தமிழ் நாட்டில் பைந்தமிழ் மொழியில்
படிப்பதுதானே முறை என்றோ செந்தமிழின் இனிய
பொருள் பொதிந்த பாடல்களைப் பாடி பிள்ளைகளுக்கு
சொல்லிக் கொடுக்கிறோமா? இல்லையெனில்
தமிழ்ச்சார்ந்த ஆத்திச்சூடி, கொன்றை வேந்தன்,
மூதுரை, நல்வழி, திரிக்கடுகம், நான்மணிக்கடிகை,
பழமொழி போன்ற வெண்பா பாடல்களை இலக்கண
இலக்கியங்களை சொல்லித் தருகிறோமா?

தமிழ் வழிப் பள்ளிகள் நடத்தும் அரசுப் பள்ளிகளில்
எந்தக் குழந்தைகள் படிக்கின்றனர்?

எந்த அரசியல் மேதைகளும், தமிழ் அறிஞர்களும்,
இயக்கங்களின் தோழர்கள் எவறேனும் தமிழ்
வழியில் படிக்க வைக்கின்றனரா? ! இல்லையே!
கரையான் புற்றுப்போல் வளர்கின்ற ஆங்கில வழிப்
பள்ளிகளைத்தானே நாடி போகின்றோம்! முப்பது
விழுக்காட்டினர் கூட தமிழ் வழிக் கல்வியை
நாடுவதில்லையே! பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளின்
படிப்பில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. இருவரும் வேலை
வேலை என அலைகின்றனர். பிள்ளைகளை தனிப்
பயிற்சிக்கு அனுப்பி விடுகின்றனர். தனிப்பயிற்சியில்
சேர்க்கும் பிள்ளைகளுக்கு, ஆங்கிலம், கணக்கு,
வேதியல், இயற்பியல், தாவர இயல் இவற்றை படிக்கவே
நேரம் போதவில்லை! தமிழை தனியாக முயன்றுப்
படிப்பதுமில்லை! அதிக கவனம் செலுத்துவதுமில்லை!
பெற்றோர்களும் கவனம் செலுத்துவதும் இல்லை!

பிள்ளைகள் ஓர் அடிமையாகவும், உயிரற்ற
பொறி மாந்தனாக அடிப்படையிலேயே கட்டமைக்கப்
படுகின்றனர். வீட்டுச் சூழல் இவ்வாறு எனில்,
பள்ளி கல்லூரிச் சூழல், பள்ளிச் சூழல்களும்,
கல்லூரிச் சூழல்களும் இளைஞர்களின் தமிழ் மொழி
வளர்ச்சிக்கு தடையாக உள்ளன.

சிந்தனை வழிப்பட்ட தாய் மொழிக் கல்வி இல்லை.
கல்வி விரும்பமற்ற கல்வியாக, மண்பாடக் கல்வியாக,

கட்டாயக் கல்வியாக, மாற்றப்படுகிறது. காலம்
விரயம் (நீடிப்பு) ஆகிறது! மகிழ்வற்ற, நம் இன, மொழி
வளர்ச்சிக்கு பயன் படக்கூடிய கல்வியாக இல்லை!

தமிழில் பேசுவோ, எடுத்து இயம்பவோ,
பேச்சுக்கலை, இலக்கியம் சார்ந்த போட்டிகள்,
பட்டிமன்றம், வழக்காடு மன்றம். முத்தமிழ் மன்றம்
என ஒன்றுமில்லை! மொழி வளர்ச்சி, வளம் என்ற
வழிகாட்டுதலும் இல்லை! தமிழாசிரியர்கள் போற்றப்
படுவதில்லை! மதிக்கப்படுவதில்லை! வணக்கம்
நன்றி என்றுகூட சொல்வதில்லை! ஐயா, ஆசிரியர்,
என்றெல்லாம் கூப்பிட்டால் இழிவு! மேடம், மிஸ், சார்
என்று அழைப்பதில்தான் பெருமை என்று கூப்பிடச்
சொல்கின்றனர். இந்நிலையில் இளைஞர்கள் எந்த
சந்து பொந்தில் தமிழ் பேசுவார்கள்? தமிழ் எப்படி
ஓங்கும்?

கல்லூரியில் மாணவர்கள், பேச்சுவழக்கு
பழக்க வழக்கங்கள் மாறுபடுகின்றன. பண்பாடுகள்
வேறுபடுகின்றன, சீர்குலைகின்றன. பேச்சுக்கிடையில்
பட், ஓகே, பீயூட்டி, மச்சி, குச்சி, குட்டி, புரோ, லவ்
இன்னும் பல சொற்கள் கலவை மொழியாகி, புரியாத
புதிர் மொழியாகப் பரவி, நோயாகவே பரவி வருகிறது.
சிற்றூரில் படிக்கும் மாணவர்களும் மாறிவிடுகின்றனர்.

மக்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதை பெருமை என
எண்ணுகின்றனர். ஆங்கில வழியில் பேசினாலும்,
படித்தாலும், மேலை நாடுகளுக்கு செல்லலாம் (வேலை
அங்கு எளிதாக கிடைக்கும் என ஒரு மோகம்) என்ற
நப்பாசையில் வளர்க்கப் படுகின்றனர், வளர்கின்றனர்.

‘விஷயம்’ என்ற சொல்நச்சாகப் பரவி வருகின்றது.
கருத்து என்றோ, செய்தி என்றோ யாரும் கூறுவது
இல்லை! ‘சந்தோஷம்’ என்ற சொல் சந்தி சிரிக்கிறது.

சிறு குழந்தை முதல், அமைச்சர் வரை ‘கேக்’
வெட்டி பிறந்த நாளை கொண்டாடுகிறோம்! வெல்கம்,
குட்மார்னிங், தேங்கு, நைட்டு, நைட்டி, டின்னர்,
பிரக்பேசுட், பாசுட்டி, பிரைட்ரைசு, பீசா, பர்கர், இப்படி
எல்லாம் அலைக்கழிக்கப்பட்டு வாழும் நாம் எப்படி
தனித் தமிழில் பேசப் போகிறோம்.

பள்ளிக் கல்லூரிச் சூழல் இவ்வாறு எனில் சுற்றுச்
சூழல் எப்படி உள்ளது என பார்ப்போம்.

உலகம் தோன்றிய காலம் முதல் இன்று வரை
அறிவும், அறிவியலும் வளர்ந்துக் கொண்டே உள்ளன.
அறுபது, எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் ஐந்து வயது
குழந்தை தாயின் மடியில் படுத்து பால் குடித்துக்
கொண்டிருந்தது. ஆனால் இன்று ஐந்து வயது
குழந்தை பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறது.
குழந்தை தெளிவாக சிந்திக்கிறது!

தெளிவாகப் பேசுகிறது! தெளிவாகப் படிக்கிறது. இரண்டு மூன்று மொழிகளில் படிக்கும் திறன் பெற்றுள்ளது! எப்படி? அலைபேசியை எடுத்துத் தீண்டி பல செய்திகளை அறிந்து கொள்கிறது! இருபத்தி ஐந்தாண்டுகளுக்குள் ஒரு பொறியாளர், மருத்துவர், வழக்கறிஞர் ஆகி, வாழ்வின் முக்கிய நிலைக்கு வந்து விடுகின்றனர். படிப்பதே, வேலைக்காகத்தானே! அப்புறம் கப்பம் கட்டியத் தொகையை ஈட்டுவதிலேயே முயற்சி செலவழியும். பின் எங்கிருந்து, தமிழ் மொழி பற்றியோ, தமிழில் பேசுவது பற்றியோ, மொழி பேசும் மக்களைப் பற்றியோ கவலைப்பட போகின்றனர்? ஊடகங்களில், முகநூல்களில் மற்றும் பல நிகழ்வுகளைப் பார்த்து இணைய தளங்களின் வழி பரப்பப்படுகின்ற, மனதை கெடுக்கக்கூடிய பல் தீய உணர்வேற்றி சிந்தனையை சிதறடிக்கின்ற நிகழ்வுகளைப் பார்த்து புரையோடிப் போகும் புண்களை எந்தத் தமிழால் ஒத்தடம் கொடுக்கப் போகிறோம்!?

சுற்றுச் சூழல் இப்படி என்றால் அரசு என்ன செய்கிறது?

“மாணவப் பருவம் மாண்புடையப் பருவம்!” அத்தகைய மாணவர்களை வளர்த்தெடுப்பது, ஓர் அரசின் கடமையல்லவா? மாணவர்கள் தமிழ் மாணவர்களாக, மாணவர்களுக்கும், மக்களுக்கும் காப்பாக இருக்க வேண்டிய அரசு, குடிகாரர்களுக்கும் கொள்ளைக்காரர்களுக்கும் உதவுகிறது! தன்னலமிக்கவர்களாக மாணமிழந்து, பொதுநலம் மறந்து பலகேடுகளை விதைக்கின்றனர். இதனால் வரும் சீர்கேடுகளை எண்ணிப் பார்க்க மறுக்கின்றனர். தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மொழியை மறந்தனர்.

தமிழ் வழிக் கல்விக்கு இடமில்லை!

தமிழ் படித்த நம் பிள்ளைகளுக்கு வேலையில்லை! தமிழ் படித்தோர்க்கே வேலைவாய்ப்பை அரசு தந்துவிட்டால் தமிழ் வழிக் கல்வி சிறந்து, தமிழார்வம் நம் பிள்ளைகளிடம் வளராதா?! தமிழ்நாட்டரசு தமிழ் மொழி, தமிழினம், தமிழ் நாட்டுரிமையில் அக்கறை செலுத்துவது கடமையாகும்.

கோதுமை மாவுக்கு ‘ஆசீர்வாதம்’!

படிக்கும் இணையதளப் படிப்பு நிறுவனப் பெயர் ‘வேதாத்தா’ காசக்காக எந்த விளம்பரங்களையும் ஊடகங்கள் வாங்கி ஊடுறுவலாக, ‘பழக்குழைவு சாப்படும் போது’ ‘கசகா படாடா’ இந்தி சொல் புகுத்தப்படுகிறது. விளம்பரங்களில் இந்தி விளம்பரம் பார்ப்போம். நகைச் சுவையில் அதை பயன்படுத்துகின்றனர். இயற்கையான ஆழிப்பேரலை ‘சுனாமி’ என்று சப்பான் மொழியில் சொல்கிறோம். சல்லிக்கட்டு ஜல்லிக்கட்டாகிறது. குமரிக்கடல், வங்காள கடல், அரபிக்கடலில் எழுகின்ற புயல்களுக்கு பேர் வைப்பது யாரு? அவை எல்லாம் எந்த மொழி?

சின்ன செய்தியில், நம் உரிமை, மொழி, பண்பாடு, எல்லாம் கெட்டு வாழ்வியலை பறிகொடுத்து விடுகிறோம்.

பேன் காட்டு, ஆதார் காட்டு, ரேஷன் காட்டு, ஏடிஎம், இ-பாஸ் இப்படி பொதுவான நடைமுறைக்கான பெயரெல்லாம் ஆங்கிலம், இந்தி. ஆங்கிலேயரை அனுப்பிவிட்டு 73 ஆண்டுகளுக்கும் விடுதலை விழா கொண்டாடும் ஆங்கிலேயர் அல்லவா நாம். சிக்கன்குனியா, டெங்கு, கொரானா இப்படி ஒருபக்கம் தெரியாத நோய்கள் நம்மை பற்றுவது போல், ‘ஹஸ்பெண்ட்’, அவுஸ்ஓய்ப், டாட்டர், சன், டாட்டர் இன் லா, லவ்வர், சிஸ்டர் என்றெல்லாம் சொல்லிச் சொல்லி நம்மை புதைத்துக் கொண்டோமே! ஒருபக்கம் கீழடியில், தோண்டி கல்வெட்டு ஆய்வாளர்கள் பழம் பெருமையைப் பேசிப் பெருமைப்படுத்திக் கொண்டுள்ளோம்! இவற்றையெல்லாம் எவ்வாறு தனித் தமிழில் சரிசெய்து பேசப் போகிறோம்.

தீர்வுகள்:

1. நாம் இயல்பாக நாள்தோறும் பேசும் தமிழைக்கூட கலவை இல்லாமல் பேச வேண்டும். தவறுகளை முனையிலேயே களை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

2. தமிழ் வழிக் கல்வியில் படிக்க வைக்க வேண்டும். நம் வீட்டு நிகழ்வுகள், பண்பாடு சார்ந்த செயல்களில் தமிழ் உணர்வுடன் செயற்பட வேண்டும். செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

3. அரசு அடிப்படை கல்வியை தமிழிலும், தமிழ் வழியில் படித்தோர்க்கே வேலை வாய்ப்பையும் தர வேண்டும். ஊடகங்கள், முகநூல்கள், வளைத்தளம் வழி வருகின்ற குப்பைக் கூலங்களை அகற்ற வேண்டும்!

4. எங்கும் எதிலும் தமிழ் வேண்டும்! வேண்டும்! வேண்டும்! தமிழ் பேச்சு வகுப்புகளையும், அறிவியல், கலைச் சொற்களுக்கு பொருள் சொல்லித் தந்து சிறப்பு வகுப்புகளை ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் நடத்தப்பட வேண்டும்.

5. செம்மொழித் திட்டம் – பள்ளிதோறும் சென்று வகுப்புகள் நடத்தி தமிழை ஓங்கச் செய்தல் வேண்டும். இலக்கண, இலக்கிய வகுப்புகளை நடத்த வேண்டும். பிறமொழி புகுத்தப்படும் பொழுது நம் மொழியை புகுத்துவது தவறில்லை. இது நம் உரிமை.

6. இவற்றையெல்லாம் குழு அமைத்து செம்மொழி திட்டம் செய்யுமென்றால் ஓர் ஐந்தாண்டில் மீண்டும் தனித் தமிழில் பேசுவது இயல்பாகும். செம்மொழி வளர்ச்சியும், மலர்ச்சியும் உறுதியாகும்.

தூயதமிழ் ஔசுவதில் இளைஞரிகள எதிரிகொள்ளும் சிக்கல்களும் ! தீர்வுகளும்!

திரும்தி இரா. சுகுணாதேவி

சான்றுறுதி வழக்கறிஞர் அலுவலர் (Notary Public).

முதற்கண் “தூய தமிழ்” என்றால் என்ன என்பதைப் பார்ப்போம். பிறமொழிக் கலப்பில்லாத தனித் தமிழே தூயதமிழ் எனப்படும். நம் முன்னோர்களில், தமிழ் அறிஞர்கள் எவற்றையெல்லாம் தூய தமிழ்ச்சொற்கள் என இனம் காட்டினரோ அவைமட்டுமே தமிழ்ச் சொற்கள் ஆகும்.

ஒரு சொல்லில், எழுத்துகள் மட்டுமே தமிழ் எழுத்துகளாக இருந்து, அச்சொல் வேறு மொழிக்குச் சொந்தமானதாக இருக்குமாயின், அது என்றும் தமிழ்ச்சொல் ஆகா. நாம் தற்போது பயன்படுத்தி வரும் சொற்களில், பிற மொழிச் சொற்கள் எண்ணற்றவகையில் கலந்திருக்கின்றன. இதனை நாம் தெளிவுற ஆய்ந்து, தூய தனித்தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்தினால் மட்டுமே நம் தமிழ்மொழியின் தனித்துவத்தைக் காக்க இயலும்.

தமிழில் உள்ள மொத்த எழுத்துகள் ‘அ’ முதல் ‘ன்’ வரையிலான 247 எழுத்துகள் மட்டுமே. அந்த எழுத்துகள் அடங்கிய தமிழ்ச் சொற்கள் மட்டுமே தமிழ்மொழிச் சொற்கள் எனப்படும். மேற்கண்ட 247 எழுத்துகளுடன் வடமொழி எழுத்துகளான ஸ, ஜ, ஷ, ஹ, கூ, ஸ்ரீ எனப் பலவாறாகவும் கலந்து வழங்கும் சொற்கள் என்றுமே தமிழ்ச் சொற்கள் ஆகா. மேலும் அவற்றைத் தமிழ்ப் படுத்துவதாக எண்ணி, விஷயம் என்பது விடயம் என்றும், தபஸ் என்பது தபச என்றும், ஜனம் என்பது சனம் என்றும், ஹஸ்தி என்பது அஸ்தி என்றும், பக்ஷி என்பது பட்சி என்றும், ஸ்ரீ என்பது சிறீ என்றும் எழுதப்படுவது என்றுமே தமிழ்ச்சொற்கள்

ஆகா. அது முற்றிலும் தவறானதாகும். அதைக்கடந்து, இன்றும் தமிழறிஞர்களால், தமிழ் எழுத்துகளை மட்டுமே கொண்டு, புதிது புதிதாகத் தமிழ்ச் சொல்லாக்கம் உருவாக்கப் பட்டுக் கொண்டதான் இருக்கின்றது.

தூயதமிழ் சிதைவதற்கான கூறுகள்

1. பள்ளிகளில் மாணவர்கள் இளம்வயதிலேயே தாய்மொழியாகிய தமிழில் கல்வி கற்காமல் ஆங்கில வழியில் மட்டுமே கற்பது.
2. அன்றாடம் பேசும்போது தமிழ்ச்சொற்களுடன் பிறமொழிச் சொற்களைக் கலப்பது.
3. தொலைக்காட்சி ஊடகங்கள், நாளிதழ்கள், பத்திரிகைகள், சிறு - குறு நாவல்கள், கவிதை - கட்டுரைகள் போன்றவற்றில், தொடர்ந்து தூயதமிழ்ச் சொற்களைப் புறக்கணித்து, பலவாறாகவும் ஆங்கிலச் சொற்களைத் திணித்துப் பயன்படுத்துவது, எழுத்துப் பிழைகளுடன் அச்சிடுவது.
4. தெருவோரம் உள்ள வணிகக் கடைகளில் மாட்டப்பட்டுள்ள விளம்பரப் பதாகைகளில் தமிழ்மொழி தவிர்ந்து, ஆங்கிலம், இந்தி என வேற்று மொழிகளில் பெயர்களை எழுதுவது.
5. தமிழ்மொழியில் பேசினால் அவமானம் என்றும், ஆங்கிலத்தில் பேசினால் மட்டுமே மதிப்பு என்றும் தவறான மாயையில் இருப்பது.

6. ஆங்கிலவழிக் கல்வி படித்தால்மட்டுமே எதிர்காலத்தில் வேலை கிடைக்கும் எனும் தவறான புரிதலில் இருப்பது.

7. பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகள் ஆங்கிலவழியில் தான் கல்வி பயில வேண்டும் என்ற தங்கள் விருப்பத்தைக் குழந்தைகளின் மீது திணிப்பது.

8. தமிழ்மொழியைப் பிழையறக் கற்காமல் எழுதுவோரின் ஆக்கங்களை அச்சிடும்போது, தகுந்த தமிழறிஞர்களை வைத்து மெய்ப்புப் பார்க்காமல், பற்பல எழுத்துப் பிழைகளுடன் அச்சிட்ட புத்தகங்களைப் புத்தகக்கண்காட்சி, நூலகங்கள் எனப் பல இடங்களிலும் புழக்கத்தில் விடுவது.

9. மேலும், தமிழை எழுதுவதற்கு ஒரு நடைமுறையையும், பேசுவதற்கு ஒரு நடைமுறையையும் தொடர்ந்து பின்பற்றிவருவது.

ஆக, மேற்காணும் காரணங்கள் அனைத்தும் தூயதமிழ் சிதைவதற்கு மிகவும் முக்கியமான காரணிகளாக விளங்குகின்றன.

பிறமொழிச் சொற்களைக் களையும் முறைகள்

தமிழ்மொழி பற்றியும், தூய தமிழ்ச்சொற்கள் பற்றியும் பல்வேறு தமிழறிஞர்களும், தமிழ் எழுத்தாளர்களும், இலக்கிய ஆளுமைகளும் பல்வகையாக எழுதி அச்சப் புத்தகங்களாக வெளியிட்டுள்ளனர். அதில் குறிப்பாக, மொழியறிஞர். தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் தமிழ்மொழி பற்றி எழுதிய புத்தகங்கள் தமிழ்நாட்டின் அனைத்து நூலகங்களிலும் பரவலாகக் காணக் கிடைக்கின்றன. அவற்றை மாணவர்களும், பொதுமக்களும் வாங்கித் தவறாது படித்துவரின், தூய தமிழ்ச் சொற்பயன்பாடு நடைமுறைக்கு இயல்பாக வந்துவிடும்.

மேலும் நாம் அன்றாடம் பயன்படுத்திவரும் சொற்களில், தமிழ்ச்சொற்கள் எவை, பிறமொழிச் சொற்கள் எவை என்பதை இணையத்தில் உள்ள பல்வேறு தமிழ்த்தளங்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம். பொருள் தெரியாமல் வழக்கத்தில் பயன்படுத்தும் தூய தமிழ்ச் சொற்களையும், வட்டாரச் சொற்களையும், அகராதியின் துணைகொண்டு அதற்கான பொருள்களை அறிந்துகொள்ளலாம்.

பொதுவாக வடசொல்லில் வழங்கிவரும் கிரந்த எழுத்துகள் கலந்து, அடிக்கடி நாம் பயன்படுத்திவரும் சொற்களைத் தமிழ்ச்சொற்களாக எண்ணுகிறோம். அவ்வாறு நீண்ட நெடு நாள்களாகத் தமிழ்ச்சொற்களான நினைத்துப் பயன்படுத்தி வந்த பிற மொழிச் சொற்களின் பொருளை இனம்கண்டு, அவற்றைக் களைந்து, தூய தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்தலாம்.

எடுத்துக்காட்டாக, அவசியம், விஷயம், அர்த்தம், சந்தோஷம், இஷ்டம், சுலபம், நமஸ்காரம், ரதம் போன்ற சொற்களை நாம் மீண்டும் மீண்டும் நடைமுறையில் பயன்படுத்தி வருகிறோம். ஆனால் இவையாவும் தமிழ்ச் சொற்கள் அல்ல. அதற்கிணையான தமிழ்ச் சொற்களாக முறையே, தேவை, செய்தி, பொருள், மகிழ்ச்சி, விருப்பம், எளிது, வணக்கம், தேர் எனத் தூய தமிழ்ச்சொற்களாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

எழுத்துகளின் உச்சரிப்பு முறை :

தமிழ்மொழி மிகவும் வளமான ஒலிக்குறிப்புகளை உள்ளடக்கிய மொழி. அவற்றைக் கற்றுக்கொள்வதும் மிகவும் எளிது. ஆனால் வீடுகளில் பெற்றோர்களுக்குச் சரியாக உச்சரிக்கத் தெரியாத காரணத்தால், அடுத்த தலைமுறையும் அதில் பின்தங்கும் நிலை ஏற்படுகிறது.

தமிழ் எழுத்துப் பயன்பாட்டில் நம்மிடம், ஒற்றை ச, த, ட, ப இருந்தாலும் உச்சரிப்பில், அந்தந்த இடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் அவை பலவிதமாக ஒலியளவில் வேறுபடும்.

எடுத்துக்காட்டாக,

1. அ). சட்டி, சல்லி - இவற்றில் 'ச' மெலிதாக ஒலிக்கும்.

ஆ). சட்டை - இதில்

'ச' என்பது 'ச்ச' என வலி மிகுந்து ஒலிக்கும்.

2. அ). தட்டம் - இதில் 'த' என்பது

வலி மிகுந்து 'த்த' என்று ஒலிக்கும்.

ஆ). வதம் - இதில் 'த' என்பது

வலி மிகாது மென்மையாக ஒலிக்கும்.

3. அ). கடல் - இதில் 'ட' மெலிதாக ஒலிக்கும்.

4. அ). பாடம் - இதில் 'ப' என்பது 'ப்ப' என வலி மிகுந்து ஒலிக்கும்.

ஆ). கோபம் - இதில் 'ப' என்பது வலி மிகாமல் ஒலிக்கும்.

மேலும், ல, ழ, ள, ர, ற மற்றும் ண, ந, ன எழுத்துகளின் உச்சரிப்பு வேறுபாட்டையும் நன்கு சீர்தரமுடன் கற்க வேண்டும்.

தொல்காப்பியமும், நன்னூலும்

நம் முன்னோர்கள் யாத்த தமிழ்மொழியின் இலக்கண இலக்கியங்களில், காலத்தால் அழிந்தவை போக, கிடைத்தவற்றில் எஞ்சியுள்ள "தொல்காப்பியம்" என்பது, தமிழ்மொழிக்கான ஒரு இலக்கணநூல் ஆகும். அது செய்யுள் நடையிலுள்ள நூற்பாக்களைக் கொண்டுள்ளதால், அதற்குப் பலரும் உரைநூல் எழுதியுள்ளனர்.

தொல்காப்பியத்தையும், அதற்கு இளம்பூரணர் எழுதிய உரையையும் முதல்நூலாகக் கொண்டு, “நன்னூல்” எனும் வழிநூல் பவணந்தி முனிவரால் 13ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது. இது தொல்காப்பியக் காலத் தமிழியலைப் பின்பற்றியும், நன்னூல் தோன்றிய காலத்தில் இருந்த தமிழையும் மேற்கொண்டு தமிழ்மொழியை ஆராய்ந்துள்ளது. இரண்டுக்குமிடையே கால இடைவெளியெனினும், சமகாலப் பயன்பாடுகளை வகுத்து, ஏற்கெனவே வகுக்கப் பெற்ற பயன்பாடுகளை மேலும் விளக்கியும், எளிமைப்படுத்தியும் எழுதப்பட்டுள்ளது. தற்கால செந்தமிழுக்கான இலக்கணமுறை நன்னூலைப் பின்பற்றி உள்ளது.

ஆகவே, தமிழகப்பாடத்திட்டங்களில் மேற்காணும் உரையாசிரியர்கள் எழுதியுள்ள உரைநூல்கள் உள்ளிட்ட தமிழ்மொழி இலக்கணத்தைக் கொணர்ந்து, பள்ளிப்பருவத்திலேயே மாணவர்கள் தெளிவுற அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம் கற்க ஆவனசெய்தல் வேண்டும். மேலும் சங்க இலக்கியங்கள் மூலமாகவும் தமிழ்மொழியின் வளத்தையும், சிறப்பையும் அறியலாம்.

தாய்மொழிக் கல்வி

தாய்மொழிக் கல்வி என்பது மிகமிக இன்றியமையாத ஒன்றாகும். ஒவ்வொருவருக்கும் தாமாகச் சிந்திக்கும் திறன் தாய்மொழியில் மட்டுமே வரும் என்பது அறிவியலாய்வு வழியான உண்மையாகும். மேற்கு நாடுகளிலிருந்து முகலாயர்களும், ஆங்கிலேயர்களும், இன்னபிற ஐரோப்பியரும் இந்தியாவிற்குள் வந்து, இந்தியாவை ஆண்டதால், தென்னகத்திலுள்ள தமிழ்மொழியில் பரவலாக, உருது, பாரசீகம், ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளும், ஆரியர்களால் சமற்கிருதமும், தமிழ்மொழியுடன் கலக்கப்பட்டு, தமிழ்மொழியின் தூய்மையும், செம்மையும் அழியும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டன. இடைக்காலத்தில் தமிழறிஞர்கள் தனித்தமிழ் இயக்கத்தின்மூலம் போராடி, தமிழ்மொழி முற்றிலும் சிதையாவண்ணம் காத்தனர்.

தமிழ்நாட்டுக்கு அப்பால் உள்ள பிற பகுதிகளில் பேசப்படும் மொழிகளிலிருந்து வந்து நம் தமிழ் மொழியில் கலந்த திசைச் சொற்களையும் களைதல் வேண்டும்.

(எ.கா) : இனாம் - உருது.
கம்மி - பாரசீகம்

நன்கொடை - தமிழ்
குறைவு - தமிழ்

சாமான் - உருது
பண்டிகை - தெலுங்கு

பொருள் - தமிழ்
விழா - தமிழ்

தயார் - பாரசீகம்
பஸ் - ஆங்கிலம்

ஆயத்தம் அணியம் - தமிழ்
பேருந்து - தமிழ்.

செம்மொழியாம் தமிழ்மொழி, நமக்கே உரித்தானது. அதன் உச்சரிப்பு, நமது பெரும் அடையாளம். இவற்றை அடுத்த தலைமுறைக்கும் கடத்தியே ஆக வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம். ஆகவே, நாம் ஒவ்வொருவரும் இதனை முறையாகக் கற்றுக்கொண்டே ஆக வேண்டும். தொடக்கத்தில் கடினமாகத் தோன்றினாலும், பின்னர் நாம் நம் மொழித்திறனைக் கண்டு பெருமை கொள்ளலாம்.

இவை அனைத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, நம் இளைஞர்களைத் தூய தமிழில் பேசவைக்கவும், அவர்களின் மொழித்திறனை வளப்படுத்தவும், பள்ளியில் அவர்களைப் பிழையற வாய்விட்டுப் படிக்கும் திறன், எழுதும் திறன், பேசும் திறன், படைக்கும் திறன், உரையாடும் திறன் போன்றவற்றை எளிமையான பயிற்சி முறையில் வளர்க்க வேண்டும்.

மேலும் மாணவர்களுக்குள் தூயதமிழில் பேசவும், எழுதவும் பல்வேறுவிதமான போட்டிகளை நடத்திப் பரிசுகள் கொடுத்து, அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். பல்வேறு தமிழ் அமைப்புகளைத் தொடங்கி, அவற்றில் இளைஞர்களை உறுப்பினர்களாக்கி, அவர்களுக்கிடையே உள்ள தமிழ்மொழித் திறமைகளை இனங்கண்டு, அதனை வளர்க்க உண்டான வழிவகைகளை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

அனைத்துக்கும் மேலாக, பள்ளிகளில் உள்ள நூலகங்களில் மாணவர்களை, பல்வேறுவகையான தமிழ்ப் புத்தகங்களையும் எடுத்து வாசிக்க வைத்து, அவர்களது வாசிக்கும் திறனை மேம்படுத்த வேண்டும்.

இவ்வாறு இளைஞர்களுக்கேற்றவாறு, தமிழ்மொழிவளர்ச்சிப் பணிகளை வரையறுத்து, அதனைக் காலத்தே செய்தோமெனில், அவர்கள் கிஞ்சிற்றும் தயங்காது தூயதமிழில் உரையாடி, தனித்தமிழின் மாண்பை உணர்ந்து பெருமை கொள்வார். அதன்மூலம் நம் செம்மொழியாம் தமிழ்மொழி உலகளவில் தனித்தன்மையுடன் திகழ்ந்து பீடுநடை போடும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

சொற்கள் உணர்த்தும் தமிழர் பண்பாடும் வரலாறும்

முனைவர் **செ. சுப்புலட்சுமிமோகன்**

வேல்சு பல்கலைக்கழகத்தின் இயக்குநரான இவர், இசை மற்றும் நுண்புலத்தின் மதுரைத் தமிழ் வளர்ச்சிப் பண்பாட்டுத்துறையின் கலைச்சுடர்மணி விருது பெற்றவர்.

பண்படு என்பதே பண்பாடு ஆயிற்று. பண்படுத்தலாவது சீர் படுத்துதல் எனலாம். பண்படுத்தப்பட்ட நிலம் – நன்கு செய்யப்பட்ட நிலம், நல்ல விளைச்சலைத்தரும். திருத்தம் பெற்ற உள்ளமும் பண்பட்ட உள்ளமாகும். இதுவும் பண்பட்ட நிலத்தை ஒக்கும். திருந்திய நிலம் நல்ல விளை பொருட்களைத் தோற்றுவித்தல் போல் நல்ல உள்ளத்திலே சமூக வாழ்விற்கு ஏற்ற நல்ல எண்ணங்கள் உருவாகும். பயிரிடை வளரும் களைகளைப்பறிப்பது, அகற்றுவது, உள்ளத்தில் தோன்றும் தீய எண்ணங்களை விலக்குவதற்குச் சமம். எனவே நல்ல பழக்கங்களைக் கொண்டு ஒழுக்குதலை ஆங்கிலேயர் “Culture” என்று கூறியுள்ளனர். திருஞானசம்பந்தர் “எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதும் ஓர் குறைவில்லை மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ” என்று கூறியுள்ளார். எனவே மக்களின் அறிவுநலம், ஒழுக்க உயர்வு, கொள்கைநலம், பண்புநலம், வாழ்க்கைநலம், ஆகியவை மேன்மேலும் திருந்திய நிலையே பண்பாடு எனப்படும். ஓரினத்தின் பண்பாடு அதன் இலக்கியம், நடையுடை, மொழி, கலைகள், குறிக்கோள், சமயக் கொள்கை, சமயப் பொறை, அரசியல் கொள்கை, அரசியல், வரலாறு, சமுதாய நிலை, பெண்களின் நிலை, அறிவியல் சிறப்பு, கல்வி முதலியன மூலம் விளக்கமுறுகின்றன. தமிழ் இலக்கியங்களில் பக்தி இலக்கியங்களே முதன்மை பெறுகின்றன. இதில் கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஞானசம்பந்தரின் தேவாரம் தமிழர்

பண்பாட்டையும் சமுதாய நிலையையும் பெண்கள், கல்வி, அரசியல், மற்றும் வரலாற்றையும் இணைத்த பண்பாட்டு நெறியாகும். இதில் காணப்படும் சொற்கள் வழி இக்கட்டுரையில் தமிழர் பண்பாடும் வரலாறும் ஆராயப்படுகிறது

மொழிவழி பண்பாடும் வரலாறும்

1) தாய்மொழிப் பற்று

வேதம், சாத்திரம், ஆகமம், இசை மற்றும் வட மொழிப் புலமை பெற்றிருந்தாலும் தாய்மொழிப் பற்று உடையவராக, தாய் மொழியாம் தமிழை தன் பெயருக்கு அடைமொழியாகக் கொண்டுள்ளது திருஞானசம்பந்தரின் மொழிப்பற்றுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு

- 1) தமிழ் ஞானசம்பந்தன் (1-44-11)
- 2) தமிழாகரன் (3-117-11)
- 3) தமிழ் விரகன் (3-113-11)
- 4) நற்றிமிழ் ஞானசம்பந்தன் (1-3, 9-11)

2) தமிழ்கள்

மேலும் தன் இலக்கியத்தைத் “தமிழ்கள்” என்று கூறிக் கொள்வதில் பெருமை அடைகிறார்.

- 1) சம்பந்தன் நற்றிமிழ் பாட (3-112-11)
- 2) சம்பந்தன் நலங்கொள் தமிழ் (1-14-11)
- 3) விலையுடை அருந்தமிழ் மாலை வல்லார் (3-4-11)

3) தமிழ் வழிபாடு

சம்பந்தர் காலத்தில் பல்லவர் ஆட்சியில் பல சமயத்தவர்கள் இருந்த படியால் அயல்மொழி வழிபாட்டு மொழியாகப் புகுந்து விட்டாலும் பல இடங்களில் தமிழ் வழிபாடு நடந்ததை பதிகங்களில் ஆவணப் படுத்துகிறார். திருவீழிமிழலைத் தேவாரத்தில் “செந்தமிழர் தெய்வ மறைநாவர்” என்றும் தில்லையில் “ஊறும் இன்தமிழால் உயர்ந்தவர் (3-1-11) என்கிறார்.

பழக்க வழக்கங்கள்

1) கற்பநெறி:

திருமருகலில் பாடப்பட்ட பதிகத்தில் திருமணமாகாத ஒரு பெண்

தான் மணம் செய்யப் போகும் தாய் மாமனுடன் காட்டில் வரும் வழியில் அரவம் தீண்டி அவன் இறக்க, அவள் அவனைத் தொடாமல் அவன் அருகில் நின்று அழுகிறாள் என்கிறார்.

‘புடை போந்து அலரும் படுமோ அடியாள் இவளே (2-18-8)

2) அந்தணர் நெறி:

அந்தணர்கள் வேற்று மனிதர்களிடமிருந்து உணவு, நீர், அருந்துவது இல்லை என்னும் பண்பாடு. சம்பந்தரின் தந்தை யார் கொடுத்த பாலை அருந்தினாய் ? என்று கேட்டு அவரை அடிக்கச் செல்லுதல் சிறந்த சான்றாகும்.

“பொற்கிண்ணத்து அடிசில் பொல்லாது என தாதையார் முனிவற” (3-24-2)

3) திருமணச்சடங்கு

“கல்லூர் பெருமணம் வேண்டா” (3-125-1)

அம்மி மிதித்து செய்யும் சடங்குகள் கொண்ட திருமணம் பற்றி பேசப்படுகிறது.

4) அமுது செய்வித்தல்

உருத்திர பல்கணத்தார்க்கு அட்டிடல் காணாதே போதியோ” (2-47-1) மனம் ஒன்றி அன்பு பெருக உருத்திரர் முதலான பல கணங்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கு அமுது செய்வித்து ஆற்றுகின்ற சிறப்பினைக் காணாது போவாயோ ? என்பதன் வழி அன்னதானம் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

5) பெண்மை போற்றுதல்

சம்பந்தர் காலத்தில் சமணமும், பௌத்தமும் பெண்மையை வெறுத்தன. பெண்களை ஒதுக்கினர். பெண்டிர் வீடுபேறு அடைய இயலாது என்றனர். பெண்கள் அருவருப்புப் பொருளாக பார்க்கப்பட்ட

அந்த காலத்தில் சம்பந்தர் இறைவனை “மாதோர் பாகன்”, “மங்கைபங்கன்”, “மாதோர் கூறன்” என்று பெண்ணிற்குச் சமபங்கு கொடுத்துள்ளார்.

1) அங்கயற்கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த ஆலவாய்” (3-120-1)

2) உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய ஒருவன்” (1-10-1)

திருவிழாக்கள்

மக்கள் வாழ்வில் சலிப்பினைப் போக்கி இன்பமும் மலர்ச்சியும் புத்துணர்ச்சியும் ஊட்டுவது விழாக்களாகும். மக்கள் விரும்பி ஏற்று கூடிக்களிக்கும் நிகழ்ச்சியாதலின் விழா எனப்பட்டது. பண்டை நாளில் தமிழர் வாழ்வில் இடம் பெற்ற விழாக்கள் பலவாகும்.. இவ்விழாக்கள் வெறும் பொழுது போக்குக்காக மட்டும் அல்லாமல், அவர்களின் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் நிகழ்ச்சிகளாகவே உள்ளன. 7ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கியம் வழி ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் ஒரு விழா கொண்டாடப்பட்டது. மைலாப்பூர் பதிகத்தின் வழி அறிய முடிகிறது.

1) ஐப்பசி ஓணத்திருவிழாவும் -2-47-2

2) கார்த்திகைத் திருவிழா - 2-47-3

3) திரு ஆதிரைத் திருவிழா;- 2-47-4

4) தைபூசத் திருவிழா;- 2-47-5

5) மாசிக் கடலாடு விழா;- 2-47-6

6) அட்டமித் திருவிழா - 2-47-7

7) பங்குனி உத்திரத் திருவிழா - 2-47-8

8) பொற்றாப்புத் திருவிழா; (திருப்பொன்னூசல்) - 2-47-9

9) பெருஞ்சாந்தி திருவிழா - 2-47-10

மேற்கூறிய பாடல்கள் வழி ஓணம், கார்த்திகை, ஆதிரை, பூசம், மகம், உத்திரம், ஆகிய விண்மீன்களைக் கணக்கிட்டு நடத்தும் விழாக்களும் பாடல் 7ன் வழி அட்டமி திதி அமைப்பில் செய்யப்பட்ட விழாக்களும் நமக்கு தெரிய வருகின்றன. ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி, தை, மாசி, பங்குனி, என்று மாதங்கள் தோறும் விழாக்கள் நடந்துள்ளது சம்பந்தர் தேவாரம் வழி நம் பழைய பண்பாடு விளக்கப்படுகிறது.

7 ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கியம் வழி கற்பநெறி, திருமணச்சடங்கு, அமுது செய்வித்தல், பெண்மை போற்றுதல், வழிபாடு மற்றும் திருவிழாக்கள் பற்றி பல தமிழர் பண்பாடுகள் வரலாறு வழி அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. .

தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும் ! தீர்வுகளும்!

திருமதி. கு.ர.சுவாதி ரவி

இளங்கலை தமிழ் பயிலும் மாணவி.

முன்னுரை

இந்நூற்றாண்டை இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டு என்று அழைப்பதை விட விரைவு நூற்றாண்டு என்றழைப்பது தவறாகாது. ஆம் இன்றைய காலத்தில் மக்களின் வாழ்க்கை ஓட்டம் வாகனங்களை விட வேகமானதாக உள்ளது. அப்படிப்பட்ட வாழ்வில் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொள்வதே குறைந்து வருகிறது. பேசும் சிறிய நேரத்திலும் தாய்மொழிவிடுத்து பிறமொழி பேசும் சூழலே நிலவுகிறது. அவ்வாறே நம் தாய்மொழியாம் தமிழ் மொழி விடுத்து பிறமொழி வழக்கமே நம் மாநிலத்திலும் அதிகரிக்கிறது. எனினும் சில இளைஞர்கள் தமிழ் பேசும் ஆர்வமுடையவராக உள்ளனர். அவ்வாறு ஆர்வமுடைய இளைஞர்கள் தூய தமிழில் பேசும் போது எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் என்னவென்பதையும், அதற்கான தீர்வுகளையும், தமிழ் மொழியின் சிறப்பையும் இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

தமிழின் சிறப்பு

உலகில் மிக பழமையான மொழிகளில் சமஸ்கிருதம், எகிப்து, லத்தின், சீனம், கீரிக் என பல மொழிகள் கூறப்பட்டாலும் இவற்றுள் சில வழக்கு இழந்து விட்டன, சில பொழிவு இழந்தும் விட்டன. ஆனால் இன்றும் உலகின் மூத்த மொழியாகவும், வழக்கிலும், புதுப் பொழிவுடனும் திகழும் பெருமைக்குரிய உயர்தனிச் செம்மொழி எம் தமிழ் மொழி!

“கல் தோன்றி மண் தோன்றா காலத்தே முன் தோன்றிய மூத்த மொழி” என்ற சிறப்பைப் பெற்ற மொழி. காலம் பலக் கடந்தும் இன்றும் இளமை மாறாத கன்னித்தமிழாய் காலத்திற்கேற்பத் தன் வளர்ச்சியில் தன்னை மெருகேற்றும் சிறப்பான மொழி. ஜி.யு.போப், வீரமாமுனிவர் போன்ற அயல் நாட்டாரைத் தன் வசமிழுத்துத் தன் சீடனாய் மாற்றிய மொழி தமிழ் மொழி.

கன்னித் தமிழ் இவள்

அழகைக் கூற...
பிற மொழிகளில்
புது வார்த்தை வேண்டுமாம்..!
முச்சங்கம் போற்றி வளர்த்த
முத்தமிழ் இவளாம்..!
அகமென்றும் புறமென்றும்
வாழ்வைப் பிரித்த மொழியாம்..!
தொன்மை மாறா
தொல்காப்பியம் கூறும்
தீந்தமிழ் இவளாம்..!
உலகிற்கு நீதி தரும்
பொதுமறையைத் தந்த
பைந்தமிழ் இவளாம்..!
இலக்கியம் தந்த

அன்னைத் தமிழ் இவளாம்..!
 'இலக்கணம் மாறா தனித்தமிழ் இவளாம்..!
 மழை பொழியும்
 செந்தமிழ் இவளாம்..!
 கன்னித்தமிழ் இவள்
 அழகைக் கூற... வார்த்தைகள் போதாதாம்..!

தொல்காப்பியர் இலக்கணம் வகுத்த மொழி தமிழ். அதுமட்டுமின்றி "தமிழ்" என்னும் சொல் இடம் பெற்ற நூலும் இவர் இயற்றிய தொல்காப்பியமே!

“தமிழ்என் கிளவியும் அதனோ ரற்றே” (தொல்.385)

வாழ்வியல் பேசும் இலக்கியங்கள், குடிமக்களை பேசும் காப்பியங்கள், ஆன்மீகம் பேசும் புராணங்கள், அறிவியல் பேசும் இலக்கண இலக்கியங்கள் என அனைத்தும் அறிந்தவளாய் இயல்,இசை,நாடகமாகிய முத்தமிழாய் விளங்குகிறாள்.

தூய தமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர் கொள்ளும் சிக்கல்கள் :

இன்றைய இளைஞர்கள் தூய தமிழ் பேசுவதில் எதிர் கொள்ளும் சிக்கல்கள் யாதென ஆராய முற்பட்டால், அதற்கான விடையாக அமைவது தூய தமிழ் சொற்கள் இன்று குறைந்த அளவிலே வழக்கில் உள்ளது. மேலும் இங்கு பல இளைஞர்களின் வாழ்வியல் சூழலிலும், கல்வியிலும் தமிழ் மொழி இரண்டாம் மொழியாக இருப்பதால் தமிழ் சொற்கள் பேசுவது குறைகிறது.

மொழியானது காலத்திற்கேற்ப வளரக் கூடியது.அவ்வாறு ஒரு மொழி வளர்ச்சியடையும் போது அதன் பேச்சு மற்றும் எழுத்து வழக்குகளில் சில மாற்றங்கள் ஏற்படும்.அதே போல் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியில் பல பேச்சு மற்றும் எழுத்து வழக்கு சொற்கள் வழக்கிழந்து கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமின்றி சிலர் சொற்களைத் தனக்கேற்றவாறு திரித்தும் மாற்றியும் பேசுகின்றனர். தூயதமிழ் வழக்கில் இல்லாது போவதற்கு இதுவும் காரணியமாக அமைகிறது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் நமது இளைஞர்கள் தூய தமிழில் பேச வேண்டும் என்றால் முதலில் அவர்களுக்கு நிறைய தூயதமிழ் சொற்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.இருப்பினும் சில தமிழ் பேசும் ஆர்வமுடைய இளைஞர்கள் தமிழில் பேசினாலும், கேட்பவர்களுக்கு அதற்கான பொருள்கள் புரிய வேண்டும். அவ்வாறு கேட்பவர்களுக்கு புரியாமையால் சிலருக்கு தமிழ் பேசும் ஆர்வம் குறைந்து விடுகிறது.

பலருக்கு தூய தமிழ் சொற்களும் பொருள்களும் தெரியாதது ஏன்? என்ற கேள்வி பலருக்கு எழும். அதற்கான காரணியங்களை காண்போம்.

இன்று பலரின் அன்றாட வாழ்வியலில் தமிழ் பேச வேண்டிய சூழல் அமைவதில்லை ஏனெனில் அன்றாட வாழ்வில் பிறமொழி பேசும் சூழலே நிலவுகிறது. மேலும் சிலர் பிறமொழி மீதுள்ள பற்றுதளால் தமிழ் பேசுவதை தவிர்கின்றனர். அதுமட்டுமின்றி பெரும்பாலான கல்வி நிலையத்தில் பிறமொழி வழி கல்விஅதிகரிக்கிறது, அதிகரிப்பதோடு இல்லாமல் பயிலும் மாணவர்கள் தமிழ் மொழி பேசும் வாய்ப்பின்றி பிறமொழியில் பேச கட்டாயப்படுத்தப் படுகிறார்கள். இதன் காரணியமாக பலருக்கு தமிழ் மொழியில் பேச அவசியமோ, ஆர்வமோ இல்லாது போகிறது. பிறமொழி மீதுள்ள ஆர்வத்தால் இன்றைய இளைஞர்களுக்கு நிறைய தமிழ் சொற்கள் தெரியாத நிலை உருவாகி உள்ளது. பிறமொழியில் வரும் படைப்புகளை கொண்டாடும் அளவிற்கு தமிழ் மொழிசார்ந்த படைப்புகளை கொண்டாடத் தவறுகிறார்கள். மேலும் பாடத்திட்டத்தில் வரும் தமிழ் பாடத்தை மதிப்பெண் பெறுவதற்காகவே படிக்கிறார்கள். பல பள்ளிக் கல்வியில் தமிழ் மொழி இரண்டாம் மொழியாக கூட இல்லாத நிலை நிலவுகிறது.இதன் காரணமாக பல மாணவர்களுக்கு தமிழ் தெரியாத நிலை உருவாகிறது. தமிழ் மொழி பேசினால் மற்றவர்கள் நம்மை கேலி பேசுவார்களோ என்ற எண்ணம் இன்றைய இளைஞர்கள் பலர் மனதில் இருப்பதால் அவர்கள் தமிழில் பேச தயங்குகிறார்கள். மேலும் இன்றைய ஊடகங்களில் பேச்சு வழக்கு என்பது பிறமொழியையே சார்ந்திருக்கிறது.சில ஊடகங்களே தமிழ் மொழி சார்ந்து இயங்குகிறது.

சிக்கலுக்கான தீர்வுகள் :

எந்த ஒரு விடயத்தையும் செயல்படுத்தும் போதும் சில சிக்கல்கள் தோன்றும். அந்த சிக்கலை உற்று நோக்கினால் அதனுள்ளே அதற்கான தீர்வுகள் இருக்கும். அது போலவே தூய தமிழ் பேசுவதில் தமிழ் மொழி பேசும் ஆர்வமுடையவர்களை தவிர மற்றவர்கள் யாரும் தூய தமிழ் பேசுவதில்லை என்றொரு சிக்கல் உள்ளது. இதனை உற்று நோக்கினால், ஆர்வம் இல்லாதவர்கள் தூய தமிழ் பேசுவதில் சிக்கல்கள் எதிர்கொள்கிறார்கள் சிக்கல்கள் தீர்வதற்கு, அவர்களுக்கு தமிழ் மொழியின் பெருமை, தொன்மை முதலியவற்றைத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு தெரிந்தால் ஒரு வேளை அவர்களுக்கு ஆர்வம் உண்டாகி அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும் தீரும்.

நிறைய தூய தமிழ் சொற்களையும் அதன் அர்த்தங்களையும் மற்றவர்களுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும். அத்தகைய பொருள் தெரிந்தவர்களை ஊக்குவித்தல் வேண்டும்.மாற்றம் என்பது நம்மிடமிருந்தே தொடங்க வேண்டும், நம்மை சுற்றி இருப்பவர்கள் மாற்றுவார்கள் என காத்திருப்பது வீணானது. நாம் முதலில் தூயதமிழில் பேசத்தொடங்கி அதன் பொருள்களைப் பிறர்க்கு தெரியப்படுத்தினால் பலரும் பொருள்கள் அறிந்து தூயதமிழில் பேசத் தொடங்குவார்கள்.மேலும் தமிழ் மொழி எவ்வளவு பழமையானது என்பதை உணர்த்தினால், மொழியின் பெருமை அறிந்தும் பேசுவார்கள்.

தூய தமிழில் பேசுவதை ஊக்குவிக்கும் விதமாகவும் ஆர்வத்தை தூண்டும் விதமாக போட்டிகள் நடத்தப்பட வேண்டும். இத்தகைய செயல்களை நம் அரசும் சில கல்வி நிலையங்களும் செய்து வருகிறது. போட்டிகள் மட்டுமன்றி பல கருத்தரங்கம் போன்ற செயல்களும் செய்து வருகிறது. தமிழ் வழி கல்வி கற்பவர்களை ஊக்குவிக்கும் விதமாக உதவித்தொகை, வேலையில் முன்னுரிமை போன்ற சலுகைகள் அரசால் வழங்கப்படுகிறது. தமிழை முதன்மை பாடமாக படிப்பவர்களுக்கும் உதவித்தொகை, அரசுத் தேர்வில் சலுகைகள், அரசு

வேலையில் முன்னுரிமை போன்ற பல சலுகைகள் வழங்குகிறது.மேலும் பல தனியார் நிறுவனங்கள் தமிழ் மொழியின் பெருமைகளை பலர் அறிவதற்கு உண்டான முயற்சிகளும், போட்டிகளும் நடத்துகின்றனர்.

முடிவுரை:

நம்மில் பலர் பிறமொழிக்கு தரும் ஆதரவை நம் தாய்மொழிக்கு தர தவறுகிறோம். தமிழில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் தமிழ் மொழியின் பெருமைகளை பலரறிய பரப்பினால், அவர்களையும் தமிழ் மொழியையும் சிலர் அவமதிப்பது போன்ற செயல்கள் நடைபெறுகிறது. தடைகள் எதையும் கருத்தில் கொள்ளாது.தமிழ் மொழியின் பெருமை அறிந்து நாமும் தமிழில் பேசிப்பழக வேண்டும். அதனை நம்மைச் சுற்றியுள்ள பிற மக்களுக்கும் எடுத்துக்கூறி அவர்களையும் தூயதமிழில் பேச செய்தல் வேண்டும். தாய்மொழி என்பது தாய்க்கு சமமான ஒன்று, நமது தாய்மொழியான தமிழ் மொழியை உயிரென கருதி போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டும். எனவே தயக்கமின்றித் தூய தமிழில் பேசுவோம்! தமிழ் மொழியைப் போற்றுவோம்!

வாழ்க தமிழ்!!!

வளர்க தமிழ்!!!

பிற மொழிகளில் தமிழ்ச்சொற்கள் “மினோவன் மொழியில் தமிழ்”

மருத்துவர் ஆ.சு. செந்தில்குமார்

மருத்துவத் துணைப் பேராசிரியராக வேலூர் அரசு மருத்துவக்கல்லூரியில் பணியாற்றி வருகின்றார்.

முன்னுரை:

பண்டைய தமிழர்கள் தொன்று தொட்டு உலகின் பல நாடுகளுக்குச் சென்று வணிகம் செய்த வரலாற்றுக் குறிப்புகள் ப்ளாட்டோ, பெரிப்ளஸ் மற்றும் சங்க இலக்கியங்களிலும் நமக்கு காணக்கிடைக்கின்றன. அவ்வாறு கிரேக்கம், ரோமானியம், எகிப்து, சாலமனின் யூதேயா போன்ற நாடுகளிலும் வணிகம் மற்றும் அரசியல் சார்ந்த தொடர்புகள் இருந்து வந்துள்ளன என்றும் தெரிகிறது.

இவ்வகையில் மத்தியத் தரைக்கடல் பகுதியிலும் தமிழர்கள் குடியேற்றங்கள் அமைத்து வாணிபம் செய்து வந்திருக்கின்றனர் என்பது க்ரீட் மற்றும் சைப்ரஸ் தீவுகளில் காணப்படும் சில கல்வெட்டுக்களின் சொற்களில் உள்ள தமிழ்க்குறுகளை நோக்கினால் புலனாகிறது.

பொருளுரை:

சைப்ரஸ்-க்ரீட் தீவுகளில் வாழ்ந்த மினோவன் மக்கள் மொழி இதுவரை ஆய்வாளர்களால் புரிந்து கொள்ள இயலவில்லை. கி.மு.இரண்டாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் இருந்தே வழங்கி வந்த அந்தமொழி “லீனியர் ஏ” என்ற எழுத்து வடிவத்தில் எழுதப்பட்டு வந்துள்ளது. லீனியர் சி மற்றும் டி எழுத்துமுறைகள் கி.மு. 1550 முதல் 800 ஆண்டுகள் வரை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இக்கல்வெட்டுகள் க்ரீட் மற்றும் சைப்ரஸ் தீவுகளின் க்ரோஸோஸ், என்கோமி மற்றும் உகாரிட் என்ற மூன்று ஊர்களில் கிடைத்துள்ளன. குறிப்பாக கி.மு.1550-1250 வரை பேசப்பட்டதாகக் கருதப்படும் மினோவன் மற்றும் பண்டைய சிப்றியாட் (சைப்ரஸின்) மொழிகளில் பழந்தமிழ் சொற்கள் பல உள்ளன. குறிப்பாக கி.மு.1510-1480 ஆண்டுகளைச் சேர்ந்த ஒரு தோற்றம் அறியப்படா வணிகக் கூட்டத்தினரின் கல்வெட்டுகளின் தமிழ் அமைதியை நோக்கினால் அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்தியமினோவன் / சைப்ரஸ் நாட்டு வணிகர் குடியேற்றங்களில் தமிழ்ப் பேசப்பட்டது எழுதப்பட்டது தெரியவருகிறது. இவை “லீனியர் ஏ மற்றும் சி” எழுத்து வடிவங்களில் (linear a and linear C scripts) அமைந்துள்ளன. இந்த “வணிகர்”களை சொல் “தமெகி”(ta-me-ki) என்றும் “குநின தமெகி” (ஓப்புக்: குறுநிலத் தமிழர்) என்றும், அக்காடிய மொழியில் “தம்காறு” என்றும் அழைத்துள்ளனர்.

லீனியர் ஏ:

கி.மு- என்ற சொல் மினோவன் நாகரிகத்தின் மொழியில் “கழித்தல்” என்ற பொருளில் வருகிறது; இச்சொல் “கிள்ளு-” எனும் பழந்தமிழ் வேர்ச்சொல்லிலிருந்து வந்துள்ளதாகக் கருதலாம். “கிள்ளு-” என்பது “அகற்றுதல், குறைத்தல், கழித்தல்” என்பனவற்றைக் குறிக்கிறது (குறள், 788). செமிட்டிக் மொழியிலும் இது “கலு-” என்று தமிழின் “கழு-/கழி-”வை ஒட்டியே அமைந்துள்ளது.

குப்பனத்து- என்ற சொல் "கட்டுக்குள் கொள்ளுதல்" என்ற பொருளில் வருகிறது. இது "குப்பா" மற்றும் "நத்து/நத்தை" ஆகியவற்றிலிருந்து வந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. "குப்பா" என்ற சொல் மீள்வலையினுள்ளிருக்கும் "சேர்த்து வைக்கும்" பை என்றும், குப்பையாகக் "குவித்து வைத்தல்" (பொருநராற்றுப்படை, 244) என்றவாறும் பொருள் தரும்; "நத்து/நத்தம்" என்பது "நாழி"யின் இணைச்சொல் (பழந்தமிழ்: ஏர்க்காலுக்கும் நுகத்தடிக்கும் இடையே உள்ள கடடை; மேலும், அம்பறாத்தூணி, நெசவுநூனாழி என்றும் பொருள்); "நத்தம்" என்று "பெருகும்" என்ற பொருளில் குறள் 235-இல் வருகிறது. குப்பனத்து, என்று பிரித்தாலும், எப்பது "பண்ணுறு," எனும் சொல்லை ("நுகத்தடியில் வைத்தல்" (சீவக. 44)) ஒத்திருக்கிறது. ஆக, குப்பாநத்து என்பது "பொருளை அல்லது வலிமையை (இழுவை சக்தியை) கட்டுக்குள் கொள்வது" என்று மினோவனிலும் பழந்தமிழிலும் பொருள் கொள்ள முடிகிறது.

லீனியர் சி:

தெலு/திலு- என்ற சொல் "தருதல்" என்ற பொருளில் வருகிறது; இது "திழி (-தரு)" எனும் பழந்தமிழ் வேர்ச்சொல்லை ஒத்திருக்கிறது.

இ- என்ற விசுதி தமிழில் உள்ளதுபோல் எழுவாய் வேற்றுமையாக வருகிறது (தமிழ்: எழினி, பூங்குழலி).

இல்- என்ற சொல் "இறைவன்" என்ற பொருளில் வருகிறது; இது "இல்-" எனும் செமிட்டிக் சொல்லையும், "இழ்-இறை, இயவுள்" எனும் பழந்தமிழ் வேர்ச்சொல்லையும் ஒத்திருக்கிறது. (அகநானூறு 29, திருமுருகாற்றுப்படை 274)

அமு/எழு- என்ற சொல் "நான்/தான்" என்ற பொருளில் வருகிறது; இது "ஆமு" என்று சித்திரவுரு லுவியன் மொழியிலும் "யாம்" என்று பழந்தமிழ் வேர்ச்சொல்லை ஒத்திருக்கிறது. தமிழில் மேலும் "எம்"

என்று உடைமை வேற்றுமையாகவும், "-அம்" என்று தன்மை பன்மை விசுதியாகவும் (எ.டு. செய்தனம்) வருகின்றன.

அவேறி என்ற சொல் "காவல் கோபுரம்" என்று பொருள்படும். இச்சொல் ஹிட்டைட் மொழியின் "அவ்றி" என்ற சொல்லின் ஒலிப்பை ஒட்டி அமைந்திருந்தாலும், "ஐயவேற்றி" என்ற தமிழ்ச்சொல்லையே மிகவும் ஒத்திருக்கிறது (பதிற்றுப். 16). இது "ஐயவி" மற்றும் "ஏறு" என்ற இரு சொற்களின் சேர்க்கையால் உருவானது. "ஐயவி" என்பது தமிழில் "கோட்டையின் நெடுவாயிலின்மேல் பாதுகாப்புக்கருதி" ஏற்ற"மாக அமைக்கப்பட்ட துலா மாடம்" ஆகும். இது காவல் கோபுரமாக செயல்பட்டிருக்கலாம். ஐயவேற்றி பின்னர் அவேறி என்றும் பின்னர் அவ்றி என்றும் குறுகித் திரிந்து இருக்கலாம். மேலும் "அவை-" என்ற வேர்ச்சொல் "உயரத்திலிருந்து அழுத்தி நசுக்குவது" என்ற பொருளிலும் வரும் (சிலப். 29, வள்ளைப்.).

லீனியர் டி:

அவ்வ்- என்ற சொல் "வருதல்" என்ற பொருளில் வருகிறது; இது "அவ்வி" எனும் பழந்தமிழ் வேர்ச்சொல்லை ஒத்திருக்கிறது. "அவ்வி" பொறுமையற்று இங்கும் அங்கும் போய் வருவ"தைக் குறிக்கிறது (குறள், 167). "அவ்வ்னெ" என்று "வரவேண்டியிருக்கிறது" என்ற பொருளில் வழங்கப்படும் சொல், "-எம்" என்ற தன்மை விசுதி பெற்ற "அவ்வினம்" என்ற வினைச்சொல்லுக்கு இணையாகக் காணப்படுகிறது.

எ- என்ற சொல் "வந்தடைதல்" என்ற பொருளில் வருகிறது; "எய்-" எனும் பழந்தமிழ் வேர்ச்சொல் "அடைதல், நெருங்குதல் (புறநா. 10), முயன்று எட்டுதல் (குறள், 296)" என்பனவற்றைக் குறிக்கிறது. மேலும் பல சைப்றோ-மினோவன் சொற்கள் கீழ்க்கண்டவாறு இ-முதல் எமென்- வரையிலான மினோவன் சொற்கள் சீனியர் டி வகையின். எஞ்சின லீனியர் சி வகையின்:

பொருள்	மினோவன்/ சி.மினோ.	இணையான தமிழ் சொல்	தமிழ் வேர்ச்சொல் பகுப்பும், பொருளும்
இந்த, இது	இ-, ய்-	இ-	சுட்டுப்பெயர் (தொல். எழுத். 423, உரை)
இது, இவ்வகையின	ஜி-, ஜின-	இ-, -இன	(எ.டு. இத்தகை"யின்")
பாதுகாப்பான இடம்	அசவேலு	அசா-இல்	அசா, அசா-ஓய்வெடுத்தல்
			இல் -இல்லம், வீடு

தலைமை ஆள்	ஆகேற-	(ஆகேற-), ஆயேறு, ஆய்ஏறையன்	ஆய் -ஆள்பவர்
			ஏறு, ஏறையன் -வலிமையான ஆண்
அடியில்	அட-	அடி	
தாய்	அன்-,அனி	அன்னை	
வருகிறேன்	எவ்வ்-(லூசியன்: வா-)	வாவேன், அவ்விவேம்	வருவேன்; அவ்வி -இங்கும் அங்கும் சென்று வருதல் (குறள், 167)
வருதல்	அவ்வ்- (லூசியன்: வா-)	அவ்விவேம், வா	வருதல்
வரவேண்டும்	அவ்வ்னெ	அவ்வினம்	வரவேண்டியுள்ளது
அனுகூலமான	இறு-	(இறிது) -இனிது; (இயறு)- ஏது	அனுகூலமாக (திருவாச. 2, 145); ஏதுவான (தொல். சொ. 248, உரை.)
அடிப்பகுதியில் உள்ள	கீஜுளு-	கீழுள்ள	கீழ் உள்ள
வழங்கும் சட்டம்	மரமு	மரபு	வழக்கு முறை
எமக்கு கீழ், எமக்காக, எம்மால், எமை	மு-	எம், எம்முள், எமக்கு, எம்மால், எமை	தன்மை வேற்றுமை விசுதிகள்
இல்லை	நீவெ-	நீவு, நிவு, நீங்கு	நீவு -இல்லாமல் போக, முடிவு பெற்றது (கலித். 126); நிவு-தங்காமை, நிலையற்ற (சிறுபாண். 43)
மிகச்சரியாக, ஏற்றவாறு	ப்ரைதானிள்	புரைதல்	பொருத்தமான (தொல். பொ. 176)
எமக்கு	மி-	எமி, எமக்கு	எம்முடன் (குறிஞ்சிப். 32), எமக்கு
வருதல்	திவ-	திவல்	நகருதல் (சீவக. 3022)
அரசன்	புரரு	புரவலன், பொருந	புரவலன் (புறநா. 69); பொருநன்
எழுதுதல்	பு-, புனெ	புனை-, பொறித்தல்	பாடல் புனைதல் (பரிபா. 6, 8), எழுதுதல் (நெடுநல். 147)
முன்னர் இதுவாக இருந்த	று, றுவெ-	இற-	இறந்த காலமாக, முன் நிலை இறந்து
வாக்கு, சபதம் தவறுதல்	துபிளு	துவள், தும்பு	நேர்மைக் குறை (திவ். திரு வாய். 6, 5, 1; பு. வெ. 7, 1);குற்றம் (சீவக. 666)
மெய்யாக இருத்தல்	உமு-, உமுனெ-	உண்மை, உள்(ள்) மெய்	உண்மை, உம்மை (நூலடி, 58)
	உனெ-	உள்கு,	உள்கு -பயம் (குறிஞ்சிப். 184), பீதி (கலித். 145, 4)

பதட்டம், கவலை	உளெறு	உலமறல், உலருவ	கவலைப்படுதல் (கலித். 83, 2)
எருது	வேவ்வ்-, வுவுவே-	உயவி, உழவேறு	உழவுக்காளை
பயம்	வெளெ	வெள்கு	பயம் (சீவக. 1897)
(நூன்செய்)வேன்	வே, -வ	-வேம், -வேன், -வ	(எ.டு. செய்வேன், செய்வ), வினைச்சொல் தன்மை விகுதி
மிகப்பெரிய, சிறந்த	உறெ-, -ற	உறு-, உறை-	சிறந்த (சிலப். 9, 53; சீவக. 2282); மிகப்பெரிய (ஐங்குறு. 352)
பெருமைக்குரிய	கல-	கழி	சிறந்த, எல்லாவற்றிலும் பெரிய (நுன்னூல், 456)
விற்புக் கழி, விற்பான்	எமென்-, எமென-	இமை, இமைனம்	விற்பு விடுதல் (கல்லா. 7), விற்பு விடுவான்
(இந்த) இடத்திலிருந்து வந்த	-க, -(ய)க	-அக, -(ய)க, -அகத்து	எ.டு. தமிழ்"ழக" வணிகர்
ஆடைகள் தொழிற்சாலை கைவினைஞன்	கப்பிலி (செமிட்டிக்: காபிலு)	கம்பலி	கம்பல் -ஆடை (கலித். 65); காம்பு-பட்டாடை(திவ். பெரியாழ். 1, 3, 8); +-இ-ஆகுபெயர் விகுதி; எழுவாய் வேற்றுமை
வணிகன், விற்பனையாளர்	கப்பர் (வூசியன்: கப்பர்; செமிட்டிக்: ஹாப்பிரு)	கற்பையர்	கற்பை -எடைக்கற்கள், குலை கொண்ட வணிகரின் பை; கற்பு -கைவினைஞன் (திவ். பெரியதி. 5, 1, 4)
விற்பனைக் கடை	மாக-பீடி (செமிட்டிக்: மாஆறு-பீட்)	(பண்ட) மாற்றி வீடு	பண்டமாற்று + வீடு
மகன்	பினி (செமிட்டிக்: பினு)	பின்னர், பின்னி, பிள்ளை	மகன்
(இந்த) இடத்தைச் சேர்ந்தவன்	-தி/-தெ	-அத்து, -அத்தினன்	ஐந்தாம் வேற்றுமை (எ.டு. கிரேக்கத்து, நகரத்தினன்)

பல சொற்கள், தன்மை பெயர் விகுதிகள், வேற்றுமை விகுதிகள் போன்ற அடிப்படை இலக்கணக் கோட்பாடுகள் தமிழை ஒத்து இருப்பது சைப்றோ மினோவன் மொழி தமிழ் மொழியே என்று கூற சான்றாக உள்ளது.

முடிவுரை:

இத்தகைய பல சொற்கள் தமிழ்ச்சொற்களைப் போன்றும் பலநேரங்களில் அவற்றிலிருந்து திரிந்த வடிவங்களாகவும் காணப்படுவதால், தமிழகத்திலிருந்து சென்ற மக்கள் சிலரோ பலரோ அத்தீவுகளில் கல்வெட்டுகள் இயற்றுமளவு பொறுப்பு அல்லது அதிகார ஆளுமைப் பெற்று வாழ்ந்து வந்தனர் என்று உணர முடிகிறது.

ஓப்பாயிவு னீநாகீகில் தமிழம் தீராவிடப் பழங்குடி மொழிகளும்

பேராசிரியர் **வ. ஞானசுந்தரம்**

மைசூரில் உள்ள இந்திய மொழிகள் நடுவண் நிறுவனத்தில் பேராசிரியராகவும், துணை இயக்குநராகவும் பணியாற்றுவவர். திராவிடப் பழங்குடி மொழியான 'எரவல்ல' மொழியைப் புதிதாகக் கண்டறிந்து, அதில் உள்ள பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். பேராசிரியர் கி. அரங்கன் தமிழ்நாட்டு வழக்காற்று மொழிகள் குறித்த ஆங்கில நூல் எழுத பெரிதும் துணை நின்றவர்.

1. அறிமுக உரை

திராவிட மொழிக் குடும்பம் என்பது, தெற்கு ஆசியாவில் சுமார் 222 மில்லியன் மக்களால் பேசப்படும் 27 திராவிட மொழிகளைக்கொண்ட தனித்த ஒரு மொழிக்குடும்பமாகும். திராவிடமொழிகள், தென்னிந்தியாவிலும் கிழக்கு மற்றும் மத்திய இந்தியாவின் சில பகுதிகளிலும் பாகிஸ்தான் நாட்டின் பலுசிஸ்தான்போன்ற சில பகுதிகளிலும் இன்று பேசப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால், ஒரு காலத்தில் திராவிட மொழிகள், மிகப்பரந்துபட்ட நிலப்பகுதியில் பேசப்பட்டு வந்ததான கருத்தமைவு ஒன்று உள்ளது (Krishnamurti 2003, Southworth 2005). திராவிட மொழிகள் பேசும் மக்கள் இன்று உலகமுழுவதும், குறிப்பாக இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் அதிக எண்ணிக்கையில் உள்ளனர்.

திராவிட மொழிக்குடும்பம் தென் திராவிடம், மத்திய-தென் திராவிடம், மத்திய திராவிடம், வட திராவிடம் என்னும் உட்பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது (Krishnamurti 2003: 19).

2. திராவிட மொழிச்சொற்களின் ஓப்பாய்வு அகராதி (Dravidian Etymological Dictionary: DED)

பேராசிரியர் பர்ரோ மற்றும் பேராசிரியர் எமனோ தயாரித்தளித்துள்ள திராவிட மொழிச்சொற்களின்

ஓப்பாய்வு அகராதியில் (Burrow & Emenau 1968) தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், படுகு(சில போது), கொடகு, துளு போன்ற தென்னிந்திய மொழிகளோடு எண்ணிறந்த பழங்குடி மொழிகள், அதாவது: தென் திராவிட மொழிகளான கோத்தா, இருளா, தோடா, குறும்பா, கொரகா, மத்திய-தென் திராவிட மொழிகளான கோண்டி, கொண்டா, குயி, குவி, பெங்கோ,மண்டா, மத்திய திராவிட மொழிகளான கொலாமி, நாய்க்கி, நாய்க்கி, பர்ஜி ஒல்லாரி, கதபா, வட திராவிட மொழிகளான குடுஃ, மால்ட்டோ, பிராஹுயி என இடம்பெற்றுள்ளன. மேலும், அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழக மொழியியல் ஆய்வறிஞர்களின் கள ஆய்வு முயற்சிகளால் கிடைக்கப் பெற்ற தென் திராவிடப் பழங்குடி மொழிகளான பெட்ட குறும்பா (Jeyapal 1978), காட்டு நாயக்கா (Natanasabapathy 1986), கசபா (Chidamparanatha Pillai 1974), காடர் (Suresh, 1981), பணியா (Jean Lawaraence 1979), முள்ளு குறும்பா (Robert Sathya Joseph 1986), காணிக்காரன் (Agesthialingom, 1976) போன்ற புதிய வரவுகளும் வேறு சில மொழியியலாய்வு அறிஞர்களின் முயற்சியால் கிடைக்கப்பெற்ற தென் திராவிட மொழிகளான சோளிகா (Gurubasave Gowda, 1969)ஊராணி (Sam Mohanlal 1981), பாலு குறும்பா (Balakumar, 1978) எரவல்லா (Gnanasundaram 2012), கருநாடகத்தில் பேசப்படும்

பெட்ட குறுபா (Gnanasundaram & Maheswaran: In print) (மத்திய திராவிட மொழிகளான இண்டி-ஆவே (Ramakrishna Reddy 2001) போன்றவைகளில் பல, விரிவாக்கம் செய்யப்பட்ட திராவிட மொழிச்சொற்களின் ஒப்பாய்வு அகராதியில் (Burrow & Emenau 1984) இடம்பெற்று வளம் சேர்த்துள்ளன. இக்கட்டுரைத்தொடக்கத்தில், அறிமுக உரையில் குறிப்பிட்ட 27 திராவிட மொழிகளில் 21 மொழிகள், பழங்குடி மொழிகள்.

3. பழந்தமிழும் திராவிடப் பழங்குடி மொழிகளும்

பழந்தமிழில் பயன்பாட்டில் இருந்து வந்துள்ள ஒலியன்கள் (Phonemes) , சொற்கள், இலக்கண அமைப்புகள் (Gnanasundaram & Rangan 2015) ஆகியவற்றில் சில, திராவிடப் பழங்குடி மொழிகளில் உள்ளன. இருளா, போன்ற தென் திராவிடப் பழங்குடி மொழிகளில் சில, டிப்ளாட் போன்ற சில மொழியியல் அறிஞர்களால் மொழி வரலாற்று நோக்கில் தமிழின் கிளைமொழியாகக் கருதப்பட்டுள்ளன (Diffloth 1968, மணியன் 2004, மனோகரன் 2012:60).

3.1 பழங்குடி மொழிகளில் பழந்தமிழ் ஒலியன் 'ற்'

பழந்தமிழ் ஒலியன் ற், இருளா(Perialwar1978), கோத்தா (Subbiah, 1985), பெட்டகுறும்பா(Jeyapal 1978), பாலுகுறும்பா (Balakumar1978), முள்ளு குறும்பா(Robert sathya Joseph 1986) , தோடா (Emenau 1984, Sakthivel 1976), சோளிகா (Gurubasave Gowda 1979), காணிக்காரன் (Agesthialingom 1976), கொண்டா போன்ற பல திராவிடப் பழங்குடி மொழிகளில் ஆடொலியாக (trill) நிலை பெற்றுள்ளது.

3.2 பழங்குடி மொழிகளில் பழந்தமிழ்ச்சொற்கள்

பழந்தமிழில் உள்ள இகுளி என்னும் சொல், பாகிஸ்தான் பலுசிஸ்தான் பகுதியில் பேசப்படும் பிராஹூயி என்னும் பழங்குடி மொழியில் ஹூல்லி என்னும் சொல்வடிவத்தில் (DEDR500). உள்ளது1. 'கதிரவன்' என்னும்பொருளில் உள்ள பொருது (< பொழுது) (DED 3724) என்னும்சொல், சிலதிராவிடப் பழங்குடி மொழிகளில் உள்ளது. 'நல் நிமித்தம்' என்னும் பொருளிலுள்ள கனி என்னும்சொல், பழங்குடி மொழி ஒன்றில் உள்ளது. நெரெ என்னும் சொல் திருக்குறள் 57இல் கற்பு என்னும் பொருளில் வழங்கப்பட(Tamil Lexicon :2287), புலயன் என்னும் தமிழகப் பழங்குடி மொழியில் இது, 'திருப்தி கொள்' என்னும்

பொருளில் பயன்பாட்டில் உள்ளது (மகேசுவரன்: அச்சில்). எரவல்லா என்னும் பழங்குடி மொழியின் பயன்பாட்டில் உள்ள பழந்தமிழ்ச்சொற்கள் வருமானு: வதுக 'மரக்கிளை'(வாது:தமிழ்ப்பேரகராதி 1936:359), வரடி 'மலடி' (தமிழ்ப்பேரகராதி 1936:2128), நங்கெ 'அண்ணனின் மனைவி' (தமிழ்ப்பேரகராதி 1936:3560) (ஞானசுந்தரம் 2019:141-42).

3.3. பழங்குடி மொழிகளில் பழந்தமிழ் இலக்கண விகுதிகள்

பல திராவிடப் பழங்குடி மொழிகளில் பழந்தமிழ் இலக்கண விகுதிகள் பயன்பாட்டில் உள்ளன.

3.3.1 பழந்தமிழ் நிகழ்கால இணைப்பு விகுதி -ப்-

உவப்பத் தலை கூடி உள்ளப்பிரிதல் அனைத்தே புலவர் தொழில் -- என்னும் திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ள, 'உவப்ப' (மகிழும்படி என்பது இதன் பொருள்) என்னும் சொல்லில் உள்ள -ப்- என்னும் விகுதி இன்றைய தமிழில் -க்- என்று மாறியுள்ளதால் இன்று நாம் உவக்க என்னும் சொல்லாட்சியைப் பெற்றுள்ளோம் (Shanmugam, 2009:61). பழந்தமிழ் வல் வினைகளில் (Strong verbs) இடம்பெறும் நிகழ்கால இணைப்பு விகுதி(Present tense formative suffix) -ப்-பல திராவிடப் பழங்குடி மொழிகளில் இடம் பெற்றுள்ளதைக் காணலாம். பெட்ட குறும்ப மொழியில் (Jeyapal 1978) நட-ப்-அ > நடப்ப என்னும் சொல்லாட்சி (குற்காலத்தமிழ் மொழிப்பயன்பாட்டில் உள்ள 'நடக்க' என்னும் பொருளில்) பயன்பாட்டில் உள்ளது. இது போலவே, நடக்கப்பார், படிக்கப்பார், மிதிக்கப்பார் என்னும் இக்காலத் தமிழ் மொழி சொல்லாட்சிகள், ஆனைமலைப் பகுதியில் பேசப்படும் எரவல்லா என்னும் பழங்குடி மொழியில், முறையே நட-ப்ப-பார், படி-ப்ப-பார், மிதி-ப்ப-பார் என்பதாக உள்ளன (Gnanasundaram 2012, 2020).

3.3.2 பழந்தமிழ் எதிர் கால இணைப்பு விகுதி -க்-

வல்வினைகளின் பயன்பாட்டில் உள்ள பழந்தமிழ் எதிர்கால இணைப்பு விகுதி-க்- நீலகிரி புவியியல் பரப்பில் (Nilgiris biosphere) பேசப்படும் பழங்குடி மொழிகளான கோத்தா, பெட்ட குறும்பா போன்ற பழங்குடி மொழிகளில் காணப்படுகின்றன.

தமிழில் 'கேட்பேன்' என்னும் பொருளில் உள்ள சொல்லாட்சி கோத்தா என்னும் மொழியில் கொற்-க்-வ்-ஏ > கொற்குவே (Subbiah, 1985) என்னும்

சொல்லாட்சியாக உள்ளது; பெட்டகுறும்ப மொழியில் (Jeyapal 1978) இது, கேள்-க்-வ்-என் > கேக்குவென் என வழங்கப்படுகிறது.

3.3.3 பழந்தமிழ்ப்பயன்பாட்டில் இடம்பெற்றுள்ள தா, கொடு

இன்றையதமிழில் தா, கொடு என்னும் (ஒரே பொருள் கொண்ட) இரண்டு சொற்களும் எல்லாச் சூழல்களிலும் ஒன்றுபோலவே பயன்பாட்டில் உள்ளன. ஆனால், பழந்தமிழில் பெறுபவன், தன்மை இடத்திலோ (first person) அல்லது முன்னிலை இடத்திலோ (second person) இருந்தால் அந்தச்சூழல்களில் தா என்பதுதான் பயன்படுத்தப்படும்; மாறாக, பெறுபவன் படர்க்கை இடத்தில் இருந்தால் அந்தச்சூழலில் கொடு என்பது பயன்படுத்தப்படும். இந்தப்பயன்பாட்டு வேற்றுமைகள், இலக்கண விதியாகத் தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கள் 29, 30 ஆகியவற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டுகள் வருமாறு. ‘கந்தன் உங்களுக்கு (அல்லது) எனக்கு ஆயிரம் ரூபாயைப் பரிசாகத் தந்தான்’, என்பதும் ‘நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து அவளுக்கு /தமிழ்ச்செல்விக்கு ஒரு பட்டுச்சேலையைப் பரிசாகக் கொடுத்தோம்’ என்பதும் தான் பழந்தமிழைப் பொருத்தவரையில் சரி. இந்தப் பயன்பாடு, ஏரவாளர்கள் பேசும் எரவல்ல மொழியில் மாத்திரமல்ல (Gnanasundaram et al., 2000), காடர் (Suresh 1981), முதுவர் (Sakthivel 1978) பேசுகின்ற அவர்களது பழங்குடித்தாய்மொழிகளிலும் மலையாள மொழியிலும் உள்ளன.

3.3.4 பழந்தமிழ் சேய்மை-இடைமை-அண்மை சுட்டுப்பெயர்கள்

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரச் சூத்திரம் 652, மூவகைச் சுட்டுபெயர்களான இது-உது-அது; இஃது, உஃது, அஃது; இவை-உவை-அவை என்பவை குறித்துப்பேசுகிறது. பழந்தமிழிலும் இலங்கைத்தமிழிலும் காணப்படும் இந்த வேறுபாடு இன்றைய தமிழில் இல்லை. ஆனால், மத்திய இந்தியப் பகுதியில் பேசப்படும் மண்டா என்னும் திராவிடப் பழங்குடிமொழியில் மூவகைச்சுட்டுபெயர்களாக இது-உது-அது என்பவற்றின் பயன்பாடு உள்ளது (Ramakrishna Reddy 2003).

4. ஒப்பாய்வு அகராதியில் தலைச்சொல்லாகத் தமிழ்

திராவிட மொழிகள் ஒப்பாய்வு அகராதியில் தலைச் சொல்லாக (head word) தமிழ் இடம் பெற,

பொருளாலும், வடிவாலும் அதற்கு இணையாக உள்ள ஏனைய திராவிட மொழிச்சொற்கள் (cognates): இலக்கிய வழக்கு கொண்ட தெலுங்கு, கன்னடம் மலையாளம் என்பதாகவோ, பேச்சு வழக்கில் மாத்திரம் அதிகப்பயன்பாட்டில் உள்ள கொடகு போன்றவையாகவோ, பேச்சு வழக்காக மாத்திரம் பயன்பாட்டில் உள்ள பழங்குடிமொழிகளாகவோ அவை, அடுத்தடுத்து இடம் பெறும். சொற்களை ஒப்பிட்டு அதன் வழியாக மூலத் திராவிடச் சொல்லை நிர்ணயம்செய்யும் (Reconstruction of the Proto Dravidian form) இம்முயற்சிக்குத் தமிழ், பெருமளவு, தலைச்சொல்லாக இந்த அகராதியில் உள்ளது. தமிழ் மிகப் பழமையான மொழியாக இருப்பதால் தமிழ் மொழியில் உள்ள ஒலியன்கள் -மூலத்திராவிட மொழியின் ஒலியன்களோடு பெரும்பாலும் ஒத்துப் போவதால் மூலத்திராவிட மொழிச்சொல் வடிவத்தை நிர்ணயிப்பதில் தமிழ் பெருமளவு உதவி செய்வதால் பெரும்பாலான சொல்தொகுப்புகளுக்கு (entries), தமிழ், தலைச்சொல்லாக உள்ளது.

4.1 திராவிட மொழிச்சொற்களின் ஒப்பாய்வு அகராதிக்குத் தமிழ்ப் பேரகராதியின் பங்களிப்பு

தமிழ்ப்பேரகராதி (Tamil Lexicon), திராவிட மொழிச்சொற்களின் ஒப்பாய்வு அகராதிக்குப் பின்வரும் வகையில் துணைபுரிந்துள்ளது: (1) தமிழ்ச் சொற்களைத் தலைச்சொற்களாக வழங்கியுள்ளது, (2) திராவிட மொழிச்சொற்கள், வடிவால் வேறுபட்டுக் காணப்பட்டிருந்தாலும் அவை, பொருளால் ஒன்றுபட்டிருந்தால் அச்சொற்களை, திராவிட மொழிகள் சொல்தொகுப்பில் (entries) சேர்க்கலாம்; அதற்கு இந்தச்சொல் தொகுப்பு விதி, ஒப்புதல் தருகின்றது. ‘திராவிட மொழிச்சொற்கள், ‘தமிழோடு கொண்டுள்ள ‘பொருள் தொடர்பை-பொருள் ஒற்றுமையை’ நிலைநிறுத்துவதற்கும் தமிழ்ப்பேரகராதி, பெரிதும் உதவி செய்துள்ளது’ என்று திராவிட மொழிச்சொற்களின் ஒப்பாய்வு அகராதி உருவாக்கிய அறிஞர்கள்: பர்ரோவும் எமனோவும் இவ்வகராதியின் முன்னுரையில் மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளனர் (Burrow & Emeneau 1984: xxi).

4.2 திராவிட மொழிச்சொற்களின் ஒப்பாய்வு அகராதியில் (DEDR) உள்ள சில சொல் தொகுப்புகள்:

4.2.1 சொல் தொகுதியில் வடிவால் ஒன்றுபட்ட பன்மொழிச்சொற்கள்

1159. Ta. kaṇ eye, aperture, orifice, star of a peacock's tail, Ma. kaṇ, kaṇṇu eye, nipple, star in peacock's tail, bud, Ko. kaṇ eye, To. koṇ, loop in string, kan. kaṇ eye, small hole, orifice, kod. kaṇṇu id., Tu. kaṇṇu eye, nipple, star in peacocks feather, rent, tear, Te. Kanu, kannu eye, small hole, orifice, mesh of net, eye in peacock's feather, kol. Kan (pl. kaṇḍi) eye, small hole in ground, cave, Nk. Kan (pl. kaṇḍi) , Nk. (Ch.) kan(pl. -i) eye, Pa. (S only) kan (pl. kanul) eye, Ga.(Oll.) kaṇ (Pl.kaṇkul) id.; kaṇul maṭṭa eye brow; kaṇa (pl. kaṇul) hole; (S.) kanu (pl. Kankul) id. Eye, Go. (Tr.) kan (pl. kank) id. ; (A.) kaṇ (pl. kaṇ id. koṇḍa kaṇ id. Pe. kaṇga (pl. -ṇ, (Kaṇku) id. Maṇ kaṇ(pl. -ke)id. Kui kanu (pl. kan -ga), (k) kanu (pl.. kaṇka) id. Kuwi (F.) (kannu) (pl.karnka), (S.)kannu (pl. kanka) id. kur. Xann eye, eye of tuber, xannērnā (of newly born babies or animals) to begin to see, have the use of one's eye sight (for ērnā, see 903), Malt. Qanu eye, Br. Xan id. , bud Cf. 1443. Ta. kaṇ and 1182 Ta. kaṇṇāṭi

4.2.2 சொல் தொகுதியில் வடிவால் வேறுபட்ட ஆனால் பொருளால் ஒன்றுபட்ட பன்மொழிச்சொற்கள்

4083 (a) Ta. pāpāṭti butter fly; Ma. pāppāṭti id. ,moth, Go. Pāpe (A.Y. ch. Ph; S.) butterfly, (W.) phāpe id. , grass hopper, (Ph.) phāpe locust (Voc. 2189) kur. pāplā butterfly, Cf. 4084 Pe. Pāmi

(b) Ma. pārra moth , ka. (Bark) hānte id.

© Nk. (Ch.) pipuli butterfly, Pa. pilpili id. Go. (SR) piprī, (Mu.) pipli id. (VOC. 2231) , kui. Pipli moth/ cf. Halbi pilpili butterfly

(d) kuwi (Su. S. 1st.) public, (F.) pūbūli butterfly, DED (S.N) 3360

குறிப்பு

- இந்த எடுத்துக்காட்டுகள், திராவிட மொழிகள் ஒப்பாய்வில் வல்லமை கொண்டுள்ள பேரா. கமலேஸ்வரன், (கோயம்புத்தூர்) அவர்கள் தந்துதவியவை. அன்னாரின் உதவிக்கு எங்கள் நன்றி.

நோக்கீடுகள்

தமிழில்

ஞானசுந்தரம், வ. 2019. 'புதிய தென் திராவிட மொழி: எரவல்லா, ஒரு அறிமுகம் தமிழ் மொழியியல் (Journal of Tamil Studies), (பதிப்பாசிரியர்கள் ந. தெய்வசுந்தரம் மற்றும் பலர்), தொகுதி 1 இதழ் 1, சூன் 2019, கோயம்புத்தூர்: தமிழ் மொழியியல் சங்கம்

மகேசுவரன், சி. 'புலயன்' மக்கள் நோக்கு இந்திய மொழிகள் வழக்காற்றாய்வு (People's Linguistic Survey of India) தொகுதி 27 பகுதி 1. (பதிப்பாசிரியர்கள்: வ.ஞானசுந்தரம், கி. அரங்கன், முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்: ஜி. என். தேவி), ஓரியண்ட் பிளாக் ஸ்வான் & கம்பனி (அச்சில்)

மணியன், தங்க. 2004. திராவிட மொழிகளின் ஒப்பீட்டாய்வு. சென்னை: ஐந்திணைப்பதிப்பகம்

மனோகரன், ச. 2012. திராவிட மொழிகளும் திராவிட மொழி ஆய்வுகளும். சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

ஆங்கிலத்தில்

Agesthialingom, S. 1976. Kanikkara Dialect, Annamalainagar: CAS In Linguistics, Annamalai University

Balakumar, M. 1993. A Descriptive Study of Palukurumbas, Ph.d Dissertation. Mysore: University of Mysore

Burrow, T. and M.B. Emeneau, 1961. A Dravidian Etymological Dictionary (DED). Oxford: Clarendon press

-----1984. A Dravidian Etymological Dictionary (DEDR). Oxford: Clarendon press

Chidambaranath Pillai, 1978. A Grammar of the Kasaba Language, Ph.d dissertation. Annamalai nagar: CAS in linguistics, Annamalai University.

Diffloth, G. F. 1968. Irula, a close relative of Tamil, Ph.D dissertation. University of California.

Emenau, M.B. 1984. Toda Grammar and Texts, Philedelphia: American Philological Society Memoirs 155

Gnanasundaram,V. 2012. A Study of Eravalla (Linguistic, Sociolinguistic, and Folkloristic Aspects With Comparative Eravalla Tamil vocabulary). Coimbatore: Department of Linguistics, Bharathiyar University.

----- N.Vijayan and S. Suresh, 2000. A Sketch Grammar of Eravalla. (submitted for Publication) Mysore: Scheme for protection and Preservation of Endangered Languages, Central Institute of Indian Languages

-----& Rangan, K. 2015. 'Study of Dravidian Tribal languages: Some aspects', Journal of Tamil Studies, Chennai

-----& C. Maheswaran. A Grammar of Bettakuruba, Kalaburagi: Central University of Karnataka (In Print)

Gurubasave Gowda, 1969. A Descriptive grammar of Solliga, Ph.D dissertation, Pune: Deccan college, Post Graduate and Research Centre.

Jean Lawrence, S. 1979. Descriptive analysis of Paniya. Ph.d Dissertation. Annamalainagar: CAS In Linguistics, Annamalai University.

Jeyapal, S. 1978. Descriptive grammar of Kurumba, Ph. D dissertation. Annamalainagar: CAS in Linguistics, Annamalai University

krishnamurti, 2003. The dravidian languages. Cambridge University Press

Natanasabapathy, S. 1986. The Language of Kattunaicka -A Linguistic Study. CAS in Linguistics, Annamalainagar: Annamalai University .

Ramakrishna Reddy, B. 2001. Indi-Awe. A tribal Dravidian Language'. International Journal

of Dravidian Linguistics Vol.32:2pp. 213-222

----- 2003. 'Agreement in Manada: grammar and meaning'.In B. Ramakrishna Reddy (ed.) Agreement in Dravidian languages, Chennai: International Institute of Tamil Studies.

Rangan, K. and Suseela, M. 2003. "A comparison of agreement system in Old Tamil and Modern Tamil", in (ed.) B. Ramakrishna Reddy, Agreement in Dravidian Languages, Chennai: International Institute of Tamil Studies.

Robert Satya Joseph, D. 1982. A descriptive study of Mullu Kurumba, Annamalainagar: Annamalai University

Sakthivel, S. 1976. Phonology of Toda with Vocabulary, Annamalainagar: CAS in Linguistics, Annamalai University

----- 1978. Muduva Dialect. Annamalainagar: CAS in Linguistics, Annamalai University

Sam Mohanlal, 1991. A descriptive analysis of Urali (Speech of a Dravidian hill tribe) Mysore: Central Institute of Indian Languages.

Shanmugam, S.V. 2009. "The Dravidian Family of Languages and Tamil ".Journal of Tamil Studies. No. 75, June 2009.

Subbiah, G.1985. A Grammar of Kota. Annamalainagar: CAS in Linguistics, Annamalai University

Suresh, J. 1981. A descriptive study of Kadar language of Anamalai hills, Ph. D dissertation, Annamalainagar: CAS In Linguistics, Annamalai University

கணினி, எணினி சொல்லாக்கம் அறிவோம்!

திரு தங்கவேலு சின்னசாமி

ஓய்வு பெற்ற இருப்புப் பாதைக் கணக்குப்பிரிவு
அதிகாரியாவார்.

முன்னுரை:

கண்ணில் படும் எழுத்து கருத்தில் நிலைப்பெற்று, கருபொருளாக, மென் வடிவத்திலும், கரு வடிவத்திலும் தற்காலத்தில் பயன்படும் கணினி, எணினி பயன்பாட்டை இந்த கட்டுரையில் அறிவோம்.

கல்லில் தோன்றிய பதிவு முறை, பனை ஓலையில் பதிந்து, கடந்த 600 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக காகிதத்தில் நிலைப்பெற்று உள்ளது. காகிதப் பதிவு கணினியிலும் தொடர்ந்து பதிவாகி கொண்டு இருக்கிறது. கணினியில் தமிழ் எழுத்து, ஒலி உருபங்களாக மாறி, சொற்களில் நிலைப் பெற்று இருக்கிறது என்பது தற்பொழுதைய நிலைப்பாடாக உள்ளது. மேலும் இணைய தளத்தில் கணினி சொற்களின் பயன்பாடும், தேவையும் அதிகரித்து வரும் நிலையில் பின்வரும் கணினி, எணினி கலைச்சொற்களின் பதிவு முக்கியமான சூழ்நிலையை பெற்று உள்ளது.

மனிதமும், கணினியும்:

மனித இனம் வாழும் நிலை அறிய கலைச்சொல் ஆக்கம் 'மரபு' வழியில் அறிந்து கொள்வது ஒவ்வொருவரின் வாழ்நாளுக்கும் மிக்க பயன் உள்ளதாக இருக்கும். பயன்படும் பொருட்களின் இலக்கை அக்கணமே புரிந்து கொள்ள மரபு சார்ந்த சொற்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

“மரபு, எனும் சொல் வடிவம், ம-மக்களின் ர-ரசனையை பு-புரிதலாகும்.”

இயற்கை சார்ந்த மனித இனம், தமது பயன்பாட்டு பொருளில் எந்த காலமும் நிலைபடும் பொருட்களை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பொருட்கள் நிலைப்படுவதற்கு எழுத்து வடிவில் பயன்படுத்தி, கற்றல் முறையில் சொற்களை நெறிபடுத்துவது மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும்.

கணினி சொல் உருவாக்கம்:

நமது உடல் உறுப்புகளில் தலைமை நிர்வாகி, தலைப்பகுதி ஆகும்.

‘தலை, ‘ எனும் சொல்லை ”த(ன்+நி)லை,” ”த(ம் +வ)லை ” என்போம்.

நம் தலை அமைப்பு போல, கணினி தற்காலத்தில், ஓர் இலக்கு சார்ந்த செயல்பாடுகளை, தொடர் கட்டளை இடுவதன் மூலம் செயல்களை நிறைவேற்றுகிறது. நமது வாழ்க்கை பல்வேறு பொருட்களில் பெருகுவதனால், கணினி எனும் இயந்திரப் பொருள் கணிப்பிலும், எண்கள் வடிவில் நிறைவேறும் பல கட்டளைகளை உட்பகு முறையில் எண்களிலும், சொற்களிலும் புகுத்தி கணினியில் சொல்லாக்கம் விரிவு பெறுகிறது. கணிதம் கண நேரத்தில் முடிவு எடுக்கும் மனித மூளையின் செயல் ஊக்கி ஆகும்.

கணிதத்தின் அடிப்படையில், கணினியில் இடும் கட்டளைகள் செயலாக்கம் பெறுகின்றன. தமிழ் மொழியில் 'கணிதம்' என்ற சொல், கண நேரத்தில் முடிவு எடுக்கும் ஒரு சக்தி வாய்ந்த கருவி. கண நேரத்தில் முடிவெடுக்க, மனித இனத்திற்கு இதமாக பயன்பட்டதால் 'கணிதம்' என்ற சொல்லாக்கம் தமிழ் மொழியில் உருவாகி இருக்கிறது.

கணிதத்தில் கணினியின் சொல் உருவாக்கம்

கண் இடும் கட்டளையே கருத்தில் கொண்டு பயன்படும் மூளை நம் உயிரக செல்கள் ஏந்தி செல்லும் கட்டளையை செவ்வனே முடிக்க உயிரக செல்கள் கனிவாக நிறைவேற்றும். கணி, என்ற சொல் உருவாகி, (இ)தம், இதம் என்ற சொல்லுடன் கலந்து, 'கணிதம்' என்று ஆவதை நாம் அறிகிறோம்.

கண்+(இ)=கணி என்ற கட்டளையை மூளைக்கு தொடர்பு ஏற்படுத்துகிறது. கண், கணிப்பதற்காக, நம் மூளைக்குள் இதமாக சென்று, கணிக்க, இதம் என்ற சொல்லில் 'இ' மறைந்து (இ)தம்=கணிதம் என்று ஆகிறது.

கண்+(இ)= கணி என்று ஆகி, கண்(இ)=கணி + (இ)தம் = 'கணிதம்' என சொல்லாக்கம் பெறுகிறது.

கணினி சொல் உருவாக்கம்

கண் இனி, என்ற இரு சொற்கள் இணைந்து 'கணினி' என்ற சொல்லாக்கம் எப்படி அமைகிறது என்று காண்போம். 'கண்', 'இன்' என்ற சொல் இணைந்து கண் + (இ) என்ற கணி என்று ஆனது. 'இன்' என்ற சொல், (வேற்றுமை உருபு, தொல்காப்பியம், எழுத்து அதிகாரம்-114) 'இ' என்ற எழுத்து கண் என்ற சொல்லில் புணர்ந்ததால், கணி என்று ஆகிறது. 'இன்' என்ற சொல், 'இனி' என்று ஒலித்து 'இ' என்ற சொல் மறைந்து, 'கணினி' என தமிழில் சொல் ஆக்கமாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு கணினி பொது தேவைக்கு என நான்கு முக்கியமான பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. இவை, கணித ஏரண அகம், கட்டுப்பாட்டகம், நினைவகம் உள்ளீடு சாதனங்களும், வெளியீட்டுச் சாதனங்களும் என்பது ஆகும். இப்பகுதிகள், கம்பித் தொகுதிகளினால் உருவாக்கப்படும் பாட்டைகளினால் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடுக்கப்பட்டுள்ளன. கட்டுப்பாட்டகம், கணித ஏரண அகம், பதிவகம் அடிப்படையான உள்ளீடு - வெளியீட்டுச் சாதனங்கள், இவற்றுடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்படும் பிற கருபொருட்கள் என்பவை ஒருங்கே இணைந்து மையச்செயலகம்

எனப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு ஒரே ஒருங்கிணை சுற்றமைப்பாக உருவாக்கப்படுகின்றது. இது நுண்செயலகம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது.

கணினி என்பது முதலான தரவுகளை உள்வாங்கி, முறைப்படி கோத்த ஆணைக் கோவைகளைச் செயல்படுத்தும் ஒரு கருவி ஆகும். அனைத்தும் 0,1 ஆகிய எண் கோர்வைகளாக மாற்றப்பட்டு உட்கொள்ளப்படுகின்றன. கட்டளைகளை நடைமுறையில் நிரல்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இதனை ஒரு நிலை வட்டில் சேமித்து இயக்க முறைமை ஆக கணினி புரிந்து கொண்டு, கட்டளைகளை இயந்திர மொழி ஆக மிக நுட்பமான பணியை செய்கின்றது.

எணினி என்ற சொல் உருவாக்கத்தை காண்போம்.

எண்ணம் அற்று இருந்தவை, எண்ணத்தில் (எண்ணம்+(அ)த்தில்) நிலைப்பெற்று 'மனித எண்ணங்கள்' ஆக நிலைப்பெற்று உள்ளது என்று அறிவோம். மனித எண்ணத்தில் எண்ணம்+(அ)த்தில் தோன்றிய எண்களில் உருவாகி 'எணினி' என்று நிலைப்பெற்று இருக்கிறது. மனித எண்ணம் வரிசை படுத்தும் அமைப்பில், இலக்கத்தில் நிலைபெறும் நோக்கில் எண்ணி அளக்கக்கூடிய சொல் ஆக்கமாக உருவெடுத்த சொல் 'எணினி' ஆகும்.

எண்ணி அளக்கக்கூடிய மின் இலக்கமாக எணினி என்ற சொல் தற்கால ஆங்கில எழுத்து 'னுபைவையட' என்ற சொற்களில் இலக்க எண்களாக பயன்படுத்தப்பட்டு, பல்வேறு நேரடி தொடர்புக்கு பயன்பட்டு வருகிறது.

எண்ணங்களில் வயப்பட்டு, 'எண்ணிம' ஆக, எணினி ஆக, 'எண்மிய' அங்கத்தில் பெரிதும் பயன்பட்டு வருகிறது, எணினி என்ற பெயர்ச்சொல் அகராதியில் நிலைப் பெற்று உள்ளது. எண் என்ற சொல் எண் மருவி, 'எணி' என்று ஆகி, இனி என்ற சொல்லில் 'இ' என்ற உயிர் எழுத்தில் மறைந்து, (இ)னி 'எணினி' என்ற சொல் ஆக நிலைப்பெற்று இருக்கிறது.

எணி(ண்+இ)னி='எணினி', என்ற சொல் ஆகிறது.

"எண்ணும் எழுத்தும் கண் எனத் தகும்" என்ற ஓவையின் வரிகளை இங்கு எடுத்துக் காட்டாக குறிப்பிடலாம். கணினியும், எணினியும் இணைந்து, தற்கால தகவல் தொடர்பு நிலையில் எல்லையற்ற பயன்பாடுகளைத் தொகுத்து வழங்குகிறது.

கணினி விரிவாக்க கலைச் சொற்கள்

கணிப்பான், கணிப்பொறி என்ற இந்தச் சிறு இயந்திரம் கணக்குகளை கச்சிதமாகக் கணக்கிடும் பொறி ஆகும். கற்றலில் கணினி தற்பொழுது பெருவாரியாக பங்களிக்கிறது. கற்பித்தலுக்கு தேவையான கணினி சொற்றொடர்கள் பிறமொழி, குறிப்பாக, ஆங்கில மொழியில் பயன்பாட்டில் இருந்த போதும், தமிழ்மொழி சொல் ஆக்கமும் இன்றியமையாத ஒன்றாகிறது. கணினி என்பது முறைப்படியான தரவுகளை கோர்வையாக செயல்படுத்தும் ஒரு கருவி ஆகும்.

கணினியில், பெருமுகக் கணினி, குறுமுக கணினி, நுண்கணினி, சொந்த கணினி, மீத்திறன் கணினி, மேசைக் கணினி, கையேட்டுக் கணினி, மடிக்கணினி, வரைபட்டிகை கணினி, உள்ளங்கை கணினி என பயன்பாட்டிற்குத் தக்கவாறு அமைந்து உள்ளது. அந்தக்கால இலக்கிய சொற்களை இந்தக்கால எணினி முறையில் உள்ள பயன்பாடுகளையும் இணைப்பது முக்கியமான ஒன்றாகும்.

எணினி முறையில் ஆங்கிலம் புதிய உலகளாவிய பயன்பாட்டுச் சொற்களை முறைமைகளாக முற்றும் தழுவி, ஒரு தமிழ்ப் பேரகராதியாக இயற்றுதல், தொகுத்தல் தமிழ் அறிஞர்கள் ஈடுபாடு அதிகரிக்க வேண்டும்.

மேகக் கணிமையில் தள ஆக்க கூறுகள்:

பெருங்கணினி:

இது தொழில் மற்றும் நுகர்வோர் புள்ளிதிட்ட விவரங்கள் மற்றும் கணக்கெடுப்பிற்கான தகவல்களை செயல்படுத்தும் அதி முக்கிய மென் பயன்பாடுகளை பராமரிப்பதற்கும் உதவும் பெரிய வகை கணினி ஆகும்.

சேவையகம்:

சேவையகம் என்பது கோப்புகளை பதிவு செய்து வைக்கும் இடம் ஆகும். கணினித்துறையில், பயனர்களுக்கு தேவையான சேவைகளை தர கருவியும், மென்பொருட்களால் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு வடிவமைப்பதே சேவையகம் ஆகும். இவை கோப்பு சேவையகம், வலை சேவையகம் எனப்பிரிக்கலாம். இவை முறையே வாடிக்கையாளர்-சேவையகம் எனவும் முறையிலும் செயல்படும்.

செயலி:

செயலி என்பது ஒரு பொருள் செய்யக்கூடிய செய்கையை விவரிக்கும் நிரல் தொடர் செயலை செய்ய

வல்ல ஆணைத்தொடர்கள் ஆகும். கைபேசி செயலி, கணினியில், எணினியின் தொடர் செயற்பாட்டு கருவி ஆகும்.

இயக்குதளம்:

கணினியின் உள் உறுப்புதளங்கள் இயக்க உதவும் சாளர முறைமை, லினக்ஸ் இயக்க முறைமை ஆகும். கணினியின் உள் உறுப்புகளாகிய கருவியும் மற்றும் மென்பொருட்களை ஒழுங்குற ஒத்திணக்கத்துடன் இயங்க உதவும் நடுவண் அமைப்பாக இருக்கும் அடிப்படை மென்தளம் ஆகும். நிகழ்நேர இயக்குதளம், பயனர் இயக்குதளம், பற்பணி இயக்குதளம், பதிவேற்றப்பட்ட இயக்குதளம் போன்றவை ஆகும்.

தேக்ககம்:

கணினியில் தேக்கி வைக்கக்கூடிய வகையில் பல சாதன கட்டமைப்பு சாதனங்கள் உள்ளன. தேக்கங்களில் உள்ளமை தேக்ககம், தொகுதிக் தேக்ககம். துண்மிகளும், எண்மி சார் நெறிமுறைகளும் ஒரு குறியீட்டு பகுதியாக உள்ளது. உள் கட்டமைப்பு: கணினி வலையமைப்பு செயலி என அழைக்கப்படும் சேவையாக மென்பொருள் தளம் தரவு நடுவங்கள் உலாவிகள் போன்றவைகளின் நிலைப்பாட்டினை அன்றாடம் கண்காணிக்கப்பட வேண்டும்.

மேகக் கணிமைப் பொருளாதாரம்:

மூலதன செலவு, நிலையான செலவு, இயங்குமுறை செலவு ஆகியவற்றை முன்னால் திட்டமிட்டு நடைமுறைக்கு ஏற்ப அன்றாட பொருட்களின் திறன் மேம்பாட்டிற்கு ஏற்ப மேக கணிமை பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சிக்கல்களும் தீர்வு:

ஒவ்வொரு தமிழ் இணைய தளங்களும் ஒவ்வொரு விதமான எழுத்துருக்களைக் கொண்டு வடிவமைக்கப் படுவதால் அத்தளங்கள் திரைக்கு வரும்போது காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. மேலும் எழுத்துக்கள் தாறுமாறாக வருகின்றன. இதனால் பயனாளியின் நேரமும், பணமும் வீணாகிறது.

இதனைத் தவிர்க்க எளிதில் பதிவிறக்கம் செய்யக்கூடிய எழுத்துருக்கள் அல்லது தானாகவே பதிவிறக்கம் செய்யும் வகையில் அமைப்பதால் திரையில் விரைவாகவும், சரியாகவும் வருவதற்கு அதிக வாய்ப்புகள் உள்ளன. பல தமிழ் இணையதளங்களின் பகுதிகள் பெரும்பாலும் அவ்வப்போது புதுப்பிக்கப் படுவதில்லை. குறைந்தது

மாதத்திற்கு இருமுறையாவது தளங்களில் உள்ள தகவல்களைப் புதுப்பிப்பதால், தளங்களைப் பார்வையிடும் பார்வையாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்க வாய்ப்புள்ளது.

தகவல்களை முந்தித்தருவதை நோக்கமாகக் கொண்ட பெரும்பாலான இணையதளங்கள் அச்சப்பிழையுடன் தகவல்களை வெளியிடுகின்றன. இதனைத் தவிர்க்க சாதாரண இதழ்களில் பிழை திருத்துவோரைக் கொண்டு பிழை திருத்தி வெளியிடுவது போன்று இணையத்திலும் தனியாகப் பிழைகளைத் திருத்தும் பணியாளர்களை நியமித்து பிழையின்றி இணையத்தில் செலுத்தினால் சிறப்பாக இருக்கும்.

இணையத்தில் நாம் பயன்படுத்திய மின் அஞ்சல்களைப் பிறர் பார்த்து அதனைத் தவறாகப் பயன்படுத்தவும் அதிக வாய்ப்புகள் உள்ளன. எனவே அதைத் தடுக்கும் வகையில் பல புதிய மென்பொருட்களைப் பயன்படுத்தி அதைத் தடுக்க முடியும். இணையத்திற்காக ஒருவர் எழுதி அனுப்பும் படைப்புகளைப் பிறர் பெயரில் வெளியிட்டு விடுகின்றனர். எனவே இதுபோன்ற தவறுகளைத் தடுக்க போதிய சட்டமும் போதிய தடுப்பு நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ள வேண்டும். தகவல்களை நம்பகத் தன்மையுடன் வெளியிட அனைத்துத் தமிழ் இணையதளங்களும் முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும். இணையத்தில் தமிழ் மென்மேலும் வளர மேற்கூறிய முயற்சிகள் விரைவாக நடைபெற்றால் இதன் மூலம் தமிழ் இணையத்தில்

நல்லதொரு நிலையினை மேலும் விரிவாக்கம் செய்ய முடியும்.

தீர்வு:

ஒருங்குறி முறையில் எழுத்துருக்களை ஒருங்கிணைக்க முடியும். தமிழ் இணையத்தளங்கள் தொடர்ந்து பதிவுகளை வெளியிடும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் அச்சப்பிழையுடன் நிலவும் இணையச் சொற்களை தானியங்கி திருத்தம் மூலம் சரியான சொற்களை பயன்படுத்தலாம். மின்னஞ்சல்களை பிறர் பார்க்காத வண்ணம் பாதுகாப்பு கூடு அடுக்கு மூலம் தவிர்க்கலாம். ஒருவர் எழுதி அனுப்பும் தகவல்களை மற்றவர்கள் மாற்றுவது, தற்பொழுது அசல் பதிவிலே தேதி, நேரத்தை வைத்து அசல் பிரதியை எளிதில் கண்டுபிடித்து விடலாம். தமிழ் வலையொளி மேலும் பல முயற்சி தொடர்ந்து எடுப்பதனால், விரைவில் நல்லதொரு உருமாற்றத்தை நிலை நாட்ட முடியும்.

உசாத்துணை :

1. தமிழ் இணைய கல்வி கழகம்.
2. உலகமயச்சூழலில் கற்றல் கற்பித்தலும் கலைச் சொல்லாக்க சிக்கல்களும்.
3. கணம் இனி - கணினி எண்ணில் எணினி.
4. சொற்குவை இணையம்.

கண் சொல்லும் பொருள்

திரு கி. தமிழ்மணி

மொழியியல்சார் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டம் பெற்றவர். செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தில் பதிப்பாசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

முன்னுரை:

மாந்த ஆற்றல் என்பது மற்ற எல்லா ஆற்றலுக்கும் முன்னோடியானது; அடிப்படையானது. தற்போது வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள அனைத்துக் கருவிகளும் மாந்தத்திறனையோ மாந்த முயற்சியையோ மாந்த உடலமைப்பையோ முன்மாதிரியாகக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன எனக் கூறலாம்.

மாந்த ஆற்றலில் மிக முக்கிய பங்கு வகிப்பது மொழியாகும். ஒரு மொழிதான் மாந்தனின் மற்றெல்லா ஆற்றல்களிலும் முதன்மையானது. அந்த ஆற்றல் அறிவு வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக அமைகின்றது. மொழியானது மாந்த இனத்தோடு நெருங்கிய உறவு உடையது எனலாம். மாந்தக் குழுகத்தில் நிகழும் மாற்றங்களை மொழிதான் வெளிப்படுத்தும். அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகள் போன்றவை மாந்தக் குழுகத்தின் மாற்றத்திற்கான காரணமாக அமைகின்றன.

இத்தகைய மாற்றத்திற்கேற்ப மொழியினைப் புதுப்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு புதுப்பித்துக் கொள்ளாத மொழி மக்களின் பயன்பாட்டிலிருந்து மறைந்தொழியும்.

அப்படிப் புதுப்பித்தலாவது முன்னாள் பழையமையையும் பின்னர் புதுமையையும் ஒன்றிணைத்துச் செல்வதாய் அமைந்தொழுக வேண்டும். இவ்வாறு இல்லையென்றால் புதுப்பித்தலால் எந்தப் பயனும் இல்லை. இப்புதுப்பித்தலைப்

புதுமையாக்கம் (நவீனமாக்கம்), சொல்லாக்கம் என்று இரு வகையாகக் கூறுபடுத்தலாம்.

சொற்களை உருவாக்குவதற்கு அந்த மொழிச் சொற்களில் வேர் பற்றிய கருத்தில் தெளிவு வேண்டும். அவ்வாறு வேர் பற்றிய கருத்துகளில் தெளிவின்றி உருவாக்கப்படும் சொற்கள் நிற்காது அல்லது நிலைக்காது எனக்கூறலாம். வேர்ச் சொற்கள் பற்றிய புரிதலை சொல்லாக்கத்திற்கு அடிப்படையாகும். ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் ஒரு பொருள் உண்டு என்பதை,

“எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” (தொல்.பெய. 1) என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவழி உணரலாம்.

சொல்லாக்கமும் இயையும்:

ஊடு+கதிர்	ஏவு+கணை
வான்+ஓலி	படகு+ஓட்டி

இவ்வாறு இருவேறு சொற்களை இணைத்துச் சொல்லாக்கம் செய்யும்போது தனித்து நிற்கும் சொல்லும் இணையும் சொல்லும் இயைபுடையனவாக இருத்தல் வேண்டும்.

மேற்கூறியவற்றில் ஊடு எனும் சொல்லோடு இணையும் சொல்லாகிய “கதிருக்கு” ஊடுருவிப் பாயும் ஆற்றல் இருக்க வேண்டும் என்பதாகும். ஊடுருவும் ஆற்றலில்லாச் சொல் இதனோடு இணைய முடியாது.

அதுபோலவே கணை என்னும் சொல்லுக்கும் ஏவு என்கிற வினைக்கும் உள்ள பொருத்தப்பாட்டினை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

வான் என்பதற்கும் ஒலி என்பதற்கும் உள்ள பொருத்தப்பாட்டினை அறியலாம்.

படகு என்பதற்கும் ஓட்டி என்பதற்கும் உள்ள பொருத்தப்பாட்டினையும் ஊன்றிக் கவனித்து உணரலாம்.

நகம் + வெட்டி (நகம் என்பது அயற்சொல். 'உகிர்' என்பதே தமிழ்ச்சொல்)

பாக்கு+வெட்டி மண் + வெட்டி

என்ற இச்சொற்களில் நிற்கும் சொல் வேறு வேறாக இருந்தாலும் இணையும் சொல் ஒன்றே. பாக்கு மண் நகம் இம்மூன்றும் வெட்டும் தன்மையுடையதாக இருப்பினும் இம்மூன்றுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டின் உண்மையை உணரலாம்.

சொல்லாக்கம்

புதிய பொருளை உணர்த்த உருவாகும் சொல்லின் நிலையையே சொல்லாக்கம் என்பர். அவ்வாறு வேர்ச் சொற்களுடன் முன்னொட்டுகளையும் பின்னொட்டுகளையும் இணைத்துச் சொல்லாக்கம் செய்வர். இதனை,

ஒளி + படம் = ஒளிப்படம்

ஒளிப்படம்+அச்சு=ஒளிப்பட அச்சு

ஒளிப்படம் +அச்சு+கூடம்=ஒளிப்பட அச்சுக்கூடம்

என்பன போன்ற சொற்களால் அறியமுடிகின்றது.

சொல் தரும் பொருள்

ஒரு சொல்லானது ஒரே பொருளைத் தரும் என்று கூற முடியாது. அதாவது கண் என்னும் சொல் காணும் உறுப்பைக் குறிக்கிறது. இருப்பினும் அதன் தன்மையையும் பொருண்மையையும் பயன்பாட்டையும் இன்னும் பிறவற்றையும் அடித்தளமாகக் கொண்டு பல்வேறு சொற்கள் பல்வேறு பொருளைத் தருகின்ற போக்கைக் காணலாம்

கண் = காண்பது

கண்= திறந்து மூடும் இயல்பு கொண்டது

அவ்வாறே திறந்து மூடும் இயல்பைக் கொண்டதையும் நாம் கண் என்றே அழைக்கிறோம்.

ஒரு அணையின் மதகும் அல்லது ஏரியின் மதகும் திறந்து மூடும் இயல்புடையன. அதனால், அவற்றையும் கண் என்றே அழைக்கிறோம். ஏரியின் மதகைத் திறந்து விடுவதற்குக் கண்ணைத் திற என்று சொல்லும்

வழக்கை நம்மால் அறிய முடிகின்றது.

சிறு உறுப்பாகிய ஊசியின் சிறு துளையையும் கண் என்றே சொல்லுகிறோம்.சிறிய கண்ணுள்ள வலையைக் கண்ணி வலை என்றழைக்கும் வழக்கம் உள்ளதைக் காணலாம். ஊர்ப்புறங்களில் கண்ணி வைத்துப் பிடித்தல் என்பது சிறு வலையை வைத்துப் பிடிப்பதைக் குறிக்கும்.

கண்கண்ட தெய்வம் என்னுமிடத்தில் கண் என்பது அறிதல் பொருளைத் தரும். கண்ணில் பட்டுவிடும் அல்லது கண்ணில் படவில்லை என்னுமிடத்தில் நோய் பொருளாகக் கண் என்ற உறுப்பில் பட்டுவிடும் என்னும் பொருளையும் நிழற் பொருளில் பார்வையில் பட்டு விடும் பார்வையில் படவில்லை என்னும் பொருளையும் தரும்.

எனவே தான் கண்+ஓட்டம்-மூகண்ணின் ஓட்டம் என்று கொள்ளாமல் கண்ணோட்டம் என்னும் சொல்லைக் கருணையைக் குறிக்கும் சொல்லாகக் கொள்வது சொல்லியல் மரபாகும். அதேபோன்று கண் அவிழ்ந்து விட்டதா கடவுளே, என்று குறிப்பிடும்போது கண் கருணை என்ற பொருளில் அமைந்து கருணை இல்லையா என்ற பொருளில் அமைவதையும் நாம் அறிய முடியும். கண்ணுடைய மாரி என்ற இடத்தில் "கண்" என்பது அருளைக் குறிக்கும்.

கண்ணானது மயிர்க் கண், கொப்புளக் கண், என்ற இடத்தில் நுண்துளையைக் குறிக்கும்.அதுபோல இது காணும் இது காணாது என்று வரும் இடங்களில் போதும் போதாது என்னும் பொருளைத் தருவதைக் காண்கிறோம். கண்ணியம், கண்விழி, குழந்தையை உறங்க வைக்கும் தாயானவள் கண்வளர்வாய் என்று தாலாட்டுப் பாடுவாள். இறந்தவர்களைக் கண்மூடினார் என்பது மரபு. அதுபோல அவள் மீது எனக்கொரு கண் என்று இளைஞன் ஒருவன் சொன்னால் விருப்பத்தின் தொடக்கமாகும். அவன் மீது ஒரு கண் இருக்கட்டும் என்றால் அது எச்சரிக்கை செய்யும் குறிப்பு மொழியாகும். கண்கொள்ளாக் காட்சி என்றால் வியப்பின் உச்ச நிலையைச் சொல்வதாகும். கண்அழுகிவிட்டது என்பது அழுகிய தேங்காயைக் குறிக்கும். கண் விட்டுப்போச்சு என்றால் துணி கிழிந்ததைக் குறிக்கும். இதைப் போன்று மூன்று கணுவையும் கண் என்றே வழங்கும் மரபு உண்டு

இப்படியாகக் கண் என்னும் சொல் காணும் அல்லது காணுமிடத்திற்கு ஏற்ப பொருள் தந்து சிறப்பிக்கும் வன்மையும் வண்மையும் பொருந்தியது. அதுபோல கண்ணுக்குக் கண்ணான தமிழ்ச் சொற்களின் அருமை பெருமைகளைக் காணக் கண் கோடி வேண்டும்.

தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும் ! தீர்வுகளும்!

திரு துரை தனபாலன்

தமிழ் இலக்கியமாமணி உட்பட பல விருதுகளைப் பெற்ற இவர் தமிழ் உச்சரிப்புப் பயிற்சியும், திருக்குறளும் இலவயமாக மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கிறார்.

முன்னுரை:

“ஓங்கல் இடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
எங்கொலி நீர்ஞாலத் திருளகற்றும் – ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரோன் ஏனையது
தன்னேர் இலாத தமிழ்”

என்ற தண்டியலங்காரப் பாடல் கூறுவது போல, ஞாலத்தின் இருளகற்றும் ஞாயிறென, மாந்தரின் அறியாமை இருளகற்றி அறிவொளி அளிக்கவல்ல நம் அருந்தமிழ் மொழி, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் தொன்மையுள்ள தன் நீண்ட வரலாற்றில், பற்பல இடர்ப்பாடுகளைத் தாண்டியே பயணித்து வந்துள்ளது. அவ்வகையில், இன்றும் பல இடர்கள் நம் இன்தமிழைத் தொடர்ந்தவாறே உள்ளன. அவற்றுள் முக்கியமான ஒன்று, நம் இளைஞர்கள் நம்தமிழ் நாட்டிலேயே தூயதமிழில் பேசுவதில் பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும் அவலநிலை ஆகும்.

‘ஏறு தழுவும்’ வீர விளையாட்டுக்கான தடையை உடைக்க, தமிழன் என்ற இன உணர்வுடன் ஒருங்கிணைந்து நடத்திய ஒப்பற்ற போராட்டத்தால் வெற்றிவாகை சூடிய நம் வீர இளைஞர்கள், அன்றாட வாழ்வில், தூய தமிழில் பேச முனையும்போது பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களையும், அவற்றிற்கான

தீர்வுகளையும் குறித்து இக்கட்டுரையில் நாம் காண்போம்.

சிக்கல்களும் தீர்வுகளும் :

தூயதமிழில் தொடர்ந்து பேச இயலவில்லை என்று கூறி, அவ்வாறு பேசும் முயற்சியைக் கைவிடுவோர் நம்மில் பலராவார்; ஆனால், உண்மையில் அவர்களின் இயலாமை காரணமன்று, அவர்களுக்கு நாம் உதவாமையே காரணம் என்பது சற்று சிந்தித்துப் பார்த்தால் நமக்கு நன்கு புரியும். எனவே, நம் இளைஞர்களுக்கு நல்வழி காட்டுதற்காக, அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் குறித்து நாம் ஆராய்வது முக்கியம் ஆகும்.

● பிறமொழிச் சொற்கள் கலப்பு: தூயதமிழ் பேசுவதில் உள்ள தலையாயச் சிக்கல் பிறமொழிச் சொற்கள் கலப்பே ஆகும். ஒரு காலத்தில் தமிழ் மொழியில் சமற்கிருதம் ஊடுருவி ‘மணிப்பிரவாள நடை’ எனும் கேடு உருவாகியது; அப்போது ‘தமிழ்க் கடல்’ மறைமலையடிகளும், தமிழறிஞர்கள் பலரும் ஒன்று சேர்ந்து, தனித்தமிழ் இயக்கம் உருவாக்கி, தூய தமிழைக் காத்தனர். தற்போது அதேபோல, தமிழ் மொழியில் ஆங்கிலம் ஊடுருவி ‘தமிழ்கிலம்’ எனும் கேடு உருவாகியுள்ளது. இருநூறு ஆண்டுகள் ஆங்கிலேயர் நம்மை ஆண்ட காலத்திலும், அவர்களுக்கு முன் பிற அயல்நாட்டவர் நம்மை ஆண்ட

காலத்திலும் ஏராளமான அயற்சொற்கள் தமிழில் கலந்துவிட்டன. சிற்றூர்களில் வாழும் மக்களின் பேச்சு வழக்கிலும் கூட இந்தப் பிறமொழிச் சொற்கலப்பு நுழைந்து, நூறாண்டு காலத்திற்கும் மேலாக அவை மக்கள் மனதில் ஆழமாக வேர் விட்டு ஊன்றியுள்ளன.

● எதிர்மறை நிலை: எது தமிழ்ச்சொல், எது அயற்சொல் என்பதில் பெரும்பான்மையான மக்களிடையே பொதுவாக ஒரு குழப்பம் உள்ளது. மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அருந்தமிழ்ப் பெயர்களை விடுத்து, அயல்மொழிப் பெயர்களைப் பொருள் புரியாமலே சூட்டி மகிழும் அவநிலை காணப்படுகிறது. பிள்ளைகளுக்கு மட்டுமின்றி அங்காடிகளுக்கும், வணிக நிறுவனங்களுக்கும் கூட அயல்மொழிப் பெயர்களுடைய பெருமையுடன் சூட்டுகிறார்கள். மேலும், திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சித் தொடர்கள், கதைகள், கவிதைகள் என அனைத்திலும் தூயதமிழ்ப் பயன்பாடு செயற்கையாகத் தோன்றும் என்றும், பிறமொழிச் சொற்கள் அதிகம் கலந்தால்தான் இயற்கையாக இருக்கும் என்றும் கூறிப் பிறமொழிக் கலப்பினைப் பெருமளவில் அனைவரும் செய்கிறார்கள். இதனால் உருவாகும் எதிர்மறையான மன்பதை(சமுதாய)ச் சூழ்நிலையே தூய தமிழில் பேச விரும்பும் இளைஞர்களுக்கு முதல் எதிரி ஆகும்.

● ஆங்கிலவழிக் கல்வி: அடுத்து, ஆங்கில வழியில் (English medium) கல்வி கற்பிக்க அனுமதிக்கப்பட்ட நாள் முதல், தம் பிள்ளைகள் ஆங்கிலத்தில் பேசினால்தான் அழகு, அறிவு என்ற தவறான கருத்தில் பெரும்பான்மையான பெற்றோர்கள் அதிகப் பணம் செலவழித்து, தனியார் பள்ளிகளில், ஆங்கில வழியில் தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைத்து வருகிறார்கள். அதன் விளைவு, இன்று தாய்மொழியாம் தமிழிலும் தவறின்றிப் பேசத் தெரியாமல், அயல்மொழியாம் ஆங்கிலத்திலும் அரைகுறை அறிவோடு, இரண்டுங்கெட்டானாக ஒரு தலைமுறையே உருவாகியுள்ளது. மேலும், தூயதமிழில் பேசவேண்டும் என்னும் மொழி உணர்வு கொண்ட இளைஞர்களை மற்றவர்கள் இழிவாகப் பேசும் கீழ்நிலையே எங்கும் காணப்படுகின்றது.

● முன்னேர் வழி: 'முன்னேர் வழியே பின்னேர் செல்லும்' என்பது முதுமொழி ஆகும். முன்பெல்லாம் தமிழ் ஆசிரியர்கள் தமிழ் மொழி இலக்கண, இலக்கியங்களை ஐயம் திரிபுறக் கற்று, அவற்றை ஆழ்ந்த புலமையுடனும், அழகான உச்சரிப்புத்

தெளிவுடனும், மாணவர்களுக்குத் தமிழ் மொழி மீது ஆர்வம் ஏற்படும் வகையில் சிறப்பாகக் கற்பித்தார்கள். ஆனால் இன்று, அரசுப் பள்ளிகளிலும், தனியார் பள்ளிகளிலும் பணிபுரியும் பல ஆசிரியர்கள், தாம் வாங்கும் ஊதியம் ஒன்றையே குறியாகக் கொண்டு, மாணவர்களுக்குத் தமிழைத் தெளிவுறக் கற்பிக்கும் ஆர்வமின்றிச் செயல்படுகிறார்கள். ஆசிரியர்களில் பலருமே தமிழைப் பிழையின்றியும், பிறமொழிக் கலப்பின்றியும், முறையான உச்சரிப்பு இன்றியும் தவறாகப் பேசி வருகிறார்கள். அந்நிலையில் அவர்களிடம் பயிலும் மாணவர்கள் தூயதமிழில் பேச விரும்பினாலும், சரியான வழிகாட்டல் இன்றித் தடம் மாறுகிறார்கள்.

● மாணவர் மனநிலை: அதேபோல், மாணவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் இப்போதெல்லாம் சில திரைப்படங்களில், நல்ல தமிழில் பேசுவதை நகைச்சுவையாகச் சித்தரிக்கும் மடமையினால் மனம் மயங்கி, வழக்கத்தில் உள்ள கலப்புத் தமிழிலேயே பேச முற்படுகிறார்கள். மக்களிடையே செல்வாக்குள்ள ஊடகங்களிலும், இணைய தளங்களிலும் கலப்புத் தமிழே மிகுந்து இடம் பெறுவதால், தூயதமிழில் பேச அவர்கள் ஊக்கம் கொள்ள இயலாமல் போய்விடுகிறது. மேலும், ஆங்கிலத்தில் பேசினால்தான் பலரும் மதிப்பார்கள் என்ற தவறான எண்ணத்தினாலும் அவர்கள் அரைகுறையாக ஆங்கிலமும் தமிழும் கலந்து பேசுகிறார்கள்.

● வேலைவாய்ப்பு நிலை: உலகமயமாக்கலினால் உலகமே இன்று ஒரு சிற்றூர் எனும் நிலை உருவாகி உள்ளது. அதனால், கணினி தொழில்நுட்பம், மருத்துவம், பொறியியல் படிக்கும் மாணவர்கள் அனைவருமே வெளிநாடுகள் சென்று, நல்ல நிறுவனங்களில் சேர்ந்து, நிறையப் பொருளீட்டும் ஆவலில், அதற்கு ஆங்கிலம் நன்கு கற்க வேண்டும் என்று கருதி, அதற்கே முக்கியத்துவம் அளிப்பதால், பெரும்பான்மையான மாணவர்களுக்கு தூயதமிழில் பேசிப் பழகும் சூழல் அமையாமலே போய் விடுகிறது.

தீர்வுகள்:

ஏற்கனவே தமிழ் வளர்ச்சிக்கென்றே ஒரு தனித்துறை அமைத்துப் பல அருமையான செயல்பாடுகள் வழியே அருந்தமிழ் வளர்த்து வரும் நம் தமிழக அரசானது மேலும் சில முக்கியமான முன்னெடுப்புகளைச் செய்வதன் மூலம், தமிழார்வம்

மிக்க இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களைக் களைந்து, நம் தாய்மொழியை மேன்மையுறச் செய்யலாம்.

1. முதலில், நம் குழந்தைகளுக்குப் பொருள் அறியாமல் வடமொழிப் பெயர்கள் சூட்டும் வழக்கத்தை விடுத்து, அழகுத் தமிழில் நற்பெயர் சூட்டும் வழக்கம் பெற்றோர்களிடையே வர வேண்டும். பிள்ளைகளுக்கு நாம் வைக்கும் பெயர் என்பது நம் இனத்தின் அடையாளம் என்பதைப் பெற்றோர்கள் உணர வேண்டும். அதேபோல, அங்காடிகளுக்கும், வணிக நிறுவனங்களுக்கும், நற்றமிழ்ப் பெயர்கள் சூட்டப்பட வேண்டும். இதனை அரசு தனது பரப்புரைகளாலும், சட்டத்தின் துணை கொண்டும் செயல்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் தூயதமிழில் பேச விரும்பும் இளைஞர்களின் தமிழ் உணர்வினைத் தூண்டக்கூடிய நல்லதொரு சூழ்நிலை உருவாகும்.

2. தமிழ்ச்சொல், பிறமொழிச்சொல் குழப்பம் தவிர்க்க, நாம் அன்றாடம் பேசும் தமிழில் கலந்துள்ள பிறமொழிச் சொற்களை அனைத்தையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு விரிவான பட்டியல் இட வேண்டும். பின்பு அவற்றிற்கு மாற்றான, ஈடான நற்றமிழ்ச் சொற்களை அறிஞர் குழு ஒன்றின் உதவியுடன் தேர்ந்தெடுத்து, விரிவானதோர் அகரமுதலியினை நாம் உருவாக்க வேண்டும்; அவற்றில் மக்களிடையே மிகுந்த புழக்கத்தில் உள்ள சொற்களை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்து, எளிய 'தனித்தமிழ்க் கையேடாக'ப் பதிப்பித்து, பல்துறைகளைச் சார்ந்த கலைஞர்கள் துணையுடன் அவற்றை மக்களிடம் கொண்டுசேர்க்க வேண்டும்.

3. ஆரம்ப நிலையில் இருந்தே ஆங்கிலவழிக் கற்பிக்கும் இப்போதுள்ள கல்வி முறையை அடியோடு அகற்றி விட்டு, தமிழ்வழிக் கல்வி முறையைத் தமிழகமெங்கும் கொண்டுவர வேண்டும். ஒன்றாம் வகுப்பு முதல் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை அனைத்துப் பாடங்களையும் தமிழிலேயே கற்பிக்க வேண்டும். தாய்மொழி வழியில் ஆரம்பக் கல்வி கற்றுத் தெளிவு கொண்ட மாணவர்களால்தான் ஆங்கிலம் போன்ற பிறமொழியையும், மற்ற பாடங்களையும் நன்கு புரிந்து படிக்க இயலும். ஆரம்பக் கல்வியே ஆங்கில வழியில் என்று இருப்பதால், மாணவர்கள் தாய்மொழியும் அறியாமல், அயல்மொழியும் புரியாமல் தடுமாற்றம் அடையும் தற்போதைய நிலையை மாற்றவேண்டும்.

4. ஐந்தாம் வகுப்பில் இருந்து ஆங்கிலம் என்பது, முன்பு போல, ஒரு மொழிப்பாடமாக மட்டுமே அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். (அறிஞர் அண்ணா, அப்துல் கலாம் ஐயா, 'சந்திரயான்' விஞ்ஞானிகள் திரு.மயில்சாமி அண்ணாதுரை, திரு.சிவன் என ஏராளமான அறிஞர்கள் தமிழ் வழியில் கல்வி கற்றவர்களே; அவ்வாறு தாய்மொழி வழியே கல்வி கற்றதனால்தான், அவர்களின் சிந்தனைத் திறன் விரிவடைந்து, அவர்களால் சாதனைகள் பல படைக்க முடிந்தது.) அதன்பின் கல்லூரியில், அனைத்துப் பாடநூல்களும் முழுமையாகத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படும் வரை மட்டுமே, ஆங்கில வழியில் பாடங்களைக் கற்பிக்கலாம். எந்த விருப்பப் பாடம் எடுத்தாலும் சரி, இளங்கலைப் பட்டம் வாங்கும் வரை, தமிழும் கட்டாயமாக ஒரு பாடமாக இருக்க வேண்டும். இப்போது போல, தமிழே படிக்காமல் எந்த ஒரு மாணவரும் பட்டம் பெறலாம் என்ற நிலை ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.

5. தமிழில் உயர் படிப்புகளைக் கற்பிக்க இயலாது என்று பலரும் இங்கு தவறாகக் கருதுகிறார்கள் ; ஆனால், இன்று கரோனா (தீநீண்டி) நோய் போல, 1857ல் உலகெங்கும் காலரா நோய் பரவிய காலத்தில், சாமுவேல் ஃபிஸ்க் க்ரீன் எனும் அமெரிக்க மருத்துவர், யாழ் நகருக்குச் சென்று, அங்குள்ள தமிழ் மக்களைக் காக்கும் நோக்கில், தமிழ் இளைஞர்களுக்கு மருத்துவக் கல்வி அளிப்பதற்காக, பல மருத்துவ நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து, ஏராளமான மருத்துவக் கலைச்சொற்களை உருவாக்கி, மருத்துவப் படிப்பையே தமிழில் கற்பித்து, சிறந்த மருத்துவர்களை உருவாக்கினார். அந்நிகழ்வானது தமிழ் வழியில் எந்தவோர் உயர் கல்வியையும் கற்பிக்க முடியும் என்பதனை உறுதியாக உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டிய உயரிய நிகழ்வாகும்.

6. தமிழக அரசானது பத்தாண்டுக்கு முன்பே பொறியியல் படிப்புகளைத் தமிழ்வழியில் கற்பிக்கத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளது; எனவே, வல்லமை வாய்ந்த மொழியினைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, வழியற்றோர் போல நாம் வாடி நிற்காமல், எண்ணித் துணிந்து கருமம் ஆற்றினால், எண்ணியாங்கு எய்தலாம் என்பது திண்ணம் ஆகும்.

7. பிரெஞ்சு மொழியை அந்தநாட்டு அரசாங்கமே பிறமொழிக் கல்வியிலிருந்து மீட்டெடுத்தது போல (மைக்ரோசாப்ட் நிறுவனம் ஒருமுறை ஒப்பந்தத்தை மீறி,

ஒரு மென்பொருளை ஆங்கிலத்தில் அளித்தவுடன், பிரெஞ்சு அரசினர் அதற்கு ஒரு தண்டத்தொகையை அவர்கள் கணக்கில் ஏற்றி, அந்த மென்பொருளை மைக்ரோசாப்ட் பிரெஞ்சு மொழியில் மாற்றித் தரும் நாள் வரை தனியாக மற்றொரு தண்டத்தொகையும் கணக்கிட்டு வாங்கினர், நாமும் முனைப்புடன் பல செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். எழுதப்படும் எல்லா நூல்களையும் தனித்தமிழ் ஆய்வுக்குழு ஒன்றின் தணிக்கைக்குப் பின்பே அச்சேற்ற அனுமதி அளித்து, அதன் பின்னும் பிறமொழி கலந்து எழுதுவோர்க்கு தண்டத் தொகை விதிக்க வேண்டும்.

8. மக்கள் தொடர்பில் உள்ள ஊடகங்கள் அத்தனையும் தனித்தமிழ் தணிக்கைக்கு உட்பட வேண்டும். விதிமுறைகளை மீறுவோர் மீது தண்டத் தொகை விதிப்பது உள்ளிட்ட பலவிதமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். பிரான்சு நாட்டினர் இத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு தங்கள் தாய்மொழியை பிறமொழிக் கலப்பிலிருந்து மீட்டெடுத்தது போல நாமும் செயல்பட்டு, நம் தமிழ் மொழியை மீட்டெடுக்க வேண்டும்.

9. ஆசிரியர்கள் உள்ளத்தில் அவர்தம் பணியின் மேன்மையானது நன்கு பதியுமாறு, அவர்களின் பயிற்சிக் காலத்திலேயே பயிற்றுவிக்க வேண்டும். அவர்களின் பயிற்சிக் காலப் பாடத்திட்டங்கள், பணிக்காலச் செயல்பாட்டு முறைகள் அனைத்தும் மேம்படுத்தப்பட்டு, ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, தமிழ் ஆசிரியர்களுக்குச் சிறப்பான உச்சரிப்புப் பயிற்சிகள் கட்டாயம் ஆக்கப்பட வேண்டும்.

10. அண்மையில் கோவை தூயதமிழ் இளைஞர் பாசறை மற்றும் தமிழக அரசு செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் இணைந்து நடத்திய சிறப்பான இணையவழி இளையோர் கருத்துரை அமர்வில் கூறப்பட்ட நல்ல கருத்துக்களான, 'பாடநூல்களில் உள்ள கலைச்சொற்களுக்கு மதிப்பெண்கள் அளித்து, தேர்வில் அதையும் ஒரு தாளாக இணைக்கலாம்;

தனித்தமிழில் பேசவும், எழுதவும் பயிற்சி அளித்து, தேர்வுகள் வைத்துப் பரிசுகள் வழங்கி ஊக்குவிக்கலாம்; ஒரே ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு இரு தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதால் (எ-டு - Whats app. - புலனம், கட்செவி) ஏற்படும் குழப்பங்களைத் தவிர்க்க அவற்றை நெறிப்படுத்துதல் நலம்' போன்றவற்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

11. தமிழ்வழிக்கல்வி பயின்றோர்க்கு அரசு வேலைவாய்ப்பில் இட ஒதுக்கீடு அளிக்கும் அருமையான திட்டத்தை அண்மையில் தமிழக அரசு அறிவித்துள்ளது; அந்த இட ஒதுக்கீடு அளவும், அது போன்ற அரசுத் திட்டங்களும் எண்ணிக்கையில் இன்னும் அதிகரிக்க வேண்டும்.

இதுபோன்ற பல செயல்பாடுகள் மூலம் தூய தமிழில் பேசும் ஆர்வமுள்ள இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களைக் களைந்து, அவர்கள் துணியும், தன்னம்பிக்கையும், உற்சாகமும் பெறும் சூழலினை உறுதியுடன் நாம் உருவாக்க வேண்டும்.

நிறைவுரை:

“அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும் பெருமை முயற்சி தரும்” (குறள் : 611)

இக்கட்டுரையில் இதுவரை நாம் கண்ட, சிக்கல்களுக்கான தீர்வுகள் ஒவ்வொன்றுமே செயல்படுத்துதற்கு அரிய செயல்களே ஆகும்; குறிப்பாக, பிறமொழிச் சொற்களுக்கு ஏற்ற மிகச் சரியான தமிழ்ச் சொற்களை அடையாளம் கண்டு, இல்லையேல் உருவாக்கி, அவற்றை மக்களிடையே கொண்டு சேர்ப்பது என்பது ஓர் இமாலயப் பணியே ஆகும். ஆயினும், வள்ளுவரின் வாய்மொழிக்கேற்ப, நாம் அரிய செயலென்று அயர்ந்து ஓய்ந்து விடாது, முயற்சியுடன் முனைந்து செயல்பட்டால், மலை போன்ற பணியின் சுமையும் மலை சூழ்ந்த பனியென விலகி, நிலையான பெருமையினை நல்கும்; அதன்வழி தூயதமிழ் பேசுவதில் துடிப்புடைய இளைஞர்களின் எண்ணிக்கை பெருகி, எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்ற ஏற்றநிலை நம் நாட்டில் உருவாகும்.

கம்பனின் கவிச்சொற்கள்

முனைவர் **ம. தனலெட்சுமி**

தமிழ் இலக்கியமாமணி உட்பட பல விருதுகளைப் பெற்ற இவர் தமிழ் உச்சரிப்புப் பயிற்சியும், திருக்குறளும் இலவயமாக மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கிறார்.

நுழைவாயில்

ஓர் இலக்கியம் காலத்தை வென்று வாழ்வதற்குக் காரணம் அதன் கவிதைப் பண்பு எனலாம். இலக்கியத்தின் பாடுபொருளும், நோக்கமும் அதன் காரணங்களாக அமைகின்றன என்றாலும் அதிலுள்ள கவிதைப்பண்பு முக்கிய காரணமாகின்றது. இன்றும் காலங்கடந்து கம்பராமாயணம் வாழ்வதற்குக்காரணம் அதிலுள்ள கவிதைப்பண்பாகிய சொல்லாட்சியாகும் இனிய ஓசை நயம், வளமான கற்பனை, கற்பனை விரியும் வருணனைகள் உவமைகள், உணர்ச்சிகள் கவிதையைச் சிறக்கச் செய்கின்றன. செய்யுளுக்கு உரிய அணிநலன்கள் கவிதைக்கு மேலும் அழகூட்டுகின்றன, இவையாவும் கம்பரின் கவிதையில் உண்டு. எனவேதான், “கல்வியில் பெரியன் கம்பன்”, “கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்” என்று புகழப்படும் கம்பரின் கவித்திறன் கற்றவரால் பாராட்டப்பெறுகிறது. ஆய்வின் எல்லை கருதி ஆரணியகாண்டம் விராதன் வதைப்படலத்திலுள்ள கம்பரின் கவிச்சொற்களை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

படைப்பாளியும் சொல்லாட்சியும்

ஒரு படைப்பாளி தான் வாழ்ந்த காலத்தில் மட்டுமல்லாது. அவன் பின்னரும் கூட அவனது படைப்புகள் அவன் புகழைப் பாடுமானால் அவனே

உண்மையான அந்த வகையில் கம்பன் தன் கவிச்சிறப்பால் இன்று வாழ்வது மட்டுமல்லாமல், அவன் தமிழ் மீது, கவி மீது கொண்ட காதலினால் பல கவிஞர்களை உயிர்த்தெழு கம்பனைப் போல், வள்ளுவனைப் போல், இளங்கோவைப்போல் பூமிதனில் யாங்கணுமே கூறத்தக்கது பிறந்ததில்லை” என்ற பாரதியின் வரிகள் நினைவு கூறத்தக்கது.

சொல்லாட்சி என்பது நடையைக் குறிப்பதாகும். காப்பியத்தின் மொழி தெளிவாகவும் விழுமியதாகவும் இருத்தல் வேண்டும் கருத்துகளைத் தெளிவுறச் செய்தற்குக் கவிஞன் அவற்றை மிகவும் தெளிவு வாய்ந்தவையாகவும் இயற்கையுமான சொற்கள் வாயிலாகவும் வெளியிட ஆனால் சாதாரண உரையாடல்களில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களும் அடிக்கடி கேட்டு மிகவும் பழக்கமான சொற்களும் காப்பியத்தில் இடம் பெறாமல் இருத்தல் இதனை, ”காப்பியப் பாடலின் மொழி தெளிவாக இருப்பது மட்டும் போதாது, அது விழுமியதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இதற்காக அது சாதாரண சொற்களையும் பேச்சு வழக்குச் சொற்றொடர்களையும் தவிர்ந்தல் வேண்டும் என்று சோசப் அடிசன் உரைக்கிறார்.

(Milton Criticism, James Thrope, P.53)

“உரிய சொற்கள் உரிய இடங்களில் பொருந்தி நடப்பதே நடை மொழியில் அழுத்தத்தையும்,

தெளிவையும் உருவாக்க முயலும் எல்லா வழி வகைகளையும் மொழிநடையிலின் கீழ் அடக்கலாம். இவற்றில் எல்லா மொழிகளிலும் பழமையான மொழியில்கூட ஊடுருவிச் செல்லும் உருவகங்களும் எல்லா அணி உருவகங்களும் சொற்றொடர் அமைப்பும் அடங்கும். அடுக்குநிலை, உயர்வு நவீற்சி, உச்ச நிலை என்றினை உருவங்களை அழகிய நடைக்குரியவை என ரெனிவெல்லாக் 1966:262) கூறுகிறார் என்பார் இசுந்தரமூர்த்தி (2013-3)

கவிச்சொற்றொடர்கள்

சங்கு அணங்கிய சலஞ்சலம்

விராதன் வரும்பொழுது சங்குகள் வருந்திப் பெற்றெடுத்த சலஞ்சலம் என்னும் சங்குகளினால் ஆன வளையல்களை அணிந்த கரங்களை முன்னும் பின்னும் வீசியவாறு வில்விரார்களுக்கு எதிரே வந்தான் என்று கூறுகிறார் இதில் வலம்புரிச் சங்கு என்பது குமார்க்கடலில் மிகவும் அபூர்வமாக கிடைக்கக்கூடியது. பெரும்பாலான சங்குகளுக்கு உள்ள சுழிக்கு எதிர்ப்புறமா இதன் சுழி இருக்கும். இங்குக் கம்பர் சலஞ்சலம் என்னும் சங்கினால் ஆன வளையல் என்று கூறியதன் நோக்கம் மாணிக்கத்திற்கு நிகரான விலை கொண்டது. ஆயிரம் இடம்புரிச் சங்குகளால் சூழப்பட்ட சங்கு வலம்புரிச்சங்கு என்றும் அதுபோன்ற 1000 வலம்புரிச் சங்குகளால் சூழப்பட்டது சலஞ்சலம் என்று நூல்கள் கூறுகின்றன. இது கண்ணபெருமானின் கையிலுள்ள பாஞ்சசன்யம் என்னும் சங்கு ஆகும்.

“சங்கு அணங்கிய சலஞ்சலம் அலம்பு தவளக்

கங்கணங்களும் இலங்கிய கரம், பிறழுவே

(ஆரணிய விராத.பா.2620)

சித்திரக் குனி சிலைக் குமார்

விராதன் வதைப் படலத்தில், அத்திரி முனிவரைச் சந்திக்கச் செல்லிராமன், இலக்குவனரைக் கூறும் கம்பர் சித்திரக் குனி சிலைக் குமார் என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதில், வேலைப்பாடு மிகுந்த வளைந்த வில்லுடன் விளங் இராமன், இலக்குவனரைக் கண்முன்னே கொண்டுவரும் சொற்கை கையாண்டுள்ளார்.

புண் துளங்கியன கண்கள்

கோபத்தால் விராதனின் கண்கள் சிவக்கின்றன. இதனை, கண்கள் சிவந்தன சிவந்த கண்கள் என்றெல்லாம் குறிப்பிடாமல், கோபத்தால் கண்கள் சூடேறிசிவப்பாகமாறியதை உட்பொருளாக்கி உடலிலே

ஏற்பட்ட புண் சிவந்து காணப்படுதலைப்போல கண்கள் இருப்பதை உணர்த்த புண் துளங்கியன கண்கள் என்று சொற்களைத் தேர்ந்து எடுத்துரைக்கின்றார்.

புறம் காணார் அகம் காணப் பொருள்

மனிதனின் புறம், மற்றும் அகத்தைக் காணும் பொதுத்தன்மை பொருந்தியவன் இராமன் என்பதைக் குறிக்க, கம்பன் புறம் காணார் அகம் காணா என்ற சொற்களைக் கையாளுகின்றார். இங்கு புறம் என்பது வெளிவேடம், அகம் என்பது மனநினைவு

“புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகங்குன்றி

மூக்கிற் கரியார் உடைத்து” (குறள்.277)

என்ற குறள் இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது.

தாய் அறியா கன்றில்லை

திருமால்தான் இராமனாக அவதரித்தவன், இவ்வுலகத்தாருக்குத் தாய் போன்றவன். தன் கன்றுகளாகிய இவ்வுலகத்து மக்களைத் தாயாகிய இராமனும் கன்றுகளாகிய இந்த உலகத்து மக்களும் ஒருவரை ஒருவர் அறியாமல் இருப்பார்களா என்பதை உணர்த்த “தாய்தன்னை அறியாத கன்று இல்லை தன் கன்றை ஆயும் அறியும்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

விரத ஒழுக்கம் பூண்டவள்

அயோத்தியினின்று புறப்பட்டது முதல் அத்திரி முனிவர் ஆசிரமம் அடையும் வரை சீதாபிராட்டியார் மரவுரி உடுத்தி விரத ஒழுக்கமே மேற்கொண்டிருந்தாள் என்பதைச் சுட்டும் கம்பனின் வரிகள்

“அணிகலன்

துன்னு தூசினொடு சந்திவை சுமந்த சனகன்

பொன்னொடு ஏகி” (ஆரணிய விராத.பா.2509)

உவமைகள்

விராதன் வருவதை உவமிக்கும் கம்பர் மதங்கொண்ட பெரிய பதினாறு யானைகளையும் அந்த யானைகளைப் போல் இரண்டு மடங்கான முப்பத்திரண்டு சிங்கங்களையும், மலையிலே வாழும், வட்ட வடிவமான கொடிய கண்களை உடைய பதினாறு யாளிகளையும் ஒழுங்காக நெருக்கமாகக் கோத்து, இடையே பொருந்தினவாகித் திகழும், மூன்று தலைகளையும் மிகுந்த கூர்மையையும், வலிமையையும் உடைய சூலத்தை ஒரு கையால் பிடித்தபடி, வில் வீரர் எதிரே, விராதன் வந்தான் என்று பாடல் முழுவதிலும் உவமைச்சொற்களைக் கையாளுகின்றார்.

“எட்டொடு எட்டு மதமா கரி இரட்டி அரிமா
வட்ட வெங் கண் வரை ஆளி பதினாறு வகையின்
கிட்ட இட்டு இடை கிடந்தன செறிந்தது ஒரு கைத்
தொட்ட முத்தலை அயில் தொகை மிடல் கழுவோடே

(ஆரணிய.விராத.பா.2610)

செக்கர் வான் மழை

கரிய விராதன் உருவைக் காட்சிப்படுத்த
மேகத்தையும், அவன் மார்பில் அணிந்த பக
விரர் குருதிபடிந்த சட்டைக்குச் செவ்வானும்
உவமையாகின்றன

*செக்கர் வான்மழை நிகர்க்க, எதிர்உற்ற செருஅத்து

உக்க விரர் உதிரத்தின் ஒளிர் செச்சையினோடே

(ஆரணிய விராத பா.2613)

கற்றை மாசணம்

விராதனின் தோற்றப்பொலிவைக் கூறும்பொழுது
மலைப்பாம்புகளை உரித்துக்கொண்ட தோல்கள்
அரைப்பட்டிகையாகக் கட்டிக்கொண்டான்
என்கிறார் இக்காலத்தும் பாம்புத்தோலால் அமைந்த
அரைப்பட்டிகை (பெல்ட்) உள்ளது எண்ணத்தக்கது.

“கற்றை மாசணம் உரித்த உரி கச்ச ஒளிரவே”

(ஆரணிய விராத பா.2619)

பஞ்சரக் கிளி (கூண்டுக் கிளி)

அரக்கனாகிய விராதனிடம் அகப்பட்ட
சீதையின் நிலையைச் சுட்டவரும் கம்பர் பஞ்சரக்
கிளி எனக் கதறு பாவை என்று குறிப்பிடுகின்றார்.
இதில், பூனை பதுங்கியிருந்து கிளியைக் கவர்ந்து
கொண்டு செல்லுதல் போல, விராதனும் சீதையைக்
கவர்ந்து கொண்டு சென்றான். கூட்டுக்கிளி தன்
இனத்தை நாடிச் செல்லாது, தன்னை ஆதரித்து
வளர்ப்பவனிடம் அவனை மகிழ்வித்துத் தங்குதல்
போலச் சீதாபிராட்டியும், தன் சுற்றம் முதலியவற்றைக்
கைவிட்டுத் தனக்கு எல்லா நலமும் நல்கும் தன்
நாயகனான இராமனைத் தொடர்ந்து வந்து, தன்
சொற்செயல்களால் அவனை மகிழ்வித்து அவனோடு
தங்குவதால் சீதாபிராட்டியைப் பஞ்சரக்கிளியாக
உவமிக்கின்றார்.

“பஞ்சரக் கிளி எனக் கதறு பாவையை விடா’

(ஆரணிய விராத.பா.2629)

இல்பொருள் உவமை

சிவந்த கண்ணையுடைய பாம்பானது இரண்டு
சுடரையும் பற்றுவதற்குத் தொடர்தல் போல
விராதன் இராம இலக்குவனை நெருங்கினான்
என்பதில் இல்பொருள் உவமை அணியைக்
கம்பர் பயன்படுத்துகின்றார். பாம்பு சந்திரனை
விழுங்கியது கிரகணம் என்பது நாட்டுப்புற மக்களின்
வாய்மொழிக்கூற்று ஆகும். இந்நிகழ்வு என்பது
இல்லாத (நடைபெறாத) ஒன்று. இதனை நடைபெறுவது
போல எண்ணிக் கூறுவது கம்பரின் கவித்திறன்.

“.....செங்கண் அரவக்
கோள், இரண்டு சுடரும் தொடர்வதில் குறுகலும்”
(ஆரணிய விராத.பா.2647)

இலக்கிய நயம்

கம்பரின் பாடல்கள் அனைத்திலும் எதுகை,
மோனை, இயைபு போன்ற இலக்கிய நயங்கள் அதிகம்
பயின்று வந்துள்ளன. ஒவ்வொரு பாடல் முதலடி
தொடங்கி நான்காம் அடிவரை ஓசைநயம், எதுகை,
மோனையுடன் உள்ளன

மோனை

“அன்னம் ஆய் அருமறைகள் அறைந்தாய் நீ,
அவை உன்னை ”

(ஆரணிய விராத.பா.2664)

“இற்று எலாம் இயம்பினான்”

(ஆரணிய விராத.பா.2666)

ஆடு அரம்பை நீடு அரங்கு

ஊடு நின்று பாடலால்

ஊடு உவந்து கூட, இக்

கூடு வந்து கூடினேன்” (ஆரணிய விராத.பா.2559)

எதுகை

அடிதோறும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றுவது
எதுகை எனப்படும். கம்பர் விராதன் வருகையைக்
கூறும்பொழுது அவனது தோற்றத்தைக் கண்முன்
கொண்டுவரும் விளக்குகின்றார் ஒவியராக எதுகைச்
சொற்களைக் கொண்டு

“செஞ் சுடர்ச் செறி மயிர்ச் சுருள் செறிந்த சென்னியன்
நஞ்சு வெற்பு உருவு பெற்று இடை நடந்ததென மா
மஞ்சு சுற்றிய வயங்கு கிரி வாத விசையில்
பஞ்சு பட்டது பட பயின்மேல் முடுகியே”

(ஆரணிய விராத. பா.2611)

என்ற பாடலில் செஞ், நஞ், மஞ், பஞ் என்ற எதுகைச்சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார்.

இயைபு

ஒரு செய்யுளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அடிகளின் இறுதி எழுத்து அல்லது இறுதிச் சொல் ஒத்து வரும்போது அது இயைபுத்தொடை எனப்படும்

“உண்டு எழுந்த உணர்வு அவ்வயின் உணர்ந்து முடுகி

.....

பண்டு எழும் தனது வன் கதி பதிற்றின் முடுகி” (ஆரணிய விராத.பா.35) சுருங்கச் சொல்லும் கவித்துவம்

இராமனால் சாபவிமோசனம் அடைந்த விராதன், சாபம் பெற்று அரக்கனாக மாறியதற்கு அரம்பை ஆடலில் மோகம் கொண்டு ஊடி, கூடியதே என்பதைக் கம்பரின் கவிச்சொற்கள் ஒரே பாடலில் எடுத்துரைக்கின்றன.

“ஆடு அரம்பை நீடு அரங்கு
ஊடு நின்று பாடலால்
ஊடல் வந்து கூட
கூடு வந்து கூடினேன்” (ஆரணிய விராத.பா.64)

அடைச்சொற்கள்

“திக்கு உறும் செறி பரம் தெரிய நின்ற திரள் பொன் கைக் குறுங்கண் மலைபோல் குமரர், காமம் முதல்ஆம் முக்குறும்பு அற எறிந்த வினைவால் முனிவனைப் புக்கு இறைஞ்சினர் அருந்தவனும் வந்து புகலும்”

(ஆரணிய விராத.பா.2607)

இப்பாடலில் திக்குறும், செறிபரம் தெரிய நின்ற என்னும் தொடர்களைக் குமரார்க்கு அடையாக்கிக் கூறுகின்றார்.

வடசொல் திரிதல்

“பன்னி கற்பின் அனஞ்சயை....” (ஆரணிய விராத. பா.2609)

என்னும் தொடரில் பன்னி – பத்தினி – மனையாள் என்ற பொருளில் வழங்கப்படுகிறது. இதில் பத்தி என்னும் வடசொல்லைப் பன்னி எனத் திரித்துக் கம்பர் கூறியுள்ளார்

குறிப்புணர்த்தல்

பகற்பொழுதில் விண்மீன் விழுதல் பின் நிகழும் கேட்டை அறிவிக்கும் குறிப்பாகும். விராதனின் சூலம் இரண்டு துண்டாய் இற்றுவிழுதல் பகற்பொழுதில் விண்மீன் விழுதலைப் போன்றதாகும். இதன்வழி அரக்கர் குலத்துக்குப் பின் நிகழ இருக்கும் தீங்கை முன் அறிவிக்கும் குறிப்பைக் கம்பர் குறிப்பிடுகிறார்.

“வெற்ற விண்ணினிடை நின்று நெடுமீன் விழுவபோல்

சுற்று அமைந்த சுடர் எஃகம் அது இரண்டு துணியா” (ஆரணிய விராத.பா.2532)

விராதன் வதைப்படலத்தில் உள்ள கவிச்சொற்கள் (1-25வரை உள்ளவை எதுகைச் சொற்களே)

1. முத்திருத்- சித்திரக் - அத்திரிப் - பத்திரப்
2. திக்குறும் - கைக்குறுங் - முக்குறும் பக்கிறை
3. குமரர் - அமரர் - எமரின் - தமர்
4. எட்டொடு - வட்டவெங் - கிட்டிட்டு - தொட்ட
5. புண்துளங்கியன - விண்துளங்கிட - கண்டுளம் - மண்துளங்க
6. புக்க - பக்கம் - வெக்கர் - உக்க
7. படையோடு - நடைய- அடைய - தொடையல்
8. குன்று- ஒன்றி - பின்று - மென்று
9. பன்ன - என்ன - துன்னு - சன்ன
10. செங்கண் - அங்கண் - சங்கண் - கங்கண்
11. சார-பேர-வீர்-கோர
12. நில்லும் - பல்லும் - அல்லி - சொல்லும்
13. ஆதி-ஏதி - சாதி-போதி
14. இலைகொள் - சிலைகொள் - மலைகள்
15. வஞ்சகக் கொடி- பஞ்சரக் கிளி - நெஞ்சு உளு- அஞ்சனக் கிரி
16. பேய்முகப் - தோய்முகத் - வாய்முகத் தீமுகத்
17. திசை-அசை-வசை - விசை

18. இற்றது- வெற்ற - சுற்று - அற்ற
19. உண்டு - தண்டு - பண்டு - கொண்டு
20. முந்து சிந்து - வந்து - இந்து
21. கவண-அவண-சிவண-உவண
22. பின்னை-மின்னை- அன்னை - என்னை
23. அழுது - எழுது - தொழுது - பழுது
24. பனி-நனி - தனி - இனி
25. மெய்யைத்தான் - உய்யத்தான் -
வையத்தான் - ஐயத்தாய்

நிறைவாக

சுருங்கச்சொல்லுதல் கவிதையின் பண்பு.

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரின் கவித்திறன்களைக் குறிப்பிட சொற்கள் தம்மைக் கம்பராமாயணக் காப்பியத்தில் கையாண்டதன்வழி அறியமுடிகின்றது.

கவி புனையும் கம்பரிடம் தமிழ்ச்சொற்கள் ஓடி வந்து எம்மைக் கவிதையில் சேர்த்துவிடு, சேர்த்துவிடு என்று கெஞ்சியதற்கு அவர் பயன்படுத்திய உவமைகள், குறிப்புணர்த்தல், எதுகை, மோனை, இயைபு முரண் ஒப்புமை போன்வை சான்றாகின்றன.

கம்பரின் கவிதைச் சொற்சேர்க்கை உயர்ந்த இடத்தைப் பிடித்துள்ளதற்கு இடம், சூழல், காலம், பொருள் இவற்றிற்குத் தக்கவாறு கவிதையில் எழுத்துகளைக் கூட்டி கவி புணைந்ததாகும்.

காலங்கடந்தும் கம்பரின் கவித்திறன் நிற்பதற்கும், அதனைப் படித்துச் சுவைத்து இன்பறுவதற்கும் முக்கியக்காரணம் அவர் தேர்ந்தெடுத்த சொல்லாட்சி ஆகும்

துணைநூற்பட்டியல்

1. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கோ . கம்பராமாயணம், ஆரணிய காண்டம், சென்னை கமர்ஷியல் அச்சகம்
2. சுப்புரெட்டியார், ந.கம்பன் படைத்த சிறு பாத்திரங்கள், தையல் வெளியீடு, குயம்பேட்டை, சென்னை -12.
3. பரிமேலழகர் (உ.ஆ)திருக்குறள், கௌரா பதிப்பகம், சென்னை .
4. கம்பராமாயணத்தில் அதிசய சங்கு (Post No.2909) Swaminathan, Date 20 June 2016 Tamil and Vedas. By London www.tamil virtual library

சொற்கள் உணர்த்தும் தமிழர் பண்பாடும் வரலாறும்

செல்வி சீ. தீபா

இளம் அறிவியல் பட்டமும், இளங்கல்வியியல் பட்டமும் பெற்றவர். தக்கோலத்தில் உள்ள தனியார் பள்ளியில் கணித ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்.

முன்னுரை:

“பெற்ற தாயும் பிறந்தபொன் னாடும்

நற்றவ வானினும் நனி சிறந்தனவே” என்பது பாரதியாரின் வாக்கு. தாயினும் சிறந்தது தாய்மொழி. உலகில் பிறந்து அறிவறிந்து தொட்டு அன்னையால் தாய்ப்பாலுடன் கலந்து ஊட்டபெற்றது தாய்மொழி. அத்தகைய தாய்மொழி வழி பிறந்த தமிழர் பண்பாடும் வரலாறும் காண்போம்.

பண்பாடு :

‘பண்பாடு எனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகல்’ என்று கலித்தொகையிலும், திருக்குறளிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. நாம் நம் தமிழர் பண்பாட்டை அறிய வேண்டுமானால், அவர்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும், அரசியல் போர் முறைகளையும் அறிய வேண்டும். அவற்றை அறிய கருவிகளாக இருப்பவை பழந்தமிழ் இலக்கியங்களே ஆகும்.

பண்பாடு, கலை பட்டறிவு வெளிப்பாடு:

சங்க படைப்புகள் வெறும் கற்பனை படைப்பு அல்ல; அவை மனித முழுவெளிப்பாடு; அறிவுடன் பொருந்தி வருவது; அதோடு நிலையாய் நிற்பது.

சூ பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்

சூ யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்

சூ பிறன் மனை நோக்காப் பேராண்மை

முதலிய பண்பாட்டு நெறி முறைகளையும் தமிழ் இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

இல்லறம் :

திருக்குறள் தமிழ் பண்பாட்டின் உயர் நிலையை விளக்கும் ஒவியமாகும். இல்லறச் சிறப்பைக் கூறிடும் வள்ளுவர்,

“அன்பும், அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது” என்றார். இதனால், ‘அன்பாலும் அறத்தாலும் இல்லறம் பண்பட்டு, வாழ்வும் வளமும் பெறும்’ என்று நயம் தோன்ற கூறுவதை நோக்க வேண்டும்.

விருந்தோம்பல் :

இல்லறத்தின் சிறந்த குறிக்கோள் விருந்தோம்பல் ஆகும். தமிழர்,

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு” என்று வாழ்ந்தனர். சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி, தான் உற்றகுறையாக குறிப்பிடும் போது ‘விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை’ என்று கூறுகின்றார்.

இராமனைப் பிரிந்து அசோக வனத்தில் வாடும் சீதை, இராமனை எண்ணி எண்ணி உள்ளம் உருகி ‘விருந்து கண்டபோது என்னுமோ’ எனத் துயர் அடைந்ததாகக் கம்பர் கூறுகின்றார். மேலும், சங்க இலக்கியங்களில் விருந்தோம்பல் பண்பு போற்றப்படும் முறையை நாம் பலவாறு உணரலாம்.

மானம் :

தமிழர்கள் மானத்தை உயிரினும் மேலாக போற்றினர். அவர்கள், ‘மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவிமான் அன்னார்’ எனப் போற்றப்படுகின்றனர். மேலும், ‘மானம் இழந்த பின் வாழாமை முன்னினிதே’ எனும் கூற்றுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியவர் சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை என்பவர். பகைவரின் சிறையில் வாடிய இரும்பொறை தாகத்திற்கு நீர் அளிக்குமாறு சிறைக்காவலரிடம் கேட்டார். அவர்கள் நீர் அளிக்காது கேலி பேசினர். இதனை பொறாது, சேர மன்னன் மானத்தை காக்கும் பொருட்டு அக்கணமே உயிர்விட்டான்.

தமிழரின் வானியல் திறன் :

உலகம் உருண்டை என்று மேலை நாட்டினர் கண்டறிந்ததற்கு முன்னரே சொல்லியது ஒரு தமிழ்க் குரல். அக்குரலுக்கு உரியவர் திருவள்ளுவர். இவர்,

“சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை”

என்னும் குறளில் உலகம் சுழல்கிறது எனக் கூறினார். உருண்டையான பொருள்தான் சுழலும் என்பது அறிவியல் உண்மை. எனவே உலகம் உருண்டையாக இருக்கும் என்பதனை எந்தக் கருவியும் இல்லாமல் உணர்ந்து வள்ளுவர் குறளில் கையாண்டது வியப்புக்குரியது.

பேச்சுக்கலை:

உலகத்திலேயே பேச்சுக்கலையை மிகவும் ரசிப்பவர்கள் தமிழர்கள். இந்தக் கலையில் மிஞ்சியவர் களும் தமிழர்களே. தமிழ் மக்களுக்கு பேச்சுக்கலையில் உள்ள ஆர்வத்தின் அடையாளமே தமிழ் நாடகங்களும் திரைப்படங்களும் தான். பாமர மக்களுக்கும் பயன் அளிக்கும் வகையில் பேச்சுக்கள் அறிவைத் தந்து, சிந்தனையை தூண்டி, முறையாக செயல்பட வைத்து இருக்குமானால் அதுவே மேடைத் தமிழுக்கு கிடைத்த வெற்றி! பேச்சாளருக்கு சூட்டப்பட்ட மணிமகுடம்.

இன்பத் தமிழினின் கைவண்ணம்:

தமிழ் மொழியை நம் தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவாறாகப் போற்றுகின்றன. தமிழ் வணக்கம்

தற்கால இலக்கிய மரபாகிவிட்டது. அத்தகைய நம் தாய்மொழியை, “கண்ணே மணியே முத்தம் தா, கட்டிக் கரும்பே முத்தம் தா” என குழந்தையைக் கொஞ்சுவது போல செந்தமிழுக்கும் பல பெயர்கள் சூட்டிப் போற்றிய புரட்சிக் கவி பாரதிதாசனை “இன்பத்தமிழன்” என கூறுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நம் தமிழை நிலமாகவும், மணமாகவும், இளமைக்கு காரணமான பால் போன்றதாகவும் புலவர்க்கு வேல் ஆகவும் கவிதைக்கு வைரமாகவும் போற்றுகிறார் நம் இன்பத்தமிழன் பாரதிதாசன். நம் தமிழ் மொழியை வரலாறு காணாத அளவிற்கு வான் உயர்த்திய வள்ளலை “புரட்சிக்கவி” என்று பேரறிஞர் அண்ணாவும், “பாவேந்தர்” என்று தந்தை பெரியாரும் போற்றுகின்றனர்.

முண்டாகக் கவிஞன்:

தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவும் இனிமையானவை. ஓசை இனிமை, சொல் இனிமை, பொருள் இனிமை கொண்டவை. பல மொழிகளைக் கற்ற கவிஞர் பாரதியார், “யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்” என்று தமிழ் மொழியின் இனிமையை வியந்து பாடுகிறார். கல் தோன்றி மண் தோன்றா காலத்தே வாளொடு முன்தோன்றி நம் மூத்த குடியில் பிறந்த தமிழ் மொழியின் தொன்மையைப் பாரதியார், “என்று பிறந்தவள் என்றுணராத இயல்பினளாம் எங்கள் தாய்” என வியக்கிறார்.

வரலாற்றுச் சுவடு :

நம் தமிழ் மொழியில், இலக்கியங்கள் மட்டுமின்றி தமிழ்ப் பாடல்களும், தேனிற்கு இணையானதாக கருதப்படுகின்றன.

“தமிழே உயிரே வணக்கம்
தாய் பிள்ளை உறவம்மா, உனக்கும் எனக்கும்
அமிழ்தே நீ இல்லை என்றால்
அத்தனையும் வாழ்வில் கசக்கும் புளிக்கும்
தமிழே உன்னை நினைக்கும்
தமிழன் என் நெஞ்சம் இனிக்கும் இனிக்கும்!” எனக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் பாடியுள்ளார்.

“சாகும்போதும் தமிழ்படித்துச் சாகவேண்டும் –
என்றன் சாம்பலிலும் தமிழ் மணந்து வேக வேண்டும்”
என பாடியவர் க.சச்சிதானந்தன். இவையெல்லாம் நம் வரலாற்றுச் சுவடுகளாய் நிலைத்து நிற்பவை.

எட்டுத்திக்கும் புகழ் மணக்க:

அமெரிக்காவின் மினசோட்டா தமிழ்ச் சங்கம் “வாழையிலை விருந்து விழாவை” ஆண்டுதோறும்

கொண்டாடி வருகிறது. தமிழர்களின் பாரம்பரிய உணவு வகைகளைக் கொண்டு வாழை இலையில் விருந்து வைக்கின்றனர். அதில் வேப்பம்பூ ரசம், திணைக்கன்னலமுது என சுவையாக தமிழர் விருந்து கொடுக்கின்றனர். தொடர்ந்து நம் தமிழர்களின் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளையும் நிகழ்த்தி வருகின்றனர். இதுவல்லவோ நமக்குப் பெருமை! புகழ்ச்சி! நம் நாட்டிற்கு மட்டுமின்றி நம் தமிழுக்கும் கிடைத்த பெரும்பேறு!

தமிழர் வரலாற்றை உணர்த்தும் கல்வெட்டு :

சீன நாட்டில் 'காண்டன்' நகருக்கு வடக்கே சூவன்செள என்னும் துறைமுக நகர் ஒன்று உள்ளது. பண்டைய காலத்திலும் இத்துறைமுகம் சிறந்த துறைமுகமாக விளங்கிற்று. அந்தக் காலத்தில் தமிழ் வாணிகர்கள் இந்நகருக்கு அடிக்கடி வந்து சென்றுள்ளனர். அதன் காரணமாக சீனாவில் சிவன் கோவில் ஒன்று கட்டப்பட்டது. அது சீனப் பேரரசரான குப்லாய்கானின் ஆணையின் கீழ் கட்டப்பட்டது என்பதை குறிக்கும் தமிழ் கல்வெட்டு இன்றும் இக்கோயிலில் உள்ளது. இக்கோயிலில் சோழர்காலச் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலிருந்து நமக்கு புலப்படுவது யாதெனில், நம் மூத்தோர்கள் எந்தவித அச்சமுமின்றி கடல் கடந்து வணிகம் செய்தது உறுதியாகி உள்ளது.

சர்க்கரைச் சான்றுகள் :

உலகில் இன்று வழங்கும் மொழிகள் தோன்றுவதற்கு முன்பாகவே எண்ணற்ற இலக்கண இலக்கிய வளங்களைக் கொண்டதாக விளங்கியது தமிழ்மொழி. தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, முத்தொள்ளாயிரம், இறையனார் அகப்பொருள் ஆகிய செவ்வியல் இலக்கியங்கள், தமிழை செம்மொழி என நிலைநாட்டுவதற்கு உரிய சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன. பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் ஒன்றான திருக்குறளுக்கு இணையான வேறு நூல் உலகில் இல்லை. அதனால் தான் டாக்டர் கிரெளஸ், தமிழ் மொழி அழகான சித்திர வேலைப்பாடமைந்த வெள்ளித்தட்டு; திருக்குறள் அதில் வைக்கப்பட்டுள்ள தங்க ஆப்பிள்; தமிழ் என்னை ஈர்த்தது; குறளோ என்னை இழுத்தது என்று மொழிந்து இன்புற்றார்.

தாய்மையும் தூய்மையும் :

பெற்றோரை குறிக்கும் "அம்மை, அப்பன்" என்னும் நாஞ்சில் நாட்டு தமிழ்ச் சொற்கள், வடமொழி உட்பட

உலகப் பெருமொழிகள் பலவற்றிலும் வடிவ திரிந்து வழங்கி வருகின்றன. ஆனால், தமிழ்ச் சொல் இல்லாத உலகப் பெருமொழி யாதொன்றும் இல்லை என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. தமிழில் வழங்கிய ஆயிரக்கணக்கான பேச்சுவழக்குச் சொற்களும், நூல்வழக்குச் சொற்களும் கால வெள்ளத்தில் மறைந்து போயின. எஞ்சியுள்ள பழஞ்சொற்களைக் கொண்டும் தேவைக்கு ஏற்பப் புதுச் சொற்களை புனைந்தும் பிறமொழித் துணையின்றித் தமிழால் தனித்து இயங்க இயலும். இந்த உண்மையை அறிந்தே, தமிழ் பிறமொழித் துணையின்றித் தனித்து இயங்குவது மட்டுமின்றி தழைத்தோங்கவும் செய்யும் என்று கூறினார் கால்டுவெல்.

சான்றோர் சித்திரம்:

தமிழ் மொழியில் மறந்தும் மறைந்ததுமான சிறந்த செய்திகள், அளவு கடந்து உள்ளன. அவற்றை வெளிக் கொணர்ந்து, வீர உணர்வுடன் வெளியிட்டவர் அறிஞர் மயிலை சீனிவேங்கடசாமி ஆவார். அவருடைய 'களப்பிரர் காலத் தமிழகம்' என்னும் ஆய்வுநூல் இருண்ட காலம் என்று ஆய்வாளர்களால் வர்ணிக்கப்பட்ட களப்பிரர் காலத்திற்கு ஒளியூட்டி, வரலாற்றுத் தடத்தை செப்பனிட்டது.

நிறைமொழி மாந்தர் :

"நிறைமொழி மாந்தர்" என திருக்குறளில் கூறப்படும் "சித்தர்கள்" என்றால் நிறைவடைந்தவர் என்பது பொருள். தமிழில் 'சித்து' என்னும் சொல் மனம், கருத்து, ஆன்மா என்ற பொருள்களைக் கொண்டது. தமிழ் பேரகராதியின்படி சித்தி என்ற சொல் மெய்யறிதல், வெற்றி, காரியம் கைகூடல் என்று பல பொருள்படும். பதினெண் சித்தர்கள் என்ற வழக்கில் பதினெட்டு என்பது எண்ணிக்கையை குறிக்கவில்லை, மாறாக அவர்கள் பெற்ற பதினெட்டு பேறுகளைக் குறிக்கிறது என்னும் கருத்தும் உண்டு.

முடிவுரை :

கல்வியின் பயன் அறிவு. அறிவின் பயன்பாடு பண்பு. அப்பண்பினை பழந்தமிழர் வீரம், கொடை, புகழ் இவற்றினடியாக பெற்று வாழ்ந்தனர். அன்னைத் தமிழை உயிரென போற்றி பிறமொழிக் காய்த்தல் இன்றித் தனித்தமிழைப் பேணி வளர்த்து, தாய்நாட்டுப் பற்றும் தாய்மொழிப் பற்றும் கொண்டு வளர்வோமாக!

அகராதிகளில் பண்களின் தொன்மையினை சுட்டும் சங்க இலக்கியங்கள்

திரு நவரெத்தினம் பரந்தாமன்

இலங்கை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள இசைத்துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராக பணியாற்றி வருகிறார்.

ஐந்திணைகளிலும் இன்பம், துன்பம், ஏக்கம், அச்சம், இரக்கம் ஆகிய உணர்வுகளை பல்வேறு கால வேளைகளில் வெளிப்படுத்துகின்ற பண்கள் ஆம்பல், காஞ்சி, காமரம், குறிஞ்சி, செவ்வழி, நைவளம், பஞ்சுரம், படுமலை, பாலை, மருதம், விளரி, எனப் பதினொரு பண்கள் செம்மையான முறையில் ஒருங்கான இசைப்பகுறிப்புகளுடன் பொருந்தி பண்ணீர்மைகளை, பண்ணின் நுணுக்கங்களினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. பண்ணிசைத் தன்மையுடன் பலவகையான பாடல்கள் சங்க காலத்தில் பாடப்பட்டுள்ளன. பண்டைத் தமிழ் மக்கள் பண்களைப் பற்றி எந்த அளவிற்கு அறிந்துள்ளார்கள் என்பதனை பதினொரு பண்களின் இருப்பினைச் சுட்டும் சங்க இலக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வு நோக்குகின்றது. இந்தச் சங்க இலக்கியங்களே அகராதிகளிலும் பண் குறிப்புக்களை கோட்டுக் காட்டுவதற்கும் மூலங்களாக இருக்கின்றன. அந்த வகையில் பண்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சங்க இலக்கிய அடிகள் இக்கட்டுரையின் வழியாக குறிப்பிடப்படுகின்றன.

பண் செவ்வழி

முல்லைக்கும் நெய்தலுக்கும் உரிய இசையாகக் குறிப்பிடப்படும் செவ்வழிப்பண் மாலைநேர இசைப்பிற்கு உரியதாகவும் முல்லை நிலப்பிரிவுத்துயரையும்

நெய்தல் நில இரங்கல் துயரையும் பிரதிபலிக்கும் பண்ணாக அமைகின்றது. சீறியாழின் துணையுடன் அருள் வேண்டி செவ்வழிப்பண்ணை இரக்கத்துடன் பாடியதாக

‘அருளாயாகலோ கொடிதே யிருள்வரச்
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழநின்
காரெதில் கானம் பாடினேம் ஆக” (புறம்: 144 .1- 3)

எனவும் செவ்வழிப் பண்ணை யாழிசையுடன் முழுவம், ஆகுளி தாள இசைக்கருவிகளுடன் பாடியதனை

‘திவவுமெய்ந் நிறுத்துச் செவ்வழி பண்ணிக்
குரல்புணர் நல்யாழ் முழுவோடொன்றி
நுண்ணீர் ஆகுளி இரட்டப் பலவுடன்
ஒண்கடர் விளக்கம் முந்தற மடையொடு”

(மதுரைக்; 604 – 607)

எனவும் சீறியாழ் கொண்டு இரங்கித் துன்பச்சுமை தாங்காது செவ்வழி பாடுவதனையும் ஒரு பெண்ணின் துன்பக் கண்ணீரின் விளக்கத்துக்குச் செவ்வழிப்பண் உதவுவதிலிருந்தும் அழகைச்சுவை இப்பண்ணில் அழுத்தம் பெறுவதனையும்

‘பையுள் நல்யாழ் செவ்வழி வகுப்ப
ஆருயிர் அணங்குத் தெள்ளிசை
மாரி மாலையும் தமிழள் கேட்டே”

(அகம்: 214, 13 –15)

எனவரும் இலக்கிய அடிகளின் மூலம் புலப்படுத்தப்படுகின்றது. அனைத்து இலக்கிய குறிப்புகளின் வழியாகவும் அவலச்சுமைக்கு உரியதாக செவ்வழிப்பண் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

பண் படுமலை

நல்வளம் கொடுக்கும் மழைமேகத்தின் ஒலி போன்று உயர்குரலில் பாடும் பண்ணாக படுமலைப்பண் குறிப்பிடப்படுகின்றது. மகிழ்ச்சியினைத் தரும் பண்ணாகவும் யாழிசையுடன் இனிமையாக இசைக்கப்படுகின்ற பண்ணாகவும் சுட்டப்படும் இலக்கியக் குறிப்புகள்

‘ஏயினை உரையியரோ பெருங்கலி எழிலி
படுமலை நின்ற நல்வாழ் வடிநரம்பு
எழீஇ அன்ன உறையினை முடிவின்
மண்ணார் கண்ணின் இம்மென இமிரும்”
(நற்: 139, 3 – 6)

எனவும்,

‘பாணர் படுமனை பண்ணிய எழுவின்
வானத்தெழுஞ்சுவர் நல்லிசை வீழ்ப்
பெய்த புலத்து”
(குறுந்: 323, 2-4)

எனவும்,

‘படுமலை நிறை பயங்கொழு சீறியாழ்
ஒல்கல் உள்ளமொ டொருபுடைத்தழீஇப்
புகழ்சார் சிறப்பினின் நல்லிசை உள்ளி
வந்தனன் எந்தையானே”
(புற: 135, 7 – 10)

எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

பண் ஆம்பல்

முல்லை நிலத்திற்குரிய மாலைநேரத்தில் மற்றும் பாம்பு மணியை உமிழும் இரவில் இசைப்பதற்குரிய பண்ணாக விளங்குகின்றது. தட்டை, தண்ணுமை போன்ற தாள இசைக்கருவிகள் சேர்ந்து தீங்குழலின் ஆம்பல்பண்ணை இனிமையாக இசைத்திருக்கின்றார்கள். ஆம்பல் ஆனது குழலுக்கும் பண்ணுக்கும் உரிய பொதுப்பெயராக அமைகின்றது. ‘ஏங்கி” என்ற நற்றிணைப்பாடலில் அமையும் குறிப்பு ஏக்கவுணர்வையும் இப்பண்ணில் வெளிப்படுத்தலாம் என்பதனைக் சுட்டுகின்றது. ஆம்பல் பண்ணைப் பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியங்களில்

‘தட்டை தண்ணுமைப் பின்னரியவர்
தீங்குழல் ஆம்பலின் இனிய விழிரும்
புதன்மலர் மாலையும்”

(ஐங்குறுநூறு 215, 3-5)

எனவும்.

‘பாம்புமணி உமிழ்ப் பல்வயிற் கோவலர்
ஆம்பலம் தீங்குழல் தெளவிளி பயிற்ற”
(குறிஞ்சி: 221 – 222)

எனவும்.

‘ஆம்பலங் குழலின் ஏங்கி” (நற்றிணை: 123, 10)

எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

பண் விளரி

துன்பவுணர்வுக்குப் பண்ணாக விளரிப்பண் விளங்குகின்றது. பிரிவுத்துயருற்ற தலைவிக்குத் தலைவனின் தேர்மணி ஓசையின் நினைவு விளரிப்பண்ணாகக் கேட்கின்றது. இனித் தலைவன் வரமாட்டான் என்ற அவலநிலையில் விளரிப்பண் ஊறி மனத்தை வாட்டி வதைக்கிறது. இரங்கியழுங்கலைக் குறிக்கும் பண்ணாகச் சுட்டும் இலக்கிய தரவுகள் பின்வருமாறு அமைகின்றன.

‘தூவெள்ளறுவை மாயோன் குறுகி
இரும்புள் பூசல் ஒம்புமின் யானும்
விளரிக் கேட்பின் வெண்ணடி கடிசுவெள்”

(புற: 291, 2- 4)

எனவும்,

‘சிறுநா வொண்மணி விளரி யார்ப்பக்
கடுமா நெடுந்தேர் நேமி போகிய
இருங்கழி நெய்தல் போல
வருந்தினள் அளியணி பிரிந்திசினோளே”
(குறுந்: 336, 3 – 6)

எனவும் இலக்கியங்களின் வாயிலாக இப்பண் பற்றிய குறிப்பு இடம்பெறுகின்றது.

பண் காமரம்

இப்பண் மருதநிலமக்களால் பாடப்பட்ட பண் இன்ப உணர்வு தோன்ற இப்பண்ணை தும்பி பாடுவதாக சிறுபாணாற்றுப்படையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்படுகின்றது.

“ஏமவின்றுணை தழீஇ யிறகுளர்ந்து
காமரு தும்பி காமரஞ் செப்பும்
தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கை”
(சிறுபா: 76 – 78)

குறிப்பாக இப்பண் காமநிலைக்கு உதவுவதாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. “காமரம் செப்பும்” என்னும் பண் குறிப்பிற்கு நச்சினார்க் கினியர் சீகாமரம் என்னும் பண்ணைப்பாடும் என்று விளக்கிக் காட்டுகின்றார்.

பண்குறிஞ்சி

மலைப்பாங்கான இடங்களில் குறிஞ்சி பாடுகின்ற குறிப்புகள் பல சங்க இலக்கியங்களின் வழி அறியமுடிகின்றது. குறிஞ்சிப்பண்ணுக்குரிய உணர்வாக அச்ச உணர்வே அடிப்படையாகத் தோன்றுகின்றது. நடுக்கத்துடன் குறிஞ்சிப்பண் பாடுவதை

“நறுங்கா நடுக்கத்துக் குறிஞ்சி பாடி” (மலை: 359)
எனவும் வில் யாழ் கொண்டு குறிஞ்சிப்பண் பாடுவதனை
“வில்யாழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சி”
(பெரும்பா: 182)

எனவும் மலையிடங்களில் உறையும் தெய்வங்களைக் கவர வணக்கத்துடன் கூத்தரும் விறலியரும் குறிஞ்சிப்பண்ணை பாடவேண்டும் என்னும் அறிவுறுத்தப்படும் குறிப்பு,

“இறும்புது கருவிய இன்குரல் விறலியர்
நறுங்கார் அடுக்கத்துக் குறிஞ்சி பாடிக்
கைதொழுஉப் பரவிப் பழிச்சினிர் கழியின்”
(மலை: 358 – 360)

என சுட்டப்படுகின்றது. குறிஞ்சி நிலத்தில் தெய்வங்களைப் பணிந்து வணங்கும் போது குறிஞ்சிப் பண்ணைப்பாட வேண்டும் என்பது மரபு.

பேயும் உறங்குகின்ற நள்ளிரவுக்காலத்தில் காப்புடைய நகரில் கானவர் தூங்காது குறிஞ்சி பாடுகின்றனர் என்பதனை,

“கழுதுகால் கிளர ஊர்மடிந்தன்றே
உருகெழு மரபில் குறிஞ்சி பாடிக்
கடியுடை வியன்நகர்க் கானவர் துஞ்சார்”
(நற் : 255, 1 – 3)

எனவும் திருமுருகாற்றுப்படையில் பழமுதிர்ச் சோலையில் பலவகையான இன்னியங்கள் முழங்க

அச்சம் தோன்ற வெறியாட்டு இடம்பெறுகின்றது என்பதனை,

“நளிமலைச் சிலம்பின் நன்னகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை எடுத்துக்குறிஞ்சி பாடி”
(திருமு: 238 – 239)

மேற்குறித்த அனைத்து இலக்கியப் பதிவுகளிலிருந்தும் குறிஞ்சிப்பண் என்பது அச்சவுணர்வு மிக்க பண்ணாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

பண் நைவளம்

பாலைப்பண்ணிலிருந்து கிளைத்ததாகக் கூறப்படும் நைவளம் என்ற பண் பகலின் இசைக்க வேண்டிய பண்களில் ஒன்றாக விளங்குகின்றது.

“நைவளம் பழுதிய பாலை வல்லோன்”
(குறிஞ்சி: 146)

என்னும் குறிஞ்சிப்பாட்டு அடிக்கு உரை தரும் நச்சினார்க்கினியர்

“நட்டராகம் முற்றுப்பெற்ற பாலையாழை வாசிக்க வல்லோன்”

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். பாணன் நைவளப் பண்ணின் முறையறிந்து இசைத்திருக்கின்றதனை

“நைவளம் பூத்த நரம்பியைச் சீர்ப்பொய்வளம்

பூத்தன பாணாநின் பாட்டு” (பரி: 183, 20 – 21)
என பாணன் யாழிசையுடன் நைவளம் பாடியதை இப்பரிபாடல் அடிகள் விவரிக்கின்றன.

பண்பாலை

சுவையும் இனிமையும் உடைய பண்ணாகவும் நண்பகலுக்கு உரிய பண்ணாகவும் பாலைப்பண் விளங்குகின்றது. இப்பண்ணை பேரியாழ் கொண்டு இசைக்கின்ற சிறப்பினைக் காணமுடிகிறது. குறிப்பாக செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை என ஏழு பாலைகள் இசைப்பு வழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றன. பண்பாலை மற்றும் பண் வாசிக்கப்பட்ட யாழ்பாலை யாழ் அமைப்பில் சங்க இலக்கியங்களில் பல இலக்கிய அடிகள், பாடல்கள் வழியாக புலப்படுத்தப்படுகின்றன.

‘புரிநரம்பின் கொளைப் புகல்பாலை ஏழும்
(பரி:7,77)

எனவும்,

“தீந்தொடை நரம்பின் பாலை வல்லோன்
பையுள் உறுப்பில் பண்ணும் பெயர்த்தாங்குச்
சேறுசெய் மாரியின் அளிக்கும்”

(பதிற்று: 65: 14 – 16) எனவும்,

“வாங்கிடை மருப்பில் தீந்தொடை பழுனிய
இடனுடைப் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
படர்ந்தனை செல்லு முதுவாயிரவல்”

(பதிற்: 66 – 1 – 3) எனவும்,

“கிளைக்குற்ற உழைச் சுரும்பின்
கோழ்கெழு பாலை இசையோர்மின்”

(பரி: 11, 27) எனவும்,

“ஒரு திறம் பாடினி முரலும் பாலையங் குரலில்”
(பரி: 17, 17) எனவும்,

“வாங்கிடை மருப்பில் தீந்தொடை பழுனிய
இடனுடைப் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
படர்ந்தனை செல்லு முதுவாயிரவகர்”

பதிற் : 66: 1– 3) எனவும்,

“பாணர் கையது பணிதொடை நரம்பின்
விரல்கவர் பேரியாழ் பாலை பண்ணிக்
குரல்புணர் இன்னிசைத் தழிஞ்சி பாடி”

(பதிற்: 57, 7 – 9) எனவும்,

‘வண்டுபடு கூந்தன் முடிபுனை மகளிர்
தொடைபடு பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
பணியா மரபின் உழிஞை பாட
இனிதுபுறந் தந்தவர்க்கின் மகிழ்சுரத்தலின்
(பதிற்:46, 4 – 7) எனவும்,

‘கிளைக்குற்ற உழைச்சுரும்பின்
கோழ்கெழுபாலை இசையோர்மின்” (பரி: 11, 27)

எனவும்,

“செந்தீத் தொட்ட கருத்துக்களைக் குழலின்
இன்றிம் பாலை முனையில் குமிழின்

(பெரும்பா: 179 – 180)

“ஆறலைக் கள்வர் படைவிட அருளின்
மாறுதலைப் பெயர்க்கும் மருவின் பாலை”

(பொருந: 21 – 22)

சங்க இலக்கியங்களில் பதிவாக்கப்
பட்டிருக்கின்றது.

பண் மருதம்

மருதநிலத்துக்கு உரிய மருதப்பண்
விடியற்காலையில், காலையில் பாடும் பண்ணாக
விளங்குகின்றது. இன்பச்சுவை ததும்ப்பாடும்
பண்ணாகும் விறலியர் சீறியாழில் மருதப்பண்ணை
இசைத்து இனியகுரலில் பாடுகின்ற செய்தியினையும்
புலப்படுத்தும் சங்க இலக்கியப்பாடல்கள் பின்வருமாறு
குறிப்பிடுகின்றன.

‘சீரினிது கொண்டு நரம்பினிதியக்கி
யாழோர் மருதம் பண்ண” (மதுரைக்காஞ்சி:
657 – 658) எனவும்,

‘மருதம் பண்ணி கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்
நரம்புமீ திறவா துடன்புணர்த் தொன்றிக்
கடவதறிந்த இன்குரல் விறலியர்

(மலை: 534 – 536)

மேற்குறித்த சங்க இலக்கிய அடிகள்
மருதப்பண்ணிற்கு சான்றுகளாக விளங்குகின்றன.

பண் பஞ்சரம்

அச்சவுணர்வு ஊட்டும் ஆற்றல் கொண்ட
பண்ணாகவும் குறிஞ்சி நிலப்பெண்கள் வேங்கை
மலர் பறிக்கும் போது திணை மயக்கம் காட்டுவதாகப்
பஞ்சரம் பாடுவதைக் கேட்டதும் வழிநடப்போர்
பாலைநிலம் வந்ததாகக் கருதி அச்சங்கொள்வர்.
அச்சத்தைப் பெருக்கும் இயல்பு கொண்டதாக
அமையும் இப்பண்ணின் குறிப்பு,

‘வேங்கை கொய்யுநர் பஞ்சரம் விளிப்பினும்
ஆரிடை செல்வோர் ஆறுநனி வெருஉம்
காடிற்றந்தனரே காதலர்
(ஐங்: 311, 1–3) என புலப்படுத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்க காலத்தில் பல பண்கள் முழுமையாகவும்
பிரிவுகளாகவும் இசைக்கப்பட்டுள்ளன.
மிடற்றிசையாகவும் பண்ணிசைக் கருவி
வாயிலாகவும் இப்பண்கள் இசைக்கப்பட்டுள்ளன.
இப்பண்கள் நுட்பமான இசைப்புணர்வால்
அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பல்வேறு சுவைகளைப்
பண்கள் புலப்படுத்தியிருக்கின்றன. காலவுணர்வு,
நிலத்தன்மை, சுவைப்புலப்பாடு, இசையமைப்பு ஆகிய
கூறுகளுடன் சங்கப்பாடல்கள் வாயிலாகப் பதினொரு
பண்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. சங்கப்பாடலடிகளின்
மூலமாகப் புலப்படுகின்ற பதினொரு பண்களின்
இசைப்பமைதியினை இற்றைவரை ஆய்வு
நிலையிலும் பண்களின் அமைப்பு ரீதியாகவும்

சங்கப்பாடலடிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் சான்றுபகரமுடிகின்றது. இலக்கியங்களின் வழியாக பொதிந்து கிடக்கின்ற பண்களின் சிறப்புக்களை தரவு நிலையிலும் ஆய்வின் மூலங்கள் என்கின்ற வகையிலும் பெரும்பாலும் சங்ககால இலக்கியங்களைக் கொண்டு தான் நிறுவமுடிகின்றது. அந்த வகையில் பண்களின் தொல்தரவுகளாக விளங்கும் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் இசை அகராதிகளில் மிகவும் முதன்மையான நிலையில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டால் அகராதிகளிலும் தக்க மேற்கோள்களுடன் விரிவான செய்திகளை இசைத்தமிழுக்கும் தமிழிசைக்கும் மெய்ப்படுத்தக் கூடியதாக அமையும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. தமிழிசைப் பேரகராதி (சொற்களஞ்சியம்), நா.மம்மது, 2010, மதுரை
2. அகநானூறு, சங்கப்புலவர்கள் கழகம், 1968, சென்னை
3. குறுந்தொகை, உ.வே.சா.உரை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1983, சிதம்பரம்
4. பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும், நச்சினார்க்கினியருரையும், சங்கப்புலவர்கள், உ.வே.சாமிநாதலயர், தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம் மறுபதிப்பு, 1955, தஞ்சாவூர்.
5. பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகருரையும், உ.வே.சா, பதிப்பு, 1980, சென்னை
6. பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இசையியல், வீ.ப.கா, சுந்தரம், கழகம், சென்னை, 1986
7. புறநானூறு, சங்கப்புலவர்கள், உ.வே.சா, பதிப்பு, 1935, சென்னை.
8. பெரும்பாணாற்றுப்படை, உருத்திரங்கண்ணனார்,
9. தமிழிசைக்களஞ்சியம் தொகுதிகள் 1, 2, 3, 4 வீ.ப.கா.சுந்தரம்,
10. கலித்தொகை - நச்சினார்க்கினியருரையுடன், கழகம், 1943, சென்னை
11. தமிழர் இசை, ஏ.என்.பெருமாள், உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், 1984, சென்னை

சங்க இலக்கியத்தில் கலைச்சொற்கள்

முனைவர் **ப. பாண்டியராஜா**

அமெரிக்கன் கல்லூரியில் துணை முதல்வராக பணியாற்றியவர். தமிழ் மொழியின் பல்வேறு கூறுபாடுகளைப் புள்ளியியல் முறையில் கணினி வழியாக ஆய்வு செய்து வருகிறார்.

முகவுரை

ஒரு சொல்லுக்கான நேர்ப்பொருள் மட்டுமன்றி, அதனைச் சார்ந்த பல உட்பொருள்களையும் ஒரு சொல் தாங்கிவரும்போது, அந்தச் சொல் கலைச்சொல் ஆகிறது. ஆங்கிலத்தில் bisector என்றால், ஏதோ ஒன்றை இருகூறாகப் பிரிப்பது என்று பொருள். அந்த இரு கூறுகளும் சமமாக இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால், கணிதத்தில் bisector என்றால், ஒரு கோட்டையோ, கோணத்தையோ இரண்டு சமக் கூறுகளாகப் பிரிப்பது என்று பொருள் ஆகும். எனவே bisector என்ற சொல்லுக்கும், கணிதத்தில் வரும் bisector என்ற கலைச்சொல்லுக்கும், வேறுபாடு உண்டு.

சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் சொற்களையும், சொல்லாக்கங்களையும் இன்றைய சூழ்நிலையில் கலைச்சொற்களாகக் கொள்ளமுடியுமா என்பது பற்றி ஆய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

சங்க இலக்கியத்தில் கத்திரி (scissors) என்ற சொல் மயிர்குறைகருவி என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது (பொரு.29) மயிர்குறைகருவி என்பதனைக் கலைச் சொல்லாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். சங்க இலக்கியத்தில் ஆடி என்ற சொல் உண்டு. கையும் காலும் தூக்கத் தூக்கும் ஆடிப் பாவை போல என்ற குறுந்தொகை (8) அடியை அறிவோம். ஆனால்

இந்த ஆடி என்பதுவே நிழல் காண் மண்டிலம் (அகம் 71:13, பரி.21;23) என்று சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது. எனவே, நிழல்காண்மண்டிலம் என்ற சொல்லை, ஆடி என்ற சொல்லின் விளக்கமாகவே கொள்ளவேண்டும்.

சங்க கால மேற்சட்டையைக் குறிக்க மெய்ப்பை என்ற சொல்லை வழங்கினர்.

மெய்ப்பை புக்க வெருவரும் தோற்றத்து வலி புணர் யாக்கை வன்கண் யவனர் –

(முல்:60–61)

என்ற அடிகளால் இதனை அறிகிறோம். கைவல் கம்மியன் கவின்பெறப் புனைந்த செங்கேழ் வட்டம் சுருக்கி – (நெடு:57,58)

என்ற அடிகளால், விசிறிகள் இருந்திருக்கின்றன என்று அறிகிறோம். இங்கே வட்டம் என்பதை ஆலவட்டம் என்று பொருள்கொள்வர் உரையாசிரியர். மார்பில் பூசப்பெற்ற சந்தனக்குழம்பை விரைவில் ஆறவைக்க இந்த விசிறியை வைத்து வீசவேண்டும். எனவே இந்த விசிறிக்கு அவர்கள் சாந்தாற்றி என்ற பெயரைச் சூட்டினர்.

மிசைபடு சாந்தாற்றி போல – (பரி. 21;30)

மீந்துபோன இறைச்சியான உப்புக்கண்டத்தை வாடூன் என்று அழைத்ததாகப் பெரும்பாணாற்றுப்படை (100) கூறுகிறது.

1. இறுவரை

சங்க இலக்கியங்களில் இச்சொல் ஆறு முறை வருகிறது.

இருங்கல் இகுப்பத்து இறுவரை சேராது - (மலை:367)

என்ற மலைபடுகடாம் அடியில் வரும் இறுவரை என்ற சொல்லுக்கு முறிந்த மலை என்று பொருள்கொள்வார் பெருமழைப்புலவர்.

இறுவரை வீழ்நரின் நடுங்கி - அகம் (322:4)

என்ற அடியில் வரும் இறுவரை என்ற சொல்லுக்கு மலைமுகடு என்று பொருள் கொள்வார் நாட்டார்.. சாய்வாக வரும் மலைச் சரிவில் ஓரிடத்தில் அந்த மலையின் பகுதி முடிந்துவிட்டால், அங்குத் தோன்றும் மலையின் செங்குத்தான பகுதியே இறுவரை. இதனை இன்றைய வழக்கில் உடகைக என்ற சொல்லுக்கு நேரான தமிழ்ச்சொல்லாகக் கொள்ளலாம்.

2. பல்லியம்

பலவிதமான இசைக்கருவிகள் ஒன்றாக இசைப்பதைப் பல்லியம் கறங்குதல் என்கின்றன சங்க இலக்கியங்கள்.

கழைபாடு இரங்க பல்லியம் கறங்க - (நற் 95:1)

என்னும் நற்றிணை அடியில் வரும் பல்லியம் என்ற சொல்லுக்குப் பல வாச்சியங்கள் என்று உரை கொள்வார் பின்னத்தூரார். ஆங்கிலத்தில் டிசுடாநளவசய என்ற ஒரு சொல் உண்டு. இதற்கு A musical organization consisting of a group of instrumentalists including string players என்று பொருள். எனவே, பல்லியம் என்ற சொல்லை orchestra என்ற சொல்லுக்கு இணையான சொல்லாகக் கொள்ளலாம்.

3. ஈனில்

ஓர் ஆண் குருவி கருவுற்றிருக்கும் தன் பேடைக்கு முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரிக்க ஒரு புதிய இல்லம் அமைத்துத் தருவதை ஈனில் என்ற சொல்லாக குறுந்தொகைப் பாடல் 85 குறிக்கின்றது.

உள்ளூர்க் குரீஇத் துள்ளு நடைச் சேவல்
சூல் முதிர் பேடைக்கு ஈனில் இழையியர் (குறுந்:85)

இந்த ஈனில் என்ற சொல், மகப்பேறு இல்லம் (maternity home) என்ற சொல்லுக்குக் கலைச்சொல்லாக அமையும்.

4. உரிவை

முரசம் என்பது ஒரு தோற்கருவி. விலங்குகளின் தோலை உரித்து, பதப்படுத்தி, முரசின் வாயில் இழுத்துவைத்துத் தைப்பார்கள். இதனை,

ஓடா நல்லேற்று உரிவை தைஇய

ஆடுகொள் முரசம் இழுமென முழங்க - (அகம் 334:1)

என்ற அகப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது. உரிக்கப்படுவது உரிவை. உரித்த தோலினை ஆங்கிலத்தில் peel என்பர். peel என்ற சொல்லுக்கு நேரான கலைச்சொல்லாக உரிவை என்பதைக் கொள்ளலாம்.

5. சேம அச்சு

சங்க காலத்தில், உப்பு மூட்டைகளை விற்போர் உமணர் எனப்பட்டனர். அவர்களின் பயணத்தின் போது வண்டியின் அச்சு முறிந்து பயணம் தடைபடாமல் சமாளிக்க, வண்டியின் கீழே ஒரு கூடுதல் அச்சினை எடுத்துச் செல்வர்.

உமணர்

கீழ்மரத்து யாத்த சேமஅச்சு அன்ன - (புறம் 102:4-5)

என்ற வரி அந்தக் கூடுதல் அச்சினைச் சேம அச்சு என்கிறது. இப்போது ஊர்திகளில் பயன்படும் கூடுதல் சக்கரத்தை ஆங்கிலத்தில் எவ்நயீநேல என்று அழைக்கிறோம். இதனைச் சேமச்சக்கரம் என்றழைக்கலாம்.

6. ஓடிவை

கணிதத்தில், continuous curve, continuity, point of continuity என்ற சொற்கள் அடிக்கடி கையாளப் படுகின்றன. இவற்றை, தொடர் வரை, தொடர்வு, தொடர்வுப் புள்ளி என்று மொழி பெயர்த்துள்ளனர். எனினும் discontinuous curve, discontinuity, point of discontinuity என்று இயல்பாக அமைந்துள்ள ஆங்கிலச் சொல்லாக்கத்துக்குரிய மொழிபெயர்ப்பு செயற்கையாகவும், நீண்ட அமைப்புள்ளதாகவுமே அமைக்கவேண்டியுள்ளது (discontinuity - தொடர்வு அற்ற தன்மை)

வள்ளல்கள் கொடுத்த பரிசில்களினின்றும் கிடைக்கும் வருவாயை இடயறவின்றி, இனியும் வேண்டும் என்ற நினைப்பின்றி, களிப்புடன் உண்டு மகிழும் கவிதைவாணர்களைப் பற்றி,

நல்குநர் ஒழித்த கூலிச் சில்பதம்

ஒடிவை இன்றி ஓம்பாது உண்டு - (அகம் 301:4-5)

என்று குறிப்பிடுகின்றது. 'தொடர்ந்து உண்டனர்' என்பதனினும், 'இடையறவு இன்றி உண்டனர்' என்பதே சிறப்பு இதுவே 'ஒடிவையின்றி' என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒடி - ஒடிவு - ஒடிவை என்ற சொல்லாக்கம் 'discontinuity' என்பதன் சரியான மொழிபெயர்ப்பாக அமைகிறது. ஒடிவு வரை, ஒடிவு (ஒடிவை) ஒடிவுப்புள்ளி என்பன, discontinuous curve, discontinuity, point of discontinuity என்பனவற்றின் சொல்லாக்கங்கள்.

7. குணங்கொல்லல்

ஒரு புறப்பாடலில், அரசனின் சிறப்பியல்புகளை விதந்தோதும்போது

'நமர்' எனக் கோடல் கோடாது

'பிறர்' எனக் குணம் கொல்லாது - (புறம் 55;11-12)

என்ற புலவரின் கூற்றிலுள்ள குணம் கொல்லாது

என்று சொல்கிறார். 'இவர் நமக்கு அயலோரென்று அவர் நற்குணங்களைக் கெடாது' என்று இதற்கு ஓளவை.சு.துரைசாமி அவர்கள் பொருள் கொள்வார். நமக்கு வேண்டாதவர்களைப் பற்றித் தூற்றிப் பேசுவதை ஆங்கிலத்தில் character assassination என்பார்கள். அந்தச் சொல்லுக்கு நேரான அழகிய தமிழ்ச்சொல் குணங்கொல்லல் என்பது.

முடிவுரை

மேலெழுந்தவாரியாக நோக்கும்போதே இத்தனைச் சொற்களைன்றால் சங்க இலக்கியம் முழுவதையும் கூர்ந்து நோக்கினால் பல சொற்கள் கிடைக்கும். இனிமை, எளிமை, குறுமை ஆகிய பண்புகளைக் கொண்ட புதுச் சொல்லாக்கங்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் கொண்டுவர எத்தனையோ வழிகள் இருப்பினும், இலக்கியப் பயிற்சி இச்சொல்லாக்கத்திற்குப் பெருந்துணை புரியும். பதவுரையையும், பொழிப்புரையையும் மட்டும் பார்க்காமல் சொற்கள் ஆக்கப்பட்டிருக்கும் முறையையும் ஆழ்ந்து கவனித்தால் அதுவே தமிழில் கலைச்சொல் வளர அளப்பரும் துணை புரியும்.

சங்க இலக்கியத்தில் அருங்கலைச்சொற்கள்

முனைவர் **தி. பாலசுப்பிரமணியன்**

ஆங்கிலப் பேராசிரியர். அரசுக் கல்லூரிகளில் முதல்வராகவும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியல் துறையிலும் பணியாற்றியவர். செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தில் பதிப்பாசிரியராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்.

முன்னுரை

ஒரு மொழியில் உள்ள கலைச் சொற்கள் என்பன சுருக்க வடிவிலும், பொருளை முழுமையாக விளக்கும் வகையிலும் அமைதல் வேண்டும். மொழி வளர்ச்சி என்பது இலக்கிய இலக்கண வளர்ச்சி மட்டுமல்ல; அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியையும் அது உள்ளடக்கிக் கொள்வதாக அமைதல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மொழி வளரும், வளம் பெரும், நிலைத்து நிற்கும். அந்த வகையில் உலகின் முதல் மொழியும் மூத்த செம்மொழியுமாகிய தமிழ் இன்றும் சீரிளமைத்திறம் மிகுந்தும், சொல்திறம் மிகுந்தும் விளங்குவதற்குக் காரணம் அதில் உள்ள எண்ணற்ற வேர்ச் சொற்களும். அவற்றின் வழியே உருவான தொழில் நுட்பக் கலைச் சொற்களுமேயாம். உலக மொழிகளின் அனைத்துச் சொற்களுக்கும் வேர் ஏதோ ஒரு வகையில் தமிழிலிருந்து தான் சென்றுள்ளது என்பதைப் பாவாணர் தம் நூல்களில் பல இடங்களில் சான்றுகளுடன் நிறுவுகின்றார். இப்படிப்பட்ட தமிழில் சங்க கால இலக்கியங்களில் ஏராளமான தொழில் நுட்பக் கலைச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. இவையாவும் தமிழ் வேர்ச் சொற்களினின்று தான் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவை இன்றும் பயன்பாட்டில் உள்ளன. அவற்றை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

சங்க காலத் தமிழன் தன் தேவைகளுக்கான கண்ட தொழில் நுட்பங்கள், அவற்றிற்கான கலைச்

சொற்களைக் கண்டறிந்து பயன்படுத்தியதும் பதிவிட்டதும் நம்மை வியக்க வைக்கின்றன.

ஆதியில் மாந்தன் கனமான பொருளை இடம் பெயர்த்து நகர்த்த உருட்டுக் கட்டைகளைப் பயன்படுத்தினான். அதுவே சக்கரத்தை உருவாக்க உதவியது. தொழில் நுட்பத்தின் முதல் கருவி சக்கரமே. அதன் சுற்று தேயாமலிருக்க கட்டு (இரும்புப்பட்டை) பொருத்தப்பட்டது. கட்டு-பிணைப்பு. கள்=திரட்சி ஒன்றாய் இணைத்துக் கட்டல் (கள்மூகடுமூகட்டு) சக்கரம் அச்சில் சுழல மசகு எண்ணெய் பயன்படுத்தப்பட்டது. சக்கரத்தின் ஆரம், விட்டம், கடையாணி, போன்ற கலைச் சொற்கள் உருவாயின. இன்றைய டயர் (tyre)-க்கு இணையாக அன்று 'வட்டை' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஊசி நூல், நெருப்பு இவையும் சங்ககால மாந்தனின் அடிப்படைத் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக்கு உதவின.

வேளாண்மை அன்று முகாமைத் தொழிலாக விளங்கியது. அது தொடர்பான பல கலைச் சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டு அவை சங்க இலக்கியங்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

மண்ணை உழு கலப்பை என்ற கலைச் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது கலப்பை=கலமூகலப்பை-நிலத்தில் மண்ணைக் கலக்கும் உழுபடை; ஏர்; நாஞ்சில் என்ற பொருள்களில் இச்சொல்

பதிவிடப்பட்டுள்ளது. கொழு என்பது கலப்பையின் கூர் முனை (பெரும்பாணாற்றுப்படை 197-201). கொழு- கொழுத்திருத்தல். குள்=திரட்சிப் பொருள். (குள்>கொள்-கொழு-த்தல்). நாறுமுடி அழுத்தல் (நடவு செய்தல்) (நற்றிணை,60:7,81). ஒரு வேலி (5 காணி பரப்பளவுள்ள வயல்), கடாவடி (மாடுகளைப் பிணைத்து நெல்லரிகள் மீது நடக்கவிட்டு நெல் மணிகளை உதிர்க்கச் செய்தல்), பல்லியாடுதல் (புறம் 120:41, அதனோன் (இடையன்), அரிகால் (தாளடி), கரும்பாலை, (பெரும்பாணாற்றுப்படை 260-262) எந்திரம், போன்றவை வேளாண் தொழிலில் பயன்படுத்தப்பட்டு இன்றும் விளங்கும் சொற்களாகும்.

நெசவுத் தொழில் காருகம் (துணி), காருகர் (நெசவாளர்கள்), எஃகுறுதல் (வில்லடித்தல்), சாயம் தோய்த்தல், புட்டகம் (புடவை), கச்சு, ஈரணி, பூந்துகில், மெய்யாப்பு, போன்ற ஆடைகளுக்கான சொற்கள் சங்க இலக்கியங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

துணி வெளுப்பவர் காழியர் (வண்ணார்), உவர் மண், களர் மண், துறைபோடு (துணி துவைக்குமிடம்) போன்ற தொழில் தொடர்பான சொற்களும் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. சாயத் தொட்டிகள் பயன்படுத்தப் பட்ட செய்தி அரிக்க மேடு அகழாய்வு (கி.மு.100-கி.பி.100) மூலம் தெரியவருகிறது.

தண்ணீர் சூடு ஆறாமல் இருக்க இன்றைய அறிவியல் தெர்மாசு குடுவையைக் கண்டறிந்துள்ளது. ஆனால் அன்றே சங்க இலக்கியங்களில் “சேமச் செப்பு” என்ற சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது. சேமம்-காப்பு. ஏமம்=காப்பு (ஏமம்>சேமம்) செப்பு - செப்பம் - செம்மை. (செய்ம்மைமூசெம்மைமூசெம்மல்மூசெப்பம்மூசெப்பு)

இன்றைய ‘சைடு டிஷ்’ (SIDE DISH) அன்று தமிழில் சங்ககாலத்தில் ‘தொடு கறி’ என்று சொல்லப்பட்டது. கள் அல்லது மது குடிப்போர், மது அருந்துகையில் தொட்டுக் கொள்ள காரமான கறியையோ அல்லது மாற்றுப் பண்டங்களையோ பயன்படுத்தினர்.

அதேபோல மது உள்ளே சென்றதும் அருந்திய அவர்களுக்கு ஏற்படும் ஓர் உடல்மன செயல்மாற்றத்தை கிக் (kiek) ஏறிவிட்டது என்கின்றனர். இதற்கு அன்று

பயன்படுத்திய தமிழ்க் கலைச் சொல் “சுள்ளாப்பு” என்பதாம். நொதித்தல், (fermentation) தேறல் (தேள் கடுப்பன்ன நாட்படுதேறல் புறம் 392:16), போன்ற சொற்களும் தொழில்நுட்ப வகையில் பயன்பாட்டில் இருந்தன. அதிமாக மது அருந்தியதால் உணர்வற்று கீழே விழுந்துகிடப்பவனை ‘மட்டையாகிவிட்டான்’ என்பார். இது குடயவ என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு இணையானது. மட்டை மண்ணோடு மண்ணாக ஒட்டிச் செயலற்று கிடப்பதைப் போல, போதை தலைக் கேறியவன் மண்ணில் வீழ்ந்து கிடப்பதைக் குறிக்கும். இச்சொல் பயன்பாட்டில் உள்ளது. சங்ககாலத் தமிழர்கள் கடலில் கலம் செலுத்தி வணிகம், வழிச்செலவு, போர் முதலானவற்றில் ஈடுபட்டனர். கல் என்ற சொல் மூலம் கலம், மரக்கலம், கலங்கரை விளக்கம், நீரணிமாடம், திமில் (மீன்பிடி படகு) மீப்பாய் (மேலே விரிக்கப்பட்ட பாய், துறைமுகம் போன்ற சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

சங்ககாலத் தமிழர்கள் தோல்பதனிடும் தொழில் நுட்பத்தை அறிந்திருந்தனர். அதன் மூலம் தோல் கேடயம், தோற் செருப்பு, அடிபதை அரணம் (பாத மேல் பாகத்தை மூடிய தோலால் ஆன செருப்பு, ளாடிந தாளிதம் (காலுக்கு இதம் தரும் அணி), ‘அடையல் செருப்பு, தோல்படுக்கை, மிதிதோல் போன்ற கலைச் சொற்கள் வழக்கில் வந்தன - பரிபாடல் 21:2-7; பெரும்பாணாற்றுப் படை:69)

இந்தச் சொற்கள் பழங்காலத்திலும் இந்தத் தொழில் நுட்பங்கள் செயற்பாட்டில் இருந்தன என்பதற்கும் சான்றாகவும் அமைகின்றன. என மொழியைக்காக்க, வளர்க்க பழந்தமிழ்க்கலைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தலும், பிறமொழிச் சொற்களைத் தாய்மொழியில் கலக்காமல் இருத்தலும், புதிய தொழில் நுட்ப அறிவியல் சொற்களுக்கு இணையான கலைச்சொற்களை தமிழில் உள்ள வளமான வேர்ச்சொற்களைக் கொண்டு உருவாக்கலும் ஆகிய மூன்றையும் முழுதாகச் செயல்படுத்த முனையும் மேற்கொண்ட இனம் தான் தன் தம்மொழியைக் காக்கும்; தன் இன அடையாளத்தை இழக்காது. தன் இனத்தையும், மொழியையும் வளர்த்து வளமாக்கும்.

மொழியும் மாந்தனும்

திரு வே. பிரபு

தமிழில் முதுகலைப் பட்டம் மற்றும் தமிழ் கல்வியியல் முதுவர் பட்டம் பெற்ற இவர் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தில் தொகுப்பாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம் என்னும் ஐம்பூதங்களால் ஆன இவ்வலகை இறைவன் உருவாக்கினான். உலகில் உள்ளவற்றை நுகர பல்லுயிர்களைப் படைத்தான். உயிர்கள் ஓரறிவு உயிர்கள் தொடங்கி ஆற்றிவுடைய மாந்தன் வரை வாழும் இம்மண்ணில் மொழி பேசுந்திறனை மாந்தனுக்கு அளித்தவன் இறைவன். மாந்தன் தன் உணர்வுகளையும் எண்ணங்களையும் பிறருக்கு அறிவிக்க பல்வேறு மொழிகளைப் பயன்படுத்தினான். அவ்வாறு உருவான மொழிகளுள் மிகப் பழமையான ஒன்றுதான் நம் தாய்மொழியான தமிழ்மொழி.

இவ்வாறு சிறப்பு வாய்ந்த நம் தமிழ்மொழி உலகமெங்கும் ஓங்கி, உயர்வாய் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதேசமயம், தமிழ் தோன்றிய தமிழ்நாட்டில் இன்று தமிழ்மொழிக்கு உள்ள மதிப்பு கேள்விக் குறியாக நிற்கின்றது.

மொழியும் இளைஞர்களும்

தமிழகத்தில் உயர்கல்வி கற்கும் மாணவர்கள்கூட தங்கள் தாய்மொழியான தமிழைப் பிழையில்லாமல் எழுதுவதற்கே தவிக்கின்றனர். அடிப்படையான தாய்மொழியைக் கூட சரியாகக் கற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்றால் அவர்களின் எதிர்காலம் என்னாவது? இந்த நிலைத் தொடர்ந்து நம் நாட்டில் நிகழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றது என்பது வருத்தத்தை அளிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பெரம்பலூர்

நகரப் போக்குவரத்துக் காவல்துறை ஆய்வாளர் நாவுக்கரசன், சாலை நெறிகளை மதிக்காமல் மீறும் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு ஒரு மாறுபட்ட தண்டனையை வழங்கினார். அதாவது இவ்வாறு நெறிமுறை மீறும் மாணவர்களிடம் ஒரு வெள்ளைத் தாள் மற்றும் எழுதுகோலைக் கொடுத்து 10 திருக்குறள் எழுதும்படி கூறுகிறார். அவையும் அடிபிறழாமல், எழுத்துப் பிழையில்லாமல் 10 திருக்குறளையும் எழுத வேண்டும். அவ்வாறு பிழையில்லாமல் சரியாக எழுதிவிட்டால், போக்குவரத்து நெறிமுறைகளை பின்பற்றும்படி அறிவுரைக்கூறி அனுப்பி விடுவார். மாறாக பிழையுடன் எழுதினால் அவர்களுக்குத் தண்டனை அளிக்கப்படும். இவ்வாறு அவர் கூறுகையில், இதுவரை தான் சந்தித்த மாணவர்களில் 99 பேருக்கு ஒன்று, இரண்டு திருக்குறள் கூட முழுமையாக எழுதத் தெரியவில்லை என்று கூறினார். இது தமிழ்நாட்டுக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் வந்த இழுக்கு என்றே கூற வேண்டும்.

நம் தாய்மொழியான தமிழ்மொழி உலகின் தொன்மையான மொழி என்று கூறுகிறோம். இன்று கீழடி அகழாய்வுகள் மூலமாகத் தமிழின் பெருமை நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது என்று வலைத்தங்களில் பெரும்பாலும் பகிர்வது இளைஞர்கள் தான். ஆனால் தனிப்பட்ட முறையில் தமிழ்மொழியில் எழுதுவதிலும், பேசுவதிலும் எவ்வளவு திறம்பட இருக்கிறோம் என்று எண்ணிப்பார்த்தால் எஞ்சி நிற்பது வருத்தம் மட்டுமே. வலைத்தளங்களில் தமிழ்ச் சார்ந்த செய்திகளைப் பரப்புவதற்கு மட்டுமே தமிழைப் பயன்படுத்திக்

கொண்டு இருக்கின்றனர். அதுவும் எழுத்துப் பிழைகளுடன்.

தமிழும் அயல்நாடுகளும்

மலேசியா, மொரீசியசு, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் தமிழ்மொழிக்கு முகாமை அளிக்கப் படுகிறது. ஆசுதிரேலியாவில் உள்ள பள்ளிகளில் தமிழ் இரண்டாவது மொழியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மற்ற நாடுகளும் தமிழ்மொழியைத் திறம்பட கற்றுக் கொடுக்கின்றன, தமிழ்மொழியைப் பேசுவதற்கு ஊக்குவிக்கின்றன. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் உள்ள பெரும்பாலான ஆங்கில வழிப்பள்ளிகளில் தமிழ் வகுப்பைத் தவிர மற்ற நேரங்களில் தமிழில் பேசினால் மாணவர்களுக்கு தண்டம் விதிக்கின்றனர். இந்த அவலநிலை நம் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமே நிலவுகிறது. ஒரு குழந்தைக்குப் பள்ளியில் சிறுகாயம் ஏதேனும் ஏற்பட்டால் கூட அவன் 'அம்மா' என்று அழக்கூடாது, 'மம்மி' என்றே அழவேண்டும் என்ற காலக்கட்டத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இதைவிட வீடுகளில் நடக்கும் கொடுமை அளவுகடந்து நிற்கின்றது. ஒரு குழந்தை அம்மா என்று சொல்ல ஆரம்பிக்கும் போதே 'அ' என்றால் 'அமெரிக்கா', 'ஆ' என்றால் 'ஆப்பிரிக்கா', 'இ' என்றால் 'இங்கிலாந்து' என்று சொல்லிக் கொடுக்கும் நாம்தான் பிற்காலத்தில் அக்குழந்தைக்குத் தன் தாய்மொழியாகிய தமிழ் எழுதபடிக்க, பேசத் தெரியவில்லை என்று சமூக ஊடகங்களில் பகிர்ந்தும், பல தமிழ் ஆசிரியர்களைக் குறைகூறிக்கொண்டு இருக்கின்றோம்.

தாய்மொழியைப் பேசும் போது எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள்

இன்றைய காலக்கட்டத்தில் நம்மக்களுக்கு நாம் பேசுவது தமிழா? அல்லது மற்ற மொழிகளின் கலப்பு அதில் உள்ளதா என்று கூட தெரிவதில்லை என்பதே மறுக்க முடியாத உண்மை. இந்நிலையில் தூயதமிழில் பேசுவது என்பதே பல பேருக்கும் எட்டாக்கனி என்றே கூற வேண்டும். அவ்வாறு சிலர் பேசினாலும் அவர்கள் வாழும் இச்சமூகம் அவர்களைப் பேச விடுவதுமில்லை. அவ்வாறு பேசும் இளைஞர்களை நாம் வேற்று மாந்தர்களைப் போல் பார்க்கக் கூடிய நிலையும் இங்கு காணப்படுகின்றது. தமிழைத் தவிர்த்து பிறமொழிகளை நோக்கும் போது அவற்றில் ஆங்கிலக் கலப்பு இல்லாமல் பேசி விட முடிகின்றது. ஆனால் தமிழின் நிலை அவ்வாறு இல்லை. சொல்லப் போனால் 5 நிமிட தமிழ் உரையாடலில் 50 விழுக்காடு சொற்கள் பிறமொழிச் சொற்களாக உள்ளன. இவ்வாறு தாம் பேசுவது எந்த மொழியிலிருந்து வந்தது என்று தெரியாமலே பேசும் ஒருவர் தூயதமிழ் பேசுவது என்பதும் கற்பனையாகவே போய்விடும். அவ்வாறு குறைகளைக் களைந்து பேசினாலும் இச்சமுதாயம் அவரை ஏளனப்படுத்தி

அவமானம் படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. வேலைக்காக நடக்கும் நேர்காணலில் தமிழில் பேசினால் அவருக்கு வேலை இல்லை. குழந்தைகள் உறவினர்கள் முன்பு தமிழில் பேசினால் அது அக்குழந்தையின் பெற்றோர்களுக்கு அவமானம் என்ற நிலை வேருன்றிக் கொண்டிருக்கின்றது. கி.மு.7-ஆம் நூற்றாண்டிலே கடல் கடந்து வணிகம் செய்தவர்கள் நம் தமிழர்கள். தமிழிலே பேசினார்கள். வணிகத்தில் சிறந்து விளங்கினார்கள். ஆனால் இன்றோ நிலை அவ்வாறு இல்லை. இளைஞர்கள் நடுவில் ஆங்கிலம் பேசினால்தான் வேலை; ஆங்கிலம் தெரிந்தால்தான் அயல்நாடுகளுக்கு செல்லமுடியும்; அயல்நாட்டிற்கு சென்றால்தான் ஊதியம் ஈட்ட முடியும், என்ற தவறான கருத்துகளை அவர்கள் மனத்தில் பதித்து அவர்களின் தமிழ்மொழியை மறக்கச் செய்துவிட்டோம்.

தீர்வுகள்

தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு தமிழ் பேச தெரியாமல் இருப்பவர்களை இனங்கண்டு அவர்களுக்கு முதலில் தமிழ் பேசுவதற்குக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். பின்பு தமிழ் பேசத் தெரிந்தவர்களைத் தூயதமிழ் பேசுவதற்கு ஊக்குவிக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் மட்டுமே மற்ற மொழிகளைப் போன்று நம் மொழியையும் எவ்வகைக் கலப்புமின்றி பேசவைக்க முடியும். இம்முயற்சியைப் பள்ளிக் குழந்தைகளிடம் இருந்தே தொடங்க வேண்டும். ஏனெனில் குழந்தைகளிடம் இன மொழி உணர்வை ஊட்டினாலே போதும், கட்டாயமாக நம் மொழியைக் கலப்பின்றி பேச முடியும் என்பதில் எவ்வகை ஐயமுமில்லை. அது மட்டுமின்றி அனைத்து ஆங்கில வழிப்பள்ளி, கல்லூரிகளிலும் தமிழ் கட்டாய பாடமாக்கக் கொண்டு வரவேண்டும். கல்விக்கூடங்களிலும், பொது இடங்களிலும் தமிழ்மொழியில் மட்டுமே பேசுவதற்கு ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

முடிவுரை

மற்ற மொழிகளின் அறிவும் நமக்குத் தேவையான ஒன்றுதான். அதில் எவ்வகை ஐயமுமில்லை. ஆனால் நம் தாய்மொழியான தமிழ்மொழி இன்றியமையாத ஒன்று. அதனை நாம் தலையில் வைத்துப் போற்ற வேண்டும். தமிழ்மொழியைப் பேசும்போதும், எழுதும்போதும், படிக்கும்போதும், மற்றவர்களுக்குச் சொல்லி கொடுக்கின்றபோதும் தமிழ்மொழிக்கான இனிமையுடனும், மொழி உணர்வுடனும், தொன்மொழி என்ற நோக்குடனும், செம்மொழித்தகுதி கொண்ட மொழி என்பதையும் கற்பவர்களின் ஆழ்மனத்தில் பதியவைக்கும்படி கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நம்மொழியின் பெருமைகளை உணர்ந்து பிறமொழிகளின் கலப்பின்றி நல்ல தூயதமிழில் அவர்களால் பேச முடியும்.

சொற்பிறப்பியல் - சொல்லாக்கம் - சொற்குவை

முனைவர் மா.பூங்குன்றன்

தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் அறிவியல் களஞ்சியத்தில் பதிப்பாசிரியராக இருந்து, இப்பொழுது செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தில் பதிப்பாசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார். தமிழ்ச் சொல்லாக்கத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர்.

மொழியின் அடிப்படைக் கருவி சொல் ஆகும். தமிழ்மொழியில் சொற்கள் வினை, பெயர், இடை, உரி என்று நான்கு பிரிவுகளாகப் பங்குபெற்று இயங்குகின்றன. சொல், மொழி, கிளவி என்றெல்லாம் அலகுப்பெயர்களைக் கொண்டு இயங்கும் சொல். ஓர் எழுத்தைக் கீழ் எல்லையாகவும், சொற்றொடரை மேல் எல்லையாகவும் கொண்டு இயங்குகின்றன.

சொற்கள் மொழியில் எந்தெந்தக் காலக்கட்டத்தில் தோன்றி, எந்தெந்தப் பொருளில் வழங்கின; அச்சொல் தோன்றிய சூழ்நிலை என்ன என்ற விளக்கங்கள் அனைத்தையும் ஒவ்வொரு சொல்லையும் உடைத்துப் பார்த்தாலே விளங்கிவிடும் என்பார் மொழியியல் அறிஞர் மாக்க முல்லர்.

அத்துடன் ஒரு சொல்லைப் பிரித்துப் பார்க்கும்போது அதன் உள் கட்டமைப்பும் அதன் சொல்லாக்க அமைப்பும் புலனாகின்றன. அந்தச்சொல் எந்த அமைப்பில் அமைந்துள்ளது என்ற சொல்லாக்க நெறியும் தெரிகிறது. ஒரு மொழியிலுள்ள சொற்களின் அமைப்புநெறியை விளங்கிக் கொண்டால்தான் புதிதாக சொற்களை நாம் உருவாக்க முடியும். இத்தனை விளக்கங்களையும் சொற்பிறப்பியல் துறை நமக்கு விளக்குகிறது.

இன்றைய அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக் காலத்தில் ஏராளமான கலைச் சொற்கள் ஆங்கிலத்தில்

உருவாக்கப் பெறுகின்றன. அதைத் தொடர்ந்து உலகின் அனைத்து மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்து அவரவர்களும் தங்கள் மொழி கலைச்சொற்களை உருவாக்கிக் கொள்கின்றனர். உருவாக்கப்பட்ட கலைச்சொற்களின் வழி அனைத்து செய்திகளையும் அவரவர் மொழிகளில் மொழிபெயர்த்துக் கொள்கின்றனர். தமிழிலும் அக்கலைச் சொற்கள் உருவாக்கப் பெறும்போதுதான் அனைத்து உலகத் தொழில் நுட்பச்செய்திகளையும் தமிழில் கொண்டுவர முடியும். அந்தச் செயற்பாடு மட்டும்தான் உண்மையான தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு வழி வகுக்கும்.

எனவே ஒரு மொழிவளர்ச்சிக்கு அடிப்படைப் பின்னணியாக இருப்பது கலைச்சொல்லாக்கமே. அந்த வகையில் சொற்பிறப்பியலையும், சொல்லாக்கத்தையும், சொற்குவையையும் அறிமுகப்படுத்தி அதன் தேவைகளைக் கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தமிழ்மொழியில் சொற்பிறப்பியல்

இன்றைக்கு இந்திய நாட்டிற்குள் பத்துக்கோடி மக்களின் தாய்மொழியாகத் தமிழ் விளங்குகிறது. இது தவிரவும் இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் ஆட்சிமொழிகளுள் ஒன்றாகவும் தமிழ் விளங்குகிறது.

தமிழ்மொழியின் சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகளைப் பற்றி தொல்காப்பியமே சிலவற்றை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. ஆங்கிலமொழியில் பல சொற்களுக்கு முன்வடிவம் கிரேக்கமாகவோ இலத்தீனமாகவோ கூறப்படுகிறது. ஆனால் தமிழ் மொழியில் உள்ள அனைத்துச் சொற்களும் தமிழின் சொந்த வேர்மூலத்தைக் கொண்டவை. தமிழின் வேர் மூலங்கள் வேறு மொழியின் தோற்றத்திற்குத் துணை போகலாம். ஆனால் எந்த வேற்றுமொழியின் வேர் மூலத்தையும் கொண்டு தமிழ்ச் சொற்கள் உருவாவதற்கு வாய்ப்பில்லை. தமிழ் என்றுமே தனித்தியங்கவல்ல மொழி என்பதே தமிழ்மொழியியலாளர்களின் ஒட்டு மொத்தக் கருத்து.

தேவநேயப்பாவாணர் மொழியாய்வுடன் மாந்தவியல் ஆய்வையும் இணைத்துக்கொண்டே ஆராய்ந்தார். மாந்தனின் காலப் பிரிவுகளான கற்காலம், வேட்டைக்காலம், மாழைக் காலம் (உலோகக்காலம்) வேளாண்மைக்காலம், நாகரிகக் காலம் என்ற ஐந்து பிரிவுகளில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியைப் பகுத்துக் கொண்டு, தமிழ்மொழியின் சொற்கள் ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் அதன் வளர்ச்சி, பொருள் மாற்றம், பொருள்விரிவு இவற்றைத்தான் தன் சொற்பிறப்பியலில் பதிவு செய்துள்ளார்.

இதன்வழி ஒட்டு நிலை மொழியான தமிழில் தமிழ்ச்சொற்களின் பிறப்பும், அதன் படிநிலை வளர்ச்சியும், சொல்லாக்க நெறிகளும் தெற்றென விளங்குகின்றன. அந்த நெறிகளின்படி புதிதாகச் சொல்லாக்கம் செய்வதற்கு அவரின் ஆய்வு துணை நிற்கின்றது. அதே நேரத்தில் புத்தாக்க மொழியியல் (Modern Linguistics) வகுத்துள்ள சொல்லாக்க நெறிகளும் நமக்குத் துணை புரிகின்றன.

சொல்லாக்க நெறிகளும் முறைகளும்

தமிழ்மொழி தொன்மையான மக்கள் பயன்பாட்டு மொழியாக விளங்கியதாலும், மொழிப்பதிவுகள் பல்வேறு வகைகளில் பதியப் பெற்று இருந்ததாலும், தமிழ்மொழிச் சொற்கள் நமக்குப்பழங்காலத்திலிருந்தே கிடைக்கின்றன. இலக்கியங்கள், ஓலைச் சுவடிகள், கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், மக்கள் வழக்கு எனப் பல்வேறு வகையிலும் சொல் தரவுகள் கிடைக்கின்றன.

அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மிகுந்த இக்காலத்தில், உலகின் செய்திகளைத் தன்னைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட மக்களுக்கும், அம்மக்களின் கண்டுபிடிப்புகளை, சிந்தனைகளை உலகிற்கும் எடுத்து கொடுக்கும் பணியை எம்மொழி

செவ்வனே செய்கிறதோ, அதுவே உலகின் சிறந்த மொழி என்று மொழியியலாளர்கள் வகுத்துள்ளனர்.

மொழியைக் கையாளுவது அம்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட பல்துறை அறிஞர்களே. அனைத்துத் துறையினரும் தங்கள் தாய்மொழியில் கலைச்சொற்களை உருவாக்கும் திறன்பெற்று விட்டால் அம்மொழியின் வளர்ச்சியை யாரும் தடுத்துவிட முடியாது.

முன்பு கூறியதுபோல் தமிழ்மொழியில் உள்ள பழந்தரவுகள் ஒருபுறம், எந்த நேரத்தும் எந்த சொற்களையும் உருவாக்கவல்ல வேர்ச்சொல்வளம் ஒருபுறமுமாக தமிழில் கலைச்சொற்களை உருவாக்கவல்ல களன்கள் தமிழ்மொழியில் செழிப்பாக அமைந்துள்ளன.

சொல்லாக்க முறைகள்

1. பழஞ்சொற்களைப் புதுப்பித்துப் பயன்படுத்தல்
2. சொற்பொருள் விரிவுபடுத்தம்
3. புதுச்சொல் ஆக்கம்
4. மொழிபெயர்ப்பு
5. கடன்பெறல்.

என இவ்வுத்திகளைக் கையாண்டு சொற்களை உருவாக்குவதே துறை வல்லுநர்களின் பணியாக அமையும். பழந்தமிழர்களின் வாழ்முறையில் பயன்படுத்திய தொழில் நுட்பங்களும் நமக்குத் துணை செய்கின்றன. மருத்துவம், உழவு, கப்பல் கட்டுதல், கடல் தொழில்கள், கால்நடைப் பேணுதல், பண்டைத்தமிழர் வாழ்முறை, நாகரிகம் இவற்றில் பயன்படுத்திய தொழில் நுட்பக் கலைச்சொற்கள் ஏராளம்.

அவை மக்கள் வழக்கிலும், கல்வெட்டுகளிலும், இலக்கியங்களிலும் பதிவாகியுள்ளன. அவற்றை மீட்டெடுத்து அப்படியேனும் அல்லது புதுப்பித்தேனும் பயன்படுத்துவது பயனான உத்தியாகும்.

- Medicine – மருந்து
- Doctor – மருத்துவர்
- Fever – காய்ச்சல்
- History – வரலாறு
- Machine – பொறி
- Piolet – வலவன்
- Store – மண்டி
- Godown – கிடங்கு

இவை மக்கள் வழக்கிலும் இலக்கியங்களிலும்மிருந்து மீட்கப்பட்ட சொற்கள்.

சொற்பொருள் விரிவு

மின்னலைப் பார்த்த மக்களுக்கு Electricity, Current என்ற சொற்களுக்கு அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்வது எளிதாக இருந்தது.

Electricity – மின்சாரம்

Magnet – காந்தம்

Department – துறை, திணைக்களம்

புதுச்சொல் ஆக்கம்

ஏற்கெனவே உள்ள சிறு சொற்களோடு சொல்லாக்கப் பின்னொட்டுகளைப் பயன்படுத்தி புதுச்சொற்களை ஆக்கிக் கொள்வது தமிழில் உள்ள மரபு

ஒளிமூலுளிர்மூ ஒளிர்வு (Bright)

உமிழ்மூஉமிழ்வு (Emission)

அதிர்மூஅதிர்வு (Vibration)

ஊக்கு>ஊக்கி>வினையூக்கி (Catalist)

தாங்கு>தாங்கி> இடிதாங்கி (Lighting arrester)

கரை>கரைப்பான் (Solvent)

கணி>கணிப்பான் (Calclater)

கணி>கணிப்பொறி, கணினி (Computer)

மொழிபெயர்ப்பும் மறுஆக்கமும்

ஒலிக்குத் தக்கவாறே மொழிபெயர்ப்பு செய்து கலைச்சொல் உருவாக்கல்

Telescope, Telephone, Television போன்ற சொற்களுக்கு முறையே தொலைநோக்கி, தொலைபேசி, தொலைக்காட்சி என்றவாறு சொற்கள் நேரடியாக உருவாக்கப்பட்டன.

Bluetooth போன்ற சொற்கள் அவ்வாறே நேரடியாக மொழிபெயர்க்க இயலாது. அதன் செயற்பாட்டுப்பொருளை உள்வாங்கிக் கொண்டே அவற்றை உருவாக்க வேண்டும்

Bluetooth – ஊடலை

Hotspot – பகிரலை

Wifi – அருகலை

என அவற்றின் செயற்பாடுகளை வைத்தே உருவாக்கப்பட்டன.

SIM என்றசொல் “Subscriber identification module” என்ற சொற்களின் முன்னொழுத்துச் சுருக்கம். அதன் மொழிபெயர்ப்பு “உறுப்பினர் குறியீட்டு அடங்கல்” என்ற தொடரையொட்டிய, ‘உகுறி’ என்றசொல் உருவாக்கப்பட்டது.

SIM – உகுறி.

Pen drive v;gÅš Pen என்பது எழுதுகோல். பதிவு செய்வதற்கான இக் கருவிக்குப் பதிவுகோல் என்பதே பொருந்தும்.

கடன்பெறல் (அல்லது) எழுத்துப்பெயர்ப்பு

சில சொற்கள் கண்டுபிடிப்பாளரின் பெயரை நினைவுகூர்ந்து வைக்கப்பட்டவை. எனவே அதுபோன்றவற்றை அப்படியே ஒலிபெயர்ப்பாக பயன்படுத்துவது என்ற நிலையில் அவ்வாறே எழுத்துப் பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டன.

Volt meter – வோல்ட்டு மானி

Ammeter – அம்மீட்டர்

கலைச் சொற்கள் ஒரு பொருளின் அதன் வடிவம், செயற்பாடு, பயன்பாடு முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்படுகின்றன.

சொற்குவை

உலகில் 3000 மொழிகளுக்குமேல் மக்கள் பயன்பாட்டில் உள்ளன.அதிக மொழிகள் பேசும் நாடாக இந்தியா விளங்குகிறது.பலமொழிகளுக்கு உலகில் வரிவடிவம் கூட சரியாக அமையவில்லை. எனினும் அவை பிறமொழிகளின் உதவியை நாடி அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு செயற்பாடுகின்ற உள்ளன. பல முழுமைபெறாத மொழிகளாக இருப்பினும் மக்களின் முயற்சியால் கணிப்பொறி உதவிகொண்டு இன்றைக்கு உலகத் தரத்தை எட்டி தரவல் தொழில்நுட்ப உலகில் உச்சம் பெற்று விளங்குகின்றன.

ஆங்கிலத்திலும் பலமொழிகளிலும் தங்கள் மொழிகளிலுள்ள அனைத்துச் சொற்களையும் ஒருங்குசேர்த்து இன்றைக்கு நடைமுறையிலிருக்கும் இணையதளத்தில் “சொல்தரவகம் (Word corpus)” என்ற பெயரில் சொல் வைப்பகம் அமைத்துள்ளனர்.

அம்மொழிக்காரர்கள் எந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சொல்லைப்பகத்தைப் பயன்படுத்தும் வகையில் அனைவர்க்கும் எட்டுமாறு அனைத்துச் சொற்களும் இணையதளத்தில் தொகுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

அண்மையில் தமிழ்நாடு அரசு அதுபோன்ற முயற்சியொன்றைத் தமிழ்மொழிக்குச் செய்துள்ளது. தமிழ்மொழித் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இன்றுவரை உருவாக்கப்பட்ட வழக்கிலிருக்கும் மேலும் வழக்கிழந்த அனைத்துச் சொற்களும் இந்த தரவகத்தில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. அந்தத் தரவகத்திற்குச் 'சொற்குவை' என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

அகராதிச் செயற்பாட்டுக்கு அடுத்தப்படிநிலை வளர்ச்சியே "சொற்குவை"யாகும். தமிழ்மொழிக்கு இச்செயற்பாடு சிறிது காலங் கடந்தது என்றாலும் காலத்தால் தமிழுக்குச் செய்த அரிய பணியும் மிகத் தேவையான பணியாகும். இந்தச் சொற்றொகுப்பு இணையதளத்தில் தொகுக்கப்படுவது மட்டுமல்லாமல் அன்றாடம் மேலாக்கம் (Update) செய்யப்படுகிறது. நாள்தோறும் உருவாக்கப்படும் ஆயிரக்கணக்கான சொற்கள் சேர்க்கப்படுகின்றன.

உலகில் எங்கும் பரவிவாழ்கிற தமிழ் மக்கள் அனைவரும் தங்கள் தேவை பொருட்டு சொற்குவையிலிருந்து சொற்களையெடுத்துக் கொள்ளலாம். பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அவர்கள் உருவாக்கும் புதிய சொற்களையும் இதில் பதிவேற்றம் செய்யலாம். இது ஒன்றே தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்குப் பயனளிக்க வல்லதும் உண்மையான தமிழ் வளர்ச்சியுமாகும்.

சொற்பிறப்பியல் வழி சொல்லாக்க நெறியைப் புரிந்துகொள்வதும், அந்நெறிப்படி சொற்களை ஆக்கம் செய்வதும், ஆக்கம் செய்த சொற்களை சொல்வைப்பகமான சொற்குவையில் சேர்ப்பதுமான இச்செயற்பாடுகள் இன்றைக்குத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் ஆக்கமான செயற்பாடுகள் ஆகும். இச்செயற்பாட்டைத் தமிழக அரசின்கீழ் இயங்கும் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலித்திட்ட இயக்ககம் செயற்படுத்தி இணையதளத்தில் பதிவேற்றம் செய்து தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கான ஆக்கப் பணிகளை நிறைவாகச் செய்து வருகிறது.

உலகத்தமிழர்கள் ஒன்றிணைந்து செய்யக்கூடிய தளம் அது. தமிழ்மொழி வாழ உலகத்தமிழர்களை ஒன்றிணைக்கும் தளமும் அதுவே!

மேற்குத் தமிழகக் குறிஞ்சித் திணைக்குழகளின் மொழி வழக்குகள் சொற்குவை நோக்கில் ஓர் ஆய்வு

முனைவர் சி. மகேசுவரன்

நீலமலையில் உள்ள தமிழ்நாடு அரசு பழங்குடி மக்கள் ஆய்வு நடுவத்தில் இயக்குநராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். மொழியியல், பயின்று ஆய்வு செய்து பட்டம் பெற்றவர்.

முன்னுரை : -

அடர்ந்த காடுகள், நெடிதுயர்ந்த மலைகள் என எளிதில் அணுகவியலாத இடங்களையே பொதுவாகத் தமது மரபார்ந்த வாழ்விடங்களாகக் குறிஞ்சித் திணைக்குழகக் கொண்டுள்ளனர். இக்குறிஞ்சித் திணைக்குழகளை 'வனம் வாழ் பட்டியல் பழங்குடியினர்' எனவும் பிற மரபார்ந்த வனம் வாழ்நர் எனவும் இரு வேறுபட்ட பண்பாட்டுக் குழுக்களாகப் பண்பாட்டு மானிடவியலாளர் பார்க்கின்றனர்; ஆட்சியாளரும் இத்தகைய அணுகுமுறையையே பின்பற்றுகின்றனர்

பல்வேறு 'சமூகப் பண்பாட்டு, சமூகப் பொருளியல் அழுத்தங்க ளால்' குறிஞ்சித் திணைக்குழகளின் பேச்சு மொழிகளுள் பல இன்றைய கால கட்டத்தில் 'அழிநிலை மொழிகளாக ஆகி வருகின்றன. இருப்பினும், இத்தகைய திணைக்குடி மொழிகளுக்கு உள்ளேதான் தொன்மை சான்ற அரிய மொழி வழக்குகள் பன்னூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பாதுகாத்து வரப்பெறுகின்றன என்று களப்பணி ஆய்வுகள் நாளும் மெய்ப்பித்திடக் காண்கிறோம்.

'மேற்குத் தமிழகத்தில்' தொன்று தொட்டு வாழ்ந்து வரும் தொதவர், கோத்தர், ஆலு குறும்பர், இருளர், சோளகர், ஊராளி, பளியர், புலயன், மலையாளி உள்ளிட்ட குறிஞ்சித் திணைக்குழகளுடைய பேச்சு மொழிகளில் இனங்கண்டறியப்பெற்றுள்ள

சில அரிய சொல் வழக்குகள் வேறு மொழிகளில் பொதுவாகக் காணப்பெறவில்லை; அதாவது, மேற்குத் தமிழகத்தில் இதுவரை இனங்காணப்பெற்றுள்ள பல்வேறு குறிஞ்சித் திணைக்குழகளுடைய பேச்சு மொழிகளின் சொற்கோவைகளில் இக்காலத் தமிழில் வழக்கொழிந்து போயுள்ள பல அரிய பழந் தமிழ்ச் சொல்லாடல்கள் காலங் காலமாகத் தொடர்ந்து பாதுகாத்து வரப்பெறுகின்றன என்று இவர்களிடையே மேற்கொள்ளப்பெற்ற மொழியியல் ஆய்வுகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

குறிஞ்சித் திணைக்குழகளின் அழிநிலை மொழிகளை ஆவணப்படுத்தும் போது இத்தகைய அரிய பழந் தமிழ்ச் சொற்களை இனங்கண்டறிந்து, தமிழ் மொழியில் அவற்றை மீள் பயன்பாட்டிற்குக் கொணரவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதே இக்கட்டுரைக் களமாகும்.

II. மேற்குத் தமிழகக் குறிஞ்சித் திணைக் குழகளின் மொழிகளில் இனங்கண்டறியப்பெற்றுள்ள 'இனவறவுச் சொற்கள், 'புரிபடும் சொற்கள்' மற்றும் 'புரிபடாச் சொற்கள்' -

2.1 இனவறவுச் சொற்கள்

2.1.1 எழுத்து

“ஓவியம்” எனப் பொருள்பட அமையும் 'எழுத்து' என்னும் சொல்லானது நீலகிரி மாவட்டம், கோத்தகிரி

வட்டம், மாமரம் என்கிற சிற்றுரை அடுத்துள்ள வெள்ளரிக்கொம்பை எனும் குடியிருப்பின் வாழ்நராகிய ஆலு குறும்பர் பழங்குடியினரிடையே வழங்கலாகும் 'எழுத்து பெரெ' என்ற பெயர்த் தொடரிலும் அருகேயுள்ள சுண்டப்பட்டிக் குடியிருப்பின் இருளர் பழங்குடியினரிடையே புழங்கலாகும் 'எழுத்து வரை' என்ற பெயர்த் தொடரிலும் (பக்கத்திலுள்ள தலித் மக்களிடையே குறிப்பிடலாகும் 'எழுத்துப் பெரெ' என்ற பெயர்த் தொடரிலும்) பயின்று வருகிறது; அதாவது வெள்ளரிக்கொம்பையை அடுத்துள்ள வரலாற்று முன்நிலைக் காலத் தொல் மாந்தர் 'பாறை' ஒதுங்கிடமா'ன எழுத்து பெரெ/எழுத்து வரை/எழுத்துப் பாறை என்னுமிடத்தில் இனங்கண்டறியப்பெற்றுள்ள தொல் பழங்கால ஓவியங்களை 'எழுத்து' என்றே குறிப்பிடும் போக்கு மேற்குறிப்பிட்ட குறிஞ்சித் திணைக்குடிகளிடையே இனங்காணப்பெறுகிறது; கேரள நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலை மரபில் 'களம் எழுத்து' எனக் குறிப்பிடுமிடத்திலும் 'எழுத்து என்பது ஓவியத்தையே குறித்து நிற்பது இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது2."

2.1.2 அளெ

திண்டுக்கல் மாவட்டம், மேல் பழனி மலைக் குன்றுகளின் மலைப்பரப்புகளில் ஆங்காங்குக் காணப்பெறும் குகைகள் அவற்றின் அருகில் வாழும் பளியர் பழங்குடியினரால் 'அளெ' என்றே குறிக்கப்பெறுகின்றன. இங்கு நெடுங்காலமாக வாழ்ந்து வரும் இக்குறிஞ்சித் திணைக்குடியானது தம் முன்னோர் இத்தகைய 'கல் அளைகளை'யே தமது வாழ்விடமாகக் கொண்டிருந்ததாகத் தம்முடைய வாய்மொழி வழக்காறுகள் வாயிலாகத் தெரிவிக்கிறது. இச்சொல்லானது 'அளை' என்னும் பழந் தமிழ்ச் சொல்லொடு நேரிடைத் தொடர்புடையது.

"புலி போன்ற மறப் பண்பு மிக்க தன் மகன் இருந்த குகை" எனப் பொருள்படத் தனது வயிற்றைச் சுட்டிக் காட்டிப் 'புலி தங்கியிருந்த அளை' என்று ஒரு புறநானூற்றுத் தாய் கூறுவதை இங்கு நாம் நினைவு கூறலாம். தம்முடைய வாழ்விடப் பரப்புகளையொட்டி அமையும் பெருங்கற்காலக் கல் திட்டைகளையும் 'அளெ' என்கிற சொல்லாலேயே குறிப்பிடும் வழக்கத்தினராகப் பளியர் பழங்குடியினரும் புலயன் இனக்குழுவினரும் உள்ளமையையும் இங்குக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

2.1.3 பாளி

கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பரப்புகளின் பல்வேறுபட்ட மலைகளில் வாழும் மலையாளிப் பழங்குடியினர் தமது வாழ்விடப் பரப்புகளில் ஆங்காங்கு இயற்கையாக அமைந்திட்ட நீரூற்றுகளைப்

'பாளி' என்றே குறிப்பிடக் காண்கிறோம். 'கிணறு' என்பதைப் 'பாழி' என்று குறிப்பிடும் தமிழ்த் திணைச் சொல் மரபானது நாம் அனைவரும் அறிந்தவொன்றே. "பசுமை" எனப் பொருள்படும் 'பாழ்' என்கிற வேர்ச் சொல்லின் அடிப்படையில் உருவான காரணப் பெயராகிய 'பசுமை வெளிக்கு4' மூலமாக அமைவதால், இவ்வகை இயற்கை நீரூற்றுகள் 'பாழி' (< பாழ்-இ) என்பதன் திரிபாகப் 'பாளி' என்று மலையாளிப் பழங்குடியினரிடையே வழங்கப் பெறுகின்றன எனலாம்.

2.1.4 புகிரி

நீலகிரி மலைப் பகுதிகளில் நெடுங் காலமாக வாழ்ந்து வரும் தொதவர், ஆலு குறும்பர், இருளர், படுகர் உள்ளிட்ட குறிஞ்சித் திணைக்குடிகளுக்கிடையே மட்டும் காணப்பெறும் மூங்கிலாலான நெடுங் குழலைக் குறித்திடும் சொல்லே 'புகிரி'; இச்சொல்லானது மேற் குறித்த திணைக்குடிகள் ஒவ்வொன்றிலும் சற்று மாறுபட்ட உச்சரிப்புகளுடன் உரைக்கப்பெறுகிறது என்பது கீழ்க் காட்டியுள்ள இனவறவுச் சொற்களிலிருந்து பெறப்படும்.

தொதவா : புஹீரி

கோத்தா : புகீர்

ஆலு குறும்பா : புகிரி / புகிரியா

இருளா : புகுரி

படுகு : புகிரி / புகுரி

"மூங்கில் குழல்" எனப் பொருள்படும் 'வயிரி' / 'வயிரியம்' எனும் பழந் தமிழ்ச் சொல்லொடு இவை உறவுடையன5

படுகு மொழியில், விளைந்த மூங்கிலைக் குறிக்கும் 'வயிரி' எனும் சொல்லானது இதனுடன் தொடர்புடைய இனவறவுச் சொல்லே; மூங்கில் காட்டை யானைக் கூட்டம் மேய்ந்து சென்ற பிறகு எஞ்சும் 'வயிரி' எனப்படும் விளைந்த மூங்கிலைத் தெரிவு செய்தே 'புகிரி' என்கிற நெடுங் குழலானது உருவாக்கப்பெறுகிறது என்பது இங்குக் குறிக்கத்தக்கது6.

2.1.5 மண்டு / மந்தெ

ஊர்ப் பொதுவிடத்தைக் குறிக்கும் 'மண்டு' / 'மந்தெ' என்கிற சொல்லானது 'மன்று' என்னும் பழந் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிந்த வடிவமாகும்.

திண்டுக்கல் மாவட்டம், மேல் பழனி மலைக் குன்றுகளில் வாழும் திணைக்குடியினரான பளியர் தமது ஒவ்வொரு குடியிருப்பிற்கும் நடுவே திறந்த வெளியான பொதுஇடம் ஒன்றைக் கொண்டுள்ளனர்7. நீலகிரித் தொதவர் பழங்குடியினரது குடியிருப்பைக்

குறிக்கும் 'மந்து' என்ற சொல்லாலும் 'மன்று' என்பதன் அடியொற்றி உருவானதே

“கழகம்”, “சங்கம்”, “பேரவை” என்பன போன்ற பொருள்களை உரைத்திட இப்போது மீள் புழக்கத்திற்கு வந்துள்ள ‘மன்றம்’ எனும் தமிழ்ச் சொல்லும் ‘மன்று’ என்பதன் அடிப்படையில் அமைந்திட்ட ஒரு சொல்லே இது போலவே, ஊர்ப் பொதுவிடத்தைக் குறிப்பிடும் சொல்லான ‘மந்தை’ / மந்தை வெளி’ என்பதும் இதன் மாற்று வடிவமே.

2.1.6 மெட்டு

“மலை முகடு” என்று பொருள்படும் ‘மெட்டு’ எனும் சொல்லானது ஈரோடு மாவட்டம், சத்தியமங்கலம் வனப் பகுதியில் வாழ்ந்து வரும் பழங்குடிக் குழுக்களாகிய சோளகர் மற்றும் ஊராளி இடையே இனங்கண்டறியப் பெற்றுள்ளது; இது ‘மேடு’ என்கிற தமிழ்ச் சொல்லின் நீட்சியாகலாம். கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் மேட்டுப்பாளையம் என்கிற இடப்பெயர் ஆனது ‘மெட்டுப்பாளையம்’ என்று இன்றளவும் படுகர் உள்ளிட்ட திணைக்குடி மக்களால் குறிக்கப்பெறுகிறது என்பார் தமது படுகு மொழி மற்றும் பண்பாட்டில் தோய்ந்த புலமை பெற்ற ஃபிலிப் மல்லி – அவர்கள்.

திருநெல்வேலி மாவட்டம், பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி உள்ளிட்ட மலைப் பகுதிகளில் தொன்று தொட்டு வாழ்ந்து வரும் காணி என்கிற காணிக்காரர் பழங்குடியினரிடையேயும் இச்சொல்லானது இதே பொருளில் பயின்று வருவது இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது⁸. தேனிமாவட்ட இடப்பெயரான கம்பம் ‘மெட்டு’ என்பதிலும் மெட்டு என்பது இப்பொருளிலேயே அமைகிறது என்பது ஆர்வமுட்டும் செய்தியாகும்.

2.1.7 வெருவு

“பழந்தின்னி வெளவாலை”க் குறித்திடும். ‘வெருவு’ எனும் சொல்லானது பளியர், புலயன், சோளகர், ஊராளி உள்ளிட்ட குறிஞ்சித் திணைக்குடிகளிடையே இனங்கண்டறியப் பெற்றுள்ளது. பழந்தமிழிலும் பழந் தின்னி வெளவாலைக் குறித்திட “வெருகு” என்கிற சொல் இடம்பெறுகிறது என்பதை இங்கு ஒப்பு நோக்கலாம்.

2.1.8 சந்து

மேற்குத் தமிழகத்தின் மற்றொரு முகாமைப் பகுதியான கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பரப்புகளில் வாழும் மலையாளி எனும் பழங்குடிக் குழுவினர், இறந்தோர் ஆவியானது நிலைப்படுத்தப்பெற்று அமைதியுறாமறு செய்யப்படாவிடில் அது நிம்மதியற்று

அலைவதுடன், தீங்கு விளைவிக்கும் தீய ஆவியாகவும் மாறிவிடும் என்று நம்புகின்றனர்; இத்தகைய தீய ஆவிகளையே ‘சந்து’ என்கிற சொல்லால் சுட்டுகின்றனர்⁹.

பச்சைமலையில் வாழ்ந்து வரும் மலையாளிப் பழங்குடியினர் இச்சந்துகளை அமைதிப்படுத்திட உருவாரம் அல்லது வெற்றுக் கல்லில் அவற்றை முறையாக நிலைப்படுத்திட தம் சமுதாயச் சாமியாடி உதவிபுடன் ஒரு வகையான பின்-இறப்புச் சடங்கை மேற்கொள்கின்றனர்; இது ‘சந்து விக்ரது’ (அதாவது, ‘சந்து வைக்கிறது’) என்று இவர் தம் பேசு மொழியில் குறிப்பிடப்பெறுகிறது.

சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தில் தன்னுயிர் மாய்த்துக் கொண்ட கண்ணகியின் நினைவேந்தலாக மேற்கொள்ளப்பெற்ற சடங்கானது சந்துவித்தல்’ என்றே குறிப்பிடப்பெற்றதாக இரா. மதிவாணன் – அவர்கள் கூறியமையை இங்கு ஒப்பிடலாம்¹⁰.

2.2 புரிபடும் சொற்கள் :

2.2.1 பள்ள

சிற்றாயுகள் தொடர்ந்து ஓடுவதால் அவற்றின் நீர்வழிப் பாதையானது பள்ளத்தை உருவாக்குகிறது; இதன் அடிப்படையில், ஈரோடு மாவட்டம், சத்தியமங்கலம் வனப்பகுதி வாழ் திணைக்குடிகளாகிய சோளகரும் ஊராளியும் “சிற்றாயு” எனும் நீராதாரத்தைத் தமது பேச்சு மொழிகளில் ‘பள்ளம்) (‘பு’பள்ள’ / ‘அள்ள’) என்று குறிக்கத் தொடங்கியிருக்கலாம் என ஊகிக்கப்பெறுகிறது.

மேற்கு தமிழகத்தின் நீலகிரி மாவட்டத்திலும் (மாவளள்ளா, கக்களள்ளா) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலும் (வரட்டுப்பள்ளம்) ஈரோடு மாவட்டத்திலும் (இருட்டுப்பள்ளம்) இவ்வேர்ச் சொல்லின் அடிப்படையிலேயே ஊரிடப் பெயர்கள் அமைந்துள்ளமை இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.

2.2.2 பாறடெ

“பாறையில் அடையும் உயிரி” எனப் பொருள்படப் ‘பாறடெ’ (ஈபாறு – அடை) என்று பூச்சித் தின்னி வெளவாலைமேற்குத்தமிழகத்திணைக்குடியினராகிய பளியர், புலயன், சோளகர், ஊராளி உள்ளிட்டோர் குறிப்பிடக் காண்கிறோம். இருள் சூழ்ந்த பாறை இடுக்குகளில் அடைந்து வாழும் உயிரிகளாக இப்பூச்சித் தின்னி வெளவால்கள் விளங்குவதால், ‘பாறடெ’ எனும் இச்சொல்லானது காரணப் பெயராக இவ்வுயிரிகளுக்கு வழங்கப்பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கருதப்பெறுகிறது.

2.2.3 காய்லி

நீலகிரிமாவட்டம், கூடலூர் வட்டவனப்பகுதிகளில் தொன்று தொட்டு வாழ்ந்து வரும் பழங்குடியினரான பெட்ட குறும்பரது பேச்சு மொழியில் 'காய்லி' என்கிற சொல்லால் "மூங்கில்" குறிக்கப்பெறுகிறது; இதற்கான இனவறவுச் சொல்லானது மேற்குத் தமிழகக் குறிஞ்சித் திணைக்குடிகளின் எந்தவொரு மொழியிலும் காணப்படாத நிலையில், கேரள மாநிலம், வயநாடு மாவட்டம், மானந்தவாடி வட்டத்தில் காலங் காலமாக வாழ்ந்து வரும் அடியன் பழங்குடியினரின் பேச்சு மொழியில் "மூங்கில் குருத்து" என்பதைக் குறித்திட இச்சொல் பயன்படுத்தப் பெறுவது அண்மையில் கண்டறியப்பெற்றுள்ளது¹¹". இருப்பினும், இதே அடியா மொழியில் மூங்கிலானது 'முளெ' (ஈ*முளை) என்னும் சொல்லாலேயே சுட்டப்பெறுகிறது என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை¹².

2.2.4 பூங்கட்டி

மலர்களிலிருந்து தேனீக்கள் திரட்டி மதுவானது நீர்ம நிலையில் அவற்றின் வாய்வழியே மீண்டும் கக்கப்பெற்றுத், தேனடையின் ஒரு புறம் சிறு, சிறு அறைகளில் சேர்த்து வைக்கப்பெறுகிறது; இது போலவே தேனீக்கள் தமது காலொடு இணைந்துள்ள சிறு கலன்களில் மகரந்தத் தூளைக் கொணர்ந்து, அதே தேனடையின் மறு புறமுள்ள சிறு, சிறு அறைகளில் திட நிலையில் சேர்த்துப் பூந் தாதுக் குவியலை உண்டாக்குகிறது; நாளடைவில், இவ்விரண்டுமே இறுகி முறையே கெட்டித் தேனாகவும் மஞ்சள் நிறக் கட்டியாகவும் உருமாற்றம் அடைகின்றன. இவையே தேனடையின் மற்றொரு பகுதியில் முட்டையிலிருந்து பொறிந்து வளர்ந்து வரும் இளங்கஞ்சுத் தேனீக்களுக்குச் சேமிப்பு உணவுப் பொருள்களாகவும் அமைந்திருக்கின்றன.

திண்டுக்கல் மாவட்டம், மேல் புழனி மலைக்குன்றுகளில் பன்னெடுங்காலமாக வாழும் பளியர் பழங்குடியினர் இம்மஞ்சள் நிறப் பூந் தாதுக் கட்டியைத் தமது பேச்சு மொழியில் 'பூங்கட்டி' என்றே குறிப்பிடுகின்றனர்; இதே வாழ்விடப் பரப்பைச் சார்ந்த மற்றொரு குறிஞ்சித் திணைக்குடியினராகிய புலயன் இனக்குழுவினரும் இத்தகைய பூந் தாதுக் கட்டியைப் 'பூங்கட்டி' என்றே தமது பேச்சு மொழியிலும் குறிக்கின்றனர் என்பது அறிந்து இன்புறத் தக்கது.

சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றான குறுந் தொகையின் ஒரு பாடலிலும் இச்சொல் இடம்பெறுகிறது என்பது இங்குக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டியதொன்று. தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து செல்லும் மன நிலையிலுள்ள தலைவனைப்

பார்த்துத் தோழி கூறுவதாக அமைந்துள்ள இப்பாடலில், "தலைவியொடு மகிழ்ந்திருந்தபோது அவள் அளித்திட்ட வேம்பின் கனியும் இனித்ததாகக் கூறிய நீ, இப்போது அவள் கொடுக்கும் இனிப்பான பூங்கட்டியும்¹³ கசப்பதாகக் கூறுகிறாயே" என்று இடித்துரைக்கிறாள்.

பளியர், புலயன் என்னும் இவ்விரு குறிஞ்சித் திணைக்குடிகளது பேசு மொழிகளில் மட்டுமே 'பூங்கட்டி' என்கிற இச்சொல்லாட்சியானது இடம்பெறுகிறது என்பது இங்குக் குறிக்கத் தக்கது¹⁴.

2.2.5 கொங்கொம்

அறுவடை செய்து திரட்டிய தானியக் கதிர்களைக் கொண்ட தாள்களை அடித்துத், தானிய மணிகளைப் பிரித்தெடுத்த பின்னர், அக்குவியலில் அடங்கியுள்ள தூசு மற்றும் பதர்களை நீக்கிடும் வகையில் தானியக் குவியலைத் தூற்றுவதற்குப் பயன்படும் மூங்கிலாலான நீள் முறத்தைக் 'கொங்கொம்' என மேற்குத் தமிழகப் பழங்குடிக் குழுக்களான சோளகர் மற்றும் ஊராளி சுட்டுகின்றன.

"கொங்கு வட்டாரத்தின் புழங்கு பொருள்" என்னும் பொருளில் இதற்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று ஊகிக்கப்பெறுகிறது¹⁵.

2.2.6 தொகெ

"கால்வழிகளின் தொகுப்பு" எனப் பொருள்படத் 'தொகெ' (<தொகை) என்பது 'குலத்திற்குரிய முதல் குடியாகக் கருதப்பெறும் தெய்வத்' திற்கும் (அதாவது, 'குல தெய்வத்' திற்கு) ஆகு பெயராக ஆகி வந்திருக்க வேண்டும்; இது, சோளகர் மற்றும் ஊராளி பழங்குடிக் குழுக்களிடையே இனங்காணப்பெறும் ஒரு சொல் வழக்கு ஆகும்; குல தெய்வம், இன்ன பிற தெய்வங்களைக் குறித்திட இச்சொல்லானது வேறு எங்கும் இனங்கண்டிடப்பெறவில்லை.

2.3 புரிபடாச் சொற்கள் :

2.3.1 பரடு

"காடு" என்பதைக் குறிக்கப் 'பரடு' என்னும் சொல்லாடலானது ஈரோடு மாவட்டம், சத்தியமங்கலம் வனப் பகுதிவாழ் பழங்குடிக் குழுக்களான சோளகர், ஊராளி இடையே பரக்கப் பயின்று வருகிறது. சான்றுக்குச் சிலவற்றைக் கீழே காண்க :

"பரடு பந்தி" "காட்டுப் பன்றி"

"பரடு கோயி" "காட்டுக் கோழி"

இங்குப் பதிவாகியுள்ள 'பரடு' என்னும்

சொல்லானது வேறு எத்திணைக்குடியினரது பேச்சு மொழியிலும் இடம்பெறவில்லை; பழந்தமிழ்ச் சொற்கோவையிலும் இனங்காணப்பெறவில்லை என்பது குறிக்கத் தக்கது.

2.3.2 பாறு

‘பருந்து’, ‘கழுகு’ உள்ளிட்டவற்றிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபடும் பிணந் தின்னியான ‘வல்லாறு’ மேற்குத் தமிழகக் குறிஞ்சித் திணைக்குடிகளான இருளர், ஆலு குறும்பர், சோளகர், ஊராளி ஆகியோரால் ‘பாறு’ என்கிற சொல்லாலேயே சுட்டப்பெறுகிறது. மலைப் பரப்புகளில் பாறை அல்லது பாறை இடுக்குகளையே தமது வாழிடமாகக்கொண்டு, கூடு கட்டி வாழ்ந்து வரும் உயிரிகளாக இவை விளங்குவதால், மேற்படித் திணைக்குடிகளும் காரணப் பெயராக இப்பறவையினத்தைப் ‘பாறு’ என்று குறிப்பிடுகின்றனவோ எனக் கருத வேண்டியுள்ளது; ஏனெனில், வேறு எவ்வாழ்விடப் பரப்புகளிலும் பிற திணைக்குடியினர் இச்சொல்லால் வல்லாறுகளைக் குறிப்பிடும் வழக்கம் இல்லை

2.3.3 சோறெ

காட்டுப் புறாவைக் குறிப்பிட மேற்குத் தமிழகப் பழங்குடிக் குழுக்களாகிய சோளகரும் ஊராளியும் ‘சோறெ’ (? < சோறை) என்கிற சொல்லையே பயன்படுத்துகின்றன; இச்சொல்லானது வேறு எங்கும் எவரிடமும் இனங்காணப்பெறவில்லை; பழந்தமிழ்ச் சொற்கோவையிலும் இச்சொல் இடம்பெறவில்லை. இதனால், இது வரை ‘சோறெ’ எனும் சொல் ஒரு புரிபடாச் சொல்லாகவே அமைகிறது.

2.3.4 காட்டி

யானைக்கு அடுத்தபடியாகக் ”காட்டில் வாழும் பெரிய உயிரி” என்கிற பொருளில் காட்டு மாட்டைக் குறிக்கக் காரணப் பெயராகக் ‘காட்டி’ (காட்டு – இ) என நீலகிரி வாழ் பெட்ட குறும்பர் குறிப்பிடுகின்றனரோ எனக் கருத வேண்டியுள்ளது.

கேரள மாநிலச் சோலெநாயக்கன் பழங்குடியினரது பேச்சு மொழியிலும் காட்டி’ எனும் சொல்லே காட்டு மாட்டைக் குறிப்பதாகத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக மேனாள் மொழியியல் துறைத் தலைவரும் மொழிப் புல முதன்மையருமான பேரா. (முனைவர்) இரா. முரளிதரன் – அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்⁶⁶.

இக்குறிப்பிட்ட சொல்லாட்சியும் வேறு எங்கும் எவரிடமும் இனங்காணப்பெறவில்லை; பழந் தமிழ்ச் சொற்கோவையிலும் இடம்பெறவில்லை; இப்புரிபடாச் சொல்லும் மேலாய்விற்றுகியது.

III. நிறைவுரை

மேற்குத் தமிழகக் குறிஞ்சித் திணைக்குடிகளின் பேச்சு மொழிகளில் இனங்கண்டறியப்பெற்றுள்ள மேற்கூட்டிய அரிய சொற்களைப் பழங்குடி மொழி களுக்கான அகரமுதலி உருவாக்கம், ‘சொற்பிறப்பு ஆய்வுகள்’ உள்ளிட்ட ஆய்வுத் தளங்களில் உரியவாறு பயன்கொள்ளும்போதும் பழந் தமிழ்ச் சொற்கள் மற்றும் இன்ன பிற திராவிட மொழிகளின் சொற்களொடு தொடர்புபடுத்திப்பார்க்கும்போதும் தமிழ்ச் சொற்குவை மேலும் விரிவாக்கம் அடைவதுடன், தமிழ் மொழியின் சொற்கோவையும் செழுமை பெறும்

7. அடிக் குறிப்புகள்

1. நீலகிரி, கோயம்புத்தூர், சேலம், நாமக்கல், ஈரோடு, கரூர், திண்டுக்கல் உள்ளிட்ட மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய பெரும் புவியியல் பரப்பே ‘மேற்குத் தமிழகம்’ என அறியப்பெறுகிறது; இந்நெடிய நிலப் பரப்பே பழந் தமிழகத்தின் ‘மண்டலங்கள் ஐந்த்’னுள் ஒன்றான ‘கொங்கு மண்டலம்’ (சேர, சோழ, பாண்டிய, தொண்டை ஏனைய ‘நான் மண்டலங்கள்’); இதனாலேயே, பழந் தமிழகமானது ‘மண்டலங்கள் ஐந்து’ எனக் குறிக்கப்பெற்றது.

2. இக்கருத்தை முன்னிறுத்தி என்னை நெறிப்படுத்திய ஜார்கண்ட் மத்தியப் பல்கலைக்கழகப் பழங்குடியியல் மற்றும் நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுத் துறையின் தலைவர் (பொறுப்பு) பேரா. (முனைவர்) மு. இராமகிருஷ்ணன் – அவர்களுக்கு நெஞ்சார்ந்த நன்றியன்.

3. பளியர் பழங்குடியினர் தம் முன்னோரது பண்டைய குடியிருப்புகளாகப் பல்வேறு ‘அளெ’களைக் குறிப்பிடுகின்றனர்; சான்றிற்குச் சில வருமாறு :

அளெயின் பெயர் ‘தொடர்புடைய பளிய முன்னோர்

ஆண்டி அளெ – பளியென்

கடுக்கா அளெ – நாக மலெச்சி

தூவான அளெ – நாட்டாமைக் கிழவி

புளிய மரத்து அளெ – வெள்ளெயக் கிழவென்

வஞ்சி மரத்து அளெ – பெரிய நீலன்

4. இத்தகவலைத் தெரிவித்து உதவிய தொல்லியல் அறிஞர் அர. பூங்குன்றன் – அவர்களுக்கு இங்கு எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியைப் பதிவு செய்கிறேன்.

5. மேலும் தொடர்புடைய விரிவான தகவல்களுக்குக் காண்க: மகேசுவரன், சி. 2018.

6. ‘வயிர்’ எனும் படுகு மொழிச் சொல்லை எடுத்துரைத்து, அதன்வாயிலாகப் பழந் தமிழில் மேற்படிச் சொல்லொடு தொடர்புடைய இனவழவுச் சொற்கள் இருக்கின்றனவா என்று நுணுகி ஆராய்ந்திடத் தூண்டுகோலாகத் துணை நின்ற செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்கக ஆய்வர் (பணி நிறைவு) முனைவர் இரா. கு. ஆல்துரை - அவர்களுக்கு எனது முதற்கண் நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

இதையடுத்துச், சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவுகளிலிருந்து ‘வயிர்’ என்கிற இச்சொல்லொடு தொடர்புடைய ‘வயிரி’ / ‘வயிரியம்’ (‘மூங்கில் நெடுங்குழல்’), ‘வயிரிய’ (மூங்கில் நெடுங்குழல்சார்’) மற்றும் ‘வயிரியர்’ (‘குழலிசைக் கலைஞர்’) உள்ளிட்ட பழந் தமிழ்ச் சொற்களின் சங்க இலக்கியப் பதிவுகளை எடுத்துக் காட்டி என்னை நெறிப்படுத்திய என் பேரா. (முனைவர்) க. பாலசுப்பிரமணியன் (மேனாள் இயக்குநர், மொழியியல் உயராய்வு நடுவம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்) - அவர்களுக்கு எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியைப் படைத்து மகிழ்கிறேன்.

7. பழந்தமிழ் வேர்ச் சொல்லான ‘மன்று’ என்பதிலிருந்து உருவான ‘மண்டு’ மற்றும் ‘மந்தெ’ எனும் இவ்விரு சொல்லடல்களுள் ‘மண்டு’ என்பது ‘‘தெய்வ இருப்பிடத்’’தையும் ‘மந்தெ’ என்பது ‘‘ஊர் அவை’’யையும் குறித்து நிற்கின்றன; ஒவ்வொரு புலயன் குடியிருப்பின் நடுவே அமைந்துள்ள ‘திறந்த வெளியே சமயம் சார் நிகழ்வுகளின்போது ‘மண்டு’ எனவும் சமூகம்சார் நிகழ்வுகளின்போது ‘மந்தெ’ எனவும் இரு வேறு வகைகளில் வழங்கப்பெறுகிறது என்பது ஆர்வமுட்டும் பண்பாட்டுத் தரவாகும்.

8. இத் தகவலைத் தெரிவித்து உதவிய மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகச் சமூகவியல்துறைத் தலைவர்பேரா. (முனைவர்) மருதக்குட்டி - அவர்களுக்குப் பெரிதும் கடப்பாடுடையேன்.

9. புதுச்சேரிப் பல்கலைக்கழகமானிடவியல்துறைத் தலைவர் பேரா. (முனைவர்) ஆ. செல்லபெருமாள் - அவர்கள் கல்வராயன் மலையாளிப் பழங்குடியினரிடம் மேற்கொண்ட இனக்குழுவரைவியல் களப்பணி ஆய்வின்போது கண்டுணர்ந்து வெளிப்படுத்திய அரிய இத்தகவலுக்கு ஆழ்ந்த நன்றியன்; இருப்பினும் கல்வராயன் மலையாளிப் பழங்குடிச் சமுதாயத்தில் இது போன்ற பின் - இறப்புச் சடங்கு ஏதும் மேற்கொள்ளப்பெறுவது இல்லை என்பது மேலும் ஆய்தற்குரியது.

10. தமிழ்நாடு அரசின் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல்

அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தின் மேனாள் இயக்குநர் பேரா. (முனைவர்) இரா. மதிவாணன் - அவர்கள் தெரிவித்திட்ட ஆர்வமுட்டும் இவ்வரிய தகவலுக்கு என்றென்றும் நன்றியன்.

11. அடியா மொழி வழக்கிலுள்ள இந்நுண்மையான வேறுபாட்டைக் களப்பணியின்போது எனக்குத் தெரிவித்துத் தெளிவுபடுத்திய முதன்மை மொழித் தகவலாளி செல்வி. விஜி பி.ஏ., பி.எட் (எல்.எல்.பி.) - அவர்களுக்கு எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியை இங்குப் பதிவு செய்கிறேன்.

12. ‘திராவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி’யில் மூங்கிலைக் குறிக்க ‘காயல்’ எனும் சொல்லானது மலையாள மொழியில் பதிவு செய்யப்பெற்றுள்ளமையை மொழியியல் அறிஞர் பேரா. (முனைவர்) கு.சு. கமலேசுவரன் (மேனாள் துறைத்தலைவர், தமிழ்த்துறை, பூ.சா.கோ. கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்) அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார்; அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியைப் படைத்து மகிழ்கிறேன்.

13. சங்க இலக்கிய உரையாசிரியர்கள் ‘தேம் பூங்கட்டி’ என்பதிலுள்ள பெயரடையான ‘தேம்’ (ஈதேன்) - இன் அடிப்படையில், இச்சொல்லிற்குச் ‘சருக்கரைக் கட்டி’ எனப் பொருள் உரைத்துவிட்டமையால், இதன் உண்மையான பொருளும் முகாமையும் இதுவரை தமிழ்கூறு நல்லுலகில் உணரப்பெறாமலேயே போய்விட்டமை உள்ளபடியே வருத்தமளிக்கிறது.

14. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்து ஆணைமலைக் காடர் பழங்குடியினராலும் இத்தகைய பூங்கட்டிகள் உணவுப் பொருளாகத் தயக்கப்பெறுகின்றன என்பதும் ஆண்மையை அதிகரிக்கச் செய்யும் அரு மருந்தாகவும் சிங்கப்பூர், மலேசியா உள்ளிட்ட ஆசிய நாடுகளில் இப்பூங்கட்டிகள் பயன்கொள்ளப்பெறுகின்றன என்பதும் கூடுதலான ஆர்வமுட்டும் செய்திகளாகும்.

15. இது போன்றே, கொங்கு நாட்டு ஊரக மக்கள் மழைப் பொழிவின்போது தமது தலை மற்றும் உடலை மறைத்திடத் தலைமீது கவிழ்த்திடும் மறைப்பானது ‘கொங்காடெ’ (ஈ கொங்கு - ஆடை) என்று குறிக்கப்பெறுவதும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

16. தனிப்பட்ட தகவல் தொடர்பின்வழியே இவ்வரிய செய்தியைப் பகிர்ந்துதவிய பேரா. (முனைவர்) இரா. முரளிதரன் - (மேனாள் துறைத் தலைவர், மொழியியல் துறை மற்றும் மொழிப் புல முதன்மையர், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்) - அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றி இங்குப் பதிவிடப்பெறுகிறது.

17. மேலும் விரிவான தகவலுக்குக் காண்க: Maheswaran, C 2018 ஆ, மற்றும் Maheswaran, C 2019.

நோக்கீட்டு ஏடுகள்

(குமிழில்)

மகேசுவரன், சி 2018 ஆ

“பழங்குடியினர் வழக்காறுகள் வாயிலாக வெளிப்படும் மொழி பண்பாட்டுத் தொடர்புறுவுகள்”. 42-47. சமூக விஞ்ஞானம் (சனவரி, பிப்ரவரி - மார்ச் 2018) 15:58.

(ஆங்கிலத்தில்)

Maheswaran, C. 2018 ஆ

“Unravelling the Socio-cultural Significance of Culture bound Words : The Role of Encyclopaedic Elements in Lexicography”. 188-194. In : Jeyadevan, V. & Oppila Mathivanan

(Eds.). The Frontiers of Lexicography. Chennai : Arimaa Nokku.

Maheswaran, C. 2019

“Indicating the Scope for Further Revision of DEDR (In the Light of Certain Cognates identified from ‘Nilfiri Micro-linguistic Area’ & Old Tamil Texts” காமராசு, தங்க. (பதிப்பர்). அகராதி ஆய்வு மலர் 2019. சென்னை : தமிழ்நாடு அரசு செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்.

நன்றியுரை :

தமது பேச்சு மொழிகளில் புதைந்துள்ள மொழிசார் உள்ளுறைகளை உள்ளடக்கிய சொற்குவையை என்னோடு ஆர்வமுடன் பகிர்ந்துகொண்ட மேற்குத் தமிழகக் குறிஞ்சித்திணைக்குடிகளைச் சார்ந்த எனது எல்லா மொழிக் கருத்தாளர்க்கும் நெஞ்சார்ந்த நன்றிதனை இங்குப் படைத்து மகிழ்கிறேன்

தமிழ்மொழிக் காப்பில் தூய தமிழ்ப் பெயர்களின் பங்களிப்பு

‘தனித்தமிழ் வேங்கை’ மறத்தமிழ்வேந்தன்

ஒரு கலைச்சொல் ஆக்குநர். முழு நேர எழுத்தாளர். இவர் எழுத்துகள் உருசிய மொழியில் மொழியாக்கப்பட்ட பெருமை கொண்டவை. மக்கட் பெயர் தனித்தமிழ் அகரமுதலியை உருவாக்கியவர்.

“உயர்தமிழ்த் தாய் இந்நிலத்தில் அடைகின்ற வெற்றியெலாம் உன்றன் வெற்றி அயராது எழுந்திரு நீ இளந்தமிழா அறஞ்செய்வாய் நாம் அடைந்த துயரத்தை பழிதன்னை வாழ்வினிலோர் தாழ்மையினைத் துடைப்பாய் இந்நாள் செயல் செய்வாய் தமிழுக்குத் துறைதோறும் துறைதோறும் சீறி வந்தே”

என்ற புரட்சிப் பாவேந்தர் பாடல் வரிகளுக்கு இணங்க தனித்தமிழ் இயக்கம் திருவள்ளூர் பிறந்த ஆண்டு 1947 (ஆங்கில ஆண்டு 1916) இல் தனித்தமிழ்த் தந்தை மறைமலை அடிகளார் தொடங்கப்பெற்றதை யாவரும் அறிவர். அவர் தம் பெயரை மாற்றிக்கொண்டார் முன்னர் அவர் பெயர் சுவாமி வேதாசலம் என்றிருந்தது, (சுவாமி-அடிகள், வேதம் - மறை, அசலம் - மலை) அவர் நடத்தி வந்த “ஞானசாகரம்” எட்டின் பெயரை “அறிவுக்கடல்” என மாற்றி வைத்தார். அவ்வாறே “சன்மார்க்க நிலையம்” என்னும் தன் இல்லத்தின் பெயரையே “பொதுநிலைக் கழகம்” என மாற்றிக் கொண்டார். அயற்சொற்களை அகற்றி தூய தனித்தமிழ் பேணிக்காப்பதில் பெருமிதம் கொண்டவர். எழுத்திலும் பேச்சிலும் தனித்தமிழ் இயக்கம் கண்டார். அவரைப் பின்பற்றி தமிழ் ஆர்வலர்களும் அரசியலாளரும் தம் பெயர்களைத் தூய தமிழ்ப் பெயர்களாக மாற்றிக் கொண்டனர்.

அதன் பின்னர் ஆட்சியர் செயலால் தமிழ் வளர்ச்சியில் தாழ்நிலை ஏற்பட்டது. தமிழ் வழிக் கல்வி

குன்றியது. ஆங்கிலமே காலூன்றியது. அனைத்து துறைகளிலும் பெயர்ப் பலகைகளில் ஆங்கிலம் ஆளுமை செலுத்தியது. பெற்ற பிள்ளைகளின் பெயர்கள் யாவும் வடமொழி ஆனது. மறைமலையடிகள் தொட்டு பாவேந்தர், பாவாணர், பாவலரேறு செய்த அரும்பெரும் உழைப்பால் தூய தமிழ்ப் பெயர்கள் தமிழ்மொழிக் காப்பிற்குப் பெரும் பங்காற்றியது என்றால் மிகையன்று.

பெயர் என்பது குறியீடு என்பார் அறியார். பெயர் என்பது ஓர் இனத்தின் வரலாறு. அதில் அறம், மறம், மானம், பண்பாடு, வாணிகம், தொன்மை, உண்மை, மேன்மை, பேராண்மை அனைத்தும் உள்ளது என்பதை நன் மதி படைத்த நுண்ணிய நூல்பல கற்றாரே அறிவார்.

அனைத்துயிர் காத்த அரசாக்கரசன் அருள்மொழிச் சோழன் பெயரை மாற்றினர்; பெருவுடையார் கோயிலின் பெயரையும் மாற்றி வைத்தனர், ஆரிய சூழ்ச்சியர். மக்கட்பெயர் மட்டுமா? இல்லை இடப்பெயர், பொருட் பெயர், ஊர்ப் பெயர் எல்லாப் பெயர்களையும் மாற்றினர். மரைக்காடு என்பது ஒரு வகை மான்கள் நிறைந்த காடாக இருந்ததால் மரைக்காடு என வழங்கினர். பிற்காலத்தில் திருமறைக்காடு என்று அழைத்தனர், அதையும் வேதாரண்யம் என்று மாற்றிவிட்டனர். ஒவ்வொரு பெயருக்குப் பின்னாலும் ஒரு வரலாறு இருப்பதை அறிவோம்.

நம் தமிழ்க் கடவுள் முருகனை 'பெரும்பெயர் முருக'.... என்கிறது பரிபாடல் 5.50. 'அரும்பெறல் மரபின் பெரும்பெயர் முருக'... என்கிறது திருமுருகாற்றுப் படை..6. அவர் பெயரையே சுப்ரமணியன் என்று மாற்றிவிட்டனர்.

முந்துநூல் தந்த தொல்காப்பியர் பெயரியல் பாகுபாட்டிற்கு விளக்கமாக பின்வருமாறு உரைத்துள்ளார்.

"நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே வினைப்பெயர் உடைப்பெயர் பண்புகொள் பெயரே பல்லோர் குறித்த முறைநிலைப் பெயரே பல்லோர் குறித்த சினைநிலைப் பெயரே கூடிவரு வழக்கின் ஆடியல் பெயரே இன்றிவ ரென்னும் எண்ணியற் பெயரோடு அன்றிய னைத்தும் அவற்றியல் பினவே" (தொல். சொல்.165)

இப்பாடல் வாயிலாக அஃறிணைக்குரிய பெயர், உயர்திணைக் குரிய பெயர்

என இருதிணைக்குரிய பெயர்கள் விளங்கும் முறையை அறிகிறோம்.

ஒரு நாட்டின் பண்பாட்டை அறிவதற்கும் மக்களின் உள்ளத்தில் நிலையை உணர்வதற்கும் அந்நிலைமக்கள் பெயரிடும் முறை வாய்ப்பாக அமைகின்றது. பண்டைய தமிழரின் வரலாற்றை ஆராய்வதற்கு ஐந்திணை நிலத்து மக்கட் பெயர்கள் உதவுகின்றது. தமிழ்க் காப்புக்கு இப்பெயர்கள் தூண்களாகத் துலங்குகின்றன. கழகக் காலங்களில் மன்னருக்கு அழகான பெயர்களைச் சூட்டினர்.. பாண்டிய நெடுஞ்செழியன், பொற்கைப் பாண்டியன், நெடுமாவேந்தன், திருமாறன், நெடுமாறன்..

ஆரியர் வருகைக்குப் பின் இராசராசன், இராசேந்திரன், செயங்கொண்டான், இராசசிம்மன் என்று சமற்கிருதப் பெயர்களைச் சூட்டிக் கொண்டனர்

உலகின் முதன் மாந்தன் பிறந்தகம் குமரிநிலம். முதன்மொழி தமிழ். அத்தமிழ் மொழியே தமிழருக்கு முகமாய், முகவரியாய், விழியாய், விளக்காய், உயிராய், உடலாய், மூச்சாய், பேச்சாய் விளங்குகின்றது. அச்செந்தமிழில் பெயர் சூட்டல் சிறப்பாகும்.

"தமிழரின் தமிழ்க் குழந்தை தமிழ்ப்பெயர் பெறுதல் வேண்டும்" என்பார் பாவேந்தர். "அச்சமோ நாண்மடமோ அடிமை மூடநம்பிக்கை எச்சம் மாறன்பின்மையோ தமிழ்ப் பெயர் தாங்காமை" எனக் குறிப்பிடுவார் பாவாணர். எனவே எந்நாட்டில்

வாழும் தமிழர் ஆயினும் தூய தமிழ்ப் பெயர் சூட்டிக் கொள்வதை விரும்பிடல் வேண்டும். பதினாறு பண்புகளைக் கொண்ட மொழி; மொழிப் பகைவர்களை வீழ்த்தி வென்ற மொழி; உலக மொழி அனைத்திற்கும் ஆணிவேராய் நின்றோங்கும் மொழி, சீரிளமை குன்றாத திறத்தோடு, அறத்தோடு, மறத்தோடு தனித்தியங்கும் நிகரற்ற நெடும்புகழ் கொண்ட மொழி; உயர் தனிச்செம்மொழி. அம்மொழியில் பெயர் வைத்தல் அன்றி பிற மொழியில் பெயர் வைத்தல் தமிழர்க்கு கேடு, தமிழ் மொழிக்கு இல்லை பீடு! என்று அறிந்தோர் தூய தமிழ்ப் பெயர் சூட்டலில் முனைப்பாக உள்ளனர். பைந்தமிழ்ப் பாண்டியன் சுடர்த் தமிழ்ச்சோழன், செந்தமிழ்ச் சேரன், தனித்தமிழரசி, தமிழ்க்கொடி, தென்னரசி, அன்பரசி, அறிவரசி, இளவரசி இனியவன், இனியன், பூங்குன்றன், பொற்கொடி, பிறைநுதல், கரிகாலன், கதிரவன், நாவலன், அருவி, தென்றல், ஐயை, தாமரை, குறிஞ்சி, முல்லை, அல்லி, அங்கயற்கண்ணி, குடியேற்றம் தமிழொளி, குணத்தொகையன், செந்தமிழ்ச் செம்மல், குழந்தைஈகவரசன், தஞ்சை இறையரசன், அருட் கண்ணன், மகிழ்நன், இளங்குமரன், தமிழ்நன், முருகன் என்று தூய தமிழ்ப் பெயர் சூட்டி, தமிழ்மொழிக் காப்பில் தமிழ் உணர்வாளர்கள் ஈடுபட்டு வருவதைக் காண்கின்றோம்.

இவ்வாறே மக்கட்பெயர் என்றில்லாமல் எல்லாத் துறையிலும் தூய தமிழ்ப் பெயர் சூட்டி வருகின்றனர். அறிவியல் கலைச்சொல் ஆக்கத்திலும் தனித்தமிழ்ப் பெயர் சூட்டி மகிழ்கின்றனர். தமிழீழத்தில் தமிழீழ வைப்பகம், அடுமனை, வெகுமனை, வெட்டுமரச் சிற்றங்காடி, செஞ்சோலை, முதியோர் இல்லம், சரக்குந்து, தகரி, தானியங்கி, துமிக்கி, நிலக்கண்ணிவெடி, எறிகணை, இப்படி யாவிற்கும் தமிழ்ப் பெயர் வைத்ததோடு நாற்பது ஆயிரம் தூய தமிழ் மக்கட்பெயர் கையேட்டையும் வெளியிட்டுள்ளார்கள் என்பதை உலகறியும். போர்ச் சூழலிலும் தூய தமிழ்ப் பெயர்களின் சிறப்பால் தமிழ் மொழிக்குப் பங்காற்றியுள்ளார்கள் என்பது வரலாற்றுப் பதிவாகும்.

வற்றாத பேரியற்கையின் இருப்பிலிருந்து அவற்றின் கூறுகளை வேறுபடுத்தி பார்ப்பதைப் போல் மாந்தன் ஒருவரையொருவர் அடையாளம் காண்பதற்கு ஏற்றாற்போல் நிற்பன, ஊர்வன, நீந்துவன, நடப்பன, பறப்பன யாவற்றுக்கும் பெயர் சூட்டிக் கொண்டான். கழகக் காலங்களில் மக்கட்பெயர் வாயிலாக அவர்தம் ஊரின் பெருமை, குடியின் அருமை, அறத்தின் மாண்பு, மறத்தின் பண்பு, படைமாட்சி, ஆட்சிமுறை, வாணிகம் போன்றவற்றை அறிய முடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக ஒன்றைக் கூறின் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் (பதிற்-2-ஆம் பத்து) இம்மன்னன் பனிமலை எனும்

இமயமலை வரை சென்று தன் வெற்றியின் குறியீடாக

அம்மலையின் உச்சியில் 'வில்' பொறித்து
வந்தான் என்று அவன் பெருமிதத்தை

“வலம்படு முரசின் சேரலாதன்

.....இமயத்து

முன்னோர் மருள வணங்குவில் பொறித்து”
(அகம். 127..3.5)

என்று அகநானூறு கூறுகின்றது.

உலகில் எந்த மொழிக்கும் இல்லாத சிறப்பு
தமிழுக்கே உண்டு அம்மொழியில் ஆடவர்க்கும்
மகளிருக்கும் பெயர் சூட்டலே தனித்தன்மையாகும்.

நல்ல தமிழ்ப் பெயர்கள் நாளும் பெருகி வரும் இந்நாளில்
தூய தமிழ்ப் பெயர் அனைத்திற்கும் சூட்டுவோம்.
தமிழுக்குப் பங்காற்றி மகிழ்வோம்,

வெற்றிமகள் பூங்கோதை வெண்பா தென்றல்

வேல்விழியாள் தமிழ்க் கொடியாள் நாகன்
வேந்தன்

கொற்றவையாள் இளவஞ்சி குறிஞ்சி முல்லை
கோமதியாள் தென்னரசி பூவை என்றே
அற்றைக்கே வைத்தாற் போல் நல்ல ஆரா
அமுதனன்றே பெயர் சூட்டி; யாண்டும் தூய
நற்றமிழ்க்கே பங்களிப்பைச் செய்தல் வேண்டும்
நாள்தோறும் தனித்தமிழைப் போற்ற வேண்டும்.

உத்தமசோழன் படைப்புகளில் மருதத்திணை புழங்கு பொருட்கலைச்சொற்கள்

முனைவர் **சு. மாதவன்**

புதுக்கோட்டை மன்னர் கல்லூரியில் உதவிப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார். இந்தியக் குடியரசு மாளிகையில் விருதுடன் ஒரு இலக்கம் உருபாயுடன் பணமுடிப்பும் பெற்றுள்ளார்.

உத்தமசோழனின் படைப்புகள்

சிறுகதை, குறும்புதினம், புதினம் என மூன்று வகைமைகளுள் உத்தம சோழனின் படைப்புகள் அடங்குகின்றன. இவரது படைப்புகளில் இடம்பெற்றுள்ள மருதத்திணைப் புழங்குபொருட்கள் குறித்த தேடலையும் திரட்டலையும் தொகுத்தலையும் இந்தக் கட்டுரை மேற்கொள்கிறது.

புழங்கு பொருட்கள்

வேளாண் வாழ்வியலோடு பொருந்தி நீக்கமற நிறைந்திருப்பவை புழங்கு பொருட்கள். எனவே, அவற்றைத் “தொலைதூர வெளிச்சம்” தரும்வகையில் இவ்வாறு தொகுக்கலாம்: கலப்பை (ப.37) லோட்டா (118), தீவட்டி (129), சுளுக்கி (129), துப்பாக்கி (131), கடுக்கண் (131), பாலிதீன் படுதா (211), தூங்குமூஞ்சி மரப்பெஞ்சு (232) எண்ணெய்க் கிண்ணம் (239), அரப்புக் கிண்ணம் (239) குடம் (239), வெங்கலத் தாம்பாலம் (244), நல்ல விளக்கு (2004). மாட்டுக்கொட்டில் நிரைச்சல் (ப.7), கட்டில் (9), கோழிக்கூடு, கயிற்றுக் கட்டில் (28), சவுக்கு (36), ஏர் (37), ஒற்றைக்கல் மூக்குத்தி (44), சைக்கிள் (45) ஜாடி - மூடி (51), கூடை (60), விதைக்கோட்டை (65), குத்துக்கல் (66), கோரைப் பாய் (91). சோற்றுத்தட்டு (92), டிபன் பாக்ஸ் (97), பென்டார்ச் (98), மரப்பாலம் (99), கருங்கல் (107), டிராக்டர் (115), வாசத் தட்டி (134), சொம்பு (140), சிலம்பாட்டக் குச்சி (161), வெத்திலைத் தட்டு (9168), மூட்டை முடிச்சு (186), ஹார்மோனியப் பெட்டி

(172), தபேலா (172), மரக்கால் (203), மூன்று சக்கரத் தட்டு வண்டி (210), கண்ணாடி (223), காக்கித் தொட்டு (223), பொறந்தான் கோடி (233), வாய்க்கரிசி (235), சம்பந்தி சாமான் (235), காக்கித் தொப்பி (223), கொள்ளிச்சட்டி (243). இங்கு கண்டுள்ள புழங்கு பொருட்களின் பண்பாட்டுப் பின்னணி ஆராயத்தக்கது. இவற்றுள் சில பல பொருட்கள் மருதநிலத்துக்கேயுரிய கருப்பொருள் களிலிருந்து உருவாக்கப்படுவன. இதுபோன்ற இன்னும் பல பின்னணிகளைக் கொண்டுள்ள புழங்கு பொருட்கள் குறித்த செய்திகளைப் பின்வருமாறு தொகுத்து நோக்கலாம்:

1. உணவு உற்பத்தி முதல் உணவு நுகர்வுவரை புழங்கு பொருட்கள் உள்ளன.
2. விலங்கு, பறவை வளர்ப்புக்கான புழங்கு பொருட்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.
3. அமர, உறங்க, பாதுகாத்துக் கொள்ள, செலவு(பயணம்) செய்ய எனப் பல புழங்கு பொருட்கள் மரங்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. தொழில் மற்றும் வாழ்வியல் வட்டச் சடங்குகளுக்கென புழங்குபொருட்கள் பயன்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

புழங்கு பொருட்கள்

“சுந்தரவல்லி சொல்லாத கதை”யில் இடம்பெற்றுள்ள நிலமும் பொழுதும் குறித்த குறிப்புகளை இவ்வாறு தொகுத்து நோக்கலாம்.

பஞ்சநதிக்குளம் மேலச்சேத்தி (தொடர்கதை - 2, ஜூலை 2009, கிழக்குவாசல் உதயம், (ப.27,3), மருதூர் (27), தகட்டுர் (27), வாய்மேடு (3: 22), தென்னாடர் (4: 32), மேலக்காடு (32), திருத்துறைப்பூண்டி (33), செருதலைக்காடு (35), தில்லையங்காடு (37), மன்னாடிக்காடு, குந்தத்தேவன் காடு, செந்தேவன் காடு, சேனாதிபதி காடு, உடையத்தவன் காடு. ஆண்டிக்காடு, குண்டன்புரம், சாயக்காரன், தோப்பு, கோபாலக் கோணான்புரம், சிந்தாமணிக்கமுத்து, பொதியற் தேவன்காடு (37), எக்கல் (5:20), கோடியக்கரை (7:20), முத்துவேலன்காடு (54:18), எடையூர் (21), வெள்ளங்கால் (21), அல்லிக்குளம் (21), வடசங்கேந்தி (61:20), உஜ்ஜயினிப்பட்டினம் (21). இதுவரை வெளிவந்துள்ள தொடர்களில் நிகழும் கதைக்களங்களாக இவையும் விளங்குகின்றன. இவையன்றி, பல ஊர்களின் பெயர்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்வூர்ப்பகுதிகளில் இன்றும் புழங்கிவரும் புழங்குபொருட் கலைச்சொற்களைப் பின்வருமாறு தொகுத்து நோக்கலாம் :

தாழம்பாய் (1:9), கட்டை விளக்குமாறு, பித்தளைச் செம்பு (11), பனைநார்க் கட்டில் (13), புதிய மர அடித்துண்டு (2:26), ஒட்டுத் துண்டு (28), மரக்கால் (3:17), குந்தாணி (20), மண்கலயம், மர உரல், பானைகள், முறம், உலக்கை (20), அரிசிகொட்டும் மண்சால் (20), மர உரல், பானைகள், முறம், உலக்கை (20), பனை அகனிக் கட்டில் (3:17), பனை மட்டை செருப்பு (20), பூவரச இலை (தையல் இலை) (4:36), பனை ஓலை தடுக்கு, லோட்டா, மாக்கல் விளக்கு, அகப்பை (36), தலையணை, கட்டில் (37), பனை அகனிக் கட்டில் (5:16), அம்மி, குடக்கல் (21), தாழம்பாய், கோரைப்பாய், பந்திப்பாய், பனைமட்டைத் தடுப்பு (20), பறி (54:21), சாக்குப்பை பொஸ்தகப் பை (21), பெட்ரோமாக்ஸ் (23), பத்துப் பாத்திரங்கள் (59:22), சிம்னி விளக்கு (61:21), ட்ரங்க் பெட்டி, கயிற்றுக் கட்டில், செம்பு, சொம்பு (18), வாளி (20), பித்தளைத்தட்டு (20).

இந்தத் தொடர்கதையில் இடம்பெற்றுள்ள மேற்கண்ட புழங்கு பொருட்களைத் தொல்காப் பியத்தின் வகைப்பாட்டின்படி 'பிறவும்' என்பதற்குள் அடக்கலாம். இந்தப் புழங்கும் பொருட்களும் அவற்றின் பயன்படு தளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பகுத்தறியப்படலாம். அவை முறையே வீட்டில் பயன்படுத்தும் பொருட்கள் வேளாண்தொழிற் பொருட்கள், மீன்பிடித் தொழிற்பொருட்கள் என அமைந்துள்ளன. இந்தப் புழங்கு பொருட்களை வண்டல் மண்சார் வாழ்வியலுக்கு மட்டுமே உரியவை என வரையறுக்கவியலாது. என்றாலும், வண்டல் மண் பகுதிகளில் விளையும் பொருட்களிலிருந்து விளைபவை (உருவாக்கப்படுபவை) உள்ளன என்பது தெளிவு. இவற்றுள் பனை மரத்தின் பயன்பாடு அக்காலத்தில் மிகுந்திருந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றைய காலம் மண்சார் புழங்கு

பொருட்களிலிருந்து வெகுதூரம் விலகியுள்ள வாழ்வியலை உருவாக்கியுள்ளது என்பதும் எண்ணத்தக்கதாய் உள்ளது.

உத்தம சோழன் படைப்புகள்

சிறுகதைத் தொகுப்புகள் (11 தொகுப்புகள்)

1. துணை என்றொரு தொடர்கதை (முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பு), (ஆறாம் பதிப்பு, ஜூன் - 1992), (மு.ப.டிசம்.1989), கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை.
2. வல்லமை தாராயோ!, மு.ப.டிசம்.1995, வானதி பதிப்பகம், சென்னை.
3. மனிதத் தீவுகள், மு.ப. டிசம்பர் - 2001, கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை.
4. குருவி பிறந்த காடு, மு.ப. டிசம். 2002, கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை.
5. பாமரசாமி., மு.ப. டிசம். 2003, கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை.
6. ஒரே ஒரு துளி, மு.ப. டிசம். 2004, திருவரசு புத்தகநிலையம், சென்னை.
7. சில தேவதைகளும் ஒரு தேவகுமாரனும், மு.ப. ஆக - 2006, திருவரசு புத்தக நிலையம், சென்னை.

குறும் புதினங்கள்

1. 'பூ பூக்கும் காலம்', மு.ப.டிசம் - 2003, கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை.
2. 'மனசுக்குள் ஆயிரம்', மு.ப.டிசம். 2004, வானதி பதிப்பகம், சென்னை.

புதினங்கள்

1. தொலைதூர வெளிச்சம், மு.ப. டிசம் - 1992, கங்கை புத்தகநிலையம், சென்னை.
2. கசக்கும் இனிமை, மு.ப. 2000, திருவரசு புத்தக நிலையம், சென்னை.
3. "தேகமே கண்களாய்.....!" மு.ப. 2006, திருவரசு புத்தக நிலையம், சென்னை.
4. "சுந்தரவல்லி சொல்லாத கதை" 'கிழக்குவாசல் உதயம்' எனும் மாத இதழில் ஜூன் 2009 முதல் தொடராக வந்து கொண்டிருக்கும் புதினம். (ஜூன் 2009 முதல் ஜூன் 2015 வரை 61 தொடர்கள் வெளிவந்துள்ளன).

உத்தம சோழன்., சுந்தரவல்லி சொல்லாத கதை,

1. தொடர்கதை -1, கிழக்குவாசல் உதயம், பஸ்கவைத் திங்களிதழ், ஜூன் 2009.
2. தொடர்கதை -2, கிழக்குவாசல் உதயம், பஸ்கவைத் திங்களிதழ், ஜூலை 2009.
3. தொடர்கதை -3, கிழக்குவாசல் உதயம், பஸ்கவைத் திங்களிதழ், ஆகஸ்ட் 2009

தமிழர் நாகரிகமும் மருத்துவமும்

முனைவர் **இரா. மீனாகுமாரி**

சென்னை தாம்பரம் சானடோரியத்தில் இயங்கும் இந்திய நடுவணரசு தேசிய சித்த மருத்துவ நிறுவனத்தில் இயக்குநராகப் பணியாற்றி வருகிறார். சித்த மருத்துவத்தில் முதுகலை மருத்துவப் பட்ட மேற்படிப்பு படித்துள்ளார்.

“உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே யறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண் டான்என்
ற்றுடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே”

– (திருமூலர் – 725)

உலகின் அனைத்து பகுதிகளிலும் மருத்துவத்தின் நோக்கமெனப்படுவது உடலை காத்தலே ஆகும். உடலை காப்பதன் நோக்கமென்ன? இதற்கான காரணம் தமிழ் மருத்துவத்திலேயே கூறப்பட்டுள்ளது. உடலை காத்தல் எனப்படுவது உலகாய விடயங்களை ஆண்டு அனுபவிப்பது மட்டுமன்றி இறைநிலை என அழைக்கப்பெறும் உடலும் மனமும் தனது முழு செயல்நிலையை அடைந்து அளப்பரிய ஆற்றலை பெரும் செயல்முறையின் முக்கிய பகுதி ஆகும்.

இதனையே தனது பாடல்களில் குறிப்பிடுகிறார் சித்தர் திருமூலர்,

“உடம்பால் அழியிர் உயிரால் அழிவர்
திறம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே”

– திருமூலர் – (724)

மெய்ஞ்ஞானம் அறிவதன் பகுதியே உடம்பை காக்கும் முறைமை எனப்படுவதே சித்த மருத்துவத்தின்

அடிப்படை கோட்பாடாக அமைகிறது. சித்த மருத்துவத்தின் தொன்மையையும் வளமையையும் அறிய அதன் வரலாற்றை அறிவது அவசியமாகிறது.

தமிழர் வரலாற்றில் மருத்துவ தரவுகள்

தொல்காப்பியம் தொடங்கி கண்ணுசாமியம் வரை மருத்துவ தரவுகள் தமிழ் நூல்களில் பரவலாக காணப்படுகின்றன. மருத்துவத்திற்கென தனியே இயற்றப்பட்ட நூல்கள் மட்டுமன்றி பல பொதுவான இலக்கண மற்றும் வரலாற்று நூல்களிலும் மருத்துவம் செய்யப்பட்டது பற்றியும் நோய் நிலைகள் பற்றியும் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

சங்க புலவர்களில் இருவர் மருத்துவம் சார்ந்த பெயரைப் பெற்றுள்ளனர்.

1. உறையூர் மருத்துவர் தாமோதரனார்
2. மருத்துவன் நல்லச்சனார்

ஆகிய இருவரும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். பசிக்குச் சோறளித்த மன்னனை ‘பசிப்பிணி மருத்துவர்’ என்கிறது அகநானூறு.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் சித்த மருத்துவம்

சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி போன்ற மருந்து பொருட்கள் நோயை நீக்கி மக்களை காப்பது போல மக்களுக்குப் பயன்தரும் கருத்துக்களைக் கூறும் நூலாகிய ‘திரிகடுகம்’ மருந்தின் பெயரை கொண்டதாகும்.

இதனை,

“உலகில் காடுகள் உடல் நோய் மாற்றும்
அலகில் அகநோய் அகற்றும்- நிலைகொள்
திரிகடுகம் என்னும் திகழ் தமிழ்ச்சங்கம்
மருவு நல்லாதன் மருந்து

என்று குறிப்பிடுகிறது”.

ஐந்துசிறியவேர்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட
மருந்தினை போல ஐந்து கருத்துக்களை கொண்டது
‘சிறுபஞ்சமூலம்’ எனும் நூலாகும்.

“சிக்கர் சிதடர் சிதலைபோல் வாயுடையார்
துக்கர் துருநாமர் தூக்குங்கால் - தொக்க
வருநோசுகள் முன்னாளில் தீர்த்தாரே இந்நாள்
ஒரு நோயும் இன்றி வாழ்வார்”

என்று சிறுபஞ்சமூலம் 76வது பாடல்
தெரிவிக்கிறது.

அதுபோலவே ஆறு பொருட்களால் ஆக்கப்பட்ட
மருந்தினை போல ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஆறு
கருத்துக்களை கூறும் ஏலாதியும் மருத்துவப் பெயரை
கொண்டதாகும்.

இவையன்றி திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம்,
மணிமேகலை, ஆசாரக்கோவை என எண்ணற்ற
நூல்களில் சித்த மருத்துவம் பற்றியும், மருத்துவர்கள்
பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது.

சித்த மருத்துவமுறைமை

நோயறிதல், நோய் வராமல் காத்தல், நோய் நீக்கல்,
கற்பம் என நான்கு மிக முக்கிய செயல்நிலைகளில்
நிலைபெற்று சித்த மருத்துவம் உடலையும்
உள்ளத்தையும் காக்கின்றது.

நோயறிதலாவது

“உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதி செயல்” - (திருக்குறள் - 949)

என்னும் குறளுக்கிணங்க நோய் உற்றவன்
நிலை, நோயின் நிலை, நோய் ஏற்பட்டிருக்கும் காலம்
மற்றும் மருத்துவரிடம் நோயினால் வந்த காலம் என
பல கண்ணோட்டங்களில் சித்த மருத்துவம் ஒரு
நோயாளனை அணுகுகின்றது.

இந்த நிலைகளை ஆராய பல வழிமுறைகளை
கையாள்கிறது. எண்வகை தேர்வு முறைகளை
கொண்டுள்ளது.

நோய் வராமல் காத்தல் எனப்படுவது உடலை
ஆக்கும் உணவை எடுத்து கொள்ளும் முறைமை,
உணவை சமைக்கும் முறைமை, இருக்கும் இடத்தின்
பண்பு, காலத்தின் பண்பு, காலை முதல் மாலை வரை
செய்யும் ஒவ்வொரு செயலிலும் கவனம் கொண்டு
நோய் வராமல் காக்கும் நாளொழுக்கம் என எண்ணற்ற
முறைமைகள் கொண்டு செயல்படுகிறது.

நோய் நீக்கல்

நோய் நீக்கலுக்கு இரு முக்கிய வழிமுறைகள்
தேவை. ஒன்று வாய் வழியே மருந்து உட்கொள்வது
மற்றொன்று அறுவை மருத்துவம்.

சித்த மருத்துவம் ஆகிய தமிழ் மருத்துவத்தில்
அறுவை மருத்துவ முறைகள் இல்லை எனப்படுவது
பொதுவாக நிலவி வரும் கருத்து. அது உண்மையன்று
என்பதற்கு கீழ்க்கண்ட உதாரணங்களே சான்றாக
அமையும்.

பதிற்றுப்பத்து 5-ல் ஒரு கருத்து தெளிவாக
அறுவை சிகிச்சையை பற்றி குறிப்பிடுகின்றது.
மீன்கொத்திப் பறவை தண்ணீருக்குள் மூழ்கி
தன் மூக்கு நுனியில் மீனைப் பிடித்துக் கொண்டு
தண்ணீரை விட்டு வருவதை போன்று, ஊசியால்
தைத்த வடு இருப்பதாக கூறுகின்றது. போரில்
காயமுற்ற வீரருக்கு செய்யப்பட்ட அறுவை
சிகிச்சையை இது குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“மீன்றேர் கொட்பிற்பனிச்சய மூழ்கிச்
சிரல்பெயர்ந் தன்ன நெடுவள் ளுரசி
நெடு வாசி பரந்த வடு”

என்ற பாடலால் அறியலாம்.

இதுபோலவே, வெட்டுக் காயங்களுக்குப் பஞ்சு
வைத்துக் கட்டும் வழக்கத்தை காரிக்கண்ணனார்
என்ற புலவர், ‘பஞ்சி யுண்களையாப் புண்ணர்’
(புறம் 353:16) என்ற புறநானூற்று பாடலின் வரியால்
அறியலாம்.

இவையன்றி

‘உற்ற நோய் தீர்ப்பதற்கு ஊனுக்கு ஊன்’ என்ற
பெரிய புராண வரிகள்,

“வாளால் அறுத்து சுடினும் மருத்துவன்பால்
மாளாத காதல் நோயாளன் போல”

என்ற நாலாயிர திவ்ய பிரபந்த பாடல் வரிகளாலும்,

அறுவை மருத்துவம் சித்த மருத்துவத்தில்
இருந்ததை அறியலாம்.

மேலும் அறுவை மருத்துவத்திற்காக தனித்து இயற்ற பெற்ற 'அகத்தியர் ரண வைத்தியம்', 'அகத்தியர் ரண பெருநூல்', 'அகத்தியர் நயன விதி' போன்ற பல நூல்களில் அறுவை மருத்துவ கருவிகள் பற்றியும் செய்முறைகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

கற்பம் எனப்படுவது உடலை நோயில்லாமல் காப்பது மட்டுமின்றி வாழ்நாளை நீடித்து பெருவாழ்வு பெறுவதற்காக சித்தர்கள் கைக்கொண்ட முறைகளாகும். கற்ப மருந்துகளை உட்கொள்வது, அட்டாங்க யோகம் போன்ற முறைகளைப் பயின்று அதன் பலனாய் அட்டமா சித்திகளை அடைந்து சிறப்புறுவதே சித்தர்களின் நோக்கமாக அமைய பெற்றுள்ளது.

பிரிவுகள்

உடலிலும் மனதிலும் ஏற்பட்ட நோயை நீக்குவதற்காக பல வழி முறைகளை கொண்டுள்ளது சித்த மருத்துவம். சூல் மற்றும் மகளிர் மருத்துவம், குழந்தை மருத்துவம், கண் மருத்துவம், பல் மருத்துவம், தோல் நோய் மருத்துவம், நஞ்சு மருத்துவம், காய கற்பம், யோகம், வர்மம், ரச வாதம், புற மருத்துவம் எனப் பல்வேறு துறைகளை பெற்று விளங்குகிறது.

தற்காலத்தில் சித்த மருத்துவம்

ஏடுகளின் வாயிலாகவும் குரு பரம்பரை வழியாகவும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக வழி வழியாக வந்த சித்த மருத்துவம் தற்காலத்தில் கல்லூரிகளில் 5 1/2 ஆண்டுகள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு பட்டபடிப்பாக விளங்குகிறது. 6 பட்ட மேற்படிப்பு துறைகளும் உள்ளது. சித்த மருத்துவத்தில் ஆராய்ந்து முனைவர் பட்டம் பெறவும் வழி வகைகள் உள்ளன. தமிழகத்தில் பத்திற்கும் மேற்பட்ட இளநிலை கல்லூரியும் மூன்று முதுநிலை கல்லூரிகளும் கேரளம் மற்றும் இலங்கையில் தலா ஒரு கல்லூரியும் அமைந்துள்ளன. இதன் மூலமாக சித்த மருத்துவம் அறிவியல் ஆய்வுக்கு தற்காலத்தில் உட்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வாராய்ச்சிகள் சித்த மருத்துவத்தை உலகளவில் கொண்டு செல்ல உதவும்.

'மானிட இனத்தின் தொட்டில்' என வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்களால் போற்றப்படும் இந்த தமிழ்ச் சமூகம் பெற்ற பெரும்செல்வமே சித்த மருத்துவம். தற்போது பரவலாக உள்ள நோய்கள் முதல் இனி வரும் நோய்களுக்கும் தீர்வினைக் கொண்டது சித்த

மருத்துவம். அதற்கு இந்த தீ நுண்மி (கொரோனா பேரிடர்) நோயே சான்று. உலகே அஞ்சி கொரோனா நோயிலிருந்து மக்களைக் காக்க தீர்வைக் கூறியது சித்த மருத்துவம். இன்றும் நாட்டில் பல்வேறு பகுதியை காட்டிலும் தமிழகத்தில் தீ நுண்மி (கொரோனா) இறப்பு கட்டுப்படுத்தப் பட்டதற்கு சித்த மருத்துவம் முக்கிய காரணியாகும். சித்த மருத்துவத்தில் கூறப்பட்ட ஒரே சில குடிநீர்களுக்கே இந்த அளவிற்கு வீரியம் இருக்கும் போது சித்த மருத்துவத்தில் வழங்கப் பெற்ற அனைத்து மருத்துவ முறைகளும் நாம் மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்து இருந்தோமேயானால் தீ நுண்மி (கொரோனா) இந்நேரம் தமிழகத்தில் முற்றும் ஒழிந்திருக்கும். தீ நுண்மி (கொரோனா) நுண்மி எத்தனை பரிமாணத்தில் (strain) வந்தாலும் சித்த மருத்துவம் அதற்குரிய தீர்வை கொண்டிருக்கும்.

ஏனெனில், சித்த மருத்துவம் தற்போது ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு சாதாரண மாந்த சிற்றறிவிற்கு உட்பட்டு உருவான மருத்துவம் அல்ல. அட்டாங்க யோகப் பயிற்சியினால் அட்டமா சித்திகளையும் பெற்று புல்பூண்டு, மரம், செடி, கொடி முதல், மண் விண் என அண்டப்பேரண்டங்களையும் உணர்ந்த சித்தர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட முழுமையாக முடிந்த மருத்துவம். அனைத்து மருத்துவ முறைகளும் நோயின்றி குறிப்பிட்ட காலம் உலகில் மாந்த உயிரை நிலை பெறச் செய்ய ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சித்த மருத்துவம் ஒன்றே மரணத்தைத் தவிர்த்து பேராற்றலை மனித இனம் பெறுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது. எனவே, என்றென்றும் எந்த நோயையும் எண்வகைத் தேர்வு (நாடி, பரிசம், நா, நிறம், மொழி, விழி, மலம், நீர்) கொண்டு அறிந்து அதற்குத் தக்க மருத்துவம் வழங்கி மக்களை காக்கும் ஆற்றல் பெற்றது சித்த மருத்துவம். தமிழ் மொழியைக் கலையாக மட்டும் காணாமல் அறிவியலாகவும் காணும் அனைவருக்கும் சித்த மருத்துவத்தின் மகத்துவம் புரியும். இன்றும் உலகில் மனித மூளையின் செயல்திறனையும் ஆற்றலையும் முழுமையாக அறிய இயலாத நிலை உள்ளது. உடல், உயிர், உணர்வுகள், பிறப்பு, இறப்பு, பசி, தேடல் போன்றவைகள் ஏன் எதற்கு அமைந்துள்ளன என இன்று வரை மேற்கத்திய ஆராய்ச்சியாளர்களால் உணர இயலவில்லை. அதை சித்தர்களே கூறியுள்ளனர். அவற்றை அறியும் வழியில் ஏற்பட்ட இடர்பாடுகளான நோய் நிலைகளைத் தவிர்க்கவே, மருத்துவத்தைக் கூறிச் சென்றுள்ளனர். இதுவே சித்த மருத்துவத்தின் முக்கிய நோக்கமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும் ! தீர்வுகளும்!

திரு. மோகன்பாண்டியன்

ஓமனில் பொறியாளராகப் பணியாற்றியவர்.

முன்னுரை:

பரந்து விரிந்த பெருங்கடலானது அந்தந்த நாட்டின் எல்லைக்கேற்ப எவ்வாறு தனித்தனிப்பெயர்களை கொண்டுள்ளதோ, அவ்வாறே நம் முன்னோர்களால் இந்த நிலம் ஆளப்பட்டு காலப்போக்கில் அந்தந்த பகுதிகளின் வசதிக்கேற்ப தமிழ்மொழி திரித்து, விரித்து, பிற கலப்புச்சொற்களை புகுத்தி இன்று பேசப்பட்டு வருகிறது. நன்னீரில் கலந்த உவர்நீர் போல செந்தமிழில் கலந்த அயலார் மொழிச்சொற்கள் தூய தமிழின் சொல்வளத்தை மறக்கடித்து மழுங்கச்செய்திருக்கிறது.

பொருளுரை:

தூய தமிழ் பேசுவதில் உள்ள சிக்கல்களை தீர்க்க நாம் இதை இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்துப்பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

1. சொல்வளத்தை அறிய வைத்தல்— அருந்தமிழ் பழம்பெருச்சொற்களை தெரிதல் இன்றியமையாததாகும்.

2. தமிழ் மொழியில் பேசும் திறனை வளர்த்தல்— பேச்சில் சொற் பற்றாக் குறையிருப்பின் பிற மொழிச்சொல் புகுந்துவிடுகிறது. அவற்றை நீக்க முதலில் சரியான தமிழ்ச்சொற்களை தெரிந்து வைத்தல், நயம்பட உரைத்தல் முதன்மையானதாகும்.

அ) தூய தமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள்:

இன்றைய இளைஞர்கள் பேசும் தமிழின் மூலம் அவர்கள் அறிந்துவைத்துள்ள சொல்வளத்திறனின் அளவை நாம் அறிய முடியும். இவற்றிக்கான காரணம், கல்வி பயின்ற வழிமுறைகள், சமுதாயத்தில் புழக்கத்தில் உள்ள சொற்கள், திரைப்படவசனங்கள், கையடக்கப்பேசிகள், உலகமயமாக்கலுக்குப் பிந்தைய அதிவிரைவான போக்கு, கணினி துறையின் அளப்பெற்ற வளர்ச்சி என இன்னும் பல உள்ளன. நம்மில் எவ்வளவு பேர் நமது கையடக்கப்பேசியில் தமிழ் மொழியை இயக்க மொழியாக வைத்துள்ளோம் எனப்பார்க்க வேண்டியுள்ளது. அன்றாடம் பயன்படுத்தும் சாதாரண பொருளுக்குக் கூட அயல் மொழியை பயன்படுத்தி சொற்பற்றாக்குறையால் தவிக்கிறது இந்தச்சமூகம். தமிழில் 4.01 இலட்சம் சொற்கள் உள்ளதாகவும், உலகறிந்த ஆங்கில மொழியைவிட இது இருமடங்கு அதிகம் என அமைச்சர் திரு.பாண்டியராஜன் அவர்கள் சட்டசபையில் தெரிவித்திருக்கிறார். ஆக நாம் சொற்பற்றாக்குறையால் அல்ல, சொல்வளத்தின் அறியாமையால் உள்ளோம் எனப் புரிகிறது.

* ஆங்கில மொழியின் மோகத்தால், கலப்பற்ற தூய தமிழில் பேச எத்தனிக்கும் இளைஞர்கள்

தனக்குள் தாழ்வுமனப்பான்மையை
உணர்கின்றனர்.

- * இன்றைய பாடக்கல்வி முறையில், தமிழ் என்ற ஒரு பாடத்தை தவிர ஏனைய அனைத்துமே ஆங்கில வழியில் இருப்பதும், எதிர்கால வேலைவாய்ப்பின் காரணமாக அதை விரும்பிப்படிப்பது என்ற மனநிலையே உள்ளது. இன்று தமிழை அதன் இலக்கணத்தை மதிப்பெண்ணுக்காக மட்டுமே படிக்கும் நிலை மறுக்கமுடியாதது.
- * வீட்டிலும், சமூகத்திலும், அரசு அலுவலகங்களிலும் தூய தமிழில் பேசினால் அடுத்தவருக்கு அதை புரியும் திறன் இருக்குமா என்ற தடுமாற்றம் உள்ளது.
- * எந்த ஒரு மாற்றமும் தொடக்கநிலையிலிருந்தே சரிசெய்யப்பட வேண்டும். உலகமயமாக்கப்பட்ட சந்தையும், ஊன்றி படிக்காத ஊனமான குணமுமே இன்று இந்த விவாதத்தை தொடக்கியிருக்கிறோம்.
- * இலங்கைத்தமிழர்கள் சிங்கள மொழி கலப்பில்லாமலும், மலேசியா, சிங்கப்பூர் தமிழர்கள் மலாய், சீனமொழி கலப்பில்லாமலும் பேசும் போது நாம் ஏன் தூய தமிழை பேச மறந்தோம் என்ற சிந்தனையை ஆராய வேண்டியுள்ளது.
- * பிற நாட்டார் படையெடுப்பால் தமிழ் மொழி சீர்குலைந்ததைவிட, மதத்தால், மடமை எண்ணங்களால், தெய்வ மொழியாம் வடக்கார் மொழி என்ற கற்பனைகளுமே அதிகம் சிதைத்தன. மூவர் தேவாரம் போற்றி புகழ்ந்த தமிழ்மொழியை சரிவர பயிற்றுவிக்கப்படாததால், இன்று நாம் மறக்கப்பட்ட மழுங்கடிக்கப்பட்ட தமிழ்ச்சொற்களைத் தேடும் நிலையில் உள்ளோம்.

ஆ) இளைஞர்கள் தூய தமிழ் பேசுவதற்கான தீர்வுகள்.

- * இன்றைய கல்விமுறைக்கேற்ப, பாடத் திட்டங்களின் அனைத்து பிரிவுகளும் குறிப்பாக மருத்துவம், பொறியியல், கணினி, வானூர்தி, கப்பல் போன்ற பல தொழில்நுட்பம் சார்ந்த பாடங்கள் அனைத்தும் செந்தமிழில் பயிற்றுவிக்க / பயில முனைப்பு எடுக்கவேண்டும்.

* பற்பல புதுச்சொற்களை அகராதியியல் சொல்வயல் நூலில் சொற்குவை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தாலும் வார, மாத இதழ் எனப்பல பரிணாமங்களில் அனைவரின் கைகளுக்கும் கிடைக்கப்பெற வேண்டும்.

* அரசின் விளம்பரங்களில் அரும்பெரும் பழைய தமிழ்ச்சொற்களை இடம் பெறச்செய்தல் வேண்டும்.

* தூய தமிழ் பேசுவோருக்கான போட்டிகள் அனைத்து பள்ளிகள், கல்லூரிகள், மக்கள் கூடும் பொது இடங்களில் நடத்தி பரிசுகள், பாராட்டு பத்திரங்களை அரசு மற்றும் தன்னார்வலர்கள் மூலம் வழங்கினால், இளையோர்களிடையே ஆர்வமும் தன்முனைப்பும் அதிகரிக்கும்.

* தனிச்செயலியை அறிமுகப்படுத்தி பிறமொழிச்சொற்களுக்கான தமிழ்ச்சொற்களை அறியச் செய்வதன் மூலம் இளைஞர்கள் சொல்வளத்தை தெரியப்படுத்திக்கொள்வர்.

* இது ஒரு தலைமுறையில் மாற்றம் செய்யும் நிகழ்வல்ல, தொடர்வினையாக செயலாக்கப்படுத்த வேண்டும்.

* ஐம்பெரும்காப்பியங்கள் போன்ற பல அரும்பெரும் நூல்களைக்கற்க ஆயத்தப்படுத்துதல் மூலம், கணக்கற்ற பல சொற்களை இளைஞர்கள் அறிய ஏதுவாக இருக்கும்.

* இன்றைய பேச்சு வழக்கில் ஆங்கில மொழிச்சொல் கலப்பு அதிகமேயானாலும், அன்னிய மொழிக்கலப்பு குறைவே. இந்த இருகுறைகளை களைய, சொற்களை அறியச்செய்வதே தீர்வாகும்.

* சொற்குவையின் அகராதியியலில் கண்டறிந்த சொற்களை ஒவ்வொரு ஆண்டும் நூலாகத்தொகுத்து மாணவர்கள், இளைஞர்களிடம் சேர்க்கப்பட்டு, சிறந்த கலப்பில்லாத தமிழ் பேசும் இளைஞர்களை இனம் கண்டு, விருது வழங்கப்படுமேயானால், அருந்தமிழ் பேசும் கூட்டம் தேனீக்களாய் பெருகுமென்பதில் அப்பயமில்லை.

* பெற்றோரின் பங்கும் இன்றியமையாததாகும். தூயதமிழ் பேசும் வழக்கத்தை ஒவ்வொரு வீட்டிலிருந்தும் துவங்க, தீர்வுகள் எளிதாகும்.

* அனைத்து தினசரி நாளிதழ்களிலும், பத்து பிறமொழிச்சொற்களுக்கு இணையான தமிழ்ச்சொற்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதன் மூலம் தமிழ்ச்சொற்களின் வளத்தை தெரியப்படுத்தலாம்.

* உலக மொழிகளிலே அதிக வோச்சொற்களை கொண்ட சொல்வளமுள்ள மொழி தமிழ் என உலகப்பெரும் மொழியியல் அறிஞர் பர்ரோ எமினோ போன்றவர்கள் போற்றிய மொழியின் அரும்பெருமையை இளைஞர்களிடம் உணரவைக்க வேண்டும்.

உலகின் மூத்த மொழி, படைப்புகளின் தலைவன் பிரம்மன் உருவாக்கிய 'பிராமி' எழுத்துக்கள் கொண்ட மொழி, உலகின் ஆதிசூரியின மரபணு தமிழ், அமெரிக்காவின் தமிழ் இருக்கைகள், பிரதமர், குடியரசுதலைவரின் தமிழ்மொழி பற்றிய புகழாரம் என பல்லாயிரம் மகுடங்கள் தரித்திருந்தாலும், தூய தமிழ் பேச்சு என்பது நம்முன்னிருக்கும் பெரும் அறைகூவலாகும்.

முடிவுரை:

ஆழ்மனதில் ஆழப்பதைந்து மண்டிக்கிடக்கும் அன்னிய சொற்களின் ஆதிக்கத்தை, கலப்பை நீக்குவது எளிதல்ல, அதற்காக அப்படியே

விட்டுவிடவும் இயலாது. ஆதவனே சுட்டெறித்தாலும், அகிலமே அதிர்ந்து ஆழிப்பேரலையில் அமிழ்ந்தாலும் தன்னை பாதுகாத்து மீட்டெடுத்து புதுப்பித்துக் கொள்ளும் வரம் பெற்றவன் தமிழன்னை தந்த தமிழ்.

பரிதிமாற்கலைஞர் கூறியது போல, தமிழை வேறுமொழிச்சொற்களோடு கலந்து பேசுவது கழுத்தில் மணியும், மிளகாய் பழமும் கலந்து கோர்த்த மாலை அணிவது போலாகும். எனினும் காலத்தின் கட்டாயத்தில் மரபுகளை மறந்து வருகிறோம். கோவை மாநகரில் உருவாகும் இல்லத்தமிழ் இயக்கம் மற்றும் மத்திய அரசின் புதிய கல்விக்கொள்கை-2020 படி தாய்மொழி வழிக்கல்வி நிலைப்பாடு போன்ற செயல்பாடுகள் மறுமலர்ச்சியாகும். இப்படி மீட்டெடுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள தமிழக அரசின் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்கத்திற்கும், ஆன்றோர் சமூகத்திற்கும் நன்றி செலுத்துவதும் உளமார ஒத்துழைப்பு நல்குவதும் நமது கடமையாகும்.

துணை நூற்பட்டியல்:

1. அன்றாட வாழ்வில் அழகு தமிழ் - பக்கம் 12.
2. புதிய தலைமுறை - செய்தி -22-ஜூலை 2020
3. தினமலர் - செய்தி - 03 ஜூலை 2019. (சட்டசபை விவாத நேரம்)
4. மத்திய அரசின் புதிய கல்விக்கொள்கை-2020

சொல்லாக்க நெறிகள்

திரு. பொ. வசந்தகுமாரன்

சிறந்த அனைத்துலக பத்திரிகையாளர் மற்றும் எழுத்தாளர். இவர் 20 நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவர் இலண்டனில் பணியாற்றியவர்.

முன்னுரை

அறிவுப் பெருக்க ஊழியில் பொருண்மைகள் உருவாகின்றன. புதிய புதிய பொருட்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. பிற மொழியாளர்கள் அவர்கள்தம் மொழியில் வெளிப்படுத்திய பொருண்மைகளைத் தமிழ்மொழியில் தருவதற்கு, தருமொழியில் குறித்த சொற்களைத் தமிழில் படைப்பதற்கு மொழி வல்லுநர்கள் முயல்கின்றனர். அவர்களின் முயற்சிக்கு ஆங்கிலம் பெரிதும் துணைபுரிகிறது. ஏனெனில் ஆங்கிலமே 1858-முதல் இந்தியாவின் ஆட்சிமொழியாகநுழைந்து இன்றளவும் நிலைத்து நிற்கிறது. சொல்லாக்கத்திற்கு ஆங்கிலத்தைத்தான் நம்பியிருக்கவேண்டும் என்பதில்லை. அதே வேளையில் அம்மொழியைத் தவிர்க்கவேண்டும் எனக் கூறுவதிலும் பொருளில்லை.

பல்கலைக் கழகப் பதிவு

2002-இல் தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்ட 'அருங்கலைச்சொல் அகரமுதலியின் பதிப்பாசிரியர், "புலத்துறைகளாகிய களங்களுக்குரிய நேரிய தெளிவார்ந்த பொருத்தப்பாடமைந்த கலைச் சொல்லாக்கங்களைப் பற்றி இன்னும் முறையாக முயற்சி மேற்கொள்ளவும் பெறாதுள்ள ஓர் அவலநிலை ஈண்டு ஆழ அடியூன்றிக் கிடக்கின்றமையைப் பற்றி மனத்தாலும் அறிவாலும்

எண்ணிப் பாராமலேயே கிடக்கின்றோம்" எனச் சொல்லாக்கப் பணிகள் பற்றிக் கவன்றுள்ளார். இக்கவலை பொருளற்றதாகும். சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், திருவாங்கூர்ப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை மாகாண அரசு ஆகியனவற்றை ஒருங்கிணைத்து 1931-ஆம் ஆண்டிலேயே 'கலைச்சொற்கள்' என்னும் தொகுதியைச் சென்னை மாகாண தமிழ்ச்சங்கம் வெளியிட்டுள்ளது. அவ்வெளியீட்டிற்குத் தமிழாசிரியர் இ.மு.சுப்பிரமணியபிள்ளை அவர்களின் முனைப்பும் பணியும் அளப்பரியன.

மேலும், சொல்லாக்க முறைகளை வரையறுத்துத் தருவதற்கு இன்றுவரை இலக்கண நூல்கள் தோன்றவில்லை. எனவே மொழிவளர்ச்சிச் சிந்தனையாளர்கள் தங்கள் எண்ணப்போக்கிற்கேற்பச் சொல்லாக்கங்களை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இப்போக்கிற்கு அருங்கலைச்சொல் அகரமுதலியையே எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டலாம். இன்னின்னநெறிகளைப் பின்பற்றித்தான் இவ்வகரமுதலி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது எனக் கொள்ளவியலாது. மேலும் சொல்லாக்க நெறிகளைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் இந்நாள்வரை மேற்கொள்ளப்பட்ட சொல்லாக்க முறைகளைக் குறை கூறும் போக்கே தமிழ்ப் பற்றாளர் சிலரிடம் நிலவுகிறது. எனவே, அந்நெறிகளை வரையறுக்கும் முயற்சியாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கலைச் சொல்லாக்கத்தின் தொடக்க காலம்

தமிழில் கலைச் சொல்லாக்கப் பணிகள் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்குகிறது. கலைச் சொல்லாக்க வரலாற்றில் முதல் சொல்லாக்குநராக அறியப்படுபவர் சார்லஸ் தியாப்பிலஸ் ஈவால்ட் இரேனியஸ். புவியியல் தொடர்பான 51 கலைச்சொற்களை இவர் உருவாக்கியிருப்பதாக கி.பி.1852-ஆண்டு அவரால் வெளியிடப்பட்ட “பூமி சாஸ்திரம்” என்னும் நூலின் வழி அறியப்படுகிறது. 1814-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டிலுள்ள பாளையங்கோட்டைக்கு வந்த இவர் சமயப் பரப்புப் பணிகளை மேற்கொண்டதோடு புவியியல் தொடர்பான நூல்களைத் தமிழில் வெளியிடும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்.

இரேனியஸ் அவர்களுக்குப் பின்னர் சாமுவேல் ஃபிஷ் கிரீன் (Samuel Fish Green) என்பார்தாம் தமிழ்ச் சொல்லாக்கத்திற்கான நெறிகளைத் தந்து அவற்றைப்பின்பற்றிச் சொல்லாக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். தமிழ்மொழியைப் பயன்படுத்துதல், சமற்கிருதத்தின் துணைநாடல், ஆங்கிலத்தையும் கருதுதல் என மூன்று நிலைகளில் கிரீன் அவர்கள் தமிழில் சொல்லாக்கம் மேற்கொள்ளுவதற்குத்தக்க வழிகாட்டல்களைத் தந்துள்ளார். தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்தும்போது மேற்கொள்ளவேண்டிய நெறிகளாக அவர்,

1. சொல் இணை(iz-sic)க்கமும் சுருக்கமும் ஓசையுமாயிருக்கவும்

2. அச்சொல் தமிழில் உண்டோவென்று பின் சொல்லப்படும் எட்டு விதங்களுள் ஓர் விதப்படி முதலில் தேடிப் பார்க்கவும்

என்பனவற்றைக் அவர் குறிக்கிறார். (கிரீன் அவர்களின் மொழிநடையில் இவை தரப்பட்டுள்ளன).

சொல் இணக்கமும் சுருக்கமும் ஓசையும்

கிரீன் அவர்கள் “சொல் இணக்கமும் சுருக்கமும் ஓசையுமாயிருக்கவும்” எனத் தந்துள்ள வழிகாட்டலில் அமைந்துள்ள ‘சொல் இணக்கம்’, ‘சுருக்கம்’, ‘ஓசை’ ஆகியனவற்றை இக்கால ஆசிரியர்கள் மொழியாக்கப் பண்புகளாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். அப்பண்புகள் முறையே பயன்மை, அளவு, இனிமை என்பனவாகும்.

தமிழுக்கு முதன்மை தரும் கிரீன்

சமற்கிருத மொழியாட்சி மேலோங்கியிருந்த காலத்திலுங்கூட தாம் மேற்கொண்ட மொழியாக்கத்திற்குக் கிரீன் அவர்கள் தமிழையே

முதன்மை தேர்வாகக் கருதினார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவர் குறிப்பிடும் ‘எட்டு விதங்கள்’ பின் வரும் பகுதியில் விளக்கப்படுகின்றன.

அடுத்த நிலையில் இவருடைய மொழித்தேர்வு சமற்கிருதம். அவருடைய மொழிநடையில், பூரணமான சொல் தமிழிலே பெற வழுவும்போது பின்காட்டப்படும் பத்து விதிகளுள் ஓர் விதிப்படி சமற்கிருதத்தில் தேடவும்.

எனக் கூறுகிறார். நெறிகளை வகுப்பதில் கிரீன் அவர்கள் மிகுந்த கவனத்தோடு சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். “இயலாத போது”, “இல்லாத நிலையில்” போன்ற தொடர்களைப் பயன்படுத்தாமல் “வழுவும் போது” என்பதைக் கையாண்டுள்ளார். வழுவதல் என்னும் சொல் ‘தவறுதல்’ எனப் பொருள்படும். தமிழில் இயலும் என்பது அவர் கருத்து. அவர் வேற்றுமொழியினராயிருந்தும் தமிழின்பால் கொண்ட ஈடுபாடு, தமிழால் இயலும் எனக் கருதச் செய்துள்ளது. ஆதலால் ‘வழுவதல்’ என்னும் சொல்லைப் பெய்துள்ளார்.

மூன்றாவதாகக் கிரீன் தரும் நெறி, தமிழிலாவது சமற்கிருதத்திலாவது சொல் காணாத போது பின் சொல்லப்படும் மூன்று விதங்களில் ஓர் விதப்படி இங்கிலீஷ் சொல்லைச் சேர்க்கவும்.

தமிழ், அல்லது சமற்கிருத மொழிகளில் கலைச் சொல்லைப் பெற இயலாதபோது ஆங்கிலத்திலிருந்து சொற்களை ஆக்கலாம் எனக் கூறுகிறார் கிரீன் (கிரீன் பயன்படுத்திய சொல் இங்கிலீஷ்). தமிழுக்கு அடுத்த நிலையில் சமற்கிருதத்தைக் கிரீன் கொள்வதால், அவருடைய காலத்தில் தமிழ் பேசிவந்த கற்றோரிடே சமற்கிருதம் செல்வாக்குற்றிருந்ததை அறியமுடிகிறது.

கலைச்சொல்லாக்கத்திற்கு முதலில் தமிழ், அடுத்து சமற்கிருதம், அதனை அடுத்து ஆங்கிலம் என மொழிகளைத் தேர்ந்திட்ட கிரீன், இவற்றுள் ஒவ்வொன்றிலும் பின்பற்றவேண்டிய நூட்பங்களை, “விதங்கள்” எனக் குறிக்கிறார். தமிழைத் தேர்ந்திடும் போது 8 விதங்கள், சமற்கிருதத்திற்கு 10 விதங்கள், ஆங்கிலத்திற்கு 3 விதங்கள் என 21 நூட்பங்கள் கூறப்படுகின்றன. இவை சொல்லாக்கவியலில் கருதத்தக்கனவாகும்.

கலைச் சொற்களைத் தமிழில் ஆக்க கிரீன் தரும் எட்டு வகைகள் (நூட்பங்கள்) சொல்லாக்கத்திற்காகத் தமிழ் மொழியைக் கொள்ளும்போது, கிரீன் பரிந்துரைத்த எட்டு நூட்பங்கள் (விதங்கள்) :

விதம் 1: ஒரு மொழியாவது தொடர் மொழியாவது வழங்கிவரும் சொல்லை நல்லதென்றெடுக்கவும்.

விதம் 2: வழக்கமான உரிய சொல்லில்லாதிருந்தால் சற்றே கருகலானாலும் குறிப்பான சொல்லாய் எடுக்கவும்.

விதம் 3: குறிப்பான தனிமொழி இரண்டாவது பகவாவது சேர்த்து ஓர் சொல்லாக்கவும்.

விதம் 4: குறிப்பான பகுதியும் விசுவதியும் சேர்த்து (ச்) சொல்லாக்கவும்

விதம் 5 : குறிப்பான ஓர் பகுதியும் ஓசையான யாதேனும் ஓர் ஈற்றசை சேர்த்து வேறுபடுத்தி(ச்) சொல்லாக்கவும்.

விதம் 6: இங்கிலீஸ் மொழிமூலத்தின் பயனுள்ள (பயனையுள்ள-sic) சொல்(லைத்)தெரிந்தெடுக்கவும்.

விதம் 7: ஒரு பயனுக்கு(ப்) பல மொழியாவது ஒரு மொழிக்கு(ப்) பல பயனாவது இருந்தால் சொல் தேவைக்கிணங்கிய பொருள்பட அதை வரைவு பண்ணிக் கொள்ளவும்.

விதம் 8: இங்கிலிஷ் தொடர் மொழியின் உறுப்புகளை (த்) தனித்தனியேமொழி பெயர்த்து அம்மொழிக்கு (ச்) சரியான சொல் பிறக்க இவைகளை (ப்) புணர்க்கவும்.

(இவ் 'வகைகள்', கிரீன் அவர்களின் மொழிநடையில் தரப்பட்டுள்ளன.) இவற்றுள் முதல் ஆறும் சொல்லாக்க நுட்பங்களாவும் பிற இரண்டும் சொல்லாக்கத்திற்கான நெறிகளாகவும் காணப்படுகின்றன. இவற்றைக் கீழ்க்குறித்தவாறு இன்றைய தமிழ்நடையில் கொள்ளலாம்.

நுட்பம் 1: பொருத்தமான சொல் அல்லது தொடரைச் தேர்ந்தெடுத்தல்.

நுட்பம் 2: சொல்லைத் தேர்ந்தெடுக்க வியலாத நிலையில் ஏறத்தாழ நிகர்த்திருப்பதைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.

நுட்பம் 3: இரண்டு சொற்களாக இருப்பின் ஒரு சொல் நீர்மையதாய் அவற்றைச் சேர்த்து எழுதல்.

நுட்பம் 4: பொருத்தமான பகுதியையும் விசுவதியையும் சேர்த்து எழுதுதல்.

நுட்பம் 5: பகுதியோடு ஒலியினிமைக்காக ஓர் அசைச் சொல்லைச் சேர்த்தல்.

நுட்பம் 6: ஆங்கில மொழியின் சொல் கொண்டுள்ள பொருளை வெளிப்படுத்துமாறு தமிழில் சொல்லைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.

நெறி (வகை) 7: ஒரு பொருள் குறிக்கப் பல சொற்களும் பல பொருள்களைக் குறிக்க ஒரு சொல்லும் இருப்பின் அவற்றின் மொழிப்பயன்பாட்டை வரையறுத்துக்கொள்ளல்.

நெறி (வகை) 8: ஆங்கிலத்திலுள்ள கலைச்சொல் தொடராக இருப்பின் அவற்றிலுள்ள சொற்களைத் தனித்தனியே மொழிபெயர்த்துப் பின்னர் அவற்றைச் சேர்த்து எழுதுதல்.

நுட்பங்களால் அறியப்படுவன

ஒரு சொல்லாகவோ தொடராகவோ கலைச்சொல் அமையலாம் எனத் தெரிவிப்பது நுட்பம்

1. தமிழ்ச் சொற்களாட்சியத்தில் இத்தகைய கலைச்சொற்கள் காணப்படுகின்றன. இந்நெறிகலைச் சொல்லாக்கத்தினரால் பின்பற்றப்பட்டுவருகிறது.

2. பொருத்தமான சொல் பெறமுடியாத சூழலில் நிகர்த்த சொற்களைத் தேர்ந்தெடுக்குமாறு நுட்பம் கூறுகிறது. நிகர்த்த சொல்லைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையினையோ, நிகர்த்த சொல்லெனக் கருதத்தக்கவாறான எடுத்துக் காட்டுகளையோ கிரீன் தரவில்லை. எனினும் இக்காலத்தில் மொழி பெயர்ப்பு, கருத்துப்பெயர்ப்பு, பழஞ்சொல் தேர்வு முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. இம் மூன்று முறைகள் பற்றிய விளக்கத்தினைச் 'செம்மொழிக் கல்வி' தருகிறது.

3. கலைச் சொல்லாக்கத்தில் தொடர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம் எனக் கூறிய கிரீன் அவர்கள் (நுட்பம் 1). தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தொடர் ஒரு சொல் நீர்மையதாய் இருத்தல் வேண்டும் என நுட்பம் 3-இல் தெரிவிக்கிறார். தமிழில் ஒரு சொல் நீர்மையதாய் இருக்கும் தொடர்கள் தொகைநிலைத் தொடர்களாக அமையும். எடுத்துக் காட்டு : ஒருங்கிணைத்தல்

பொருத்தமான பகுதியையும் விசுவதியையும் சேர்த்து எழுதுதல்

“பொருத்தமான பகுதியையும் விசுவதியையும் சேர்த்து எழுதுதல்” என நுட்பம் 4 இல் வரையறுத்திருப்பது இன்றைய சொல்லாக்கத்தில் முழுமையாக மேற்கொள்ளப் படவில்லை. பிறழ்ந்துள்ளதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. ஆட்சிச் சொற்கோவையை ஆராய்ந்த ஓர் ஆய்வாளர்,

Affiliation, Appendix, Amalgamation, Anastomosis, Correlation, Coupling, Fitting, Joint, Link, Merger, Supplement, Alignment ஆகிய சொற்களுக்கு 'இணைப்பு' என்னும் ஒரே சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதான பிறழ்வினை எடுத்துக்காட்டி, அச்சொற்களுக்கு மாற்றாக நிரலே உடனணைப்பு (Affiliation), பின்னிணைப்பு (Appendix), ஒருங்கிணைப்பு (Amalgamation), இணைவு (Correlation), இடைத்தொடர்பு (Correlation), இணைமம் (Fitting), பொருந்திணைப்பு (Joint), தொடரிணைப்பு (Link), ஒருமிப்பு (Merger), பிற்சேர்க்கை (Supplement), சீரிணைப்பு (Alignment) என்பனவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பிறழ்வுகளை எடுத்துக்காட்டி மாற்றாகக் காட்டிய சொற்களும் பிறழ்வுடையனவாகவே காணப்படுகின்றன. இவற்றிலும் இணைப்பு என்னும் சொல்லே தொடரின் பின்னொட்டாக (முதல் சொலைத் தொடர்ந்த சொல்லாக) அமைந்துள்ளது. மேலும் இணைமம், இணைவு ஆகிய சொல்லாக்கத்திற் காண மொழியியல் அடிப்படை இல்லை. காட்டப்பட்ட ஆங்கிலச் சொற்கள் வெவ்வேறு வினையடிகளில் பிறந்த பெயர்கள். எனவே வெவ்வேறு வினையடிகளைக் கொள்ளுதலே பொருத்தமுடையதாக இருக்கும். சேர், இணை, பொருத்து, ஒட்டு, கூட்டு, தொடர், பிணை, மூட்டு, முடை, செறி, தளை போன்ற பல வினைச் சொற்கள் ஏறத்தாழ ஒரே பொருளில் உள்ளன. இவற்றை வெவ்வேறு சொற்களுக்கு உரியனவாக வரையறுத்துக் கொள்ளலாம். 'அல்', 'தல்', அல்லது 'த்தல்' விசுவகளைப் பொருத்தமாக இணைத்து புதிய சொற்களை உருவாக்கவியலும். ஒரு பொருளுக்குப் பல சொற்களைத் தேர்ந்திட நிகண்டுகள் உதவும்.

பகுதியோடு ஒலியினிமைக்காக ஓர் அசைச் சொல்லைச் சேர்த்தல்

ஐந்தாவதாகக் கிரீன் குறிப்பிடும் நுட்பம் 'பகுதியோடு ஒலியினிமைக்காக ஓர் அசைச் சொல்லைச் சேர்த்தல்' என்பதாகும். கிரீன் அவர்கள் எப்பொருளில் இந்நுட்பத்தைப் பரிந்துரைத்துள்ளார் என அறியவியலவில்லை. தமிழில் ஒலியினிமைக்காக அசைச் சொல்லை பின்னொட்டாக்கும் மரபு செய்யுளில் மிகுதியும் உள்ளது. சொல்லாக்கத்தில் ஒலியினிமைக்காகவும் பொருளை வேறுபடுத்திக் காட்டச் சாரியை அல்லது விசுவக, இசை நிறைவுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக 'கணினி' என்பதைக் கொள்ளலாம். 'னி' பொருள் வேறுபாட்டைக் காட்டவும் ஒசையினிமைக்காகவும் பின்னொட்டாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ஆங்கில மொழியின் சொல் கொண்டுள்ள பொருளை வெளிப்படுத்துமாறு தமிழில் சொல்லைத் தேர்ந்தெடுத்தல். இந்நாளில் மேற்கொள்ளப்படும் 'கருத்துப் பெயர்ப்பு', 'பழஞ்சொல் தேர்வு' ஆகியன ஆங்கில மொழிச் சொல் கொண்டுள்ள பொருளை வெளிப்படுத்துமாறு தமிழில் சொல்லைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நுட்பமாகும். (எடுத்துக்காட்டு : பேருந்து, மின்சாரம். உயிர்வளி, வானொலி, செவிலி-இவற்றுள் முன்னிரண்டும் கருத்துப் பெயர்ப்பு; பின்னிரண்டும் பழஞ்சொல் தேர்வு)

ஒரு பொருள் குறிக்கப் பலசொற்களும் பல பொருள்களைக் குறிக்க ஒரு சொல்லும் இருப்பின் அவற்றின் மொழிப்பயன்பாட்டை வரையறுத்துக் கொள்ளல்.

தமிழில் ஒரு பொருளைக் குறிக்க பல சொற்கள் உள்ளன. அதே போல் ஒரு சொல்லுக்கு வெவ்வேறு பொருட்கள் உள்ளன. இவற்றுள் முதலதைப் 'பெயர்ப்பிரிவுகள்' எனவும் இரண்டாமதை 'ஒரு சொற் பல்பொருள் கூட்டத்தொரு தொகுதி' எனவும் நிகண்டுகள் குறிக்கின்றன. இத்தகைய மொழிவளத்தினைச் சொல்லாக்கத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்னும் நெறியை ஃபிஷ் கிரீன் பரிந்துரைக்கிறார். ஆனால் இத்தகைய மொழிவளத்தினை வெளிப்படுத்தும் நிகண்டுகளை ஃபிஷ் கிரீன் பயன்படுத்தியுள்ளார் என அறிவதற்கான சான்று இல்லை.

ஆங்கிலத்திலுள்ள கலைச்சொல், தொடராக இருப்பின் அவற்றிலுள்ள சொற்களைத் தனித்தனியே மொழிபெயர்த்து, பின்னர் அவற்றைச் சேர்த்து எழுதுதல்.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்கள் கொண்ட ஒரு தொடரிலுள்ள சொற்களைத் தனித்தனியே மொழிபெயர்த்து பின்னர் தமிழ்மொழி இயல்பிற்கு ஏற்ப அவற்றைச் சேர்த்தெழுதும் முறையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கிரீன் கூறுகிறார். எடுத்துக்காட்டு compost manure என்பதை மக்கு உரம் என மாற்றி மக்குரம் எனப் புணர்த்தி எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நெறியின் வளர்ச்சியே பின்னாளின் ஏற்பட்ட கத்தரிப்பாக்கம்.

சொல்லாக்கத்தில் சமற்கிருதத்தின் நிலை

தமிழில் புதிய சொற்களை ஆக்குவதற்கு இயலாத நிலையில் சமற்கிருதத்தினை நாடலாம் என்றுரைத்த கிரீன் அதற்காகப் பத்து விதங்களைக்

தருகிறார். இப்பத்தனும் முதலிரண்டு, சமற்கிருத-ஆங்கில அகராதியின் துணைநாடல், ஆங்கில-சமற்கிருத அகராதியின் நாடல் என்பனவாகும். இது பொதுவான வழிகாட்டலாகும். இதைப் போன்று, தமிழ்-ஆங்கில அகராதி, ஆங்கில-தமிழ் அகராதிகளை அவர் பரிந்துரைக்கவில்லை. கிரீன் அவர்கள் சொல்லாக்கப் பணியை மேற்கொள்ளும் முன்னர், 1779 ஆம் ஆண்டு, ஆங்கிலேய சமயப்பரப்பு நிறுவனம் வெளியிட்ட மலபார் ஆங்கில அகராதி (தமிழ்-ஆங்கிலம்) , 1840 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலம்-தமிழ் அகரமுதலி (A vocabulary of English and Tamil words) ஆகியன வெளிவந்துள்ளன. இவற்றின் தேவை பற்றியோ, 1732இல் வெளியிடப்பட்ட வீரமாமுனிவரின் சதுரகராதி பற்றியோ கிரீன் குறிப்பிடவில்லை. சொற்களஞ்சியத் தொகுதிகளாக விளங்கும் நிகண்டுகள்பற்றியும் குறிப்பிடவில்லை. கிரீன் அவர்கள் இவற்றை அறிந்திருக்கவில்லையா, சொல்லாக்கப் பணியில் அவருக்கு உதவியோர் சமஸ்கிருதப் பற்றாளர்களா என அறிய இயலவில்லை. கிரீன் பரிந்துரைத்த ஏனைய எட்டும் தமிழ் சார்ந்து அவர் காட்டிய 'விதங்'களே. இந்நாளில் சமஸ்கிருதம் முற்றிலுமாக தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்னும் கருத்து நிலைத்துவிட்டது. எனவே அம்மொழிசார்பான 'விதங்கள்' இங்குப் பேசப்படவில்லை.

சொல்லாக்கத்தில் ஆங்கிலம்

சொல்லாக்கத்திற்கு ஆங்கிலத்தைக் கொள்ளுவதற்காக,

1. சொல்லை அதன் ஒலிப்படி தமிழ் எழுத்தால் எழுதிக்கொள்ளவும்.
2. தேவையான இடங்களில் இணக்கமான விகுதிகூட்டி அதை வேறுபடுத்திக் கொள்ளவும்.
3. தொடர்மொழி யாதொன்றின் உறுப்புக்கு வாடிக்கைப்பட்ட தமிழ்மொழி உண்டானால் அதை இங்கிலிஷ் மொழியொடு சேர்த்து(ச்) சொல்லாக்கவும் என மூன்று நெறிகளைத் தருகிறார்.

ஒலிபெயர்ப்பு

மேலே காட்டிய மூன்றனும் முதல் நெறி இந்நாளில் ஒலிபெயர்ப்பு எனக் குறிக்கப்படுகிறது. கண்டுபிடித்தவர்களின் பெயர், இடப்பெயர் அமைந்துள்ள பெயர்கள் முதலியன ஒலிபெயர்ப்பு முறையால்தான் ஆக்கப்படவேண்டும் என்று தேவநேயப் பாவாணர் கூறுகிறார். ஒலிபெயர்ப்பினை

மேற்கொள்ளும்போது ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் தமிழொலி இயைபுக்கு ஏற்ப மாற்றப்படவேண்டுமென இன்றியமையாமையினை மேலே காட்டிய நூட்பம் 1 உணர்த்துகிறது.

ஆங்கிலச் சொல்லோடு தமிழ் விகுதி அல்லது சொல்லைச் சேர்த்தல்

ஆங்கில மொழி அடிப்படையில் மொழியாக்கத்திற்கு ஒலிபெயர்ப்பினைத் தவிர பிற இரண்டு 'விதங்களாக', ஆங்கிலச் சொல்லோடு விகுதியைச் சேர்த்தல், சொல்லைச் சேர்த்தல் ஆகியனவற்றைக் கிரீன் கூறுகிறார். இவ்விரண்டும் தொடக்க காலத்தில் எழுத்துமொழியிலும் பேச்சுமொழியிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டவை. எடுத்துக்காட்டு: கோர்ட்டார், போலிஸ்காரர், ஆஃபிஸர் அவர்கள். இவையன்ன சொல்லாட்சி எழுத்துமொழியில் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப் படுவதில்லை. சிறுகதை, புதினம் முதலிய படைப்பிலக்கியங்களில் இவையன்ன சொற்கள் படைப்பாளர்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவை கொச்சைச் சொற்களாகவே கருதப்படுகின்றன. கலைச் சொற்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை.

கிரீன் அவர்களுக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி

கிரீன் அவர்களுக்குப் பின்னர் தமிழ் ஆர்வலர்கள் பலர் கலைச் சொல்லாக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மையினைக் கலைச்சொல்லாக்க வரலாறு காட்டுகிறது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் தொடங்கிய கலைச்சொல்லாக்க முயற்சிகள் இந்நாள வரை தொடர்கின்றன.

கலைச்சொல்லாக்கப் பரிந்துரைகள்

கலைச் சொல்லாக்க முயற்சிகளில், சமஸ்கிருதச் சொல்லை நீக்கவேண்டுமென்ற கருத்து இ.மு.சு. அவர்களால் வலியுறுத்தப்பட்டமை முன்னரே கூறப்பட்டது. கலைச் சொல்லாக்கப் பணிகளை ஆய்ந்த, தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் தூய தமிழ்ச் சொல்லாக்க அகர முதலித் துறை,

கலைச் சொற்றொகுப்பு(க்)களைத் தொகுத்தார் பலரும் தத்தம் விருப்பத்திற்கு ஏற்றாற் போல தெளிவற்ற கருத்துக்கள் பலவற்றையும் அவ்வாக்கங்களிடையே பதிவு செய்துள்ளனர் (செய்யவைத்துள்ளனர் -sic) . எனக் குறைகூறியுள்ளது. ஆனால் குறைகளை நீக்கும் நெறிகளையோ வழிகாட்டல்களையோ தரவில்லை. எனினும் இந்நாளவரை

மேற்கொள்ளப்பட்ட சொல்லாக்கங்களை நோக்கி, அவை செம்மையாக அமைவதற்குக் கீழ்வருவன பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன.

1. சொல்லாக்கத்தில் தருமொழியிலுள்ள சொல்லமைப்பினை பெறுமொழியிலும் கொள்ளுதல். அதாவது, தருமொழியிலுள்ள சொல்லின் அடிச்சொல் எவ்வமைப்பில் உள்ளதோ அதே அமைப்பினைப் பெறுமொழியிலும் கருதுதல் வேண்டும். Alignment என்னும் ஆங்கிலச் சொல் Align என்ற வினையின் பெயர் வடிவமாகும். இது நிரல்முறை என தமிழ் வடிவமாக்கப்பட்டுள்ளது. இது பிறழ்வுடைய ஆக்கமாகும்.

2. இச்சொல்லுக்கு இணையாக சீர்மை என்பதைக் கொண்டு அதன் பெயர் வடிவாகச் சீர்மைத்தல் எனக் கொள்ளலாம். சீர்மைத்தலைக் குறுக்கி சீர்த்தல் எனவும் ஆக்கலாம். இணைந்த பொருண்மைகள் கொண்ட சொற்களைத் தமிழில் ஆக்கும்போது சீர்மையினை மேற்கொள்ளல். Knowledge, Comprehension, Application, Analysis, Synthesis, Evaluation என்பன கல்வியியல் நோக்க வகைமை சார்ந்தபொருண்மைகள். இவை அறிதல், புரிதல், ஆளல், பகுத்தல், தொகுத்தல், மதிப்பிடல் என தல்/த்தல் / அல் ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்களாக ஈரசைகளில் ஆக்கப்பட்டுள்ளன .

3. இயன்றவரை கூட்டுச் சொற்களைத் தவிர்த்தல். மேலே 2-இல் காட்டப்பட்ட கலைச் சொற்கள், முன்னாளில் அறிந்துகொள்ளுதல், புரிந்து கொள்ளுதல், எடுத்தாளுதல், பகுத்துப்பார்த்தல், தொகுத்துப் பார்த்தல், மதிப்பீடு செய்தல் எனக் கூட்டுச் சொற்களாக ஆக்கப்பட்டிருந்தன. அவையாவும் பின்னாளில் இரு அசைகள் கொண்ட அல். தல், த்தல் ஈறுகளைக்கொண்ட சொற்களாக ஆக்கப்பட்டன.

4. சொல்லமைப்பிற்கேற்ப ஆக்கச் சொற்களில் விசுவகளைக் கொள்ளுதல். சொற்களுக்கு உரிய விசுவகளை நன்னூல் நூற்பா 140 குறிப்பிடுகிறது. அதனை விளக்கிய உரையாசிரியர் எவ்வெவ் சொற்களுக்கு எவ்வெவ் விசுவிகள் பொருந்தும் என விளக்கியுள்ளனர். சொல்லாக்கத்தில் அவற்றைப் பின்பற்றவேண்டும். 'பாத்து' என்ற வினையிலிருந்து 'பாத்தி' என ஆக்கப்பட்டுள்ளது: 'கொத்து' என்பதிலிருந்து 'கொத்தி' பிறந்துள்ளது. இது போல ஆங்கிலச் சொல்லான 'sprayer' என்பதற்கு 'தெளிப்பான்' எனக் கொள்வதைவிட 'தெளிப்பி' அல்லது 'தெளி' எனக் கொள்வதே சிறப்பு. தமிழில்

இகர, ஐகார ஈற்று ஓரசைச் சொற்கள் பெயராகவும் வினையாகவும் உள்ளமையினை நோக்குக. இத்தகைய பெயர்ச்சொற்கள் முதனினைத் தொழிற்பெயர் எனப்படும்.

5. சொல்லாக்குவோர் முன்பிருந்த சொல்லாக்கங்களைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக definition என்னும் ஆங்கிலப் பெயர்ச் சொல், define என்னும் வினையிலிருந்து வந்ததாகும். இது, வரையறு என்னும் வினையிலிருந்து 'வரையறை' எனப் பெயராகியுள்ளது. ஆண்டுகள் பலவாக இதுஅறிவியல் நூல்களில் வழக்கிலுள்ளது. இதை அறியாத நிலையில் ஆய்வாளர் ஒருவர் 'வரையறை' என்பதைப் பயன்படுத்தாமல் 'வரைவிலக்கணம்' என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தி யுள்ளார். அவருடைய ஆய்வு, நூல் வடிவமும் பெற்றுள்ளது. இது விரும்பத்தக்க போக்கன்று.

6. ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் வினை, பெயர், வினையெச்சம். பெயரெச்சம் ஆகிய செயன்மைகளில் எவ்வாறு மாற்றம் பெறும் என்பதைச் சொல்லாக்கம் செய்வோர் எடுத்துக்காட்டவேண்டும்.

7. பெயர்ச்சொல்லுக்குரிய பின்னொட்டுக்களாக -eer, -er, -ion, -ity, -ment, -ness, -ness, -or, -sion, -ship, - வா ஆகியனவும் பெயரெச்சத்திற்கான பின்னொட்டுக்களாக -able, -ible, -al, -ant, -ary, -ful, -ic, -ious, -ous, -ive, -less, - ல ஆகியனவும், வினையெச்சத்தின் பின்னொட்டுக்களாக -ly, -ward, -wise ஆகியனவும் ஆங்கிலத்தில் உள்ளன. ஆங்கிலத்தைத் தருமொழியாகக் கொண்டு சொல்லாக்கம் மேற்கொள்ளும்போது இந்தப் பின்னொட்டுக்களுக்கு இணையான தமிழ் விசுவகளை வரையறுத்துக்கொண்டால் சொல்லாக்கத்தில் சீர்மை காணப்படும்.

8. சொல்லாக்க அறிஞர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டு பொருந்தியமாற்றங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும்.

9. சொல்லாக்கவியல் வளர்ந்துவரும் துறையாதலால், ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் அனைத்தும் குறிப்பிட்ட கால அளவிற்கு ஒருமுறை தொகுக்கப்பட்டு, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் போன்ற அமைப்புகளால் தரப்படுத்த வேண்டும். தரப்படுத்திய பின்னர் தரப்படுத்தப்பட்ட சொற்களையே எடுத்தாளவேண்டுமென்று அரசு நிலையில் ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும்.

10. நிலை, சார், தன்மை, உடைமை, போன்ற வெற்றுச் சொல் பின்னொட்டுகளைத் தவிர்த்து

சொற்களைச் சுருங்கிய வடிவாக்கவேண்டும். எடுத்துக்காட்டு: புறவத்தன்மை என்பதை 'புறவயமை' எனச் சுருக்கலாம். 'அறிவுசார் களம்' என்பதை அறிவுக் களம் என்றே கொள்ளலாம்.

முடிவுரை

இவ்வாய்வில் கீழ்க் குறித்த முடிவுகள் பெறப்படுகின்றன.

1. மொழி தோற்றக் காலத்திலிருந்தே சொல்லாக்கம் என்பது மொழியில் முகிழ்த்திருப்பினும் கலைச் சொல்லாக்க முயற்சிகள் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில்தான் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சொல்லாக்கத்தின் முதல் முயற்சி தென்பாண்டிய நாட்டில் தொடங்கி இலங்கையில் வளர்ச்சிப் பெற்றது.

2. தொடக்க காலச் சொல்லாக்கத்தில் ஒலிபெயர்ப்பு முறையே மிகுதியாகப் பின்பற்றப்பட்டது.

3. தமிழ்ச் சொல்லாக்க நெறிகளை முதன் முதலில் வகுத்தவர் ஜெர்மன் நாட்டினரான ஃபிஷ் கிரீன் என்பார்.

4. தொடக்ககாலச் சொல்லாக்கங்களில் முனைப்புக் காட்டிய வெளிநாட்டவருக்கு சமஸ்கிருதப் பற்றாளர்கள் துணையாக இருந்தமையால் அதில் சமஸ்கிருதத்தின் ஆட்சி மிகுந்து காணப்பட்டது.

5. சமஸ்கிருதப் புகுத்தலுக்கு உட்பட்ட சொல்லாக்கம் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் செல்வாக்கால் மாற்றம் பெற்று, சமஸ்கிருதம் மிகுதியும் தவிர்க்கப்பட்டது.

6. இந்நாளில் சொல்லாக்கப் பணிகள் பல்வேறாய்ப் பெருகியுள்ளபோதும் வரையறுத்த நெறிகளைப் பின்பற்றி அது மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. எனவே சொல்லாக்க நெறிகளைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் போன்ற அரசு அமைப்புகள் வகுக்கவேண்டும்.

7. சொல்லாக்க விளைவால் தோன்றிய சொற்களைத் தரப்படுத்தி அவற்றின் பயன்பாட்டை நெறிப்படுத்தும் பொறுப்பினைத் தமிழ் வளர்ச்சி அமைப்புகளான தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை போன்றவை ஏற்கவேண்டும்.

தொல்காப்பியத்தில் காணலாகும் அகரமுதலிக் கூறுகள்

திரு. சு. வீரவேலு

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தில் பதிப்பாசிரியராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்.

முன்னுரை:

ஒரு மொழியின் வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் சிறப்புச் சேர்க்கும் நிலை சொற்களின் எண்ணிக்கைக்கையில் வளமை சேர்ப்பது தான் மொழியின் சிறப்பு. சேர்த்த சொற்களின் பொருளை எளிமையாக அறிந்து கொள்வதற்கு அகராதி மிகப் பயனுள்ளதாக அமைகிறது. தமிழில் அகராதிக்கலை தொன்மையுடையது. அகராதி என்னும் சொல்லின் தூய தென் சொல் வடிவமே அகரமுதலி அகரம்+ஆதிஅகராதி” ஆதி வடதமிழ்ச் சொல்லாதலின், தூய தென் சொல்லாக அகரமுதலி எனப் பெயரிட்டார் பாவாணர்.

இன்று பலராலும் பேசப்படும் நிலையை அகராதி பெற்றிருப்பது சிறப்புடையதாகும். தமிழில் தோன்றியுள்ள அகராதிகளுக்கெல்லாம் மூல வடிவம் தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்தே வழக்கில் இருந்தமை கண்கூடு. இக்கட்டுரையில் தொல்காப்பியத்தில் காணலாகும். அகராதிக் கூறுகளைச் சுட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தொல்காப்பியத்தின் சிறப்புகள்:

தமிழ் அகரமுதலி வரலாற்றில் தொல்காப்பியத்தின் பங்கு மிகப் பழமையானது. யாப்பு நடையில் சொற்பொருள் விளக்கும் நிகண்டுகட்குத் தொல்காப்பியம் மூல நூலாகும்.

இக்கால அகரமுதலிபோல் அகரவரிசையில் தொல்காப்பியர் சொற்பொருள் கூறாது போயினும் சொல்லதிகாரத்திலுள்ள உரியபகுதியில் 120 அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருள் கூறியுள்ளார். இதே பகுதியில் இடையியல் பகுதியிலும் அரிய சொற்களுக்கு உரிய பொருள்கள் தரப்பட்டுள்ளன. பொருளதிகாரத்தில் மரபியல் பகுதியிலும் சொற்பொருள் அறிவிக்கும் கூறுகள் உள்ளன.

உயிரியல் பகுதியில்தான் முழுமையான அளவில் அமைந்துள்ளன. இடையில், உயிரியல் ஆகிய இரு பகுதிகளில் காணப்படும். அரிய சொற்களுக்கு மட்டுமே பொருள் கூறியுள்ளார். இதனைத் தொல்காப்பியர் உயிரியலிலுள்ள

”வெளிப்படு சொல்லே கிளைத்தல் வேண்டா

வெளிப்பட வாரா உரிச்சொல் மேன” என்ற நூற்பாவால் விளக்குகிறார்.

(தொ.783)

அரிய சொற்களாக அமைந்துள்ளவற்றை அனைத்துச் சொற்களுக்கும் பொருள் விளக்க முடியா வந்த விடத்துக் கண்டு கொள்க. எனக் கூறியுள்ளார். தொல்காப்பியத்தில் வரும் என்ப, என்மனார்புலவர், அருந்திசினோரே, நூலறிபுலவர் போன்ற சொற்களை காப்பியர் கையாண்டுள்ளனர். இக்குறிப்பிலிருந்து

அகரமுதலி கருத்துரு காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே இருந்தமையே காட்டுகிறது. சொற்பொருள் விளக்க அகராதியில் சற்றொப்ப 415 சொற்பொருள் விளக்கக் குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

பிற்காலத்தில் தோன்றிய நிகண்டுகளுக்குத் தொல்காப்பிய உரியியல் களம் அமைத்துத் தந்துள்ளது. சொல்லுக்குப் பொருள் கூறும் அகரமுதலித் துறைக்குத் தொல்காப்பியர் முதன்முதலில் அடித்தளம் அமைத்துத் தந்த வரலாற்றுமையே எந்த அகரமுதலி அறிஞரும் இது இதுகாறும் மறுத்தாரில்லை.

மொழிப் பொருளியற் கூறுகள் (Semantics):

அகரமுதலியில் காணலாகும். மொழி பொருளியற் கூறுகள் சொல்லதிகாரம் சொல்லிலக்கணத்தை (ருவல அடிபடிபல) வரையறை செய்யும் பகுதியாகும்.

சொற்களின் இன்றியமையா இயல்புகளான:

1. பொருள் குறித்தல் (Semantic or lexical aspect)

2. இலக்கணம் சுட்டுதல் (Grammatical or formal)

இதனை

பொருண்மை தெரிதலும் சொன்மை தெரிதலும் சொல்லின் ஆகும் என்மனார் புலவர் (தொல்:64)

எனும் நூற்பாவின் மூலம் அகரமுதலித் அடித்தளம் அமைக்கும் மொழிப் பொருளியலை தொல்காப்பியர் விளக்கியுள்ளார்.

தொல்காப்பியம் காட்டும் பல சொல் ஒரு பொருள் (Synonymy):

ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட வெவ்வேறு சொற்கள், ஒரே பொருளைக் குறிப்பின் அது பலசொல் ஒருபொருள் எனப்படும். பலசொல் ஒரு பொருள் என்பதனைக் குறிக்க ஒருபொருட்பன்மொழி, இணைப்பொருட் சொல், ஒரு பொருட் பல்பெயர், ஒரு பொருட் கிளவி பொருள் ஒருமை என்னும் தொடர்கள் வழங்குகின்றன. காப்பியத்தில் பல சொல் ஒரு பொருளுக்குக் எடுத்துக்காட்டாக

தடவும் கயவும் நளியும் பெருமை (தொல்: 803)

மேலும் “ஒரு பொருளிரு சொல் பிரிவில் வரையார்” (தொல்: 943) இந்நூற்பா இணைப் பொருட் சொற்கள் ஓரிடத்தில் அடுக்கி வரலாம் என்பதைக் காட்டுகிறது.

இடையியல் - உரியியல் - மரபியல் - காட்டும் அகரமுதலிக் கூறுகள்:

சொல்லாதிகாரத்திலுள்ள இடையியல், உரியியல் பகுதிகளும் பொருளதிகாரத்தில் மரபியல் பகுதியும் தமிழ் அகரமுதலி வரலாற்றில் காணப்படும் பழமையான அகரமுதலி அடிப்படைக் கூறுகளாகும். மேற்குறித்த மூன்றியலிலும் தொல்காப்பியர் களம் அமைத்துத் தந்துள்ளனர்.

இடையியலில் இடைச்சொற்களுக்கு பொருள் வரையறை செய்துள்ளார். மன், தில், கொன், உம், ஓ, ஏ, என, என்று, மற்று, மற்றையது, மன்ற, தஞ்சம், அந்தில போன்ற நாற்பது இடைச் சொற்களுக்குரிய பொருள்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

”கொன்” என்னும் இடைச்சொல் 1.அச்சம் 2. பயனில்லாதது 3. காலம் 4. பெருமை என்னும் பொருட்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

எ.கா : அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமையென்

றப்பால் நான்கே கொன்னைச் சொல்லே
மன்ற வென் கிளவி தேற்றம் செய்யும்
தஞ்சக் கிளவி எண்மைப் பொருட்டே
கொல்லே ஐயம்

இவை போன்றே ஏனைய இடைச் சொற்களின் பொருள்களை காப்பியர் தமக்கேயுரிய அகரமுதலிக் கூறுகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

உரியியல்:

காப்பியர் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே உரியியல் பகுதி செம்பாதிபிடத்தைப் பெற்றுள்ளது. ”உறு” வென்னும் சொல் முதலாக ஏறும் என்னும் ஈறாகசொல் நூற்றிருப்பது சொற்களுக்கான பொருள்களை வரையறை செய்துள்ளார்

உறுதவ நனியென வரூஉ மூன்றும்
மிகுதி செய்யும் பொருள என்ப (தொல்: 84)

நிறம் என்னும் பொருளை புலப்படுத்துதற் பொருட்டுக் குரு, கெழு என்னும் இருவேறு அருகிய சொற்களை வழக்காக பொருட்டு எடுத்தாண்டுள்ளார். நூற்பா விளக்கம் மிகையாக இருப்பதால் இக்காட்டுதலுடன் விரி எஞ்சி கருதி சுருக்கி விடப்படுகிறது. சொற்பொருள் விளக்கும் அகரமுதலித் துறையின் அகர நிகரலாக சொற்களை அமைக்காது போயினும் மரபுகாத்து சொல்லுக்குரிய வெளிப்படைப் பொருளையும் குறிப்புப் இயல் வரையறை செய்துள்ளார்.

மரபியியல்:

தொல்காப்பியர் நிறைவுப் பகுதியான மரபியலில் மரபுப் பொருளறிவிக்கும் அகரமுதலிக் கூறுகள் சாற்றொப்ப 100 நூற்பாக்களின் மூலம் நிலையறுத்தியுள்ளார். மரபு (ரளயபந) என்னும் சொல், முறைமை அல்லது வழக்கமுறை என்னும் பொருளில் மரபியலில் ஆளப்பட்டுள்ளது. அஃதாவது ஒன்றற்கு தொன்று தொட்டு வழங்கும் முறை இத்தையிதை, இவ்வாறுதான் சொல்ல வேண்டுமென்று உயர்ந்தோர் எவ்வெச் சொற்களை உலக வழக்கில் வழங்கினரோ அதனைப் பின்பற்றுவதே மரபு என்பார் தொல்காப்பியர். அகராதிக் கூறுகளை போற்றுவதென்பது அகராதியிலின் கூறாகிய மரபைச் சூட்டுவதற்கென்றே காப்பியர் மரபியலைப் படைத்துள்ளதாக மொழியியலாளர் மொழிகின்றனர். சுருங்கக்கூறின் தொல்காப்பிய மரபியல் பொதுவாக அ) மதிப்பிற்குரிய ஆ) இளமைப்பெயர்கள் இ) உயிர்களின் பாகுபாடும், சிறப்புடைய மரபும் ஈ) ஆண்பாற் பெயர்கள் உ) பெண்பாற் பெயர்கள் நூலின் மரபு குறித்து செய்திகள் இன்ன பிறவற்றை கூறுவதாகும்.

பறவை விலங்குகளின் இளமைப் பருவங்கள் குறிக்கும் நூற்பா

“மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபியல் கிளப்பிற்
பார்ப்பும் பறமும் குட்டியும் குருளையும்

கன்றும் பிள்ளையும் மகவும் மறியுமென்
றொன்பதும் குழவியோ டளமைப் பெயரே”

(தொல்: 84)

முடிவுரை:

சொற்களை அகர வரிசையில் அமைத்து இயல்வரையறை செய்வது அகரமுதலியில் அடிப்படைப் பண்பாம். அகராதியியல் வல்லுநர்கள் அகர வரிசையை, அகரநிரல் என்றும் குறிப்பார். இவ்விரு சொற்களும் ஒரே பொருண்மையுடையது. சொற்களை அகர நிரலில் அமைத்துப் பொருள் விளக்கம் கூறும் முறையை உலக அகரமுதலியிற் பெரும்பாலும் காணப்படுகிறது. தமிழ் அகரமுதலி வரலாற்றின் அகர நிரற் கருத்திற்குத் தொல்காப்பியர் களம் அமைத்துத் தந்துள்ளமையே அனைத்து அகரமுதலி வல்லுநர்களும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

தொல்காப்பியர் எழுத்துகளின் அகரவரிசையை

“எழுத்தெனப் படுவ
அகரமுதல் னகர இறுவாய்
முப்பஃதென்ப
சார்ந்து வரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே”

(தொல்: 84)

தூயதமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும் ! தீர்வுகளும்!

செல்வன் இரா.வெற்றிவேல்

இளங்கலை இரண்டாமாண்டு பயின்று வருகிறார்.

முன்னுரை :

உலக அளவில் நூறாண்டுகளுக்கு முன் 6200 மொழிகள் இருந்தன என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஆனால் இப்போது 3000 க்கும் குறைவான மொழிகளே வழக்கில் உள்ளன. இந்தியாவிலும் தமிழ், தெலுங்கு உள்ளிட்ட மொழிகள் வழக்கில் உள்ளன. பல மொழிகளோடு வளர்ந்த போதிலும், பல தோழமை மொழிகள் சிதைந்த போதிலும் இன்றுவரை தன் சீரிளமை குறையாது வளர்ந்துநிற்கும் ஒற்றை மொழி நம் செம்மொழி தமிழ். அத்தனித்தமிழ் பேசுவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள்மற்றும் அதற்கான தீர்வுகள் பற்றி காண்போம்.

பிறமொழி அறிவிழப்பு:

இன்றைய இளைஞர்கள் வரலாற்று மரபுவழி தமிழ்மொழியை பேச தயங்குகின்றனர். பிறமொழி அறிவிழப்பால் தமிழை பேச தயங்குகின்றனர். தமிழ் சிறந்தது; செம்மையானது; என அறிந்த நாம் தம் பிள்ளைகளை மட்டும் ஆங்கில வழியில் படிக்க வைப்பதைத்தான் பெருமையாக கருதுகிறோம். ஆங்கிலம் மட்டும் தான் அறிவு, ஆங்கிலத்தில் படிக்க வைத்தால் தான் வேலை கிடைக்கும், நல்ல சம்பளம் வாங்க முடியும் என்பது எழுதாத விதியாக இருக்கிறது. ஆங்கிலம் உலகமே அறிந்ததற்கு சமம்

என பெற்றோர்கள் நினைக்கின்றனர். அதையே தம் பெருமைக்கான அடையாளமாக கருதுகின்றனர். என்னால் படிக்கமுடியவில்லை தன் மகனையாவது படிக்க வைக்கலாம் என்று தமிழை தவிர்த்து ஆங்கிலக் கல்வியை திணிக்கின்றனர். ஆப்பிளில் தொடங்குகிறது ஆங்கிலம்; ஆனால் தமிழோ அம்மாவில் தொடங்குகிறது. அதனை உணர்ந்த நாம் ஆங்கில அறிவிழப்பை விட்டொழிக்க வேண்டும்.

பிறமொழி அறிவிழப்பு தவிர்க்க:

பள்ளியிலே ஆங்கில மொழியில் அனைத்து பாடங்களையும் படிப்பதை விட நாம் ஆங்கில அறிவை மேம்பட செய்யலாம். தேவையற்ற மனனம் செய்யும் முறையை விட்டு தமிழ் மூலம் உணர்ந்து படிக்கலாம். இச்சூழலில் தமிழ்வழிக்கல்வி கட்டாயமாக்கப்படவேண்டும். எந்த மொழிக்கும் இல்லாத மேன்மை தமிழ்மொழிக்கு உண்டு. அத்தை, சித்தி என்ற உறவுகள் இரு வேறு பொருள் தருபவை ஆனால் ஆங்கிலத்தில் இருவரையும் “ஹரவேல” என அழைப்பது உறவின் பொருளையே மாற்றி விடுகிறது.

பெற்றோர்களின் இச்செயல்களே இளைஞர்கள் தூயதமிழ் பேசுவதில் தடங்கல்களாக உள்ளது. ஆகவே பெற்றோர்கள் மேலும் காலந்தாழ்த்தாமல் குழந்தைகளுக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் தாய்மொழி தமிழறிவை புகட்ட வேண்டும். மொழியியல் வேறு;

வாழ்வியல் நடப்பு வேறு, உள்ளத்தில் உண்மையும் கடமையில் தெளிவும் நமது மொழி எல்லா நிலைகளிலும் எல்லோர்க்குமாக ஒங்கி வளர வேண்டும் என்ற உணர்வும் மேம்பட வேண்டும்.

ஊடகங்களில் மொழிக்கொலை:

மாந்தன் வாழ உணவு, உடை, இருப்பிடம் தேவை. ஆனால் நம்மில் தற்போது ஊடகங்களும் இன்றியமையாததாகிவிட்டது. நாம் கண்விழித்தவுடன் காலைக்கடனை முடித்துவிட்டு நாம் முதலில் பார்ப்பது ஊடகம் தான். அந்த ஊடகம் நமக்கு செய்தித்தாள் வடிவிலும், தொலைக்காட்சி வடிவிலும், கைப்பேசி வடிவிலும் உள்ளது. சொற்கள் தமிழில் இயங்கினாலும் தூயதமிழில் இயங்கவில்லை. ஆங்கிலத்தின் சொற்கள் தமிழில் அவ்வாறே உள்ளன. கைப்பேசியில் மொழியை மாற்றலாம் அதற்கான அமைப்புகள் உண்டு. ஆனால் குறிப்பிட்ட அந்த அமைப்புகள் தமிழை சரியாக தரவில்லை. பிழைகள் பல உண்டு இருப்பினும் அந்த தமிழை இளைஞர்கள் ஏற்க மறுக்கின்றனர். ஆங்கிலமே சிறந்தது எனக்கருதுகின்றனர். பத்திரிக்கைகள் தமிழில் இயங்கினாலும் அதிலும் ஒற்றுப்பிழைகள் உள்ளன. ஆங்கில பத்திரிக்கைகளில் தவறு பெரும்பாலும் இருக்காது.

ஆனால் தமிழ் செய்தித்தாளிலோ பல்வேறுபட்ட தவறுகளை கண்டறியலாம். அதிலும் சில செய்தித்தாள்கள் நாகரிகமற்ற தமிழால் இயங்குகின்றன. தொலைக்காட்சிகள் தங்களின் சுய வருமானத்திற்காக தமிழை தாரைவார்த்து விடுவார்கள் போலிருக்கிறது. தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் தொடர்கள் தங்கலிஷ் எனப்படும் இந்தோஜரோப்பிய மொழியில் நடத்தப்படுகின்றன. இதனால் இளைஞர்கள் மேலும் தமிழ் பேச தயங்குகின்றனர். பிரான்சு நாட்டு பழமொழி ஒன்று உண்டு “உன் தாய்மொழி மதிக்கப்படவில்லை என்றால் உன் குரல்வளை நெரிக்கப்படுகிறது” என்று பொருள்.

ஊடகங்களில் மொழிக்கொலைக்கான தீர்வு :

ஒரு சில ஊடகங்கள் தமிழில் இயங்கினாலும் ஏனைய ஊடகங்கள் (தங்கலிஷ்லேயே) இயங்குகின்றன. ஆகையால் அரசாங்கம் தமிழ் ஊடகங்கள் மட்டுமாவது தமிழில் இயங்க ஆணையிட வேண்டும். தமிழ் ஆட்சிமொழி சட்டத்தை கட்டாயமாக்க வேண்டும். இளைஞர்கள் தமிழன் என மீசை முறுக்கி கொள்கிறார்களே தவிர தமிழை பேச தயங்குகின்றனர். இலங்கை, சீனா போன்ற நாடுகளின் தமிழ் வானொலி நிகழ்ச்சி அமைப்பாளர்கள் பேசும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை

செவியுணரும் போது தேமதுர தமிழோசை நம் செவிகளில் ஊடுருவுகிறது. தேமதுர தமிழ் மொழியின் அழகினை கெடுப்பவனின் விரலை நறுக்க வேண்டும். இதையே பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்களும்,

“தன்னை பழித்தவனை தாய் தடுத்தால் விட்டுவிடு

தமிழை பழித்தவனை தாய் தடுத்தாலும் விட்டுவிடாதே” என முழங்கினார்.

நமது தாய்மொழி தமிழ் என்று சொல்வதை விட, மொழிகளின் தாய் தமிழ் என்று நெஞ்சம் உயர்த்தி சொல்ல வேண்டும்.

கல்வி நிறுவனம் (ம) அரசு அலுவலகங்களில் தமிழ்மொழி பேச தீர்வு:

அனைவரும் பள்ளிப்படிப்பை முடித்துவிட்டுத்தான் கல்லூரிக்கு வருகிறோம். கல்லூரிப்படிப்பை முடித்துவிட்டுத்தான் வேலைக்கு செல்கிறோம். ஆனால் பள்ளிகள் தமிழை சரியாக கற்றுக்கொடுக்கிறார்களா? என்பது தான் கேள்விக்குறி. அரசு பள்ளிகளில் தமிழ் பெரும்பாலும் பேசப்பட்டுத்தான் வருகிறது ஆனால் தூயத்தமிழில் அல்ல. அரசு பள்ளி இப்படி இருக்க தனியார் பள்ளிகளிலோ தமிழ் பேசினால் தண்டனை, தண்டம் என்று வேறு வழியாக செல்கிறது. பள்ளியிலும், கல்லூரியிலும் தமிழானது மதிப்பெண்ணுக்காக மட்டும் தான் தமிழ் கற்பிக்கப்படுகிறது. ஒரு சில ஆசிரியர்களால் தமிழ் சற்று தகுதி குறைந்து காணப்படுகிறது. ஆகவே ஆசிரியர்களும் தகுந்த உச்சரிப்புடன் தமிழை கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். தேர்வுகள் படித்தால் மட்டுமே எழுத முடியும் என்ற நிலை வரவேண்டும். பழத்தை பலம் என்றே பலர் கூறுகிறார்கள். இந்நிலை மாறவேண்டும் தமிழ் நிலை ஒங்க வேண்டும்.

தமிழை கட்டாயமாக்க வேண்டும். அகமதிப்பீட்டு தேர்வுகள் கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டும். சரியான விதிமுறையின் படி தேர்வுகள் நடைபெறவேண்டும். அனைத்து ஆங்கிலச் சொற்களுக்கும் அதற்கு இணையான தமிழ்ச் சொற்கள் மொழிப்பெயர்ப்பு செய்யப்பட வேண்டும். அறிய இயலாத சொற்களையும் தமிழக அரசின் “சொற்குவை” எனும் இணையம் மூலம் அறிந்து மாணவர்களுக்கு கற்றுத்தர வேண்டும். தற்போது அரசு பிறமொழியிலுள்ள புதிய தொழில்நுட்பங்களுக்கு தூய தமிழில் கலைச் சொற்களை உருவாக்கும் மேன்மையான பணியினை “சொற்குவை” எனும் திட்டத்துடன் செயல்படுத்தி வருகிறது. தமிழ் ஆட்சி மொழி

சட்டத்தினை அமல்படுத்துவதில் அரசு மென்மையான அணுகுமுறையை கையால்வதை விட்டுவிட்டு கடுமையான தண்டம் விதிப்பதன் மூலம் வணிக நிறுவனங்களின் பெயர்ப்பலகைகள், அலுவலக நடைமுறை கோப்புகள், ஆணைகள் ஆகியனவற்றில் தமிழை நூறு விழுக்காடு பயன்படுத்துவதை உறுதிப்படுத்தப்படவேண்டும்.

தமிழா இதை நீ அறிவாய் :

இத்தாலியர்கள் தம் மொழியை இசை மொழி என்பர்; ஆங்கிலேயர்கள் தம் ஆட்சி மொழி என்பர்; சீனர்கள் தம் மொழியை வணிக மொழி என்பர்; பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தம் கவிதை மொழி என்பர்; அரேபியர்களோ தம் மொழியை காதல் மொழி என்பர்; ஆனால் தமிழர்களாகிய நாம் மட்டுமே தம் மொழியை “தாய் மொழி” என்கிறோம். கல் தோன்றிமண் தோன்றா காலத்தே முன் தோன்றிய மூத்த குடியாய் ஏழடியில் கீழடி எடுத்து சொன்ன நாகரிகம். உலகத்திலேயே உலக வரைபடத்திலேயே எந்த ஒரு மாநிலமும் நாடு என பெயர் பெற்றிருக்கவில்லை கேரளா நாடு இல்லை; காஷ்மீர் நாடு இல்லை; ஆந்திரா நாடு இல்லை; கர்நாடகா நாடு இல்லை; நம்முடைய மாநிலம் மட்டுமே “தமிழ் நாடு” என அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு இனம் வாழ வேண்டுமென்றால் அவர்களின் அடையாளம் மொழியாக இருக்க வேண்டும். தமிழினம் வாழ வேண்டுமென்றால் நம்முடைய அடையாளம் தமிழாக இருக்க வேண்டும். அம்மா மம்மி ஆகலாம்; அப்பா டாடி ஆகலாம்; பாப்பா பேபி ஆகலாம்; அவ்வளவு ஏன்? சோறு கூட ரைஸ் ஆகலாம்; தேங்கீயு (thank you) கூட சுருங்கி டீ க்யூ (ty) ஆகலாம் ஆனால் நன்றி ஒருபோதும் சுருங்கி நரி ஆகி விடாது. தமிழா! இதை நீ உணர்வாயாக!

முதலில் தோன்றியது தமிழா? சமசுகிருதமா? என்ற சொல் காலம் தொட்டு இருந்து வந்தது எனினும் செந்தமிழே ஞாலத்தின் முதல்மொழி, முதுமொழி என்று நிறுவியவர்கள் பலருண்டு.

சமசுகிருதத்தை தமது மொழியாக கொண்டிருந்த அறிஞர் பெருமக்களான “உயர்தனிச்செம்மொழி” எனக்கூறிய பரிதிமாற்கலைஞர் அவர்களும், “தனித்தமிழ் இயக்கம்” தொடங்கிய மறைமலை அடிகள் அவர்களும் தமது சமசுகிருத பெயர்களை தமிழ் பற்றின் கரணியமாக தூயத்தமிழில் மாற்றிக்கொண்டனர்.

“தமிழ் மொழியே எல்லா மொழிகளுக்கும் தாய் மொழியாக அமைந்துள்ளது” என ஆபிரகாம் பண்டிதர்

அவர்களும் எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்”

என்று முண்டாசு கவிஞன் பாரதியின் வாக்கினை காணும் போது, அவன் அறிந்த மொழிகள் எத்தனை? என்பது இன்றளவும் இணையத்தில் ஏரணப் பொருளாக உள்ளது. அவருடைய படைப்புகளிலிருந்து திராவிட மொழிகளுடன், வங்காளம், பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், சமசுகிருதம், மராத்தி, இலத்தின், கிரேக்கம் போன்ற 12 மொழிகள் தெரிந்திருக்கக்கூடும் என நம்பப்படுகிறது. இவைகளில் “இனிது” என பாரதியால் கூறப்பட்டது தமிழே!

தம் பிள்ளைகளுக்கு பெயர் சூட்டுவதில் ஆரம்பமாகிறது தமிழ் மீதான காதல். அழகான தமிழ்பெயர்கள் இருக்க படித்தவர் முதல் படிக்காதவர் வரை அனைவரும் அயல்மொழியில் கொண்டுள்ள ஆர்வம் அவர்கள் வைக்கும் பெயரிலேயே தெரிகிறது. வெண்பா, செந்தாரகை, இனியன், உமையான், பகலவன் போன்ற தூயத்தமிழ் பெயர்கள் இருக்க பிறமொழி கலந்து பெயர்வைப்பதை இனியேனும் தவிர்த்திட வேண்டும் தூயத்தமிழ் பெயர்களை சூட்ட முயற்சிக்க வேண்டும்.

எந்த மொழியையும் கலந்து பேசுவது சரியான பேச்சு மொழியாக இருக்காது. நாம் பேசும்தமிழ் சரியானதா என்ற தாழ்வு மனப்பான்மையை நீக்கி தூயத்தமிழில் பேச முயல வேண்டும்.

கணினி உலகத்தில் வலைத்தளம், மின்னஞ்சல், முகநூல், கீச்சகம், புலனம், போன்ற சமூக ஊடகங்களில் ஆங்கிலமே முன்னணி வகிக்கிறது. இவற்றை பயன்படுத்தும் இன்றைய இளைஞர்களும் மொழிக்கலப்பிற்கு அடிமையாகி விட்டனர்.

குமுதாயத்தில் தூயத்தமிழ் பேசும் போது இன்னுமா தமிழில் பேசிக்கொண்டிருக்கீங்க? என்ற ஏளன சிரிப்பை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. ஆங்கிலவழி கல்விக்கூடங்களில் மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலமும் பேச தெரியவில்லை, தமிழும் பேச தெரியவில்லை என்பது தான் மறுக்கமுடியாத உண்மை.

பிற மொழிகளில் தமிழ் கலந்து பேசினால் தவறு என சுட்டிகாட்டும் நாம், நம் தமிழ்மொழியில் அப்பிழையை செய்வது தமிழுக்கு நாம் செய்யும் மிகப்பெரிய தீங்கு.

“உயிரோட்டமுள்ள நாகரிகம், வளரும் நாகரிகமாக நாற்புறமும் வீசும் அலைகளை அரவணைத்து அவற்றின் மூலம் மேம்பட்டு முன்னேறி செல்லும் தகுதியுடையதாக இருக்க வேண்டும். தாக்குதல் தொடராத இடத்தில் தாழிட்டுக்கொண்டு வாழக்கூடாது. தனது பின்னணியை தனக்கே வாய்ந்த தனித்தன்மையை தமிழ் நிகழ்த்தி வந்த தகுதியை உரிய அளவில் நிலைநிறுத்தி கொண்டு புதியவற்றில் தக்கவற்றை தன்மயமாக்கிகொள்ளும் திறன் வளரும் இனத்திற்கு தேவையான ஒன்றாகும்” என்று அறிவியல் அறிஞர் திரு வா.செ குழந்தைசாமி அவர்கள் மொழித்தூய்மை, மொழிக்கலப்பு பற்றி கூறியுள்ளவை ஆழ்ந்து சிந்திக்கதக்கனவாகும்.

“தக்கன தப்பிப்பிழைத்தல்” என்ற கொள்கையினை ஏற்கனவே சர் சார்லசு கடார்வின் அவர்களும் எடுத்துரைத்தது கருத்தக்கது.

முடிவுரை :

“ஆல் போல் தழைத்து அருகு போல் வேறுன்றி மூங்கில் போல் முறியாமல் வாழும்”

எனும் பெயர் பெற்றது நம் தமிழ்மொழி. பழைமையும், புதுமையும் என காலத்திற்கு ஏற்றவாறு தன்னை தகவமைத்து கொள்ளும் தமிழ் மேலும் மேன்மையடைய பாடுபடுவோம். தொல்காப்பியன், கம்பன், வள்ளுவன் போன்ற மாந்தர்களை ஈன்ற வீரத்தமிழர்கள் நாம் கடையெழு வள்ளல்களை பெற்ற மீச்சிறப்பு புதல்வர்கள்.....

இப்புவிடில் வேறு யார்க்கு உண்டு வாணை முட்டும் இப்புக்கம்.....

இனி செருக்காக இவ்வுலகிற்கு எடுத்துச் சொல்வோம்

நாங்கள் தமிழர்கள் என்று.....

இது தமிழ் தேசம் என்று....

வீழ்வது நாமாக இருப்பினும் வாழ்வது தமிழாக இருக்கட்டும்!!!!

வாழ்க தமிழ்! வளர்க தமிழினம்!!

காலந்தோறும் சொற்களின் பொருள் மாற்றங்கள்

முனைவர் **பா.ஜான்சிராணி**

சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் முனைவர் பட்ட ஆய்வினை செய்துள்ளார்.

மனிதன் வாழ்வோடு பின்னிப்பிணைந்திருப்பது மொழி. அம்மொழி பலவித அமைப்புகளைக் கொண்டது. பல நூற்றாண்டு காலமாக மனிதனால் பேசப்படும் மொழியில் மாற்றங்கள் நிகழ்வது இயற்கையே. சங்ககாலத் தமிழுக்கும் இக்காலத் தமிழுக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் உள்ளதைக் காணலாம். சங்க காலத்தில் காணப்பட்ட சொற்கள் பலவற்றை இக்காலத்தில் தமிழில் காண முடியாது. மேலும் தற்காலத் தமிழில் காணப்படும் பல சொற்கள் பழந்தமிழில் காண முடியாது சொல் பொருள் மாற்றத்தில் இத்தகைய வேறுபாட்டைக் காணலாம்.

ஒரு மொழியின் வளர்ச்சி என்பது அம்மொழியின் பயன்பாட்டைக் கொண்டே பெரும்பாலும் அளவிடப்படுகிறது. ஒரு மொழி எந்த அளவிற்கு சமுதாயத்தின் பணிகளை நிறைவேற்றுவதில் பங்கு பெறுகிறது என்பதைப் பொறுத்தே அதன் உண்மையான வளர்ச்சி வெளிப்படுகிறது.

மொழியின் சொல்வளம், சொற்றொடர் வளம், பொருள் வளம்

ஒரு மொழியின் சொல்வளம், சொற்றொடர் வளம், பொருள் வளம், எளிமை போன்றவை விரைவாக வளர்ந்து வரும் சமுதாயம் அறிவியல் முன்னேற்றங்களை எளிதிலும் விரைவிலும் பெருமளவில் வெளிப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற வகையில் அமைய வேண்டும். தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டில் சமுதாயத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப புதிய சொற்களையும்

பழைய சொற்களில் சில மாற்றங்களையும் செய்து அவற்றையும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்துள்ளது. ஆட்சித்துறை கலைச்சொல் அகராதிகள் பிறமொழி கருத்துகளை மற்றும் சொற்களை எடுத்தாலும்போது அவற்றை முந்திய நடைமுறையிலிருக்கும் சமுதாயத்தின் மொழியில் சூழலுக்கு ஏற்ப சொற்களை அமைத்துக் கொள்கிறது. மேலும் ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கு முறையில் நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்படும் சொற்கள் சொற்றொடர்கள் போன்றவை மொழிப் பயன்பாட்டின் எளிமையும் ஆற்றலும் பெற்று விளங்க வேண்டும். காரணங்களை ஆராய்ந்து அவற்றுக்கு ஏற்ப மீண்டும் அச்சொற்களை மொழிப் பயன்பாட்டின் தன்மைக்கு ஏற்ப மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு மொழிப் பயன்பாட்டில் புகுத்தப்பட்ட சொற்கள் சொற்றொடர்கள் போன்றவை மொழிப் பயன்பாட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட துறைக்கு ஏற்பவையாக அமையாவிட்டால் அவற்றை அப்படியே நிலை நிறுத்திக் கொண்டு அக் குறிப்பிட்ட மொழி பயன்பாட்டிற்கு மீண்டும் மொழிக் கூறுகளைப் புதுமையாக்கம் செய்து நிலைப் பேறாக்கம் ஆகிய முறைகளின் மூலம் உருவாக்கி அவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும்.

தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் கலைச்சொல்லாக்கம்

மொழி வளர்ச்சியில் கலைச்சொல்லாக்கம் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. கலைச்சொல்லாக்க நடைமுறையில் உருவாக்கப் படுவதை பலரும்

அறிவதால் பல புதிய சொற்கள் பேசும் மொழிக்கு எந்த அளவிற்கு அவை பயன்படுகிறது என்பதை அறியலாம்.

சங்கநூலான புறநானூற்றில் கோயில் எனும் சொல் அரண்மனை எனும் பொருளைத் தருகின்றது. தேவாரம், நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் தோன்றிய காலத்தில் இச்சொல் இறைவனுடைய இருப்பிடம் என்னும் பொருளைக் கூறியது. எனினும் கோயில் என்னும் சொல் இருவகை பொருளைத் தருகின்றபோது இன்றைய தமிழில் ஒரு பொருளையே தந்து நிற்பதை காணலாம். மொழி வரலாற்றிலும் வளர்ச்சியிலும் இத்தகைய மாற்றங்கள் தவிர்க்க முடியாததாகும். வரலாற்று தொடக்கத்தில் இவற்றை அடிப்படையாக வைத்து எழுந்ததாகும். ஒரு சொல்லின் பொருள் தொடக்கத்தில் ஒன்றாக இருக்கும். இன்று ஒருவகையாக இருக்கும்.

சொல்லும் வழக்கும்

ஒரு சொல் தொடக்கத்தில் அமைந்த பொருளே இன்றுவரையில் வழக்கில் இருக்க வேண்டும் என்கிற கட்டாயம் இல்லை. இரும்பு, செம்பு, தங்கம், வெள்ளி முதலானவற்றை குறித்த பொன் என்னும் சொல் இன்று தங்கத்தை மட்டுமே குறிக்கிறது. எனவே சொல் ஆரம்பத்தில் உணர்த்திய பொருள் ஒன்றாகவும் இன்று உணர்த்தும் பொருள் வேறாகவும் இருப்பதை காணலாம்.

சொல்பொருள் உணர்த்தும் முறையில் ஏற்படும் மாறுதல்களை ஆராய்வது கூறுவது சொற்பொருளியல் (semantics) எனப்படும். ஆரம்பகாலத்தில் ஒப்பிட்டு மொழியியலுக்கும் சொற்பிறப்பியலுக்கும் சொற்பொருளியல் துணையாக இருந்த காரணத்தினால், மொழியியலாளர்கள் இவ்வாய்வில் ஈடுபட்டனர். பிறகு முர்ரே, பிரீஸ், தர்மஸ், டேட்டர் போன்றோர் சொற் பொருளியலில் பல்வேறு கூறுகளை ஆராய்ந்தனர். புளம் பீல்டு அவர்கள் சொற்பொருள் மாற்றங்களை பற்றிய விளக்கம் தந்த நிலையிலிருந்தாலும் பிரீல் (Breal) அவர்கள் சொற்பொருளை அறிவியல் முறையில் ஆராயத் தொடங்கினார். மேலும் இவர் மொழியின் இலக்கணத்திற்கும் பொருளுக்கும் உள்ள உறவை ஒன்றிணைந்து ஆராய்ந்தவர் என்பதை அறியலாம். அமைப்பு மொழியியல் அடிப்படையில் அதன் பகுப்பு முறையைப் பற்றி வேரீஸ், ஹாக்கெட் போன்றோர் ஆராயத் தொடங்கினார்கள்.

சொற்பொருள் பொதுவாக சூழ்நிலைக்கு ஏற்ற வகையில் பொருள் உணர்த்துகின்றது. சில இடங்களில் ஒரு பொருளையும் வேறு சில இடங்களில் பொருளோடு தொடர்புடைய இரண்டாவது பொருளை உணர்த்துகின்றன. சூழலின் அடிப்படையில் எவ்வாறு

ஒரு சொல் பொருளியல் ஆய்வுக்கு மாறுகிறது என்பதை மாலினோவிஸ்கி என்ற அறிஞர் அவற்றைப் பிரித்து அடித்தளம் அமைத்தார்.

பின்பு ஒரு சொல்லின் சூழலை அறிந்து கொள்ளாமல் அச்சொல்லின் பொருளை அறிய முற்படுதல் இயலாது எனக்கூறி மாலினோவிஸ்கி, பிரீத்விட், ஜென்ட்ஸ் என்ற அறிஞர்களின் கருத்துக்களைச் சூழல் கோட்பாடு எனப் பிரிக்கப்பட்டு பின்பு மொழியியல் கோட்பாடாக இச்சொற்கள் மாற்றம் பெற்றன எனலாம்.

மேலும் எழுத்திலக்கணம் சொல்லிலக்கணம் தொடரியல் என்பன சொல்லின் தன்மையை வெளிப்படுத்துவன என்பதையும், சொற்கள் பொருளை உணர்த்தும் பொருள் இலக்கணம் எனலாம். எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே எனத் தொல்காப்பியரின் கூற்றிற்கு இதனைக் இக்கருத்தினைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதை அறியலாம்.

மொழியியல் அறிஞர் ஜான்லயஸ் அவர்களும் இக்கருத்தினை எடுத்துக் கூறினார். மேலும் இதைத் தொல்காப்பியர் பொருண்மை தெரிதலும் சொன்மை தெரிதலும் சொல்லினாகும் என்மனார் புலவர் என முன்பே குறித்தார்.

சொற்கள் சூழ்நிலையை நோக்கி பலவகைப்பட்ட பொருள் நூட்பங்களைப் புலப்படுத்துகின்றன. பொருண்மைசுட்டல் வெளிப்படையாகவும் அமையலாம் சூழ்நிலைக்கு ஏற்பவையாகவும் அமையலாம். மேலும் இலக்கணவியலாளரின் இக்கருத்தினை மொழியியல் அறிஞர்களான பிரீஞ்சுசைவா, உல்மன் அவர்களும் கூறுவதை அறியலாம். மேலும் சொல்லின் பொருள் அதன் வழக்கை ஒட்டியும் அமைகிறது என்பதைத் தொல்காப்பியர் வழக்கை இரண்டாகப் பிரிக்கிறார் .

தகுதிவழக்கும் பகுதிகளவிவகைநிலையியலவே என்கின்றார். சொற்பொருள் மாற்றத்திற்கு மொழியில் காரணங்களும் வரலாற்றுக் காரணங்களும் சமூக காரணங்களும் உளவியல் காரணங்களும் அயல்மொழி செல்வாக்கும் அடிப்படையாகும். பேச்சு மொழியில் ஒரு சொல் ஒரு பொருளை உணர்த்தும் அவற்றில் ஒன்று நிலைபெற மற்றொன்று அறியும் சில நேரங்களில் இரண்டாவது பொருளையும் உணர்த்தும் கவலை என்ற சொல் இரண்டாகப் பிரியும் இடத்தில் மனக்கவலை என்று சொல்லை உணர்த்தி வந்தது. ஆனால் இன்று மனக்கவலையை மட்டுமே உணர்த்துகின்றது. மேலும் போர் என்ற சொல் வைக்கோற் போரையும் சண்டையையும் உணர்த்தி வந்தது. ஆனால் இன்று போர் என்பது வழக்கில் இரண்டு பொருள்களுக்குமாக உள்ளது.

இருசொல் வழக்கில் மொழிகள்

ஒரு பொருளை உணர்த்த ஒரு சொல் வழங்கும். இருசொல் வழக்கில் ஒன்று அழிய மற்றொன்று நிலை பெறு அடையும். வீடு, இல், மனை போன்ற சொற்கள் இலக்கிய வழக்கில் மட்டுமே வழங்குகிறது. மனை என்ற சொல் இன்று வீடு கட்டுவதற்குரிய காலியிடம் என்னும் பெரும்பான்மையான பொருளில் வருகிறது.

இதேபோன்று குடக்கு கிழக்கு மேற்கு என திசைப் பொருளை உணர்த்தும் சொற்கள் ஆகும். ஆனால் இன்று மேற்கு என்ற சொல் நிலைபெற குடக்கு வழக்கற்றுப் போய்விட்டதை அறியலாம்.

முன்பு இழிந்த பொருளைக் குறித்து வழங்கி வந்த சொற்களை உயர் பொருட்பேறு என்றனர். முன்பு கள்ளுண்டு களித்தலைக் களிப்பு என்றனர். ஆனால் இன்று களிப்பு என்பது பொதுவான மன மகிழ்ச்சியை குறிக்கின்றது. முன்பு சூதாடும் இடத்தைக் குறித்த கழகம் என்ற சொல் இன்று கற்றவர் பேரவையை குறிப்பிடுவதை அறிவது மட்டுமின்றி திருக்குறள் கழகம் பல்கலைக்கழகம் என வழக்கில் வழங்குவதைக் காணலாம்.

பிள்ளை என்ற சொல் முதலில் அணில் பிள்ளையை குறித்தது. பின்னர் மகளையும் பிறகு மகனையும் உணர்த்தி வழக்கில் உள்ளதை அறியலாம். நெருப்பினால் தூளான நீறு என்கிற சொல் காலப்போக்கில் திருநீற்றை குறிப்பிடுவதை அறியலாம்.

உயர்ந்த பொருளில் வழங்கி வந்த சொல் இன்று இழிந்த பொருளில் வழங்குவதில் இழி பொருட்பேறு என்பார். நாற்றம் என்ற சொல் பண்டைய காலத்தில் நறுமணம் என்னும் சிறந்த பொருளை உணர்த்தியது. ஆனால் இன்று நாற்றம் என்ற சொல் இக்காலத்தில் தீயமணம் என்ற இழிந்த பொருளை உணர்த்துவதாக வழக்கில் உள்ளதை அறியலாம். பழைய நூல்களில் இந்த சொல் நறுமணம் என்னும் பொருளில் வழங்கி உள்ளதை இங்கு காணலாம்.

‘கலை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்றைந்தின் வகை தெரிவான் கட்டே உலகு முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்

வேலுண் கண் வேய்த்தோ எவட்கு முகைமொக்குள்ளது நாற்றம்போல் மேழை நகை மொக்கு ளுள்ள தொன்றுண்டு’ என்ற பாடல் வரி மூலம் அறியலாம்.

இப்பாக்களில் நாற்றம் என்னும் சொல் நறுமணம் என்னும் பொருளில் அறியலாம் மாணிக்கவாசகர்

தான் பாடிய திருவாசகப் பாடல்களில் கடவுளை நறுமணத்திற்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார். நாற்றத்தின் நேரியாய்! சேயாய்! நணியானே! என்று அவர் கூறியிருப்பதை அறியலாம். மேலும் பெருங்கதை என்னும் நூலில் மணம் உள்ள பூக்களைக் கூறுகின்ற இடத்தில் நறுந்தார் நாற்றம் பொதிந்த நறுமலர் எனக் கொங்குவேள் ஆசிரியர் கூறுகின்றார். இந்நூலில் கதைத் தலைவி வாசவத்தை என்ற பெயர் கொண்ட அரசினங்குமாரிக்கு தாதியர்கள் ஒப்பனை செய்த போது தலையில் நறுமணம் கொண்ட எண்ணெயும் உடம்பில் நறுமண எண்ணெய் நறுமணம் எண்ணெய் மென்மையும் தன்மை பொருந்திய விரும்பத்தக்க தாய், ஒரே ஒரு நாள் உடலில் பூசினாலும் ஓராண்டு வரையில் நறுமணம் கமழும் என்பதை ஆசிரியர்,

‘நெய்தல் தலைப் பெய்த பின்றை மெய்வயின் மென்மையும் நேயமும் நன்மையும் நாற்றமும்

ஒருநாள் பூசினும் ஒரு யாண்டுவிட அத் திருமாலின்

உறுப்பிற்குத் சீர் நிறையமைத்துக் கரும வித்தகர் கைபுனைத் தியற்றிய

வாச வித்தகர் கைபுனைந்தியற்றிய

வாச வெண்ணை பூசினர்’

என்ற பாடல் வரிகளால் அறியலாம். மணம் மிகுந்த அந்த வெண்ணை நாற்றம் முடைய வெண்ணெய் என்று கூறப்பட்டது. முதலில் பருப் பொருளை உணர்த்தி வந்த சொல் இன்று முன் பொருளை உணர்த்துவது அறியலாம்.

சூழலையும் சூழ்ந்து நிறறலையும் உணர்த்தி வந்த சூழ்ச்சி என்ற சொல் நுட்பமான எண்ணங்களைக் குறித்ததாக இலக்கியத்தில் காணலாம். காலப்போக்கில் இச் சொல் சதி என்ற பொருளைத் தருவதை அறியலாம். நிறத்தையும் வடிவத்தையும் உணர்த்திய செம்மை என்ற சொல் இன்று நடுவு நிலைமையை என்ற பொருளை உணர்த்துவதாக அறியலாம். தலை என்ற சொல் சிறப்பு என்னும் பொருளை உணர்த்துகின்றது நோக்கம் என்ற சொல் இன்று என்ற குறிக்கோளை என்ற பொருளை மட்டுமே உணர்த்துவதாக அறியலாம்.

நுண்மையான பொருளை உணர்த்திய சொல் இன்று பருப் பொருட்பேறு உணர்த்துவதை அறியலாம். புதுமை என்னும் சொல் பண்பை மட்டும் உணர்த்திய சொல்லானது. இன்றைய வழக்கில் விருந்து என்னும் சொல் வழக்கில் வீட்டிற்கு புதிதாக வரும் விருந்தினரைக் குறிப்பதாக உள்ளதை அறியலாம் இவ்வாறு சொற்கள் மொழியில் அதன் அமைப்பு முறையினை அறியலாம்.

தமிழிசைக் களஞ்சியம் சான்றுபடுத்தும் தேவார மூவரின் இசைச் செய்திகள்

முனைவர் ஸ்ரீ நாகபூசணி அரங்கராஜ்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இசைத்துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்.

சமயக் குரவராகிய அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகியோர் தேவார மூவராக போற்றப்படுபவர்கள். இவர்களின் தேவார இசைக்குறிப்புக்கள், தமிழ் இசை அகராதியான, முனைவர் வீ.பா.க.சுந்தரம் நா.மம்மது அவர்களின் கலைக்களஞ்சியங்களுடாக விரிவிக் காணப்படுகின்றன. அந்தவகையில் இவ்வாய்வுத் தேடல் காலத்தின் தேவை கருதி தமிழிசைக் கலைக்களஞ்சியம் சான்றுபடுத்தும்: தேவார மூவரின் இசைச் செய்திகள் என்று நோக்குவதே இவ்வாய்வின் தலைப்பாகும்.

தமிழிசை தொடர்பாக வெளிவந்த அகராதிகள்

தமிழிசை தொடர்பாக வெளிவந்துள்ள அகராதிகள், களஞ்சியங்கள் ஆகியவற்றை வரலாற்று வழியாக ஆராய்ந்தால் தமிழ்த்தாத்தா உ.வே.சாமிநாதையார் அவர்களின் சங்க இலக்கிய பாக்களின் பதிப்புகளிலுள்ள அருஞ் சொற்பொருள் விளக்கப்பட்டியலில் காணும் இசைக்கலைச் சொற்களை முதன்மையாகக் கூறலாம்

ஒருமொழியின் சொல்வளத்தையும், அவற்றின் இலக்கணக் கூறுகளையும் அவற்றின் வரலாற்று மூலத்தையும் இன்னோரன்ன பிறவற்றையும் அகரவரிசையில் தந்து நிற்பதே அகராதி என்று கூறப்படும். தமிழ் அகராதியில் தோற்றத்திற்குரிய விதைகள் தொல்காப்பியத்தில் விதைக்கப்பட்டுள்ளன. இசைக்கலைச் சொற்கள் பற்றிய மற்றொரு

அகராதியான தமிழிசையறிஞர். முனைவர் வீ.பா.க.சுந்தரத்தின் தமிழிசைக்களஞ்சியம், மேற்கத்தைய இசை தொடர்பான இசை அகராதி "The new Grove Dictionary of music and musicians, 2nd edn. 2001" என்று 29 தொகுதிகளில் வெளிவந்துள்ளது. இவ் அகராதியைப் பின்பற்றிய தெளிவான, தமிழிசை சார்ந்த இசை அருஞ்சொற்களை, அகரவரிசைப்படி முனைவர் வீ.பா.க. சுந்தரம் அவர்கள் - பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக தமிழிசைக் களஞ்சியத்தை நான்கு தொகுதிகளில் வெளியிட்டுள்ளார்.

பேராசிரியர். பி. சாம்பமூர்த்தியவர்களின் தென்னிந்திய இசையும், இசையாளர்களும், எனும் அகராதியை ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டுள்ளார் இந்த அகராதியில் பழந்தமிழிலக்கிய இலக்கணம், உரை, நிகண்டு முதலிய நூற்கள் தரும் தமிழ்ச்சொற்கள் பல இடம் பெறவில்லை, வேற்றுமொழிகளான, வடமொழி, தெலுங்குச் சொற்களே, பெரிதும் இடம் பெற்றுள்ளன.

முனைவர் வீ.ப.கா.சுந்தரம் அவர்கள், இசைத்துறைத்தமிழ் சொல்கள்" என்ற சிறிய அகராதியில் பல தமிழ் இசை சொற்கள் விளக்கி வெளியிட்டுள்ளார் அவர் விரிவாக வெளிக்கொணர்ந்த தமிழிசைக்கலைக் களஞ்சியம் பல இசைத்தமிழ்க் கலைச் சொற்களைக் கொண்டுள்ளது. இவை நான்கு பாகங்களை கொண்ட அகராதி நூல்களாக பெருமக்கள், ஆய்வாளர்கள், அறிஞர்கள், மாணவர்கள், ஆர்வலர்கள், எனப்பலராலும் விரும்பி

ஆசிரியப் பயன்பாட்டு நிலையில் பயன்படுத்தி வரும் நூற்களஞ்சியங்களாக விளங்குகின்றன. தமிழிசை சார்ந்த பல இசைச்சொற்களையும், விரிவுகளையும் வெளிப்படுத்திய பெருமைக்குரியவர். முனைவர் வீ.ப.கா. சுந்தரம் அவர்களே. மற்றும் பேரகராதி என்ற சொற்களஞ்சியம், தமிழிசை திரு.நா.மம்மது அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டது. இச்சொற்களஞ்சியத்தில் முனைவர் வீ.ப.கா.சுந்தரம் அவர்களதுதமிழிசைக் களஞ்சியத் தகவல்கள் மற்றும் இயல், இசை சார்ந்த சொல் அடைவுகள், தொகைச் சொற்தொடர்கள், காணப்படுகின்றன. ஆனால் அகராதி இலக்கணம் பேணப்படவில்லை என்பதை காணக்கூடியதாக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். தமிழிசை சார்ந்த பல சிறப்பான தகவல்களை குறிப்பிடும் பெருமைக்குரியவராக, திரு.மம்மது விளங்குகிறார்

தேவார மூவர் இசைச்செய்திகள்

அ4 குரல் நரம்பைக் குறிக்கும் குறியீட்டு எழுத்து, ஏழு இசை நரம்புகளை முறையே ஏழு உயிர் நெடில் எழுத்துக்களால், பண்டை இசையோர் குறிப்பாகக் கொண்டு ஒலித்தனர். “ஆ” எனும் நெடில் குறுக்கம் வேண்டின் அகரமாகிக் குரலைக்குறிக்கும்.

சுரம் :- கு து கை இ வி தா கு

உயிர் :- ஆ ஈ ஊ ஏ ஒ ஊ ஆ

மேற்கண்டவாறு ஒலிக்கும் முறை பற்றிய குறிப்பு, முனைவர் வீ.பா.க. சுந்தரம், அவர்களின் தமிழிசைக் களஞ்சியம் என்ற நூலில் அகரவரிசையினூடாக தொடங்கும். திருமுறை இசை சார்ந்த குறிப்புக்களாகும்.

அகச்சுவை :

இசையோசையில் உள்ள சுவை பண்ணின் அகத்தில் உள்ள ஓசைச் சுவையும் தாள முழக்கங்களின் அகத்திலுள்ள முழக்கு ஓசைச்சுவையும் அகச்சுவைகள் ஆகும்.

“பண்ணும் பதம் ஏழும் பல ஓசைத்தமிழ் அவையும் உண்ணின்றதோர் சுவையுமுறு தாளத்தொலி பலவும்” (சம் .1.1 1.4)

“பழத்தினில் இரதமாய் பாட்டிற் பண்ணும்” (நாவும் , 6:15:1)

“பண்ணில் ஓசை பழத்தினில் இன்கவை” (நாவும் 5:47:8)

“பண்ணிடைத் தமிழொப்பாய் பழத்தினிற் சுவையொப்பாய்” (சுந் 7: 29: 6)

அகப்பூசை, சினம் முதலிய தீமைகளிலிருந்து நீங்கி, அன்பு, அருள், இரக்கம், பூண்டு உள்ளக்கோயிலில் இறைவனைத் தொழும் அகப்பூசை முறையினை அகளமர்ந்து அன்பினராய் அறுபுகை செற்று ஐம்புலனும் அடக்கி ஞானம் (சம் :1:132:6)

“சிந்தை வெள்ளப் புனலாட்டிச் செஞ்சொல் மாலை அடி சேர்த்தி” (நாவுக் 4: 15 : 11)

“காயமே கோயிலாக” (நாவுக் 4.76.4)

இவ்வாறு செய்திகள் நீண்டு செல்கின்றன.

அகப்பொருட்பாடல்கள் எனும் உள்ளடக்கத்தில் அகப்பொருட் பாடல்கள் என்பவை தலைவன் தலைவியரிடையே உள்ள காதல் பற்றிய பாடல்கள் இசைத்துறையார், காதல் துறைக்கீர்த்தனைகளைப் “பதங்கள்” என்று சுட்டுவார்கள்.

சம்பந்தர் தேவாரத்தில் 60-ஆம் பதிகத்தில் பாடல்களில் அன்றில், அன்னம், கிளி, குயில் முதலிய பறவைகளைத் தூதாக இறைவனிடம் அனுப்பிய வருணனைகள் உள்ளன. சம்பந்தர் தேவாரத்தில் உள்ள அகப்பொருட்பாடல்கள் 7 தலங்களில் பாடியுள்ளார். 55 பாடல்கள் உள்ளன.

அப்பர் தேவாரப்பாடல்கள் அகத்துறைப்பாடல்கள் 92 பாடல்கள் உள்ளன. சம்பந்தர் பாடல்கள் 14 அகத்துறைப்பாடல்கள் உள்ளன. சம்பந்தர் பாடிய இரண்டு பதிகங்களில் பெண்களின் கூற்று, பறவைகளைத் தூது விடுதல், பறவைகளுக்குச் சேதி சொல்லி அனுப்புதல், வண்டுகளைத் தூதனுப்புதல், முதலியவை கூறப்படுகின்றன. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பாடிய 93 ஆம் பதிகமானது தலைவன் எழிலும் நிறையும் பந்தும், கிளியும் வளையும், கவர்ந்து கொண்டான் எனும் அகப்பொருள் செய்தியைத் தருகின்றது.

திருவாசகப் பாடல்களிலும், திருவிசைப்பா பாடல்களிலும் அகப்பொருட் சான்றுகள் நிறைய உள்ளன.

திருத்தாளச்சதி எனும் பிரிவில். “பந்தத்தால் வந்தெப்பால்” எனும் திருத்தாளச்சதி (சம் : 11:126:1:10) தொல்காப்பியம் கூறிய அமைப்பு வண்ணத்திற்கு நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாகும். திருத்தாளச்சதியில் உள்ள 10 திருப்பாடல்கள் உள்ளன. ஒதுவார் இசை மரபில் திருத்தாளச்சதி எனும் பதிகம் வியாழக்குறிஞ்சியில் அமைந்தது. இது சம்பந்தர்பாடிய தாளமாலிகை பந்தம் சந்தம் :- தித் தத்,தோம், தித்,தத் தோம் என்ற மத்தளச் சொற்கட்டில் பாடல் தொடங்குகிறது இப்பாடலின் கடைசி அடி,

”கந்தத்தாலீ” என்று தொடங்குகிறது. பந்தம், கந்தம், என்பன இரண்டும் தாளம் பற்றிய பாடல் வகைகளைக் குறிப்பன. அடியார்க்கு நல்லார் கந்தமென்பது அடிவறையறையுடையதாய் ஒரு தாளத்தாற் புணர்ப்பது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருஞானசம்பந்தர்:

உலக இசை வரலாற்றில் மூன்று வயதுப்பிள்ளையாகப் பெரும்பாலான தேவார இசைப்பாடல்கள் பாடியவர் இவரே. இவருடைய பாடல்கள் மூன்று திருமுறைகளில் உள்ளன. 3,4,5,6,7,8,9 எனும், ஏழுவகைத் தாளங்களிலும் ஒவ்வொரு வகைக்கும் நிறையப்பாடல்கள் பொழிந்துள்ளார்.

திருத்தொண்டர்தொகை:

அறுபத்து மூவர் நாயன்மார் தொகையடியார் களையும், தொகுத்துச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடிய திருப்பாடல் பெயர்களையும் “தில்லைவாழ் அந்தணர்தம்”, என இசையருளால் பாடிய இத்தொகை நூலுக்கு வகை நூலாகும்.

முரி பாடுதல், எனும் பண்டைய இசை முறையில் அடங்குவன.

1. வாரம் முதலிய நடைகள் அமைத்தல்
2. நடையுள் நடை அமைத்தல்
3. நடையினைக்கதிபேதம் செய்தல்

4. கதியுள் கதியின் நடைகளை அமைத்தல் கால், அரை முதலிய தொடக்க இடம் தள்ளி எடுத்துப்பாடுதல், நிரவல் செய்தல் இவைகளும் பிற இசை நுணுக்க அமைப்புகளும் அடங்கும் தேவாரப்பாடல் அமைப்புக்களை கூர்ந்து நோக்குவோர்க்கு தேவாரப்பாடலிலே, சம்பந்தர் அமைத்துக்காட்டியுள்ள தாளமானங்கள் புலப்படும், முரிபாடும் பாடல்கள் பெரும்பாலும் குறில் எழுத்துக்களாக அமைவது, முரிக்குச் சிறப்பான இடம் தருவது, இளங்கோவடிகள் பொழிதரு நறுமலரே புதுமணம் விரிமணலே பழதறு திருமொழியே பனையிள வனமுலையே (சிலப் 7.14) பாடல்கள் பாடல் முரிமுறையிலமைந்த யாழ்முரி அடாணாராகத்திலமைத்து தற்காலத்தில் பாடுகின்றனர். சம்பந்தரின் யாழ்முரிப்பதிகம்” மாதர் மடப்பிடயும்” எனும் பதிகம் சிறப்பிற்குரியதாகும்.

திருக்கடைக்காப்பு:-

தேவாரம் முதலியவற்றில் பாடியோர் பெயர், படிப்போர் பெறும்பவன் கூறும் இறுதிச் செய்யுள், திருப்பதிகம் நிறவித்துத் திருக்கடைக்காப்புச்சாத்து (பெரியடி, திருஞான,80) திருஞானசம்பந்தர்

தேவாரத்திருமுறையைமரபுரீதியாக திருக்கடைக்காப்பு என்று அழைப்பார்.

திருக்குறள்:-

ஓரடி இரு சீராக நாலடியாள் வரும் செய்யுள், சம்பந்தர் பாடிய புதிய யாப்பு, குறிஞ்சிப்பண் ஆம் திருமுறை திருவிடைமருதூர் திருஅன்னியூர் திருவாரூர் திருப்பிரம்மபுரம், திரு ஆலவாய், திருமுதுகுன்றம், திருவீழிமிழலை ஆகிய பதிகங்கள் இந்த யாப்பில் அமைந்தவை, இதைபிற்காலத்தில் வஞ்சித்துறை என்பர்

எடுத்துக்காட்டு :

வாசிதீரவே காசு நல்குவீர் ஈசன் மிழலையீர் ஏசலில்லையே (தேவா திருவீழி 1)

திருத்தாண்டகம் நெடுந்தாண்டகம் என்பது என்ன சீரடியாலமைந்தது குறுந்தாண்டகம் அறுசீரடியால் அமைந்தது, அப்பரின் திருத்தாண்டகம், 6ஆம் திருமுறையில் 99 பாடல்கள் அமைந்துள்ளன அப்பர் தாண்டகவேந்தர் தாண்டகச்சதுரர் என்றழைக்கப்பட்டார் அப்பரின் தாண்டகம், குறிஞ்சிப்பண் - கரிகாம்போதி ராகத்தில் பாடப்படுகின்றது. இதன் யாப்பு: எண்சீரான் வந்த கொச்சக ஒருபோரு என்ற யாப்பில் அமைந்தவை.

திருநேரிசை

பன்னிரு திருமுறையில், 4ஆம் திருமுறையாகிய அப்பரின் பாடல்கள் (பதிகம் 22 – 79 அடைவு பெற்ற அறுசீரடியாக அப்பர் பாடியது) இதன் யாப்பு கூவிளம் தேமாதேமாவாகும், திருவிராகம் முடுக்கியங்களாக வரும் பாடல் அராகம் என்றழைக்கப்படும் சம்பந்தரின் 2ஆம் திருமுறை (பதிகம் -- 67 – 68) பாடல்கள்

திருவிருத்தம்:-

கட்டளைக்கலித்துறை : ஐஞ்சீரடி நான்கடியால் வந்த தரவு கொச்சகப்பாடல்கள் அப்பரின் திருவிருத்தம் - 4 : 80) :113)

திருமுறை

சைவ (தோத்திர) நூல்களது வைப்புமுறை

திருமுறை 1 – 3

திருஞானசம்பந்தர் திருக்கடைக்காப்பு திருமுறை 4 – 6 திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

திருமுறை 7 திருமுறை

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருப்பாட்டு திருமுறை 8 மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம், திருக்கோவையார்

திருமுறை 9 ஒன்பதின்மா, திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு திருமுறை 10 திருமூலர் திருமந்திரம்

திருமுறை 11 பதினொருவர் –

பிரபந்தங்கள் மற்றும் பாடல்கள் திருமுறை 12 சேக்கிழார் பெரியபுராணம்

இவ்வாறான பல விபரங்கள் காணப்படுகின்றன.

அப்பர் பாடல்களில் இசைக்குறிப்புக்கள், எனும் அகராதிசொல் அமைப்பினூடாக தமிழிசைக் களஞ்சியம் பாகம் ஒன்றில் இந்தளம், காந்தாரபஞ்சம், காந்தாரம், இருமத்திமதோடி சீகாமரம், குறிஞ்சிப்பதிகம், கொல்லி, சாதாரி பதிகம், செவ்வழி பதிகம், பஞ்சமம் பதிகம் என்ற குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, இவர் திருமுறையாசிரியரும் சமய குரவரில் ஒருவருமாவார்.

சம்பந்தர் பாடிய பாடல் வகை வகைகளும், 23 வண்ணங்கள் பற்றிய செய்திகள், அப்பரின் பாவகைகள் பற்றிய செய்திகள். சுந்தரரின் வரலாற்று செய்திகள், பாடல்வகைகள், பண்கள் பற்றிய செய்திகள் திருமுறைகண்ட செய்திகள் காணப்படுகின்றன. புராண செய்திகள் நிறையவே விரவிக் கிடக்கின்றன. அப்பர் தேவாரத்திற்குரிய பண்களுள் ஏழு நரம்புடைய பெரும்பண்கள்.

1. குறிஞ்சி, 2. செவ்வழி, 3. பஞ்சமம், 4. பாலையாழ், 5. பழம்பஞ்சரம் எனும் ஐந்து பெரும்பண்கள் ஆகும். இவற்றுள் விரிவு இராக விளக்கமுறையீடும் காணப்படுகின்றது.

அப்பர் தேவாரத்தில் பாவகைகளாக

தேவாரப்பா பதிகம் பாவகைகளாக

குறுந்தொகை 1 1 4 - 2 1 3
கலிவிருத்தம்

திருத்தாண்டகம் 2 1 4 - 3 1 2
எண்சீர்விருத்தம்

திருநேரிசை 22 – 79 அறுசீர்விருத்தம்

திருவிருத்தம் 8 0 - 1 1 3
கட்டளைக்கலித் துறையின் பாற்படும்

பற்பல நூல்களிலும் ஒரு சாரர் குறுந்தொகை பண்வகைகளாக குறித்து வருகின்றனர். நேரிசை அறுசீர் விருத்தத்தையும், பண்ணையும் தாண்டகம் தாண்டகம், திருவிருத்தம் என்பன இரண்டும் யாப்பு முறையில் உள்ள பாடல் வகைகளாகும்.

திருவிருத்தம், என்பவற்றை

அராகம் :

எனும் அகராதிச் சொற்குறிப்பில், இது சங்க கால இசைப்பாடல் வகைகளுள் ஒன்று கலிப்பா உறுப்புக்களுள் ஒன்றாகிய முடுகியல். இது அவ்வடி முதலாக எல்லாவகை அடியாலும் வந்து நான்கடிக்குக் குறையாமலும் எட்டடிக்கு மிகாமலும் இருப்பது. தேவாரப் பாடல்களுள் பல பாடல்கள் அராக இயல்புடையவை. திருவிராகம் (சம் முடுகியல்பினவே 19 22 பதிகங்கள் என்பவை

திருநேரிசை –

அறுசீர்விருத்தம் நேரிசைப்பண் நான்கு அடிகள் கொண்ட பாடல்கள், ஒரோர் அடியும் அறுசீர்கள் கொண்டுள்ளன. நேர்தல் என்பது ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தியமைதல் அப்பர் சுவாமிகள் இவ்வாய்ப்புவகை. யில் பல பாடல்களைத்தந்துள்ளார் இவை, குறைந்த திருநேரிசை கொப்பளித்ததிருநேரிசை பிரிவுகளில் தந்துள்ளார் நினைந்த திருநேரிசை தனித்திரு நேரிசை என்ற பிரிவுகளில் தந்துள்ளார்.

இவ்வாறாக சமயகுரவர் மூவர் இசைச்செய்திகள் முனைவர் வீ.பா.கா.சுந்தரம் அவர்களின் கலைக்களஞ்சியம் பாகம் 1,2,3,4, ஆகியவற்றில் நிறையவே விரவிக்காணப்படுகின்றன. ஒருசில மேற்கோள்கள் எடுத்து இவ்வாய்வுக்காக நோக்கப்பட்டன இவ்வகராதிச் சொற்றொடர்கள் இனிவரும் சந்ததியினர் திறம்படயன்படுத்த வேண்டும் என்பதே இவ்வாய்வின் சிறப்பான வேண்டுகோளாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- ✳ தமிழிசைக் கலைக்களஞ்சியம் – பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் 2006 பாகம் III
- ✳ தமிழிசைக் கலைக்களஞ்சியம் – பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் 2006 பாகம் II
- ✳ தமிழிசைக் கலைக்களஞ்சியம் – பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் – 2006 பாகம் I
- ✳ தமிழிசைக் கலைக்களஞ்சியம் – பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் – 216 பாகம் IV
- ✳ தமிழிசைப் பேரகராதி – நா.மம்மது – இன்னிசை 2010 அறக்கட்டளை

